10a

Ἐγχειρίδιον τῆς Ἑλλάδος Φωνῆς.

SIVE,

MANUALE

Græcæ Linguæ

Gnomologicum Novum.

QUO

Omnia prædictæ Linguæ Primitiva in integris Sententiis, maximam partem, ex sacris Paginis & aliis probatis Autoribus collectis, juxtáque facillimam docendi ac discendi Methodum distributis, exhibentur, ut eò maturiùs & facilìùs, citra tædium Fundamenta Græcæ Linguæ à Tironibus ediſci, eòque tenaciùs memoriæ infigi queant.

A' *Caſparo Seidelio.*

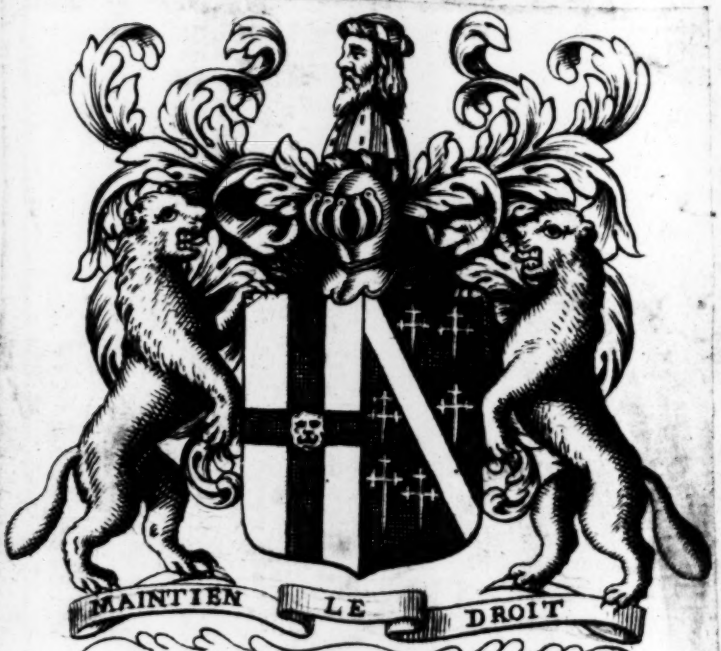
Adjecto, in Tironum gratiam, Græcarum vocum Indice.

Editio Tertia, priori emendatior.

LONDINI,

Excuſum pro *Andr. Crook*, ad insigne Draconis in Cœmeterio *Paulino*. 1665.

MVSEVM
BRITAN
NICVM

The Honourable Iames Brydges
of Wilton Caſtle in Hereford shere

Dignissimo, Piissimo, Doctissimoq; Viro,

Patruo suo Reverendo,

M^ro *Richardo Du-Gard,*

SS. Theol. Bacc. & Col. *Sidn.*
apud Cantabrigienses olim
PRÆSIDI.

AUreolum hoc *Casp. Seidelii* Enchiridion, novâ jam curâ adornatum, præmissis, in Tironum gratiam, Grammatices Rudimentis, & Indice Græcarum Vocum adjecto locupletatum, in perpetuum Gratitudinis & Observantiæ μνημόσυνον, Tibi quámhumillimè offert

Nepos Tuus

Tibi nullo non Observantiæ

nexu devinctissimus

Guil. Du-Gard.

PARS PRIMA
HUJUS
ENCHIRIDII
CONTINET
Sexcentas Sententias GRÆCAS
SERIE
Alphabeticâ digestas;

In quibus
Tantum NOMINA, tum *Substantiva*, tum *Adjectiva*, &
Particulæ Indeclinabiles, nulla
autem Verba, præter Verbum Substantivum εἰμὶ,
occurrunt.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ
τῆς Ἑλλάδος Φωνῆς.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ἀ.

Δεκὰς ἀ.

Ρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου.
Ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ὅτι.
Ἀγαθὴ σοφία ἐστὶν ἡ σκέψις πολέμου.
Ἀθάνατον χρῆμα ἡ ἀληθεία καὶ αἰδέσιον.
Αἱ ὁδοὶ ἀσεβῶν σκολιαί.
Πᾶς ἐχῖνος τραχύς.
Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος καὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ.
Λήρ ὅτι κεφαλὴ τῆς γυναικός.
Ἀρχὴ θεοῦ διάκονός ὅτι.
Ἀργὸς μὴ ἴδοι ἀπαλὰν ἡδὰν ἀργίαν.

Δεκ. β'.

Βρῦτη. ἕως καὶ εἶνος μεγάλων σημάτων αἰτία.
Ἀγαθοὶ δύο ἐστὲ ἢ ἕνα.
Ἀγαθὴ ἡ παρρησία ὅτιν ἑταίρα.
Ἄγγελοί εἰσι λειτουργικὰ πνεύματα.
Ἀδμὴς καὶ ἀπώλεια φανερὰ παρὰ τῷ Κυρίῳ.
Ἀέθλε ἀδρᾶ ἀέθλιον ἀδρὸν ὅτι.
Ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωλα πλύσιος.
Ἀργοῖς αἰὲν ἑορταί.
Ἀθλιώτερος ὁ νομιζόμενος εὐδοξότερος.
Αἰτία νείκεος νεῖκος.

Αἰ

MANUALE
Linguæ Græcæ.

CENTURIA I.

Initium ſapientiæ timor Domini. *Pro* 1. 7.
Dignus eſt operarius mercede ſuâ *Luc.* 10. 7.
Melior eſt ſapientia quàm arma belli. *Eccl.* 9. 17
Immortalis res eſt veritas & ſempiterna. *Epicletus.*
Viæ impiorum caliginoſæ ſunt. *Pro.* 4. 19
Quilibet echinus aſper eſt. *Ariſtoph.*
Homo eſt tanquam fœnum & flos agri. *Pſ.* 103. 17
Vir eſt caput mulieris. *Eph.* 5. 23.
Magiſtratus Dei miniſter eſt. *Rom.* 13. 4
Nè ſis ignavus; moleſta enim res eſt ignavia. *Pittacus.*

NOx, armor & vinum magnorum damnorum cauſæ ſunt.
Meliores duo quàm unus. *Eccl.* 4. 9.
Bona eſt admonitio ſocii. *Homer.*
Angeli ſunt adminiſtratorii Spiritus. *Heb.* 1. 14
Infernus & perditio manifeſta coram Domino. *Pro.* 15. 12
Certaminis magni præmium magnum eſt.
Semper agricola in novum annum dives eſt. *Adag.*
Pigris ſemper feriæ ſunt. *Theocr.*
Ærumnoſior qui putator illuſtrior. *Philo.*
Cauſſa contentionis altercatio eſt *Adag.*

Δεκ. γ'. Αι μέλαιναι νεφέλαι.
Αἱ τιμωρίαι θεῶν μέγιστον ἐμποδίσιαι μίσθ
οἱσί.
Ἀεὶ τὸ ἔγκλημα κέρδος.
Αἰσχύλων αἰγυπιῶν πολύμυθος ὄρνις.
Αἰγωλιὸς συνεργὸς ἐν πανήρει κοιμήσει.
Αἴμυλος ὄρνις ἡ ἀηδὼν ὠνία.
Αἰσχρὸς μῦθος ἀσεβοῦσι κόσμος.
Ἀκάθαρτος πρὸς τὸν θεὸν πᾶς ὑψηλοκάρδιος.
Ἄκρατοι τοῖς φρένες ἐσθλῶν.
Ἀκοὴ ὄψεως κυφότερον.

Δεκ. δ'. Ἀκόλαστος γλῶσσα αἰσχίστη νόσος.
Ἄκρον καὶ τέλος καὶ ὅρος εὐδαιμονίας ὁ θεός.
Ἀλάσασθαι εἰ μὴ λύκον, ἢ κύνα.
Ἀλλὰ ἀνεμώλιος ἄφρων.
Ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα
ἀστέρων.
Ἄλλος βίος, ἄλλη δίαιτα.
Ἀμφότεροι κλῶπες, καὶ ὁ δεξάμενος καὶ ὁ κλέψας.
Ἀναγκαῖον οὐκ εὐσμαχητέον.
Ἀναιδεστέρα πυρὸς καὶ ὕδατος ὁ φίλος.
Ἀνάπαυσις ἐν παντὶ γλυκεῖα ἔργῳ.

Δεκ. ε'. Ἀνὴρ ἠλεὸς ἄγγελος ταρμυδῷ ὁμοῖος.
Ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βακτηρία.
Ἀνδρὸς γέροντος ἀσφαῖς τὸ κρανίον.
Ἄνδρες δίκαιοι ἔσασι ζωοδόκοι σοι.
Ἀνδρῶν ἡρώων τέκνα φῶτα.
Ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος.
Ἄνεμος ἀκάθεκτος ὄζει καὶ ἀκώλυτος.
Ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ δαιμόνιον.
Ἄνθρωπος πομφόλυξ, αὔτμη, ἀφρὸς καὶ ἄχνη.
Ἄνθρωπος μίμημα θεοῦ.

Ἄνθρωποι

Mutationes sunt perniciosæ. *Arist.*
Castigationes Dei maxima beneficentiæ
rs sunt. *Chrysost.*
mper extremum cauda est. *Adag.*
falo vulturi inimicus est. *Arist.*
ula odiosa in cœtu corvorum. *Adag.*
nguine virtus paranda. *Æschin.*
ltæ turres urbis sunt ornatus.
mpurus coram Deo omnis arogans est. *Pro.16.6*
ledicabiles sunt mentes bonorum. *Hom.*
uditus visu languidior. *Heliod.*

Impudica lingua morbus fœdissimus est. *Eurip.*
Summum & finis & terminus felicitatis Deus est. *Soph.*
labastrum nisi album fuerit non est bonum.
obur irritum amens est. *Opplan.*
lia est gloria Solis, alia gloria Lunæ, & alia gloria Stellarum. *1Cor.15.4*
lia vita, alia diæta. *Adag.*
mbo sunt fures, & qui recepit & qui furatus est. *Phocyl.*
Necessitati non repugnandum est. *Soph.*
Amicus magis necessarius est quàm ignis & aqua. *Plut.*
Requies in quovis opere dulcis est. *Pind.*

Vir stultus vasi perforato similis est.
Viri senis maxilla baculus. *Adag.*
Viri senis cranium velut astaphis. *Lucian.*
Viri justi sint tibi convivæ. *Sir.19.21*
Virorum heroüm filii noxæ. *Demosth.*
virorum illustrium omnis terra sepulcrum. *Thucyd.*
Ventus comprehendi & cohiberi nequit. *Theogn.*
Homo homini diabolus. *Adag.*
Homo est bulla, halitus, spuma & gluma.
Homo est imago Dei. *Plut.*

Omnes

Δεκ. ε'. Ἄνθρωποι πάντες ὑπὸ ἐδαίμους.
Ἄξιον τῆς χύτρας πῶμα.
Ἄξις καὶ βόλοι τὸ κόσμου ἀκινέτοι εἰσί.
Ἁπάντων πλησμονή.
Ἅπαξ κλέπτων ἀεὶ φὼρ δόξει.
Ἅπας τύραννος ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ, καὶ νόμοις ἐναντίος.
Ἁπλᾶ γὰρ δόξει τἀληθοίας ἔπη.
Ἀπελλαῖ ἱεραὶ ἀμάλλῃ κρόνων ὕθλοι.
Ἀπὸ σχοίνης [μοι'νης] σημεῖον ἐορτῆς.
Ἀποσία ψάλτου βήξ.

Δεκ. ζ'. Ἄποσον χρῆμα δυσυχῶν δόμος.
Ἀργαλέον πενία κακὸν, καὶ ἄχεῖον.
Ἀριθμὸς ἡμερῶν ἀνθρώπου πολλὰ ἔτη ἐκατόν.
Ἄρεος φύλαξ ὁ λύκος.
Ἀργησίς δόξι θεῶ ψευδοργία.
Ἄρτος καὶ ὕδωρ τὸ βίου χιλὸς εἶσιν.
Ἄρτος ἀναξίου δόξει ὁ βάψ.
Ἀρχὴ ἥμισυ παντός.
Ἀρχὴ ἁμαρτίας ὑπερηφανία.
Ἀρχὴ τῆς πόλεως κύων δόξει.

Δεκ. η'. Ἀρχὴ φιλίας ἔπαινος, ἔχθρας ψόγος.
Ἄσμενος ἀνὴρ καὶ ἀτάρμυκτος ἀγρός δόξει.
Ἀσφαλὴς οὐδὲς ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης.
Αὐτὸς καὶ μέλιτος τὸ πλέον δόξει χολή.
Ἀφθονοι Μουσῶν θύραι.
Ἀχαιρεσία μεγάλη ἐγεμὼν δόξει πάντα αἰσχρά.
Βαπτισμὸς δόξει λύτρον παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου.
Βάσκανος καὶ δυσμενὴς ὁ τῶν γειτόνων ὀφθαλμός.
Βδέλυγμα ἁμαρτωλῷ θεοσέβεια.
Βδέλυγμα λήθη χαρίτων.

Omnes homines ſunt ab humo. *Sir.33. 10*
Dignum patella operculum. *Adag.*
Axis & poli mundi immobiles ſunt. *Ariſt.*
Omnium rerum eſt ſatietas. *Ariſtoph.*
Qui ſemel furatur ſemper fur vocatur.
Omnis Tyrannus inimicus eſt libertatis, & legibus contrarius. *Demoſt.*
Simplicia ſunt varietatis dicta. *Soph.*
Concliones ſacræ manipulo delirorum nugæ ſunt. *Sir.43. 8.*
A Lunâ eſt ſignum feſtorum.
Naſitantia cantoris tuſſis.

Ariſt.

Difficilis res infelicium Domus. *Men.*
Grave paupertas malum & intolerabile. *Alcæus.*
Numerus dierum hominis anni centum. *Sir. 18.8.*
Optimus hædi cuſtos eſt lupus.
A negatio Dei falſum juramentum eſt. *Naz.*
Panis & ſervitia vitæ pabulum ſunt.
Pane indignus eſt aſſentator.
Initium dimidium totius.
Initium peccati eſt ſuperbia. *Heſiod.*
Magiſtratus civitatis caput eſt. *Sir.10.14*

Nitium amicitiæ laus, inimicitiæ vituperatio eſt. *Iſocr.*
Gaudens vir & intrepidus luctûs expers eſt.
Provida miles melior eſt audaculo. *Eurip.*
Copia & mellis copia bilis eſt. *Adag.*
Invidiâ carentes ſunt Muſarum fores. *Adag.*
Ingratitudo magna Dux ad omnia turpia. *Xenoph.*
Baptiſmus eſt lavacrum regenerationis & renovationis Spiritus Sancti. *Tit. 3.5.*
Invidus & inimicus vicinorum oculus, *Plato.*
Execrabilis peccatori pietas. *Sir. 1.22.*
Execranda oblivio gratiarum.

Quale

Δεκ. θ'. Βελθ πεπυγὸς ἐν μηείῳ σαρκὸς, ἔτως λίχ
κοιλία μυρῦ.
Βιβλία φάρμακα τῆς ψυχῆς.
Βίω πονηρῦ θάνατθ ἐυκλεέστερος.
Βλαβερὰ αἱ πρὸς τὸν κακὸς ζωυσίαι.
Βόθρος βαθὺς στόμα παρανόμε.
Βραβεῖον ἀρετῆς ὄζιν ἐυπαιδευσία.
Βραχεῖα τέρψις ὄζιν ἡδονῆς κακῆς.
Βροτὸ ὁ πᾶς ἀσαθμητθ αἰών.
Γεωργία οἷον ἱερώνης φίλτρον.
Γνῶμαι δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων.

Δεκ. ί. Γηρας λείπων κρεῖττον ἀκμαίων νεκρῶν.
Γλεῦκθ καὶ ἀκοίτθ κρέας ὐκ οἰσὶ σῖτθ φέρτερ
Γλιχρὸ τύχης βήματα.
Γλυκὺς ἀπείρω πόλεμθ.
Γλῶσσα κακὴ ὀξυτέρα ἀκμῆς ξίφεθ.
Γόνυ κνήμης ἔγγυον.
Γοργαὶ πόδες λησῶν.
Γυνὴ γυναικὶ ζύμαχθ.
Γυνὴ χρηστὴ πηδάλιον ἐς' οἰκίας.
Δημὸς δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ β'.

Δεκὰς ά. Δεινότερον ὐδὲν ἄλλο μητρυιῆς κακόν.
Δύτερα φρονίδες σοφώτεραι.
Δικαιοσύνη νόμε τέλθ ὄζιν.
Δὶς καὶ τρὶς τὸ καλόν.
Δὶς κρέμεται θάνατθ.
Δολερὸν κέαρ, αἶλινον ἦτορ.
Δόξα καὶ ἀτιμία ἐν λαλίᾳ
Δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθὴς ὄζι.
Δύσκολα τὰ καλά.
Δύσμορος ἰδὲ μᾶλλον ἢ κακήγορθ.

Εγγύ

Male telum fixum in ſmore carnis, talis eſt ſermo in ventre ſtulti. *Sir.19.12*
ia ſunt pharmaca animæ. *Chryſ.*
malâ mors glorioſior. *Eurip.*
iciosæ ſunt converſationes cum Malis. *Baſil.*
ea profunda os improbi. *Baſil.*
mium virtutis eſt recta inſtitutio liberorum.
vis eſt delectatio voluptatis malæ. *Adag.*
talium omne ævum inſtabile. *Eurip.*
ricultura velut pacis philtrum. *Plut.*
tentiæ meliores ſunt ſeniorum.

Enectus leonum melior vegetis hinnulis, *Stob.*
Muſtum & cicadæ caro non ſunt cibus optimus.
brici ſunt fortunæ greſſus. *Vegetius.*
lce inexperto bellum.
ngua mala acutior cuſpide gladii. *Ariſt.*
nu ſurâ propius eſt.
eloces ſunt pedes latronum. *Eurip.*
ulier mulieri auxiliaria eſt. *Men.*
ulier bona gubernaculum Domûs eſt.
ala in fundo parſimonia. *Heſiod.*

CENTURIA II.

Overcâ nullum gravius malum. *Adag.*
Poſteriores cogitationes ſapienti- *Eurip.*
Juſtitia Legis finis eſt. ores. *Plut.*
Bis aut ter quod pulcrum. *Plato.*
Crambe bis poſita mors. *Suid.*
Doloſum cor, miſerum cor. *Oppian.*
Gloria & infamia in locutione. *Syr.5.17.*
Quorum hominum teſtimonium verum eſt. *Io.8.17.*
Difficilia quæ pulcra. *Solon.*
Infelix ſis potius quàm maleficus. *Men.*

Sponſionis

Δεκ. β'. Ἐγγύης θυγάτηρ ζημία.
Ἐγκαλα μωρῷ ὡς ἀγγῆον σωλετριμμένον.
Ἔθος ἀλλη φύσις.
Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν;
Ἔλαφος ἀγγελοι ἀσι χαλκοδόντες, ἄνθος ὀπώρης.
Ἔλαφον τὴν ἔργων λόγος.
Εἰ λοιμὸς ὁ πόλεμος πεύσεται.
Εἷς ὁ τι δοῦλος εἰκῆ ὁ δεσπότης.
Εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα.
Ἕκαστος αὐτὸς αὐτῷ μάλιστα φίλος.

Δεκ. γ'. Ἐκκλησία ὁ τι σύλος καὶ ἀνδράποδα τῆς ἀληθείας.
Ἐκ πόνων ὑγεία, καὶ ἐξ ἱδρώτων σωτηρία.
Ἐκ τῶν κεράμων μέροπες εἰσιν ἄνθρωποι.
Ἐλεημοσύνη ἀνδρὸς ὡς σφραγὶς μετ' αὐτοῦ.
Ἔλεος Κυρίου ὅτι πᾶσαν σάρκα.
Ἐλεύθεραι αἱ χῆνες ἀρόσεων.
Ἐλλιπεῖς πάντες ἄσχολοί εἰσι πρὸς πᾶσαν σοφίαν.
Ἐλπὶς κινδύνου παραμύθιον.
Ἐμοὶ μὲν βλῆμα χλαῖνα· δεῖπνον, γάλα καὶ τυρός.
Ἐμοὶ χθὲς, καὶ σοὶ σήμερον.

Δεκὲ δ'. Ἐμπαιγμὸς καὶ ὀνείδισμος ὑποφανῶν.
Ἐν ἅμασιν ἵππος, ἐν ἀρότρῳ βοῦς.
Ἐν γεέννῃ ἔσαι σκότος, πλαυθμὸς καὶ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
Ἐν ἐλεφαντίνῳ κολεῷ μολυβδίνη μάχαιρα.
Ἔνεστι καὶ μύρμηκι χόλος.
Ἐν θησαυροῖς σοφίας μεταβολὴ ἐπιστήμης.
Ἐν ὑσὶ χίᾳ ἴδοι ἡμέρας καὶ ἤπιος.
Ἐν κιβωτῷ τῇ διαθήκης ἥ τε σάμυος χρυσῆ, καὶ ἡ ῥάβδος βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης.
Ἐν λευκῷ λίθῳ λευκὴ ψῆφος.
Ἐν νάρθηκι καὶ ἀρμηνεία καὶ φλεβὶ θρομβοῦται ὅτι.

Δεκὲ ε. Ἐν πλέθρεις πλέθρα κάλλιστα.
Ἐν πολεμοῖς καὶ ὑμνοις ἄθυμα.

Ponſion is eſt filia mulcta. *Epicher.*
Ante ſtina ſtulti ſicut vas confractum. *Sir* 21.18
Conſuetudo eſt altera natura. *Ariſt.*
Si Deus pro nobis, quis contra nos? *Rom.*8.31
Veris nuncii ſunt hirundines, flos fructuum. *Naz.*
Imago rerum ſermo eſt. *Suid.*
Bellum eſt pacis gubernator. *Nicet.*
Unus eſt ſervus domûs Dominus. *Men.*
Unus eſt Dominus, una Fides, unum Baptiſma. *Eph.*4.5.
Quilibet ipſe ſibi maximè amicus. *Ariſt.*

Ecclesia eſt columba & ſtabilimentum Veritatis. 1*Tim.*3.15
Ex laboribus ſanitas, & ex ſudoribus ſalus. *Baſil.*
Luto homines ſunt omnes.
Miſericordia viri tanquam ſignum eſt apud illum. *Sir.*17.16
Miſericordia Domini ſuper omnem carnem. —18.12.
Liberæ ſunt capræ ab aratro. *Zenod.*
Græci omnes occupati ſunt ad omnem ſapientiam. *Herod.*
Spes periculi ſolatium eſt. *Thucyd.*
Sibi indumentum læna; cœna, lac, & caſeus. *Plut.*
Sibi heri, hodie tibi. *Sir.*38.23

Illuſio & contumelia ſuperborum eſt. *Sir.*27.29
Sub curru equus, ſub aratro bos. *Pind.*
In Gehennâ erunt tenebræ, fletus & ſtridor dentium. *Mat.*8,12
In eburnea vagina plumbeus gladius. *Diog, L.*
Inest formicæ bilis. *Plut.*
In theſauris ſapientiæ ſunt Parabolæ ſcientiæ. *Sir.*1.22.
In convivio eſto quietus & mitis.
In arca Teſtamenti erant urna aurea, & virga quæ germinaverat, & tabulæ Teſtamenti. *Heb.*9.4.
In albo lapide alba linea. *Adag.*
In nervo & arteria & venæ vis caloris ingens eſt.

Pulcherrima ſunt jugera in locis herboſis.
In fluviis & lacubus anates.

In

Ver
Tight
Bou

ry
tly
nd

Ἐν ταχάτῳ φειδῶ ἔσται τάρος ταρφύς.
Ἐν χερὶ Κυρίου ἐξουσία τῆς γῆς.
Ἐν χωνίᾳ ὅτι ἀχλύς, λιγυὺς καὶ ἀσθάλη.
Ἐνύπνια μάταια ὅτι.
Ἐξήγησις μωρῶν ὡς ἐν ὀδῷ πορτίον.
Ἑορτὴ γασεμναι γίας ἀμερφος.
Ἐπίσκοπος ἔσω ἀνεπίλημπτος, νηφάλιος, σώφρων, ὅσιος, ἐγκρατὴς κόσμιος, φιλόξενος, διδακτικὸς, σπουδαῖος, ἀμάχος, ἀφιλάργυρος.
Εἰγὰ πιθανώτερα τῶν λεγων.

Δεκ. ε'. Ἔργα νέων, βυλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.
Ἕρση ἐν χλόῃ μιάουσις αἰθείας.
Ἐθελῶ μὲ χὸ φίλος ἀνὴρ, χμεπῶ δ' ἀλεγεινός.
Ἑσπερος ἡ ἡμέρας τέρμα. ὄρθρος νυκτός.
Ἔστιν ἀεὶ δὲ ἀνὴρ πολέμια.
Ἔστιν ἔλεγχος ὃς οὐκ ἔστιν ὠφελιμος.
Ἔστιν ἡ χάλαζα κρύσταλλος.
Ἔστιν ὁ φίλος ἕτερος ἐγώ.
Ἔστι δὲ ποιεισμὸς μέγας ἡ ἐυσέβεια μετὰ αὐταρκείας.
Ἔτης ἐὼ φιλήσω· ἄγκυρα ἐχυρά.

Δεκ. ζ'. Ἑτοιμος ἀεὶ εὐσεβῶν μόνων ὁ Χριστός.

Εὐαγγέλιον τὸ Χριστοῦ ὅτι δύναμις τοῦ Θεοῦ εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι.
Εὐδαίμων δ' ἐρασίτης οὐκ ὄστιν ὄλβιος.
Εὐδοκία Θεοῦ πίστις καὶ πραότης.
Εὐπλαστον καὶ ὑγρὸν ἡ νεότης.
Εὑρησις παρὰ βολῶν διαλογισμοὶ μὴ κόπτω.
Εὐτυχία πολύτιμος.
Εὐφροσύνη καρδίας ζωὴ ἀνθρώπου.
Εὐχαὶ ἀγγέλων φῶς ἔμφρονος.
Ἐχθροὶ τῶ ἀνθρώπου οἰκιακοὶ αὐτοῦ.

Ζήλ

rtaro horrendo erit horror perpetuus.
anu Domini poteſtas terræ. *Sir.* 10. 4.
rnace eſt caligo, fumus & fuligo.
nia vana ſunt. —34. 5.
ratio ſtulti ut in itinere ſarcina. —21. 18.
ebratio ingluviëi fœda eſt. *Antiſth.*
ſcopus ſit irreprehenſibilis, ſobrius, modeſtus, pi- 1 *Tim.* 3. 2.
, continens, honeſtus, hoſpitalis, aptus ad docen- &
m, æquus, alienus à pugnis, alienus ob avaritiâ. *Tit.* 1. 6.
era fortiùs probant quàm verba. *Xenoph.*

Acta Juvenum, conſilia Mediocrium, vota Senum. *Heſiod.*
Ros in gramine indicium ſerenitatis.
nus vir bono amicus eſt, & improbus improbo. *Q. Calab.*
ſpera diei terminus eſt, diluculum noctis.
ſidet aquila cum dracone. *Ariſt.*
reprehenſio, quæ indecora eſt. *Sir.* 19. 21.
ando eſt glacies. *Ariſt.*
amicus alter ego. *Ariſt.*
autem quæſtus magnus pietas cum animo ſolâ
ſorte contento: 1 *Tim.* 6. 6
cius fidelis anchora tuta eſt,

Aratum ſemper piorum propugnaculum Chri-
ſtus eſt.
angelium Chriſti eſt potentia Dei ad ſalutem
omni credenti. *Rom.* 1. 15.
ves profugus non eſt beatus. *Pind.*
o placent fides & manſuetudo. *Sir.* 1. 24.
uctilis & mollis eſt Juventus. *Plut.*
ventio parabolarum cogitatio cum labore. *Sir.* 13 3[illegible].
licitas multos habet amicos. *Theog.*
etitia cordis vita hominis eſt. *Sir.* 30. 2.
ces ſuperborum fœtor coram Deo. *Naz.*
imici hominis domeſtici ejus. *Mat.* 10. 36

Δεκ. ή. Ζῆλος τῶν ἀγαθῶν ἐσθλός, φαύλων δ' ὑπόδηλος.
Ζυγὸς δόλιος, καὶ δυσὸν στάθμιον βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου.
Ζυγὸς τῶ Χριστῶ ὅτι χρηστὸς καὶ ἐλαφρός.
Ζωῆς σῆμα κρότος.
Ἡ διαπειθὴ ἀφρόνων ναυκή.
Ἡδονὴ δέλεαρ ὅτι τῶν ναυκῶν.
Ἡδονὴ ἀγκιστρεύει ὅτι τὸ διαβόλου πρὸς ἀπώλειαν ἕλκει.
Ἥδιστον ἀκρόαμα ἔπαινος, χαμεπώταλον λοιδορία.
Ἡ χάρις νῦν ζωὴ τέλος ἀνθρώπου.
Ἡμέραι ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώταλοι.

Δεκ. θ'. Ἡ Μεσότης ἐν πᾶσιν ἀσφαλεστέρα.
Ἡ ὄντως ἐυχρώφα ὁμοιότης δικαιοσύνης ὄζει.
Ἡ ποικιλία τερπνόν.
Ἡ παρρησία φίλταλον βροτοῖς.
Ἡ φειδομὴ ἡδύ ὅτι, καὶ ἡ ἀκρασία ἡδὺ ὅτι, ἀλλὰ τίρρησις ἐναντίων θεῶν.
Ἡ πορφύρα παρὰ τὴν πορφύραν διακεκριμένα.
Ἡ σοφία τῶ κόσμω τούτω μωρία παρὰ τῶ Θεῶ ὄζει.
Θάνατος ὅτι λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος.
Θάρσος μελανοίας ἔτης.
Θαυμαστὰ τὰ ἔργα Κυρίου.

Δεκ. ί. Θεῖα καὶ καλὴ ὄψις γονέων.
Θεμέλιον σωτηρίας ἡμῶν ὅτι Ἰησοῦς Χριστός.
Θρόμβος βελῶν, θρόμβον ἔχων.
Θοοὶ κυνίλης ὕβρεί εἰσιν αἰχμηταὶ καὶ ἀνθρωπῶν.
Θεμελιοῦχοι κόσμοις εἰσὶ διαλογισμάτων.
Θυγάτηρ ἡ φήμη τῆς διαβολῆς.
Θύελλά ὄζειν ἄνεμος βίαιος.
Θυμὸς βασιλέως ἄγγελος θανάτου.
Θυμὸς σκυθρωπὸν σημεῖον, ὀφρὺς δ' ὕβρεως.
Θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα Κυρίῳ.

Æmulatio bonorū bona eſt, malorum verò prava. *Phocyl.*
Statera doloſa, & diverſum pondus abomi. *Pro.11.1.*
natio coram Domino. *& 20.23.*
Jugum Chriſti eſt bonum & leve. *Mat.11.30*
Vitæ ſignum pulſus eſt. *Galen.*
Semita improborum mala eſt. *Pro.17.30*
Voluptas eſca eſt malorum. *Plato.*
Voluptas eſt rete Diaboli ad perniciem trahens. *Baſil.*
Jucundiſſima auditio laus eſt, moleſtiſſima convitium. *Xenoph.*
Secundùm mentem vita finis hominis eſt. *Syneſ.*
Poſteri dies teſtes ſunt ſapientiſſimi.

Mediocritas in omnibus ſtabilior. *Apollid.*
Vere nobilitas eſt ſimilitudo Juſtitiæ. *Plut.*
Varietas delectabilis. *Adag.*
Patria chariſſima mortalibus. *Eurip.*
Circumciſio nihil eſt, & præputium nihil eſt, ſed obſervatio mandatorum Dei. *1 Cor.7.19*
Purpura ad purpuram dijudicanda eſt. *Plato.*
Sapientia hujus mundi ſtultitia apud Deum eſt. *1 Cor.3 9.*
Mors eſt diſſolutio & ſeparatio animæ à corpore. *Plato.*
Audacia pœnitentiæ comes eſt.
Mirabilia ſunt opera Domini. *Sir.11.4.*

Divina & bona eſt viſio parentum. *Pythag.*
Fundamentū Salutis noſtræ eſt Jeſus Chriſtus. *1 Cor.3 11*
Calidum conſilium, calidum opus. *Adag.*
Acuti ſunt alvearis apū inſpectores parus & crabro.
Pinnæ ornatus ſunt murorum.
Fama eſt ſoror calumniæ. *Tat. l.6.*
Procella eſt ventus violentus. *Ariſt.*
Ira Regis nuncius mortis eſt. *Pro.16.15*
Iræ cilium ſignum eſt, ſupercilium ſuperbiæ.
Sacrificia impiorum abominatio Domino. *Pro.15.9.*

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ γ'.

Δεκαὶς ά. Ἰδία ἑξία πάντων ἄειστον.
Ἰησοῦς χὴ ἀνὴρ πολλῶν ἀνίαξι ἄλλων.
Ἰησοῦς Χριστὸς, Θεοῦ Υἱὸς, Σωτὴρ, Σταυρός.
Ἰχθὺς ἱερεῖ τε χὴ ἀγνοί:
Ἰλυὶς κάκις κόσμος ὀξὶ λωμάτων.
Ἵνα μὲν δέ, ἔνθα χὴ αἰδώς.
Ἰὸς δέ τε ἀνδρὶ μερίμνα.
Ἴσως εἰ ὀχείαν ὡς φίλ μῶκ.
Ἴσως μὲν σφηκῶν γλύστις, ταῦρι δὲ μελισσῶν.
Ἶρις χὴ ὄξι μιλίεως ζιωὸς σημεῖον.

Δεκ. β'. Ἴσθι ἐσπειγμὸς ἐν ζωῇσι σε.
Ἴσον λεαίνης χὴ γυναικὸς ὠμότης.
Ἰχὺς χὴ τεῖχ χὴ ὄπλον σοφὸν ὄξι φρόνησις.
Ἴχν καρδίας ἐν ἀγαθοῖς σεβάσμιον ἱλαρόν.
Καθὼς ἡ μήτης, χὴ ἡ θυγάτης.
Καὶ ἐγκρίδ χὴ ἄμπ χὴ καυδύλ πολὺ ἄδ ἔσαι.
Καὶ ἐυφρασύνης κόρ ὄξι.
Καὶ κλῆν, χὴ ἀσότης ἦσυχ ἔσαι ταῖς ἡμέρῃς ταῖς κυειακαῖς.
Καὶ μολπῆς κόρ ὄξι χὴ ἀγγελὲς πολέμοιο.
Καὶ σελίνε ὀπὸς χρηστός.

Δεκ. γ'. Καὶ φρένες, ἤδη λάλημα.
Κακία παιδὸς αἰσχύνη παιδός.
Κακῆ κόρακ κακὸν ὠόν.
Κάλλ ἐραννῆ, δόξα ἀστρων.
Κανὼν βίε χὴ χιλὸς ψυχῶν ῥῆμα θεῖον.

Καλὴ λι ψ οἶκε κρηπὶς, στέμμα φιλιά.

Κάτωβεν

CENTURIA III.

* * * * Ocus proprius omnium eſt optimus *Adag.*
* * * * * Medicus vir multis auteponendus aliis. *Hom.*
* F * Jeſus Chriſtus, Dei Filius. Salvator, Crux *Sibylla.*
* * * * Supplices ſancti ac venerabiles ſunt. *Pauſ.*
* * * * * Fimus peſſimus ornatus eſt fimbriarum.
Ubi timor, ibi pudor. *Plato.*
Venenum lethale homini cura eſt. *Naz.*
Equus admiſſarius ut amicus irriſor. *Sir.* 33. 6.
Taurus apes gignit, dat equus crabronibus ortum. *Nicand.*
Iris non eſt iræ Jovis ſignum.

ESto ſtabilis in doctrina tua. *Sir.* 4. 33.
Æqualis leænæ & mulieris crudelitas. *Men.*
Robur & murus & arma ſapientis ſunt prudentia. *Pythag.*
Veſtigium cordis in rebus ſecundis vultus hilaris. *Sir.* 13 30.
Sicut mater, ità & filia ejus. *Ezek.* 16.
Et operis dulciarii ex ſimila, melle & oleo, & placentæ lacteæ, & tuceti tandem ſatietas erit. 43.
Etiam lætitiæ ſatietas eſt. *Moſchus.*
Et jumentum & arator quietus erit diebus Dominicis.
Etiam cantûs ſatietas eſt & moleſti belli. *Naz.*
Apii quoque ſuccus utilis eſt.

MAla mens, dulcia verba. *Moſc.*
Malitia pueri turpitudo patris. *Liban.*
Mali corvi malum ovum. *Gellius.*
Pulcritudo cœli eſt gloria ſiderum. *Sir.* 43. 11
Regula vitæ & pabulum animarum eſt verbum Divinum.
Trabs fundamentum domûs eſt, corona veſtibulum.

Κάτοπτρον εἴδως χθονὸς ὄζει, οἶνος δὲ νᾶς.
Κέρδος ἐν κακοῖς ἀγνωσία.
Κεφάλαιον παιδείας ὀρθὴ ζοφή.
Κηδέων χὰ ἀπόπεμπε νήπιον ἦτορ.

Δεκ. δ'. Κηδεία μέλλος λόγοι κακοί.
Κίδαεις χὴ κιθάρα ἐν κίσῃ ἐρυμνά.
Κίκυς γίγανλος ἐν βεκχίονι.
Κλασμάτων φύλαξ φορμός.
Κλέπλων ἡ νὺξ, τ' ἀληθείας τὸ φῶς.
Κοινὸς πᾶσι λιμὼ αἰδής.
Κοινὰ πάθη πάντων. ὁ βίος ζοχὸς ἄσαλος ὅλος.

Κολακεία μελεδίνη ἀγχόνη.
Κολακεία ὄζιν ἀδελφὴ τ' διαβολῆς.
Κοίρανος δακτύλων λιχανός ὄζι.

Δεκ. ε'. Κορυδεις ἔκτορος.
Κόφη σκιὰ χὴ ἄτμος ἐς' ἀνδρῶν βίος.
Κρειόντων μύθων κλεὰτων φαλακή.
Κρειάντων ψυμὸς μὴ ἡδονῆς ἐν εἰρλώνῃ ἢ οἶκος πλήρης μὴ μάχης.
Κεφαλοδφλὸς ὄζι κωδαλον ἰοβόλον.
Κρυσιαέρης κόσαλος ὡς σίδηρον σιαλᾶ.
Κτίλος δῆμ οἴων ἡγεμών ὄζι.
Κύκλος τὰ ἀνθρώπινα.
Κύμαλα ἄμα ἐπ' ἄμα.
Κύων καλὰ θᾶ χὴ καρίσσῃ ἐν καμάρῳ χείρεις φύλαξ.

Δεκ. ς'. Λαὸς τοι χὕδωρ, χὴ πῦρ ἀκαλὰ σχέλα πάντα.
Λαιδρῶν μέλος βρῶμος ἔμπεσθεν τᾶ Θεᾶ.
Λαρκὸς κολλύβων μεστὸς ἐν λάρνακι λαερὸς ὄζι.
Λᾶες ἡ λήμαλός εἰσι τέκμαρ.
Λιμὼ ἀπυχίας ὄζιν ἀνθρώποις τέχνη.
Λιμὸς, λοιμὸς χὴ πόλεμος λαᾶ εἰσι λοιγός.
Λιλὸν δῶρον, λίλη χάρις.

Λόγος

Speculum formæ æs est, vinum mentis. *Æschyl.*
Lucrum in malis ignorantia. *Eurip.*
Caput eruditionis recta educatio. *Plato.*
Extra curas est cor juvenile. *Q. Calab.*

FAvus melleus sermones boni. *Pro. 16 24*
Tiara & cithara in cista tutæ sunt.
Fortitudo gigantis in brachio est.
Fragmentorum custos sporta est.
Furum nox, veritatis lux est. *Eurip.*
Communis omnibus portus mortis. *Leon.*
Communes casus omnium; Vita trochus; instabilis felicitas. *Phocyl.*
Assentatio mellita strangulatio est. *Philo.*
Assentatio est soror calumniæ. *Lucian.*
Princeps digitorum medius est.

PEtulantia satietatis est filia. *Philo.*
Vana umbra & vapor est hominum vita. *Men.*
Melior est verborum quàm possessionum custodia. *Lucian.*
Melior est buccea cum jucunditate in pace, quàm domus plena cum pugna. *Pro. 17. 1.*
Crocodilus est bestia venenata.
Defraudator futilis sicut saliva porci saginati.
Aries ovium dux est.
Circulus sunt res mortalium. *Pind.*
Fluctus alii super alios. *Hom.*
Canis calathi & canistri in camerâ pessimus custos.

VUlgus, aqua & ignis cohiberi nequeunt. *Phocyl.*
Procacium cantus fœtor coram Deo.
Corbis collybis plenus in cistâ gratus est.
Ineptiæ non sunt animi virilis indicium.
Portus infelicetatis ars est mortalibus. *Ner. Sym.*
Fames, pestis & bellum populi sunt pernicies.
Vile donum, vilis gratia. *Adag.*

Λόγ☉ εἰκὼν διανοίας.
Λόγοι κρκόπων μαλακοί.
Λύχν☉ τ̃ λύγης ἐχθές.

Δεκ. ζ'. Λωίτερ☉ κύκνε μικρὸς θρό☉, ἢ κολοιῶν κραγμός.
Μαγείρε λιγνωτῦ σῆμα τομάς.
Μαθητὴς πρεσβέρε ὑστερός ὄζιν ὄρθρ☉.
Μακρὴ ὁδὸς ἀπαρδόκαλ☉.
Μανδεῖαι κ̀ οἰωνισμοὶ κ̀ ἐνύπνια μάταια ὄζι.
Μανὴ ἐν χθονὶ ὄρνις ἢ χάεις.
Μανία ὀλιγοχρόνιός ὄζιν ὁ θυμός.
Μαλαιότης μαλακτήτων κ̀ πάντα μαλαίοτης.
Μέγας κόπ☉ ἐν τῇ διαφωνίᾳ τ̃ ζυμβιώσεως.
Μέγα κάρτ☉ ἀνάγκη.

Δεκ. η'. ΜΕθ' ὧν τὸ δίκαιόν ὄζι, μετ' ἐκείνων ὁ Θεός.
Μείων αἰτία, ἥπλων δίκη.
Μεσαὶ ζ̃ Διὸς. πᾶσαι ἱ̃ ἀγυιαί.
Μετὰ τ̃ χειμῶνα εὐδία. [γαλιώτη.]
Μεταβολὴ πάντων γλυκύ.
Μεταξὺ τῦ ἄκμον☉ κ̀ σφύρας.
Μέτρον ὄπτι πᾶσιν ἄριστον.
Μὴ ἴδοι ὡς λέων ἐν τῇ οἴκῳ σ☉.
Νὴ ὑπὲρ τ̃ πόδα τὸ ὑπόδημα.
Μὴ νόσφι νοτίδ☉ νότ☉.

Δεκ. θ'. ΜΗ' πρὸς λέοντα δορκάς.
Μήτηρ τ̃ ἐνδείας ἢ ἀργία.
Μητέρ☉ δείκηλον θυγάτηρ.
Μικρὰ ἐν πενιχροῖς μέλισσα.
Μικρὸν τῦ ὀβολῦ τίμιον.
Μιαρὸς ἀργὸς αἰν☉, κ̀ πόνε ὢν☉.
Μνήμη δικαίε μετ' ἐγκωμίε.
Μόθαξ ὑπ' ἔστιν ἀνὴρ μόθων.

Μολπὴ

Sermo est character mentis. *Isocr.*
Sermones versutorum molles. *Prov.26.*
Lucerna tenebrarum inimicus est. 22.

PRæstantior Cygni modicus cantus, quàm Graculorum crocitatio. *Antip.*
Coqui signum culter inciſorius.
Diſcipulus prioris posterior dies.
Longa est via sine diversoriis. *Democr.*
Vaticinationes & auguris somniáque vana sunt. *Sir.3.7.*
Rara in terris avis gratia.
Ira furor brevis est. *Basil.*
Vanitas vanitatum & omnia vanitas. *Eccl.1.2.*
Magnus labor in dissensione convictionis. *Aur. Imp.*
Magna res necessitas. *Q. Calab.*

CUm quibus Justitia est, cum illis Deus est. *Josephus.*
Minor culpa, minor pœna.
Omnes viæ Jovis plenæ sunt. *Aratus.*
Post tempestatem tranquillitas. *Tob.3.22.*
Varietas omnium dulcis est. *Arist.*
Inter malleum & incudem. *Adag.*
Modus in omnibus optimus. *Hesiod.*
Nè sis leo domi tuæ. *Sir.4.33.*
Nè supra pedem calceus. *Lucian.*
Mon est sine pluvia Auster.

NE contra leonem caprea.
Mater egestatis inertia est. *D. Ignat.*
Matris imago filia est. *Sir.11.3.*
Minima volucrum est apicula. *Suid.*
Parvum oboli est pretium.
Merces virtutis laus est, & pretium laboris.
Memoria justi cum laude.
Verna non est absque laboribus, *Pro.10.8.*

Cantus

Μολπὴ τ' ὀρχηςύς τ γὰρ τ ἀναδήματα δαιτός.
Μόχθος ὀλίγος μυρίων ὄνταρ.

Δεκ. ί. Μτρίαι ἀτυχημάτων ὁδοί.
Μώλωψ ἐν ῥινῷ ὄγμος ἐς ἀγρόν.
Μωρῶν ἄδωρα δῶρα, καὶ οὐκ ἀνήσιμα.
Νάρθηξ παιδείας ὅτι σκῆπτρον.
Ναῦς γὰρ ἀεὶ χρεῶν εἰσιν ὀλέθρου.
Νεῦρα ἀρχῆς ἄργυρος.
Νεφρὸς τὸ ἀνθρώπου ὅμοιοι τοῖς βοείοις.
Νόμος ἀνὴρ ἐπεξεργασίας ὡς κώδων ἀνὴρ δοίδυκος.
Νόμος ἔμψυχος ὁ βασιλεύς.
Νόστος ταραχμὸς σωμάτων.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ δ'.

Δεκὰς ά. Οσφῦς ἡ τοῦ ὕδατος μεταβολή.
Νυκτῶν φίλαι φρουρίδες.
Ξενίων θυμὸς ἀεὶς ὀξύς.
Ξίφεως δίκλωσ μύδρος ὀξύς.
Ξύλον ἀγκύλον καὶ στρεβλὸν ὀδὸς ὀρθόν.
Ὁ ἀνὴρ ὅτι ξηρὸς καὶ θρασύς, ἡ δὲ γυνὴ ψυχρὰ καὶ ὑγρά.
Ὁ ἀργὸς καὶ ἀκρατὴς βίος, πτωχοῖς ἀνδράσιν ἴδιος.
Ὁ Ἄρχων ἀγαθὸς κοινὸν ἀγαθὸν ὅτι.
Ὁ βίος ἀληθῶς ὁ βίος, ἀλλὰ ζυμφορά.
Ὁ ἐλαχίστοις ἀρκούμενος πλουσιώτατος.

Δεκ. ϛ'. Ὁ Θεὸς ὅτι παλὴ τῆς ὀφθαλμῶν, καὶ κεφαλὴς τῆς χειρῶν.
Ὁ Θεὸς πλούσιος ἐν ἐλέει.
Ὁ λαὸς, ὡς ὁ ἱερεύς.
Ὁ κλάπτης τῇ κρίσει ὅτιν ἔνοχος.
Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ὅτιν ὁ ὀφθαλμός.

Ὁ λόγος

Cantus saltatióque sunt ornamenta convivii. *Hom.*
Labor parvus permultorum utilitas. *Aratus.*

Mille infortunii viæ. *Synes.*
Vibex in cute, sulcus in agro.
Multorum dona non sunt dona, neq; etiam prosunt. *Sophoc.*
Ferula disciplinæ sceptrum est.
Nautæ semper vicini sunt morti. *Q. Calab.*
Nervi belli sunt argentum.
Hominum renes bubulis similes sunt. *Arist.*
Lex sine executione est tanquam campana sine pi-
Lex animata Rex est. (stillo. *Cl. Imp.*
Morbus est perturbatio corporis. *Diocles.*

CENTURIA IV.

Pernicioſa eſt aquæ mutatio.
Noctium amicæ curæ sunt. *Heliod.*
Munerum animus optimus. *Pharnut.*
Ferrum ignitum instar gladii est.
Lignum curvum & tortuosum nunquam rectum. *Galen.*
Vir est calidus & siccus, mulier frigida humidáque. *Arist.*

Otiosa & incontinens vita malis viris propria est. *Chærond.*
Princeps bonus commune bonum est. *Men.*
Vita revera non est vita, sed calamitas. *Eurip.*
Paucis contentus ditissimus. *Socrat.*

Deus est Pater orphanorum & Judex viduarum. *Psal.* 67.
Deus dives est in misericordia. *Eph.* 2. 4.
Populus, sicut Sacerdos. *Os.* 4. 9.
Homicida judicio obnoxius. *Mat.* 5. 22.
Lucerna corporis est oculus. —6. 22.

Sermo

Ὁ λόγος φάρμακον λύπης.
Ὃς οὐκ ἔστι καθ' ἡμᾶς, οὐδὲ ἡμῶν ὅδιν.
Ὁ νόμος ὅτι ψυχὴ καὶ γάνος βροτῶν.
Ὁ πλοῦτος τύχης ἔμετος.
Ὁ τῆς παρίδος καπνὸς λαμπρότερος τοῦ παρ' ἄλλοις (πυρός.

Δεκ. γ'. Ὁ Χρησὸς ὅτι πολλαχοῦ σωτήριος.
Ὁ χρόνος τῶν πραγμάτων κριτὴς ἄριστος.
Οἱ ἀγαθοὶ συναπάτιοι.
Οἱ ἀστεῖοι ὡσεὶ χοῦς.
Οἱ κράπτοι τῶν ἀνθρώπων βραχυλογώτατοι.
Οἱ νεώτεροι τῶν ἀνθρώπων ἀεὶ πολυπραγμονέστεροι
Ὁδοὶ ἀφρόνων ὀρθαὶ ἐναντίον ἀνδρῶν.
Ὄθνεῖον τὸ πᾶν.
Οἶκος ἢ οἰκίζων πρὸς οἶκον κέλαθος.
Θεῖος τοῦ βίου ὁ νόμος Θεοῦ.

Δεκ. δ'. Οἷα δέσποινα, τοῖαι καὶ θεραπαινίδες.
Οἵπερ φύλλων φύσις, τοίηδε καὶ ἀνδρῶν.
Οἶκοι λέοντες. ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος.
Οἶνος καὶ ἄλφιτα μυελὸς ἀνδρῶν.
Οἷος ὁ λόγος, τοῖος ὁ βίος.
Οἷος ἄρακλος, τοιαύτη ἠλακάτη.
Οἰκεῖον καὶ ἐλπιστέον.
Ὅλβιος, ὥστε θεὸς παγυπέρλαλός ἐστιν ἀγωγός.
Ὀλίγη ὁμιλία τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ ζόφου.

Δεκ. ε'. Ὁμοιότης τὴν φιλότητα μήτηρ.
Ὁμαλὸς ὅτι ῥίζα τῆς χαρᾶς.
Ὁμοῦ ξὺν ὁδοῦσι βλαβερὸν, καὶ χαυνὸς ὄμμασι.
Ὀνηρὸν λύρας ἀκροατής.
Ὅπου φωλεὸς, ἐκεῖ ὄπις ὅτι.
Ὅπου ἄμιλλα, ἐνταῦθα καὶ νίκη ἐστί.
Ὅπου δαγὺς, ἐκεῖ κρύος.

Ὅπου

ermo doloris remedium eſt. *Plut.*
ui non adverſum nos, pro nobis eſt. *Luc. 9.50.*
ummus eſt anima & lætitia mortalium. *Eurip.*
ivitiæ fortunæ vomitus ſunt. *Diog.*
umus Patriæ ſplendidior igne apud alios. *Lucian.*

BOnus eſt ubique ſalutaris.
Tempus rerum judex optimus *Men.*
oni faciles deceptu ſunt. *Dio.*
mpii ſunt ſicut glumæ. *Bias.*
rimates hominum admodum breviloqui. *Pſal.1.4.*
uniores hominum ſemper audaciores ſunt. *Apollod.*
iæ ſtulti rectæ in oculis ſuis. *Iſocr.*
uræ nihil impoſſibile eſt. *Pro.12.16*
ola miſeria ad miſericordiam via eſt.
ubernaculum vitæ Lex Dei.

QUalis hera, tales pediſſequæ. *Adag.*
Qualis foliorũ generatio, talis eſt & hominum. *Hom.*
omi leones, prælio vulpeculæ. *Sir.22.11.*
iſerator & miſericors eſt Dominus. *Hom.*
inum & farina medulla hominum. *Cl. Alex.*
ualis ſermo, talis vita.
ualis fuſus, talis colus. *Eurip.*
erendum & ſperandum. *Apollin.*
eatus, cui Deus ſummus eſt adjutor.
xigna eſt conſuetudo inter lucem & tenebras.

SImilitudo amicitiæ mater eſt. *Men.*
Umbilicus eſt radix ventris. *Ariſt.*
Acetum dentibus nocet, & fumus oculis. *Pr.10.27.*
Aſinus lyræ auſcultator. *Lucian.*
Ubi antrum' ibi foramen eſt.
Ubi certamen, ibi victoria. *Ariſt.*
Ubi glacies, ibi frigus.

Ὅπου ζῆλος καὶ ἐρίθεια, ἐκεῖ ἀκαταστασία.
Ὅπου κρύσταλλος, ἐκεῖ χεῖμα.
Ὅπου κύων, ἐκεῖ κύτος καὶ κύμβος.

Δεκ. ε'. Ὅπου ἁκὴ ἔστι τρύγη, ἐκεῖ ἄκη ἔστι σαπίνη.
Ὅπου κύπος πλείων, ἐκεῖ πολὺ τὸ κέρδος.
Ὅπου μόχθοι πολλοί, ἐκεῖ ἔσονται βόες.
Ὅπου μὴ εἰσὶ βόες, φάτναι καθεφεῖ.
Ὅπου ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσαι καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.
Ὅπου τὸ πῶμα, ἐκεῖ οἱ ἀετοί.
Ὅπλον τοὶ λόγος ἀνδρεῖ τομώτερόν ὄξι σιδήρου.
Ὄργανον τῆς παιδείας οὐχ ἡ κλῆσις, ἀλλ' ἡ χρῆσις τῶν βιβλίων.
Ὄργανον ψυχῆς τὸ σῶμα· θεὸς ἢ ἡ ψυχή.
Οὐ γὰρ ἔρως θεός ὄξι, πάθος δ' αἰδήλου ἀπάντων.

Δεκ. ζ'. Ὅτ κλυτὸς Ῥήτωρ ὁ μυθολόγος.
Οὐ πάντα τὰ ἕλκη ἄκεσα.
Οὐκ αἱ καρδίαις δηλαῖς.
Οὐδεὶς δῆλος δικαίος.
Οὐδεὶς γὰρ ὧν ῥάθυμος εὐκλεὴς ἀνήρ.
Οὐδεὶς εὖς πλὴν τοῦ θεοῦ.
Οὐδεὶς σοφὸς πλὴν ὁ θεός ὄξιν ἐν τῇ παρδίᾳ αὐτοῦ.
Οὐδεμία ὁμφαλὸς χρεία.
Οὐδὲν σιωπῆς χρησιμώτερον.
Οὐδὲν ἄνθρωπος ἴδιος καμάτου τέρμα τέλειον.

Δεκ. η'. Ὅτ καλὸν πολυκοιρανίη· Εἷς κοίρανος ἔστω
Εἷς βασιλεύς.
Οὐκ ἄνθρωπος ἰχμῆς δόρυ.
Οὔκ εἰσι πάντες τοῦ τιάρατος ἄξιοι.
Οὐκ ἔστιν ἄγκυρα χάλλοις βυνός.
Οὐκ ἔστι βασιλεία τοῦ θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις.
Οὐκ ἔστι δεσπότης ἄνθρωπος ἀτιμώτερος.
Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον.

Οὐκ

Ibi æmulatio & contentio, ibi inconſtantia. *Jac 3. 5.*
Ibi glacies, ibi hyems.
Ibi nates, ibi cavitas & cavus receſſus.

Ubi non eſt triticum, ibi non eſt placenta.
Ubi multus labor, ibi multum lucrum. *Chryſ.*
Ibi ſunt vituli multi, ibi erunt quoque multi boves.
Ibi non ſunt boves, ibi præſæpia pura. *Pro. 14.4.*
Ibi theſaurus veſter, ibi etiam cor veſtrum. *Mat. 6. 21*
Ibi cadaver, ibi aquilæ. *—24. 28.*
Telum ſermo homini penetrantius ferro. *Phocyl.*
Inſtrumentum eruditionis non poſſeſſio, ſed uſus librorum *Plut.*
Corpus animæ inſtrumentum; Dei verò anima. *Plut.*
Non enim amor Deus eſt, ſed affectus occultus omnium. *Phocyl.*

Non eſt præclarus Rhetor qui obtusâ eſt voce.
Non omnia ulcera ſunt ſanabilia. *Adag.*
Væ cordibus timidis. *Sir. 2. 13.*
Nullus timidus audax eſt,
Nullus ſocors celebris eſt vir. *Eurip.*
Nemo bonus niſi Deus.
Nullus propheta acceptus eſt in patria ſua. *Luc 4. 24.*
Fructûs immaturi nullus eſt uſus.
Nihil eſt taciturnitate utilius. *Eurip.*
Nullum opus ſine ſudore & labore perfectum eſt. *Phocyl.*

Non bona eſt multorum dominatio; unicus
Dominus eſto; unus Rex. *Hom.*
Non eſt ſine cuſpide haſta.
Non ſunt omnes tiarâ digni.
Non eſt anchora ſpadonibus collis.
Non eſt Regnum Dei eſca & potus. *Ro. 14. 17.*
Non eſt Dominus ſine ſervo. *Matth. 10. 24.*
Non eſt diſcipulus ſupra magiſtrum.

Non

Οὐκ ἔστι θεοσωπλήσιης ὁ Θεός.
Οὐκ ἔστι Ζοφία πονηίας ἐπιτύμη.
Οὐκ ἔστι ταυλὸ λεῖον κὴ χέρσον.

Δεκ. θ'. Οὐκ ἔστι χώρα ἄνδρ σκωλήπων.
Οὐρανός ὅτι θρόνος τῦ Θεῦ.
Οὐχ ἅπαν τὸ ἀμάρυσσον χρυσός ὅτι.
Ὀφθαλμοὶ Κυρίυ μυριοπλασίως ἡλίυ φωτεινώτεροι.
Ὀχληρὸς ἀνὴρ ὅτιν ἐν νέοις γέρων.
Ὄχλος σωὶ ἀμαθία μέγιστον κακόν.
Παθήματα μαθήματα.
Παιδεία τῆ ἀγαθῶν τὸ μέγιστον.
Πᾶν ζωὸν γλυκύ.
Πᾶν τα γέλως, κὴ πᾶν τα κόνις, κὴ πᾶν τὸ μηδέν.

Δεκὰς ί. Πᾶν τα καθαρὰ τοῖς καθαροῖς.
Παυλὶ δ' ἔργω μῶμος.
Πάντα ὅτι τα χινὰ ἔναντι Κυρίυ.
Πάντα τὰ σπλάγχνα ἐν υμφί ὅτι.
Πάντων λιμὸν τῆ μερόπων ὁ θάνατος.
Πάντων μὲ κόρος ὅτι, κὴ ὕπνος κὴ φιλότης.
Πάντες ἴσοι νεκύων.
Παρὰ τῶ Θεῶ πάντα δυνατά ὅτι.
Παρὰ τῶ πλάστω ποδαγρῶντες.
Παροιμία τίς ὅτιν ὁ βίος.

ΈΚΑΤΟΝΤΑΣ έ.

Δεκ. ά. Πᾶσα λύπη ὅτι φανερώτερα.
Παῖδος ἐπιλίμνοις ἡδὺ φάρμακον.
Παῖδος ζωφερσυὴ μέγιστον τέκνοις παρά-γελμα.
Πανηγύρεις πολιοῖ τὸ γήρας ἄνθος.
Πάθος χία τ' ἐνωπερξίας μήτηρ. (ἀνθρώποις.

Πάθη

n est personarum acceptor Deus, *Act.10.34*
n est sapientia nequitiæ scientia. *Sir.19.18.*
n eadem res levis & aspera est.

NOn est Regio, quæ vermibus careat.
Cœlum est thronus Dei. *Mat.5.34.*
n omne id quod fulget, aurum est. *Sir 23.26.*
uli Domini mille-fariam sole splendidiores sunt. *Men.*
ioſus vir est juvenibus senex. *Herod.*
rba fine scientiâ maximum malum, *Idem.*
ocumenta sunt documenta. *Soph.*
uditio bonorum optimum. *Eurip.*
nne id cui innutriti sumus dulce est.
nnia sunt risus, & omnia cinis, & omnia nihil. *Stob.*

OMnia munda mundis. *Tit, 1.15.*
Super omni opere Momus. *Anthol.*
nnia celera coram Domino. *Sir.18. 28*
nniâ viscera in membrana sunt. *Aristoph.*
nnium portus hominum mors. *Sotad.*
nnium rerum satietas est,& somni, & amoris *Hom.*
nnes similes defunctis sunt. *Phocyl.*
pud Dominum omnia possibilia sunt. *Luc. 1.37.*
xta divitias podagrici. *Arist ph.*
regrinatio quædam est vita, *Plato.*

CENTURIA V.

***Es inter se collatæ clariores sunt. *Demost.*
R** Patris increpatio dulce remedium. *Socrat.*
*** Patris temperantia maximum filiis præceptum. *Democr.*
uciloqui cani senectæ flores sunt inter homines. *Hippoc.*
edientia felicitatis mater est. *Æschyl.*

Πιθῶ χ̀ ἀναγκη δύο θεοὶ μεγάλοι.
Πέλεκυς ἀρχαῖα ὄργανον, σιδηρεργῶν αἵρεσις.
Πενία αὐτοδίδακτος.
Πενίας βαρύτερον οὐκ ἔστι φορτίον.
Πέρδιξ περδίκης ἐν καρταλλῳ, οὕτως καρδία ὑφηφάν

Δεκ. ϛ'. Πηγὴ σοφίας λόγος θεῶν ἐν ὑψίστοις.
Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνημα.
Πίστεως ὅτι ἔρκος ἡ σφραγίς.
Πλατεῖα ἡ πύλη εἰς τὴν ἀπώλειαν, στενὴ εἰς τὴν ζωήν.
Πλεῖν μὲν γὰ ναῖα κακῶν, πλεῖν δ' ἀλάασα.
Πλεονέκτης ὅστις εἰδωλολάτρης.
Πλεονεξία μέγιστον ἀνθρώποις κακόν.
Πλοῦτος πάντος πανὸς χρήματος ὅστις κόρος.
Πλοῦτος οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων πόνων εὐφημότερος.
Ποδηνὸς ἐν ὁδῷ σκόλοψ.

Δεκ. γ'. Πάθημα ἄμοιρον ὅστις ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν.
Πολιότης χρόνου μείωσις, ἢ φρονήσεως.
Πόλεμος ἔυδοξος εἰρήνης αἰσχρᾶς αἱρετώτερος.
Πολιτεία ἐστὶ τῆς πόλεως τάξις.
Πόλεως ψυχὴ εἰσὶν οἱ νόμοι.
Πολλοί εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δ' ἐκλεκτοί.
Πολλοὶ βασιλέως ὀφθαλμοὶ, καὶ πολλὰ ὦτα.
Πολλοὶ τραπέζης, ὀλίγοι ἀληθείας φίλοι.
Πολλοί τοι πόσις καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι.
Πολλαὶ μάστιγες τῷ ἁμαρτωλῷ.

Δεκ. δ'. Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.
Πολλὰ τὰ ἐνεδρεύοντα τὸν δολίαν.
Πολλῶν κακῶν ἐπικάλυμμα ὅστιν ὁ πλοῦτος.
Πόλος ὅστι ἔρως τῆς νηπίων ἀνηβάων.
Πολυαρχία μήτηρ ἀναρχίας.
Πολυτραγμοσύνη γλυκὺ πικρὸν χαρακτηρισμός.
Πολύξενός ὅστιν ὅμιλος.
Πόνος εὐκλείας πάτηρ.

rſuaſio & neceſſitas ſunt Dii magni. *Horod.*
curis lanii inſtrumẽtum eſt, fabri ferrarii malleus.
upertas per ſe docta, *Diog.*
upertate non eſt gravius onus.
predix venatrix in cavea, ità cor ſuperbi. *Sir. 11. 3.*

ſOns Sapientiæ Sermo Dei in altiſſimis. *Sir. 1. 5.*
Noxa tam magna eſt vicinus malus, quantũ bo- *Heſiod.*
ptum fidei ſigillum eſt, (nus cõmodum.
ta eſt porta ad exitium, arcta ad vitam. *Mat. 7. 13.*
ena eſt terra malis, plenum & mare. *Heſiod.*
varus eſt Idololatra, *Eph. 5. 5.*
varitia mortalibus eſt maximum malum, *Eurip.*
æter opes omnis rei eſt ſatietas, *Theog.*
vitiæ ex propriis laboribus aptiſſimæ, *Socrat.*
ux in via laterna eſt.

Piritus Sanctus eſt arrhabo hæreditatis noſtræ. *Eph. 1. 14.*
Canities indicium eſt temporis, haud ſapientiæ *Men.*
llum honeſtum turpi præferendum eſt. *Demoſth.*
olitia eſt urbis ordo. *Plato.*
rbis anima Leges ſunt. *Demoſth.*
ulti ſunt vocati, pauci verò electi, *Mat. 20. 16*
ulti ſunt Regum oculi, & multæ aures. *Xenoph.*
ulti ſunt menſæ, pauci veritatis amici.
ulti ſanè ſunt potûs & cibi amici. *Theog.*
ulta ſunt flagella peccatoris. *Pſ. 32. 10.*

MUlta cadunt inter calicem, ſupremáque labra. *Gel l. 13.*
Multæ ſunt inſidiæ doloſi. *Sir. 11. 36.*
ultorum malorum tegumentum ſunt divitiæ, *Euſeb.*
ls eſt cibus infantium impubium.
ultorum dominatio eſt mater malæ dominationis. *Nicetas.*
priſitas eſt dulciter-amara gargarizatio. *Eurip.*
utabili ingenio eſt turba. *Phocyl.*
bor gloriæ pater. *Eurip.*

Περὶ πυρὸς ἀτμὶς καμίνου καὶ καπνός.
Περὶ ἧλου ἔργων κηρυχθὲν μάταιον.

Δεκ. ε. Προβάτων μὲ ὀδὲν ὄφελος, ἂν ποιμὴν ἀπῇ,
Περπίτια πολλοῖς ὄντιν αἰτία κακῶν.
Περῶτα καὶ φρύμνα πραγμάτων ἡμᾶς ἐυσέβεια ἔσω.
Περῶτα Θεὸς, μελέτη λόγος, καὶ Πνεῦμα σωὴ ἀνὴρ
Πῖλον μολίβδου φιλότεκνον.
Πτωχεία καὶ πλοῦτος παρὰ Κυρίου ὁδοί.
Πτωχοὶ ἐσμὲν ἅπαντες καὶ τῆ θείας χάριτος ὀφείλομεν.
Πτωχῶν αὐλαὶ ἀεὶ κεναί.
Πῦρ, γυνὴ, θάλασσα, τρία κακά.
Πῦρ ἐγρῦς κλαυμὸς μὴ πώποτε ἀσφαλὲς ὄρος.

Δεκ. ς'. Πώγων τεράτῳ μοὶ ὅτι, ἀλλ' ὑ νοῖς σοφός.
Πῶλος πώλῳ φίλος, καὶ ἔλαφος ἐλάφῳ, καὶ ψὴς ψεῖ
Ῥάβδος νώτῳ ἀνοήτων.
Ῥάθυμος κοιλύλης ἐκ ἄξιος.
Ῥόδον κεντόφυλλον ἔαρος μέλημα.
Ῥόδον τῶν ἀνθῶν βασιλεὺς, γῆς κόσμος, φυτῶν ἀγλάϊσμ
Ῥοπὴ ζυγοῦ δικαιοσύνη πρὸς τὸ Θεῷ.
Ῥώμη ψυχῆς ζωφερησύνη.
Σάλπιγξ ὄργανον ὅτι τοῦ πολέμου.
Σῆτες καὶ σκώληκες κληρονομία ἀνθρώπου πέρνυ

Δεκ. ζ'. Μιγῆς ἀκινδύνων γάμος.
Σιωπὴ σοφοῖς ἀπόκρισις.
Σίπη καὶ ξυλόλος ἀεὶ τῷ πολέμιά ὄρος.
Σιλία, πολὰ, ὕπνοι, ἀφροδίσια, πάντα μέρια.
Σιωπὴ ἀνδρὸς ἐρμηνεὺς λόγων.
Σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος.
Σκληρὴ πᾶς ὁ βίος καὶ παίγνιον.
Σκύμνος λέοντος ἰσχυρώτερος κλεπτῶν.
Σοφία ὄντι σολὴ δόξης, καὶ στέφανος ἀγαλλιάματος.
Σοφίας ἐρμηνεὺς λόγος.

Σοφί

te ignem vapor camini & fumus. *Sir.* 22. 30.
ltum est triumphum canere ante victoriam. *Liban.*

Vium nullus est usus, si pastor abierit. *Eurip.*
Præcipitantia multis est caussa malorum. *Men.*
ora & puppis actionum nostrarum pietas esto. *Erasmus.*
imùm Deus, deinde Sermo, & Spiritus cum illis. *Oracul.*
nna plumbo levior est.
upertas & divitiæ à Domino sunt. *Sir.* 11. 17.
ndici sumus omnes & divinæ gratiæ indigentes, *Greg.*
endicorum loculi semper vacui. *Suid.*
nis, mulier, mare, tria mala. *Eurip.*
nis propinquus stipulæ parùm tuta res est. *Naz.*

Barba hirco quidem est, sed non mens sapiens. *Dec.* 6.
Equus equo carus est, cervus cervo, & sturnus *Naz.*
irga dorso stultorum debetur. (sturno, *Pro.* 26. 3.
ger nè ligulâ quidem dignus est.
osa decora Veris est cura. *Alcœus.*
osa florum regina, terræ ornamentum, plantarum *Tati.*
ondus stateræ justitia à Deo (decus est. *Pro.* 16. 18.
obur animæ temperantia est. *Pithag.*
uccina est instrumentum belli. *Tati.*
ineæ & vermes hæreditas hominis scortatoris. *Sir.* 19. 3.

Vlentii totum præmium. *Athenæ.*
Silentium sapientibus responsio. *Eurip.*
tta & trochilus cum aquila pugnant. *Arist.*
ibi, potus, somni, venerea, omnia moderata sint, *Hippoc.*
lentium obscurus interpres sermonum. *Eurip.*
mbræ somnium homo est. *Pind.*
cena est omnis vita & ludus. *Pallad.*
atulus leonum robustissimus brutorum, *Pro.* 30. 30
pientia est amictus honorificus, & corona exalta- *Sir* 6. 33.
pientiæ interpres est oratio. (tionis. *Philost.*

Δεκ. ή. Μοφία χαμιλέως ἐν ευκαιρία χολῆς.
Σοφῶ ξένον ὐδέν.
Σπέος ϗ χερσμὸς ὐκ ἄνδ᾽ ὑδρόε.
Σπολὰς χλμρινῆς ὥρας πίεν θ᾽ ἀμείνων.
Στέφαν᾽ γερόντων τέκνα τέκνων.
Σπίλη τὸ σκληρὸν νεκρῶν βάρ᾽.
Σπγμὴ χρόνε πᾶς ὅστν ὁ βί᾽.
Στραλεια μακρὰ ϗ ποικίλη ὅστν ὁ βί᾽.
Σπύλος χρύσεος ἐπὶ βάσεως ἀργυρᾶς γωνὴ αἰσχωλῆς.
Σπύλοι οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρρενες.

Δεκ. θ᾽. Μτυπεῖον σωτηρίμβρον ζωαγωγὴ ἀνόμων.
Σύμβολ᾽ ὐδεὶς ὅτι βελτίων χρόνε.
Σφδηρὸν ἡγεμὼν θρασύς.
Σφδηρὸν ἔδεσμα νεφρός.
Σφὴξ βομβῶν τέπιγ᾽ ἐναντίον.
Σχολὴ τρωτὸν νακόν.
Σῶμα ἔυρωσον βέλπον ἢ ὅλο᾽ ἀμέρπτος.
Τὰ κλλὰ τὰ δένα.
Τὰ κρίμαλα Κυρίε γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι ϗ κηρίον.
Τὰ σώμαλα ἡμῶν μέλη Χεισ῀ ὅτι, ϗ ναὸς Πνεύματος ἁγίε.

Δεκ. ί. Τᾶ᾽ ὀλφόνια τ᾽ ἁμαρτίας θάναλος.
Τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς, ὐδὲν πρὸς ἡμᾶς.
Τὰ χρήμαλά ὅτι ψυχὴ δίλων ἀνθρώπων.
Τὰ ὠφύμα ἄειρα.
Ταμεῖόν ὅστν ἀρετῆς ἡ σωφροσύνη.
Ταμίαι λαμίαι.
Τέκνοις αἰδέσιμον καύχημα πατρὸς ἔπαινος.
Τέπιξ μὲν τέπιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ.
Τέχναι σπαὶ τῆς κλῆς.
Τέχναι θεῶν χάρις ἐς ἄνθρωποι ἔργα φύσεως.

Apientia Scribæ in tempora vacuitatis. *Sir.* 19.3.
Sapienti nihil peregrinum. *Clem.*
elunca & caverna non ſunt expertes tenebrarum.
ſtis pellicea hyberno tempore crate melior.
orona ſenum filii filiorum. *Pro.* 17.9.
olumna durum mortuorum pondus. *Leon.*
nctum temporis omnis eſt vita. *Plut.*
ilitia diuturna ac varia eſt cujuſquè vita. *Arrian.*
olumna aurea in baſi argentea mulier pudica. *Pro.* 26.20
olumnæ domorum filii ſunt mares. *Eurip.*

Tupa collecta congregatio impiorum. *Sir.*21.10
Nullus conſiliarius melior eſt tempore. *Naz.*
ernicioſus eſt Dux audax. *Eurip.*
enes ferculum pernicioſum.
eſpa cicadæ obſtrepit. *Theocr.*
tium jucundum eſt malum. *Eurip.*
orpus validum melior eſt opibus immenſis, *Sir.*30.14.
uæ pulcra ſunt, gravia ſunt, *Bian.*
udicia Domini dulciora melle & favo. *Pſal.*19.1.
orpora noſtra membri Chriſti ſunt, & templa Spi- 1 *Cor.*6.15
ritûs Sancti.

AUtoramenta peccati mors. *Rom.*6.23.
Quæ ſunt ſupra nos, ea nihil ad nos. *Socrat.*
pes ſunt vita improborum hominum.
ntiqua ſunt optima.
enum virtutis temperantia eſt. *Men.*
uæſtores ſunt ſtriges. *Ariſtoph.*
iliis venerabilis gloriatio patris laus eſt. *Syneſ.*
Cicada cicadæ chara, formica formicæ.
Artes ſunt fontes bonorum. *Xenoph.*
Artes deorum dona, homines naturæ opera. *Hippoc.*

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ς'.

Δεκὰς ἀ.

Ἡ παιδείας ῥίζα πικρὰ, γλυκεῖ καρποί.
Τῆς ὀξυθυμίας τὸ ἄνθος μανία.
Τῆς ἀρετῆς ἡδὺ κλῆμα σωφρόνων ἡδὺ βεβαιότερον.
Τί ἀνυγῆ καὶ ψιφιτί; βαναύσῳ καὶ σοφ

Τί λήκυθος καὶ τρόφιον; τὶ δρυφίνι καὶ βοΐ.
Τί γλήχων καὶ γλωχὶν πρὸς τὼ γλήνιν;
Τί τὸ ἄχυρον πρὸς τὸν σῖτον;
Τί φωλεινότερον ἠλίου;
Τίς κοινωνία φωλεῖ πρὸς σκότος;
Τίς τῷ καλοπράγῳ καὶ τυφλῷ κοινωνία;

Δεκ. β'. Τιμωρία ἀδικίας ἀκόλουθος.
Τιμωτάλον τὸ πρεσβύταλον.
Τιμαὶ γονέων ἀμοιβὰς κλῆρος θησαυρός.
Τὸ ἄλλαγμα Σοφίας ἀκάπη χρυσᾶ.
Τὸ ἄῤῥεν φύσει τοῦ θήλεος ἡγεμονικώτερον.
Τὸ βίαιον ὀλιγοχρόνιον.
Τὸ μὴ ἄκαμπτον παγίαν λυπηρόν.
Τὸ κίῤῥεν καὶ κόκκινον χρώματα ἐρεθισμία.
Τὸ κενὸν τοῦ θανάτου ἡ ἀμαρτία.
Τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν, βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὄντιν.

Δεκ. γ'. Τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ὄντι.
Τὸ κάλλος ἀλλότριον ἀγαθὸν ὄντι.
Τὸ ὅλον φωθίου μεῖζον.
Τὸ ἀπάνιον τίμιόν ὄντι.
Τὸ ὅλος χῶρος ἐν σπιτῷ.

CENTURIA VI.

Eruditionis radix amara, fructus verò dulces. *Dem. Isocr.*
Iracundiæ flos est insania. *Apolon.*
Virtute nulla possessio purior, nulla constantior. *Isocr.*
Quid luci cum tenebris? quid fornicario cum docto?
Quid lecythus cum zona? quid delphini cum bove? *Suid.*
Quid pulegium & cuspis ad pupillam oculi,
Quid paleæ cum tritico? *Je. 23.28.*
Quid Solis luce splendidius? *Sir. 17.5.*
Quæ communicatio luci cum tenebris? *2 Cor. 6.14.*
Quæ speculo cum cœco communio? *Epichar.*

Cœna injustitiæ comes est. *Plato.*
Antiquissimum venerandissimum. *Arist.*
Honor parentum natis bonus thesaurus, *Plato.*
Mutatio Sapientiæ vasa aurea. *Job 28.17*
Masculum naturâ fœminâ principalius. *Arist.*
Violentum non est diuturnum. *Philo.*
Intempestivum ubique molestum. *Isocr.*
Fulvus & coccineus color amabilis est.
Funiculeus mortis peccatum est. *1 Cor. 15.36*
Quod hominibus excelsum est abominandum coram Deo. *Luc. 16.15.*

Stultitia Dei sapientior est quàm hominum *1 Cor. 1.25*
Pulcritudo alienum est. *Bion.*
Totum parte majus est.
Quod rarum, carum. *Plato.*
Incrationis locus in templo est.

Hominis

Τῷ ἀνθρώπῳ σπαλιὼ ὅμοιος τῷ ὑείῳ.
Τῷ Θεῷ δεξιὰ διάμπαξ ἀσπίδι ἀλίσκια.
Τῶ Θεῷ πάντα δυνατὰ καὶ ἀδυνάτα.
Τῶν ἐλεφάντων ἐμβρυόν ἡλικὴν μόχθος ἐστί.
Τῶν θνητῶν βίος σωστὸς ὅστις, καὶ καπνὸς, καὶ ἄφερς

Δεκ. δ'. Τῶν κακῶν καὶ ὀπώρη κακή.
Τοῖς μεμασμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρόν.
Τόλμα κακῶν ὅλοή.
Τραχεῖα ἡ ἀρετὴ, καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτήν.
Τρυφὴ νόσων ἡ σωτή.
Τρυχὸς ἀμάξης σπλάγχνα μωρῶν.
Τρυφὴ θορύβων ἀεὶ αἰτία ἐστὶ.
Τυραννὶς θηρίων ἀπάντων ἀγριώταιον.
Τύμβος τύννος νεκρῶν σμικρῶν.
Τυφλὸν ἦ καὶ δύσλιον ἀνθρώποις βίος.

Δεκὰς ε'. Ὑγεία καὶ εὐεξία βελτίων παντὸς χρυσίου.
Ὑγείας χωρὶς ὅτις εὐδαίμων.
Ὕλη καὶ ὄργανα διδασκαλίας εἰ σὺν αἱ βίβλοι, φωνὴ, καὶ λαμός, χάρις, μέλαν γραφικὸν καὶ μαχαίριον.
Ὑπέκαυμα ὀπίθυ μίας λόγος ἐρωτικός.
Ὑπερβασίη δ' ἀλεγχίη.
Ὕπνος τὰ μικρὰ τῶν θανάτου μυσήρια.
Ὕπνος ἐνδιος κάρη καὶ νάρκης αἴτιον.
Ὑπὸ τὸ βρέχμα ὁ ἐγκέφαλός ὅστις, τὸ δ' ἰνίον κινόν ὅστι,
Ὑπὸ μάλη καὶ ζιαγόνι ὅστι μαλὸς μαλός.
Ὑφ' ἅρμασιν ἵππος, ἐπὶ δ' ἀνδρὶ βοῦς.

Δεκ. ς'. Φάρμακα πολλὰ λυγρά.
Φασιανὸς ὀρνίθων ὠφελιμώτατος.
Φερνὴ μνηστῆς ἐκγυὴ νυμφίῳ χάζα κακίστη.
Φθόνος σάσις ἀρχή.
Φυλακὴ εὐσεβῶν ἡ εὐσέβεια.
Φιλάνθρωπος ὁ Θεὸς ὅστις καὶ ἐλεήμων.
Φιλαργυρία ὅστι ῥίζα πάντων τῶν κακῶν.

Φιλάργυρ

minis lien similis est suillo. *Arist.*
xtera Dei in totum scuto similis est.
o omnia sunt possibilia, etiam impossibilia. *Synes.*
phantorum embryo tantus, quantus vitulus est. *Arist.*
a mortalium cinis est. & fumus & spuma.

Ulchrorum etiam Autumnus pulcher est. *Plut.*
Pollutis & infidellibus nihil est purum. *Tit.1.15.*
dacia malorum perniciosa. *Phocyl.*
spera virtus est, & acclivis ad ipsam via. *Cyril.*
imentum est morborum silentium. *Heliod.*
ta plaustri sunt viscera stulti. *Sir.33.5.*
xus tumultûs semper est causa.
rannis bestia omnium immanissima. *Dion. Ha.*
stum parvum cadaveris parvi.
ecum quid & miserum hominibus vita. *Men.*

Anitas & bona habitudo melior est auro. *Sir.30.14.*
Absque sanitate nemo felix est. *Athenod.*
teria & organa disciplinæ sunt libri, vox, cala-
mus, charta, atramentum & cultellus. *Camer.*
mentum concupiscentiæ sermo amatorius. *Epictetus.*
od nimium miserum est. *Phocyl.*
mnus parva mortis mysteria. (satur *Plut.*
mnus meridianus gravedinem & marcorem cau-
rebrum sincipiti subditũ, occiput autẽ vacuum est. *Arist.*
b axilla & maxilla est vellus tener.
quadrigis equus, in aratro bos. *Pind.*

Harmaca multa lethalia. *Hom.*
Phasianus pruni custos est.
os sponsæ sufficiens sponso divitiæ optimæ
vidia seditionis initium. *Democr.*
stodia piorum pietas est. *Lact.*
nignus Deus est & misericors. *Chrys.*
varitia est radix onmum malorum. *1 Tim.6.10*

Avarum

Φιλάργυρον πᾶν βάρβαρον καὶ μανικὸν γένος.
Φίλη ταῖς Μούσαις ἡσυχία.
Φίλη μὲν ψάμμος, ἀλλ' ὄχ' ἐν ὄμμασι.

Δεκ. ζ'. Φίλος εὐμεταβόλον ζῶον.
Φίλος πρὸς σκέπη κεφαλαί.
Φιλόπτερον ζῶον μύρμηξ ὅτι.
Φίλων ὀδὸν εἶδον.
Φιλολιμία κλῆμα σκαιόν.
Φόβος γλώττης ὅτι δεσμός.
Φρενῖτιδες αἱ παῖδες.
Φύσικὴ ὅτι πρὸς τὰ ἔκγονα φιλοστοργία.
Φύσις τ' βιχὸς ὅτι ψυχή.
Χαλεπαὶ ὧν τ' ἀνάκλων εἰσὶν ὁμοκλαί.

Δεκ. η'. Χαλεπὴ ἡ Θεᾶ ἐπιμιξία.
Χαλεπὸν τὸ γῆρας ὅτιν ἀνθρώποις βάρος.
Χάρις ὡς παράδεισος ἐν εὐλογίαις.
Χίλιαι πόλεις εἰσὶ παρὰ ἅλατον καὶ χεῖλη.
Χορτάσματα καὶ ῥάβδος καὶ φορτίαι ὄνῳ.
Χρήματα πενίας πολέμιε.
Χρηστὸς ἀνὴρ ὅτι κοινὸν ἀγαθόν.
Χριστὸς ἱλασμός ὅτι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.
Χριστὸς ὅτιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, καὶ χαρακτὴρ
ὑποστάσεως αὐτοῦ.
Χρόνος ἀνάλωμα πολυτελέσταλον.

Δεκ. θ'. Χρόνος τέκτων σοφός.
Χρύσῃ τροπὴ τῇ χύτρα τῇ κοινῇ.
Χρυσὸς καὶ λαῶν κόρις εἰσί. καὶ ἄργυρος αὐτός.
Ψαλδοπροφῆται ἔσωθέν εἰσι λύκοι ἅρπαγες.
Ψόγος ἔχθος ἀρχή.
Ψυχὴ ξηρὴ ἀρίστη.
Ψυχῆς μέγας χαλινὸς ἀνθρώποις ὁ νοῦς.
Ψυχὴ πρόμαντις.

rum omne genus barbaricum & vaticinium. *Sophoc.*
ca Musis aurora. *Adag.*
ra quidem arena est, sed non in oculis.

Micus mutabile animal. *Arist.*
Fidus amicus protectio valida. *Sir.6.15.*
orioſum animal est formica.
icorum nihil proprium. *Eurip.*
bitio est possessio inepta. *Herod.*
ior linguæ est vinculum. *Tati.*
ræ sunt liberi. *Stob.*
turalis est erga liberos amor. *Arrian.*
tura pili est fissilis. *Arist.*
ficiles Regum sunt iræ. *Hom.*

Ravis Dei est ira. *Hom.*
Grave senectus hominibus pondus. *Men.*
tia sicut Paradisus in benedictionibus. *Sir.40.19.*
mille colamitates sunt inter calicem & labra. *Adag.*
ula, & virga, & onera asino debentur. *Sir.33.29.*
itiæ sunt nervi belli. *Appian.*
nus vir est commune bonum. *Men.*
ristus est propitiatio pro peccatis nostris. *1 Jo.2.2.*
ristus est imago Dei invisibilis, & expressa imago substantiæ illius. *Col.1.15.*
mpus jactura pretiosissima. *Heb.1.5.*

Empus opifex sapiens. *Crates.*
Aurea tudicula decet pulcram ollam. *Plato.*
rum & gemmæ pulvis sunt, argentúmq; ipsum. *Naumac.*
udoprophetæ intus sunt lupi rapaces. *Mat.7.5.*
uperatio inimicitiæ initium. *Pallat.*
ima sicca optima. *Heracl.*
nimæ magnum frænum hominibus mens. *Men.*
nimus Vates. *Adag.*

Ut

Ὡς ῥομφαία δίστομος πᾶσα ἀνομία.
Ὡς μεγάλη ἡ ἐλεημοσυνὴ τοῦ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν.

Ἑκὰς ι'. Ὡραῖον ἔλεος ἐν καιρῷ θλίψεως.
Ὡς σαγὴν ὕδατος ἀπὸ θαλάσσης καὶ ψῆφος ἄμμου
οὕτως χίλια ἔτη ἐν ἡμέρᾳ αἰῶνος.
Ὡς ποικίλον θρέμμα ἐστὶ καὶ πλάνον τύχη.
Ὡς φύλλον θάλλον ἐπὶ δένδρῳ δασεῖ· οὕτως γένος
σαρκὸς καὶ αἵματος.
Ὥσπερ δρέπος ἐν ἀμητῷ, οὕτως οὐκ ἔστι ἄφεσις πρώ.
Ὥσπερ ἐνώπιον χρυσοῦ ἐν ῥινὶ ὑός, οὕτως γυναικὶ κα
φρονεῖ κάλλος.
Ὡπὸς ὅμοιος τοῖς γλαυξί.
Ὧτων πρότερον ὀφθαλμοί.
Ὠκεῖαι χάριτες γλυκυδότεραι.
Ὠχεῶν καὶ ἰσχνῶν ἱδρῶτες ἐν ὕπνοις ἀγαθοί.

Τέλος τοῦ πρώτου μέρους.

gladius anceps omnis iniquitas. *Sir.* 21. 4.
àm magna est misericordia Domini Dei nostri —17. 23.

Opportuna est misericordia tempore afflictionis. *Sir.* 35. 23.
Ut guttæ aquæ è mari & calculus arenæ, ità mil-
le anni in diebus æternitatis. —18. 9.
àm varia res est & erratilis fortuna.
virens folium in densa arbore, ità genus carnis & *Men.*
sanguinis.
cut nix in æstate, ità non est insipienti honor. *Sir.* 14. 18.
monile aureum in naso suis, sic mulier formosa *Pro.* 26. 1.
carens ratione. *Prov.* 11.
us est similis noctuis. 22.
culi certiores sunt auribus, *Arist.*
leres Gratiæ dulciores. *Phlyb.*
llidorum & gracilium sudores per somnum boni *Lucian.*
sunt.

Finis Partis Primæ.

Versus Vulgaris.

Ὅς μὴ Ῥωμαΐοις Ἑλλωτικὰ γράμματα μίζει,
Οὐ δικαίως λογικοῦ τίτλον ἀνδρὸς ἔχει.

QUi non Græca simul jungit Documenta Latinis,
Ille Viri Docti nomen habere nequit.

Menander.

Ἀναφαίρετον κτῆμα ἐστὶ παιδεία βροτοῖς.

Inseparabilis possessio est Eruditio mortalibus.

PARS SECUNDA
HUJUS
NCHIRIDII
COMPLECTITUR
CC Sententias GRÆCAS
SERIE
Alphabeticâ digestas;

In quibus
ræter NOMINA & Particulas
ndeclinabiles, tantummodò Verba
Regularia; nulla verò Anomala &
Defecta occurrunt.

D 'EΓ-

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

τῆς Ἑλλάδος φωνῆς.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ζ'.

Δεκὰς ἀ. Ἀγαθὸν τὸ νήφειν, ἢ τὸ κραιπαλᾶν.
Ἀγαθὸς φάλτης, ἀγαθὸς ζωμοποιός.
Ἀγαπᾷ μέλι ἄρκτος.
Ἀγαπήσῃς τ' πάπιον σὺ ὡς σεαυτόν.
Ἀγάλλει τὸ μὴ δέμας λαῖφος, τὸ δ' εὐσώπον αἰδώς.
Ἀγλαὸν ἦρα μῶλος ἀδινὸς φέρει.
Ἀγρὸς, ἢ πόλεως, ζοφίη ἢ νῆα κυβερνᾷ.
Ἀδελφὸς τοῦ ἀδελφοῦ βοηθέμενος ὡς πόλις ἐχυρά, ἢ μεμοχλευμένη βασιλεία.
Ἀγαθὴ ἢ μάζα μετ' ἄλσους.
Αἰεὶ τὰ πέρυσι βέλτιω.

Δεκ. β'. Ἄεπτος ὁ θηρεύων μῦας.
Ἀνδρὸν μὴ εἰς μόθον καλέσῃ ἀεθλον.
Ἄζει, οὐχ' ἅζει λείρια ῥῖγος.
Ἀπυλον οἱ ὄνοι ἄχθος βαστάζουσι.
Αἱ ἀκρίδες, ἀνθρώπων ἢ σφήκες ὀχλοῦσι τ' αὐ
χρόνον τοῖς ἄλλοις ἀτόμοις.
Αἱ μῦ βρονταὶ παίδας μάλιστα, αἱ δ' ἀστραπαὶ τοὺς ἄφρο
Αἴθραν ἀστέρες μιμοῦσι. (καλαπλήτ
Αἰθίοψ ὁ λευκαίνεται.
Ἀεὶ γὰρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσι.
Αἴολον ὁ μάγος μάγγανον ἀστείως.

Αἴ

MANUALE Linguæ Græcæ.

CENTURIA VII.

Melius est sobriũ esse, quàm crapulari. *Epicharm.*
Bonus cantor, bonus cupediarius. *Archid.*
Diligit mel ursus.
Diliges proximũ tuũ sicut teipsum. *Deut. 5. 38.*
Ornat corpus quidem vestis, faciem verò pudor. (privat.
Illustrem heróa bellum nullâ re
gros, urbes, & navim Sapientia gubernat. *Phocyl.*
rater a fratre adjutus, sicut urbs munita, & sicut
vectibus pessulisque obfirmatum regnum. *Chrys.*
ona est offa post panem. *Zenod.*
mper superioris anni res meliores. *Diogenia.*

Aquila non capit muscas. *Suid.*
Luscinia nè ad pugnam provocet aquilam.
xsiccat, non veneratur lilia frigus.
rave asini onus portant.
ocustæ, crabrones & vespæ coëunt eodem modo,
quo alia insecta. *Arist.*
onitrua quidem pueros, sed minæ stultos territant. *Socrat.*
renitatem stellæ indicant.
Ethiops non albescit. *Plato.*
emper juniores desipiunt. *Hom.*
arias magus præstigias spargit.

Δεκ. γ'. Ἰψα ἡ ἀκαλήφη ἀρεκὴς αἴθει.
Ἀκολυθησάτω τῷ δεσπότῃ δοῦλος, τῇ δ' δεσπ
Ἄκυε πολλά, λάλει καίεια. (ἄζ
Ἀλέα κηρὸν μέλδει, ἄστιν καὶ σκύβαλον σκληρώσει.
Ἀλαζονείας κτις ἐκφάγῃ δίκλω.
Ἀλδὺ ἀπὸ μείζονος ἀνδρός.
Ἀλλος ἔστιν ὁ πτείρων, καὶ ἄλλος ὁ πτείζων.
Ἀλλω δρυῒ βλήτιζε.
Ἄλλων ἰκρὸς αὐλὸς ἕλκεσι βρύων.
Ἄλλοις γὸ τ' φίλη πέλει ἠὼς, ἄλλοις δ' ἐχθρή.

Δεκ. δ'. Ἄλλοις μηδμὴ πέλει ἡμέρα, ἄλλοις μήτηρ.
Ἀλοὰ γαστὴρ οὐκ ἀλέγῃ ῥήματα.
Ἀμαιμάκετον ἅμα καὶ ἀφαυρὸν τάλασμος δαμᾷ.
Ἀμαξιάνῃ τ' καὶ ζοφῶ σοφώτερος.
Ἀμαυρὸν ἐρέφει ὁ ἀριθμὸς ἀρίστερος.
Ἄμια, θυννὸς καὶ λάβραξ σαρκοφαγοῦσι.
Ἀμνὸς ἄπαλος πρόστερον λεπίζεται, πρὶν ἢ ὀπλᾶται.
Ἀμύει ἐὰν μὴ πίγνῃ φήμη.
Ἀναγκαῖος ἀρετὴ τὸ ἐλεεῖν τοὺς δεομένους.
Ἀνὴρ ὁ φεύγων ἔτ' μένει λύσας κίνδυνον.

Δεκ. ε. Ἀνὴρ χρηστὸς χρηστὸν ἔμσεται πόλει.
Ἀνδρὸς οἶνος ἐδάξε νόον.
Ἀνδρὸς χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.
Ἀνδρεία τὰς ἄτας μικρὰς ἔρδει.
Ἀνδρὸς πονηροῦ σπλάγχνον ἔ μαλάσσεται.
Ἄνθρωποι ἀπὸ σατρῶν καὶ παλαιῶν σήμονός εἰσι χρεμ
Ἀνδρί δ' κεκμηκότι μένος μέγα οἶνος ἀέξει. μθ
Ἀνομία νόμων κρατεῖ.
Ἀντὶ τ' βορέω γάλα ἀθέλγει τὸ βρέφος.
Ἀντὶ τῶν γονέων γάλας πίνει βροτοί.

Δεκ. ς' Ἄπαντας ἡ παίδευσις ἡμέρους ποιεῖ.
Ἀπορραγήσεται τανόμυον τὸ χαλώδιον.

Ἀπάγ

Tatim urit bona urtica. Dec. 3.
Sequatur Dominum ſervus, Dominam verò an-
di multa, loquere tempeſtiva, cilla. Bias.
lor ſolis ceram liquefacit, limum & ſimum indurat.
perbiæ nullus evitat pœnam. Men.
ve tibi ab homine potentiore. Suid.
ius eſt, qui ſeminat, & alius qui metit. Jo. 4. 37.
iam excute quercum. Suid.
ioruus medicus ipſe ulceribus ſcatet. Plut.
ædam dies amica & felix eſt, quædam inimica &
infelix. Q. Calab.

Pſa dies quandoq; parens quandoq; noverca eſt. Heſiod.
Cœcus venter non curat verba.
ſuperabilem pariter & debilem bellum domat.
ccat etiam ſapiente ſapientior. Men.
oſcurum tegit numerus infauſtus.
mia, thynnus & lupus carne aluntur. Ariſt.
gnus tener priùs excoriatur, quàm aſſatur.
rtranſit, niſi ſtatim ſuffocetur fama.
gis virtus eſt miſereri pauperum. Agapet.
r fugiens haud moratur lyræ ſtrepitum. Adag.

VIr bonus bonum non odit unquam. Men.
Viri vinum indicat mentem. Theog.
ri character ex ſermone cognoſcitur. Men.
ortitudo diſpendia parva facit. Democr.
ri mali cor non mitigatur. Men.
omines à putrido & veteri filo pendent. Philo.
ro defatigato magnum robur vinum auget. Hom.
iquitas legibus dominatur. Eurip.
ro cibo lac fugit infans.
rentum loco præſtigiatores honorant mortales.

OMnes Inſtitutio manſuetiores facit. Men.
Rumpetur tenſus funiculus. Lucian.

Ἀπάλων Χαρων καλὸν βάπτει.
Ἀπὸ δεομένῳ μὴ ἀποστρέψῃς ὀφθαλμόν.
Ἄπαξ πυρρὸς καὶ δίκαιον χλωρός.
Ἀπὸ ἀσυνθήτου μικρᾶς πυρὸς πληθύει ἀνθρακία.
Ἀπολόμενον πάσης, μολυνθήσεται ἐν αὐλῇ.
Ἀρετὴ σέφει πλήστους αὐτὴν παραλαχοῦσα.
Ἀρετῆς χεῖρας τὸ κῦδος, ἃ χρόνος ἀμᾷ.
Ἄρης τὰ αὐτοῦ ὅπλα ἀναλύει.

Δεκ. ζ'. Ἄρχων ἀκυβερνήτως καὶ ἀδίκως.
Ἀρχὴν ἀπάλων καὶ τέλος πίει θεόν.
Ἀσκαλαβώτης καλεῖται ἀράχνας.
Ἀσκὸς βαπτίζει, δωσὶ δέ τοι ὁ δήμος ὄζειν.
Ἀσὶς παρ' ἐχίδνης φάρμακον δανείζεται.
Ἀσεβεῖς ὡσεὶ χυὸς οὐ σκεπτὴ ὁ ἄνεμος.
Ἀσθενεῖ ὁ βεβιασμένος ἀταμίᾳ ἀγκῶνος.
Ἄπρος γάρ τοι λαβρος ἀνὴρ τελέθει.
Ἀτυχοῦντι μὴ ὀπτάλα· κοινὴ γὰρ τύχη.
Αὐθένης αὐτομάτως ἀσεφαλίζει.

Δεκὰς ἡ. Ἀγλὸς καὶ φαλτήειον ἡδύνασι μέλη.
Αὐτὸ ὁ βάκηλος ἄχος ῥάπτει.
Αὐσηρὸς ἀπρὸς βλωμὸν παιδείοις βλίπει.
Ἄχεις ἂν σίλφη ἠὼς, δέρνα μείρακες ὀδυρόμενοι λάβῃ.
Αὐχμὸς ἐκ ἄφαρ αὐαίνει ἀφάρκιον καὶ ἀφάρκιον.
Ἀφίνθιον καὶ ἀμάραντος ἐξῆς ἄφθας ἐπείγεσι.

Βαιὸν ἢ πόνῳ μέγα κέρδος ὀπάζει.
Βακλῆος ἀείσων αἰκίαν ἀπόσχεται
Βαλανεὺς ἐν ταὐτῷ πυέλῳ τὸν τ' ἀγαθὸν, τὸν δὲ κακὸν
Βάπτεις μ' ἀσκὸν, ὕδωρ δ' ὑγρὸν ὁ δύεις πολύ.

Δεκ. θ'. Βασιλεὺς σήμερον, καὶ ἄνειον τελαμῶνα.
Βασάζουσιν ἀγαθοὶ μέγιστον οἱ φιλαρέτοι.
Βάζων ἐνὸς αὐλίνα βαύζει καὶ ἕτερος.

Βέλτιε

nium Charon urnam ſubmergit. *Adag.*
indigente oculos tuos nè averteris. *Sir. 4.5.*
nel rubidus ac decies pallidus. *Adag.*
parva ſcintillâ ignis augetur carbonum ſtrues. *Sir.11.39.*
tangit picem, contaminabitur eâ. *13. 1.*
tus coronat cultores ſuos undique.
tutis præmium gloria, non tempus metit.
rs ſua ipſius arma non jactat. *Archid.*

Mperans audi juſtè & injuſtè. *h.e æqua & iniqua.* *Solon.*
initium rerum omnium & finem facito Deum. *Naz.*
ellio devorat araneas. *Ariſtoph.*
ergeris uter aquis, ſed non ſubmergeris unquam. *Sibyl.*
ſpis à vipera venenum mutuò accipit. *Diog.*
mpii ſunt tanquam gluma quam projicit ventus. *Pſal.1.4.*
firmum eſt brachium vulnerato cubito.
ocivus profectò præceps vir eſt. *Theog.*
fortunatū nè irriſeris; cōmunis enim eſt Fortuna. *Chilo.*
ominus ſponte ſuâ talis ludit.

Tibia & Pſalterium ſuaves reddunt cantus. *Sir.40.23.*
Sibi ipſi ſtultus dolorem conſuit.
uſterus parens buccellam pueris aufert.
um fulgeat aurora, flores adoleſcētes moniti legite.
iccitas non ſtatim arefacit aphacem & aphracam.
bſinthium & amaracus gradatim exulcerationes oris abigunt.
arvum laborem magnum lucrum comitatur. *Oppian.*
aculum attollens verbera minatur.
alneator in eodē ſolio & probum & improbū lavat. *Pind.*
Mergis quidem utrem, aqua autem humida nunquam ſubis. *Naz.*

QUi hodie rex eſt, cras morietur. *Sir.10.12*
Portant onus maximum amatores virtutis. *Philo.*
atrante uno ſtatim latrat & alter canis. *Adag.*

Βέλτερον ὑπνώειν, ἢ ὄπι πλέον εἰλαπινάζειν.
Βέμβηξ ῥέμβεται σκυλάλη.
Βλαξ τραυλίζων ὠθεῖ βλαισόν.
Βλαπτῇ τ' ἀνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσών.
Βλεφ ἀνοίκλη θρέμβος αἱμαιθ φέρῃ.
Βλάπτῃ ἴλλας ἀγλαΐα α' κ' ἴνων τὸ ἡλίυ σκλόνιον.
Βλέπῃς ἐν ὀφθαλμῷ ἀδελφῷ κάρφος, ἐν δ' ἰδίῳ ὀφθαλμῷ δοκον ὐ καλανοεῖς.

Δεκ. ι. Βολίτω κοπρίαν ζωεβλήθη ὀκτηρές.
Βορβορυσμὸς ποικιλόγηρυς ὀσφὺν βασανίζει.
Βορέας καὶ ὁ νότθ πλειστάκις πνέυσι.
Βότρυας ὐ κύει ἄναυθα.
Βότρις πρὸς βότρυν πεπαίνῃ.
Βόστυχον ἱππαλθ τίλῃ.
Βοῶνα καὶ γλυκὺν γλοιὸν σκέπαζε.
Βυλάῤῥ πρὸ ἔργυ. (Σκληρότητος ζῶσιν
Βρένθος, καὶ λάρος, καὶ ἄρπη. καὶ φρυῶσος, καὶ πτίαρχος ἀπο
Βρόχυς τεινῇ ὁ ἑταῖρος αἱμύλθ.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ἡ.

Δεκὰς ά. Βρύον μὲ ἔλλθ, 'δὴ' ὐχ ἑλλέβορον ἔδῃς.
Βρύτυ καρχήσιον μεσὶν ἄλγη διώκῃ.
Βύας πρότερον βρύκῃ ἢ βυκανίζει.
Βύελυ ὃ καρπὸς κκ αὐτεῖ μέγαν σάχυν.

Γαυγαμὶς ἄρχυσι, ὐκ ἀρίδι χόρτον ἀ πάῃ.
Γαῖαν ψαχὰς ἐυναρότον ποιεῖ.
Γάλως φιλεῖ ἀνεψιόν.
Γαμβρὸς γαύρης καὶ σικχὸς ἐκυσάν ἐρέθει.
Γέλγη ἐν ἀγορᾷ. σκῶρ δορκὼν ἐν αἰγῶνι ζηλεῖ.
Γέλως ἡδίστης εἰς ἐχθρὸς γελᾷν.

Γέλα

ius est dormire, quàm nimiàm in se ingurgitare. *Calab.*
chus circumagitur flagello.
ltus balbutiens expellit valgum.
dit virum animus in iram lapsus. *Men.*
na aperta grumos sanguinis emittit.
dit oculos splendor fulgentibus Solis radiis.
rnis in oculo fratris tui festucam, in proprio verò
oculo nè trabem quidem advertis. *Mat.7.3.*

Tercori fimetorum comparatur piger. *Sir.22.2.*
Intestinorum strepitus variè sonans ilia torquet.
Aquilo & Auster sæpissimè spirant. *Aristoph.*
cemos non fert spina. *Adag.*
trus juxta botrum matureſcit. *Suid.*
ncinnum febris quotidiana vellicat.
guen & sordidos clunes tege.
nsule ante tempus. *Pythag.*
as, larus, harpa, rubeta & buteo cibum sibi è mari *Arist.*
tia tendit sodalis blandus. (petunt.

CENTURIA VIII.

Uscum quidem hinulus, sed non helleborum devorat. *Dec.1.*
Cerevisiâ poculum plenum dolores pellit.
Bubo citiùs mordet quàm buccinat.
Papyri fructus non postulat magnam spicam. *Adag.*
scator retibus, non instrumento fabrili congrum
erram ros frugiferam facit. (decipit,
los amat fratris filium.
ener superbus & injucundus socrum odit.
aria merx in foro, stercus caprarū in hœdili quæri-
isus jucundissimus est in hostes ridere. (tur. *Soph.*

Viscera

Δεκ. Γ' Γε'νῖα κλιβάδιον θερμαδίει, ἐνδικὸν δ' δμαίνῃ.
Γεωπόνῳ μὴ λείποι ἀλύειν.
Γηράσκῃ ϗ χάλικος ὑπὸ χρόνῳ.
Γλυκὺ μέλι ϗ πνιξάτω.
Γλυκαίνῃ βλιμία κυάμους.
Γνῶμαι πλέον κρατοῦσιν, ἢ θένος * χερῶν. [* Poët. pro (χέρων.]
Γονεῖς τιμᾷ ὁ ϗ φίλους ἀυρίκτῃ.
Γύμναζε σταυλὸν πρὸς ἐυσέβειαν.
Γυναῖκα αἰδοῖ, ἡ κομμὸς κάζει.
Γυναῖκα θάπτειν κρεῖσσον ἢ γαμεῖν.

Δεκ. γ'. Γυναικὸς ὄμμα τοῖς ἀκμάζουσι βέλῳ.
Γυνὴ ἐλπίδι διὰ τ' ἄνδρα.
Γλῶσσα μαλακὴ ζωογρίβῃ ὀστᾶ.
Δαμάλη μὴ ὑλη ἡ κυρηβᾷ.
Δεῖσα σῶσον φθίει.
Δελφακᾷ βέφων χεῖρον σφάξει.
Δένδρεον σαπρὸν ἐκκόπτε.
Δῆεις ἡ δίει δίῳ.
Διαίτῃ ἢ δρόσῳ χλόαν, ἢ ὑ χλιαίνῃ ἕλη.
Δι' ὧν τις ἁμαρτάνῃ, διὰ τούτων κολάζε.

Δεκ. δ'. Δ'ηριοι ἐπλάμψαν ὡς ὁ ἥλιος.
Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσῃ.
Δίει νέκλας δίψαν, πεῖναν τ' ἄρῃ.
Δίκη δίκῃ ἔπιπτε, ϗ βλάβῃ βλάβη.
Δὶς πρὸς τ' αὐλὸν αἰσχρὸν εἰσκρύψῃ λίθον.
Διωλύγι φήμη τὸ μὴ ὂν ποιεῖ εἶ.
Δοκιμάζε ἐν καμίνῳ ἄργυρον ϗ χρυσόν.
Δολιχὰ ἐρείπῃ δένδρεα ἄελλα αἴπη.
Δόναξ δοχμὸς ὅταν κλᾶ δύσει.
Δόρυ ἐν ἀγῶνι μέλη ϗ μένος δῄοῦ.

Δεκ. ε. Δ'ῶρον δίωκε μήτε πᾶσαν, μεδ' ἅλην.
Δειμὺς πυρετὸς πνεύσῃ ῥᾴθη.
Δρυὸς πτόσσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύε.

Δύ

Viscera clibadium sanat, piper calefacit. *Dec. 2.*
Agricola nè linquat lignum cui infigitur stiva.
Ineſcit etiam ferrum cum tempore. *Antip.*
Dulce mel vel ſuffocet. *Suid.*
Indulcat fames magna fabas.
Conſilia magis obtinent quàm robur manuum. *Agathon.*
Parentes honora,& amicos beneficio affice. *Men.*
Exerce teipſum ad pietatem. *1 Tim. 4.7.*
Mulierem verecundia, non fucus ornat.
Mulierem ſepelire melius eſt quàm ducere. *Eurip.*

Mulieris oculus juvenibus ſpiculum. *Hom.*
Mulier creata eſt propter virum. *1 Cor. 11.9*
Lingua mollis confringit duritiem. *Pro. 25.15.*
Juvenca mutilata non pugnat cornibus,
Fœtor lilium corrumpit.
Porcellum alens porcum mactabit.
Arbor putris exſcinditur. *Mat. 7.19.*
Contentio non invenit conſilium.
Irrigat ros herbam virentem, tepefacit autem calor (ſolaris.
Per quæ quis peccat, per hæc & punitur. *Sap. 11.17*

Juſti lucebunt ſicut Sol. *Mat. 13.43*
Juſtus ceu palma florebit. *Pſal. 91.2.*
Expellit nectar ſitim, famémque panis.
Lis litem parit, item noxam noxa. *Suid.*
Turpe eſt bis in eundem lapidem impingere. *Zenod.*
Magna fama id quod nihil eſt facit eſſe.
Probatur in camino argentum & aurum. *Pro. 17. 3.*
Proceras dejicit arbores procella vehemens.
Arundo obliqua cum frangitur. ſonum edit.
Haſta in agone membra & animum oſtendit.

Gloriam perſequere neq; omnem,neque valdè. *Naz.*
Acris febris concutit membra.
Arbore dejectâ quilibet ligna colligit. *Adag.*

Infortu-

Δύη καὶ ὀδύνας ἀράσῃ.
Δυσηνὸς ὅστις ζῇ ἀθλαπίον βίον.
Δόξαν ζοφερὴ κληρονομήσειν.
Δυσχερὲς φαύειν νοσέοντος ἀνδρός.
Δῶρα θεὺς πίθοι καὶ αἰδοίους βασιλῆας.
Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη.
Ἐὰν τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται;

Δεκ. ε'. Ἔγγιπλε τῷ Θεῷ καὶ ἐγγίει ὑμῖν.
Ἐγκωμιαζέτω σε ὁ πέλας, καὶ μὴ τὸ σὸν στόμα. ἀλλ
λόφιος, καὶ μὴ τὰ σὰ χείλη.
Ἐγὼ καὶ σὺ τὸν αὐτὸν ἔλκομεν ζυγόν.
Ἐγὼ σκόροδά σοι λέγω, σὺ δὲ κρόμμυα ἀποκρίνῃ.
Εἰὼ ἔνας μανδάκιλλα κομίζει.
Εἰ πᾶν τὸ λαλεῖν ἄνθρωπός ὅτι, καὶ ἡ ψιττάκη ἔσαι.
Εἰς ὄχλον ἔρριψεν παρθένοισιν ὁ κλῆρον.
Εἰρήνη τ' ἀγαθὰ ἄλδει, θνητοὺς ἀφαιρεῖ.
Εἰρήνη γεωργὸν καὶ πέτρας τρέφει κλήρως.
Εἰσὶ καὶ ζώντων οἱ κόλακες νέκρακες.

Δεκ. ζ'. Ἐις φέλαν φηγὸν, πλελεὰν, ἐλάτιν καὶ πεύκην ἐ
ρρήθη.
Ἐξ ἀργῦ ἀργίλα χυδαῖς λάσανον πιεῖ.
Ἐκ δρόσυ σιπίζει ὥσπερ ὁ τέπιξ.
Ἐκ καλάμης δῆλός ὅτιν ὁ θερισμός σάκις.
Ἐκ μυρίᾶ ἀλκὴ ὥσπερ ἐκ πηγῆς πηδᾶ.
Ἐκ μιᾶς πλείης, ἢ φύσεως ἀγαθοί.
Ἐκ πολυορκίας φιλορκία.
Ἐκ τῶν πόνων τοι τ' ἀγαθ' αὔξεται βροτοῖς.
Ἔκας τὸ ἴδιον φορτίον βασάσῃ.
Ἐκονὶ ὁ κρέπος τᾶ δηνὰ ταλῶντος ὀπίκρεος ἔσω.

Δεκ. ή. Ἔκτὸς λεωφόρυ μὴ βαδίζειν.
Ἐλαίαν ἐν κήπῳ πρέφων ἀμέργει.
Ἔλεγξον τὸν πλησίον σε πρὶν ἢ ἀπφλῆσαι.
Ἐλάχιστον ζῶον φύλλος ἅλμαλι μέγιστον ἐλέφαντα νικᾷ.
Ἐλεύ

fortunium etiam fugientem comprehendit.
fortunatus qui marinam vivit vitam. *Antiph.*
loriam ſapientes hæreditabunt. *Pro.3.25.*
dioſum ægrum tangere virum. *Eurip.*
unera etiam Deos placant & venerandos reges. *Adag. è Plat.*
onde, prope eſt damnum. *Thales.*
ſal infatuatus fuerit, per quod condietur? *Luc.14.34*

APpropinquate Deo, & appropinquabit vobis. *Jac.4.8.*
Laudet te alienus, non os tuum; alienus, & non labia tua. *Pro.27.2.*
go ac tu idem trahimus jugum. *Adag.*
go loquor tibi de alliis, tu reſpondes de cepis. *Adag.*
nam quiſque pellem portat.
omne loquens homo eſt, etiam pſittacuserit.
turbam prorepere virginibus non honeſtum. *Eurip.*
ax facultates auget, bellum aufert.
ax agricolam vel inter ſaxeta bene nutrit. *Men.*
ventium etiam adulatores corvi ſunt.

UNa ſcintilla fagum, ulmum, abietem aut ilicem non inflammat.
x alba argilla figulus ollam facit.
x rore vivit ut cicada. *Ariſt.*
x culmo perſpicitur demiſſa ſpica. *Adag.*
x medulla robur tanquam ex fonte ſalit.
ures ſtudio ſunt boni quàm naturâ. *Anax.*
x crebro juramento falſum juramentum. *Philo.*
ona per labores augentur hominibus. *Eurip.*
uilibet propriam ſarcinam bajulabit. *Gal. 6. 5.*
ponte ſupremus periclitanti auxiliator eſt.

EXtra viam publicam nè eas. *Pythag.*
OLeam in horto alens exprimit amurcam. *Sir.19.17.*
rgue proximum tuum priuſquam minêris,
inimum animaleulum pulex ſaltu maximum elephantem vincit. Attrahit

Ἑλκῃ τὸ ἔμβρυον ἀπὸ τῦ αἵματ☉ τὸ γλυκώταλον.
Ἐλάφυ κέρατα λαγωὸν ἀτύζυσι.
Ἐλπὶς σαίνῃ φρένας ὡς ὄνειρ☉.
Ἐν αὐλῇ πρεσβῦς τὰ πρῶτα ὁ κόλαξ, ὁ ζυκοφάντης τ
Ἐν ἔργῳ ὢν ὁ φὼς ἐκ ἰάχῃ. (δ' πρε
Ἐν ἔργῳ κ) λόγῳ τίμα τ παλέρα συ.

Δεκ. θ'. ΕΝ ὁδῷ μὴ σπεύδειν ξύλα.
Ἐν πρωΐᾳ σπεῖρον τὸ σπέρμα συ.
Ἐν παντὶ σκορπί☉ φρυκεῖ λίθῳ.
Ἐν σοφίᾳ πρεσβεύεσθε πρὸς τὸν ἔξω.
Ἐν σκότῳ καρσίως πλίσσων πόδας σφάλλει.
Ἐν τοῖς τόποις τῆ τυφλῶν σκοτὸς βασιλεύει.
Ἐν τοῖς διωγμοῖς ἡ ἐκκλησία θάλλει.
Ἐν θαύμασι νεκρὸν μὴ θάπτε.
Ἔνθα κ) ἔνθα πρεύεται ἄκοντα δικαιός.
Ἐξ ἁλικ☉ θοίνη κηδυὼ μεσοῖ.

Δεκ. ί. ΕΠιλήσγον Μεσσήλιω ἐδεὶς ἐπηρεάζει.
Ἔνεσι κ) μύρμηκι κ) σέρφω χολή.
Ἐρανᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ἐν αὐταῖς ζωὴ αἰώνι☉.
Ἐρεχθεῖ ἀετὸν χορώνη.
Ἐρηνύει κ) ἐρυκάνη ἐλλέβορ☉ λιχνῶα.
Ἔρημον ἦθ☉ ὀδυνᾶσι μηκυνει, ἔτ☉ μυνύθ.
Ἔσθ' ἁγόρευε, κἀκ' ἀδέπτε φρεσὶ βυσσοδόμευε.
Ἔσις δ' ἔειν ἀνιφυλάσει.
Ἐσθίειν μέλι πολυ ἃ καλόν. (ἀπ
Ἐτοιμάσατε τ ὁδὸν Κυρίε, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβ

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ θ'.

Δεκὰς ά. ΕΥδαίμων ὁ μηδὲν ὀφείλων.
Εὐθηλοι βόες θαλάζων) ἐν μάνδρᾳ.
Εὐλάκαν ἀμῶν ἢ ὃ κάμαξ ἐκ ἰαίνυσ.

Εὐλογῆτ

ttrahit embryo è ſanguine dulciſſimum. *Hyppoc.*
ervi cornua leporem terrent.
pes permulcet mentes veluti ſomnium. *Oppian.*
n aula prima agit aſſentator, ſecunda Sycophanta.
n opere exiſtens fur non vociferatur.
actis & dictis cole parentem tuum. *Syr.4.7.*

N via nè ſeces ligna. *Pythag.*
Mane ſemina ſemen tuum. *Eccl.11.6.*
ub omni lapide Scorpius excubat. *Tertul.*
pienter ambulate erga extraneos. *Col.4.5.*
n tenebris obliquè ambulans pedes offendit.
n regione cœcorum regnat luſcus. *Adag.*
n perſecutionibus Eccleſia floret. *Baſil.*
n fruticeto mortuum nè ſepelias.
uc illuc circumtrahit invitum potens.
x alica epulum ventrem implet.

Doneum Muſicum nemo vexat.
Ineſt & formicæ & culici bilis. *Adag.*
rutamini Scripturas, quia in ipſis eſt vita æterna. *Jo. 5. 39.*
rovocat aquilam cornix. *Adag.*
dat arcétque helleborus lichenem.
eſertum domicilium dolorē auget, tempus minuit.
ona dicito, mala autem nunquam in mente pro- *Hom.*
is litem ſerit. (fundê cogitato. *Phocyl.*
dere mel multum non eſt bonum. *Pro. 25. 28*
arate viam Domini, rectas facite ſemitas ejus. *Mat 3.3.*

CENTURIA IX.

Elix qui nihil deber. *Adag.*
Mammoſæ boves ſuguntur in mandra.
Vomerem montis cucumen & pertica non exhilarant.

Bene-

Εὐλογεῖτε τοὺς καλαφωνήσας ὑμῖν.
Εὖρον καὶ εὔειπον κρεμπνὸν ἀδημία τριζὴ δηθωφ.
Εὐχαὶς τῷ Θεῷ, ὁ βόας ζαπμέλως θύε.
Εὐχῆς δικαίας ὐκ ἀνήκοος ὁ Θεός.
Ἔχῃ Θεὸς ἔκδικον ὄμμα.
Ἔχῃ καὶ ἡ μῆλα σπλῆνα.
Ἑωλαὶ ἐυρτεσίαι ἔυδυσι.

Δεκ. ς'. Ζάγκλη μοῖρα βροτῶν ὀξεῖα πᾶν γένος ἀμᾷ.
Ζεὺς κύτρα, ζωὴ φιλία.
Ζεὺς ἀεί ζηλον μυθῷ, βεαόλα χαλέπτῳ.
Ζέφυρος ἀφ' ἑσπέρας πνεῖ.
Ζαφελὴς ζαφελεῖ καλῶς ὁμιλεῖ.
Ζῆλος καὶ θυμὸς ἐλάττωσιν ἡμέρας.
Ζημίαν αἶρε μᾶλλον, ἢ κέρδος αἰσχρόν.
Ζυγὸς καὶ ἱμὰς κάμψωσι τράχηλον.
Ἡ ἡμέρα δηλώσει.
Ἡ χειρὸς τῇ ἀλωπεκῇ μαζυρεῖ.

Δεκ. γ'. Ἡ κοιλία καὶ πολλὰ χωρεῖ καὶ ὀλίγα.
Ἡ λύζουσα ὀρθρινὴ ὐκ εὐθέως ἐννεοπάζει.
Ἡδὺ τὸ φῶς λεύσσειν.
Ἡδὺ ἀποπηγανίζειν ἀνδὶ ζυμβόλων.
Ἡδὺ μάζα καὶ ἀρνὸς πιεῖν φαγεῖν.
Ἥλιξ ἥλικα τέρπει.
Ἥλιος ἐκρύη ὁ ἅλς, παπάλω ὁ πάππος.
Ἡσύχως νυστάζουσιν ἀργοί.
Ἡλικία ῥέει ὡς ἀνθος ἔαρος.
Ἠχὼ νύμφη τὰ λεγόμενα σμασσαγεῖ.

Δεκ. δ'. Θάλασσα κλύζει πάντα τ' ἀνθρώπων κακά.
Θύλπει χάρις ἐλπίδα τάλανος.
Θάρρει, τοιοῦτόν ὅτι τ' ἀρείης χρῶμα.
Θάρσει, ἐπὶ δαίμων ἕτερον πλοῦν ἡγεμονεύσῃ.
Θᾶττον ποιήσει μᾶλλι κάνθαρος, ἢ γάλα κώνωψ.
Θεὸς ἔλεον θέλει, ὐ θυσίαν.

Θι

Benedicite vobis maledicentibus. *Luc.6.28*
Eurum & Euripum velocem nulla mora tardat.
Preces Deo, non boves præpingues offer.
Preces juſtas audit Deus. *Hom.*
Habet Deus vindicem oculum.
Habet etiam muſca ſplenem. *Theocr.*
Heſternæ gratiæ dormiunt.

FAlce mors acutâ omne genus mortalium demetit
Fervet olla, vivit amicitia. *Pythag.*
Jupiter inſignem minuit, elatum deprimit. *ex Heſ.*
Favonius de Occaſu ſpirat. *Ariſt.*
Simplex cum ſimplici optimè converſatur.
Zelus & excandeſcentia minuunt dies. *Sy.30.24*
Damnum elige magis quàm lucrum turpe. *Chilo.*
Jugum & lorum flectent cervicem. *Si.33.31*
Dies manifeſtabit. *1 Co.3.13*
Cauda de vulpe teſtatur. *Theoph.*

VEnter multa accipit & pauca,
Singultiens gallina non ſtatim nidificat.
Dulce videre lucem. *Plut.*
Dulce eſt è ſartagine comedere abſque Symbolis. *Athenod.*
Dulce eſt maza & panis eſurienti comedere. *Xenoph.*
Equalis æqualem delectat. *Adag.*
Clavo expellitur clavus, paxillo paxillus. *Lucian.*
Quiete dormiunt otioſi.
Vigor ætatis fluit flos veris.
Echo nympha dicta reſonat.

MAre abluit omnium hominum mala. *Euſtach.*
Fovet favor ſpem miſeri.
Confide, hic eſt virtutis color. *Diog.*
Confide, Deus reliquum curſum gubernabit. *Apol.Rh.*
Citiùs faciet mel ſcarabæus, aut lac culex. *Pallad.*
Deus miſericordiam vult, non ſacrificium. *Hoſ 6.6.*

Θεῦ ὃ σληγλὼ ἐχ' ὑπερπηδᾷ βεβλ'ς.
Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί.
Θολὸς ϑόλον μιαίνει.
Θεσμὸς ζωὴ δ'ησιν ϑίγει.

Δεκ. έ. ΘΗ'γει φρένα τὸ ἡδὺ τεχνῶν.
Θερμὰ μαλα ζυλλέγου ϑ εἰς γὰρ γαθον,
Θύμον ἐκπλονλα εἰς ὄρχον σε μὴ ἁπίλε.
Θωμιζ'ομφι.ον δ'ίπτε παῖς τύπ'σιεν.
ΘωύσσονΘ ἑνὸς ϑαύσσ ἕτερΘ.
Ἰαβὲ, ϑεράπευσον σεαυτόν.
Ἰατρὸς ἀδ'όλεχΘ νοσοῦντι πάλιν νόσΘ.
Ἰβις ὄφεις ἐναίρει, αἰγιϑηλὶς μελίπας.
Ἰδὲ ὀλίγον πῦρ ἡλίκλω ὕλλω ἀνάπλει.
Ἰδνοῖ γονυ τὸ γῆρας.

Δεκ. ϛ'. Ἰλαρὸν δ'ότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός.
Ἴνας σώμαΘ ἰχῶρ κάμπλει.
Ἰὸς σίδηρον, φθόνΘ ψυχὴν ἐξαναλύκει.
Ἰνεῖ γαυλ ὸν ναῦνΘ.
Ἴπλει λήϊον ὗ'ς πολὺς, καὶ πυρὸν σίτηρον σήπει.
Καβχάζει χωλὸς, λαγόνα κλάο ϑΘ ὀρθῦ.
Καὶ κεσμὸς κεραμῆ κολῆι, καὶ τέκτονι τέκλων.
Καὶ λῆδ'ος ὄζει πολλάκις ζωρίαν σίγων.
Καὶ τὸ ῥ'δον κλῶν ὄζει, καὶ ὁ χεὼνΘ αὐτὸ μαρσίπ
Καὶ κόρχορΘ ἐν λαχάνοις.

Δεκ. ζ'. ΚΑίεια λέγλν κλῶν ϑ καὶ σύμφορόν ὄζει.
Κακοὶ πίνεσι πονηρίας ὁμίχλω.
Κακὸν δ' ἀτεμώλια βάζειν.
Κακὸν ἄγ'Θ ὁ κλᾶ ϑ.
Κακίσῃ ἐκ μύξης ἰκμὰς μύρει.
Κλῳῶς ἀκάειν μᾶλλον, ἢ πλαίειν ϑέλη.
Κλῳῶς οἶκον ὀφέλλει ἄοκνΘ ἀνήρ.
ΚάμπηΘ κύει δ'έκα μιλιῶας.
Κάπαπον ὁ δ'ίει κόειν.

ΚάπρΘ

Dei plagam non transilit mortalis. *Men.*
Deus manifestatus est in carne. *1 Tim. 3. 6*
Sordes ædificium conspurcant.
Lex conscientiam tangit.

INcitat mentem ipsa artium dulcedo.
Fragmenta colliguntur in canistrum.
Thymum nocentem in hortum tuum nè immittas.
Funiculis ligatum vel puer verberet.
Vociferante uno vociferatur & alter. *Adag.*
Medice, cura teipsum. *Luc. 4. 23*
Medicus garrulus ægrotanti est alius morbus. *Men.*
Ibis serpentes interimit, parus apes.
Ecce exiguus ignis quantam materiam incendit. *Iac. 3. 5.*
Incurvat genu senectus.

HIlarem datorem diligit Deus. *2 Cor. 9. 7.*
Vires corporis sanguinis cruor flectit.
Erugo ferrum, invidia animam conterit. *Periand.*
Evacuat mulctram sors. (trefacit.
Ædit segetem pluvia multa, & frumentum hurnum pu-
achinnatur claudus, ilia frangente recto.
Et figulus figulo irascitur, & lignarius lignario. *Hesiod.*
Etiam vile vestimentum sæpe sapientiam tegit. *Adag.*
Et rosa pulcra est, & tempus eam contabescit. *Theocr.*
Etiam corchorus inter olera. *Theoph.*

TEmpestiva loqui & pulcrum & commodum est.
Mali bibunt improbitatis fecem, *Adag.*
Turpe est vana loqui. *Homer.*
Malum vas non frangitur. *Adag.*
Pessimus ex mucore humor fluit.
Bene audire magis quàm dicescere velis. *Senar.*
Egregiè domum auget vir impiger.
Camelus est prægnans decem menses. *Arist.*
Flos sambuci non expellit cimicem.

Κάπρες κάνναζιν ὐ κάπλει.

Δεκ. ή. Καρδίαν παρεγγισμὸν μὴ παρασπαρήῃς.
Καρκῖνος λαγωὸν ὐχ αἱρεῖ.
Κάρυον κλαδόμψιν κερκαίρῃ.
Καρυκλω κὴ ἐειθάκλω ὁ βρῦχος ἀθετεῖ.
Κάυστρα ἀναπαύσῃ δρόστος.
Κεδνὰ κακοὶ φθείρυσι γυναικῶν ἤθεα μῦθοι.
Κελαρύζῃ φαῦλος τὴν σωπάδησιν κωλήμψος.
Κερασωὸς μορμολύπῃ πολλές.
Κέρδος πονηρὸν ζημίαν ἀεὶ φέρῃ.
Κερκήδες ἴλυμβοι ὐκ εἰσὶ ἱκανοὶ ἰάχειν.

Δεκ. θ'. Κεφαλὴ κὴ γένεια Σαρκὸς ἀζῇ.
Κίγλος χάει ὐλὰς, ὐ κηρύζια.
Κισάφη κίει ἄνδρα κλόνῃ κὴ ὀχυμαγδῷ.
Κηρῶ τὰ ὦτα φράσσε πρὸς φαῦλες λόγες.
Κίπλα δρίλες κὴ ἀσκαρίδας κάρῃ.
Κιρσὸν κρᾶσιν κινδυνώδες.
Κίχλη χέζῃ ἀὐσῃ κακόν.
Κιχάνῃ τὴ βεβαδὺς ὠκύν.
Κλίνον πλωγῶ τὸς σε.
Κνίσα σκελίδος θυέσσης ἱλαρεῖ ἀισθάνον.

Δεκ. ί. Κόρυδος κὴ ὁ σκολόπαξ κὴ ὄρτυξ ἐπὶ δένδρῳ καθίζουσιν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς γῆς.
Κόκκυξ τίκτῃ ἐν τῇ τῆ ἀηδόλῳδος νεοττιάν.
Κολάζῃ μαράγνα λήγοντα.
Κόπρῳ ἁλισγεῖ εἶκον κολοιὸς.
Κερόστεραι πρὸ ἀπαρράτων φρένες.
Κερμὸς κὴ ῥαφανὶς χυλὸν ἔχῃ χρηστόν.
Κρεῖσσίν ὅτι γαμῆσαι, ἢ πυρέσσῃ.
Κρίνον σφύρα μὴ κερανεῖ.
Κρόδυ κρίον τέρπῃ.
Κρωσὸς ὑδρῆτα κρατεῖ.

per cannabin non comedit.

Or irritatum non insuper conturbes. *Sir.4.3.*
Cancer leporem non capit. *Adag.*
uglans fracta resonat.
ondimentum & cibum apum bruchus rejicit.
Estum sedat ros. *Si.18.16*
gregios mali corrumpunt mulierum mores sermo- *Naumac.*
urmurat improbus conscientiam tactus. (nes.
ulmen turret multos.
ucrum improbum detrimentum semper affert.
auci saltatores non sunt idonei ad vociferandum.

Aput & genua Sirius exsiccat.
Cinclus comedit vermes, non folliculos fabarum.
ulpes vadit sine tumultu & strepitu.
erâ occlude aures ad improbos sermones. *Naz.*
ica lumbricos & ascarides devorat.
aricem scindere periculosum est.
urdus cacat sibi ipsi malum. *Athen.*
elocem tardus assequitur. *Hom.*
rrige pauperi aurem tuam. *Sir.*
idor pernæ tostæ exhilarat guttur.

A Lauda & gallinago & coturnix nunquam in arbore consistunt, sed humi. *Aristoph.*
ucculus parit in nido currucæ. *Arist.*
unit flagellum cessantem.
ercore polluit nidum monedula.
eviores intentatorum sunt mentes. *Pind.*
rambe & raphanus succum habent bonum. *Diog.L.*
elius est matrimonium contrahere quàm uri. *1 Cor.7.9.*
lium malleus non perficit.
rculus arietem delectat.
imbria vestem tenet.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ί.

Δεκὰς ά. Κρυὸς καὶ κόχθος δύσι λεμβάδας.
Κρύπτῃ ὀκνηρὸς τὶς χεῖρα ἐν τῷ κ λπῳ ἀ
Κρώζει λακίζι ζα κοράνη.
Κυρτῷ ῥάμφι σύλλω αἰγυπιὸς ἁρπάζει.
Κύων ὑποῤῥέπει ὅτι τὸ ἴδιον ἐξέρεγμα.
Κύβοι καὶ ἀσφάλαγοι χρημνὸν ἀπύλῃσι.
Κύστιν ἃ πάντ' ἔχει ζῶα.
Κύων εἰς φ λίθον ἀγανακτεῖ.
Κωκύουσιν δάκρυα λείβουσι.
Κώνωπες ἐλέφας οὐκ ἀλεγίζει.

Δεκ. β'. Κωτίλῳ ἀνθρώπῳ σίγαν χθαμαιπετῆ λίον ἄχθος.
Λᾶας εἰλυμβόθος ἐ πεπλάπε θ μνίῳ.
Λάγνος κνημίτης κωμαίνει ὑπὸ κώμυθος.
Λαγῷ πεινῶντι καὶ πλακοῦντες εἰσὶ ζῦκα.
Λαίλαψ κῶνον ἐρύει ὅτι τὰ λαιὰ καὶ ὅπῃ τὰ δεξιά.
Λαμπὰς γειννης εἰσαεὶ χαίνει πέλωρ.
Λαμυρὸς ὢν ἐδέατα λάπτει.
Λάπτις ἀμυκλὶς λευκύῳ λαυκανίαν χρίμπτει.
Λαῦρον ἔνδον ἔλαχον ὄρει ἄπυθος.
Λέοντος σκύμνον μὴ βόρε.

Δεκ. γ'. Λέων ἱρῶν αἴρει τὸ σκέλος ὤπρο οἱ κωφοί.
Λέοντας εἰδεῖν δυσμενῶν δηλοῖ μάχας.
Λέγνον καὶ πτυχαὶ κοσμοῦσι κυπάσσα.
Δευκάνης καὶ ἀμβλυχος χρείαν νοεῖ ταμίας.
Λίθος κωλιν δόμωσε τὸ φῶκος ἐ ποιεῖ.
Λιπαρῆς ταὐτὸν ταὐτὸ ζει.
Λίκνιξ ὁτεοῦν ἐ ποιεῖ.
Λίπτει ἰκμάδος αἴγιρος.
Λίζα δίκαια δίκλω τηρεῖ.
Λόγος ἀπειλῆς ἔθη χαίρει μεγάλων.

Λόγ

CENTURIA X.

Caturigo & humor abundans rigant prata.
Abscondit piger manum suam sub axilla sua. *Pr.26.15*
Crocitat stridula cornix. *Hesiod.*
Adunco rostro prædam vultur rapit.
Canis revertitur ad proprium vomitum. *2P.2.22.*
Cubi & tesseræ præcipitium minantur.
Vesicam non omnia habent animalia. *Aristoph.*
Canis in lapidem sævit *Zenod.*
Plorantes lacrymas effundunt.
Culices elephas non curat. *Adag.*

GArrulo homini tacere difficillimum onus. *Theog.*
Lapis volutus non obducitur musco. *Adag.*
Libidinosus paganus dormitat sub lauro.
Lepori esurienti & placentæ ficus sunt. Crorsum *Adag.*
Ventus procellosus conum trahit sinistrorsum & dex-
Guttur Gehennæ semper immane hiando captat.
Facetus cùm sis nemini maledicas.
Pervus obtusus vitello gulam ungit.
Multam intus lamentationem excitat ulcus.
Leonis catulum nè alas. *Socrat.*

LEo mingens tollit crus seu canes. *Arist.*
Leones videre in somno hostium significat pug- *Suid.*
Limbria & plicæ ornant pallium. (nas.
Latini & ollæ usum intelligit promus.
Laxum volutum non obducitur musco.
Pedulus fabricator satagit. *Lucian.*
Pexilissima vox avis tumultum non facit.
Plaudet humore populus.
Libra justa jus servat.
Sermo impudicus mores frangit adolescentum.

Δεκ. δ'. ΛΟγοις ἀμείζω, ἢ λόγοις πείθου λάσε.

Λοφᾶ κἂν λιτὸς ᾖ, μάθλη ὀφείλεϊ.
Λυκάβαντας μιμοῦ φαρκίς.
Λυθρον τῆς χειρὸς κλοὶς κ᾽ κλίμαξ ὀλύμπου.
Λύκῳ ἢ τρίχα, ἢ γνώμῃ ἀλλάπτ.
Λύκῳ σὲ τὸ φρέαρ χορδή.
Λώβη λώβιμι χάζῃν θεμιτόν ὅτι.
Μαγας πῶσι φυγαδεῖ.
Μάγειρος φαγήματα κ᾽ τραγήματα πυρπολάζ.
Μαχαίρι ὅστις ὠδὰν κ᾽ νῦν ἔχ.

Δεκ. ε. ΜΑὶ νῆστις σιτοδείαν δίειν.
Μαμμία βρέφος ἔρωτα φέρει.
Μάνδις ἄεις, ὅστις οἰκάζει κακῶς.
Μακρὸς γὰ αἰὼν συμπροσᾶς πολλὰς ἔχει.
Μάκαρα ἀθρῶν αἰῶνα δῶρον ὅτι τὸ ἐν ὕψει ναίονϊ.
Μανία ὅτι τὸ τῶν δωμάτιν τι ποιεῖν.
Μάργος [σμάραγδος] μαρμαίρει μᾶλλον ἢ μάργαρ
Μασίχη ἐ μάστιξ ἐν μάχῃ.
Μασραπὸς κ᾽ μαξύλλη ἐκιασῶνες ῥαπίζων.
Μάτιω ὁ Σίσυφος πέτρον ἀλίει.

Δεκ. ς'. ΜΑ᾽τιω ἰαύει θεωρός.
Μάχλος φιλεῖ ἀλείσιν κ᾽ ἄλειφαρ.
Μειλίχιος ἀνὴρ μειδᾷ, σκύθρωπος μυζᾷ.
Μέλι ἀποζάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνης.
Μελέτη δ᾽ ἔργον ὀπάλλει.
Μέταμον κίδηλον καθαίρει ἐν καμίνῳ.
Μερίμνας φόρμιγξ αἴρει.
Μέλα θάμνος πίθοι ἀκύπτοι ὀμφῆς.
Μὴ ἀβολέχει ἐν πλήθει πρεσβυτέρων.
Μὴ ἄκυρθα ἀμύξει τοὺς ἀγαθούς.

Δεκ. ζ'. ΜΗ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν
Μὴ δικάζω μὴ κριτὸς. [χοίρων.
Μὴ

VErbis responde illi, qui sermonibus persuadet tibi. *Men.*
ervix licèt glabra sit, tamen habenis debetur.
nnos indicat ruga.
ruor (*sanguis*) Christi clavis & scala Cœli est.
upus pilum, non mentem mutat. *Adag.*
upus circa pureum saltat. *Zenod.*
njuriâ injuriam cohibere licitum est.
agas luctum fugat.
oquus epulas & bellaria præparat.
atus, qui substantiam & mentem habet. *Men.*

CUpit jejunus famem expellere.
Avia infantis amorem pascit.
ates optimus, qui bene conjectat. *Men.*
ita longa calamitates multas habet. *Eurip.*
atum videre vitam donum est altissimi. *Demosth.*
sania est supra vires aliquid facere. *Idem.*
maragdus magis splendet, quàm fæniculum.
astiche non subigitur in mactra.
eno & lena coitum appetentes virgis cædantur.
ruſtrà Sisyphus saxum volvit. *Adag.*

FRustrà terit tempus spectator.
Incontinens amat poculum & unguentum.
landus vir ridet, austerus mussat.
el distillat à labiis mulieris meretricis. *Pro. 5. 3.*
ura opus auget. *Heliod.*
etallum pollutum purgatur in camino.
uras cithara tollit
um stupore adolescentes audiunt vocem.
s sis verbosus in cœtu seniorum. *Sir. 7. 5.*
s spina quidem vulnerabit bonos. *Adag.*

NE Projiciatis margaritas vestras ante porcos. *Mat. 7. 6.*
Nè litiga cum Judice. *Sir 8. 17.*

Nè

Μὴ δυσπόλιζε δίκτυον ἢ δοίδυκα ἐν γλαύρῳ γοργῶ
Μὴ ἐγγυήσῃ ὧν ἐς δωμάτιόν σε.
Μὴ ἔρις μ' ἀνθρώπῳ πλησίον.
Μὴ ἴδοι ἀρχὸς σμώχειν βομηλές.
Μὴ κακέργει τῷ μυσιχίῳ.
Μὴ παυχάσθω ὁ κυρίος ὡς ὁ ὀρθός.
Μὴ κληθῇς φίθυρος.
Μὴ κλήσῃ φίλον, ᾧ μὴ πιστεύεις.

Δεκ. ά. Μὴ μεσεμνήσεις εἰς τὸ ἄνειν.
Μὴ ὀλιγοψυχήσεις ἐν τῇ πεσσευχῇ σε.
Μὴ πίσδε τάχιστα, πεὶν ἀζικέως πέρας ὄφῃ.
Μὴ πλανᾶσθε, Θεὸς ἀ μυκτηρίζεται.
Μὴ πλεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεύειν.
Μὴ σκύθρωπος ἴσθι ἄλως πρὸς πὺ κακῶς πεφανημένος.
Μὴ σοφίζε πειρατά.
Μὴ πολλάκις πρὸς αὐτὸν ἂν πλῇς λίθον.
Μὴ σένῃ λιμῷ ὄναγρος παρέσεις χλόης.
Μὴ πίνδῃ θεοῖς ἐξ ἀμπέλων ἀτιμήτων.

Δεκ. β'. Μὴ σοὶ δοκῇ θαρρεῖν, μηδ' ἀπελπίζειν ἄγαν.
Μηδ' ἕτερον κάθης κερδίῃ νόον, ἀλλ' ἀργαλέων
Μηδένα τωθάσεις.
Μηδενὶ φθονέοις.
Μηδενὶ συμφορὰν ὀνείδισεις.
Μηκᾶδε πρόβαλα, βαύζειν ἢ κυνὲς ἔθεσι.
Μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.
Μήτ' ἀνάζυγε τεῦ μεγυοίου ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ.
Μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σαφυλλὰ; ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα;
Μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ' ἄρσενα Κύπριν ὀρίνειν.

Δεκ. ί. Μήτε τὸ ὄχλον ὑβρίζειν ἐᾷς, μήτε ὑβριζόμενον πεσορᾶς.
Μία μαίσιξ πάντας ἐλαυνεῖ.
Μία λάχμη ἀ τρέφει δύο ἐρεθάκας.

Μία

Ne agites in manibus discum aut pistillum in antro caliginoso. *Sir.8.16.*
Nè fide-jube ultra vires tuas. —8.2.
Nè litiga cum homine divite.
Nè sis præproperus convitiari trepidos.
Nè malo afficias Musicam. *Plut.*
Nè glorietur armatus sicut discinctus. *1 R.20.11*
Nè vocèris susurro. *Sir.5.16.*
Nè posfideas amicum cui non credis. *Sext.*

NE sitis soliciti in crastinum *Sir.7.11.*
Nè sis parvo animo in precatione tua.
Nè credas citò priùs quàm finem certò perspicis. *Phocyl.*
Nè erreteis, Deus non irridetur. *Gal.6.7.*
Ne diteſcas injustè, verùm ex justè-partis vive. *Phocyl.*
Nè nimiùm severus esto erga infeliciter agentes. *Eurip.*
Nè plus sapias quàm necessè est. *Ecc.7.17*
Nè sæpius ad eundem lapidem offendas. *Suid.*
Non rugit fame onager præsente herbâ. *Iob.6.5.*
Nè liba veris Diis ex vitibus non amputatis. *Adag.*

NE Nimiùm speres, neque desperes nimiûm. *Naz.*
Nè aliam in corde occulta sententiam aliam ef- *Phocyl.*
feminem irridebis. (fare.
Femini invideas. *Periand.*
Femini calamitatem objicias. *Isocr.*
Balare oves solent, latrare canes.
Oves mali corrumpunt pastores. *Hom.*
Nè differ tuam pœnitentiam de die in diem. *Sir.5.31.*
Nunquid colligunt de spinis uvam? aut de tribulis *Mat.7.16*
ficus? (exerceas. *Phocyl.*
Nè furtivis nuptiis vaces, nec masculam Venerem

NEque populum injurium esse sinas, neque injuriâ affectum despicias. *Isocr.*
Una scutica omnes impellit. *Suid.*
Unicum arbustum non alit duos erithacos. *Adag.*

Una

Μία χελιδὼν ἐ ποιεῖ ἔαρ.
Μίλτος οὐκ ἀληθίνει μίλρας.
Μίνθιω ἐν πολέμῳ μήτ' ἔδιε μήτε φύτδυε.
Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ξυμοῖ.
Μίτρην λύει ἄλοχος μέγιστον.
Μισεῖ πολὺ ὁ δύνοσλας ὁ τὸ Ὀλύμπιε χλιςήσ.
Μῖσος ἐγείρει νεῖκος.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιά.

Δεκὰς ά. Μόγον μὲ πᾶσα ἡμέρα, ἀλλ' οὐκ ἄγ[ρι]
ὀρέγει. [ρ]ίζ[α]
Μολυνεῖ ἡ ἑαυτῆ ψυχὴν ὁ ψ[ε]
Μόνη ἡ μέλισσα τιθαιζάνει.
Μόνῳ τῷ Θεῷ λαβόσεις.
Μόρος σκήπλρα δικέλλαις ἴσῃ.
Μῦες ὀρχοῦνλ' αἰλύρᾳ ἀπόνλος.
Μύρῳ ἐ μῶμος ἢ νόθος ἀλείφεῖ.
Μῦς οὐ χ' ἅλοχος ἐγκώμιον ἄγχνσι.
Μύωπων ῥᾴθονὰς κορύζας χ' βλέννας ἐφέλκει.
Μῶρα μῶρος λαμήσει.

Δεκ. β'. Μωμήσεταί τις μᾶλλον, ἢ μιμήσεῖ.
Νάρος οὐ ὕπεικε.
Νάννη σμώδικας παιδὸς παρακλῃῖ.
Νάρδον ἀμέλγει ἄπαρος.
Νάσσει ἡ δίκλω ἀδικία.
Νεκρὸν ἰαβδίειν χ' γέροντα νουθετῆν ταὐτόν ὄζει.
Νέα φρονῖις οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.
Νάπυ, νάρτη, νάρκαρθον χ' σίμμι, σύμα οὐκ ἀπωθῦσι
Νεκρὸς ἔ δάκνει.
Νεῖπλον κύζῃ ἐ σώσει.

Νεφέλα

Una hirundo non facit ver. *Ariſt.*
Linium non ſaniat defluvium pilorum.
Lentham belli tempore neque ſerito neque edito.
Paululum fermenti totam conſperſionem fermentat. *1 Cor. 5.6*
Teſtum ſolvere turpitudo maxima eſt.
Odit iraſcentes Conditor Olympi.
Odium excitat jurgium. *Pr. 10.12*

CENTURIA XI.

LAborem quidem ſinguli dies, ſed non prædam præbent.
Polluit ſuam ipſius animam ſuſurro: *Si. 21.30*
Sola apis mel conficit.
Solum Deum coles. *Mat. 4.10*
Mors ſceptra ligonibus æquat. *Adag.*
Mures ſaltant fele abſente.
Unguento Momus aut nothus non ungitur.
Turpitudo & ſcelus laudem ſuffocat.
Emungens nares mucum & pituitam elicit.
Stultus ſtulta loquitur. *Iſa. 32.6.*

CArpet quis citiùs, quam imitabitur.
Nanus cum ſis cede *Adag.*
Amita pueri vibices ſolatur.
Nardum immaturè carpit imperitus.
Premit juſtitiam injuria.
Mortuum curare & ſenem caſtigare idem eſt. *Diog.*
Nova cura dolorem non amat. *Eurip.* (expellunt.
Sinapi, narte, narcaphthum & ſtibium lentiginem non
Mortuus non mordet.
Attonitum cavea non ſervabit.

Nebulæ

Δεκ. γ'. Νεφέλαι ὡσὸ λαίλαπος ἐλαιώνης.
Νίπτω κλέπτα μὴ αθέτης.
Νικᾷ ἵνα πίνω.
Νήπιος ὃς τὰ ἔτοιμα λιπὼν ἀνέτοιμα διώκει.
Νόει, καὶ τότε φεύγε.
Νόμος πάντα κεφαίρει.
Νεμεσῶμεν, μύκλου καὶ μυρίκων μυδάζειν.
Νύμφη δ' ἄπροικος ἐκ ἐχθρᾶ παρρησίαν.
Νωγᾶται μὴ πᾶς πένης.
Νωλεμέως διαιζειν δυσωνείτης.

Δεκ. δ'. Νωθὴς κακκάβα ἐκ ἔστι, εἰ μὴ κάμνει.
Ξένια καὶ δῶρα ὀφθαλμοὺς τυφλοῖ.
Ξύω τῷ θεῷ πᾶς καὶ γὰρ καὶ ὀδύνης.
Ὁ ἄνθρωπος φύσει καὶ πολίζει, ἀλλ' ὁ θεὸς αὐξάνει.
Ὁ γραμμάτων ἄμμος ὁ βλέπει βλέπων.
Ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδύετω ὀργῇ παροργισμῷ ὑμῶν.
Ὁ ἔρως φρένας πλέκει.
Ὁ ἀγωνιῶν ὁσημέρας καὶ καλᾶς πυκνὰ ὧν στεφανίζεται.
Ὁ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.
Ὁ ἰσχνὸς ἔνδεια βασάζειν ἐκ ἰσχύει.

Δεκ. ε. Ὁ λάσιον καὶ λασιάζων πολλὰς κυάθους ἐν ταῖς πίνοις καυχᾶται.
Ὁ λύκος τὸ τεῖχος ἐ τὸ γνώμιον ἀλλάπτει.
Ὁ μὴ δαρεὶς ἄνθρωπος ἐ παιδεύεται.
Ὁ μείζων δηλήσει τὸν ἐλάττονα.
Ὁ νύσσων ἐφθαλμὸν κατέξει δάκρυα.
Ὁ ὀχλαζων ἰδιοῖ δέρμα.
Ὁ πλεονέκτης ἐ γνωρίζει ὅρον.
Ὁ πείρων φαῦλα θηρεύει κακά.
Ὁ ταχύπους σφοσκόπτει.
Ὁ τύραννος τὸ ἑαυτῷ ξύμφορον σκοπεῖ.

Δεκ. ς'. Ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος σωθήσεται.
Ὁ φεύγων μύλλιν, ἄλφιτα φεύγει.

Nebulæ procellâ feruntur. Sr 3.12.
Patrui exequias nè aſpernêris.
ncit unum turma.
ultus qui præſentia relinquit, abſentia perſequitur. *Heſiod.*
ogita, deinde fac. *Bias.*
x omnia corroborat. *Polyb.*
dignans fungum & myricam averſatur.
ponia ſine dote non habet audaciam. *Men.*
avia edulia non quivis comedit.
ndefinenter timet malè ſibi conſcius. *Baſil.*

TArda perdix non eſt, niſi ægrotet.
Munera & dona occœcant oculos ſapientum. *Si.20.29*
um Deo quiſque & gaudet & flet. *Soph.*
omo plantat & rigat, ſed Deus dat incrementum. *1 Cor.3.6*
terarum ignarus non videt videns. *Men.*
ol nè occidat ſuper iram veſtram. *Eph.4.16*
mor mentes nectit.
ui dimicat & bene pugnat coronatur.
ui gloriatur in Domino glorietur. *Ier.9.23.*
acilentus arma portare non poteſt.

QUi lambendo bibit & evacuit multos cyathos compotationibus gloriatur.
pus pilum non mentem mutat. *Ariſt.*
on percuſſus homo non eruditur. *Men.*
ajor ſerviet minori. *Ro.9.12.*
ui pungit oculum elicit lacrymas. *Si.22 20.*
genua procumbens flectit cervicem. *Baſil.*
arus non agnoſcit terminum.
minans prava demetet mala. *Pro.22 8.*
ui feſtinus eſt pedibus offendit. —*19.2.*
yrannus illud, quod ſibi ipſi conducit ſpeculatur. *Ariſt.*

QUi perſeveraverit uſque ad finem, hic ſalvus erit.
Qui fugit molam, farinam fugit. *Plut.*

Quem

Δεκ. γ'. Νεφέλαι ὧν ὁ λαίλαπ ἐλαυνέτ.
Νίννυ κλέπτα μὴ ἀθέτ.
Νικᾷ ἕνα πίνα.
Νήπιο ὃς τὰ ἕτοιμα λιπὼν ἀνέτοιμα διώκ.
Νόει, καὶ τότε φεύγ.
Νόμ πάντα κρατύνει.
Νεμεσῶμεν, μύκλυ καὶ μυρίκιν μυδάζε.
Νύμφη δ' ἄφοικ ἐκ ἔχ παρρησίαν.
Νωθρὰ μὴ πᾶς πένδ.
Νωλεμέως δηλιάζει δυσπειθῆ.

Δεκ. δ'. Νωθὴς κακκάβα οὐκ ἔστι, εἰ μὴ κάμινος.
Ξένια καὶ δῶρα ἀπτυστα ὀφθαλμὸς στρῶν.
Ξύω τὴν Θεῶν πᾶς καὶ γ' ἀκαὶ ὀδύ.
Ὁ ἄνθρωπ φυλάττει καὶ πολίζει, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἀνῴκ.
Ὁ γραμμάτων ἄπειρ ὡ βλέπ βλέπων.
Ὁ ἥλι μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ παροργισμῷ ὑμῶν.
Ὁ ἔρως φρένας πλέκει.
Ὁ ἀγωνιζόμεν καὶ καλῶς πυκλίων στεφανίζ.
Ὁ καυχώμεν ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.
Ὁ ἰσχὺς ἔνδεια βασάζειν ἀκ ἰσχύ.

Δεκ. ε. Ὁ λάβων καὶ λαπάζων πολλὰς κυάθους ἐν τοῖς πότοις καυχᾶτ.
Ὁ λύκ τὴν τείχα, ἀ τὴν γνώμην ἀλλάπ.
Ὁ μὴ δαρεὶς ἄνθρωπ ἀ σαυδάζ.
Ὁ μείζων δηλάδ τῷ ἐλάττονι.
Ὁ νύττων ἐφ' ἁμὰ κατέξει δάκρυα.
Ὁ ὀκλάζων ἰδ τοῖ δέρμ.
Ὁ πλεονέκτης ἀ χωρίζει ὄρον.
Ὁ πέρων φαῦλα διαίζει κακά.
Ὁ ταχύπους σφαλόπλε.
Ὁ τύραννο τὸ ἑαυτῷ ξύμφορον σκοπῖ.

Δεκ. ς'. Ὁ ὑπομείνας εἰς τέλ σωθήσ.
Ὁ φεύγων μύλλιν, ἅλφιτα φάγ.

NEbulæ procellâ feruntur. 2 Par 2.17
Patrui exequias nè aſpernêris.
ncit unum turma.
ultus qui præſentia relinquit, abſentia perſequitur. *Heſiod.*
ogita, deinde fac. *Bias.*
x omnia corroborat. *Polyb.*
dignans fungum & myricam averſatur.
ponia ſine dote non habet audaciam. *Men.*
avia edulia non quivis comedit.
ndefinenter timet malè ſibi conſcius. *Baſil.*

TArda perdix non eſt, niſi ægrotet.
Munera & dona occœcant oculos ſapientum. *Si.20.29*
m Deo quiſque & gaudet & flet. *Soph.*
omo plantat & rigat, ſed Deus dat incrementum. *1 Cor.3.6*
terarum ignarus non videt videns. *Men.*
ol nè occidat ſuper iram veſtram. *Eph.4.26*
mor mentes nectit.
ui dimicat & bene pugnat coronatur.
ui gloriatur in Domino glorietur. *Ier.9.23.*
acilentus arma portare non poteſt.

QUi lambendo bibit & evacuit multos cyathos compotationibus gloriatur.
ppus pilum non mentem mutat. *Ariſt.*
on percuſſus homo non eruditur. *Men.*
ajor ſerviet minori. *Ro.9.12.*
ui pungit oculum elicit lacrymas. *Si.22.20.*
genua procumbens flectit cervicem. *Baſil.*
varus non agnoſcit terminum.
minans prava demetet mala. *Pro.22.8.*
ui feſtinus eſt pedibus offendit. —*19.2.*
yrannus illud, quod ſibi ipſi conducit ſpeculatur. *Ariſt.*

QUi perſeveraverit uſque ad finem, hic ſalvus erit.
Qui fugit molam, farinam fugit. *Plut.*

Quem

Ὃν ἀγαπᾷ Κύειθ, παιδεύει.
Ὃς δ' ἀλλῳ κακὰ τεύχῃ, ἑῷ κακὸν ἤπαλι τεύχει.
Ὃς κωὰ τρέφει ξένον, τέτῳ μόνον λίνον μένει.
Ὃς ποιμαίνει πόρνας, ἀπαλὸν πλοῦτον.
Ὃς φείδεθ' τ βακχηείας, μισεῖ τ ἰὸν αὐτοῦ.
Οἱ ἰατροὶ πικρῷ πικρὰν λύζουσι φαρμάκῳ χολήν.
Ὅσοι δικαίων ὁμοίως φωλὶ λάμπουσι.
Οἶνθ φλύαρον τὸ σόμα ποιεῖ.

Δεκ. ζ'. Οἰνθ καὶ Μουσικὴ εὐφραίνουσι καρδίαν.
Οἷας ὁ ποιμὴν ἐθλὸς ἀγείρει, ἵνα μὴ σκορπ
Ὀλωσθθ καὶ ὄχνη σύρει φάρυγγα. [αὐλὰς ὁλ
Ὀλοθρεῦσαι τὰ περίβαλα οὐκ ἔστι ποιμένι.
Ὀλίγα ἄλις τοῖς μετρίοις ἀρκεῖ.
Ὀλόλυζε σωὶ χοιρίαις καρῇ ἀναλκάζονθ.
Ὄνθ πεινῶν ῥοπάλου ἀμελεῖ.
Ὀξὺς θεῦ ὀφθαλμὸς εἰς τὸ πάνθ' ὁρᾷν.
Ὄρκθ βέβαιός ὅστιν ἂν νάσῳ μόνον. [βα
Ὀργόθ, οἰκοσὶ καὶ τἄλλα θεῖα ζῶαν σπε

Δεκ. ή. Ὀργὴ δ' πολλὰ δρᾶν ἀναγκάζει κακά.
Ὀρρὸς λιπαίνει κωίας.
Ὀσμὴ πᾶσα καθωίει κεφάλω.
Ὀστέα θερμαίνεται γάλακτι τρώγοντι.
Ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεθ.
Ὅταν ἀπαύξεθ αἰκάλλων ἀλόπηξ ὄζει.
Οὐ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς.
Οὐ μᾶ χέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσι.
Οὐ φονεύσεις. Οὐ μοιχεύσεις.
Οὐ πᾶς φαρμοκαπώλης κρόκον πωλεῖ.

Δεκ. θ'. Ὃτ περέπει ἄνακτι τὸ κλαίειν, οὐδὲ τὸ αἰάζειν.
Οὐ πᾶς κάνθων μύκλας ἔχει.
Οὐ ῥήξει φωνὴν βοῦς ὅτι φάτνης ἔχων τὰ βρώμαλα.
Οὐ σιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. [σαλα
Οὐδὲν θηλάλλει ὅπλον ῥάκος ἀγνάφου ὅπ ἱμα
Οὐδ

Quem diligit Dominus, castigat. (struit. *Pro.3.12.*
Qui altera mala fabricator, suo ipsius hepati malum *Lucil.*
Qui canē alit peregrinum, huic præter funem nihil fit *Adag.*
Qui pascit meretrices, perdit divitias (reliquum. *Pro.29.*
Qui parcit virgæ odit filium suum. 3.13 35.
Medici amaro amaram eluunt pharmaco bilem. *Plut.*
Viæ justorum sicut lux splendent. 4.18.
Vinum os stultiloquum facit.

VInum & Musica delectant cor. (sipet.
Oves pastor bonus congregat, nè lupus eas dis-
Frossus & pyrum sylvestre adstringit fauces.
Neglubere oves non est probi pastoris,
Pauca abunde mediocribus sufficiunt.
Pulla cum lupis quando tempus postulat.
Piscinus esuriens fustem negligit. *Arist.*
Pracutus Dei oculus ad omnia inspicienda. *Men.*
Primum est juramentum, si tantùm annuero. *Alexis.*
Pervũ, hordeũ & alia legumina animaliũ corroborant (vitam.
Pra multa facere cogit mala.
Serum lactis pinguefacit canes *Menā.*
Pulor omnis gravat caput. *Arist.*
Pala pinguia teles arrodunt.
Qui humiliat seipsum, exaltabitur. *Matt.23.*
Quum salutat assentator, vulpes est. 12.
Non mittunt vinum novum in uteres veteres. *Matt.9.*
Non prava opera Dii beati amant. 14.
Non occides. Non mœchaberis. *Hom.*
Non omnis pharmacopola crocum vendit. *Exo.20.*
13.

NOn decet Regem flere & lamentare.
Non omnis asinus habet nigras lineas.
Non rumpit vocē bos juxta præsepe habens pascua. *Iob.6.5.*
Non capistrabis bovem triturantem. (rem. *Dec.25.4*
Nemo immittit assumentũ panni rudis in vestē vete- *Mat.9.16*

Οὐδεὶς κνημᾶ ὀφλλόμενος.
Οὐδεὶς κόλοπα κολεσὸν ἢ μασδαρὸν κολεγᾶ.
Οὐδεὶς δυσώνης χρηίζει ὀψωνεῖ κρέας.
Οὐδεὶς ἀδημονεῖ σὺν τῷ ἁλιεῖν πλὴν ὁ πορῶν τῷ ὑ
Οὐδεμία δίκη ἥκει μόνη.

Δικ. ί. Ὀργδεμία πόλις ἢ βία τῷ θανάτῳ βέλη κλαίει.
Οὐκ ἐκπεράσῃς Κύκλωπα ἢ Θεόν σε.
Οὐκ ἀδίκως ἐκλείπων δίκλυα πλεγωλοῖς.
Οὐκ ἀεὶ πόλεμος ἀξίνας φέρει.
Οὐκ ὅταν, ἀλλ' ὅτιν καιρὸν ὁρᾷ.
Οὐκ ὀδυρόμενος, ἐκ ἄλγος ἔχει γάμος ἀλλὰ χορείαν.
Οὕτω σε ποιήσῃ Καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
Οὐχ αἱ τείχες ποιοῦσιν αἱ λιθικαὶ φρουεῖν.
Οὐχὶ δύο τριθία ἀναιρεῖ πωλεῖ;
Οὔτε ποδάγρας ἀπημάπει κνητίκι, ὔτε δακτύλι
πολυτελὴς παρωνυχίας, ὔτε διάδημα κεφαλαγίας.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιϛ'.

Δεκὰς ά. Παῖδες παίζουσι καρύοις, πονηροὶ δ' ὄρκοις.
Πᾶν τὸ σκληρὸν χαλεπῶς μαλάττει.
Πάλιν δραμοῦσα μᾶλλον ἢ δρομ
κακῶς.
Πάντες δ' θεῶν χαλεποὶ ἄνθρωποι.
Πανθ' ὁ μέγας χρόνος φέρει καὶ φλέγει.
Πάντα δοκιμάζει, τὸ καλὸν καλλίχειλες.
Πᾶς ἀνὴρ φαίνει ἑαυτῷ δίκαιος.
Πᾶς κύων ἄγριος μανλάζει.
Πᾶς τις πλέσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δ' πενιχρόν.
Πάσχειν καὶ πρᾶξαι ἰδὶ ἄμαξαν διφρεύων.

Παλεύ

emo dormit qui debet. *Au. Imp.*
emo corium glabrum & læve proculcat.
oroſus emptor carne pingui haud veſcitur. *Suid.*
emo angitur de peccatis, niſi qui indiget miſeri-
ullum infortunum venit ſolum. (cordiâ *Adag.*

NUlla herba aut vis mortis tela frangit.
Non tentabis Dominum Deum tuum. *Mat.4.7.*
on fruſtrà extenduntur retia volucribus. *Pro.1.7.*
on ſemper fluvius aſcias fert. *Æſop.*
on vocem, ſed viſum impedit caligo. (pudium. *Theocr.*
on dolorem, non mœrorem habent nuptiæ, ſed tri- *Ariſt.*
unquam facies cancrum rectè ingredi. *Men.*
ibi capilli non creant prudentiam. *Mat.10.10*
ònne duo paſſerculi minuto aſſe veneunt?
ec podagrâ liberat calceus, nec annulus pretioſus *Plut.*
unguium vitio, nec diadema capitis dolore.

CENTURIA XII.

PUeri ludunt nucibus, improbi verò juramentis. *Plut.*
Omne durum difficulter emollitur. *Lucian.*
Recurrere melius eſt quàm malè currere. *Homer.*
mnes indigent Deo homines. *Soph.*
mnia longum tempus marceſcere facit & conſumit. *1Th.5.21.*
mnia probate, quod bonum eſt tenete. *Pr.21.2.*
uilibet videtur ſibi ipſi juſtus. *Theocr.*
uilibet canis panes ſomniat. *Theog.*
uilibet honorat divitem virũ dehoneſtat pauperem.
rcumſpice & mitis ſis qui plauſtrum regis.

Δεκ. ς'. Παβίδα αὐξειν χρεων, καὶ μὴ καλαιξάνειν.
Παύεσις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ.
Παχεῖα γαστὴρ λεπτὸν οὐ τίκτει νόον.
Πέλματα λίαν γαρδαλίζειν ἀτερπές.
Πέλος πήγεος πανίου βλίπει.
Περία τέχνας ἐγείρει.
Περθεὰν νυὸς συγεῖ.
Πέρσιρος χιλιάρχος πόλεας καὶ ῥύμας πέρθει.
Πέτραν κοιλαίνει βανὶς ὕδατος ἐνδυχεκὴς.
Πλήγημα σπληνὸς ποιεῖ μώλωπας.

Δεκ. ζ'. Πλάξ δάεια αὐλωνα καὶ αὔλακας.
Πίσυγος ἐπίτυγον, αὐλὰρ τὰ ζαιδάλια πυρεάπτει.
Πίτυλος ἰχθύας σοβεῖ.
Πλίνθον πλαίει ὁ κέραμος καθαρίζων.
Πλείης πρεσκώψασι τὴν ἥλιον ἀναλελονλα, ἢ δύσιλα.
Ποικίλαι οἰωνοὶ πλεξῖς διὰ μελεώρεα ἀέρος πεπτῶσι.
Πολλὰ φάσον ἀοιδοί.
Πολλάκις καὶ ξυλίσσα πόλις κακὸς ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ.
Πολλάκις ἦπιος ἀνδρὸς καὶ ἄρρενα μῦθος ἔθελξε.
Πολλὴ χλαῖνα φιλίας δεσμὸν λύει.

Δεκ. η'. Πολιὰς τείχας σκύλειν ἀσεβές.
Πολλαῖς πληγαῖς δοῦς σεροὶ δαμάζεται.
Πολλοὶ μὲν τὸ ἐρθὲν γαυσὸν ποιέουσι, ὀλίγοι δ' ἐναγλίζουσι.
Πολλὸς ἐπλάνησεν ἡ ὠφελησις αὐτόν.
Πολλοῖς ἀποκείσεται ἢ σιωπὴ τυγχάνει.
Πολλὴ τροφὴ πρὸς ἀμέτρους ἔλκει ἔρωτας.
Πολυλογία πολλὰ σφάλματα ἔχει, τὸ δὲ σιγᾶν ἀσφαλές.

Πόλεμος τὰ πόρρω πολίζει, τὰ δ' ἐγγυτέρω καταλείπει.
Πόρπαξ καὶ λῶμα ἀρωγοὶ ἰὰτιον.
Πρᾶπιδες πολίουσι λύπης οἰκία.

Patriam augere oportet, non dilacerare. *Eurip.*
Paucis hominibus virtus & pulcritudo ineſt. *Theog.*
Venter pinguis non gignit ſenſum tenuem. *Eurip.*
Plantas pedem nimiùm titillare injucundum eſt.
Nigra ciconia rarò cernitur.
Paupertas excitat artes. *Eurip.*
Socrum nurus odit.
Temerarius chiliarcha urbes & vicos depopulatur. *Adag.*
Aſſiduo illiſu durum cavat undula ſaxum.
Plaga flagelli efficit vibices. *Pr.28.19*

Scatebra rigat vallem & ſulcos.
Sutor non furfur, ſed ſandalia vendit.

Strepitus aquæ piſces abigit.
Laterem lavat qui corvum mundare vult. *Adag.*
Plures adorant ſolem Orientem, quàm Occidentem. *Pl.t.*
Variæ aves pennis per ſublimen aërem volant.
Multa mentiuntur Poëtæ. *Ariſt.*
Sæpe etiam tota civitas mali viri pœnas luit. *Heſiod.*
Sæpe vel inſanum placata oratio mulcet. *Naumac.*
Multus riſus amicitiæ vinculum ſolvit.

Canos crines moleſtare impium eſt.
Multis ictibus quercus rigida domatur. *Diog.*
Multi quidem rectum quod eſt curvum faciunt, ſed pauci contrà. *Si.3 23.*
Multos ſeduxit opinio eorum.
Multis reſponſio ſilentium eſt. *Men.*
Multum alimentum ad immodicos trahit amores. *Phocyl.*
Loquacitas multos habet errores, tacere autem tutum eſt. *Apollon.*
Fluvius quæ longè diſſita ſunt irrigat, quæ proxima *Diog.*
Fibulæ & fimbria ornant veſtem. (ſunt præterit.
Præcordia tundit dolor inteſtinus.

Δεκ. ε. Πρὸ ζωῆς καλὰ παῤῥησιάσεται.
Πρέσβις ἢ τύραννος, οὐδὲ ὑβρίζων.
Πεῖξ πολλὰ τέκνα βύτινα ἢ ποιῆ.
Πρωὶ μὲν ἡμῖν ἀθρῆσαι.
Περσηΐδας μὴ ἐξυβρίζετε.
Πρὸς γὰρ τ' ἔχοντ' ὁ φθόνος ἕρπει.
Πρὸ τ' ἡδονῆς μὴ μανθάνειν μηδένα.
Περὶ φαγεῖν ἄριστον, ἐπὶ δεῖπνον δόρπον.
Πυρμαῖος πυρμῷ μεγαίρει.
Πτοεῖ νηπίους μορμώ.

Δεκ. ϛ'. Πρῶτον τὶς ἐρᾷ, εἶτα ἐλπίζει, εἶτα ἐγχειρεῖ,
Πτωχεύειν πάντων ὄντων ἀνιαρώτατον.
Πύθεσθαι μᾶλλον ἢ σαθρεῖσθαι.
Πορφύραι ἀκύλας ἐθέλει σιδηρος.
Ῥᾴδια πάντα θεῷ τελέσαι, καὶ ἀνωλύτους ἐδέσθαι.
Ῥᾴδιος δειλὸς πέλει φόβος.
Ῥᾴδιξ ῥᾴμνος ὑπὸ πολυπλοκίῃ φλοιᾷ ἐν σπυρεδίῳ.
Ῥάβδος ἐκ ἀναπλυτῆς ῥυθμοῖς.
Ῥάσσα Ζεὺς ἐθώσει σχολιὸν, καὶ ἀγήνορα χάρφει.
Ῥᾴγχη παρέσης τ' τύχης τὰ θεάλματα.

Δεκ. ζ'. Ῥήτωρ πονηρὸς πᾶν νόμις λυμαίνεται.
Ῥίνη βίκνη καλακοσμεῖ σίδηρον, κακοπάθεια ἄνθρωπον.
Ῥόθος ἐν ῥιῷ τ' καὶ ῥάχει ἀκύει.

Ῥόδον μελίσσαις μὲν γλυκὺ φάρει μέλι, ἔνθεν ζ' ἀσκὴν αἰανὸν ἰὸν πίει.
Σαφεῖς τάειχος τὸ ὀφείλον φιλεῖ,
Σατράπης ζαυλὸς δαψιλοῖς δαπανᾷ.
Σωσαεισμὸν ἐκ αἴρει σαχχάριον.
Σθεναιάδρα καὶ σαῦρα χαμαὶ ἕρπουσι.
Σαφὴς ἔλεγχος τ' ἀπιστίας, τὸ πῶς θεὸς λέγει.
Σίδε, πεσεῖ χυ, θῶπλε τ' κρατῆντ' ἀεί.

ANte tonitru festinat fulgur. *Si.32. 11*
ALegatus non verberatur, neque violatur. *Sch. Hom*
onum multum filios meliores non facit. *Zenod.*
onus & incurvus terram spectant.
rophetias nè spernite. *1 Th.5 20*
H habentem invidia serpit. *Sopb.*
nte finem nè beatum prædica quenquam. *Si 11.28*
anè edimus prandium, vesperi cœnam.
ygmæus pygmæo invidet.
erret infantes strix.

PRimùm aliquis amat, deinde sperat, postea aggre-
Mendicare omnium est ærumnosissimum. (ditur *Thucyd.*
utrefacit mamera fatherium. *Tyrtæus.*
ucleum glandis ilignea comedit sciurus.
acilia omnia Deo perficere, & impossibile nihil. *Hesiod.*
acilè timidos terret strepitus. (stercore.
amus spinæ albæ decorticatus putrescit in caprarum
enter non impletur rythmis.
acillimè Jupiter corrigit pravum, & superbum are- *Hesiod.*
tertunt præsente fortunâ negotiâ. (facit. *Men.*

RHetor malus leges subvertit.
RLima rugosa expolit ferrum, calamitas virum.

ndarum strepitus in montis & petræ cacumine au-
ditur.
oſa apibus quidem dulce mel stillat, indè verò
aranea grave venenum bibit. *V. Sevar.*
arcidum sa samentum origanum amat. *Athenod.*
atrapa delicatus largè sumptum facit.
inguæ hæsitationem non aufert saccharum.
alamandra & lacerta humi repunt.
ertum argumentum incredulitatis est, quomodo de *Justin.*
Deo dicere.
enerare, adora, cole illum, qui semper imperat. *Naz.*

Δεκ. ή. Σὴς ἀφανίζει ἱμάτια δερμάτινα, λίνεα, καὶ σπεκ
Σήπει καὶ πέτραν ὁ πολὺς χρόνος.
Σίδηρος σίδηρον ὀξοῖ.
Σίδηρον ἕλκειν, ἢ ναυβλεῖν γυναῖκα ῥᾴον.
1175 Σίλφαι ζανδόνα ἐν σιτοῦ πειρῶσι.
Σιτίον εἰς ἀμίδα μὴ ἐμβάλλειν.
Σκείρων σκαιρων σίλιγνιν, σίνηπι καὶ σκάριφον σκεδ
Σκεθρὰ δίαιτα πιεῖ μακροβίους.
Σκαπὴρ τὸ φρεας ὀρύσσει, τὰς μὲ πλαγίους, τὰς δ' ὀρθ
1180 Σκίλλας ἀλέξει ἀκινάκης.

Δεκ. θ'. Μκλησὸν πρὸς κέντρα λακτίζειν.
Σμικρὸς βασιλεὺς ἰὸς ἂν ἔσῃ, καὶ ὑσίζει.
Σκυθης μιμάρχην μίσχει ὁ πωλεῖ.
Σπεῦδε βραδέως.
1185 Σπάνιον καὶ δυσαρέστον φίλος βέβαιος.
Σπινθὴρ ἀνάπτει καὶ βραχὺς πολλὴν φλόγα.
Σόως ἐξ ἐρέβους ἄνδρα σπουδὴ ἔσωσεν ὁ Σωτήρ.
Σοφὴ σοφὸν γίγνεσθαι συμβουλία.
Σοφοὶ δὲ συγκρύπτουσιν οἱ κρίας βλαβάς.
1190 Σοφὸς ἐν αὐτῷ πείσεται τὸ ὕσιον.

Δεκ. ί. Μπίζα, σφυθὸς, καὶ ἰς, χλωεὶς, καὶ αἰγιθαλὸς σκαλ
κοπαγοῦσι.
Σπόγγος ἐπισύρει πρός σε ὕδωρ.
Σταγόνας ὑετοῦ τίς ἐξαριθμήσει;
Στέαρ πῦρ ἐχθύων ὁ σπόγγος.
1195 Στεῖχε δίκαια φρονεῖν,
Στάθεσθαι ἀλάσει χαρὰν ἀνίᾳ.
Στεῖρον ἀγρὸν μὴ σπείρειν.
Στόμα δικαίων ἀποσάζει σοφίαν.
Στρεβλὸς ὁ νὴρ ἕτερον κλίνει ἐν φρέσιν, ἄλλο δὲ βάζει.

1200 Στολισμὸς ἀνδρὸς ἀναγγέλλει τὸ ᾧ εἶ αὐτοῦ.

Tinea corrumpit veſtes coriaceas, linteas & ſericas.
Vitiabit etiam ſaxum ſeries temporum. *Adag.*
ferrum ferrum acuit. *Pr.27,17*
ferrum coquere facilius eſt, quàm mulierē caſtigare. *Chryſoſt.*
latræ ſindonem in arca circumrodunt.
libum in matellum nè immittas. *Plut.*
taurus ſaliens ſiliginem, ſinapi & ſtipulam diſſipat.
exactiſſima diæta facit annoſos. *Theoph.*
foſſor foveas fodit obliquas & rectas.
viles homines depelli t acinaces.

DUrum eſt adverſùs ſtimulum calcitrare. *Act 9.5.*
Apum examen regi jaculum non eſt, neq; pungit.
cytha botulum pediculo pomi non vendit.
feſtina lente. *Cymb. Cæſ. Aug.*
arus & inventu difficilis amicus fidelis. *Suet.*
scintilla quamvis parva magnum ignem accendit. *Eurip.*
salvos ex orci antro mortales extraxit Salvator. *Naz.*
sapiens ſapientum eſt conſilium.
sapientes occultant proprias noxas. *Eurip.*
sapiens bona ſua ſecum fert. *Bias.*

STringilla, paſſer, rubreta, luteola, & parus vermiculos petunt. *Ariſt.*
spongia ad ſe trahit aquam.
guttas pluviæ quis numeret? *Sir. 1. 2.*
sebum piſcium non concreſcere ſolet. *Ariſtoph.*
sergæ quæ juſta ſunt curare. *Plato.*
sectoris gaudium mutat triſtitia.
sterilem agrum non decet colere. *Idem.*
os juſti diſtillat ſapientiam. *Pr.10.32.*
perſutus vir aliud occultat animo, aliud verò loquitur. *V. V.*
amictus viri indicat ea quæ in ipſo.

CEN-

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιγ'.

Δεκὰς ά. Στρωῶ θ' ὑρχὴν, μιῆ τε λύσαν.
Στρωὸς καὶ σεγανὴ ἐπ' ἀρπίλιῳ οἰμ
πολλὰς ῥέλλει.
Στέργε τέκνον ἄλοχον.
Συμποσίῳ πρέπει ἡσυχία.
Σφὰξ θ' καὶ πήγανον σφάκῃ ον ἐκ ἐξυστανεῖ.
Σῴζω διὰ σαλῶν θ' ὐκ ἐρωεῖ.
Σῦρα κείνον μὴ κρανεῖ, ἀλλὰ λίνον.
Σχίζων ξύλα κινδυνεύσει ἐν αὐλοῖς.
Σχολαῖον καὶ γλανὸν κῦδ θ' κυχεῖ.
Τὰ βλιφαρὰ σὺ νεύετο δίκαια.

Δεκ. β'. Τὰ ἔναιμα καὶ πεζὰ πάντα καὶ καθεύδει καὶ
γρηγορεῖ.
Τάλαντόν σε μὴ ἔρυτλε.
Τὰ τῦ λέοντ θ' ὀρῦ ἔχει μυῆν μικρὸν.
Τὰ νηρὰ φιλεῖ νῆσα, καὶ τῇ ϛακῇ ῥέρβεϑ.
Τὰ ἐμύμβρα αὖ χναύει μολοσσὸς δυσπινής.
Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ὀπὶ τ' γῆς.
Τὰ Κωμάεια ἐδίεν ἀπὸ τῆδ ψιχίων πιπλόνλων ἀπὶ
τραπέζης.
Τὰ σῦκα σῦκα, τλιῶ σκάφ' ιν σκάφιν λέγε.
Τὰ ἴδια μελέδαινε.
Τὰς καμπύλας βακτηρίας ἀπδυθυμίᾳ ἀμήχανον.

Δεκ. γ'. Τὰ μελίσσας καπνὸς φυγαδάει.
Τείρει ῥόμαχον τεῦθ θ'.
Τλώλλαν τηλόθι χ' ὑπὸ τηδ' ἔννᾳ ἀϊομαι.
Τῆς ὥρας ὑπόλαυε, παρακμάζει ταχὺ πάντα.
Τλιῶ ἀκμιῶ ἴονθ θ' ὡς τὸ μάλιστα σημαίνει.
Τι καινοτόμησει χύτρα πρὸς λέβητα;

Τι

CENTURIA XIII.

Elitiæ tumultum excitant, ira rabiem
Aspera & arcta ad virtutem via multos reprimit.
Ama tuam uxorem. *Phocyl.*
Convivio convenit tranquillitas *Pind.*
Salvia & ruta gangrænam non sanat.
Cuneus per canalem non fluit.
Malleus lilium non perficiet, sed linum.
Qui findit ligna vulnerabitur ab eis. *Eccl.*10.9
Segnem & inertem dedecus prehendit.
Palpebra tuæ spectent justa. *Pro.*4.25

SAnguine prædita & pedibus iter facientia & dormiunt & vigilant. *Arist.*
Talentum tuum nè defodias: *Mat.* 25.
Ossa leonis exiguam habent medullam. *Arist.*
Humida amat anes, & lenticulâ nutritur.
Vomita rursus deglutit molossus sordidus.
Superna curate, non terrestria. *Col.* 3 2.
Catilli edunt de micis quæ cadunt de mensa. *Mat.* 15. 27.
Ficus ficus, ligonem ligonem nomina. *Aristoph.*
Propria cures. *Bias.*
Aculos recurvos corrigere planè est impossibile. *Plut.*

APes fumus fugat.
Affligit stomachum loligo. *Basil.*
Lyræ harmoniam procul etiam sub toga audimus.
Ulceritudine fruere, defloreſcunt citò omnia.
Ætatem lanugo plerunque indicat. *Epigram.*
Quid communicabit cacabus cum olla?

Virtutem *Sir.*13.3.

Τὸν ἀρεσθέντα ἐκ νέας ἄσχετον.
Τιμωρεῖται πάντα τὸ ὀργίλον.
Τὸ ἀγχεῖν καὶ χολάζειν ἔπεται τὸ πορεῖν.
Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τὸ νηφόλιον, ὅπερ τὸ γλώσσης δεῖται μ[ο-
[λύβδου.

Δεκ. δ'. Τὸ μὴ ἕνεκα πῦρ ἐκ ἔστι.
Τὸ ξυνὸν μὴ σὸν μόνον λίγε.
Τὸ πολυκάλλωπον καὶ ψόφων πολλῶν γέμει.
Τὸ πολυχρόνιον ἦθος ἀμήχανον ὅτι θεραπεύθηναι.
Τὸ παρχρίμπτον τειμωρὸν ἐταχέως ἀπορράγησεται.
Τῷ ἀργυρίῳ πάντα πείθονται πάντα.
Τῷ κολυμβῶντι αἱ μάραι εἰσὶ κόπαι.
Τῷ νέειν ἐκ νικᾶν ῥᾴδιον.
Τὸ ὠχρὸν τὸ ὠὸν ὅτι σοφὸν τοῖς νοσοῦσιν.
Τὸν ξυνόντα ἀνιᾶσθαι.

Δεκ. ε. Τῶν ἀκουσίων ἁμαρτημάτων καθαρσίων εἰσὶν οἱ ἑκ
Τῶν πλειόνων ψόφος νικᾷ.
Τοὺς διὰ τὸ δόξης βαδίζοντας ἀκόλουθεῖ φθόνος.
Τὰς λυμὰς οἱ πλάρμοι παύουσι.
Τὰς ζωφερὰς θεοὶ φιλοῦσι, καὶ συγγνώμας τοῦ κακοῦ.
Τότε ἄσσον οἱ κύνοι, ὅταν κολούσι σιωπήσωσι.
Τείγλαι φυκίοις βρέφος καὶ ὀσφρέοις καὶ βορβόρῳ.
Τύραννος ἄσυλος καὶ ἀναιδὴς καίνει.
Τυθὸς παπαίνων πάππυρον παππάζει.
Τυφωθὼς μελάθρου τὸ πλησίον καὶ τὸ σὸν κινδυνεύει.

Δεκ. ς'. Ὑβρεις φιλεῖ ὕβριν.
Ὑες ὕδωρ βορβόρῳ, καὶ ὅπου φερυτῷ μαργαίνει.
Ὑλα σιὼ λύκοις οἷς ὁμιλεῖς.
Ὑνι ὕαλον ἀκύδει.
Ὑὸς στοὰς συφεάει παλίρρ.
Ὑπνωτικὸς μὴ δόλιος, χάιτη ἵππον.
Ὑπηρέτης πανδελέτει παῖε καὶ κολάφιζε.
Ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι ὕβρεις ἀνδρεῖ ἔργα τη.

Ὑψ

rutem à juventute exerce. *Syneſ.*
io ceſſare facit iram. *Ariſt.*
aviam & otium ſequitur egeſtas. *Demoſth.*
od eſt in corde ſobrii, id in lingua eſt ebrii. *Plut.*

Quod non urit ignis non eſt.
Quòd commune eſt nè tuum ſolum dicas.
mia pulcritudo vituperiis plena eſt. *Stob.*
ngam conſuetudinem ſanare impoſſibile. *Stob.*
niculus triplex difficile rumpitur. *Ecc. 4. 12.*
cuniæ obediunt omnia. *Diod.*
inatori manus ſunt remi.
ndo urbem ſuperare non facile eſt.
bumen ovi cibus eſt pullis, *Ariſt.*
icantem refrica. *Adag.*

Nvitorum peccatorum refugium ſunt altaria. *Thucyd.*
Plurimorum calculus vincit. *Adag.*
os qui per gloriam incedunt ſequitur odium. *Plut.*
ngultus ſternutamenta ſedant. *Ariſt.*
obos Dii amant, malos autem odio perſequuntur. *Soph.*
m canent cygni, cùm graculi tacebunt. *Adag.*
lli veſcuntur & conchâ & cœno. *Ariſt.*
rannos impius etiam inſontes occidit.
fans intuens papyrum pappa dicit.
ccenſâ domo proximi tui & tua periclitatur.

Njuria procreat contumeliam. (ſaniunt. *Soph.*
Sues delectantur luto, & quiiquiliis voluptate in- *Democ.*
ula cum lupis cum quibus converſaris.
quuleus vitrum non laudat.
lius ſapiens latificat patrem. *Pr. 10. 1.*
rba ornat hircum, juba equum.
mulus improbus percutitur, & colaphis afficitur.
muliere imperari dedecus viro maximum. *Democ.*

Alti-

Ὑγρὸς ἀέρνῃ, καὶ πλάτος γῆς καὶ ἄζυγον ἦτις ἀ[ν]
Φάλαινα βεβλῆχία οὐκ ἔχει. [ν]

Δεκ. ζ'. ΦΑῆς ἱκανὸν πινῦσα τὸ ῥύγχος ἀμφὶς κλῆ[ι]
Φανεὶς ὁ λαγὼς δυσυχὴς ποιεῖ βίβες.
Φεύγε τιν' πορνείαν.
Φεῦγε τιν' τέρψιν διὰ τιν' θλῖψιν.
Φθείρουσιν ἤθη χρῆθ' ὁμιλίαι κακαί.
Φρῶς οὐκ ἔχ' φιλήδας.
Φλοιὸς φλαυὸς φλιδᾶ σι ἐλεισίῳ.
Φίλοιν βεβὺς βείζει.
Φόβος μνήμιν ἐκπλήσσ[ει].
Φωλεῖ χειμερινῆς ὥρας καὶ πέλαγος, καὶ κόπτ[ε]ται καὶ βύγων, καὶ κόρυδος.

Δεκ. ή. Φίλοπόλ' ἑαυτοῦ σκύρεσι καὶ φιάλοις σκύλλεσι.
Χαίρει ὁ δῆμος κλακαδόμενος.
Χαίρε μὴ χαιρόντων, καὶ κλαῖε μὴ κλαιόντων.
Χλωρὸν μόχθον ἀροῦς καὶ ἀγκοίνη χιάζουσι.)
Κλωσὸν χοείων κυὼν γεῦσαι.
Χέῃ Κύων παχνὶω ὡς ἄλλα ὀπὶ γῆς, χίονα πά[ν]
ὡς πέλαγα.
Χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλός ῃ δάκτυλον.
Χειρουργὸς μοτρὸ, ὃ μίτῳ ἀχῶρα σαμάσει.

Χάλις καὶ χορδαὶ θυμὸν ὀδυρόμενον τέρπουσι.
Χιτῶνα χλαινάν ῃ κρυμὸς κλέπει.

Δεκ. θ'. ΧΡησὸς πονηρὸς ἐν τιβώσκει λόγοις.
Χρεμετίζει πῶλος ἵππα ἀπούσης.
Χειρὸν σκίπους τρέφεις τε, ῃ πῶλον χὸν τρέφων.
Χρυσὸν ὃ σῆς ὀδὲ κὶς δάπτει.
Χρυσὸς δ' ἀνοίχει πάντα, κ' αἴδε πύλας.
Ψηφίδι τείχα ὃ τιμήξεις.
Ψάδει πολλάκις Ὠείων τὸν ναύτας.
Ψάδεα μὴ βάζειν τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύ[ειν]
Ψιλέμβ[ους]

itudinem cœli & latitudinem terræ quis perviſti- *Sir. 1.3.*
get? *Ariſt.*
æna caret Branciis.

Ariſt.

Alumbes cum ſatis bibit roſtrũ utrinq; reſupinat. *Suid.*
Apparens lepus infelices facit greſſus. *1 Cor. 6.18*
gite ſcortationem. *Chryſ.*
ge delectationem propter afflictionem. *1 Co.15.33*
rrumpunt bonos mores colloquia prava.
beta non habet ſquamas.
rtex fragilis putreſcit in palude limoſa.
rioſus gravis poſt cibum dormitat.
mor memoriam ſtupefacit. *Tucyd.*
et hyberno tempore & ciconia, & merula, & tur- *Ariſt.*
tur, & alauda.

Oratores ſeipſos ſcyphis & pateris fatigant.
Gaudet populus adulationibus caprus. *Æſchin.*
udete cum gaudentibus, & flete cum flentibus *Ro.12.14.*
oleſtum laborem palma & ulna recuſant.
fficile eſt dulia ſuavia canem guſtare. *Theoc.*
fundit Dominus pruinam tanquam ſal ſuper ter- *Si.43.23.*
ram, nivem ſpargit ut volucres.
anus manum lavat, digitúſque digitum. *Men.*
irurgus linteamento vulnerario, non licio ulcus in
capite abſtergit.
elys & fides animum doloribus irretitum oblectant.
nicam lænámque nix vocat.

Onus malis non vulneratur verbis. *Adag.*
Hinnit pullus equâ abſente,
riſtum t egis aliſque pauperem alens. *Nax.*
rum neque tinea neque coſſus rodit. *Sapphus.*
rum aperit omnia, & inferni portas. *Men.*
rcipe pilum non reſecabis.
llit ſæpe Orion nautas.
ndacia nè dixeris, ſed vera omnia loquere, *Phocyl.*

Oſſa

Ψιλὸν μῶμα τὰ ὀστᾶ τῶν ὑῶν σφακελίζει.
Ψικὸς ἄρτων παρέστη ἐλευθερίαν πωλῶν.

Δεκ. ί. Ψόλος μελίπας σοβεῖ, πίτυλος δ' ἰχθύας.
Ψύχει ἡδέως σῶμα φίθυρος.
Ψωλὸς ὃ φεύγει ὑῶν κρέας.
Ψῶρες, λειχῶν καὶ λέπρας σιμὸν ὀρσάτοις.
Ψυὸν νεοττιὰ ἐπὶ πτέρυξι ἀμφορεῖ τοκεύς.
Ὦ θνητοὶ λίαν δὲ θεοί, καὶ λῴονες ἔσαι.
Ὡς λύκος ἄρνα φιλεῖ
Ὡς φῶρ κλέπτων ἔκρυξεν.
Ὥσπερ τὴν κόνιν νότος, ὕτω καὶ φλαύρους ψυχὴ κόσμος
Ὥσπερ τὸ λαγεῖν τοῦ ἀνθρώπου ἴδιόν ἐστι, ὕτω τὸ μὴ τοῦ βοός.

Τέλος τοῦ δευτέρου μέρους.

ſſa ſuis ſpoliata membranis ſiderantur. *Ariſt.*
ruſtro panis parafitus libertatem vendit.

Fumus apes abigit, ſtrepitus aquæ piſces.
Frigefacit ſuaviter corpus ſuſurrus.
pella non edit carnem ſuillam.
abies, lichen & lepra deformem reddunt cutem.
ultur nidulatur in rupibus excelſiſſimis. *Ariſt.*
mortales placate Deum, & meliùs feres habebit.
t lupus ovem amat. *Plato.*
cut fur furans clamitavit. *Adag.*
icut pulverem Notus, ſic improbos luxuries gyrat.
uemadmodum loqui proprium hominis eſt, ita
mugire bovis.

Finis Partis Secundæ.

Siracid 1.12.

Φόβος Κυρίου τέρψει καρδίαν, καὶ δώσει εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καὶ μακροημέρευσιν.

Timor Domini delectat cor, ac lætitiam gaudium, vitámque longam impertit.

1 *Tim.* 4. 8.

Ἡ Εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν, καὶ τῆς μελλούσης.

Pietas ad omnia utilis est, ut quæ promissionem habeat vitæ præsentis ac futuræ.

Gregorius.

Εὐσέβεια ἀρχὴ καὶ τελὸς πασῶν τῶν ἀρετῶν ἐστι.

Pietas omnium Virtutum principium atque finis est.

PARS TERTIA.

HUJUS

ENCHIRIDII

COMPLECTITUR

Quingentas Sententias GRÆCAS.

SERIE

Alphabeticâ digeſtas;

In quibus

Præter NOMINA, & Particulas Indeclinabiles, etiam Verba, cùm Regularia, tum Irregularia & Defectiva promiſcuè occurrunt.

ΕΝΧΕΙΡΙΔΙΟΝ
τῆς Ἑλλάδος Φωνῆς.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιδ'.

Δεκὰς α'. Ἀ Ἀ'ζειν δεῖ, ὃν βάσαν & τὸ ἄδυ πιέζει.

Ἄ Ἄζαρες κὴ ἀμάδας πολῦσιν ἀζαί.
Ἀγλαρσι ἀγῦσι κὴ ἀγάλλον & ἰδύλλιον ποιητάς.
Ἀγυιεὺς εἷς φαγέτω, νικᾷ & ἕνα τύρζη.
Ἀγωὴ ὁ δέχε & σκήψεις.
Ἀγχι θεὸς λέμβ & θέοντο.
Ἀεὶ γέροντι νέαν ὅπα βάλλει κόρην.
Ἀγν & ἀγλιθες, ἄδρωα, ἀβρότανον κὴ ἀγαεικὰν ἀφίη.
Ἀεὶ κολοιὸς πρὸς κολοιὸν ἱζάνει.
Ἀδιάφθως πρὸς ἀδίκως ἔχεθε.

Δεκ. β'. Ἀ Γυλισὶς αἰγάνεον παλαχόσε ἀνακερδαίνῃ.
Ἀδελφοὶ ὁμοδελφοὶ ἔσω & ὁμόψυχοι.
Ἀθάρα ἀδινὴ ἀδένα ἀπᾷ.
Ἀθρία χάλαζα ἐδαφίζει ἀθέρας.
Ἀεὶ ἰλιὼ κακά.
Αἱ ἐλπίδες βόσκυσι φυλάδας.
Αἰδὼς πρὺ ἄνδρας μέγα σίνε & ἠδ' ὀνίνησι.
Αἰονῶν ἐλάω κόλχικον ἐν κολωνοῖς ἄσυλα ἀναισυμάμαλα ποιεῖ.
Αἶξ ἔσω τέτοκεν, ἔξω & δ' ἀπὸ δώματα παίζει.
Αἶπα αἰτήματα κὴ ἀπίλαις φυλίζη.

Αἰσχύ-

MANUALE
Linguæ Græcæ.

CENTURIA XIV.

EXhalare oportet eum quem tormentum mortis premit.
Placentam & similam appetunt delicatuli.
Tabellarii mirantur & exultant videntes pompas.
Multitudinem unus fugito, vincit enim unum turba.
Certamen non accipit excusationem. *Plato.*
Rope littus lembus currat.
Semper seni juvenculam subjice puellam.
Mitex alliorum capita, mora, abrotanum & agaricum *Diog.*
Semper graculus graculo allidet. non fert.
Indesinenter orate. *Diog.*
1 Th. 5. 7.

Aculator jaculum quoquoversus vibrat.
Fratres uterini sunto concordes.
Mals densa tonsillam lædit.
Repentina grando prosternit aristas.
Semper illo mala sunt. *Athen.*
Mes alunt exules. *Eurip.*
Mdor viros valdè & lædit & juvat. *Hesiod.*
Aspergens oleo colchicum in vallibus nefarios sumptus facit.
Mpra nondum peperit, hœdus autem ludit inectis. *Zenod.*
Mrca petitiones & minas parvi facit.

Δεκ. γ'. Ἀγανοῦς οὐκ αἰδάνον ψυχῷ.
Αἰρεῖ ὡτεῶν ὅζιν εἶδ ψεδνὸν ἢ ψελλὸν ἢ ῥαιζὸν.
Αἰχρὸν τοι δηρὸν ἐμψύειν κρέον ἢ νέεσθαι.
Ἄκμων μέγις ὁ φοβεῖ ψόφος.
Ἄκρον λάβε μὴ μέσον ἕξεις.
Ἀλα καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν.
Ἀλιδὶς πλινθεὶς νόον οἴσει.
Ἀλλᾶνθ ἀόλλεῖ ὁ γλῶσσ ὁ ἀθέμιτ ἔργον.
Ἄλλοι μὲν σπείρουσι, ἄλλοι δ' ἀμήσουσ.
Ἀλως γίνετ ὦδε τὰ λαμπρὰ τῆς ἄρσεως.

Δεκ. δ'. Ἄλλο γλαυξ, ἄλλο ἀηδὼν, ἄλλο κορώνη φθέγγετ
Ἀλόη ἐν τόποις ἀλεοῖς ἄλφετ, ἀμανίτης ἐν ἄλσεσ
[αι
Ἀμνίον ὦδ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὸ ἱερεῖον αἷμα ἐσέχυτο.
Ἀμφισβητοῦντες καὶ ἀλύοντες ἀμιώτορές εἰσι χείρες.
Ἂν χωλῷ παρεικάσεις σκάζειν μαθήσεις.
Ἀναγάλλις, ἀνάγυρ, ἄσαρον, ἄερν, ἀπαρίνη,
ἀσαχὸν ἀχῶρα ἀκίνον.
Ἀνακλ ἔυδονλ λέως φρυάπτ.
Ἀνασὰς ἐξ εὐνῆς συλλαβάτλειν τὰ σφόμματα.
Ἀνδάνονλα λαλοῦντες ἐξωμιάζον.
Ἀνέχε καὶ ἀπέχε.

Δεκ. ε. Ἀναρίτης ἐν ἀνδήρῳ ὄρεις ἀνάδλω ἄνθον ἐδίτ.
Ἀνδρῶν ἀρίστων πᾶσα γαῖα αἴρεται πόλις.
Ἀνθρώπων ἄλεκτ ὅτι χθονὶ γαίνετ ὑδεῖς.
Ἀνήλιπ ἦμ πρὸς τὸ πῦρ ἦται δυσανωδὸν
εὐήτειον χιτῶνα δοτίθετ.
Ἀσιλὼν ὁ γίνετ ἀνὰ ἄπτ.
Ἀπομωσία ὠδάκτε ἀμύμονθ ἐπ' ὀκρίβαλι πλ
Ἀποκάλλονλας νοσεῖν κέλαδε. [ιχ
Ἀπόλμ ὧν ποτνίαζε θεὸν καὶ παιάνιζε.

Ἀρχ

Impetu irruentes non sentiunt frigus. (tortum.
Eligibilius est esse glabrum quam blæsum & in-
Est fœdum manssisse diu vacuúmque rediisse. *Hom.*
Ineus maxima non metuit strepitus. *Adag.*
Summum cape & medium habebis. *Zenod.*
Salem & mensam non Prætereas. *Orig.*
Piscator ictus sapit. (sipernatur. *Soph.*
Lucanicam conferram non gustabit, qui cœnam as-
Conserit unus agrum, sed fruges demetit alter. *Adag.*
Halo [*area*] fit circa splendida astra. *Arist.*

ALiud noctua, aliud luscinia, aliud cornix loquitur. *Suid.*
Aloë in locis tepidis invenitur, fungus in loco umbroso. (cipiebant. *Eust.*
Amnium erat vas in quod victimarum sanguinem ex-
Dubitantes & anxii auxiliatores sunt pessimi.
Si juxta claudum habitaveris, subclaudicare disces. *Plut.*
Anagallis, anagyrus, asarum, arum, aparine & atramentum sutorium ulcus in capite non sanant.
Lege dormiente populi ferociunt.
Resurgens é lecto concute stragula. *Adag.*
Placida loquentes laudantur.
Sustine & abstine. *Epict.*

COchlea in cacumine montis impunè anethum
Viris optimis tota splendet urbs. (comedit. *Cratinus.*
Hominum nemo super terram est inculpatus. *Theog.*
Discalceatus quando igni assidet fimbriatam & eleganter texam tunicam deponit.
Sheda non fit absque labore.
Abjuratio contribulis inculpati in pulpito multùm
Reflectentes à via recta redire jube. (valet.
Infortunatus cùm sis Deum suppliciter adora & acclama.

Ἀεργὸς ἀορλὴ ὐκ ἔστι πανδοκὴ ἄδειος καὶ ἀορλὴς.
Ἀεραβὸς καὶ ἐλληνῦ φυζήλας ἀεσθ'ἔστι.

Δεκ. ε'. Ἄρσιλος ἀνὰ ἀκῆς ὑδρὲν ἀφλοῖ
Ἀρσυρέως λόγχαισι μάχας, καὶ πάντα κεφλὴν
Ἀρρίχος καὶ κόφινος ἀναρλάνται ἐν μαγφείῳ.
Ἄρταμος ἀρτεμὴς καὶ ἄρτιος πυρυλίκα ἀξίνῃ
λόχρεας.
Ἀρτέμων ὁ γίνεται ἐξ ἀκρέμονος.
Ἄρτος ἐν κείμνῳ ὀλίγῳ τέρψιν ἔχει.
Ἀσάμινθος ὐχ' ἁρμόζει ἁρώμασι.
Ἀσκάλαφος, ἀπάδικος, καὶ ἀσκηνώπας ἀσεβὴς
ἀσίνης ζητῆσι.
Ἀσπάζεσθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ.
Ἀσθματικοὶ δυσκόλως ἄσσι.

Δεκ. ζ'. Ἄσταχος ἀσσὸν διάπλων ἀτύζει κρέμνας.
Ἀστραπὴ ἐξ ἐρχομένη ἀπὸ ἀνατολῶν φαίνεται ἐν
δυσμῇ.
Ἀσφόδελος, βάκκαεις καὶ βατράχη ἄχος ὐκ ἀτίμα-
σσι.
Ἀχάλλων οἷς πότε κινύρεται καὶ θρυλλίζει.
Ἄπαυστος ὐκ ἔστι ἀπαρέχειν.
Ἀπελαῖος αὖ ἄπειρωϊκα ἀπαγωγὰ ἄπεστι.
Αὐδάω μᾶλλον ὠμὸν καὶ ἄωρον δηλεῖ.
Αὐτὴ τί χλωρῆς δακρύοις τέγγεις κόρας.
Αὐτομάτως ὁ Θεὸς ἀνίησι τὰ ἀγαθά.
Ἀφελὴς μελέτης καὶ μῶλις μέμφονται.

Δεκ. η'. Ἄωτον ἐν πρασιαῖς θρῴων ἀμαυρεῖ.
Ἀχλὺς, ἀπάτορος, ἄχλυς, καὶ ἀπάλαμνος ἀ-
ἔχουσιν ἄσφηλον.
Ἄφεις καὶ βαυκαίνοντας ποιεῖ αὐχμήλικάς.
Βακχεύοντες ἐπὶ τὸ πολὺ λαμπυρίζουσι.
Βάλανος βειπτὸς κοὐκ βεβρὼς ἐν τίφῃ ἀνὰ μέσον
φελίδων.

Βαύκης

nguſta arca non eſt receptaculum enſis & lori.
repitus armorum & acclamatio bellica timidos perterrent.

Calprum abſque acrimonia nihil prodeſt.
Argenteis pugna telis ac omnia vinces. *Suid.*
ophinus & corbis ſuſpenduntur in coquina.
oquus incolumis & perfectus illicò apparabit artocreas.
elum non fit ex ramo (bet.
anis ex farina caſſiori exiguam delectationem habelvis non quadrat aromatibus.
ſcalaphus, attagen & gallinago locuſtas ſub aſine quærunt.
alutate vos invicem cum oſculo ſancto. *Ro.16.16*
ſthmatici difficulter reſpirant.

Astacus propè proſiliens terret piſciculos.
Fulgur exiens ab Oriente apparet uſque in Occidentem. *Mat. 24. 27*
ſphodelus, bacchar & marrubium nigrum dolorem non auferunt.
œrens interdum lamentatur & murmurat.
ater non edit hectas.
ruchus rurſum proſilit quando attagen abeſt.
ocem pomum crudum & immaturum lædit.
oſa quid pallidis lacrymis pupillas madefacis? *Eurip.*
ltrò Deus ſuppeditat bona. *Xiphil.*
rugales fluctus & diſſolutus vituperat.

Flos in hortorum areis luctum abolet.
Populus alba, aſparagus, ſpina & aſpalathus bitumen non habent.
ivitiæ faciunt etiam balbutientes jactabundos.
acchantes plerunque vociferantur.
ana clamoſa coax crepat in palude inter cannas.

Deli-

Βαύκαλος βεῦδος, βάρζιον καὶ βίκιον ὑβρίδα.

Βέβαιον ὕδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν.
Βίλτιον ὅτι ξυρὸν ἢ ὄγκυ βάινειν.
Βὴξ καταῤῥέοντος γίνεται φλέγματος.
Βλεννὸς ἄβλαυτος βολβὸν βύλεται, ὑβλίτον.

Δεκ. ϛ'. Βλιχὸς παίσειν καὶ βινεῖν ὑδωίαν.
Βλάσκουσι τὸ κινδυνώδες τὸ γνῆσιον ὄλλυσι.
Βοτάνας κεφαλιφόρε βορὰ ὐκ εἰσὶ βεβρώσεις καὶ βίβλοι.
Βορβόρῳ ὕδωρ μιαίνων ὕποθ' ἑυρήσεις πότον.
Βρύζει κάκκας, βρύζει φιλία.
Γαγάτης καὶ γαλγίτης γάλακτα ὐκ ὠθοῦσι.
Γαλγάλιον ἔρνος θάλλον ὐκ ἀκεῖται.
Γαῖσον δίδη μὴ ἔμβαλε.
Γέλυη ὑπὸ γείσῳ ὑδιαίτα.
Γελῶν ληκεῖ βὰξ καὶ ἄ ἄ ἄ, θαυμάζων ἀπάλαι καὶ βάλ

Δεκ. ί. Γέῤῥον ἰξύας θραύει.
Γίνονται φρένιμοι ὡς εἰ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περ
Γίνου ὀρθαιοῖς ὡς πάλαι.
Γλαμώδης λίγδην διαγινώσκει τὴν λήνον καὶ τὸ λεῖον
Γραῖα ὑδεῖ βείαν, ὅτε κιλλιβάντων.
Γράσος γραῖαν ἐυρίσκει, κώμαξ κώμαν δαίδαλος
Γρυπὸς μάκλης γύειν ἐν γυμνῷ γυρδῶν γοργιᾶν.
Δαὴς δαπλῆς ἐν δαπέδῳ δαρτάνει.
Δίδονται καὶ κακοῖς ἄρχειν.
Δάλεσμὸν ἅλωσις Ἑλένη ἔνδον ἐχθραίνει.

ΕΚΑ

licatulus veſtem purpuream, barbitum & urceolum, non carceres amat.
rmum nihil in vita videtur eſſe. *Eurip.*
lius eſt ſuper novacula quàm faſtu ingredi. *Theocr.*
ſſis ſit diſtillante pituitâ. *Ariſt.*
navus nudipes bulbum vult, non blitum.

Debilis ſternutare & coire nequit.
Adveniente periculo gaudium perit.
naſi cornigeri pabulum non ſunt piſces & concha.
eno aquam turbans nunquam invenies potum. *Iſoc.*
ervet olla, ſervet amicitia. *Adag.*
gates & gangites gangrænam non pellunt.
ervi contortionem planta virens non ſanat. *Adag.*
eſum fiſcellæ nè immittas.
rcina variarum mercium ſub ſubgrundio non madefit.
dens ſonat *ba* & *ha ha he*, mirabundus *atat* & *papæ*.

Cutum lumbos quaſſat.
Eſtote prudentes veluti ſerpentes, & ſimplices ſicut columbæ. *Matt. 10. 16.*
ſtote pupillis ut pater. *Sir. 4. 10*
ippus ſtrictim diſcernit lacum torcularii preli à lanâ
gno fulgente non indiget echinus, neq; tripodum.
tuus fatuum invenit, nugator nugatorem, artifex artificem.
rvus piſtor pollen in vola gyrans ſubſannatur.
vir atrox in pavimento dormit.
ontigit etiam ignavis præda.
dioſam repetitionem Heli Helena intus odit. *Suid.*

CEN-

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιέ.

Δεκὰς ά.

Ἄφνως καὶ κἤπω ἄνθος ξαμυθόνδε.
Δεῖ μάλιστα τὸ μικρὸν φυλαττειν.
Δεῖ κώπλω ἐλαυνειν μαθόντα.
Δεῖ συμπεσεῖν ἤδη τοῖς φίλοις, ἀλλὰ μὴ βαμβῆ.
Δεῖ τῷ Θεῷ θαρρεῖν καὶ τοῖς ἐπὶ νῆσον πλεόντοις σιτ
Δεπάζων γλεῦκος αἰθαλέσαι.
Δεννασὸς καὶ ἐν δεμνίῳ κἀκ ἐλινύει.
Δέχεσθαι καὶ βῶλον ἀλήτης.
Δίκλης ἔχει σκύτος παρεσκαυμένον κύων.
Διὰ δ' ἀλῆς κἤπος κυρίως λάξ κ' ἀπαλὸς ἔῃ.

Δεκ. β'. Δεῖ καὶ μαχαιρῶν καὶ συὸς ῥινᾶν δορήν.
Διδάσκει καὶ ἑέρξης νόσια αὐτῶν.
Δίκη ῥοφήσῃ κἀπόνυλον δικόμενον ταχέως.
Δὶς πάλαι ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γεγαμηκότα.
Δοκεῖν ἐ δικαίζειν δεῖ.
Δόξεις δοθιλῶν κοιμίζειν.
Δὸς μοὶ τὴν σήμερον καὶ λάζεσθ' αὔριον.
Δότε μέθυ τοῖς ἐν λυπαῖς.
Διφῶντες ἐν ἀκεανῷ λιπόδια ἀκάτοις χεῶντ'.
Δραχμὴν χρυσοῦ μᾶλλον βυκόμβα ἢ μνᾶν ψιμμύθ.

Δεκ. γ'. Ἐβδομὰς καὶ ἕνη οἰκόμενος ἐκ ἔσαι νόσιμος.
Ἐδίδαξάσε κυβιστᾶν, καὶ σὺ βαθύσαυμε ζητῶ.
Ἔγνωκε δὴ ἤδη, καὶ φῶς φῶτα.
Εἶα ἐν ἐλαμβῆ ἐκ οἴθαρ αὐλίνει.
Εἰλώτης ἕκηλος ἔνδυο καὶ ἐσδικέως φθίνει.
Εἰνάτης ἐλδομὰς εἰς οἰκογενείαν ἐκ ἔρχει.
Ἐκ κοδῶν κολοβὰ γίνεται.
Ἐκ κόμμι ῥᾳδίνης, κονίλης δὲ κιχώρης ὁ γίνεται κολλύρι
Ἔκας

CENTURIA XV.

Auri & hederæ flos flavus eſt. *Ariſt.*
Oportet maximè parvum cuſtodire. *Athen.*
Oportet remum ducere qui didicit. *Plut*
Oportet commodare amicis, ſed uſque ad aram. *Gel.*
rtet Deo confidere & illius gubernaculis niti. *Theodor.*
ns dulcedinem ſentit.
tumeliis obnoxius in lecto non quieſcit.
pit & glebam erro. *Adag.*
dax habet cutem laceratam canis.
tore cetum naſſa capere non eſt cujuſlibet.

E'rque enſes pérque ignem erumpere oportet. *Diog.*
ocet etiam accipiter pullos ſuos.
tex ſorbet ſpondylum dejectum celeriter. *Polyb.*
lum vident qui didicerunt literas.
ctare, non dubitare oportet.
ra furunculum ſedat.
mihi hodiè, & ſume tibi cras. *Chryſoſt.*
vinum iis qui ſunt in mœrore *Pro.31.6.*
rentes in mari prædam actuario navigio uuntur
chmam auri malumus quàm minam ceruſſæ.

Enſis & annus abiens non rediturus eſt. *Adag.*
Docui te natare, & tu me demergere quæris. *Adag.*
novit beſtia beſtiam, vir virum.
men in locis herboſis non ſtatim arefit.
vus tacitus celeriter & diligenter antevertit.
tria cupiens lanam ironicam non dicit. *Ariſt.*
mancis manca procreantur. *Clyrium.*
gummi, reſina, cumila & cichorio non ſit col-

Quilibet

Ἑκας☉ ἐν ἰδίῳ ναὸς λανθάνῃ.
Ἐκ πόρπ☉ βῦς, ἐξ ἱππασίης καλὰ λλης ἐυλυ☉ γί-
[νε]ται.

Δεκ. δ'. Ἐκ Σκίλλης ῥόδον ἡ φύεται.
Ἐκ τῶν ὀνύκων τ λέοντα
Ἐκ τ ὄψεως ὁ ἰθύπτα
Ἐκ τῆς καρπῆς τὸ δένδ ρον } γινώσκομεν.
Ἐκ τ κλάμης φάχυν
Ἐλέφας μὴν ὐκ ἀλίσκεται.
Ἐλιν☉ ἐν ἐλεῷ ὐκ ἔνι.
Ἐλμινθες γεννῶνται ἐν τῇ χίονι.
Ἐν δρυσὶ θελδαξ μόλις ἐνείσκεται.
Ἐμπῦσα ἐμπὰς λῷ φάσμα διαβολικόν.

Δεκ. έ. Ἐν γείνᾳ γεγώνασι, ἡ γαίῃσι.
Ἐν θεάτρῳ ἰσείονες πεπαῦνται,
Ἐν κυπαρίσσῳ κωδείας χ᾽ κυλίνης ὐχ᾽ ἑυρσήης.
Ἐν ἱέσσῳ νῆσαι νεοπλάυσι.
Ἐν σίμβλῳ τιθαιδάσεσι μέλισσαι.
Ἐν σαλίῳ σωληρίας λοιδι☉ χ᾽ πρῶτ☉ ἐν βεβλῆσθαι
λήψονται.
Ἐξ ἀνόμων ἐξελάσεται πλημμέλεια.
Ἔξεσι τοῖς σάκκασι κλῃῶς ποιεῖν, ἡ σακάζειν.
Ἐσιμὶξ δέ τε μάνεται Ἄρης.
Ἐσισφυγὲς μαινομένῳ δοῦναι μάχαιραν.

Δεκ. ς'. Ἐρυθ☉ ὠπὸς ἀναργὲς ἐυβοσίας τέρας.
Ἔρμασι ἐν μεγάλοις πᾶσιν ἀδεῖν χαλεπόν.

Ἐεννὺς αἰνὴ θωλῶ ἐν κόλπῳ βόσι.
Ἐῤῥωὶς ἀτημελῶς ἀλωᾶν ἐπωνει.
Ἐτ☉ φέρει ἡ χὶ ἄερρα.
Εὐλήρων ἀγωγῆς χαλεπωλύων πονηῖα τέλλει.
Ζακελλίδας συμφὸς χ᾽ ἀπιλωλὰς σκιμβὸς ἀναβάλλει.
Ζήλυ τ ἐσθλὸν ἀνδ ρὸς καὶ τ σώφρονα.

Ζιζάνιον

Quilibet in propria pelle latitat.
Ex vitulo bos fit, ex equuleo caballus habenis ductilis.

EX ſquilla roſa non naſcitur. *Theocr.*
Ex unguibus leonem } cognoſcimus. *Lucian.*
Ex vultu æthiopem } *Adag.*
Ex fructu arborem } *Mat.7.6.*
Ex culmo ſpinam } *Lucian.*
Elephas muſcam non captat. *Lucian.*
Ramus in menſa coquinaria non urit.
Lumbrici gignuntur in nive.
In querceto lactuca vix reperitur.
Empuſa omnino erat ſpectrum Diabolicum.

IN gehenna vociferantur, non gloriantur.
In theatro hiſtriones circumcurrunt.
In cupreſſo capita papaveris & flores mali punici non inveniesc.
In inſula anates nidulantur.
In alveari mellificant apes.
In ſtadio ſalutis ultimus & primus unum accipient præmium. *1Sa. 14. 34.*
Ab impiis egreditur impietas. *Matt.12. 12.*
Licet ſabbatis beneficio afficere, non bacchari.
Permixtim ſævit Mars. *Hom.*
Periculoſum inſano dare gladium.

RUbor vultus clarum pudoris ſignum eſt. *Iamb.*
In rebus magnis adminiſtrandis difficile omnibus placere. *Plut.*
Furia horribilis damnum in ſinu paſcit.
Piper inornatè vineam excolit.
Annus producit non arvum, *Adag.*
Habenis diſciplinæ laxatis malitia oritur.
Rapa ſpongioſa & maculoſa loripes reſpuit.
Imitare bonum virum & ſapientem. *Men.*

Zizania

Ζιζάνιον ἀνὰ μέσον τῦ σίτυ.
Ζέφυρ☉ πρὸς τ̀ θείλλαν πνεῖ.

Δεκ. ζ'. Ἡ Ἀρεσὴ βαίνει διὰ μόχθων.
Ἡ θεῖ σιωπᾶν, ἢ λέγειν ἀμείνονα.
Ἡκα ἄρθει ἀμάρᾳ ἵππειον.
Ἡ χάεις ἀλλάξαι τ̀ φύσιν ἐ δυνᾳ☽.
Ἡλίθι☉ ἀλλαζόων καὶ ἀτρλύρας κελάδυ ἄλλᾳ.
Ἧζον, ἤθλων, πείσπον καὶ διδύμυς ἐπισκέπῃν θεῖ.
Θάλασσα ἔχῃ νόμον τ̀ βίαν.
Θαῦμα καὶ κύαθ☉ τὰ ὑπνώπια παύει.
Θεὸς καὶ τὸ γελᾶν καὶ τὸ κλαίειν δίδωσι.
Θέσν σέβε γονεῖς αἰδῶ.

Δεκ. ή. Θ Εᾷ θελον☉ κᾶν ὄπι ῥιπὸς πλῆσῃ.
Θερέπαινα σαίρῃ σοὰν καὶ ᾠον.

Θεμέλιον θέμιδ☉ ἐν Ἀκαδημίας κῆπ☽.
Θέσπιν, ὅπλ' ἤδῃον θῆτα Κύει☉ τιμᾷ.
Θίασον γίγγρας ἐκ ἐφηδώῃ.
Θύρα εἰλῆται σὲι θαιρόν.
Ἰάπυξ ἐν Ἴδᾳ καὶ Θάσῳ Ἰωνίᾳ ἐ σνεῖ.
Ἴδθλα ἐν πυθμὴι ναὸς μέλς.
Ἴσεις, ἰσαῖς καὶ ἰασιώνη ἐκ ἔσιν ἔδεσμα ἴδι☉.
Ἴδισκ☉ καὶ ἴον ἡδεῖα ἰόχοις βορᾷ.

Δεκ. θ'. Ἰ Κτὶν καὶ ἰκλὶς ἰμείρυσι κάδλω, ἐ κρέμδηον.

Ἴθι πρὸς τ̀ μύρμηκα ὦ ὀκνηρέ.
Ἰκέτλω θλιβόμενον μὴ ἀπαναίτυ.
Ἴξ ψιθίαν, κὶς κειθλὴ, ψλὼ ἐεινεὸν, κεδάνη ἐλαίαν ἴσθι.
Ἰξὸς φδλῶν βρόχω ἔκυρσα.
Ἰὸς πέφυκεν ἀπίδ☉ κακὴ γυνή.
Ἱππὸς ἱππάζῃν ἐδάη, καὶ ἀοιδὸς ἀείδῃν.
Ἱπποκόμ☉ καδάλλω σλεγίζων ποππύζῃ.
Ἶεις ἔ γίνεται σὲι μεσημδρίαν.

Ἰθμιώτη

Zizania iter medium triticum. *Mat* 13 25
Zephyrus circa Veſperam flat. *Ariſt.*

VIrtus per laborem incedit. *Eurip.*
Aut oportet tacere aut diſcere meliora. *Adag.*
Leniter irrigat aquæ-ductus terram.
Vertere naturam gratia nulla poteſt. (ſaltat. *Adag.*
Stultus exultabundè clamans etiam abſq; lyræ ſono
Imum ventrem, pubem, penem & teſtes operire opor-
Mare legem habet neceſſitatem. (tet. *Tatia.*
Thapſia & cyathus vibices diſcutiunt. *Ariſt.*
Deus & ridere & flere dat. *Sophoc.*
Deum cole, parentes venerare. *Ariſt.*

DEo volente vel vimine navigabis. *Pind.*
Ancilla ſcopis purgat porticum & ſuperiorem
domûs partem.
Fundamentum juſtitiæ in *Academiis* poſitum eſt.
Vaticinum & utilem ſervum Dominus honorat.
Chorum bacchantium tibia flebilis non exhilarat.
Janua vertitur circa cardinem
Iapyx in Ida & Thaſo & Ionia non flat.
Clavum in maris fundo quæras.
Iberis, iſatis & iaſone non eſt cibus ibidis.
Ibiſcus, violáque gratum capris eſt pabulum.

MIlvus & muſtela ſylveſtris deſiderant cibum,
non crepitaculum.
Vade ad formicam ô piger *Pro. 6. 6.*
Supplicem afflictum nè rejicias. (lædit. *Sir. 4. 4.*
Ix vitem, *cis* hordeum, *ſin* caprificum, *crotone* oleam
Viſcum fugiens in laqueum incidi. *Adag.*
Venenum eſt aſpidis mala mulier. *Men.*
Equus equitare novit, cantor cantare. *Neſtor.*
Equiſo caballum ſtrigillans ſibilat. *Ariſt.*
Iris non fit circa meridiem.

1490 Ἰαθμιώτης ἰσάλιων καὶ ἀπάτωρ τὸ πρῶκος μελάμπυος.

[δίζα

Δεκ. ί. Ἰτηκὶς καὶ κακομήχανος θεσπεσίη κυδοιμὸν ὑφ-
Ἰσοδία τὸ χρόνῳ μάλιστα.
Ἰτις ἀμαξοτή, κεφαλὴν ἀσώτῳ, κάπρος καὶ κίπαφ-
πλασίῃ μέλει.
Ἰχθὺς ἐκ κεφαλῆς ὄζειν ἄρχεται.
1495 Ἰχνεύμων θηρεύει φάλαγγας.
Καὶ μὴν κλιθεῖσα ὀδοντάγγια ἰκνεῖται.
Καὶ φύλοις κάγαθοῖς ἅδυ ἀγάμας οἴγει.
Καυκίας καὶ χαίνει ἄρκευθον παρδαλιῷ.
Καυρὰς εἰς ἐμπάζεται θόρνιν, ἢ καρσίαν κρίκιδα.
1500 Καλάστιεις, κρήδεμνον καὶ ζοίερα ταρχάνιας πρέπει.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιε'.

Δεκὰς ά. Κάμπλος διὰ βυμαλιᾶς ῥαφίδος ἐκ εἰσέρχεται
Καμπὴς εἰς πολεγνώμων ὁ ἀσαίνης.
Κάγθαρος ἥδεται ὄνθῳ καὶ σαγήνῃ.
Κἂν ἀνῳῶσί τινες ἃ δεῖ ἀμωβεὶ ἀπλωίσι.
1505 Κάσπλος καὶ παιεῖν, ἢ καρδαμίνῳ πιστεύοις.
Κάρπασος ἢ γίνεται ἐκ καρπησίης.
Καπάλδη μάχλος οὐκ ὁμόρξῃ κηλίδας.
Κάσις κισσῷ, κάννῳ καὶ κάνδυ διακείρει.

[τα

Καθαρῶν ἀπὸ τῶν ἵππων ἔποχον καὶ ἀσφάλιον ἀσώρη-
1510 Κάσωρ, λάταξ, σαθρεῖον, σαλύειον, ἐνδεὲς ζοφῷ σὺ
λίμνας καὶ πλαμὺς ποιοῦσι.

Δεκ. ί'. Κέδμαλα καὶ κίσσαν ἴσην γάζην μόγις ἄρει.

Κελεύ

Isthmi incola vestem è pelle caprina & corium hinnuli magni æstimat.

AUdax & dolosus spectator temere turbam irritat.
Historia est testis temporis.
Curvatura rotæ plaustrario, crater luxurioso, canabus & exemplar fictori curæ est. *Æschin.*
Piscis à capite fœtere incipit. *Arist.*
Ichneumon venatur phalangas.
Etiam non vocatus dolor dentium venit.
Et malis & bonis urbs vicos aperit.
Cæcias arefacit arvum humidum.
Textrix curat linteum, non obliquum radium textoris
Tunica ad talos demissa, vitta & mitra exequias facientes decet.

CENTURIA XVI.

CAmelus per foramen acûs non ingreditur. *Lu.* 18. 25
Flectit interdum sententiam cursor.
Cantharis delectatur fimo & stercore.
Etsi jubeant quidam, non oportet opem ferre sævis.
Institor capparim, non calceamentum vendit,
Carpasus non fit ex carpesio.
Meretrix lasciva non abstergit maculas
Soror tapetem villosum, stoream & candyn [*Indum Pers.*] discernit. (fert.
Desiliens de equo ephippium & sellam ligneam au-
Castor, latax, satherium, satyrium, & lutra victum è lacubus & fluviis petunt. *Arist.*

DIuturnos dolores in membris & malaciam [*picam*] solum garum vix tollit.

Κελεὸς παρὰ ποταμὸν οἰκεῖ καὶ λόχμας, ὁ ἢ λιβὺς
πέτρας καὶ ὄρη.
Κέδρος καὶ κέδρωσις ἡ φέρει σύγχον.
Κεδρεάτης καυκαλίδα οὐκ ἔλαβεν.
Κηλητὴς ἔρρεν κέπτον καὶ κῆφον ὁ φενακίζει.
Κηρὸν μὲν ἐνόησε κόμαν Θ' ἀλλ' ὁ λιμὸν ἐλεφαίρει.
Κητώεις κένδρον οὐκ ἔχουσιν.
Κὴξ βεκχυβίζει καρτας.
Κληδὼν ἀγάπιν μὴ ἔχων χθονὸς ἠχοῖ ἢ κύμβαν
ἀλαλάζον.
Κίλιξ ἐκ τερπνῶν κοίλας ὁ πόν.

Δεκ. γ'. Κίμβιξ τεῦτλον ἀλιφθεὶς Θ' ἐθίει.
Κινασθ' κεμὰς τέρεν γωλέα.
Κίονα χρῦσεν ἐρισθενὴς οὐκ ἐρύκειν δεῖ.
Κίχθ' κινάβρων ἐκ κυβίς ἐθίει.
Κοκυμὶ ἐν κόλαις καὶ κρόκατος ἐλαφάκι.
Κόκαλ Θ' κοκυλμάτια ἀείδει ἀμφύει.
Κνίδη περσφερωνὴ τῷ σάμαλι κνηκῶν αὐλὸ πίπτει.
Κνίδιον, κλέος ἰὰ καὶ σίγμαλα ἐν κλισάκῳ ἀπόλλυ.
Κολοιὸς ἐν κλῶσι κλώθει, ὁ κλάθει.
Κολύειν μᾶλλον κόμας, ἢ κομᾶν δεῖ ἄνδρα.

Δεκ. δ'. Κόναβ Θ' σαμβύκης καὶ παυδέρας φαυδρώπη.
Κόρις ἔχῃ ἐν κοιμᾷ κόπης κυρτασίαν.
Κόσυφ Θ' φιλεῖ κόπτιχον, κάπα βασάρεν.
Κοσμῆσι κυρέσια κάλχαι τε καὶ σίγλαι λυγιστικά.
Κόσυμβ Θ' σκληρὸς ὀπίζηλος σκληρὸν χόμφον.
Κότινθ Θ' κοσμὸς Θ' καὶ σαπρὸς ὁ φέρει ὀρεσδάμνας.
Κυδαλίγιν Θ' ἐκ βωμὸς καὶ κάχρυθ Θ'.
Κυρδοκώδων καὶ κρώζυλον ξυείῳ ὁ κοιλύει καὶ κόπῃ
ἀποξύει.
Κόχλαξ ὀγκαδόμυθ Θ' μνιαρὸς ὁ γίνεθ.
Κύπισθ Θ' ὁ ἀνθῶν ὁ συμφέρῃ.

Κρῆπις

Colit galgulus fruteta & nemora, hœdus saxa & montes. *Arist.*
Cedris & vitis alba non fert cucurbitam.
Gebriones caucalin non concupit. (pit.
Hernioſus ægrè incedens cepphum & cibum non ca-
Cor quidem aliquando crepitus, ſed non fames de-
Fuci aculeum non habent. (cipit. *Arist.*
Larus deglutit vermes.
Electus Diaconus dilectionem non habens, eſt tanquam æs non reſonans, aut cymbalum tinniens. 1 Co. 13. 1.
Cilicià oriundus ex poculo perforato non bibit.

PArcus hetam pro placenta edit.
Vulpes vaſer gaudet cavernâ.
Columnam aridam firmare, non frangere oportet.
Circus canum cibum è vaſculo edit.
Majores in cubilibus & grabbatis reſpirabant.
Blaterator nugas impudenter effundit.
Urtica admota corpori prurire illud facit. *Plato.*
Cnidion, helenium & paleæ in clibano pereunt.
Graculus in cavea graculatur, non net
Reſecare potiùs comas, quàm nutrire oportet virum.

SOnitus ſambuci & panduræ exhilarat.
Galerita habet in vertice capitis criſtam.
Merula amat merulam, meretrix mereticem.
Ornant puellas flores purpurei & inaures agiles.
Nodus durus durum requirit cuneum.
Oleaſter aridus & putris non fert ſurculos.
Curmi fit ex hordeo madefacto & toſto.
Tonſor barbam & cincinnos novaculà, non radulà caſearia & conto abradit.
Lapis volutus muſcoſus non fit.
Cytiſus dum floret incommodus eſt. *Arist.*

Δεκ. ϛ. Κρῆπον ὅτι μεγαλόσωμον καὶ φοξὸν εἶδος, ἢ κυνὸς μυλλὸν, κυλλὸν, σιμὸν, πλιλὸν, βλαισὸν καὶ γυῶν.

Κρέατων κακκάλια ἀκούλητα.
Κρεάγγονες καὶ κύφαι ἐκ καρίδων γλυκεῖς εἰσι.
Κύαθον καὶ κοχώνιον ὁ πάντ' ἔχει ζῶα.

Κύων ὀσφραινόμενος τῶ λαγῶ βαύζει.
Κύμινδις κύμινον ἐκ κυπάρου ἢ κυπελλοῦ ἐκ ἄνυ.
Κωκιοὶ γίγνονται πίονες ἐν τοῖς πολαμοῖς.
Λάγλωνος σεάγγυλος καὶ γυμνὸς ἐκ ἀναίνεται βάλσαμον.
Λαμπάγῳ ἀδελφὸν βλυζον κόνδυ λυαίῳ.
Λάκκος, κόρθις, καὶ κρώμαξ σεφλιώταις εἰσι σεσβολή.

Δεκ. ε'. Λαμβάνει ἄδλιον καὶ λαύρως ὁ μνεόμενος τῶ κρηγύου.
Λάτος λιγνώδης λάσιος ἐκ ἔστι.
Λάγνος λαφυκτὴς λάγανον, ἀζυρμάκλιον, ἀδάρκλιον, κολλῶα, σίραιον καὶ ἄλλα ζωγάλια λιχνεύει.
Λάμβανε καὶ βάλλε παρὰ οἰκίτα ἐυφρονέοντος.
Λεπεὶς λάπην καὶ μάλιν ἐκ ἀποφέρει.
Λίγφ μὴ ἀσχεῖν, καὶ σιωπῆσαι βαρύ.
Λίχιθος, λάπαρος, ὄλυρα καὶ ὄρυζα ὄσπεια εἰσι κλύ.
Λημνίσκος σόλμαλος ἐ λαύρκι κόσμος ὅσι.
Ληκάρχος ὅπι τῶ ἔχοχε ἐυάνλυγος ἐτάζει καὶ βασανίζεται.
Λιμαίνοντες λιλαίονται κορεῖσθαι.

Δεκ. ζ'. Λίγις λιγύς καὶ κυβηλιστὴς λυδίζει, λεσβιάζει, καὶ συβαείζει.
Λιμώττοντες ἄρτον ἐκ ἀκκίζονται.
Μαγνῆτις ἕλκει τὸ σίδηρον.
Μανικὸς κἂν μάννον φέρει μακοᾶ.
Μᾶζα μαζὸν μάλιον ὑπὸ μαχάλης ὁ μασᾶται.
Μάγοι πεφοιτήκασιν Χειρῶ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν.

Μαιό

Restat longurionem & cilonem esse, quàm gibbosum, curvum, claudum, simum, calvum, valgum aut murilum.
Fusca canina animalia testis tecta non pungit.
Trangones & gibbæ è squillarum genere sunt.
Podicem & coxendicis commissuram non omnia habent animalia. *Arist.*
Canis adorans leporem latrat.
Hostua cuminum ex vase concavo aut poculo non capit.
Globiones pingueſcunt in fluviis. *Arist.*
Pagena rotunda & concava non recusat balsamum.
Pulloso placet manans poculum vino.
Fossa, agger & acervus lapidum militibus sunt propugnaculum.

Abundè & largiter accipit qui memor est beneficii.
Alatus pingui similis hirsutus non est.
Bibidinosus helluo laganum, abyrtacem, salsuginem gelatam, pernam, sapam & alia bellaria ligurit.
Accipe etiam consilium à servo sapiente. *Phocyl.*
Cerberis pituitam & tussim jumentorum non aufert.
Dicere turpe est, silere grave.
Fisum, cicercula, ador & oryza legumina sunt bona.
Gemniscus coronæ non corbis ornamentum est.
Princeps latronum rotâ pulcram circumferentiam habente examinatur & torquetur.
Esurientes cupiunt saturari.

Ligur argutus & improbus imitatur mores Lydorum, Lesbiorum & Sybaritarum.
Esurientes panem non simulatè recusant.
Magnes trahit ferrum. *Alexis.*
Delirus licèt armillam gerat stultè se gerit.
Obstetrix mammam frigidam sub axilla non quærit.
Magi obtulerunt Christo dona, aurum, thus & myrrham.

Μιμνήσθω πάντες ὁπόταν ὀργιζόμεθα.
Μᾶλλον ἐθέλουσιν ἐν θαλάμοις καὶ ἀπάνταις ἡσυχίαν ἄγειν, ἢ ἐν ἱεροῖς.
Μανικώδης συμβουλὴ ἐρίζειν.
Μετὰ πολλὰ μεμπτὸς μισθός.

Δεκ. ή. Μάρτυσι μίσητοι κωμῳδοῦμαι.
Μηδέτι καὶ μηδὲν ἄνευ δικαίου.
Μέγιστα τὴν καρδίαν ἐσθίει καὶ ἕλκει ὠδῖνας.
Μέρμις καὶ μήτηρ θεῶν (ἰωαλίσιον) εἰς ἀγαθίδα.
Μέζω μὲν φαγεῖν, πιεῖν καὶ μυθολογῆσαι.
Μὴ αἰσχρῶς σαλεύειν καὶ ὁμαρτεῖν οἰκέτην δίκην.
Μηδὲν μὸν ἐπιχλιάζειν καὶ ἐπηρεάζειν.
Μὴ ἴσον ἐυμεταβολώτερος κυβέρνα.
Μῆδοι ἐθρήσκευον Ἥλιον, Ποσειδῶνα, Ἥφαιστον, Ἐνυώ, Φοῖβον καὶ πολλοὺς ἄλλους θεούς.
Μήλιον λιμὸν ἢ παῦσαι μέταξα.

Δεκ. θ'. Μὴ φρόνει ἀπ' ἄρτι ἅπαξ ἐθέλοις, ἄταρ ἅ περιπί-
Μειρόπων ὃ πανόλεθρος ἔτυχθη. [πτει.
Μὴ βιάζου ῥοῦν ποταμοῦ
Μὴ γίνου θρασὺς ἐν τοῖς ἔργοις σου.
Μὴ ἐκ ζέας μέθυ ζωρὸν γίνεται.
Μήτε χαλκῷ ποτε τοῖσι κακοῖσι δέξυνον μελάθρου.
Μωμίγξ ἐγκέφαλον ἐν λοὺς (ἰωνέργειν.
Μία ὀλιγὴ κίννου καὶ κρῆθμον χολὴν ἀνάπλει.
Μολοβύρῳ μυδῶν καὶ μυδείασις ἐκ αἴρει.

Μίδας δ' ἐν κύβοις εὐβολότατος.

Δεκ. ί. Μοιχὸς μυσὶ τηλὰ μυχόν.
Μολοβρὸς πολλὰ σχέδην χηλωτάζει.
Μυῦς καὶ ῥυσὶ παροδίδωσιν ἕτη.
Μία, μύαψ, οἷς ἐρως καὶ ἐυπὶς ἔμπορος ἔστιν ἔχουσι τὰ χίρ-[γα.
Μυδαίνει μώλυζα κνεοιδῆ.
Μᾶλλον ὄζει μέζων δυοῖν μεδίμνων.

Μᾶν

ɔſanimus omnes cum iraſcimur. *Philom.*
Ialumus in thalamis & grabbatis quieſcere quàm in ſepulcris.
Furioſus terribilia eructat.
Fruſtrà multa reus prætendit.

CApiunt rejectamenta canes.
Cura & conſilium poſſunt omnia. *Periand.*
Solicitudo devorat cor & nihil prodeſt. *Si.13.25.*
Filum & funiculus conglomerantur in glomum.
Moderatè comede, bibè ac loquere. *Phocyl.*
Non turpiter prurire & ſimul coire decet.
Neminem irrideas, neque injuriâ afficias.
Nè ſis cothurno verſatilior.
Medi olem venerabantur Junonem, Neptunum, Vulcanum, Bellonam, Phœbum, & multos Deos alios. *Adag.*
Neliam famem non ſedat ſeritum.

NOn loquere in poſterum quæ vis, ſed quæ decent.
Nullus mortalium ab omni parte beatus eſt. *Q. Calab.*
Nè vi cohibeas curſum fluminis. *Sir.4.29.*
Ne ſis ignavus in operibus tuis. ——32
Non ex ſpelæa vinum merum fit.
Anum improbam tuis nunquam ædibus recipias. *V.C.*
Meninx cerebrum intus includit.
Unica ſcintilla anethum & cinnam ægrè accendit.
Molothuro caro fungoſa in ulcere & vitium oculi non tollitur.
Midas qui in teſſeris conſultor optimus. *Adag.*

MOechus deteſtandus quærit penetrale.
Paraſitus multa pedetentim nugatur.
Pilus & ruga produnt annos.
Muſca, tabanus, aſilus, & culex parte anteriori acu- *Ariſt.*
tarteſcit illi caput reſectum. Cleos gerunt.
Manaſium continet duos medimnos.

Num

Μῶν μώλυνε μώλωπας μῶλυ;
Μαῦσαι δ' αἵτης κἂν μοι χθὸς πάῃ.
Ναῦλα λωΐων κάρδοπος.
Ναῦς παλαιὰ πόντον οὐχὶ πλώσει.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιζ'.

Δεκὰς ἀ. Εἷς καὶ δέκα καὶ δύο καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρες καὶ πέντε καὶ ἕξ καὶ ἑπτὰ καὶ ὀκτὼ καὶ ἐννέα καὶ δέκα.
Νηπίοις ἐκ αἰζηοῖς καὶ γλωχῖνας ἀδόντας ἔξεσι.
Νιφὰς τακερὰς καὶ ψιαδες γαῖαν ὑγραίνουσι.
Νεκύδαλος ἐν βόμβυκος γίνεται.
Νίγλαρος μεγάτοος παλάμαι σωθαυμάζεσκεν.
Νῆσε καὶ μέμνησο ἀπίστων.
Νῆς ἐμμένειμνος σὺς βιορώσκων ὀσέα.
Ξένους πέμπειας μὴ παραδέχεσθαι ἐῶν.
Ξίφος τιμωρεῖ σῶμα, τὸ δὲ νεῦρα λύει.
Ὁ ἄπορος καὶ θαυμάζων οὐδὲν ἀγνοεῖ.

Δεκ. β'. Ὁ δύο πλῶκας διώκων ἑκάτερον καταλαμβάνει.
Ὁ ὀφθαλμὸν βάθος τοῦ πλησίον ἐμπεσεῖται αἰεί.
Ὁ πίθηκος ἐκ αὐθις ἁλίσκεται πάγῃ.
Ὁ πλοῦς ἢ μὴ λαρὴ κέρδεσι καὶ γίνεσθαι.
Ὁ πολὺν ἔχων πέπλον τίθησι κἂν λαχάνοις.
Ὁ φθόνος περὶ τὰ ἔχοντα ἕρπει.
Ὃς μὲν ἐκ εἶδεν, καὶ μέδεσιν καὶ αἰτυμνᾶσθαι.
Ὃς διάζεσθαι ἐθέλει, λίθος δήσεται.
Ὃν φιλεῖ Θεὸς ἀποθνήσκει νέος.
Ὃν σορὸς ὑπὸ σωρῷ κρύπτει ἐκ ἔτι θρώσκει καὶ ἐν ἀπάτῃ.

Δεκ. γ'. Οἱ ἀοίδοντες τὸ πλάδος γλίχονται.
Οἱ ἰξίαν ἔχοντες ἵππον φαλακροῦσι.

Οἱ

m lenit cicatrices moly?
datur turpiter amatus licèt morochthos habeat.
rdalo melior est mactra.
vis antiqua mare non transmeat.

CENTURIA XVII.

Tolidum & maledicum non decent nablium & odoramentum.
Infantibus, non adolescentibus & barbatis ludere licèt.
x liquefacta & roris guttæ terram humectant.
cydalus ex bombyce gignitur. *Arist.*
scus novus allicit auscultantes.
brius esto & memento diffidere. *Epich.*
ens plena curis vermis devorans ossa. *Naz.*
ospites pauperes nè subterfugias cùm videris. *Men.*
adius vulnerat corpus, mentem sermo.
bitans & admirans putat se ignorare. *Arist.*

Duos insequens lepores neutrum capit. *Diog.*
Qui fodit foveam proximo, cadet in eam. *Pr.26.27*
mia non iterum capitur laqueo. *Diog.*
tum ni tundatur non fit urceus. *Adag.*
ui multum habet piperis etiam oleribus admiscet. *Adag.*
vidia ad habentem serpit. *Soph.*
ui nescit dissimulare, nescit regnare & imperare.
ui stamini quod deest addere non vult, linteo carebit.
uem amat Deus moritur adolescens.
uem loculus sub acervo absondit non amplius saltat & palpitat.

Antores amant humores. *Arist.*
Qui varices habent minùs calvescunt.

qui

Οἱ τῆ λύχνου χρείαν ἔχοντες ἔλαιον ἐπιχέωσι.
Οἱ ὑφάντ' ἄγνυθας ἢ καταβάλλεσι.
Ὅπερα κακλῶ κέρμα τ' ἂν πειράμην.
Ὀγχνη ἐστ' ὀγχνην γηράσκει, μᾶλλον δ' ὀπὶ μᾶλλ.
Οἰκετῶν ἀρετὴν δεσπότης ἢ λυμαίνεται πονηρία.
Οἶτος ἢ φύεται ἐν οἰσύᾳ.
Ὁμηρος ὁλοφυρόμενος παρακλήσεως δεῖται.
Ὄνομα ἀσεβὲς σέννυται.

Δεκ. δ'. Ὁ λοθρεία ὀθόννην ὀπάζονται.
Ὀπίδα κὴ ὄμφην Θεᾶ ὁ πίζει.
Ὄπιον σαρκίζεται εἰς πυλίνην.
Ὀξὺς σφήκιον σφίγγει χειλείαν.
Ὅσος σιλφίου κὴ σίκυος ἐν ὅλῃ ὄζει.
Ὀρνίθων ἀγκυλαῖοί εἰσι γέρανοι, κύκνος, πελεκᾶν
Ὀργὰ ἐν ὄρεσι κὴ ἄγκεσιν ἐκφύεται. [χ
Ὀφίλιον κὴ ὀφίγανον ἰκλεγὲν διώκει.
Ὀρὸς ὄρνι ἢ μίγνυται.
Ὀρωνὺς κλαζούσας κλίδοι κὴ κλῶνες ἐκκλασάντ

Δεκ. ε. Ὄρφως ἀπαστίως ἐκ μικρᾶς γίνεται μέγας.
Ὀρχον σέζει, ὀργὴν χαλίνει.
Ὀρνιθολὴς ὑφάλλι, ἁρμίδι, πελαύρᾳ κὴ πέδῃ φερεκ
μέμνονας.
Ὅς μὲν ἔτυψε παρίταται ;
Ὀσφὺς ἢ φέρει μίσυ,
Οὐ δέρκεσιν ἄγγλαι οἱ χέτλιοι.
Οὐ θέμις ὅτι κέρδος ἕνεκεν ἀδίκων.
Οὐ χρὴ πῦρ ὅπι πῦρ ὀχεῖδειν.
Οὐδὲ Ζὸς πᾶσιν ἀδῶν διώκεται.
Οὐδεὶς ἄχρι τέλους ἔμεινεν εὐτυχῶν.

Δεκ. ς'. Ὀγδὲν δίωκεῖς ἰκεῖον ὠνήσει.
Οὔθαλα γάλακτος μετὰ σφεγγῶσι.
Οὐκ ἀεὶ θέρος ἔσαι, ποιῶδε χαμαί.
Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐώλον, ὅτι τέθνεως ὀψὲ ἔσαι.

Οὐ

ui opus habent lucernâ oleum infundunt *Plut.*
xtores ponduſcula non abjiciunt.
orem malam numulo minuto non emerem.
rum ſuper pyro ſeneſcit, & ponum ſuper pomo. *Hom.*
rvorum virtuti non officit Dominorum improbitas. *Theodor.*
rumna non creſcit in ſalice.
ſes lamentans conſolatione indiget.
men impii extinguitur. *Pr.10.8.*

Luthuria othonnam perſequuntur.
Vocem & ultionem Dei reverere.
ium guttatim exprimitur in lagenam vimine ob-
cum acre conſtringit labella. (ductam.
ccus laſerpitii & laveris in ampulla olearia olet.
egales ex avibus ſunt, grus, olor, platea, anſer. *Ariſt.*
ra Liberi in montibus & vallibus fiebant.
ontium & origanum ictarum pellit.
ons monti non miſcetur. *Adag.*
mo [*trunco*] fracto ſtolones & ſurculi propulſi ſant.

Rphus celeri incremento fit magnus. *Ariſt.*
Jusjurandum venerare, iram compeſce. *Plato.*
ceps viſco, funiculo tenui, pertica & pedica de-
cipit aves.
is ipſum verberavit primus? *Apollon.*
ris (*arbor*) non fert miſy.
n vident ſplendorem improbi.
n licet lucri cauſa injuſtè agere. *Iſocr.*
n eſt ignis igni addendus. *Athen.*
que Jupiter omnibus placere poteſt. *Eurip.*
llus uſque ad finem manſit fortunatus. *Poſidip.*

Ullam denario tabulam emes.
Mammæ plenæ lactis turgent.
n ſemper æſtas erit, facite nidos. *Heſiod.*
n ſomnium, ſed viſio bona quæ perfecta. *Hom.*

Non

Οὐκ ἐκ παντὸς ξύλου Ἑρμῆς ἀνήγοιτο.
Οὔτε γὰρ ἐκ σχίλλης ῥόδα φύεται, οὐδ' ὑάκινθος.
Οὐχ' ἅπας μὴ καίρων μήκωνα δρέπῃ.
Οὐχ' ἅμιλλα τῷ ἐρεσίνθῳ γαλίοψις.
Ὅστις εἰ μὴ φέγγη ἴφυ, δρέπανον ἀ χρήσεται.
Ὄχημα τόρμης σερέμνιον ὄλλεται.

Δεκ. ζ'. Ὀχθῆνες καὶ ὁρμῆται χωλὸς ὁρμαθὸς ὀργῆς.
Παῖδες ἀταλὰ φρονέουσι.
Παλαιὰ καινοῖς δαχύοις ἀ χρὴ σύνειν.
Παλαιὴ πάλλακας παλαίει καὶ παλαίστη.
Παλαισὶς παίει σιδηρίῳ ἀ σκόλοψι.
Πᾶν ἔθος φιλεῖ ἔδνα καὶ ἔτνα.
Παρὸ ἰὼν ἄλως καὶ ὄχθῳ πολαμῷ ἰσγνὸν κυμάτων
αἰθανόμεθα.
Πάντα δεῖ ἢ ἔμπορον κάλον σφίσιν.
Παρσπάγης δυνάται τριάκοντα σάφια.
Πάρδος γηραλέος ἀ τιθασεύεται.

Δεκ. ἡ. Παρὰ παλαισουλήνη γίνεται παρωή.
Πάρνοπες παλάθῃσι ἀ πάσσι.
Πᾶς κατθων ἔχει κανθὸν. κύλαν καὶ λόβον.

Πᾶς κερδὼς τρέφεται φύκῃ καὶ ἄμμῳ, κέφαλος πέλεται.
Πασιν ἀρέσαι δυσχερέσταλόν ὄστι.
Παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ τέλονται.
Πεζὸς πορεύεται πεδίλοις, ἵππαρχος εὐχνημὶς ὄστις.
Πέλλα, ὕρχη καὶ τηλία ἐκ εἰσὶ οὐρηᾶ ἀγλεΐα.
Πελτασὶς πέλανον ἐρέπτει.
Πέμφιξ ὁππόλαιος ἐπείσιον ἀ πελεμίζει.

Δεκ. θ'. Πέπλον πέπλῳ μίρυει χαῖς σέριφος.

Περίνη πλακὴ κοσμεῖ κίβισιν πανικίνλῳ.
Πέρσης κυβασία, δρὰξ πεταίτῃ κεχίσαν σκίπη.

Πήν

Non ex quovis ligno Mercurius fit. *Adag.*
Neque ex scilla rosa nascitur, nec hyacinthus.
Non quivis anxiè cogitans papaver decerpit.
Non similis est ciceri urtica. *Adag.*
Serpens nisi comederit serpentem non fiet Draco.
Vehiculum modiolo rotæ privatum perit.

INdignantes & impetu irruentes sine ordine appetunt. *Hesiod.*
Pueri puerilia sapiunt.
Casus veteres non deplorandi sunt novis lacrymis. *Eurip.*
Concubina juvenes decipit & contaminat.
Luctator ferit palmæ involucro, non palo præacuto.
Quælibet natio amat munera & pulpamenta.
Prope littus maris & ripam fluminis sonum fluctuum audimus.
Omnem oportet negotiatorem rudentem movere.
Parasanga valet triginta stadia. *Herod.*
Pardus senex non cicuratur.

MAxilla percussa fit subruffa.
Locustæ massam ficorum non gustant.
Quilibet asinus habet angulum oculi, cavitatem & partes superiores aurium.
Unusquisque mugilis vescitur algâ & arenâ, capito littoribus gaudet. *Arist.*
Omnibus placere difficillimum est. *Socrat.*
Pauci certè filii similes parentibus sunt. (est. *Homer.*
Pedes incedit calceis, magister equitum bene ocreatus
Mulctra, hyrche & situla non sunt vasa urinaria.
Veltarus libum edit.
Pustula superficialis aqualiculum non quatit.

OPeplum peplo involvit anus quæ in virginitate consenuit.
Fibula nigra ornat peram piceam.
Persa tiarâ, Thrax petaso caput tegit.

Galea

Πήληξ σωτηρίας πίστις ὅτι.
Πλεί̈ω κρύπτη διαβαίνει.
Πηγὴν πῆχων ἔχων καὶ ἐμῶν στέρνων στοχάζ[ου]
σκόπει ἐ διώκεται.
Πλευρίτικὸς πλαζόμενος ἐγκεμίζει καὶ πειθ.κλῶ ἰ.
ἰάλλει.
Πλήξιππος κυμοῖς, κορδύλαις καὶ πλήκτρεσι χρῶ
Πλύτε μὴ φείδου, μέμνησο ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις.
Πλύτε στρέπτα κλῆμα τιμιώτερον.

Δεκ. ί. Ποιμὴν χαίρω ἀγελάζει πέρβαλα.
Ποινὴν φῶρ μὴ γενώσκει ἐμὴ αἰωρεῖ.
Πόλεις τὸ σεμνὸν ζῶον ἀνθρωπος ἱδρύσατο.
Πόλεμος ἐμφύλιος φαεινὸν πόλεως ὅπλον.
Πολέμιός ὅτι κωλώτης ὅπου τρυγῶν πυρέλει, ἀνθ[ρ]
ἄκανθις αἰγίθῳ, κίλαεις αἰγιαλιῷ, πίπος ἐμβ
κόρος ἐκλίνῳ.
Πολλάκι καὶ κηπωρὸς ἀνὴρ μάλα χαίρια εἴτεν.
Πολλάκις γίνεται κυρηβασία διὰ τὰ κηρύκια.
Πέρκῃ ἐ πόρκη Ξιφίαν ἁλιάζομεν.
Περὶ πάντων σέβε τὸ θεῖον.
Πρόσεχε μὴ ἀποπλανηθῇς.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιή.

Δεκὰς ά. Πῶς φύσεων ἐπαίδυτος ὁ πολέμος αὐτῷ ἀμπ
Πολεμεῖς ἐν δόκει κωμῆον αὐτῷ ὁ παλ
ἔστος;
Πεῖσω, ἐυτύγχῳ κόσῳ χρεάζεα ἐκ αἰ
Πεῖς ἥλιον τετρεμμένον μὴ ὁμιχῆ.
Προσωπὸς καὶ ἥμερος διὰ πλὴ λαίθλω λιάζον ἐπ
λίρων.
Πρυλέες πάλλονῆες καυλὸς ἐν πρηῶτι ὀργιῶτι.
Πρῶκτος λύρα νίκει.

Πείτε

ales ſalutis fides eſt.
elam trama permeat.
ntilum cubitum habens & cadens haſtæ cuſpide
ſcopum petere non poteſt.
leureticus huc illuc jactatus lamentatur & lugu-
brem edit vocem. (tur.
omitor equotum camis, fuſtibus & calcaribus uti-
ivitiis nè parcas, memento quod mortalis ſis. *Phocyl.*
pientia divitiis poſſeſſio pretioſior.

Aſtor pedo congregat oves.
Pœnam non agnoſcit fur niſi ſurſum tollatur.
rbes prudens animal homo collocavit. *Ariſt.*
ellum inteſtinum venenum civitatis eſt.
ſſidet ſtellio cum aſino, turtur cum igniaria, flo-
rus & ſpinus cum ægitho, colaris cum ululâ, pi-
po cum ardeola, corvus cum milvo. *Ariſt.*
pe etiam eſt olitor valdè opportuna locutus. *V.C.*
pe fit pugna cornibus propter glumas hordei.
ti non annulo Xiphiam [*piſcem*] capimus.
nte omnia cole numen. *Pittac.*
ve nè ſeducaris. *Sir.*13. 11

CENTURIA XVIII.

*****Urpurâ indutus fatuus ſui immemor eſt.
P Uter ergò ipſi videtur pulchrior, pater
an hic? (litur. *Xenoph.*
***** Porro, vingo & coſto chiragra non tol-
Adversùs Solem accedentem nè mejito. *Adag.*
acidus & manſuetus propter contumeliam ſepa-
rant ſe à cœtu impudentium.
dites vibrantes haſtas in montis cacumine ulnas
dex lotionem vincit. (extendunt. *Ariſtoph.*

Πεύτερον χελώνη παρα δεχομεθ' δασύποδα.
Πρῶτον ἢ πολιεῶν οἱ χρόταφοι τῆ ἀνθρώπω, ἢ
πεῖδια δεύτερα τῆ ὀπαδίων.
Πῦρ φλογιζόμενον ἀποσβέσῃ ὕδωρ.

Δεκ. ϛ'. Πτίλη φάγε παίπαλα ἢ ξύλας ἀμυδράς.
Πυκνόταλα μὲ οἰῶ δοκεῖ πύξος εἶ ἢ ἔβενος.
Πυρέμβιον τὸ ταῖς μείζον γίνεται ἢ ἡ μαζα.

Πώυξ ἢ πύγξ πιώδακα, φαρέτραν ἢ μόγδον μυ-
ζοντα.
Ῥαθάμιγξ ἢ ῥάδαμνος ἀ ποιεῦσι ῥάθαγον.
Ῥαιβὸς, βλαισὸς ἢ λορδὸς διενεκῶς λοξδυσι βάσιν.
Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Ῥίπτε ἢ εἰς σκύλλαν βάεις ἢ φάγηται χάρυβδιν.
Ῥώπος γυνὴ πίφυκεν ἠργυρωμένος.
Ῥώννυσι μὲ οἶνος σῶμα· τ' ἢ ψυχὴ λόγος θεῖ.

Δεκ. γ'. Μάδες, κύρβις, ἄδαξ ἢ πίναξ διαφέρουσι.
Σάλπη, σαπρδνὺς, σκόμβρος ἢ σαργὸς ἐν πάσῃ
περιγίνεται πόᾳ.
Σαλάκων σάγαειν ἢ σάειναν φέρει ἐπὶ τῆ ὤμω.

Σατράπης ὀδύσσων ὀβελίζει σελίδα.
Σίσελι, σεσκπίας ἢ ζάμφυχον ἀκμὰς ὐκ ἀλθᾶσι.
Σιγὴ πόθ' ὅσιν αἰρεταίτερα λόγυ.
Σιμὸν ἔσαι σισύμβειον, ὅταν πικίριον δίδωσι σίδα.

Σίφων σιφνύει κάδδον ἢ πίθον.
Σκάζοντι ὁμιλῶν κἀυτὸς σκάζειν μαθήσεις.

Σκάνδιξ χυλὸν, ἀ φελλὸς δίδωσι.

Δεκ. δ'. Μκυδμαίνοντες ἢ πυκνῶντες σφαδάζυσι ἢ δυ-
σολίγυσι.
Σκινθὸς σκίρῳ ἢ σία ἀ χρᾶ.

Σκιπό

ius testudo leporem cursu præverteret. *Adag.*
empora hominum & partes primores, quàm poste-
riores celeriùs canitiem sentiunt. *Arist.*
ucm ardentem extinguit aqua.

Ugil fugit loca salebrosa & saltus obscuros.
Densissimæ videntur esse buxus & ebenus. *Theophr.*
ssa triticea in igne amplior quàm hordeacea
redditur. *Arist.*
rgus & prynx manubrium gladii, pharetram &
modium aversantur.
tta & ramus tener non faciunt strepitum. (sus.
rius, vulgus & cernuus perpetuo obliquant gres-
dum etiam stultus cognoscit.
pitur in Scyllam navis quæ fugit Charybdim.
rdes mulier est argentata.
rroborat vinum corpus, animam verbum Dei. *Evagrius.*

Ser, tabula, abacus & lanx differunt.
Salpa, saperda, scombrus & sargus in ponto
pennis nant. *Arist.*
uper jactabundus securim & sarissam humeris im-
positis bajulat.
æfectus irascens obolo notat paginam.
seli, serapias, & amaracus varos non sanant.
entium aliquando potius sermone.
er in serpillum sylvestre mutabitur, quando ex
malo Punico butyrum elicitur.
ibus evacuat cadum & dolium.
audicantis conversatione utens ipse quoque clau-
dicare disces. *Adag.*
ndix succum, non suber dat.

Rascentes & ægrè ferentes aliquid pedibus terram
pulsant & manibus agitant.
inator calculo & marmoris fragmento non utitur.

Σπάται, πολύποδες καὶ κέραοι τοῖς ἀλιάσιν ἐλ-
σκον).
Σκίλλαν σκολοπένδρα φείδει.
Σκώπτουσι ἀπαδάλῳ ὕπαιθα ἕπου) σέμβων.
Σμύεις ὅτι λίθου στερεώταλοι.
Σμαρίδα ἀτεθῶν κῆτος ἀχ' ἕξῃ.
Σμύχει πόνα σέλεχος σμίλαξ.
Σπαργάνοισι καὶ οἰδέουσι ὡς χοίνιξ ὑδραποιῶνες.
Σπάρτιλλο λίχριον κῦας ἀ λήψεσθε).

Δεκ. ϛ. Πάταγος ἐνδόρασις, δάσκιλλος εὐβοιάδος ὅτι.
Στέγνον κριθὴν πλαάγχνων ὑπάρχει.
Σιὼ μυρίοις τὰ κοιλὰ γίγνεται πόνοις.
Σιὼ θεῷ κινεῖν δόρυ σφαλπλάταις χρή.
Σύφαρ ἴδιον φαφορὸν καὶ φάθυρον ποιεῖ.
Σφάραγγον καὶ ἴδια ἰχνίου κηλεῖ ἰσχίον.
Σφύζουσι ἰσιγγες κανάδων γινομένῳ βόμα.
Σχημάτων ευκινησιόταλον τὸ σφαιροειδές.
Ταρχεύουσες καρπαίαν μισθοῦσι.
Τάχα παρέσχεται ὡς ὄναρ ἦλθε.

Δεκ. ε'. Τἁπλᾶ καὶ δίφρον διφθερόμυον ἐν βασιλικῇ, φιάλ-
χοίνιον ἐν ἐπαυλίῳ ἐυρήσεις.
Τεθνάναι πολλῷ κρεῖττον, ἢ δὶ ἀκράτειαν ἐκ ψυχ-
ἀμαυρῶσαι.
Τελλίνη καὶ φύλων ὕσμινον ἀ τένδυσι.
Τερεδόνες ἐν τοῖς σιλικίεσιν ἐγγίνονται).
Τέρσει κράσις καὶ σέσιφον ὀπώρας μολόσης.
Τέσσαρες ἀσθμαὶ ποιοῦσιν ὠλένιον.
Τίλεφος τηλέφιον καὶ ἀ τῆλιν ἔφαγε.

Τῆς πίστεως χόνδρος χλοᾷ καὶ βλαστεῖ ἀπαλαχῆ.
Τιγρὶς βεμαίνων βρέμει καὶ τονθορίζει.
Τὶς χρεία βδελυγλίττ ἐν βαράθρῳ ;

Τίτ-

piæ, polypi, & gammari odore escarum allecti ca- piuntur. *Arist.*

alcat squillam scolopendra.

avillatorem protervum ex obliquo sequitur con- (vitiator.

yris est lapis duriſſimus.

naridem aspernans cetum non habebit.

onsumit celeriter cadaver taxus venenata.

ument & turgent ceu chœnix hydropici.

unem obliquum foramen acûs non admittit.

Patangus valdè hirsutus, dascillus lubricus est.

Pectus fons misericordiæ est.

ona infinitis fiunt laboribus. *Adag.*

um Deo hastam movere Duces oportet. *Eurip.*

ellis anguis suber aridum & friabile facit.

uttur, intestina, lubúmque mulcet isicium.

aliunt arteriæ macilentorum tremore facto.

igura sphærica nobiliſſima est. *Arist.*

xequias facientes saltationem oderunt.

eleriter transit ceu somnium pubertas. *Theocr.*

Apetum & sellam pelle obtectam in aulâ, store- am junceam in villa invenies.

atius est mori, quàm per intemperantiam animam obnubilare.

ellina & spylon hysgium non edunt. *Pythag.*

eredines nascuntur in alveis.

refit gramen & absinthium marinum veniente *Arist.*

uatuor spithamæ faciunt uldam. (Autumno.

elephus portulacam agrestem, non verò fœnogræ- um comedebat.

idei granum floret & pullulat ubique.

igris irâ excandescens fremit & murmurat.

uis usus crumenæ in barathro?

Δεκ. ζ'. Τί σθαι πολύπλω, χθιζοδόμοι τίτανον φθονῶ χ' ἥ-
λον φιλῆσι.
Τιμόσκορ ἐν πύρσῃ πολέμιος.
Τὰ δαιμα παίζν ὀλεθρεσν φέρει.
Τὸ μαθεῖν σεσύνῃ τὰ ἤθη.
1765 Τὸ κυμὸς κακὸν ὃς ἀπέπεσεν.
Τὸ πέλαγ σεῖτεσν οἴσῃ ἄμπλεον.
Τοιῆτος ἐδὶ τῖς φίλοις χ' τῖς πῖλας, οἵκς σαυτῷ τὰς
Τίπον ἤασων δ' ὁτω μέζονι. (τυγχάνῃ δύ-
Τόξον ἐπιδνόωμον ῥηγνύλαι.
1770 Τὸς βελήλυς χ' γραώδις μύθς παρωτῆ.

Δεκ. ή. Τρύζλιόν ὄτιν ἀγλεῖον ἐπιδεχόωμον ὡς εἶχοσιν ἀ-
Τύλ ἐν πολάμῃ ὄτι σῆμα τῆ μύλν. (πάζ-
Ὑπέρ τῆ βωμῆ χ' ἐχάρας μάρνασο.
Ὑπδῶον χ' σεσιγορεὸν βασάρας σιπαλῆς ὡς χώλω-
βαυμαλίζ.
1775 Ὑσλ φέρ φάκελον ὑατῶν.
Ὑσν ἀρθρα χαλαρὰ ἀναπαύ.
Φαιὸς φασιανὸς φάς χ' φασάσια ἑ φέρ.
Φάλαινα ἐν νυκλὶ ἀμορξῆ φέγξ.
Φλώη λαφύσσ χόρχας χ' ὄρεα.
1780 Φίλυς ἔχων νόμιξε θησαυρὲς ἔχειν.

Δεκ. θ'. Φιλεῖ βρέφ μαμμᾶν χ' ἀρρίχαδαι.
Φιλλυρέα ἔυφρεμν χ' φιλύκη ἐυδινὴς ἐκ εἰσὶν ἀπ
φύλλων.
Φίνλις φαλίῳ χ' κημῷ δμνεῖ ἵππον.
Φυγὰς κωφύκῳ χ' μολγῶ ἠλάσκ ἔνθεν.
1785 Φυλέπις σῆλ φοιτᾷ εἰς φοβερίαν.
Φυλὸν μεταφερόμνον σωεχῶς κάρτον ἑ σοιεῖ.
Φώκαινα φόξινον μύεον χ' μυρσίναν φορᾷ.
Χαλιμάζον ἐς ἀνεπχάδλω ἐινέιν ἰμείρσι.
Χλκείῳ πέδας πολιῷ πίθησι.
1790 Χανύᾳ χ' χαιῶ λέων μεγάλν ἔλωρ κύρσας.

Χέρρ

Nutrices lanam carptam, cæmentarii calcem album & gypsum amant.
Ad scopum collimant in turri hostes.
Crebrò impingere lapsum fert.
Discere mitigat mores. *Æschin.*
Canis peccatum sus dependit. *Adag.*
Pelagus priùs ferret vitem. *Diog.*
Talis esto amicis & proximis, quales tibi illos esse *Naz.*
Locum inferior det majori. (velis.
Arcus tensus rumpitur. *Plut.*
Profanas & aniles fabulas rejice. *1 Tim. 4. 7.*

CAtinus est vas recipiens viginti artabas. *Athenod.*
CCallus in palma est signum laboris.
Pro ara & focis pugna.
Palatum & guttur meretricis deformis velut securis vulnerat.
Postremus fert fasciculum pilorum.
Somnus membra languida reficit.
Fuscus phasianus pallam & perones non fert.
Cicindela nocte obscurâ splendet.
Ossifraga deglutit conchas & ostrea.
Amicos habens puta te thesauros habere. *Men.*

SOlet infans petere panem & manibus pedibúsq; in altum scandere.
Phillyrea pulcram stipitem habens & phylica virens non sunt absque foliis.
Auriga fræno & camo agitat equum.
Exul perone & bulgâ vagatur huc illuc.
Tribulis fallax irat in curiam.
Planta transposita continuò fructum non fert.
Balæna Phoxinum, murum & murænam pervestigat. *Evagr.*
In libidinem ruentes nihil cedendo coire desiderant.
Aheno pedes tribus supponit. (dam nactus.
Vociferatur & superbiâ inflatur leo magnam præ-

Δεκ. ί. Χρὴ μὴ πρῶτον εἰς παιδείαν οἶμον, ἀλλ' ὅπῃ ὁμηλὸς πάρεστι.
Χῆρα παλαιὰν ζῶσα πένθηκε.
Χρεμπτόμενοι πυγίζουσι.
Χρὴ ὃς πρὸς θεὸν οὐκ ἐρίζειν.
Ψευδάδες ὄμβρον γινῶσι.
Ψεύδους διαβολὴ τὸν βίον λυμαίνεται.
Ψῆνα γινάδα ἐν φάρυγγι οὐ φάνει.
Ψύλλας καὶ φῆρα φλόμον οὐκ ἀποφέρει.
Ὦ μυρμηκιδῶν, καὶ φασιανῶν κεκλεισμένα εἰσί.
Ὦ ξύλον μακάριον, ἐν ᾧ θεὸς ἐξεκρεμάσθη!

Τέλος τρίτου μέρους.

Aspera quidem primùm ad eruditionem via est, sed postea plana est. 1 Tim. 5. 9.
dua in deliciis vivens viva mortua est.
reantes os plenum habent sputo.
portet adversùs Deum non contendere. *Pind.*
nutæ guttulæ imbrem pariunt. *Adag.*
ndacii crimen vitam lædit. *Men.*
lea vitem in valle non attingit. (ferr.
fulas & tumores nervorum verbascum non au-
a meleagridum, & phasianorum punctis sunt di-
stincta. *Arist.*
lignum felix, in quo Deus ipse pependit! *Orac. Syb.*

Finis Partis Tertiæ.

I.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς, τί ἥδιστον ἐν τῷ βίῳ; ἔφη· Παιδεία, καὶ ἀρετὴ, καὶ ἱστορία τῶν ἀγνοουμένων.

Socrates interrogatus, quid in vita suavissimum esset? dixit, Doctrina & Virtus, & Rerum incognitarum historia.

II.

Ἀριστοτέλης ἔλεγε, τὴν παιδείαν ἐν μὲν τοῖς εὐτυχοῦσι εἶναι κόσμον, ἐν δὲ ἀτυχίαις καταφυγήν.

Aristoteles dicebat, Eruditionem in rebus secundis esse ornamentum, in rebus verò adversis refugium.

III.

Διογένης τὴν παιδείαν εἶπε τοῖς μὲν νέοις σωφροσύνην, τοῖς δὲ πρεσβύταις παραμυθίαν, τοῖς δὲ πένησι πλοῦτον, τοῖς δὲ πλουσίοις κόσμον εἶναι.

Diogenes dicebat Eruditionem adferre juvenibus sobrietatem, senibus solatium, pauperibus divitias, divitibus ornamentum.

PARS QVARTA HUJUS ENCHIRIDII

PONIT,

Appendicis loco, Catalogum Actionum inanium & abſurdarum, cui inſunt multa Adagia ex D. Eraſmi Roterodami Chiliadibus deſumpta.

IN QUIBUS

Non paucæ occurunt voces, quæ in præcedentibus CENTURIIS omiſſæ ſunt.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ.

Παραφρονεῖν δοκεῖ ᾗ, ὅστις ἀδωίαλα δράᾳ.
Ἀεὶ γνάθος φυσᾷ.
Ἀεὶ ὀφρὺν ἀναστᾷ.
Αἰθέρα νήνεμον ἐρέσσει.
Αἰθίσσα σμήχᾳ.
Ἀκόνη δάκρυα σμᾶει.
Ἀκροθίνια τῇ πυγμαίων χολοσυρῷ ἐφορμίζει.
Ἀλα λείχᾳ πλήσιον ὤν.
Ἄλλως ἀναλίσκει ὕδωρ.
Ἀμάλθαν βδάλλειν βέλεσι.
Ἄνεμον διώκει.
Ἀμπυκι ἀμπρδύει ὄχημα.
Ἄγκας χλαμυδὰς ἄρδι περσπαίει.
Ἀνέμους γεωργεῖ.
Ἀναπαειάζονδι χὴ κοειδανλιῶνδι ἁρρεῖ.
Ἀνθέμιχον δερίζει.
Ἀξίνῃ τὴν θύραν ἀνοίγει.
Ἀπὸ νεκρῶν φορολογεῖ.
Ἀπ' οὐρᾶς ἔγκεφαλον ἔχει.
Ἀπερσδίουσα φράζει.
Ἀπάλαχι μήλῳ ἐπδῄκνύει.
Ἀργάντα ἀρβύλῃ σεμάζει.
Ἀειοσαρζάνιον ἀρίδι ποιεῖ.
Ἀερόπερ ἀχονλίζει.
Ἀρχὴ παρέσης τὰ ἴχνη ζητεῖ.
Ἄχρι βράγχι φλάζει.
Βαΐταν ἐνδύᾳ βαίονι.
Βαβάχοις οἶνον ὀπχέᾳ.

APPENDIX.

Desipere videtur, qui impossibilia facit. *Adag.*
Semper buccas inflat. *Suid.*
Semper supercilium contrahit. *Idem.*
Tranquillum æthera remigat. *Zenod.*
Æthiopem lavat. *Lucian.*
Cote lacrymas abstergit.
xuvias Pygmæorum colosso aptat. *Philostr.*
lem lingit cùm sit dives. *Diog.*
aniter consumit aquam. *Adag.*
apram cœlestem mulgere vult.
ntum persequitur. *Sir.* 34.2.
liendro trahit plaustrum.
nas mutilatas cuspidi teli allidit.
ntos arat.
elifrago & furenti fidit. *Zenod.*
rgultum metit.
curi januam aperit. *Adag.*
mortuo tributum exigit.
auda anguillam tenet. *Arist.*
a quæ nihil ad rem faciunt memorat. *Plut.*
alpæ specillum ostendit.
rpentem calceo operit.
mplastrum malleo conficit.
ratro jaculatur. *Diogen.*
rso præsente vestigia quærit. *Adag.*
sque ad ravim clamitat.
ænam induit bæoni [*pisci.*]
anis Vinum super-infundit. *Zenod.*

Multum

Βαπολογεῖ.
Βαλλίζει καὶ σινωπίζει.
Βρέτας ἐμπαίζει.
Βείατῳ κίρκον ἀφέτει.
Γερόνδειον μετοφυτεύει.
Γεφυρεῖ τὸ πόλον.
Γλώπη πολεμίζει.
Γυμοῦ φυλακλεῖ ὀπλάπει.
Διὰ τὸ ὀξείας δέρμα.
Δελφῖνα πρὸς τὸ ὑφεῖον δέει.
Διδάσκει ἄρσιν ἵππαδαι.
Ἰχθυῖ νήχεσθαι.
Καύκᾳ κωνίζεσθαι.
Σίδηρον πλεῖν.
Ἄεῖον κλάζειν.
Ἀλώπεκα ὑλάειν.
Βύαν βύζειν.
Γλαῦκα χοᾶδαι.
Ἐλέφαντα βρυχᾶσθαι.
Κίγκλον κιγκλίζειν.
Κίπαν κρέκειν.
Κολοιὸν κλώζειν.
Κύνα βαύζειν.
Λύκον κνυζᾶν.
Οἶν βληχᾶσθαι.
Ὀρύγα χρυλλίζειν.
Πελαργὸν ῥοίζειν.
Περιστερὰν κοσσύζειν.
Χελιδόνα ψιθείζειν.
Ταῦρον βοᾶν.
Γραῦν χορδίειν.
Κάμηλον αὐλεῖν.
Λύγκα βλέπειν.
Ταῶνα περὶ τεῖνειν.
Ἀλέκτορα φωνεῖν.
Ἀετὸν μορύσσειν.

Βόαν

lum loquitur. *Mat. 6. 7.*
eminatè vivit ac laſcivit:
ulacrum illudit.
ino caudam amputat.
noſam arborem tranſplantat. *Plut.*
rem imponit ponto.
guâ bellat. *Ariſtoph.*
do excubias mandat. *Zenod.*
haſtæ cuſpidem currit. *Adag.*
phinum caudâ ligat. *Adag.*
cet Milvum volare.
Piſcem natare.
Larum laſcivire.
Ferrum natare.
Aquilam clangere.
Vulpem baubari.
Bubonem bubulare.
Ululam ululare.
Elephantem barrire.
Motacillam ſe metitare.
Picam gagerare.
Graculum graculari.
Canem latrare.
Lupum gannire.
Ovem balare.
Coturnicem coturnicari.
Ciconiam clepere.
Columbam gongizere.
Hirundinem trinſare.
Taurum boare.
Anum ſaltare.
Camelum tibiâ canere.
Lyncem videre.
Pavonem alas extendere.
Gallum canere.
Urſum murmurare.

Bovem

Βόαν μυᾶν.
Γέρανον χλαγγάζειν.
Γρύλλον κοΐζειν.
Ἵππον χρεμετίζειν.
Κιττάβου κατατρίζειν.
Κόκκυγα κοκκύζειν.
Κόρακα κρώζειν.
Ἀόνλα ωρύζειν.
Μελίττας βομβεῖν.
Ὄνον ὀγκᾶσθαι.
Ὄφιν συρίττειν.
Πεμφεδώνα κανλεῖν.
Πίττυς πτίζειν.
Τέττιγα κρίζειν.
Χοῖρα παπαίζειν.

Διὰ σφυρίδας σελλίζει.
Διηγεῖται νυκτάζονλι.
Δίκελλαν ἐν ἀγρῷ δίζει.
Δικλύῳ ἄνεμον ἐπιφέρει.
Δὶς περὶς τὸν αὐλὸν εἰσκρέει λίθον.
Δῶλος ὢν κάμιλον ἔχει.
Δοάσται τὰς σκιάς.
Ἑαυτῷ ἀρέσκει.
Ἐγχέλια φθινοπώρου καίνει.
Ἐκ μιᾶς ἐλέφανλα ποιεῖ.
Ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸ ἔαρ ἐξαίρει.
Ἐν τῷ φάμμῳ κοινίον πλέκει.
Ἐκ τοῦ αὐτοῦ σίμαλον τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν ἐξάγει.
Ἐκλὸς λεωφόρου βαδίζει.
Εἰς ἄερα λάλει. εἰς κενὸν πνέχει.
Εἰς κόπρον θυμεῖ.
Εἰς τὸ πῦρ ξαίνει.
Εἰς οὐρανὸν πτύει.
Εἰς πεπνημένον πίθον ἀνίλλει.
Εἰς τὸν οὐρανὸν τοξεύει.
Εἰς ὕλαν κραυγάζει.

Bovem mugire.
Gruem gruere.
Porcum grunnire.
Equum hinnire.
Noctuam cacabare.
Cuculum cuculare.
Corvum crocitare.
Leonem rugire.
Apes bombilare.
Asinum ruderes.
Serpentem sibilare
Vespam pungere.
Pipiones pipire.
Cicadam stridere.
Anserem gratitare.

opter pocula se jactat.
oquitur stertenti.
gonem in jugo montis quærit. *Sir.22.8.*
eti ventum venatur. *Suid.*
is ad eundem lapidem impingit. *Adag.*
ervus cùm sit comam gerit. *Suid.*
ehendit umbram. *Sir.34.2.*
bi-ipsi placet. *Plato.*
à pediculos occidit.
x musca Elephantem facit. *Lucian.*
er ex anno tollit. *Herod.*
x arena funiculum nectit. *Adag.*
x eodem ore calidum & frigidum efflat. *Avian.*
xtra viam publicam ambulat. *1Co.14.9.*
aerem loquitur. In vanum curritt. *Suid.*
simum odorem aromatum spargit. *Arist.*
nem dissecat. *Adag.*
cœlum exspuit. *Athen.*
dolium perforatum haurit. *Zenod.*
cœlum jaculatur. *Adag.*
sylvam clamat.

Εἰ. ὕδωρ γεάσει.
Εἰς ψάμμον ἀπείρει.
Ἐλαίῳ πῦρ σβεννύει.
Ἐν ἄλῳ δρεπανίζειν θέλει.
Ἐν ἀλλοδείῳ χορῷ πόδα τίθησ.
Ἐν χοίνῃ ἢ γονία κυφαίᾳ κέλητα γυμάσει.

Ἐν θέρει χλαμύδα καταβίζει.
Ἐν κύγχνδι βόρβορον κυκᾷ.
Ἐν μέλιτι σανδὸν καταπάτει.
Ἐν πέτρᾳ ἀρεῖ.
Ἐν σπυρῷ κοδομάδει.
Ἐν τῷ σκότῳ ἀρχεῖ.
Ἐν φυλλης δέξει θεὸν ὀπιπαλεῖ.
Ἐπὶ καμάμης ἀρεῖ.
Ἐπὶ ῥιπὸς πλεῖ.
Ἐπὶ ψυχρὸν ἵππον τοῦ ἄρτος ὀπιβάλλει.
Ἐθίσει τῳ καρδίαν.
Ἐχῖνον πείκει. θρύον θρυγαιᾶ.
Ἔχιν θείῳ ἕλει.
Ζάγνύει τας ἀλώπεκας.
Ζωνῇ ζέειν ζωννύει.
Θίνασει θείνει συραγα.
Θανόντας κολάζει.
Θυμηδίδα ἐν θυλάκῳ σειφόρει.
Θώρακα δρύπτει.
Ζητεῖ ἀκακηδίδα ἐν σφενδάμνῳ.
Ἀμύγδαλα ἐν ἀπίῳ.
Ἄμμιον ἐν ἀμώμῳ.
Ἄρακον ἐν πάππῳ.
Βατανον ἐν ἀκάρνῃ.
Βάρβυλα ἐν κομάρῳ.
Ἐν θημάσιν ὕδωρ.
Ζιγγίζειν ἐν σμίλακι.
Κιζώειον ἐν κίκει.
Κύρδαμον ἐν κασίᾳ.

Ἄκαρ

In aquam scribit. *Lucian.*
In arenam seminat. *Adag.*
Oleo ignem extinguit. *Zenod.*
In area latitare cupit. *Idem.*
In alieno coro pedem ponit. *Plut.*
In caverna aut angulo obscuro equum desultatorium gyrat.
Æstate penulam deterit.
In cratere cœnum miscet. *Adag.*
Melle seipsum perungit.
In petra arat. *Diog.*
In stabulo hordeum torret. *Am. 6. 11.*
In tenebris saltat.
In pulicis morsu Deum invocat. *Adag.*
In culmo arat. *Adag.*
Vimine navigat. *Suid.*
In frigidum furnum panes immittit. *Pind.*
Devorat cor suum. *Adag.*
Echinum pectit. Juncum scabit. *Pythag.*
Viperam folio ficulneo capit.
Jungit vulpes. *Adag.*
Zonâ speltam cingit. *Lucian.*
Volâ perculit cuspidem hastæ.
Mortuos castigat. *Moschus.*
Ellychnium in sacco circumfert.
Thoracem lacerat. *Adag.*
Quærit Accalin in acere.
Amygdala in pyro.
Minium in amomo.
Aracum in larice.
Semen raphani in acarne.
Pruna Damascena in arbuto.
In mari aquam.
Zingiber in taxo.
Ciborium in cici.
Nasturtium in cassia.

Ἀκαρῆν ἐν ἀκόρνῃ.
Ἀμμι ἐν ἀλίσμαλι.
Ἄνισον ἐν σημύδᾳ.
Βαῖον ἐν ἀχράδι.
Βαλαύστιον ἐν βαρζίλῳ.
Γελγίδας ἐν φιλύρᾳ.
Ζίζυφα ἐν κλήμασι.
Κύϊκα ἐν κϊκί.
Κίνναν ἐν κυπαίρῳ.
Κάγκαμον ἐν ἰξῷ.
Κεράτια ἐν ἀκίῃ.
Κολοκυνθας ἐν νυκτῖς.
Κολοκασίαν ἐν κοννάρῳ.
Κωμακὸν ἐν ζαμείᾳ.
Κίτεια μῆλα ἐν κινναμώμῳ.
Κόστμβον καὶ ὄζον ἐν σχοίνῳ.
Κυδώνιον μῆλον ἐν κεραπείᾳ.
Λάνθον ἐν τίλῳ.
Λᾶσον ἐν κίσθῳ.
Μέσπιλα ἐν μύρτῳ.
Μόρα ἐν πλατάνῳ.
Μυρόβυλον ἐν ἀρανίᾳ.
Νάρδιλον ἐν νηρίῳ.
Ὄρζυζον ἐν κόγκῃ.
Πισάκια ἐν μελίᾳ.
Τερέβινθον ἐν τέλμαλι.
Στελίδα ἐν κλήθρᾳ.
Σέσαμον ἐν σκαμμονίῳ.
Φιδάλειαν ἐν ἀκρώθῳ.
Σανδαράχιον ἐν σκολύμῳ.
Χαμαίπιτυν ἐν κοκκύμῃ.
Ἰσὸν ἀσάχνης ὑφαίνει.
Καρόζι βάδισμα μιμεῖ.
Καχκάζει καμασῖνας ἀηδών.
Κάμιλον διώκτρημα ῥαφῆς διάγει θήλ.
Καστίτερον κασσύτ.

Κρ

Acorum inacorne.
Ammi in aliſmate.
Aniſum in betula.
Ramum palmæ in pyro ſylveſtri.
Florem mali Punici in barbilo.
Allii capita in tilia.
Zizypha in palmitibus.
Cyicem in coice.
Cinnam in Cypero.
Gummi Arabicum in hedera.
Ceraſa in ſambuco.
Cucurbitas in palmis.
Colucaſiam in connaro.
Caryophyllum in zaleo.
Poma citria in cinnamomo.
Nodum & ramum in ſcirpo.
Cotoneum malum in corno.
Lacaphthum in ſtercore.
Luſſum in ciſtho.
Miſpila in myrto.
Mora in platano.
Fructum arbuti in meſpilo.
Naptham in nerio.
Obryzum in teſta.
Piſtacea in fraxino.
Terebinthum in lacuna.
Viſcum in alno.
Seſamum in ſcammonio.
Ficum in junipero.
Sandaracham in carduo.
Galbanum in copſimo. *Iſa.* 59 5

las aranеæ texit.
ncri greſſum imitatur.
cabo piſces captat.
nem per foramen acûs trajicere vult.
nnum conſuit.

Κρωσσὸν θρυγανᾷ.
Κέγχρον βυπᾷ.
Κιμβεείνω πῦρ πεισέλλει.
Κηρὸν τοῖς ὠσὶν ἐπαλείφε.
Κλειδὶ τὰ ξύλα σχίζει.
Κόκκυς τῆι ῥοᾶς ἀποροῦσι.
Κοκκίνῳ μανδύῃ.
Κέρκα κλύζει καθαρίζει.
Κρωπίῳ σφαγῷ κέαι ἐτέλω.
Κρηνέρα ὕδωρ ἀφύει.
Κιλλὸν εἰς λαβύρινθον ἐνάγει.
Κυνὶ δίδωσι ἄχυρα, ὄνῳ δ' ὀσία.
Κύμαλα μεζῆ.
Κύπασιν καὶ σισύρνην ἐμπερόνει.
Κωλανίζει καὶ κυβιλίζει.
Κωφῷ ἀείδει. Λειμῶνα λιχράει.
Κίκιννον κινδάλοις κλανίζει.
Κανίδας σκώλω καίνει.
Κορωνὴ κορεῖ ἔλαφον.
Κονδύλῳ κορύλλια θλᾷ.
Κολακρέτας ἰαμβίζει.
Λῆρον ληρεῖ. Λίθον ἕψει.
Λίνον λίνῳ συνάπτει.
Λύχνον καμπύλλω ἐν λίγδῳ ἐξορθοῖ.
Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἅπτει.
Μανδραγόραν πίνει.
Μέμνονι μάννα δίδωσι.
Μορμολυκείοις ἐκφοβεῖ τὸν λέοντα.
Μαρίλλῳ ἐν μαρσύππῳ περιφέρει.
Μύτιν μυείλῃ μύπτει.
Μίτυς μισύλλει. πετεινὸν πέπτει.
Νεκρὸν μυρίζει καὶ φυκοῖ.
Νεφέλας ξυγει.
Νῆα καὶ κωπέας ἀνθ' ὅπλων ἀλλάπτει.
Ξύλον εἰς νάπον φέρει.
Ξυρεῖ ἐν χρῷ.

Urceum fricat.
Milium terebrat. *Suid.*
Veſte ignem circumfert.
Ceram auribus oblinit. *Homer.*
Clave ligna findit. *Plut.*
Acinos mali Punici ſculpit.
Tribo divinat. *Adag.*
Corvum abluit & purgat.
Falce tortuoſâ findit ſalicem.
Cribro aquam haurit. *Lucian.*
Aſinum in labyrinthum inducit.
Cani dat paleas, aſino autem oſſa. *Adag.*
Fluctus numerat. *Theoc.*
Cupparum & penulam comburit.
Indecorè laſcivit & cubito percutit.
Sur docanit. Pratum pavit.
Cincinnum paxillis pectit.
Cendes palo præuſto occidit.
Clavâ verrit pavimentum.
Digiti articulo corallia tundit.
Quæſtores convitiatur
Nugas agit. Lapidem coquit. *Ariſt.*
Linum lino nectit. *Lucian.*
Lacillum curvum in mortario corrigit.
Lucernam circa meridiem accendit.
Mandragoram bibit *Diog.*
Aſino mannam præbet. *Adag.*
Larvis terret leonem. *Diod.*
Favillam in crumena circumfert.
Naſum bucceâ panis excavata emungit.
Chordas diſſecat. Calculum coquit.
Morruum inungit & fucat. *Adag.*
Nebulas diverberat. *Diog.*
Rudentes & remos cum armis commutat. *Adag.*
Lignum in ſylvam fert. *Adag.*
Ad cutem uſque radit. *Sophoc.*

Οἰκοδομεῖ ὅτι τλῶ ἄμμον.
Ὄνον κείρει.
Ὄνυξ κεφαλὴν πλανᾶται νίζῳ.
Ὄνυξ πόκον ζητεῖ.
Ὀσφῦν συγκολλᾷ.
Ὄφιν ἐν κόλπῳ θάλπεις.
Ὀπυΐαν ὀργᾷ.
Πλημμονᾶς εἰκῇ ὀδύνει.
Παντὶ ἐμβάλλῃ δεξιάν.
Παρὰ ποταμὸν φρέαρ ὀρύττῃς.
Παρὰ κοπὸν ἀποφέρεις
Πέρα τῶ μαζῶ βεβύλλῃ χὴ μασᾷ.
Πίνῃς βαρβάχων τέρτον.
Πηλῷ πηλὸν καθαίρεις.
Πίστοις ἐπιτίθησι πῖλον.
Πεὶν ἐσφάχθω δοκεῖ.
Περὶ τῆς νίκης θέαμβον ἄδεις.
Περὶ τῆς ψυχᾶς ὁ δρᾶκων τοὺ γέροντας.
Περὶ τῆς φακῆς αὐξάνει λέβητα.
Περὶ τὰ ἔργα κολοφῶνα ἐπιτίθησι.
Περὶς τεῖχον λέγει.
Πτερνίζει πρὸς ἄρθμιν χὴ κρέασον.
Πρὸς τὸν ἥλιον τεθραμμένον λέγει.
Πτᾶσαι ὡς τὶς ἀλέκτωρ.
Πῦρ μαχαίρᾳ σιδηρᾷ.
Πυρῦ δᾳλὶ μιγνύεις.
Ῥητὰς ῥαιοκύφας ἀνορεῖ.
Σαυτὸν γεροίρει.
Σφρᾶ πείζει. χνῦν λικμᾷ.
Σίσιον εἰς ἀμίδα ἐμβάλλει.
Σκέπαρνον εἰς τὸ σκέλος ἀυτῦ περισβάλλει.
Σκορπίον ἀνὶ πέρκης λαμβάνεις.
Σεμίδαλιν ταλγῶ χὴ σικύαν φαθυρὸν ἐθέλεις.

Σιβυλλάνην θέλεις.
Σπάργανον παρέσχες.

Στῆθι

Ædificat ſuper arenam. *Mat.7.16*
Aſinum tondet. *Ariſt.*
Aſini caput nitro lavat. *Adag.*
Aſini lanam quærit. *Diog.*
Teſtam conglutinat. *Sir.27.7.*
Serpentem in ſinu fovet. *Æſop.*
Uxorem habere impatienter appetit.
Luctantes temerè inciteat.
Cuilibet porrigit dextram. *Plut.*
Juxta fluvium puteum fodit. *Adag.*
Coram ſurdo ſtrepitum facit.
Præter modum potitat & manducat.
Bibit ranarum more. *Athen.*
Lutum luto purgat.
Pipionibus imponit pileum.
Priuſquàm mactârit excoriat. *Adag.*
Ante victoriam triumphum canit. *Adag.*
Ante barbam docet ſenes. *Adag.*
Ante lentem auget ollam. *Athen.*
Ante opus colophonem addit.
Contra murum loquitur. *Pythag.*
Calce ſerit contra cuſpidem teli & haſtæ.
Adverſùs ſolem remeantem loquitur. *Pythag.*
Trepidat in morem Gali cujuſdam. *Adag.*
Ignem gladio fodit. *Plut.*
Ignem aquâ miſcet. *Idem.*
Sublicas fractas erigit.
Seipſum laudat veneratúrque.
Catenâ ſerrat. Plumam vetilat,
Cibum in matulam immittit. *Plut.*
Aſciam cruri ſuo illidit.
Scorpionem pro perca ſumit. *Adag.*
Similaginam rancidam & cucurbitam putridam comedit.
Vaticinari vult.
Faſcias dilacerat.

Sterilem

Στεῖρον ἀχερὸν ἀπείρει.
Στενὸν δακτύλιον φέρει.
Στίλβω σμιλδεῖ.

Συγκρίνει
Αὐλὸν σάλπιγγι.
Καρκίνος δασυποδι.
Βύρσαν βύσσῳ.
Γιγγλυμὸν γυλιῷ.
Κώνωπα ἐλέφαντι.
Μέλιτταν τέττιγι.
Ψίττακον στρουθῷ.

Σύφαις σαίρει τὸ ὕδωρ.
Σφηκίας ἐρεθίζει.
Τράγον ἀμέλγει.
Σαθρόνας χαλκὸς ἀράττει.
Τὰς μηχανὰς μὴ πόλεμον κομίζει.
Τηΰσιον κάμαλον ῥέζει.
Τῷ αὐτῷ σίαν φορεῖ.
Τὸν λέοντα νύπτει.
Τὸ φῶς ἡλίῳ δαυείζει.
Τυφλοῖς ὄμμασι κῶφ κλύζει.
Τῷ λύκῳ μὴ ὄϊν σωπάπλει.
Τὰς τεθνηκότας ἀποκλαίνει.
Τῷ βοὶ μὴ λαγωὸν κυνηγεῖ.
Τὸ πεπαχθὲν πεπάπει.
Τὰς ἑαυτοῦ κορύμβας πλέκει.
Ὑδωρ ὑπὲρῳ ἐν ὄλμῳ πλήπει.
Ὕδραν τέμνει.
Φαλακρὸν τίλλει.
Ὑπὲρ πῆραν φερνεῖ.
Φλυαρεῖ χρύζει καὶ κιχλίζει.
Φλοῖσσον χρίσον δαιδεῖ.
Χάος ἀρχαιότερα λαλεῖ.
Χίονα ἐν βαιῷ φρύπει.

Sterilem agrum colit. *Plato.*
Arctum annulum gestat. *Pythag.*
Nummum scalpro amputat.

Comparat
- Fistulam tubæ. *Diog.*
- Cancros lepori.
- Corium byssо.
- Cardini vas vimineum.
- Culicem Elephanti. *Lucian.*
- Apem cicadæ.
- Psittacum passeri.

Lacernis purgat pavimentum.
Vespas irritat. *Plut.*
Hircum mulget. *Lucian.*
Favos apum paxillo pertundit.
Machinas post bellum affert. *Plut.*
Inanem laborem facit.
Suam ipsius umbram timet. *Socrat.*
Leonem stimulat. *Adag.*
Lumen soli mutuum dat. *Plut.*
Calidis aquis ovium vellus abluit.
Lupo ovem committit. *Adag.*
Mortuos occidit. *Arist.*
Bove leporem venatur. *Adag.*
Actum agit. *Adag.*
Suos nectit cincinnos.
Aquam pistillo in mortario tundit. *Lucian.*
Hydram secat. *Plat.*
Calvum vellit. *Arist.*
Ultra peram sapit. *Lucian.*
Blaterat, cachinnatur & hiscit.
Sonitum aquarum & exilem vocem avium metuit.
Antiquiora quàm Chaos loquitur. *Adag.*
Nivem in furno torret.

Ungulâ

Χιλῆ ἐθείσατο χ' λάχνιλω ἀποξύσι.
Χρυσῆ ὄψι ἰσιχνεῖ.
Χελίχρω μέλι σφσφέρει.
Χρυσῆ ἐλόχυς.
Ψυχίδι σχίζα τιμήσει.
Ψυλαφεῖ ἐν πῷ σκότῳ.
Ὠμιλεῖ χ' κοπάδον ἀφιλεῖ.

Τέλος.

Ungula comam & lanuginem abradit.
Aureos montes pollicetur. *Adag.*
Bilioso mel profert. *Lucian.*
Deaurat pediculos pomorum.
Forcipe pilum resecat.
Palpatur in tenebris. *Arist.*
Ludum nucum & cottabum vehementer amat.

FINIS.

Ad R. D. pronepotem & filium lustricum seu spiritualem.

Kalendis Januarii, 1646.

Spes patris, & mea spes! Sacro de fonte levate
Compatre me, consors nominis atque mei!
Quam tibi mitto rudi contextâ carmine strenam
Acceptam indubii pignus amoris habe.
Quoſque salutares monitus complectitur, imo
Pectore fige, oculo nec properante lege.
¶ Primum ergo Domino, fueras cum fonte Sacratus,
Obstrictum voto te meminisse decet.
Hinc duce sub Christo, cum mundo, carne, Dracone
Hostibus infestis, bella gerenda tibi.
Vendicat ipse sibi Sanctus te Spiritus Ædem,
Polluat hanc sordes ne vitiosa, cave.
Puro igitur summum cultu venerare Jehovam,
Ferventiq; frequens pectore funde preces.
Ille boni fons est, unde omnis gratia manat,
Dat solus vires, auxilioq; juvat.
¶ Pectore suscipias humili præconia verbi,
Inde ut nascatur, crescat ut inde fides,
Viva fides, operam vitam quæ fructibus ornat,
Ut fieri discas hostia viva Deo.
Multa parum ditat, si nuda, Scientia mentem:
Ille probe didicit qui facienda facit.
¶ Volve, revolve Sacri divina volumina Verbi,
Versetnocturna hæc atque diurna manus.
Ad veram ut sapias faciunt hæc Scripta salutem;
His qui nutritus sic sapit, ille sapit.
Hinc Sacræ Synodi patres hinc Scripta rigârunt,
Post sacros fontes queis tribuendus honos.
Hinc Schola, difficiles solvendo exercita nodos,
Hausit multiplices, & cumulavit opes.

Unde

Unde tamen liquidum poterit depromere verum
Qui ſatis ingenio judicioque valet.
Sed ſacrum fidei morumque eſt regula verbum;
Nil docet obliqui, falſi habet illa nihil.
Ethnica doctorum volvis cum Scripta virorum,
Delibes flores atque imiteris apes.
Eſt Domini quicquid decerpitur undique veri,
Vendicat inventum, jure, ubicunque ſuum.
Caſtiganda tamen ſunt iſtis hauſta lacunis,
Hagara ut Saræ ſerva miniſtret heræ.
Quin Artes etiam doctas, linguaſque diſertas
In varios uſus edidiciſſe juvat:
Huc animum intendas, donec maturior olim
Inſtructum his ætas ad potiora vocet;
Ut divina Sacri pandas myſteria Verbi,
Diſpenſans Chriſti pabula ſana gregi:
Vel, ſi non animas, ægrotis corpora ſanes;
Phœbea medicas arte adhibendo manus.
Vel cauſas tractes juris legumque peritus
Clamori aſſuetus litigiiſque fori,
Vita ineas quodcunque genus, quodcunque profeſſus,
Seligna ac Artes utilitate probant.
His cultus, Spartam nactus pro viribus orna,
Et pede inoffenſo pulvere curre tuo:
Sedulus exerce tibi quæ commiſſa talenta,
Summaque ſit, Domini gloria meta tibi.
Deinde tibi propriæ & fratrum ſit cura ſalutis,
Eſt humana Deo gloria magna ſalus.
Denique ſic hujus conſumas tempora vitæ,
Poſt obitum poſſis ut potiore frui.

Tui in Pietate & bonis Literis
Profectûs ſtudioſis.

R.D. *propatruus tuus*
& *compater.*

INDEX
IN
SEIDELIUM;
Vocum significationes, necnon Etymologiæ rationem Explicans.

Ἀάζω, fut. —άσω, præt. -ηα. exhalo: ab ἄω spiro; vel à sono quem inter exhalandum edimus. *Steph.*

Αβ.

Ἄβαξ—ακος—ὁ, abacus: ὁ μὴ ἔχων βάσιν, ab α priv, & βάσις fulcrum: quòd pedum fulcris non innitatur.

Ἄβαρ—αρος—τὸ, placentæ genus: ab ἀβερὴς delicatus; vel ab α priv. & βάρος pondus: quòd sit levis concoctionis.

Ἀβαύλος—ου—ὁ ἡ, nudipes; calceis carens: ab α priv. & βλαῦτα calceamenti genus.

Ἄβρα & ἄβρη—ας—ἡ, ancilla, famula: propriè, quæ dominam, honoris ergò, comitatur: ab ἁβερὴς—mollis: quòd ejusmodi mulieres sint ut plurimùm molliores.

Ἁβερὴς—ἐς—ὸν, delicatus; mollis, qui est bene curatâ cute. λαμπρὸς, τρυφερὸς, ἁπαλὸς. qui levi est incessu, ὁ κούφως βαίνων. ab α & βάρος: unde ἄβαρος, & per syne. ἁβερὴς. vel ἁβερὴς ab ἅπτω tango: ut sit propriè tener, qui facilè tangi potest. ἁπα-

Ἄβροτη — ης, ἡ, nox; pro ἀμβρότη, παρὰ τὸ μὴ θεωτέον εἶναι βροτὸν ἐν αὐτῇ: vel ἐν ᾗ βροτὸς οὐ φαίνεται, quòd mortales noctu non appareant.

Ἄβροτον — ου, τὸ, abrotonum; herba perpetuò virens: διὰ τὸ θεωτὸς ὄψιν ἀβρὸν καὶ ἁπαλὸν φαίνεσθαι, quòd aspectu tenerum & delicatum appareat.

Ἀβρυά — ων, τὰ, Mora; fructus mori, ita dicta, quòd sint ἁβρὰ, mollia & delicata.

Ἀβρωτάω — f. ήσω, orno.

Ἀβρυτάκη — ακης, ἡ, Abyrtace: edulii genus ex nasturtio, allio, & sinapi: παρὰ τὸ ἀβρὸν τηκεσθαι, quòd facilè liquescat.

Βυσσος — υσσος, ὁ, καὶ ἡ, Abyssus, vorago, immensæ altitudinis aqua; ab α priv. & βυσσὸς, lonicè pro βυθὸς, fundum; παρὰ τὸ βύω, βύσω, βέβυκα, βέβυσμαι, βέβυσται, unde βυσσὸς καὶ ἄβυσσος. ἐπὶ ἧς οὐδεὶς εἰσπλεῖ διὰ τὸ βάθος. vel παρὰ τὸ βύω, τὸ καλύπτω. καὶ τὸ α ἐπιτατικὸν, ὁ τόπος ὁ ὑπὸ πλήθους ὑδάτων κεκυπτόμενος.

Αγ.

Ἀγαδὶς — ίδος, ἡ, glomus; ità dictus, quòd in eo fila ἄγαν πιδοῦσι valdè cumulentur.

Ἀγαθὸς — ὴ — ὸν, bonus; παρὰ τὸ ἄγαν θέειν ἡμᾶς ἐπὶ αὐτὸν; quòd omnes ad bonum curramus: vel quasi ἀγασθὸς admirandus; ab ἀγαμαι miror; vel quasi ἄγαν θεῖος, valdè divinus: vel ab α ἐπιτατικῷ & γαθὼ, Doricè pro γηθῶ gaudeo; quòd boni tantùm habeant, unde lætentur.

Ἀγάλλομαι, exsulto, gestio, gloriè; παρὰ τὸ ἄγαν καὶ ἄλλα, τὸ πηδῶ, valdè salio, præ gaudio exsulto.

Ἀγάλλω, f. ἀγάλῶ, orno; ab ἄγαλμα decus; splendidus: vel ab ἀγάω admiror; splendida enim miramur.

Ἄγαν, valdè, vehementer admodum ἀκεραίως, ἐρρωμένως, πάνυ ζεστῶς.

Ἀγανακτέω, doleo, indignor, — f. ήσω, præt. ἠγανάκτηκα; ab ἄγαν & ἄχος, dolor; vel ab ἄγαν & ἄχω frango; dolor enim quasi frangit animum; vel ab ἄγαν & ἀνέχομαι ægrè fero.

Ἀγαπάω — ῶ, — ήσω — ᾶκα, amo; ab ἄγαν valdè & πάσμαι quiesco, acquiescimus enim in iis, quæ diligimus; vel ab ἀγαάπη.

Ἀγαάπη — ἀπης, ἡ charitas; παρὰ τὸ ἀγαπᾶν, τὸ πᾶν, amanti nihil difficile; & invictas militum & amantium copias dicebat *Plato*.

Ἀγαρικὸν — ῦ, τὸ, Agaricum. Agarus est fluvius Sarmaticæ Europeæ, circa quem nascitur.

Ἀγάσα — ήσω — ηκα, miror; ab ἄγαν nimis; nimietas enim cujusque rei est causa admirationis vel invidiæ.

Ἀγγαρεῖοι — άρειον, οἱ, tabellarii seu nuncii publici; γεγραμμένον vox Persica; hinc ἀγγαρεύω cogo ad currendum, vel aliquid ferendum; hinc παραγγάρης, perafanga viarum mensura; nos *miliaria* dicimus.

Ἄγγειον — είου, τὸ, vasculum ab ἄγγος vas.

Ἄγγελος — έλου — ὁ, angelus; ab ἀγγέλλω nuncio.

Ἄγγος — ους — τὸ, vas; ab ἄγω fero; quòd sit rebus ferendis idoneum.

ἀγελέω — f. ἀγελέσω — præt. ἠγέλεκα, Atticè ἀγηγερκα, congrego; ab ἀγω.

ἀγελάζω — άσω — ακα, congrego, gregatim vivo; ab ἀγέλη grex.

ἀγελαῖος — α, α — ον — congregabilis; ab ἀγέλη.

ἀγέρωχος — ον, superbus; παρὰ τὸ ἄγαν ἀυχεῖν; quod se & sua præcipuum jactarent. Vel quasi ἀγερόχος (contractè ἀγέρωχος) οἱονεὶ ἀξιῶν ἄγαν γέρας ἔχειν, quòd honores valdè cupiat.

ἀγήνωρ — ορος — ὁ, strenuus fortis; quasi ἄγαν ἀνὴρ, admodum vir.

ἅγιος — α — ιον, sanctus; ab ἅζω τὸ σέβομαι, veneror; quasi ἁζιος, atque ità ἅγιος, quòd sancti sint veneratione digni. Vel ab ἄζω, τὸ ἀποσεβῶ, quem enim veneramur, ei, honoris ergò, viâ cedimus.

ἀγκὼν — ωνος — ὁ, ulna; ab ἀγκὼν, cubitus.

ἀγκίστρον — ίστρου — τὸ, hamus; ab ἀγκύλος, curvus.

ἀγκών — ῶνος — ὁ, ulna; ab ἀγκάλη, idem.

ἄγκος — ους — τὸ, vallis. τὰ ἄγκεα καλοῦντες οἱ κοῖλοι καὶ βάθη τῆς ὀρεινῆς τόπους: depressa & concava montium loca; ab ἄγχω strangulo, quia inter montes angitur. Vel παρὰ τὸ ἀνακλίνεσθαι (per syncopen ἀγκεῖσθαι) inclino. Ἀναπαύεται ἥλιος χθαμαλὸς τόκος. Sirph.

ἀγκωλεύς — έως — ὁ, jaculator, qui jaculo utitur, quòd ἀγκύλη dicitur.

ἀγκύλος — η — ον, curvus, aduncus; ab ἄγκων, cubitus, quia incurvatur.

ἄγκυρα — υρας — ἡ, anchora; ἀπὸ τῆς ἀγκύλης καὶ ῥέω, h. e. a curvitate &. fluo; quia unco morsu alligat navem.

ἀγκὼν — ῶνος — ὁ, cubitus; ab ἀνακεῖσθαι, quòd in eum recumbamus.

ἀγλαΐα — αΐας — ἡ, splendor; ab ἀγλαός.

ἀγλάϊσμα — άϊσματος — τὸ, decus, ornamentum.

ἀγλαός — ὴ — όν, splendidus; ab αἴγλη splendor.

ἄγλιθες — ων, alliorum & cæparum capita.

ἄγναφος — ον, impexus, rudis, nondum à fullone purgatus; à ἀνάπτω vel γνάπτω, carmino, carpo.

ἀγνοέω — ήσω — ήκα, ignoro, nescio; παρὰ τὸ νοέω intelligo, & πλεονασμῷ τοῦ γ γνοέω cum α priv. partic.

ἁγνὸς — ἡ — όν, sanctus, castus, purus, venerabilis; ab ἅζω veneror; casta enim cultu & veneratione digna sunt.

ἄγνος — ου — ὁ, vitex, semen extinguens & castitati serviens; ab ἁγνὸς, quasi sine γονῇ.

ἀγνυθες — οι, Lapides, quo stamini inter texendum appendunt textores; ab ἄγειν & θεῖν, quòd motûs celeris sint causæ.

ἀγνοσία — ίας — ἡ, ignorantia;

ab α priv. & γνάσις notitia.

*Ἀγνώς —— ῶτος —— ὁ, ἡ, τὸ —— luſûs expers, à γοάω gemo, deploro

*Ἀγορὰ —— ᾶς —— ἡ, forum; ab ἀγείρω congrego; locus in quem populus congregatur, & ubi venalia conferuntur.

*Ἀγορεύω, dico, loquor, propriè loquor in foro; ab ἀγορὰ forum.

*Ἄγος —— εος —— τὸ, veneratio; ab ἄζω veneror.

*Ἀγοστὸς —— ὃ, ὁ, idem quod ἀγκὼν cubitus, palma & vola quaſi ἄγων ὀστέα: quia in commiſſuris brachii vertuntur oſſa, adductione, & deductione nervorum.

*Ἀγρα —— ας —— ἡ, præda, captura; ab ἀγρὸς ager; quia ibi fit.

*Ἀγριώτατος —— ότη —— ον, immaniſſimus; ab ἄγριος, agreſtis, ferox

*Ἀγρὸς —— ὃ —— ὁ, ager; ab ἄγω. quia pecus eò agitur; aut ab ἀγείρω congrego, quia ex agro congregantur neceſſaria ad victum. Vel ab ἀρόω aro, interpoſito γ.

*Ἀγυιὰ —— ας —— ἡ, vicus; ἀπὸ τῦ ἄγειν τὰ χῶα, quòd per viam gradiendo membra portemus. Vel ab α priv. & γυῖα membra; quia longiores viæ nec membra nec plexus habent.

*Ἀγυιεὺς —— ῆος —— ὁ congregatio. παρὰ τὸ ἀγείρω ἀγοιεὺς, & mutato o in υ, ἀγυιεὺς.

*Ἄγχι, propè, ab ἀμ' ἔχω, juxta poſitus ſum.

*Ἀγχόνη, ſtrangulatio, laqueus; ab ἄγχω ſtrangulo.

*Ἄγχω —— ἀγξω —— ἔγχα, ſtrangulo, ſuffoco; παρὰ τὸ ἀγω. nam ἀγχωεῖται τὸ τῇ φαρυγγα ζωὰ ἄγω, πνίγω.

*Ἄγω duco —— f. ἀξω —— pr. ἔγχα, Attice ἀγήοχα —— aoriſt. 1. ἤξα aor. 2 ἤγον, pro quo in uſu eſt ἤγαγον med. ἠγαγόμην.

Ἀγωγὴ —— ῆς —— ἡ, educatio, diſciplina; ab ἀγω ago.

Ἀγὼν —— ῶνος, ὁ, certamen; ab ἄγω ago: nempe ſtrenuè & viriliter.

*Ἀγωνίζομαι, certo, dimico —— fut. ίσομαι —— perf. p ſſ. ἠγώνισμαι ab ἀγὼν —— ῶνος.

Aδ.

Ἀδαήρ —— ος —— ὁ, ſaltugo gnatæ

Ἀδελφὴ —— ῆς —— ἡ, ſoror. Vide Ἀδελφὸς.

*Ἀδελφὸς —— ὃ —— ὁ, frater; proprièuterinus frater. ab α copul. & δελφὺς uterus; quaſi ὁμόδελφος qui ex eadem utero provenit.

*Ἀδέω —— ήσω —— ήκα, placeo; ab ἁδὺς Dor. pro ἡδὺς dulcis; quòd dulcia naturæ placeant.

*Ἀδηκονέω —— ήσω —— ηκα, valdè angor; ab ἀδὼ ſatio; ut ſit animâ dolorum ſatietate ſatiſcere; vel ab α priv. & δῆμος populus; ut is propriè dicatur ἀδημονεῖν qui, præ dolore, populi conſortium fugit.

*Ἀδὺν abundè adv. ab ἀδὼ ſatio.

*Ἀδὼν —— όνος —— ὁ, tonſilla, glandula

*Ἅδης —— ὃ —— ὁ, pro ἀΐδης, Pluto, orcus, Tartarus, infernus; ab α priv. & εἶδω video, quia eſt locus tenebroſus ubi nihil videtur. vel per antiphraſin ab ἀΐδω placeo, quia nemini placet.

*Ἀδιαλείπτως, indefinenter; ab α priv. διὰ, & λείπω.

*Ἀδικία —— ήσω —— ηκα, injuria, maleficio; ab α pr. & δίκη juſtitia.

*Ἀδικία —— ίας —— ἡ, injuſtitia; ab pr. & δίκη.

*Ἀδίνω

Ἄδικως —— injustè, adv.

Ἄδινος —— ὴ —— ον, densus, abundans: ab ἀΐδω fatio. vel ab α pr. & δίνη circumago; quòd con ferta turba non facilè circumagatur.

Ἀδολεσχέω —— ήσω —— ηκα garrio, garrulo sermone utor. Ἀπὸ τῆς ἡδὺ, τὸ εὐφραίνω cujus aor. 2. ἔδον, ex quo ἄδος, εὐφροσύνη & λέσχη sermocinatio. vel ab ἀΐδω i.e. κλέος, quasi dicas ad satietatem confabulatio.

Ἀδολεσχος —— ίχου —— ὁ, garrulus.

Ἀδουσι —— fut. —— ἀσομαι, cano. Vide ἀΐδω.

Ἄδος —— εος —— τὸ, satietas. κόρος, πλησμονή.

Ἀδρὸς —— ὰ —— ὸν, magnus, amplus, opulentus; ab ἄδω aff. tim. παρὰ τὸ ἥδω, τὸ εὐφραίνω, delecto: quòd abundantia delectet.

Ἀδωτος —— ον, impossibilis; ab α pr. & δωτὸς.

Ἀείδω —— ίσω —— ᾆσα, cano; ex poëtico ἀοιδέω.

Ἀδωρος —— ον, donorum expers; ab α pr. & δῶρον donum.

Αι.

Ἆθλον —— ίου —— τὸ, præmium, certamen.

Ἄεθλος —— έθλου —— ὁ, (contract. ἆθλος) certamen, labor; ex α epitat. & θλάω: vires enim lusûtio debilitat & frangit: παρὰ τὸ τλῶ, τὸ κρατέω, τλὸν καὶ ἄτλον.

Ἄθλος —— έθλου —— τὸ, præmium certaminis (contr. ἆθλον) ἀπὸ τῆς ἐθέλω volo, ἔθλόν τι ὄν, quod omnes habere volunt. Et cum α ὀπτατικῶς ἀέθλιον, τὸ πάντων θελητὸν, & sync. ἄεθλον, crasi ᾶθλον.

Ἀεὶ & αἰεὶ, semper; adverb. ab α ὀπτατικὸν & ἔω sum: verè esse, est semper esse.

Ἀείδω —— σω (contract. ᾄδω cano: propriè de poëtis; ab ἀ intensiva particula, & εἴδω scio: quod omnium planè scientiam sibi vendicarent poëtæ.

Ἀείρω —— ἄρω, tollo; quasi εἴς ἀέρα αἴρω, in aërem tollo. aor. insin. ἀεῖραι, particip. ἀείρας.

Ἄελλα —— έλλης —— ἡ, procella, turbo: παρὰ τὸ ἀεῖν, à spirando, ἢ ἑλεῖν tollendo: quòd multa flando tollat, vel ab ἄω & εἰλεῖν coarcto, complico, quòd surgente procellâ crispatur unda.

Ἄέξω (vel αὐξάω) —— ήσω —— ηκα, augeo: ab α epitat. & ἔχω —— ἕξω, habeo, scil. in honore, & quasi magnifacio.

Ἀεργὸς —— ὸν —— ὁ ἡ, piger, ignavus: ab α priv. & ἔργον opus.

Ἀετὸς —— οῦ —— ὁ, aquila: παρὰ τὸ ἀεὶ ἑτοῖμος εἶναι quòd vivax. vel ab αἴσσω, τὸ ὁρμῶ, cum impetu feror: quòd sit alces impetuosus.

Αζ.

Ἄζω —— σω —— ᾶκα, sicco; ab α priv. & ζάω vivo: quòd arida, quibus humidum radicale perit, vitâ destituuntur.

Ἄζομαι —— σομαι —— ᾶκα, veneror, colo: παρὰ τὸ χαίζω (τὸ ὑποχωρῶ) cedo: quem enim venerantur,

ei, honoris gratiâ, viâ cedimus.

Aα.

Ἀηδὼν ——— όν ——— ών, luſcinia: ab ἀείδω, cano; quòd canora ſit. vel ab ἀεὶ καὶ ᾄδω, quaſi ἀεὶ ᾄδων, quòd perpetuo cantet, ubi ſemel incœperit.

Ἀήρ ——— έρ ——— ος, caligo: ab α priv. & ὁράω video.

Ἀήρ ——— έρ ——— ος, Aër: ab ἄω, ἄημι ſpiro; nam flatus eſt aër motus. vel ab ἀίσσω τὸ κινέω, ſic dictus à levitate. vel ab ἀεὶ ſemper, & ῥεῖν fluere; quòd à vento agitetur & perpetuo ſit in fluxu.

Ἀήσυλος ——— ον, gravis, moleſtus: ἀπερπὴς, λυπηρὸς. παρὰ τὸ ἄσαι, i.e. βλάψαι, quaſi ἀ-συλος, & pleonaſmo τοῦ η ἀήσυλος, βλαπτικὸς, nocivus. vel ab α priv. et ἄδω obleƈto. ἀηδὲς τὸ μὴ τέρποντα.

Ἀπλ ——— ον, inſatiabilis, vehemens; ab α priv. et ἄδω ſatio; vel ab ἀετὸς aquila: quòd ſit animal planè rapax.

Aδ.

Ἀθάνατος ——— ον, immortalis: ab α priv. et θάνατος mors.

Ἄθηλος ——— ος ——— ον, Puls, farina.

Ἀθήλω ——— ξω ——— ξα, mulgeo, ſugo; à θῆλη papilla: ex qua lac elicitur. vel ab α congregativo, et θήλω mulgeo.

Ἀθετέω ——— ήσω ——— κα, ſperno, rejicio, irritum facio; ab α priv. et τίθημι pono.

Ἀθήρ ——— έρ ——— ός, ariſta; ab α epitat. et θέρος æſtas: quòd a-riſtæ in æſtate colligantur.

Ἄθλιος ——— ώτερος ——— ώτατος miſer, ærumnoſus; ab ἆθλος, ου certamen, labor.

Ἀθρέω ——— ήσω ——— ἤθρηκα, video ſpecto. à θεάομαι, et per ſyn α᾽θρέω.

Ἄθροος ——— όα, ——— ον, confertus ab ἄθρα ſimul, et θρέω cum ſtrepitu ruo: ubi enim turba, ibi ſtrepitus 2. repentinus, quaſi ἄνευ θρόου, ſine clamore et ſtrepitu.

Ἀθύρω ——— ῶ ——— κα, ludo: παρὰ τὸ ἄγαν θύειν: quia pueri ad ludendum cum impetu ferantur vel, ab α priv. et θύρα janua extra fores enim potiùs quam domo luditur.

Aι.

Αἰάζω ——— άξω ——— κα, lamentor ab αἰαῖ heu, lugentium voce:

Αἰανὴς ——— ὴ ——— ὸν, et αἰδνὴς ——— gravis: ab αἰάζω.

Αἰγανέον ——— έα ——— τὸ, jaculum, haſta: παρὰ τὸ ἄγαν ἵεσθαι, quòd longiùs mittatur. vel παρὰ τὴν τῆν αἰγῶν ἰθύν, quòd in capras mitteretur.

Αἴγειρος ——— ειρα ——— ος, Populus, nigra: παρὰ τὸ ἐκ τῆς γῆς ἔχειν αἴσιον quòd citò ex terra progermine vel quasi ἔγγειρος ab ἐγείρω excito; quòd ſit arbor procera, et altum excitata.

Αἰγίθαλος ——— ος, Parus. videtur dici, quòd impetu viteat ſeu impetuosè volet. αἰγὶς procella, et impetuosus flatus θάλλω vireo.

Αἴγιθος ——— ίθια ——— ος, et αἰγίθαλος agithus, avis.

Αἴγλη ——ης——ἡ, splendor; ab ἀίσσειν λίαν, quia splendor solis micat.

Αἰγυπιὸς——ὁ——ὁ, vultur; à γῦψ.

Αἰγωλιὸς——ὁ——ὁ, ulula. ab ἀεὶ semper, et γωλιὸς spelunca: quòd in speluncis et locis obscurioribus interdiu lateat.

Αἰγὸν——ὄνος——ὁ, caprile: ab αἴξ——αἰγὸς capra.

Αἰδήμων——ων——ον, venerabilis, reverentiâ dignus; ab αἰδὼς——ῶς, pudor, reverentia.

Ἄϊδνος——ον, pro ἀκλυδὲς, obscurus, occultus: ab ἀ priv. et δῆλος manifestus.

Ἄϊδης——ου——ὁ, infernus, sepulcrum: ab ἀ priv. et εἶδω video: quòd sint loca tenebrosa.

Ἀΐδιος——ον, sempiternus; ab ἀεὶ semper.

Αἰδοῖος——α——ον, venerabilis, ab αἰδὼς.

Αἰδομαι——et αἰδέομαι, veneror.

Αἰδὼς——όος——οῦς——ἡ, verecundia: παρὰ τὸ εἰδω, τὸ βλέπω, cum ἀ priv. ἀϊδὼς——κρὶς αἰδὼς, quia est intuendi fuga.

Αἰὲν semper. Vid. ἀεὶ.

Αἶθ semper, poëticè.

Αἰζὸς——ὲ——ὁ, juvenis. ὁ παρ' αἶμα ζέων: ab ἀεὶ semper, et ζέω ferveo; juventus enim est ætas fervida. vel ab αἷμα sanguis, et ζέω ferveo; quòd juvenibus sanguis soleat fervere. vel ab ἀ epitat. et ζέω.

Αἰθὴρ——ῆρος——ὁ, ab αἴθω uro; quia ardere videtur sideribus quæ sunt ignes cœli. vel ab ἀεὶ semper, et θεῖν currere: quia cœli perpetuo motu torquentur.

Αἰθρία——ας——ἡ, aër sudus, serenitas.

Αἴθυια——υας——ἡ, mergus, anas; ab αἴθω uro: quòd flammeo sit colore.

Αἰκάλλω——λῶ——κω, blandior: ab ἀεὶ semper, et κάλλος pulchritudo: quòd homines pulcritudini semper adblandiantur. vel quia ἀεὶ κάλως λέγ. vel à κηλῶ demulceo; propriè canis est qui auribus et caudâ blandientis signum præbet. *Schol. Aristoph.*

Αἰκία——ίας——ἡ, verberatio: ab ἀεικὴς indecens: propriè dicitur, non simpliciter verbera, sed indigna. Unde *Steph. in Elect.* αἰκίζεται ἐν αἰκίαις.

Αἴλινος——ινη——ον, miser; ex αἰ Λίνος, vel αἰ Λίνον, quòd in Carmine lugubri deplorante Lini mortem sæpiùs repeteretur.

Αἴλουρος——ὑρα——ὁ, felis, catus: παρὰ τὸ αἰόλλειν καὶ ἀναλίσκειν τὸν ἔγκαρ, καὶ κινεῖν. quod caudam in varias formas mutet, et circumverset.

Αἷμα——ατος——τὸ, sanguis: ab αἴθω ardeo, quòd sanguis ardoris est fomes in corde. ab αἴθω præt. pass. ἥσμαι: unde αἱσμία, καὶ, κατ' ἐνδειαν, αἷμα, et mutatione spiritûs, ἅμα. quia αι diphthongus ante α et ρ aspiratur; ante reliquas consonantes ψιλοῦται.

Αἴμυλος——ύλη——ον, blandus, affabilis; tam in bonam quàm in malam partem: ab αἷμα sanguis; quòd ii, in quibus maxima dominetur sanguis, sint ut plurimùm blandiores.

Αἴν

Αἶν-Θ——ε——ὸ, laus: παρὰ ἰαίνω delector, quia laudis amore capiuntur homines; quasi ἴαν-Θ, & per aphæresin αἶν-Θ.

Αἰνὸς——ὴ——ὸν, gravis, horrendus. παρὰ τὸ δεινὸς, abjecto δ, & ε mutato in α, vel παρὰ τὸ δαὶς pugna, δηΐνὸς, δαϊνὸς, & αἰνὸς, ὁ μαχαιρας. vel per syncopen, ab αἰανὸς, idem.

Αἰνυμαι——capio: ab αἰρεῶ ἀίρνω fit αἴρνυμι & αἰῤῥυμαι, α abjecto ῥ, αἰνυμαι.

Αἴξ——αἰγὸς——ὁ, capra: ab ἀΐσσω, τὸ ὁρμῶ, cum impetu ruo: fut. ἀίξω——ἀΐξ, & per synæresin αἴξ, quòd fit animal impetuosum.

Αἰόλ-Θ——όλη——ον, varius: ab ἀεὶ ἄλ-Θ semper alius.

Αἰονάω——ήσω——κα, aspergo: ab ἀεὶ semper, & νάω fluo. Aspersio non sit sine humidi fluxione.

Αἰπὺς——εῖα——ὺ, altus: ab ἄπος altitudo, quæ est ἀπόθεν procul.

Αἶξ——ος——ὁ, malleus: ab αἴρω, tollo, quia inter cudendum tollitur. Vel per Metathesin a ῥάιστα, παρὰ τὸ ῥαίειν ἢ διαφθείρειν τὰ τυπόμενα.

Αἱρετὸς——ὴ——ὸν, eligibilis: ab αἱρέω eligo.

Αἱρετώτερος——eligibilior.

Αἱρέω——ήσω——κα, capio, eligo: ab αἴρω.

Αἶρω——ἀρῶ——ῆρκα, aor. 1. ἦρα——ἄειρα——ἀεῖρω——ἀῖρμαι——ἄορα——ἄειραι——ἀεῖρας. tollo, perf. ἦορα, & aor. 1. ἦρα habent simplex η pro augmento, sine ι subscripto; quia in futuro est simplex α, quòd resolvitur illud η in α, non in αι, ut Matth. 20. 14. ἆρον τὸ σὸν, tolle quod tuum est.

Αἶσα——ης——ἡ, fors, fatum; quasi ἀεὶ ἔσται, necessariò & semper existens: vel quasi ἀεὶ ἴσα, sui semper similis, & nunquam mutans rerum ordines. vel quasi δαΐσται a δαίω, τὸ μερίζω partior: quia equalia partitur omnibus, & sceptra trigonibus æquat.

Αἰσάλων——ον-Θ——ὁ, Æsalo, capitis genus: ab αἴσσω, cum impetu ruo. vel ab ἀεὶ συλᾶν: est enim rapax.

Αἰσθάνομαι, sentio, fut. αἰσθήσομαι, præt. ἤσθημαι: ab αἴσθω quod idem αἴω sentio.

Αἰσυλ-Θ——ος ἡ ἢ πορρώτερον ἢ ἀδικος, iniquus & sceleratus; quasi ἀπ' συλ-Θ, ab αἶσα & α priv. sine æquo & justo. vel. παρὰ τὸ ζυλῶ ἢ α ὑπερτατικὸν, ἀ'συλος, ἢ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἰ'συλ-Θ. vel ab α'σσα, τὸ βλάπτω——ἄσυλος & αἰ'συλ-Θ.

Αἰσυμνάω——ήσω——κα, impero; ab αἰσυμνήτης certaminis præfectus, παρὰ τὸ αἶσιον νέμειν. quòd ejus erat præmia certaminis distribuere. vel παρὰ τὸ ἐπὶ αἴσῃ μνήμῃ πιστεύω.

Αἴσχιστος——ίστη——ον, fœdissimus; ab αἶσχος.

Αἶσχος——ε-Θ——τὸ, turpitudo; probrum; ab α priv. & ἴσχω habeo, ὁ οὐκ ἔχων τι βέλτιον ἴσχειν, quod nemo habere velit. comp. αἴσχιων, sup. αἴσχιστος.

Αἰσχρὸς——ά——όν, turpis: ab αἶσχος.

Αἰσχύνη——υνης——ὴ, turpitudo; ab αἶσχος.

Αἰσχύντερος——ίων——ίον, pudendus,

dendus, verendus.

Αἰσω —— fut. —— αἴξω, cum impetu mo: ab α epitat. & ἴω eo.

Αἰτία —— ω —— ήσω —— pr. ᾔτηκα postulo, peto: à τὸ significante ζητῶ (quæro) & α epitat

Αἴτημα —— ατος —— τὸ, petitio.

Αἰτὴς —— ἀίτου amator, amasius.

Αἰτία —— ίας —— ἡ, causa, culpa: ab αἰτία. propriè, vox judicialis: causâ, ob quam quis postulatur.

Αἴτιον —— ία —— τὸ, Causa, culpa, accusatio.

Αἰχμὴ —— ῆς —— ἡ, cuspis, mucro. παρὰ τὸ χεῖν αἷμα, à fundendo sanguine. vel ab αἴσσω, quòd impetu feruntur jaculatores.

Αἶψα, statim, adv. ab αἴσσω. vel ab α epitat. & ψάω tango: ut sit quasi metam celeriter contingere.

Αἶω, audio. imperf. αἴον sine augmento, nè coincidat cum ἤιον, it est, *ibam*.

Αἰὼν —— ῶνος, ὁ, ævum, æternitas; quasi ἀεὶ ὤν, semper existens.

Αἰώνιος —— ία —— ιον, æternus: ab αἰὼν.

Αἴωρέω —— ήσω —— κα, sursum, attollo: ab ἀείρω, pleonasmo τῦ ω.

Ακ.

Ἀκαδημία —— ας —— ἡ, Academia, Gymnasium Athenis, Musis consecratum ab Academo. ab ἄκος remedium & δῆμος populus, quòd insitiæ suæ remedium populus indè petat.

Ἀκάθαρτος —— ον, impurus: ab α priv. & καθαίρω purgo.

Ἀκάθεκτος —— ον, incontinens: qui contineri nequit; ab α priv. κατὰ præp. & ἔχω habeo.

Ἄκαιρος —— ον, intempestivus: ab α pr. & καιρὸς opportunitas.

Ἀκαλήφη —— ήφης, ἡ, urtica. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν καλὸν ἅπτεσθαι, quia non bonum habeat tactum; i. e. non tangitur sine noxa. vel per antiphrasin. ἧς ἁπτόμενος ὀδύνη ἀκαλήφη (id est ἁπτόμενος) ἀπαλή.

Ἄκανθα —— ης, ἡ, spina. παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀκῇ, i. e. ὀξύτητι αἰθεῖν, vel potius, παρὰ τὸ κεντεῖν, à pungendo; quia valdè acuta.

Ἀκανθὶς —— ίδος, ἡ, Acanthis, Avis. ἀπὸ τῆς ἀκανθῶν, quibus pascitur.

Ἄκαρνα —— ης ἡ, Acarne, genus plantæ: ab ἀκὴ acies; est enim planta spinosa.

Ἄκαρον —— άρου, τὸ, Acarum.

Ἀκαταστασία —— ας, ἡ, inconstantia, seditio, tumultus, quâ res in quiete consistere nequit: ab α priv. κατὰ præp. & ἵστημι sto.

Ἀκατάσχετος —— ον, irretentibilis, qui cohiberi nequit.

Ἄκατος —— άτου, ὁ ἡ, & ἀκάτιον —— ίου, τὸ, navigium actuarium: ab ἄγω, quia remis agitur. à præt. pass. ἦκται fit ἄκατος, & pleonasmo τῦ α, ἄκαπος.

Ἀκέσομαι fut. ἐσομαι & ἀσομαι, sanos ἀκεῖσθαι παρὰ τὸ ἄκος ἰᾶσθαι mederi doloribus.

Ἀκέραιος —— ον, simplex ἀπὸ τῦ κέραος, unde κέρας: & cum α priv. ἀκέραιος. metaphora ab animalibus, quæ cornibus petunt. aut ex α priv. & κεράω misceo; ut sit integer & sincerus.

Ἀκεστὸς —— ὴ —— όν, medicabilis.

διατος

ἄκτιτος. ab ἀκάομαι.

Ἀκὴ ——ῆς, ἡ, et ἀκὶς ——ίδος, ἡ acies, mucro, cuspis: ab ἀ epitat. et χέω fundo; quia perforando res quasi diffundit.

Ἀκινάκης —— ακος, ὁ, Acinaces, gladius Persicus: ab ἀκὴ cuspis.

Ἀκίνδυνος —— ον, tutus, vacuus à periculis: ab ἀ priv. et κίνδυνος periculum.

Ἀκίνητος —— ον, immobilis: ab ἀ priv. et κινέω moveo.

Ἀκκλίζομαι —— σομαι, acciſſo, ſi de recuſo: ab Ἀκκὼ —— ῦς, ἡ, Mulier ſtulta, ſolita ad ſpeculum cum ſua imagine confabulari: et recuſari quæ cupiebat.

Ἀκμάζω —— άσω —— κα, vigeo: ab ἀκμὴ —— ῆς, ἡ, Vigor ætatis.

Ἀκμὴ —— ῆς, ἡ, vigor ætatis, cuſpis, ab ἀκὴ.

Ἄκμων —— ονος —— ὁ, incus; quaſi ἀκάμων: ab ἀ et κάμνω laboro, quòd nullis ictibus fatigetur.

Ἀκοὴ —— ῆς, ἡ, auditus: ab ἀκούω audio.

Ἀκολουθέω —— ήσω —— ἠκολούθηκα, ſequor, comitor: ab ἀκόλουθος.

Ἀκόλουθος —— ου, ὁ, ἡ, comes, pediſequus: ab ἀ ἀθροιστικὸν, καὶ κέλευθος: quaſi ὁμοκέλευθος, quia eâdem viâ ſequitur.

Ἀκόνη —— όνης, ἡ, cos, coticula: ab ἀκὴ cuſpis, quia ad acuendum adhibetur, vel ab ἀ epitat. et κονέω corrumpo, quòd ferrum acuendo conteritur.

Ἀκοντίζω —— ίσω —— κα, jaculor; ab ἀκόντιον jaculum.

Ἄκορνα —— ης, ἡ, Acorne: nomen plantæ, quæ putatur à nonnullis eſſe cardnus benedictus ſylveſtris.

Ἀκοστὴ, ῆς, ἡ, Hordeum: ab ἄκος remedium ὀστέον os offis.; quia roborat oſſa. aut ab ἀκὴ cuſpis quia eſt acuminata ſpica.

Ἀκούσιος —— ία —— ον, invitus ab ἀ priv. et ἑκὼν volens.

Ἀκούω —— ούσομαι —— ἤκουσα, audio; ab ἀκὴ et ὦς eſt enim ſenſus audiendi acutus. vel ab ἀκὴ vel ab ἀ priv. et κωφὸς dormio. οἱ γὰρ ἀκούοντες οὐ κοιμῶνται, qui audiunt non dormiunt. *Etymol.*

Ἀκρασία —— είας —— ἡ, intemperantia; ab ἀ priv. et κρατέω tempero.

Ἀκρατὴς —— ὲς, incontinens.

Ἀκρέμων —— ονος —— ὁ, ramus; ab ἄκρον ſummitas; quòd ſit in ſummitate arboris, quasi ἀκρομήτωρ.

Ἀκρεῦθεν. *App.* 1641.

Ἀκρὶς —— ίδος —— ἡ, locuſta. ſic dicta, quòd ἄκρα τρέφεται, id eſt ſummitates plantarum depaſcitur.

Ἀκροάομαι —— άσομαι —— τὸ, auditio ab ἀκροάομαι.

Ἀκροατὴς —— οῦ, ὁ, auditor.

Ἀκροβυσία —— ίας, ἡ, præputium ab ἄκρος extremus, & πόσθη membrum virile. vel potiùs ab ἄκρος & βύω tego, quòd extremam pudendi partem tegat.

Ἀκροθίνιον —— ίου —— τὸ. ſed frequentiùs in plurali ἀκροθίνια primitiæ, quaſi ἄκρα θινὸς, ſummitates acervi: quòd primitiæ ex ſummitate acervi excerpantur.

Ἄκρον —— ου —— τὸ, ſummum, extremitas.

Ἀκρὸς —— ὰ —— ὸν, ſummus; ab ἀκὴ cuſpis, quòd rerum ſummitates acutæ eſſe ſoleant.

Ἀκτὴ —— ῆς —— ἡ, littus. ab ἄγνυμι frango;

frangor: lictus enim perpetuo aquarum assultu frangitur et atteritur; item sambucus.

'Ακτὶν —— ῖνος —— ὁ, radius solis: ab ἄγνυμι frango: radii solares facilè refringuntur.

'Ακωλος —— υλος, ὁ, glans iligna.

'Ακώλυτος —— ον, liber, solutus, ab α priv. & κωλύω prohibeo.

'Ακων, ουσα, ον, invitus, pro οὐκ ἑκων ab α priv. & ἑκων volens.

Αλ.

'Αλάβαστρον —— ου, τὸ, alabastrum: ab α priv. & λαμβάνω capio. ὅτι ἀδύνατον ἀυτὸ λαβεῖν, quòd propter lævorem difficulter manibus prehenditur. vel διὰ τὸ μὴ λαβὰς ἔχειν, quòd ansas non habeat

'Αλαζονεία —— ας, ἡ, superbia: ab ἀλαζών —— όνος, ὁ, ἡ, jactator: ab α epit. & λαζόμαι capio, quia plus æquo sibi assumit.

'Αλαλάζω —— άσω —— κα, clamo: ab ἀλαλὴ vox militum ante pugnam: ab α ἀυξητικὸν sive & ἀθροιστικὸν & λαλέω loquor.

'Αλαὸς —— ὴ —— όν, cæcus: ab α privat. & λάω video: vel ab ἀλάομαι erro, quòd cæci facilè errent.

'Αλας —— ατος, τὸ, sal: ab ἅλς.

'Αλάομαι gaudeo.

'Αλγέω —— ήσω —— κα, doleo. ab ἄλγος.

'Αλγος —— εος, ους, τὸ, dolor, mœror. ex ἀλέγω solicitus sum. vel ab α & λόγος, quòd sermonis amorem tollat. vel quòd exprimi facilè nequit, unde infandus dolor, apud *Virg.*

'Αλδαίνω —— ήσω —— κα, augeo, vel ἀλδάω: ab ἅλις abundè. vel ἀλέα.

'Αλέα —— ας —— ἡ, calor solis: ab ἅλη splendor, quem calor sequitur. vel quasi ϝδγέα & δαΐω uro, vel ab ἄλιος Dorice pro ἥλιος sol.

'Αλεγεινὸς —— ὴ —— όν, molestus, miser, gravis: pro ἀλγεινὸς, ab ἄλγος. ἀλεγεινὸς est pro ἀλγεινὸς interjecto ε, respiciendo derivationem ab ἄλγος, ic contra ἀλγεινὸς abjecto ε per syncopen factum, respiciendo deductionem ab ἀλέγω.

'Αλεγίζω —— ίσω —— κα, curo: ab ἀλέγω.

'Αλέγω, ξω, κα, curo, quasi valdè lego. ex α epitat. & λέγω.

'Αλεινον —— ου, τὸ, poculum cœlatum: ab α pr. & λαινὸς lævis, quòd sit minimè glabrum.

'Αλειμας —— vel ἀλειφα —— ατος τὸ, unguentum: ab ἀλείφω.

'Αλείφω —— ψω, ungo: ab α congr. & λίπος pinguedo; quòd unctio fit illitâ pinguedine.

'Αλέκτωρ —— ορος —— ὁ, gallus, ἀπὸ τοῦ ἀγείρειν ἡμᾶς ἐκ τῆς λέκτρου, quia nos è lecto excitet: ab α priv. & λέκτρον lectus.

'Αλέξω —— ήσω —— κα, arceo, opitulor: ab ἀλκὴ robur, quòd requiritur tam ad hostes depellendos, quàm amicos adjuvandos.

'Αλεύω —— εύσω —— κα, fugio, vito; per Epenthesin pro ἀλέω idem.

'Αλήθεια —— είας, ἡ, veritas: ab ἀληθὴς.

'Αληθὴς —— ὲς, verus: ab α priv. & λήθω lateo: quia veritas non amat latere.

'Αληθὰς

Ἀληθῶς vere, adv.

Ἀλήτης —ήτου, ὁ, erro: ab ἄλη ης, error. quòd ab α priv. & λάω video; quòd, cùm luce careamus, erremus quam facillimè.

Ἀλθαίνω —ανῶ —κα, κὴ ἀλθέω, κὴ ἀλθῶ imperf. pass. ἠλθόμην ἀ. perf. ἄλθεται, & sine augm. ἄλθετο apud Hom.

Ἀλίγκιος —ία —ιον, similis: ab α congr. & λιγύω stridèo, qu. non absonus stridore.

Ἁλιεὺς —έως, ὁ, piscator: ab ἅλς mare: quasi dicas marinator, quòd in mare præcipuè venetur.

Ἁλιεύω —εύσω —κα, piscor, capto: ab ἁλιεύς.

Ἁλίς —ιδος, ὁ, allica; ex Latino.

Ἁλις, ab ἅλς, ἁλός, adv. ἐκ τῆς ἁλός. ἐπὶ τοῦ ἱκανοῦ ὀξὺ τὸ ὕδωρ.

Ἁλισγέω —ήσω, polluo, μολύνω.

Ἁλίσκομαι, fut. med. ἁλώσομαι, aor. ι. ἐάλων ἁλίσκω, capto.

Ἅλισμα —ατος, τὸ, alisma; plantæ genus.

Ἁλιτάνω (vel ἁλείτω) ήσω —κα, pecco: ab ἅλη error. vel ἀπὸ τῆς λιτῆς, ut sit ἁλιτεῖν τὸ λιτῆς καὶ ἱκετίδος στερῆσαι, ἁλιτέσθαι, ἁμαρτάνειν, pecco.

Ἁλίω —σω: ab εἰλέω. hinc & ἁλινδέω, volvo.

Ἀλκὴ —ῆς, ἡ, robur, vis: ab ἀλέξω calor. Robur à calore: frigus est pigrum.

Ἀλλᾶ fut, adv. per. apoc. ἀλλ'.

Ἀλλᾶς —ᾶντος, ὁ, Lucanica, farcimionis genus.

Ἁλλάττω fut. ξω pret. ἤλλαχα, muto: ab ἄλλος alius: est enim aliud facio quam fuit.

Ἅλμαγμα —ατος, τὸ, salsamentum.

Ἅλμη —ης, ἡ, muria.

Ἁλμυρός —ά —όν, salsus.

Ἀλοάω —ήσω κὴ ἀσω —κα, trituro: ἀπὸ τῆς ἄλω πατῶ, καὶ τρίβω τὰς στάχυας, i. e. in area arista calco.

Ἀλόη —ης —ή, aloë: ab ἅλς mare: quòd in Indiæ locis maritimis nascatur.

Ἄλοχος —ου —ή, uxor, γαμετὴ, ab α priv. & λέχος lectus: q. d. ὁμολεχὴς, quòd cubat in eodem lecto.

Ἅλς —ἁλός —ἡ, mare: ab ἅλλομαι salio: mare semper ἁλλεται, salit & movetur.

Ἅλς —ἁλός —ὁ, sal: ab ἅλς mare; sal enim ex mari.

Ἅλσος —εος —τὸ, saltus: ab ἅλλομαι salio: quia ibi stirpes ἅλλονται, siliunt, aut progerminant, Lat. saltus à saliendo.

Ἀλύη —ύης —ἡ, lignum cui infigitur stiva: ab α pr. & λύω solvo: quòd indissolubili complexu teneat.

Ἀλύω —ύσω —κα, langueo: ab α priv. & λύω.

Ἄλφιτον —ίτου —τὸ, farina: ab ἄλφος —ου —ὁν, albus: aut ab ἀλέω molo.

Ἁλφάνω invenior: ab ἀλφάω invenio.

Ἀλωὰ —ᾶς & ἀλωὴ —ῆς, ἡ, vinea: παρὰ τὸ ἀλᾶν, τὸ αὔξειν, quòd citò crescat: aut ab ἀλδάω augeo; ἀλδωὴ —κα ἀλωή.

Ἀλώπηξ —εκος —ὁ, ἡ, vulpes: ab

ab ἀλάω decipio, & ὤψ vultus; est enim animal fallax, & vultu decipit. Vel παρὰ τὸ ἀλᾶν τὴν ὄψιν: quòd per varias ambages oculos decipiat.

Ἄλως —— ἄλω —— ὁ, area: ab ἁλίζω congrego: in quâ fruges congregantur.

Αμ.

Ἅμα simul, adv.

Ἀμαθία —— ίας —— ἡ, inscitia: ab α pr. & μαθέω disco.

Ἀμαμάχητος —— ον, insuperabilis: ab α priv. & μάχομαι pugno, qu. inexpugnabilis. vel ab α epit. & μαμάομαι, i. e. impetum facio: vel quasi ὁ ἀγὼν μὴ ἐστὶν ἀμαμάχητος ὑπ' ἐμοῦ, Hom.

Ἀμάλθεια —— είας —— ἡ, Capra quæ Jovem lactavit; ab ἀμὰ una & ἄλθω augeo, quòd ea una nutrivit Jovem.

Ἀμάλη —— ἀλλης, ἡ, manipulus: παρὰ τὸ ἅμα ἀθροίζεσθαι τοὺς στάχυας, quòd simul omnes spicæ manu colligentur. vel παρὰ τὸ ἀμᾶσθαι, quòd accumulatur.

Ἀμανίτης —— ίτου, ὁ, fungus.

Ἅμαξα —— άξης, ἡ, currus: ab ἅμα simul, & ἄγω —— ἄξω duco; quòd multa in curru simul ducuntur; i. e. vehuntur. vel παρὰ τὸ ἀγὴν τὰ ἀμαίμβια, ab advehendis mellibus.

Ἀμαρτή —— άδος —— ἡ, meatus, aquæ ductus: ab ἅμα simul, & ῥέω fluo.

Ἀμαξιεύς —— έως —— ὁ, aurriga: ab ἅμαξα currus. vel παρὰ τὸ ἁμᾶν αἱρεῖσθαι, quod ligone vel rastro fiunt ejusmodi sulci.

Ἀμάραντος —— ἄνθ —— ὁ, amaracus, herba

Ἁμαρτάνω —— ήσω tanquam ab ἁμαρτέω —— præt. ἡμάρτηκα, aor. ε. ἥμαρτον, pecco: ἐκ τοῦ ἁμάρπτω, τὸ ἀποτυγχάνω: ab α pr. et μάρπω scopum attingo; ut sit à scopo aberrare.

Ἁμαρτία —— ίας —— ἡ, peccatum: ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτωλὸς —— ὸν —— ὁ, peccator: ab ἁμαρτάνω

Ἀμαυρὸς —— ὰ —— ὸν, obscurus: παρὰ τὸ μαίομαι τὸ λάμπω splendeo —— fut. μαρῶ, pleonasmo τοῦ υ μαυρῶ: et cum α priv. ἀμαυρὸς.

Ἀμαυρόω —— ώσω —— κα, obnubilo, obscuro: ab ἀμαυρὸς.

Ἀμαφύσσων —— ουσα —— ον, fulgens: à μαίομαι fulgeo.

Ἄμαχος —— ον, non pugnax: ab α priv. et μάχομαι pugno.

Ἀμάω —— ήσω —— ηκα, meto: ab ἅμα simul; quia in metendo multa simul colliguntur. ἀμᾶν quasi ἅμα ἀσσεῖν.

Ἄμβιξ —— ικος, ὁ, olla, calix.

Ἄμβλυς —— εῖα —— ὺ, obtusus. παρὰ τὸ μώλωψ pugna, fit μώλυς, et cum α pr. ἄμαλυς: unde per sync. et pleonasmo τοῦ βάμβλυς —— ὁ, πρὸς μᾶλλον ἀνεπιτήδειος, ineptus ad bellum.

Ἄμβων —— ωνος —— ὁ, montis cacumen: παρὰ τὸ ἐν ἀναβαίνειν: à βῶ fit βαίνω et ἀναβαίνω, et sync. ἀμβαίνω, ab ἀμβαίνω.

Ἀμείβω —— ψω —— ψα, commuto, respondeo, alterno, vices reddo: fortè ab ἅμα simul, et λείβω fundo, ut sit quasi quid pro quo refundo.

Ἀμείνων

Ἀμείνων —— ον, melior; ab α epitat. et μῦ robur; quòd sit viribus præstantior.

Ἀμέλγω —— ξω —— χα, mulgeo; παρὰ τὸ ἅμα ἕλκειν, quòd una et simul trahatur. vel ab ἀμίγω; vel ab ἀθέλγω.

Ἄμελγος, fructus immaturos carpo.

Ἀμελέω —— ήσω, ἐσω —— pr. ἠμέληκα, negligo; ab α pr. et μέλει curæ est.

Ἀμέργω —— ξω —— χα, exsugo.

Ἀμέτρητος —— ον, immensus; idem quòd ἄμετρος; ab α pr. et μετρέω.

Ἄμετρος —— ον, immoderatus, immodicus; ab α pr. et μέτρον.

Ἀμύω —— ύσω, pertranseo: ab ἅμα et ἴω, simul eo.

Ἄμνος —— ι, et —— ηλος —— ὁ, placenta lactea; ab ἅμα, quòd multa in ea congregantur. vel ab ἀμέω, quòd avidè exiperetur.

Ἀμητος —— ήτια —— ὁ, messis; ab ἀμάω meto.

Ἀμήλος —— ᾰ —— ὁ, tempus messis.

Ἀμήχανος —— ον —— impossibilis cui non est machina; ab α priv. et μηχανὴ machina; cui nulla ars suppetit ad aliquid faciendum. ἄπορος, ut ἀμήχανος χωμή.

Ἀμία —— ίας —— ᾶ, Amia, piscis; ab α pr. et μία, ὅτι οὐ κατὰ μίαν φέρονται, ἀλλ' ἀζηδόν, quòd nunquam solæ conspiciuntur. Vel παρὰ τὸ ἅμα ἴεσθαι τῇ τῶν πλησίας, quòd cum sociis ferantur.

Ἄμιλλα —— ίλλης —— ᾶ, certamen; ab ἅμα simul et εἰλέω cogo; quòd certatores sese mutuò quasi in angustias cogant. Vel ab ἅμα et ὄλλυμι oculus; quia certatores cautè alter alterum intuentur.

Ἀμίς —— ίδος —— ᾶ, matula; dicitur ab ἀμέω, i.e. μέω.

Ἄμμις —— εως —— τὸ, semine genus, cumino minus.

Ἄμμιον —— ίου —— τὸ, minium.

Ἄμμος —— ου —— ὁ, arenaza ψάμμος alii contrà.

Ἀμνησίω —— ήσω —— κα, obliviscor; ab α pr. et μνήμη memoria.

Ἀμνίον, ου, τὸ, amnium, membrana quæ fœtus sudorem recipit; quæ ἄμνιον ab αἷμα sanguis, qui in illa membranâ continetur. Vel quia ἀμνήσιόν τι ὄν, hoc est, μέγα sive αἱματῶδες σπλάγχνον.

Ἀμνὸς —— ός —— ὁ, agnus; ab α pr. et μῦς robur; quasi ἄρρωστος, quia imbelle animal. Vel ab ἁγνὸς, ob puritatem. Vel a μήν, significante mollem pilum, seu tenerrimam aut molliſſimam lanam cum quâ nascitur; ut sit ὁ ἐσχηματισμένος πρὸς γνησίων τριχῶν.

Ἀμοργὴς —— ὲς, obscurus; quasi ἀμορφος; quòd forma a nocte non appareat.

Ἄμορφος —— ον, deformis, fœdus; ab α pr. et μορφὴ forma.

Ἀμπελος —— έλου —— ᾶ, vitis, quasi ἔμπλοος; ab ἀμφὶ et πλέω vinum, quòd ex uvis vinum exprimatur. Vel παρὰ τὸ πάλλειν καὶ σείειν ἡμᾶς πίνοντας, quia vinum bibentes agitat et quatit.

Ἀμφιρύω —— εύσω —— κα, traho; ab ἄμφω ilicium, quo bobus jugatis onera trahuntur, quasi ἄμπεφορ ab ἀγαπτέφορ transadigo, perto.o.

Ἄμυδις

Ἀμπυξ—υκ—ος, reticulum muliebre, vitta: παρὰ τὸ ἀμπέχειν, vel ἀναπυκάζειν καὶ ἀνέχειν τὰς τρίχας, quòd circundat et continet capillos.

Ἀμύγδαλον—ἀλα—τὸ, amygdalum.

Ἀμυδρὸς—ον, obscurus.

Ἀμύμων—ων—ὁ, inculpatus: quasi ἀμὰ μῶμον, quem nec Momus ipse jure reprehendere possit.

Ἀμύστωρ—ορ—ὁ, adjutor: ab ἀμύνω.

Ἀμύνω—ῶ, auxilior: βοηθῶ.

Ἀμύσσω καὶ ἀμύττω—ξω—ξα, rado unguibus: ab ἀείμω ἄστω cruento.

Ἀμφὶς utrinque, adv.

Ἀμφισβητέω—ήσω—ησα, dubito: quasi ἀμφιστητέω, per pleonasmum τοῦ ζ, παρὰ τὸ ζητέω, dubito, ambigo.

Ἀμφίτρητος—ἐος—ον, uterque; ab ἀμφὶ.

Ἀμύω—effundo. Æolic. sync. pro αἰαφύω.

Ἄμωμον—ου—τὸ, Amomum, aromatis genus.

An.

Ἀν ἢ, conjunct.

Ἀναβάλλω—βαλῶ—βλα, differo, respuo: ab ἀνὰ & βάλλω jacio.

Ἀναγαλλὶς—ίδος—ἡ, anagallis.

Ἀναγγέλλω—ελῶ—κα, renuncio: ab ἀγγέλλω.

Ἀναγκαίτερος—έρα—ον, magis necessarius: ab ἀναγκαῖος.

Ἀναγκάζω—σω—κα: ab ἀνάγκη.

Ἀνάγκη—ης—ἡ, necessitas: παρὰ τὸ ἀναίτατον· πάντων γὰρ ὑπερέχει, omnibus enim imperat. Vel παρὰ τὸ ἄγω ἀγῆ, & pleonasmo τοῦ κ ἀείγκη. Vel ab ἄγχω cogo.

Ἀναγυρὸς—ύρα—ὁ, Anagyrus.

Ἀνάδημα—άω—τὸ, ornamentum, corona: ab ἀείδλω, corono, ligo.

Ἀναίνομαι tento: ab α ep. & αἰνέω assentior.

Ἀναισίμωμα—έω—τὸ, expensum, sumptus.

Ἀναίτιος—ον, insons: ab α pr. & αἰτία crimen.

Ἀνακαίνωσις—ωσις—ὁ, renovatio: ἀπὸ καινός.

Ἀνακερδαίνω vibro.

Ἀναλίσκω consumo—σω—fut. αἰλάσω—pret. ἀείλακα, (& sine augmento αἰάλακα) per metathesin ἀνήλακα—aor. 1. αἰλασα, vel ἀνάλασα, vel αἰάλασα, ἀνὰ & ἁλίσκω est iterum occupo, & occupatum impendo.

Ἀνάλωμα—άω—τὸ, jactura, sumptus: ab αἰαλίσκω.

Ἄναξ—αἰακ—ὁ, Rex: ἀπὸ τοῦ ἀέω τὸ ξίειν ἔχειν, superiorem ordinem habens. Vel ab αἰακῶς, sedulò, providè; Regis enim est saluti civium providere. Salus Populi lex Principis. Vel ab αἰάσσω impero. Vel ab αἰάζω, τὸ κελεύω jubeo.

Ἀνάξιος—ία—ον, indignus: ab ἄξιος.

Ἀναπαιάζω perfidus sum, fœdifragus: more Patiorum.

Ἀνάπαυσις

Ἀνάπαυσις —— εως —— ἡ, requies: ab ἀναπαύω.

Ἀναπαύω sedo: à παύω finio, ceſſo.

Ἀναπληρόω impleo —— ῶσω —— κα.

Ἀνάπτω incendo: ab ἅπτω accendo.

Ἀναρίπις —— ίπτος —— ὁ, cochlea: ab ἀνὰ & ῥιπίς.

Ἀναρτάομαι ſuſpendo.

Ἀναρχία —— ίας —— ἡ, Anarchia: ab ἀρχὴ.

Ἀνατέλλω orior: hinc

Ἀνατολὴ —— ῆς —— ἡ, Oriens.

Ἀνδάνω placeo: ab ἀδέω idem. vel ab ἥδω, ut λαθάνω à λήθω

Ἀνδηρεφὴς —— ῆρος —— τὸ, cacumen: ab ἀνὰ & δέρη cervix: quæ ſit ex partibus ſuperioribus. item ripa, παρὰ τὸ ἀνω εἶναι τὴν διαῤῥοήν, i. e. διύγρων, quod ripæ ſint humidis, i. e. aquis ſuperiores.

Ἀνδρεία —— είας, fortitudo: ab ἀνὴρ.

Ἀνδρεῖος viri: ab ἀνὴρ.

Ἀνδίδην impudenter, adv. pro ἀναίδην.

Ἄνεμος —— ου —— ὁ, ventus: quaſi ἄϊεμος, & pleonaſmo τοῦ ν —— ἀνεμος: ab ἀημι flo.

Ἀνεμώλιος —— ία —— ιον, irritus, ventoſus, vanus: quaſi ἀνεμαώλιος, μάταιος, ἀνέμοις ἐοικὼς, qui vento fertur. Vel ab ἄνεμος & ὄλλυω, quaſi quod cum vento interit.

Ἀνεπιλήπτος —— ον, irreprehenſibilis.

Ἀνεπισχέδην —— inceſſanter adverb. 1788.

Ἀνέτοιμος —— ον, imparatus: ab ἕτοιμος.

Ἄνευ ſine; præp.

Ἀνέχομαι —— ſuſtineo —— ξομαι.

Ἀνεψιὸς —— οῦ —— ὁ, fratris aut ſororis filius: παρὰ τὸ ἀνεπφιὰς, i. e. ſurſum attingere: quaſi ὁ ἀνεφθὰς ζωπυρῶν εἰς τὴν ζυγένειαν, attingens aliquem conſanguinitate a ſummo deducta.

Ἄνηθον —— ήθου —— τὸ, anethum: ab ἀνέω ſurſum & θεῖν currere; quòd ſurſum aſcendat, dum creſcit.

Ἀνήκοος —— ον, qui non audit, ignarus: ab ἀνὰ & ἀκούω audio.

Ἀνήλιποδος —— ον, diſcalceatus; ab ἄνευ & ἐλίπη calceus.

Ἀνήνυτος —— ον, impoſſibilis, inefficax; ἀ & περαντὸς: ab ἀνύω perficio.

Ἀνήνωρ —— ον, impubes.

Ἀνὴρ vir, Gen. ἀνέρος, ſync. ἀνδρὸς —— ἀνέρι, ἀνδρὶ —— ἄνερα, ἄνδρα —— ὦ ἄνερ. quaſi ἄνυρ, ab ἀνύω perficio; ἀνυστικὸς γὰρ καὶ πρακτικὸς ὡς πρὸς τὴν γυναῖκα, ad res agendas agilior & aptior eſt quàm fœmina. Vel ab ἀνὰ ἔρομαι elevor; quia altior eſſe ſolet quàm fœmina.

Ἀνθεμικὸν —— ὸς —— τὸ, virgultum; ab ἀνθέω.

Ἀνθέω —— ήσω —— κα, floreo.

Ἄνθος —— εος —— τὸ, flos; ab ἀνὰ θεῖν ἐπὶ τὴν αὔξησιν, quòd ſurſum aſcendat, dum creſcit.

Ἀνθρακιὰ

Ἀνθρακιὰ——ᾶς——ἡ, carbonum ſtrues: ab ἀνθραξ carbo; in quo ἀνθεῖ ignis.

Ἀνθρώνη——λώπος——ἡ, veſpa, crabro: ab ἀνθρεῖν, cum impetu proſilire; quia audaciter proſilit in animantes.

Ἀνθρώπη——γνη——ον, humanus: ab

Ἄνθρωπος——ώπε——ὁ, homo: quaſi ἄνω τρέπων ὤπα, ſurſum tollens vultum, Vel ἀναθρῶν ἃ ὄπτει, contemplans quæ vidit; quod reliqua animalia non faciunt.

Ἀνία——ίας——ἡ, triſtitia: παρὰ τὸ ἰᾶσθαι, τὸ διακρίνω καὶ ἀναλίσκω, fit ἴα, & per α pr. & pleonaſmum τῦ ν——ανία: ut fit dolor magnus, & ferè inſanabilis.

Ἀνιαρὸς——ρὰ——ρὸν, triſtis, moleſtus: ab ἀνία triſtitia.

Ἀνίημι——ἥσω——κα, remitto.

Ἄνισον——ίσε——τὸ, aniſum, herba: an quòd flatus ἀνίησιν, i.e. laxat? aut quia habet folia ἄνισα inæqualia.

Ἀνίστημι ſurgo,——ήσω: ab ἀνὰ & ἵστημι.

Ἄνους——ον, ſtultus; à νόος mens,

Ἀνοίγω aperio,——ſολοίξω, pr. ἀνέῳγα.

Ἀνοικτὸς——ὴ——όν, apertus.

Ἄνομος——ον, exlex, improbus; ab α priv. & νόμος lex; quia legibus nullis obtemperat.

Ἀνορθόω——erigo, excito; ab ὄρθος, τὸ διηγείρομαι, ſit ὀρθόω, & ὀρώω.

Ἀνταξίως——ία——ιον, anteponendus: ab α denotante æqualitatem, & ἄξιος dignus.

Ἀντιπνέω refrico——f. ύσω——κα: ab ἀντὶ & ξύω frico.

Ἀντιφυτεύω——ſero: à φύω gigno, produco.

Ἀντλέω, haurio:—— f. ήσω——κα.

Ἄντρον——ρ——τὸ antrum: ab ἀνὰ & τρώω perforo: locus cavus & quaſi perforatus.

Ἀναύω jubeo,——ξω——χα: ab ἄνω ἄγω.

Aξ.

Ἀξίνη——ίνης——ἡ, aſcia: ab ἄγω frango.

Ἄξιος——ία——ον, dignus: ab ἄγω æſtimo; dignitas enim eſt ſecundùm æſtimationem, quam apud homines habent: ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ταθμῆς τῆς ἴσης ῥοπῆς ἀγόντων.

Ἄξων,——ονος——ὁ, axis; ab ἄγω ago; quia circa axem rota agitur.

Ao.

Ἀοιδὸς——ῶ——ὁ, cantor, poëta: ab ἀείδω, cano.

Ἄοκνος——ον, impiger: ab α priv. & ὄκνος pigritia.

Ἀολλὴς——λὲς, confertus; ab α congr. & εἰλέω volvo.

Ἀορ——ἄορος——, enſis; ab ἀείρω, quia ad latus ſuſpenditur.

Ἀόρατος —— ον, invisibilis: ab α pr. & ὁρατὸς visibilis, quod ab ὁράω video.

Ἀορτὴ —— ῆς —— ἡ. arca.

Ἀορτὴρ —— ῆρος —— ὁ lorum: παρὰ τὸ ἄειρω αἴρω —— & pleonasmo ἀορτήρ.

Aπ.

Ἀπαλιγκάπια —— ξω —— χα, libero.

Ἀπανδόκευτος —— ον, sine hospitio.

Ἀπανταχῆ, passim; adv.

Ἅπαξ semel; adv. ab ἅμα πάσειν, quòd opere semel facto, cessemus.

Ἀπαρίνη —— ης —— ἡ, aparine.

Ἅπας —— ασα —— αν, omnis, totus: ab α congr. & πᾶς omnis.

Ἀπάφω, decipio poeticè, pro ἀπατάω: ab ἀπὸ & φάω, ut sit malè dico.

Ἀπειλέω, minor, minitor, —— f. ήσω —— ησα ab

Ἀπειλὴ —— ῆς —— ἡ, minæ: παρὰ τὸ ἀπείλλειν quod est ἀπείργειν, arcere. finis minarum est à proposito arcere. Vel παρὰ τὸ ἀπόθεν ἰλέως εἶναι.

Ἄπειμι absum: ab εἰμί.

Ἀπείρατος —— ον, ignarus: ab α pr. & πεῖρα.

Ἀπειλαὶ —— ῶν —— ἡ, conciones, fama: ab ἀπέλλω arceo.

Ἀπήνη —— ης —— ὁ, ut cus: παρὰ τὸ μὴ πεφαπιλλάζειν τὸν σάρκα ἀλλὰ διηρῆσθαι, quòd cutem diveliat.

Ἀπελπίζω, despero, —— ίσω —— κα ab ἐλπίζω.

Ἀπευθύνω corrigo: ab εὐθύνω.

Ἀπέχομαι abstineo, —— fut. ἀφ ξομαι.

Ἀπῆλθε —— abierit, 3 perf. fin subj. ab ἀπέρχομαι —— ῇς —— ab ἀπέρχομαι.

Ἀπήλιον —— ἰώτης —— ὁ, ri quia per eam solemus ἀπέρχ est enim viatorium curriculum.

Ἀπήνης —— ες, savus, crudelis ab ἀπὸ & ἡνία frænum. ἀ ἡνίας εἴκων, vir crudelitatis effr natæ. Vel ab ἀπὸ & αἰνέω laudo, ὁ ἀ'πωθεν τῶν αἰνεῖσ quòd crudeles sint procul à l de. Vel ab α pr. & ἡνία tis; quòd crudeles manuemo carent.

Ἀπίημι absum, —— ήσω —— κα pro ἀφίημι recedo.

Ἄπιον —— ίου —— τὸ, pyrum Apia regione, i.e. Peloponn ubi abundant.

Ἀπιστέω —— ῶ —— f. ήσω —— p. diffido: ab α pr. & πίστις

Ἀπιστία —— ίας —— ἡ, incredulit ab ἀπιστέω.

Ἄπιστος —— ον, infidelis: ab α p & πίστις fides.

Ἁπλόος, ους —— ἁπλόη, ῆ —— ἁπ ον, οῦν —— simplex: ab α pr. πτυλὸς: quia simplex est, qu non è multis.

Ἀποθνήσκω —— morior: ex ἀ & θνήσκω.

Ἀποκέλλω, navem applico: ab ἀ & κέλλω —— κέλσω.

Ἀποκρίνω —— νῶ, & ἀποκρίνομ respondeo.

Ἀπόκρισις —— εως —— ἡ respo sio.

Ἀποκτείνω, κῶ, ἀποκτίννυμι —— κτησω occido.

Ἀπολα

ἀπολαύω —— αὑσω —— αυκα, fruor.

ἀπολλύω —— ὑσω —— υκα, perdo. & ὄλλυμι.

ἀπόλλω —— ὀλῶ, perdo.

ἀπωμοσία —— ίας —— ἡ, abjuratio: ab ὀμόω juro.

ἀπύω —— ὑσω, abrado: a ξύω.

ἀπατάω, μαι —— ήσω, μαι, decipio: ab ἀπάτη, impono, seduco, fraudo.

ἄπορθεν procul, adv. πόῤῥωθεν.

ἀπορέω —— ήσω, dubito, indigeo. Vid. ἄπορος.

ἀπορία —— ίας —— ἡ, hæsitantia.

ἄπορος —— ον, dubius, inops, non habens πόρον, i. e. transitum.

ἄπορον πρᾶγμα, res inusitata.

ἀποῤῥήγνυμι —— ήσω, rumpo: à ῥήγνυμι frango, rumpo.

ἀποῤῥήγνυμι —— ξω —— ηχα, frango: à ῥήγνυμι.

ἄπορος —— ος —— τὸ, labor, altitudo: ab ἀπὸ remotionem notante.

ἀποσβέννυμι —— ίσω —— εκα, exstinguo —— aor. 2. ἀπέσβην, à σβέννυμι.

ἀποσκυδάλλω —— λῶ —— λα, decortico: à σκυδάλλω evello.

ἀποσταλάζω —— ξα, distillo: à στάλος.

ἀποστρέφω —— ψω —— ψα, averto: à στρέφω.

ἀποτεμαχίζω —— ίσω, sartagine frigo, è sartagine comedo: ab ἀπὸ τέμαχος vel τάγανον sartago.

ἀποτίθημι —— ήσω, depono: à τίθημι.

ἀποτίνω —— ίσω, punio, exsolvo: à τίνω.

ἄποτμος —— ον, infortunatus: à τύχη, fortuna, mors.

ἀποτρύω —— εύσω, sculpo: à τορεύω.

ἀποτυφλόω —— ώσω, exseco.

ἀποφέρδω —— strepitum edo.

ἀπροίκος —— ον, indotatus, dotis expers: ab α priv. & προῖξ dos.

ἀπροσβατος —— ον, inaccessus: à βαίνω.

ἀπροσδιόνυσος —— ον, impertinens: ab Epigene Tragico, qui, cùm in Tragœdiam Bacchi scripsisset, quæ Deo parùm convenientia, indignaque essent, quidam è spectatoribus exclamare cœperunt, ἀ δεῖν προς Διόνυσον. unde ἀπροσδιόνυσα λέγειν, est absurdè loqui, & nihil ad rem facientia.

ἀπτόμενος —— η —— ον, qui tangit: ab ἅπτομαι.

ἅπτω accendo —— fut. ἅψω —— præt. ἧφα —— aor. ἧψα.

ἄπυος —— υος —— ὁ, pater: ab ἀποφύω enasci facio; quòd ab eo liberi enascantur & originem trahant.

ἀπωθέω —— ήσω —— κα, expello: ab ὠθέω trudo.

ἀπώλεια —— είας —— ἡ, perditio; ab ὄλλυμι perdo.

Ap.

ἀρή —— ῆος —— ἡ, armorum strepitus, χυτλῶν ἠ ἐν ἄρει βοή, clamor in prælio: quasi ἀείρω, & per sync. ἀρέω. Vel quasi ὀρέω, ἡ ἐν ὄρει βοή, clamor in monte, qui personat & vocalis est, reddens vocem acceptam. Vel ab ἀράομαι pulsò quòd arma pulsata sonum edunt.

ἀραδέω —— terreo.

ἀραιός —— ά —— όν, angustus; tenuis, rarus: παρὰ τὸ ῥαΐω.

τὸ φθείρω corrumpo.

Ἀεχίδ —— ἀχος —— ὁ, lugumen.

Ἀεχλος —— ἄχλε —— τὸ, atramentum ſutorium: ab ἀεράσω, ut ſit ceu pulſatum.

Ἀεάομαι imprecor, —— fut. ἀεάσομαι —— pr. ἠεαμαι —— aor. 1. ἠεασάμην. Sumitur & in bonam partem pro ſupplico, vota preceſque facio; ut ἀεᾶδ ἀγαθά.

Ἀεάχνη —— ἀχνης —— ἡ, aranea; παρὰ τὸ ἀεραὰ ἴχνη ἔχειν, quòd tenues & ſubtiles habeat pedes. ἢ παρὰ τὸ εἰς ἀέρα αἴρειν τὰ ἴχνη, quòd in altum tollitur.

Ἀρδηλ —— ήλε —— ὁ, culter ſutorius; ab ἀρδύλη calceus.

Ἀρδυλη —— ύλης —— ἡ, calceus; quaſi ἀρμύλη; παρὰ τὸ ἁρμόζειν τοῖς ποσίν, quòd pedibus adaptetur.

Ἀργαλ —— ία —— ίον, moleſtus, durus, triſtis, gravis; quaſi ἀλγαλέος, ab ἄλγος dolor; vel quaſi ἐργαλέος, ab ἔργον opus.

Ἀργᾶς —— ᾶντος —— ὁ, ſerpens; ab ἀργὸς malus; ſerpentum genus hominibus malignum.

Ἀργία —— ίας —— ἡ, ignavia; quaſi ἀεργία, ab ἀργὸς otioſus.

Ἀργιλ —— ίλε —— ὁ, argilla; —— ab ἀργὸς candidus.

Ἀργὸς —— ὴ —— ὸν, albus; ab ἀργὸς otioſus. Qui pigri ſunt & domi deſident, albi ſunt. Aër & ſol colorem minuit in iis, qui foris opus faciunt.

Ἀργὸς —— ὴ —— ὸν, otioſus, ignavus; quaſi ἄεργος, ab priv. & ἔργον opus.

Ἀργύρεος —— έη, argenteus; ἀργυρος.

Ἀργυρέαμαι —— ήσομαι, argentor.

Ἄργυρος —— ύρε —— ὁ, argentum; ab ἀργὸς, quia album.

Ἄρδις —— sus —— ἡ, baſis, cuſpis.

Ἀρδω —— ἀρσω, irrigo; ποτὲ ἔφαν δεύω, i. e. terram humecto.

Ἀρέσκω placeo —— fut. ſ. præt. —— ᾕρεσα; παρὰ τὸ ἀρμόζω; quia, quæ congruunt, placent.

Ἀρετὴ —— —— ῆς —— ἡ, virtus; propriè bellica virtus; Sicut enim virtus a Viro dicta eſt, ità etiam ἀρετὴ ab Ἄρης. Vel ab ἀρίσκω placeo; quaſi ἀρέσκη, quia virtus omnibus placet. Vel παρὰ τὸ ἄρω, τὸ βοηθῶ, ἐπικουρῶ, καὶ κατὰ μεταθεσιν τοῦ στοιχείου —— ἀρετὴ, quòd virtus ſit amabilis. Vel παρὰ τὸ ἀεῖρω τὸ σφαιρικῶς αἴρω, quòd virtus ad res arduas mentem attollat. Sic *Virg.*

Tunc pudor accendit vires, & cæca ſeita Virtus.

Vel ab ἀρίσσω eligo; quaſi ἐκλεκτὴ, quòd ſit præ omnibus expetenda.

Ἄρης, Mars, prælium. Sunt ducit à ῥῶ dico —— fut. ῥήσω —— inde ῥῆσις, & cum a prim. Ἄρης ὁ τὴν πολέμου γὰρ, οὐ λόγου ἀλλ' ἔργων χρεία, i. e. quòd in bello non verbis, ſed factis opus eſt.

Sic Hom.
τὰς δὲ χερσὶ τὸν πολέμου ἐπέων οἳ ἐὸν βέλος.
In manibus sunt est finis belli: verbis verò opus est, i. e. consilio.
Vel ita dicitur, παρ' ὃ ἐκ ἔστι διδιγεσθαι, quia in prælio verbis disputare non licet. Vel ab αἴρω tollo; quia tollat mortales, civitates, &c. —— Vel ab ἄρης mas; quia viri tantùm bella gerant. ἢ παρὰ τὸ ἄορ ensis ἀορὶς, et ζυγκοπῇ —— ἄρ. ἢ ἢ ξιφοφόρος θεὸς, quòd sit ensifer Deus ἢ παρὰ τὸν ἀείρω, τὸν γλυκυμιλῶ βλάπτω ἐν τῷ πολέμῳ. ἢ παρὰ τὸ ἀείρω, ὁ κωλύων καὶ μεγδιώων τοῦ ἀείρειν. Inflectitur variè; Ἄρης —— Ἄρι, Ionicè Ἄρεω. ὦ Ἄρες —— Ἄρη —— Ἄρην —— Ἄρες Att. Ἄρεως Æol. nom. —— Ἄρτυς —— Ἄρυν —— Ἄρι —— Ἄρηκ. Suidas variæ inflectionis rationem reddit; Quia (inquit) Mars est, & turbat inflectionem. Ἄρης γὰρ ὁ θεὸς, καὶ ταράττει τὸν κλίσιν.

ἄρθρον —— ου —— τὸ membrum; παρὰ τὸ ἀείρω, τὸ ἁρμόζω, quod membra inter se coaptentur.

Ἀρίζηλος —— ου —— ον, insignis; pro ἀείδηλος, clarus, illustris; ab ἀρι particulâ intensivâ, et ζῆλος, quia est æmulatione dignus.

ἄρθμιος —— ος, ὁ, παρὰ τὸ ἄειρω, τὸ ἁρμόζω ἁρμὸς, ἢ πλειοναστικὸν τοῦ ἢ ὁ ἀειθμὸς, Sunt aptæ et junctæ unitates.

ἀρμοκαλάστιον, ου, τὸ, emplastrum.

Ἀρὶ —— ἰδος —— ἡ, instrumentum fabrile, scobina; ab ἀίσσω. scobina tolluntur partes.

Ἄριστερὸς —— ἰερὰ —— ὸν, sinister, lævus, infaustus, δυώνυμος καὶ ἀνοσιομός.

Ἄριστος —— ίστη —— ον, optimus, propriè, ὁ ἐν πολέμῳ ἰσχυρὸς qui præstantissimus est in bello; per synecdochen speciei verò; Optimus in re quavis; ab Ἄρης —— ἀρείων —— ἄριστος.

Ἄριστον —— ίστου, τὸ, prandium; quasi ἀόριστόν τι ὄν, quòd tempus ei non est definitum. Vel quòd in bellum pergentibus, ὡσεὶ τὸν Ἄρεα, convivium apparari solet. Vel ab ἄειρω precor, quòd veteres non nisi Deos ritè precati ad prandium accederent.

Ἀρκέω —— έσω —— κα, sufficio; ab ἄλκω auxilior.

Ἀρκούμενος —— ένη —— ον, contentus; ab ἀρκέομαι - έομαι, acquiesco, contentus sum.

Ἄρκτος —— υ, ὁ, Ursus, Ursa; quasi ἄρκος sufficiens sibi; ἄρκει γάρ ἑαυτῷ, sibi enim sufficit, hyememque totam sine cibo traducit. Vel παρὰ τὸ ἐρέπτω κοίτῃ, quod amet lectum. Amat latere in lustro hyeme; et est libidinosus. Vel ab ἄρω et κότος ira; quia est sævum animal.

Ἄρκυς —— υος —— ὁ, rete, vitta; ab εἴργω, τὸ κωλύω, cohibeo.

Ἅρμα —— ατος, τὸ, currus, quadriga; ab αἴρω fero.

Ἁρμόζω, congruo, adapto, quadro, —— fut. ὁσω —— præt. κα; παρὰ τὸ ἄειρω apto; fit ἅρμονος congruus, pro ἀρήμονος, et indè ἁρμόζω.

Ἀρνησις——ιως——ἡ, abnegatio: ab ἀρνέομαι recuſo.

Ἀρνυμαι, ſuſcipio, capio, conſequor, commuto: ab αἴρω aufero Vel potiùs ab ἄρς——ἀρνὸς agnus; ut παλεῖν a πῶλος pullus, ὄνος frui ab ὄνος aſinus. ἐσεσθὴ διὰ τὴν ἀρνῶν καὶ τὴν ἀλλων ζώων πρὸς ἀμοιβὰς ἐποιοῦντο οἱ ἀρχαῖοι, quia veteres olim permutabant agnos pullos, cæteràque animalia, & illorum permutatione merces conſequebantur. *Euſtath.*

Ἄρον——ἄρυ——τὸ, arum herba.

Ἀρότης——ότυ——ὁ, arator; & ἀροτὴρ——ῆρος: ab ἀρόω aro.

Ἄροτρον——ότρυ——τὸ, aratrum: ab ἀρόω.

Ἄρουρα——ούρας——ἡ, arvum: παρὰ τὸ ἀρόω.

Ἀρόω——ώσω——κα, aro: παρὰ τὸ ἄρμις, ὁ σίδηρος σιδήρου γὰρ τέμνεται ἡ γῆ: ab ἄρης ſignificante terrum; ferro enim ſcinditur terra.

Ἁρπάζω rapio——fut. άσω & ξω——pr. ἥρπαχα: ab ἅρπαξ eadem ſignificante. Vel ab ἅρπη falx; ut ſit propriè falce abripere.

Ἅρπαξ——αγος——ὁ, ἡ, τὸ, rapax.

Ἅρπη——ης——ἡ, milvus: ab ἅρπη falx, à falcato roſtro.

Ἀρραβὼν——ῶνος——ὁ, arrhabo, pignus; vox Syriaca. Pars ſolutionis, quæ fidem facit totius ſummæ perſolvendæ. Vel pars pretii data in anteceſſum, ut de toto pretio ſecuturo fides fiat. *Euſtath.*

Ἄρρην——ενος——ὁ, vel ἄρσην——ενος——ὁ, mas: τὸ ἄρδω, ποτίζω· ἢ τὸ μετηχίαν. ἢ ὅτι ἀ——τὸν τὴν γυναικὶ ἐπαρδεύει, ἄρ——ἄρσω——ἄρσω, ἀ——δων τῶν θηλειῶν. καὶ διὰ τὸ πόσις λέγεται ὁ ἀνὴρ, παρὰ τὸ ποτίζειν τὴν γυνῆ. ἢ παρὰ ἔρδω, τὸ ποιῶ——ἄρσω——ἀρσω, τυτίσιν, ὁ ἀ——κὸς. *Etym.*

Ἀρρίχαξ, manibus pedibúſque ſi——ſum repere.

Ἀρρίχος——ίχου——ὁ, cophinus: παρὰ τὸ αἴρειν τὸν χ——quòd pulverem tollat.

Ἄρς——ἀρνὸς——ὁ, ab ἀ——preces, quòd in votis faciend——& precibus agni ſacrificarent——Vel ab α pr. & ῥαίω corrumpo, quia nondum corruptus eſt li——dine. *Euſt.*

Ἀρτάζη——άζης——ἡ, Artaba genus menſuræ Perſicæ.

Ἄρταμος——άμου——ὁ, lanio, coquus: παρὰ τὸ ἄρτιον τὸ κατακόπτειν, καὶ κιμνᾶν. Vel παρὰ τὸ εἰς ἄρτια τέμνειν, quòd in integras partes membratim ſecet, & dividat animalium carnes.

Ἀρτάομαι ſuſpenſus ſum.

Ἀρτέμης——ες, incolumis, integer, quaſi ἀτειρὴς πλεονασμῷ τοῦ τ, quòd in partes non ſcindatur.

Ἄρτεμων——ονος——ὁ, velum, ab ἀρτάω ſuſpendo, quia ſuſpenditur incertâ ventorum temperie.

Ἀρτηρία——ίας——ἡ, arteria, ſpiritûs ſemita: παρὰ τὸ τὸν ἀ——εα, τυτίσι, τὸ πνεῦμα πηρεῖ, quòd ſpiritus conſervet.

Ἄρτι, modò, nuper, perfectò jam tempore: ab ἄ"ρτι⊙ perfectus.

Ἄρτι⊙ —— ὁ perfectus, æqualis, integer, aptus: ab ἄ"ρω apto.

Ἀρτύσας —— ατ⊙ —— τὸ, cibus pane & carne conſtans: ab ἀρτ⊙ & κρέας caro.

Ἄρτ⊙ —— ὁ, panis: ab ἄ"ρω apto, quòd ſit cibus humano corpori maximè congruus. Vel ab αἴρω, τὸ κραφίζω τὴν ἰσχύν, quòd robur afferat corpori.

Ἀρτύω —— ὑσω —— πα. condio, apparo, σκευάζω, κοσμέω: ab ἄ"ρω apto: dicitur & ἀρτιόω.

Ἀρχαιότερος —— ἑρα —— ον, antiquior: ab ἀ"ρχη⊙.

Ἀρχή —— ῆς —— ἡ, principium: ab ἄ"ρχω incipio.

Ἄρχομαι incipio; item præſum, —— f. ἄ"ρξομαι. aor. 1. —— ἠρξάμην —— ἄρξω —— act.

Ἄρχων —— οντ⊙ —— ὁ, princeps, dux: ab ἄ"ρχω dominor.

Ἀρωγὸς —— ὁ —— ὁ, auxiliator: ab ἀρήγω auxilior.

Ἄρωμα —— ατ⊙ —— τὸ, aroma odoramentum: ab ἄ"ρω valdè, & ὄ"ζω oleo, quòd valdè oleat. Vel ab ἄ"ρω apto; unde & ἀρτύω condio: aromatis apti & ſuaves ſibi ſiunt dum condiuntur.

Ἀσπάλιος —— ἰου —— ἡ, meſpilus.

Ασ.

Ἀσάμινθ⊙ —— ινθ —— ἡ, pelvis: ab ἄ"σις ſordes, & μινύθω minuo, quòd in his ſordes minui ſolent, & ablui.

Ἄσαρον —— αρ —— τὸ, à ſarum, nardus ſylveſtris limoſâ humo gaudet: unde dici poteſt quaſi ἄ"σαρον, limo aptum.

Ἀσβόλη —— ης —— ἡ; vel ἀ"σβολ⊙ fuligo: ab ἄ"σις ſordes, & βάλλω jacio; quòd ſordes ſpargat, & res propè ſitas contaminet.

Ἀσεβὴς —— ὲς, impius: ab α pr. & σέβομαι colo.

Ἀσελγὴς —— ὲς, laſcivus, petulans, impudicus: ab α pr & Selge [urbe Piſidiæ] in qua omnes viri erant probi: ut habet *Strabo lib.* 12. Contrà *Suidas* dicit in ea urbe omnes improbè vixiſſe, & promiſcuâ uſos fuiſſe Venere: atque α hic intendendi vim habere.

Ἀδενέω —— ήσω —— κα, infirmus ſum: ab α pr. & σθένος robur.

Ἀσθμαπικὸς —— ὴ —— ὸ, ſuſpiriioſus, difficulter ſpirans: ab ἄ"σθμα —— ατ⊙ anhelitus, quod ab ἄ"ω, τὸ πνέω, ſpiro.

Ἀσίνη —— ινης —— ἡ Aſine, herba: ab α pr. & σίνειν nocere, ut ſit innoxia.

Ἄσι⊙ —— ον, limoſus: ab ἄ"σις limus, ſordes.

Ἀσιέρκι⊙ —— ἀκυ —— ὸ, lecti ſta.

Ἄσις —— εως —— ἡ. limus; pro priè aridus: ab ἀ"ζω ſicco.

Ἀσκαλαβώτης —— ώτου —— ὁ, ſtellio: παρὰ τὸ ἀσκαλᾶν, τὸ ἠσύχως, ἢ βαδ, τὸ βαίνω, πλεονασμῷ τῦ σ, quòd quietè & clam incedat.

Ἀσκάλαφ⊙ —— ἀφυ —— ὸ, avis nomen *Suidæ*. quòd ἀ"σκληρ⊙ ἀφὴ, durus tactu, *Euſt.* ἀ"σκληρ⊙ ἀφὴ καὶ σκύς, μαλακὸς mollis.

Ἀσκαλάφης

Ασκηγάλπης —— ου —— ὁ, gallinago
Ασκάλης —— ου —— ὁ, ſamnum, grabbatus, vilis lectus: ab α & σκλιὸς.
Ασκαρὶς —— ίδος, ἡ, tipula, lumbricus minor.
Ασκὸς —— οῦ, ὁ, uter —— utris; ab α epit. & ἔχω contineo.
Ασμενος —— ένη —— ον, gaudens, libens: ab ἥδομαι, præt. ἧσμαι, partic. ἥσμένος, ex quo ἄσμενος, retracto accentu, & augmento abjecto.
Ασπάζομαι —— fut. ἀσομαι, saluto, amplector: παρὰ τὸ α σημαντικὸν, καὶ σπάω —— σπάζω, τὸ μὴ διαχωρίζω.
Ασπάλαξ —— ακος —— ὁ, talpa: παρὰ τὸ σπάω; δύναται γὰρ τὴν γῆν, καὶ ποιεῖ βάθος, divellit enim terram, & facit profunditatem.
Ασπάλαθος —— άθου —— ὁ, frutex ſurculoſus ſpinis horrens: ab α & σπάω: nam difficulter evellitur ex iis, in quæ impingit.
Ασπάραγος —— άγου —— ὁ, aſparagus; vel ἀσπαράγος, germen recens plantæ: quia germen non σπαράσσει, id eſt, ſonat; vel nondum σπείρει, i. e. ſementat.
Ασπὶς —— ίδος —— ἡ, ſcutum, clypeus: à σπῶ, σπάζω extendo, et α priv. quoniam clypeus εἰς πλευρὰς σπᾶται, non in longum producitur, ſed rotundus eſt.
Ασπάριον, —— ίου —— τὸ, aſſarium, minutus aſſis. Vox Græca, facta ex Latina As —— aſſis.
Ασσον propè, ἐγγὺς cominus; ἐγγὺς fit ἐγγίων et ἔσσων, ἀ ἀσσων, in neutr. gen. ἔσσον ἀ ἄσσον.
Ασταθμητος —— ον, inſtabilis: α pr. et ἵστημι.
Ασταχυς —— άχυος —— ὁ, pi genus, aſtacus: ab α et στά ſtillo, quòd eis ſoricipes ſ multis guttis plenæ.
Αστάνδης —— ου ——, curſo nuncius; ab α et στῶμαι, qu non ſtet, ſed ambulet.
Αστατος —— ον, inſtabilis; ab priv. et ἵστημι.
Αστὰφὶς —— ίδος —— ἡ, uva paſſ Atticè pro σταφὶς.
Ἀστὴρ, —— έρος —— ὁ, ſtella: α priv. et ἵστημι ſto: quaſi ἀστατον ἔχων δρόμον curſu habens inſtabilem. Vel à σ εἴζω, quia in cœlo σπείρονται Vel ab αὔω ſplendeo; quòd ſtellæ ſint corpora luminoſa.
Αστεράω —— άσω —— ἡ, ſella ephippium ligneum: ab α priv et στρέφω verto; quòd ligetur ut ſit immotum.
Αστραγαλίζω —— ίσω —— κὴ, tali ludo: ab ἀστράγαλος.
Αστράγαλος —— άλου —— ὁ, aſtra galus, παρὰ τὸ ἀστρεκῶς κ ῥιβλῶ φυλάττειν τὴν βάσ quòd rectum faciat greſſum.
Αστραπὴ —— ῆς ——— fulgur: ab ἀστράπτω fulguro quòd quaſi ἀστέρας ἱάπτω, i. ſidera emitto.
Αστρον —— ου —— τὸ, a ſtrum. Ἄστρ ἐν τῷ δύ ἀστρον δὲ ζώδιον ἐν πολ ἀστρον ζυγκείμενον: after eſt unum

unum et singulare in cœlo corpus; astrum verò sidus est, compositum ex multis stellis.

Ἄστυ ——— εως ——— τὸ, urbs; ab ἄνω sursum, et στέω sto, quòd plerunque in loco editiore sitæ sint urbes.

Ἀσφαλὴς ——— ές, providus, cautus, firmus; ab α priv. et σφάλλω, erro, supplanto, decipio.

Ἄσφαλτος ——— ἄλτου ——— ὁ, bitumen; ab α priv. et σφάλλω everto, quoniam firmat structuram; adeò ut non facilè subvertatur.

Ἀσφόδελος ——— ἐλου ——— ὁ, asphodelus.

Ἀχαλάω ——— mœreo ——— fut. ἀσω prat. ——— κα; παρὰ τὸ ἀχος ἄλλι ἔχειν, quòd doloris habeat satis. Vel παρὰ τὸ ἀχῶ χάσκω ἀχάλλω (ὅσπερ ἀχῶ ἀγαλλω) καὶ pleonas. τῦ σ ἀχαλάω.

Ἀχρατὴς ——— ον, intolerabilis, qui cohiberi non potest; παρὰ τὸ α priv. et ἔχω.

Ἀχόλητος ——— ——— ον, occupatus, negotiosus; ab α priv. et σχολὴ, otium.

Ἄσωτος ——— ον, luxuriosus; ὀλέθριος, καὶ σώζεσθαι μὴ δυνάμενος; perditus, qui servari non potest; de cujus salute nulla spes est; quem ipsa (ut aiunt) salus servare non potest. Vel ὅτι ὁ διάβολος σώζειν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῦ, quòd facultates suas servare non potest.

Ατ.

Ἀταλὸς ——— ἡ ——— όν, tener, juvenilis; quasi ἀπαλὸς, vel ὁ δυνάμενος τελεῖσθαι, qui nondum per ætatem labores tolerare potest; indè ἀτάλλω, delicatè nutrio.

Ἄτερ sed; adv. ab ἀντέρω.

Ἀτρόμητος ——— ον, intrepidus; παρὰ τὸ α καὶ τρομέω, terreo; vel ab ἄτερ et μόνος.

Ἀτάσθαλος ——— ον, injustus, improbus; παρὰ τὸ ἄτερος θάλλειν, quòd aliorum damnis et injuriis floreat.

Ἀτύω, ——— ῶ ——— ύσω, τὸ βλάπτω noceo.

Ἀτύμβω ——— ψω ——— ψα, ausero; εἰς ἀτίμιον ἐμβάλλω, in damnum adduco.

Ἄτερ fine; præp. ab α pr.

Ἄτη ——— ης ——— ης, noxa, damnum; ab ἄτω, τὸ βλάπτω noceo. Vel ab α pr. et τῶ, id est, λαμβάνω, ἄτη, ὡς ἀθεὶς θέλει λαβεῖν.

Ἀτηρὸς ——— vel ἀτηρότατος, negligenter: ab α priv. et τηρέω, diligens.

Ἀτηρὸς ——— ρᾶ ——— ρὸν, vel ἀτηρὴς ——— ὲς, nocivus; παρὰ τὴν ἄτην. Hinc ἀτηρητὸς, κατ' ἀναπλασιασμόν.

Ἄτιμία ——— ίας ——— ἡ, infamia: ab α priv. & τιμὴ honor.

Ἀτίω, inhonoro, ——— ίσω ——— κα: ab α priv. & τίω.

Ἄτμὸς ——— ὸυ, ὁ, servus, famulus (& ἀτμέω) quia ἄτμος præ domino suo

Ἀτμὸς

Ἄτμητος ——— ον, non amputatus: ab ἀ priv. & τέμνω ſcindo

Ἀτμὶς ——— ίδος ——— ἡ, vapor.

Ἄτμος ——— ου ——— ὁ, halitus, vapor: ab ἄω ſpiro.

Ἄτομος ——— ον inſectus, individuus: à τέμνω ſcindo.

Ἄτρακτος ——— ου ——— ὁ, ἡ, fuſus, radius ad colum; quia ἀεὶ τὰ ἐλάττονα, ſemper turbatur, i. e. circumagitur.

Ἀτρεκέως vere, adv. ab ἀτρεκής.

Ἀτρεκὴς ——— ὲς, verus: ab ἀ pr. & τρέω timeo; quaſi ἀτρὴς: qui enim vera loquuntur, reprehenſionem minimè timent.

Ἀτρεπτος ——— ον, immutatus: ab ἀ, pr. & τρέπω.

Ἄτης quæ, quæcunque, ἅτινα

Ἄτιη ſpir. leni. vox obſervantiæ erga ſenes. ἄτιη τίω, honoro annos.

Ἀτταγὰς ——— ᾶνος ——— ὁ, Attagen avis; & Atticè ἀττάγας vel ἀτταγᾶς, avis dorſo picto; dicta à voce ſuâ, ut vult Ælianus: ſed quia eſt fœcunda, dici poſſit: ab ἀθέω abundè, & γονὴ genitura

Ἀττάκης, vel ἀττακος: attacus, reptile volucre, quod quatuor ingrediens pedibus ſaltitat: ab ἅττω proſilio.

Ἀτταλόστρακος ——— ὁ, fragmentum ex pane cocto decidens, bota; ex ἀττάω & ὀστρακον amputo: ſcribitur etiam ἀτταλόστρακος.

Ἀττατατταί atat; interjectio Dolentis: ab ἄττω damnum.

Ἀττέλαβος locuſtæ ſpecies: ab ἄττελος.

Ἄττω ——— ſive ——— ἄομαι ſalio, proſilio: ab ἄομαι ſubſulto.

Ἀτύζω ——— ξω ——— ξα, terrefacio: ab ἀτύω turbo; vel ab ἀτη.

Ἀτυχέω ——— ήσω ——— ηκα, infelix ſum; ab ἀ priv. & τύχη fortuna.

Ἀτύχημα ——— ατος ——— τὸ, infortunium.

Ἀτυχία ——— ίας ——— ἡ, infelicitas: ab ἀ pr. & τύχη.

Αυ.

Αὐγὴ ——— ῆς ——— ἡ, lux, ſplendor: ab αὔω ſplendeo. Vel παρὰ τὸ ἀέχω, ὅτι ἧς ἀχρόμεθα, per lucem duximur.

Αὐδὴ ——— ῆς ——— ἡ, vox: παρὰ τὸ ἀυχὴ, ὅτι τερπνὴ, ὅτι ἡ ἀυχάζεται τὸ τῆς νόσου, quia ſermo lux eſt animi.

Αὐθέντης ——— ου ——— ὁ, ὁ αὐτόχειρ, Dominus, qui eſt propriæ poteſtatis: ab αὐτὸς ipſe, & ἑίημι ——— ἕντος, mittens, qui ſeipſum ad negotia mittit.

Αὖθις rurſus; adv.

Αὖλαξ ——— ακος ——— ὁ, ſulcus; ab ἕλκω trabo; ſulcus enim fit aratri tractione.

Αὐλέω ——— ήσω ——— ηκα, tibiâ cano: ab αὐλός.

Αὐλὸς ——— οῦ ——— ὁ, tibia: ab αὐάω clamo, vel ἄω ſpiro.

Αὐλὼν ——— ῶνος ——— ὁ, convallis locus anguſtus & cavus, ut αὐλὸς tibia.

Αὐξάνω ——— fut. αὐξήσω ——— præt. ἤυξηκα, augeo: ab αὔξω idem.

Αὔριον cras; adv. ab αὔω luceo: eſt lux ſequentis diei.

Αὐστηρὸς ——— ά ——— όν, auſterus:

ab αὔω exsicco: austeritas est ab aliqua siccitate.

Αὐτὰρ sed.

Αὐτάρκεια —— είας —— ὁ, animi sufficientiâ suâ sorte contenti: ab αὐτὸς ipse, & ἀρκέω sufficio.

Αὐτίκα statim; adv.

Αὐτμὴ —— ῆς —— ἡ, halitus, vapor: ab αὔω sicco; vapores enim proveniunt à calidâ & exsiccante causâ.

Αὐτοδίδακτος —— ον, à seipso doctus, seipsum docens: ab αὐτὸς ipse, & διδάσκω doceo.

Αὐτομάτως sponte; ultrò; adv. ab αὐτόματος spontaneus: ab αὐτὸς ipse, & μάω cupio; ut sit, qui suâpte sponte aliquid agat, vel agere desiderat. —— —— præt. pass. μέμαμαι —— μέμηται —— μασὶς (ὡς βέβασι —— βάντες) ἡ αὐτόματος.

Αὐτὸς —— ὴ —— ὸ, ipse: ab ὅτος.

Αὑτὸ pro ἑαυτὸ contractè.

Αὐχένιος —— ὴ —— ὸν, superbus: ab αὐχὴν glorior: quod ab αὐχὼν cervix; quòd gloriantes cervices erigant, & caput attollant.

Αὐχμὸς —— ῶ —— ὸ, siccitas è vehementi æstu: ab αὔω sicco, pleonasmo τῦ χ.

Αὔω —— σω —— κα, sicco: ab ἀΐω spiro; quòd ventus spiramine suo res exsiccet.

Αφ.

Ἀφαιρέω, aufero: ab ἀπὸ & αἱρέω, vi capio, diripio.

Ἀφάνη —— ἀάνης —— ὴ, aphace: viciæ species.

Ἀφανίζω —— ίσω —— κα, corrumpo; vel obscuro, ac velut è conspectu tollo: ab α priv. & φαίνω.

Ἄφαρ, statim, continuò; adv. ab ἀφὴ tactus, quasi ipso tactu. φιλεῖ Αἰολικῶς. Vel ab α simul, & φέω, ut sit ἐμμαπέως, ἅμα πῇ ἰπέσι, dicto citiùs.

Ἀφάρκη —— ἀρκυς —— ὴ, Apharca, arbor semper virens: ab ἀεὶ φέρειν, sc. βλαστόν

Ἀφαυρὸς —— ρὸ —— ρὸν, imbecillis: ab αὔω sicco. Vel ab α pr. & παῦρος paucus; quasi ὁ ἀγαν παῦρος ἢ ὀλιγος κατὰ δύναμιν, virtute & robore paucus & parvus.

Ἀφελὴς —— ὲς, simplex, frugalis: ab ἀφελεῖν auferre: simplex, à quo aliena ablata.

Ἄφενος —— ενος —— τὸ, divitiæ, reditus propriè unius anni: ἀφ' ἑνὸς ἐνὸς, ab uno anno. ἄφενος dives.

Ἄφθαι —— αὶ, —— αἱ, ulcera in oris superficie: στοιχὸ τὸ ἅπτεσθαι, quod ab ἅπτω: ab accensione.

Ἄφθονος —— ον, invidiâ carens: ab α pr. & φθόνος invidia; item largus & abundans.

Ἀφιλάργυρος —— ον, non cupidus pecuniæ; decomp. ab α priv. φίλος & ἀργυρος.

Ἀφραδέως —— ὀπω —— κα, insanto, inconsultè aliquid ago; quasi

quasi qui multa loquendo effutit : ab α epit. & φημίζω loquor.

Ἀφροδίτη —— ιη —— ιον, Venereus : ab Ἀφροδίτη Venus. Sic dicta διὰ τὸ ἀφρῷ γίγνεσθαι, quòd è maris spuma fit enata.

Spuma fui, gratúmque mare mihi nomen ab illa. Ovid.

Arist. verò, quòd spermatis natura sit ἀφρώδης. Alii quasi ἀφροσμιώλιον dictam putant, i. e. insipientem : quia contraria est Venus Palladi, & incontinentia sapientiæ. *Dydimus* παρὰ τὸ ἀζηλον τῆς διαίτης, à mollitie & deliciis vitæ.

Ἀφρὸς —— ὁ, spuma : ab ἀφαρ subitò ; quia subitò fit, & desit.

Ἄφρων —— ονος —— ὁ ἡ, amens : ab α priv. & φρὴν mens.

Ἀφύη —— ύσσω —— ησω, hautio : ab ἀπὸ & ὕω.

Αχ.

Ἀχαριστία —— ίας —— ἡ, ingratitudo; ab α priv. et χάρις gratia.

Ἄχερδος —— ίδος —— ὁ, spina quædam ; quasi ἄχερδος : ab α pr. & χειρ manus, quòd non sit manu tractabilis.

Ἀχερουσὶς —— ίδος —— ἡ, populus alba : διὰ τὸ πτυχώδη παρὰ τὸν Ἀχέροντα, quòd ad Acherontem nascatur. Vel quòd Hercules eam ab Acheronte detulerit.

Ἄχθος —— ους —— τὸ, onus, pondus. λύπη βαρυῦσα, quasi ἄχος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἄχθος.

Ἀχλὺς —— ύος —— ὑ, caligo : à ἀ'χος & λύω, quòd sub noctem obrepente somno dolor consopiatur. Vel ab ὀχλέω.

Ἄχμαζ —— αδος —— αι, Vari.

Ἄχνη —— ης —— ἡ, gluma, acus, palea ; ab α pr.v. & ἴσχω teneo ; quia teneri nequit. Vel à χνόη lanugo ; quòd cum lanugine quadam crescit.

Ἄχος —— ους —— τὸ, dolor, mœror, propriè dolor qui ob. stupefacit, sensúmque adimit : ab α pr. et χέλυς seu χείρων quia dolor ingens hiscere vel loqui prohibet. *Loquuntur leves dolores, ingentes stupent.*

Ἀχράς —— άδος —— ἡ, pyrus sylvestris ; quia ferè ἄχρηστος, inutilis.

Ἄχρι & ἄχρις, usque, donec, prorsus, quamdiu ; adv. usque ad.

Ἄχυρον —— υρου —— τὸ, palea, acus ; quasi ἀ'ισχυρον : ab α pr. & ἴσχω habeo ; ut sic quod nemo magni facit, vel habere capit, vel ab α pr. et ἴσχυρον firmum, quòd fit res instabilis.

Ἄχωρ —— ωρος —— ὁ, ulcus in capite : ab α priv. et χώρος locus ; quòd non amplum locum occupet. Vel ab ἄχος dolor, et ὤρος excito ; quòd dolorem excitat. Vel ab α epit. et χέω fundo, quòd purulentus humor ubertim è capite fluat. Vel quasi ἄχνωρ, ab ἄχνη, quòd fit quasi acus capitis.

Αψ.

Ἄψεκτος —— ον, inculpatus ; ab α priv. et ψέγω vitupero.

Ἀψίθια

Ἄψινθιον —— ἰν —— τὸ, absinthium; quasi ἀπίνθιον: ab α pr. et πίνω bibo: quòd ob ingnem ejus amaritudinem non facilè bibatur.

Αω.

Ἄω —— ἀύσω, spiro: ab ω vel Ν litera leniter spirante.

Ἄωρος —— ον, intempestivus, immaturus ab ἀ pr. et ὥρα.

Ἄωτος —— ω —— ὸ, et ἄωτον, ὐ, τὸ, flos: ab ἄω spiro, quia flos spirat Odorem.

B A.

Βαδίζω —— —— fut. ἴσω —— pret. ικα, vado; ex βάω, βάδω, et βαδίζω —— —— fut. med. βαδιοῦμαι pro βαδίσομαι, Atticè.

Βάδισμα —— ατ⊙ —— τὸ, gressus: à βαδίζω.

Βάζω loquor: παρὰ τὸ βοὴ clamor, fit βοάζω, et Συγκοπῇ, βάζω.

Βαθὺς —— εῖα —— ὐ, profundus: à βάθος —— ⊙, profunditas: παρὰ τὸ μὴ βίας ἔχειν, quòd cum impetu in ima ruamus.

Βαθύω —— ωσῶ —— κα, mergo, altè recondo: à βάθ⊙ ——

Βαίνω —— fut. βήσομαι —— pret. βέβηκα —— aor. 2. ἔβην, ab inusitato βῆμι, vado, gradior: à βάω.

Βαΐς —— ἰν —— τὸ, καὶ Cάϊς —— ἴδ⊙ —— ἡ, palma, ramus: παρὰ τὸ βαῖς πάλλεσθαι, quòd vix avellatur.

Βαιὸς —— ὰ —— ὸν, parvus, ἡ κὴ σμικρὸν, ἰκαὶς: à βαίνω gradior, per antiphrasin; quasi τὸ διὰ σμικρότητα βαίνειν μὴ ἔχοι, ob parvitatem neque gressum habens, neque fundamentum.

Βαῖτα vel βαΐτη lena, ex corio consuta.

Βαλὴν —— ὴν⊙; pisces quidam gobio similis: à βαλὸς, quia parvi pretii est.

Βάκανον —— ανα, τὸ, raphani semen.

Βάκηλ⊙, stultus, Eunuchus: quasi ἀ κηλ⊙, à κήλων, i. e. τὸ αἰσθάνεσθαι ἀ otiosè præponitur.

Βάκχαρις vel βάκχαρις —— ιδος, bacchar: quasi πάκχαρις pro πάγχαρις, ab odore gratioso.

Βακτηρία —— ίας —— ἡ, baculus: à βάω, quòd ambulantes eò nituntur. Vel à βάσις gressus, et τηρέω servo; quia servat gressus, nè quis cadat.

Βακχεύω —— εύσω —— κα: παρὰ τὸ Βάκχος, Bacchus: Euſt. ἀπὸ τῆ βακχεῖν deducit, ab incondito ululatu, quo furentes Bacchi personabant. Vel ἀπὸ τῆ βάζω loquor. οἱ γὰρ μεθύοντες πλείονα τῆ φωνῆ καὶ ἐνθουσιάζοντες χρέωνται: ebrii enim et furore agitati multa effutiunt. Vel παρὰ τὸ ἄχ⊙ dolor, et βάπτω abeo. οἱ γὰρ εἰς μέθην ἐμπίπτοντες, ἀφίασιν ἑαυτὸν ἀλύειν. ebrietas enim mœrorem expellit, et tristitiam.

Βδελύζω —— ξω —— ξομαι, excutio; propriè glandes excutio: à βάλαν⊙ glans.

Βδελύττον —— —— ὐ —— —— τὸ, crumena: παρὰ τὸ βαλλάντιον ἐκπλεῖν, quòd in illam pecunia injiciatur.

Βδομὰς

Βαλανεύς —— ἐως —— ὁ, balneator: παρὰ τὸ βάλανειον balneum; quod quasi βάλλον ἀνίας, i. e. artuum dolores pellens.

Βαλαύστιον —— ἰε —— τὸ, mali Punici flos: à βλαστεῖν germinare.

Βάλβις —— ἰδος —— ἡ, carcer, repagulum, unde emittuntur equi ad cursum: à βάλλω jacio & βάσις gressus, quòd equi indè cursum suum ordirentur.

Βάλλω mitto, jacio, —— fut. βάλῶ —— præt. βέβληκα —— aorist. 2. —— ἔβαλον —— βάλε —— οιμι —— βάλω —— βαλεῖν —— βαλών

Βάλσαμον —— ὰμε —— τὸ, balsamum.

Βάμβαλις —— ῐδος —— ἡ, marrubium: fortè à βάλλειν, quòd sit ingrati odoris, & rejiciendi.

Βαμβαίνω balbutio —— fut. ανῶ, à βᾶ, ut sit quasi βαβαίνω.

Βάναυσος —— ε —— ὁ, mechanicus, illiberalis & sordidus artifex, χειροώναξ, δοτυχειροεργίαστος: proprie fornacarius, qui circa fornaces & caminos exercetur: nam βαῦνον Peloponenses vocant ignis locum, caminum & αὐειν incendere est. Unde propriè dicitur de artificibus qui igne opera sua conficiunt. Sed translata vox est ad omnes artes, quæ manuum opificio peraguntur. Βάναυσος τέχνη, ars sordida & illiberalis.

Βαπτίζω —— ίσω —— κα, immergo: à βάπτω tingo, lavo.

Βάπτισμα —— ατος —— τὸ, & βαπτισμὸς —— ῦ —— ὁ, baptismus: à 3. pers. præt. pass. βέβάπτισμαι à βαπτίζω.

Βάραθρον —— άθρε —— τὸ, barathrum, fossa profunda.

Βάρβαρος —— άρα —— ον, barbarus a βάρβαρ absonâ voce, in quem peregrini homines Athenis, cùm primùm Græcè loqui conantur, sæpiùs incidere solebant; deinde ad mores feros & asperos accommodari cœptum est.

Βάρβιλον —— ίλε —— τὸ, barbilum.

Βαρβίτος —— ίτε —— ὁ, vel βάρβιτον —— ίτε —— τὸ, barbitus, instrumentum Musicum: quasi βαρύμετος, à gravibus chordis.

Βάρβυλον —— υλου —— τὸ, prunum Damascena.

Βάρις —— εως —— ἡ, navis: à βάρος onus, quòd onera ferat, & mercibus importandis, exportandisque inserviat.

Βάρος —— ε —— τὸ, onus, pondus: à βαρύς gravis, quia onera ferentibus gravia sunt. Vel παρὰ τὸ βία αἴρεσθαι, ad quod tollendum opus sit magnâ vi.

Βαρύνω —— υνῶ, gravo, à βαρύς.

Βαρύς —— εῖα —— ὁ, gravis.

Βαρύτερος —— έρα —— ον, gravior: à βαρύς.

Βασανίζω —— ίσω, torqueo: à βάσανος.

Βάσανος —— άνε —— ὁ, tormentum, probatio, lapis Lydius, inquisitio per tormenta: quasi βιάσανος, à βία vis; quod veritas ab improbis quasi vi exprimitur.

Βασάρα —— άρας —— ἡ mercatrix.

Βασιλεύς —— εως —— ὁ, Rex; quasi

quasi ἀσινὴς inviolabilis, ὃν οὐδεὶς δύναται βλάψαι, quem nemo lædere possit: παρὰ τὸ σίνω. τὸ βλάπτω. Σινὺς, ὁ βλαπτικὸς, & cum α priv. ἀσινὴς. Vel quasi βάσις λεὼ, i. e. λαῦ, basis & fundamentum populi; quia in eo fundata est salus Reipublicæ.

βασιλεύω —— εύσω, regno: à βασιλεὺς.

βασιλικὸν —— ῆς —— ὸν, Regia.

βαίς —— ῶος —— ὁ, gressus: à βαίνω gradior

βάσκανος —— ανου —— ὁ ὴ, invidus: à βασκαίνω

βασκαίνω —— ανῶ —— κα, fascino, invideo: quasi βάσαι καίνω κατὰ τὴν βλέμματι φθείρω, quòd luminibus aspectúque eneco. Vel quasi βάσκω καίνω, dico horrenda

βαστάζω —— άσω —— κα, porto: à βάω eo, & στάω sto; quòd in ferendis oneribus standum sit & eundum.

βαυλίζειν, effœminatè vivere: à Battalo quodam Ephesio, molli & fracto.

βαῦλις —— ίδος —— ὁ, rubeta.

βάτραχος —— ἄχου —— ὁ, rana: παρὰ τὸ βαθεῖαν τραχεῖαν, quòd vox ranæ sit rauca & aspera: quasi βοάτραχος.

βατταλογέω —— ήσω —— κα, blatero, inania loquor: à *Batto* quodam, inepto poëtâ, qui in hymnis suis eadem crebriùs iterabat. Vel à *Batto* Cyrenorum principe.

βαύζω —— αύσω, baubor, latro. Vox fictitia, à βαῦ tono canis latrantis: vel à βοὴ clamo.

βαυκαλόω —— άλω —— ον, mollis, delicatus.

βαυκὸς, κὴ, ὸν, furnus. Unde βαύκω, & κλίβανος.

Βδ.

βδάλλω —— λῶ, mulgeo, sugo. Dicitur etiam βδύλλω: unde βδέλλα hirudo, sanguisuga.

βδέλυγμια —— ατος —— τὸ execratio: παρὰ τὸ βδελύσσω, fœtere facio, abominabile reddo: à βδέω fœtorem emitto.

βδελυκτὸς —— κὴ —— κὸν, execrandus, fœdus.

Βε.

βέβαιος —— ὁ ὴ, τὸ —— ον, firmus, stabilis: à βέβαα fundatus sum; ex βάω eo. Firmum illud est in quo tutò possis incedere.

βεβαιότερος —— έρα —— ον, firmior. Comp. a βέβαιος.

βέβηλος, profanus: à βάω & βηλὸς, limen; cujus limen ingredi cuivis licet.

βεβρεχάδες —— αἱ, pisces aurei in capite coloris.

βέλος —— ους —— τὸ, telum, jaculum à βάλλω jacio.

βέλτιρος —— έρα —— ον, melior: à βέλος jaculum; ut, propriè significet eum, qui in jaculis mittendis præstantior sit. Alii à βέλομαι volo; ut *Optimus* ab *opto*. Βέλτιρος ab Interprete *Aristoph.* exponitur ὁ φρόνιμος prudens: unde ἀβέλτιρος, ὁ ἀνόητος stultus.

Βελλίσ-

Βελτίων meliora, βελτίονα — βελτίους — βελτίω : à βέλτιος melior.

Βελτίων — ον, melior.

Βόμβυξ — υκος, vel βόμβιξ — ικος, ὁ, trochus, turbo : à βόμβω, i. e. ſono quem edit. Vel παρὰ τὸ βίᾳ βάλλειν, quòd violenter eat, i. e. moveatur.

Βῆ.

Βῆμα — ατος — τὸ, greſſus : a βαίνω.

Βῆξ — κος — ὁ, tuſſis ; à βήσσω tuſſio : quod à βία vis ; quòd non ſit ſine violentiâ pectoris tunſione. Aut à Coæ ſono, quem tuſſientes edunt.

Βι.

Βία — ίας — ἡ, vis et robur : βιαὶ contumeliæ, quæ per violentiam fiunt.

Βιάζω — άσω — κα, vi cohibeo, violo.

Βίαιος — αία — ον, violentus.

Βιβλία — ίων — τὰ, biblia.

Βιβλίον — ου — τὸ, libellus : diminut.

Βίβλος — ου — ὁ, liber : ὅτι τὸ τοῦ βίου βάλλεσθαι ἐν αὐτῷ, quòd in libris vitæ acta contineantur. Vel à βύβλος papyrus ; quia ex byblo, ſeu papyro fruticis genere chartæ fieri ſolebant.

Βιβρώσκω — βρῶ, comedo ; à βορὰ eſca, reduplicatâ primâ literâ.

Βικίον — ου — τὸ, vas vinarium.

Βιόω — ώσω — ωκα, Coëo, Veneri operam do.

Βίος — ου — ὁ, vita : παρὰ τὸ μὴ βίᾳ καὶ ἀναγκαίως ζῆν· vi enim vivitur. Vel à βάω eo, nam et greſſus vitam indicat.

Βιοτεύω — εύσω, vivo ; à βιότος.

Βιοτὴ — ῆς — ἡ, vita.

Βλ.

Βλαβερὸς — ερὰ — ερὸν, pernicioſus ; à βλάβη nocumentum.

Βλάβη — ης — ἡ, noxa.

Βλαισὸς — ὰ — ὸν, valgus, diſtortis cruribus ; à βλάπτω lædo ; ut ſit cui crura læſa ſunt.

Βλαξ — κὸς — ὁ, ignavus, ſtultus. Metaphora à piſce quodam inutili ; à βάλλω jacio ; quod abjici dignus.

Βλάπτω noceo — ψω — φα, βάλλω jacio, et ἁπτω lædo ; ut ſit quaſi feriendo lædere.

Βλαστάνω — ανω — germinans ; à βλαστάνω germino.

Βλαστὸς — ὁσω, pollulo.

Βλαστάνω germino ; à βάλλω mitto, et ἀνὼ ſurſum ; quòd flores plantarum ſurſum mittantur protrudente ſucco.

Βλέννα — ης — ἡ, mucus ; à βάλλω jacio, mitto ; quòd è naribus emittatur.

Βλεννὸς — ῆ — ὸ, ſegnis, ignavus.

Βλέπω video ; παρὰ τὸ βάλλειν ὄψεις, oculos ad objectum mitto.

Βλέφαρον — άρα — τὸ, ſupercilium ; παρὰ τὸ φέρω, χάριν τοῦ βλέπειν, quod oculi tegumentum ſit. Vel quia εἰς τὸ βλέπειν,

βλώτην αἴρεται, quia inter videndum auferuntur.

Βλίτ — τος — ι, vena.

Βλυχάομαι — ήσομαι — ήκα μαι, balo: a βλῆ, quæ est imitatio vocis ovium apud Atticos, & nomine ὄχ sonus; ut βλυχὴ sit ὁ τῆς βλῆ.

Βλυχρὸς — ρὰ — ρὸν, debilis, imbecillis: à βλυχὴ, quæ vox est ovium, animalium scil. imbelliam.

Βλίτον — ίτου — τὸ, blitum, olus insipidum: quasi βλιτὸν rejiculum, ob vilitatem.

Βλίττω — ίσω — κα, exprimendo aufero, ut mel è favis: quasi μελίττω, a μέλιττα apis, mel apibus aufero.

Βλύζω & βλύω — σω, scaturio, mano, quasi βαλλύζω, à βάλλω fundo; quòd fontes aquam emittunt: indè bullio.

Βλωμὸς — ῦ — ὸν, bucella, fragmentum panis: à βάλλω jacio; quia εἰς τὸ στόμα βάλλεται, quòd in edentis os ingeratur. Vel quasi βεμὸς à βεῶ edo; quòd panis ulus est, ut edatur. Vel quasi φλωμὸς à φλάω frango; quòd panis fracti portionem significet. Etym.

Βοάω, ſerpo, advenio, — ώσω: à βαίνω venio, προσῆλθε & ἐλυγκάνω.

Bo.

Βοᾶ — ῶ, clamo — ήσω — κα: propriè instar bovis; à βοῦς bos.

Βοᾶς — ᾶδος — ὁ, bubulus: a βοῦς — βοὸς bos.

Βοηθέμβολος — ίου — ον, adjutus; à βοηθέω auxilior.

Βόθρος — ίθρου — ὁ, fovea: quasi βάθρος, à βάθος profundum: quòd foveæ ut plurimùm sint profundiores.

Βόλιτον — ίτου — τὸ, ſtercus quòd & βόλιτον: propriè ſtercus boum; à βοῦς — βοὸς Vel à βολὴ, quia ἀλλος ejicitur.

Βολβὸς — ῦ — ὸ, bulbus, cepe: à βῶ valdè, & λαβὴ prehensio; quia ob craſſitiem facilè prehenditur. Vel (ut vult Etym) παρὰ τὸ βίος ἀναβλαστάνειν.

Βομβέω — ήσω, bombilo: à βόμβος.

Βόμβος — ου — ὁ, bombus; vox πανταχόθεν à ſono apum.

Βόμβυξ — υκος, bombyx, vermis: à βόμβος; à ſono quem edit.

Βόναξ, & βόνασος, bonaſſus, animal ſylveſtre, bovini generis: à βοῦς bos.

Βοσκὴ — ῆς — ἡ, pabulum: à βόσκω alo, inuſit.

Βόσκορος — όρου — ὁ, ſordes, cœnum: ἐκ τῆς βοσκῆς, ut ſit excrementum è pabulo proveniens. Vel à βάρος onus: ſtercus enim antequam excernatur, corpori onus eſt.

Βορβορυγμὸς — ῦ — ὁ, inteſtinorum ſtrepitus: ὀνοματοποιικῶς.

Βορέας — ου — ὁ, Boreas Aquilo: à βοᾶν καὶ ῥεῖν, quod ſit vehemens, & flatûs ſoneri. Vel à βοσκὴ pabulum; quòd homines edaciores reddit. Vel quòd fruges augens βόσκειν, id eſt, alimentum

mentum ministret.

Βόσκω pasco —— βοσκήσω —— ηκα: à βόω pasco, inusitat.

Βότρυχος —— υχος —— ὁ, & βότρυος —— υχος —— τὸ, & βότρυξ —— υχος —— ὁ, cincinnus: a βότρυς racemus, & ἔχω habeo; ut concinnatus is sit, qui cincinnos habet racematim pendulos.

Βότρυς —— υος —— ὁ, botrus, ηνος, racemus: quasi πότρυς, ὁ πίνων πότην βίων, potum fluens. Vel παρὰ τὸ βῶ calco, ὁ τοῖς ποσὶ πατούμενος, qui pedibus proculcatur.

Βουβών —— ῶνος —— ὁ, inguen: à βῦς valdè, & βῶ eo; quòd μεγάλως βαίνει εἰς οἴδημα, quòd fit tumor magnus & valdè auctus.

Βουλεύω —— ευσω —— κα, & βεβουλεύμαι consulto: à βουλὴ consilium.

Βουλὴ —— ῆς —— ἡ, consilium, concilium: à βούλομαι volo. Vel à βάλλω jacio: sunt enim βουλαὶ βολαί, jactus & mentis sagittæ consilia, quibus scopum propositum attingimus. Vel à βῦς valdè, & λαέω video: quàsi βουλεῖν, quòd oporteat consiliarios esse oculatissimos, qui sunt regni speculatores.

Βουλιμίας —— ίας —— ——ου, fames: à βοῦς valdè intensivâ particulâ, & λιμὸς fames.

Βούλομαι volo —— 2. perf. βέβουλα —— fut. βουλήσομαι —— præt. ἐβουλήμην —— med. βέβουλα: à βοῦς valdè, & λαέω video, quæ volumus & cupimus ea primùm vidimus; ignoti enim nulla cupido.

Βυνὸς —— ῦος —— ὁ, collis: à βαίνω ascendo; quia in illum gradatim ascendimus.

Βῦς —— βοὸς —— ὁ ἡ, bos: à βόω pasco. Vel quòd bos terram arando, nobis alimentum præbeant: vel, quòd caro bubula sit præcipium hominis alimentum.

Βόω pasco —— fut. βόσω —— præt. ἐβόηκα, per o parvum, teste Gaſæo.

Βρ.

Βραβεῖον —— είου —— τὸ, præmium: quasi βραβεῖον, quòd ἐν ὑπαγωνίσματι: quòd certaminum judices, datâ virgâ palmâ, victorem designarent.

Βραγχία —— ίων —— τὰ, branchiæ.

Βράγχος —— ου —— τὸ, raucitas: à βρόγχος guttur; quia guttur accidit.

Βραδὺς —— εῖα —— ὺ, tardus: παρὰ τὸ βαρύς. Sic βραδύτης tarditas, quasi βαρύτης.

Βραδέως tardè; à βραδὺς.

Βράζω ferveo, efferveo, —— fut. ἄσω —— præt. κα.

Βραχίων —— ονος —— ὁ, brachium: à βραχὺς· ὅτι βραχύτερός ἐστι τοῦ λοιποῦ μέρους: quia enim pars, quæ est inter humerum & flexuram brachii brevior est. Vel à βραχὺς & κίων columna: quasi βραχίων.

Βραχυλογώτατος breviloquus: à βραχὺς & λόγος.

Βραχὺς —— εῖα —— ὺ, brevis.

Βρέχω —— ξω, crepo, sono; ἀναβρεχόμενον.

Βρίμη

Βρέμω —— fut. βρεμῶ, crepo, ſono: à βαρὺ grave; eſt enim graviter ſono.

Βρύθος —— υ —— ὁ, anas.

Βρέφος, & βρέτος —— ε —— τὸ, παρὰ τὸ βροτοῦ ὁμοίωμα, quòd mortali ſimilis ſit.

Βρέφος —— ε —— τὸ, infans: παρὰ τὸ φέρεσθαι, τὸ πέφυκα, καὶ μεταδοσιν, nutrio; quia egit paſtu. Vel παρὰ τὸ εἰς βλάστησιν, quòd in lucem editus ſit. Vel à βρύω, quia βρύει, i.e. ſalit in utero.

Βρῆγμα —— ατος —— τὸ, ſinciput: à βρίχω irrigo: τῦτο γὰρ μέρος ὑγρότατόν ὅτι καὶ ἀπόδοσιν τοῖς βρώμασι.

Βρίθω robuſtus ſum —— fut. βρίσω —— pret. βαρὺς: à βαρὺς gravis.

Βρίζω —— ίσω & ίξω —— κα, poſt tumptum cibum paululum dormio: à βάσις, quòd poſt ſumptum cibum caput vaporibus gravari ſolet. Vel βρίζω, τὸ βόσκω: à βορὰ pabulum.

Βρόμος —— ου, vehementer clamo: à βρέμω, & ὀμύω clamo. μόνη καὶ βροντὴ βοᾷ.

Βρῦς —— εῖα —— ὺ, gravis: à βαρύς.

Βρύω —— υσω, irâ excandeſco: à βράσω.

Βρῶθος —— ε —— ὁ, Echinorum genus.

Βροντὴ —— ῆς —— ἡ, tonitru: à βρόμος fremo.

Βρότος —— ὴ —— ὸν, mortalis: quaſi ῥοτὸς, ἀπὸ τῦ ῥεῖν, quia fluxa et caduca eſt hominis vita.

Βρῶσις —— ε —— ὁ, loctio: à βρόκω rodo; quia plantas depaſcitur.

Βεγχθίζω deglutio —— fut. ίσω —— pret. κα.

Βρόχος —— οχε —— ὁ, laqueus; à βρέχω irrigo: ut primariò rudemem ſignificet, qui aquis irrigatur. vel à βρόγχος, eſt enim quo guttur eliditur.

Βρυγμὸς —— ε —— ὁ, ſtridor; propriè dentium; à βρύχω ſtrideo.

Βρύκω mordeo, rodo; quaſi βορύκω; à βορὰ eſca.

Βρύλλω potito. ἰσχναίνω.

Βρυχάομαι —— ήσομαι —— κμαι, rugio, fremo.

Βρύον —— ύε —— τὸ, muſcus; à βρύω: quia inſtar herbarum germinat.

Βρύτον —— ύτε —— τὸ, vel βρύτος —— ε —— ὁ, cereviſia; à βρύω ſcaturio, liquorem emitto.

Βρῶμα —— ατος —— τὸ, cibus; à βρώσκω comedo.

Βρῶμος —— ώμε —— ὁ, fœtor; à βαρὺς gravis, et ὀδμὴ odor; ut ſit graveolentia.

Βρῶσις —— εως —— ἡ, cibus, eſca; à βρώσκω edo.

Βυ.

Βύα —— ας —— ἡ, bubo.

Βύας —— ύε —— ὁ, bubo.

Βύζω —— ύσω —— κα, bubulo.

Βυκανίζω —— ίσω —— buccino; à βυκάνη buccina; quod à βύζω impleo; quia confertim impletâ voce ſonat.

Βύλος —— ύλε —— ἡ, papyrus.

Βυσσὸς —— ε —— ἡ, hordeum madefactum; à βύω impleo, et ῥόος fluo; quia humore impletur.

Βύρσα —— ης —— ἡ, corium, pellis;

pellis: à βύω tego: quia eo animal tegitur. Vel quasi Νῆστις à δέρω excorio.

Βυσσ —— ης —— ὁ, saltus.

Βυθοδομέω —— ήσω, profundè cogito: à βύθος profundum, & Νέμω extruo.

Βύσσος —— ου —— ὁ, byssus.

Βω.

Βῶλος —— ου, ὁ, gleba: à βόω pateo; quòd pabulum gignat. Vel παρὰ τὸ ὑπὸ τῶν βοῶν ἀλοᾶσθαι, quòd à bobus errantibus diffringatur.

Βωμὸς —— οῦ —— ὁ, altare: ἀπὸ βαίνω. Locus editior, ad quem ascendere oportet: idcóque pro ara usurpatur; quia aræ editæ sunt, & in gradibus collocatæ. Vel παρὰ τὸ βαίνειν τὸ αἷμα, quòd ab aris victimarum sanguis emanaret.

Γ A.

Γαγάτης —— άτου —— ὁ, gagatis, lapis: à Γάγης, qui est fluvius Lyciæ.

Γαγγαμεὺς —— έως —— ὁ, piscator: à Γαγγάμη rete, à γάω, τὸ λαμβάνω, i. e. capio.

Γαγγίτης —— ου —— ὁ, gangites, gemma quædam: à Gange fluvio.

Γαστρίον —— ίου —— τὸ, nervus.

Γάγγραινα —— αίνης —— ἡ, gangræna: παρὰ τὸ γραίνω, τὸ ἐσθίω: quia partes sanæ avidè depascitur.

Γάζα —— ης —— ἡ, gaza, opes, divitiæ. Vox Persica.

Γῆ —— γαίας —— ἡ, terra, (ἀπ apheresin αἶα) poëticè, pro terra: à γάω nascor; quia terra omnia nascuntur: ideóque magna mater dicitur. Vel à τὸ χωρεῖν, excipio: ἀπαίτα ρῶσα.

Γαισὸς —— σοῦ —— ὁ, & γαῖσον sum, armaturæ genus.

Γαῦρος glorior, superbio.

Γάλα —— ακτος —— τὸ, quasi κγάλα. παρὰ τὸ κγάλλω εἰς ἀνατροφὴν, nutritioni apt Vel quasi γόλα, à γελάω rideo lac enim est primum bon nutrimentum, eique semper rideret.

Γαλέη —— ῆς —— ἡ, catus, felis.

Γαλήνη —— ης —— ἡ, tranquillitas, serenitas: à γελάω rideo quasi γελάνη, quòd mare aër tranquillus quasi videtur.

Γαλίουξ —— ιος —— ἡ, ultrica.

Γάλλος —— ου —— ὁ, eviratus spado: peculiariter ità dicebatu ὁ τῆς μητρὸς τῆς θεοῦ ἱερεὺς ν) quasi ἀνὴρ τις γλίσχ ρὸς, καὶ μεταλαβὼν τῶν ἐ ἐξ ἀνδρῶν, καὶ ἔτι ἀνὴρ, γυνὴ ἂν alius quasi fœm neque vir, neque mulier ex flens.

Γάλως —— ω —— ὁ, glos: κατ' ἀδελφὸς, mariti soror. Est ducit à γάλα. διὰ τὸ γαλλ κὴ, ὡσεὶ λευκὸς τὰς ὄψεις ἀχροιᾶ ἰσχνότητος, quòd serena & am affini.

Γαμβρὸς —— οῦ —— ὁ, gener quasi γάμερος, à γαμέω ux rem duco; quòd sit affi

ex nuptiis.

Γαμέω uxorem duco ——— fut. ήσω pret. ηκα ——— aor. 1. εγάμησα, & Συγκατῶ ——— ἔγημα: a γάμος nuptiæ.

Γαμηλοτάω ——— ήσω ——— ηκα, nuptias furor: à γάμος nuptiæ, & λάσσω furor.

Γάμος ——— ε ——— ὁ, nuptiæ: quasi δάμος, à δαμάω domo; quòd domentur virgines & vires subjiciantur. Vel à γάω genero, nascor. Finis nuptiarum generare, ut sint alii Dei cultores post nos. Alias dicitur quasi δάμος, παρὰ τὸ δύω ἅμα εἶναι, quòd per nuptias duo in unum conjungantur.

Γάνος ——— ους ——— ὸς ——— τὸ, dcliciæ, lætitia: à γάω lætor, gaudeo; vel γανόω gaudio perfundo.

Γάρ enim; conj.

Γαρύω splendeo ——— αρῶ ——— ηκα.

Γαργαλίζω titillo ——— ίσω, guttur aquâ colluo: à γαργαρεών guttur.

Γαργαρισμὸς ——— οῦ ——— ὁ, gargarismus: à γαργαρίζω ——— ῶν, ὁ, gargulio, guttur.

Γάρον ——— ου ——— τὸ, garum: à garo pisce.

Γαστὴρ ——— έρος, & Γυνε. γαστρὸς, venter, uterus; à γῶ capio; quòd cibos recipiat. Vel à γάω genero; quia in eo μόρια γίνωνται.

Γαστριμαργία ——— ίας ——— ἡ, ingluvies: a γαστὴρ venter, & μαργόω edax.

Γαυλὸς ——— οῦ ——— ὁ, mulctra: à γάλα lac, quo i recipit.

Γαῦρος ——— αύρα ——— ὁ, superbus: quasi γαυῶρος, à γάω superbio.

Γαυσὺς ——— ὰ ——— ὺν, curvus, tortuosus.

Γε.

Γεγώνω & γηγανέω vociferor: à γέγονα pret. med. verbi γείνω, per metathesin pro γέγονα γείνω autem est γνησιῶ, βαλ, i. e. ἐξάκουσον θεοῦ, i. e. ita clamo, ut audiar & intelligar.

Γέεννα ——— ης ——— ἡ, gehenna, vallis quædam propè Hierosolyma. גי הנום ge Hinnom, i. e. vallis Hinnomi; per metaph. locus supplicíorum æternorum.

Γείσοι ——— οι, & γείσου ——— τὰ, suggrundia: παρὰ τὸ εἰς γῆν Cadere, quòd pluvius à parietibus aversus in terram amoveàt & quatiat.

Γείτων ——— ονος ——— ὁ, vicinus: à γέα, quasi γείτων: vel à γῆ, quasi γήτων, quia ejusdem terræ est incola. Vel dicitur à γελάω accedo.

Γελάω rideo ——— άσω ——— ασα: à γέλα splendor solis; quia ridentis vultus quasi splendet: vel ab ἅλς calor; quia ex copia coloris risus profluit: & qui abundant sanguine, ad risus proclives sunt; contra frigidi & melancholici ἀγέλαστοι. Quamobrem dicit Homerus,

Ἀσβεστος δ' ἀνὰ δῶμα γέλως.
Inextinguibilis excitatus erat risus.

Vel παρὰ τὸ γλυκὺν εἰλεῖν ὁ θεὸς, Συσχήσειν δὲ τὸ γλυκὺν μὴ τις κινήσῃ πολ-

ἔστι τὸν γέλωτα· ἢ, παρὰ τὸ γεγη-λύειν, ὅ ἐστι, τὰ μέλη. ἢ, παρὰ τὸ χέω —— χέλως, καὶ γέλως. οἱ γὰρ γελῶντες, ἐκπεχυμένῳ ἔχουσι τὸν ψυχόν. Etym.

Γέλγη —— ης —— ἡ, merces omnis generis.

Γέλγις —— ίδ-ος, & γέγγις —— ίδ-ος —— ἡ, allii caput.

Γέλως —— ωτ-ος —— ὁ, risus: à γεγάω rideo.

Γέμω plenus sum —— fut. μώ —— præt. κα.

Γενεὰ —— ᾶς —— ἡ, & γένεσις —— ης —— ἡ, generatio.

Γενειὰς —— άδ-ος —— ἡ, barba prima, lanugo, pubertas: à γένειον mentum.

Γενειήτης —— ου —— ὁ, barbatus.

Γένεσις —— εως —— ἡ, generatio: à γένομαι.

Γεννάω genero, gigno, pario —— fut. ήσω —— præt. γεγέννηκα —— aor. 1. ἐγέννησα: à γείνω gigno.

Γένος —— ους —— τὸ, genus: à γείνω gigno.

Γέντα —— των —— τὰ, viscera, carnes: ab ἐντὸς intus.

Γεραίρω veneror, colo: à γέρας præmium.

Γερασίτερος —— έρα —— ον, senior: à γεραιὸς senex.

Γερανδρυον —— υ —— τὸ, arbor vetusta: à δρῦς quercus.

Γεωργὸς —— αὐ —— ὁ, prus: quasi γεάρουν-ος, ἀπὸ τῆς γῆς ἐρευνᾶν τὰ σπέρματα· quia terram scrutatur, semina in arvis satis legens. Vel à γῆρυς, quia est vocalis, κλαΐζουσα.

Γέρας —— ατος —— τὸ, præmium, munus honorarium: à γέρων senex: quòd senibus præcipuè dari solet, qui maximè sunt venerandi. Vel potiùs γέρων fit à γέρας, quia senibus debetur honor.

Γέρρ-ον —— ου —— τὸ, Scutum, Pelicum.

Γέρων —— οντ-ος —— ὁ, senex. Dicitur quasi γῆν ὁρῶν, quòd senes terram curvi aspiciant. Vel à γέρας præmium; quia senectus est honorabilis. Vel παρὰ τὸ τῆς γῆς ἐγγὺς, quòd propinqui morti jam de sepultura soliciti. Vel quòd ex terra utilitatem quærant: hoc habet senectus, ut sit ad rem attentior.

Γεύω gusto —— εύσω —— κα, & med. γεύομαι, à γέω· nam sapor existit ex sicci terrei percolatione per humidum. Vel à γάω capio; est enim gustare, capere sapidum.

Γεφυρόω —— ώσω —— ωκα, ponte pervium facio: à γέφυρα pons; quod quasi γῆφυρα, ἡ, ἐφ' ὑγρῷ γῆ, terra super humido posita.

Γεωπόν-ος —— όνυ —— ὁ, agricola: à γῆ terra, à πονέω laboro; quia in terrâ colendâ operam locat.

Γεωργέω —— ήσω —— ηκα, agrum colo. ὁ τῷ γῇ ἐργαζόμεν-ος.

Γεωργία —— ίας —— ἡ, agricultura.

Γεωργὸς —— ου —— ὁ, agricola.

Γυ.

Γῆ——γῆς——ἡ, terra: παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ capio, contineo, ἢ παρὰ τὸ χωρεῖσθαι, quòd in se omnia contineat. vid. γαῖα.

Γηθέω——ήσω——ηκα, gaudeo: à γαίω glorior.

Γηραλέος——έα——έον, senex: à γῆρας.

Γῆρας——ατος——τὸ, senectus. Deducunt quidam ἀπὸ τοῦ γέρας præmium; secus alii, ἀπὸ τοῦ γῆρας τὸ γέρας.

Γηράσκω——άσω——ακα, senesco: à γῆρας.

Γι.

Γίγας——αντος——ὁ. Gigas: παρὰ τὸ γίγνεσθαι ἐκ τῆς γῆς, quia è terra nati ferebantur gigantes.

Γιγγλυμὸς——οῦ——ὁ, vimineum vas.

Γίγλαξ——υγος——ὁ, tibia flebilis.

Γιγνώσκω cognosco, & γινώσκω——fut. γνώσομαι——præt. ἔγνωκα: à γνόω inusitat.——aor. 2. ἔγνων, à γνόμι——γνῶθι γνοίην——γνῶ——γνῶναι——γνούς.

Γίγνομαι vel γίνομαι, fio, nascor, ium——fut. γενήσομαι——præt. γέγονα——aor. 1. ἐγενησάμην——aor. 2. ἐγενόμην——γένοιτο——γενοίμην——γένωμαι——γένεσθαι——γενόμενος.

Γλ.

Γλαυξ——κὸς——ἡ, noctua: à γλαύσσω video: nocte valet visu, ut feles.

Γλάφυ——υος——τὸ, antrum spelunca: παρὰ τὸ γλάφω, scalpo, fodio.

Γλεῦκος——ους——τὸ, dulcedo, mustum: à γλυκὺς dulcis.

Γλημώδης——ες——lippus: à γλημαίνω lippio.

Γλαύκωμα——ώματος——ἡ, pupilla. Dicitur, quasi αἰγλώπη, ab αἴγλη splendor; quia splendida: vel à γλαυκόω per syncop. quia serenitas mentis maximè in oculo conspicitur. vel quasi γελώπη, à γέλα splendor solis.

Γλήχων——ωνος——ἡ, pulegium: dictum quasi βλήχων——à βλήχω balatus; quòd pecoribus gustatum, dum floret, excitet balatum.

Γλοιώδης——ες——ες, lubricus, lentus, glutinosus: à γλοιὸς gluten. Gluten est tenax.

Γλίχομαι cupio, appeto.

Γλοιὸς——οῦ——ὁ, sordidus, qui est lubrico ingenio; etiam sordes: à γλία gluten.

Γλουτὸς——οῦ——ὁ, nates, clunes à γλοιὸς sordes; quia sordida pars corporis.

Γλυκαίνω——ανῶ, dulcis sum, edulco; à γλυκὺς.

Γλυκερώτερος——έρα——ον, dulcior; à γλυκερὸς dulcis.

Γλυκύπικρος——ον, dulciter, amarus: à γλυκὺς dulcis, & πικρός.

Γλυκὺς——εῖα——ὑ, dulcis, παρὰ τὸ

τὸ γλεῦκος, i. e. mustum.

Γλυκύτατος —— ἡ —— ον, dulcissimus.

Γλυκύτερος —— ἔρα —— ον, dulcior.

Γλῶσσα —— ης —— ἡ, lingua, quasi: γνῶστις, ἡ διὰ γνῶσιν ἄγουσα τὰ ἐν τῇ διανοίᾳ, incognitionem adducens ea quæ in mente latent: vel quasi κλῶστις, à κλώθω, neo, glomero; κλωθομβοῦσι γὰρ τῶν γλώσσης ἐξερχόντων οἱ λόγοι· sermones enim, quasi filamenta linguâ nentes, diducuntur.

Γλωχὶς —— δι γλωχῖν —— ῖνος, ἡ, cuspis; κηλὸς ἀκὺ acumen teli. Angulus à γωνία angulus, & ἔχω habeo.

Γν.

Γνάθος —— ἄθου —— ὁ; maxilla: γνάπτω pro γνάμπτω incurvo, flecto; quia sepæ flectitur inter loquendum & edendum.

Γνοφερὸς —— ερὰ —— ερὸν, obscurus: à γνόφος caligo.

Γνώμη —— ώμης —— ἡ, sententia: à γινώσκω nosco, intelligo: vel quasi νώμα à νοέω intelligo.

Γνωρίζω cognosco, notum facio —— ίσω —— ισα.

Γο.

Γοάομαι —— ώμαι, ululo: à γοὸς luctus.

Γογγύζω —— ύσω, murmuro: à γοάω gemo.

Γόγγρος —— ου —— ὁ, congrus, piscis genus: à γοάω edo; est enim piscis vorax.

Γόης —— ητος —— ὁ, præstigiator, incantator: à γόος clamor luctuosus; sit enim γοητεία sive incantatio cum clamore quodam luctuoso.

Γόμφος —— ου —— ὁ, cuneus; clavis, quia est ceu deus γομφίος, molaris.

Γονεὺς —— έως —— ὁ, parens: à γόνος.

Γόνυ —— ατος —— τὸ, genu: παρὰ τὸ γινεῖν, τὸ αἴτιον εἶναι· genua enim totum corpus sustinent, ut subeatur laboris onus.

Ὀργὴς —— ῆτος —— ὀργὲς, velox: quasi γαῦρον ὄχημα, opere suo glorians vel acer, terribilis; atque sic dicitur quasi ὀργὴς ab ὀργὴ ira; ut sit irâ effervescens, cui animus facilè commovetur.

Γρ.

Γραπτὸν —— ὸς —— τὸν, lignum fulgens.

Γράμμα —— ατος —— τὸ, litera, epistola: à præt. pass. γέγραμμαι.

Γραμματεὺς —— έως —— ὁ, scriba: à γράφω.

Γράσος —— άσου —— ὁ, sordes.

Γραῦς —— αὸς —— ἡ, anus: à γραῖα —— αίας, idem: quasi ῥαία à ῥαίω corrumpo, ἡ κατὰ γῆρας διαφθαρεῖσα, per longam ætatem corrupta: vel per syncop. à γραφὶς vetula.

Γραφὴ —— ῆς —— ἡ, scriptura: à γράφω scribo.

Γραφικὸς —— ὴ —— ὸν, scriptorius: à γράφω.

Γράφω scribo —— ψω —— ψα: à γρύω sculpo; vel potius à γλάφω

γλάω scalpo.
γλῶ comedo——ἀσω.
γεωΐδης——ες, anilis: à γεφύς.
γρηγορέω——ῶ——vigilo,——fut. γρηγορήσω——pr. ἐγρηγόρηκα: ab ἐγρηγορέω per aphæresin.
γρύζω——ύσω——υξω, grunnio: à γρῦ.
γρυλίζω——ίσω——ιξω, grunnio.
γρῦς————ῦ——ὸ, porcus vox porcorum.
γυπὸς——ὸς——ὸ, aquilinus, naso adunco: à γυὲς curvus.
γυρὼν——ῶνος——ὁ, caverna.

ΓΥ.

γύαλον——ἄλου——τὸ, penu; item vola manûs.
γυλὸς——ὸν——ὸν, torridus.
γύης——ὰ——ὸν, claudus: à γύον membrum; propriè pes vel manus: cujus πάθος est claudicatio.
γυΐς——ῖδος——ὁ, calatus, vasculum militare: à γύδην, quia cavum.
γυμνάζω exerceo——άσω——αξω: à γυμνὸς nudus; quia athletæ nudi certabant.
γυμνὸς——ὴ——ὸν, nudus; qui γῦα μόνα ἔχει, i. e. qui membra habet sola, i. e. nuda & vestibus carentia.
Γυνὴ——αικὸς, tanquam à γυναῖξ inusitat. mulier, uxor: παρὰ τὸ γονὰ, à γόνον natus sum, quod est præteriti verbi γείνω vel γίνομαι, nascor, orior: ex quibus enim omnes nascimur. Vel παρὰ τὸ γῶ, τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι, sit γυνὴ, quòd σπέρμα & semina virilis capax.
Γύργαθος——άθου——ὁ, canistrum è vimine: à γυὲς curvus: quia vimina curvantur.
Γυρόω——ώσω, in gyrum ago, ambio; à γύρος ambitus.
Γύρις——ιος——ὴ, pollen.
Γύψος——ύψου——ὴ, gypsus: à γῆ & ἑψέω: est enim seu terra cocta.

ΓΩ.

Γωλεὸς——τὸ, instrum ferarum: à γῆ terra, & ἀλέω volo; quòd sint ferarum confectum hominum fugientium latibula.
Γωνία——ίας——ὴ, angulus: à γόνυ genu; quòd naturâ flexum, & quasi anguloſum est.
Γωρεύομαι subsanno. Hæc vera bona Laconicum est, Cap. καζω.

Δ

Δαγὸς ——ύδ ——ὁ, glacies, cryſtallum: fortè à δασὺς denſus. Glacies enim nihil aliud eſt, quàm aqua frigore concreta, & condenſata.

Δᾶήρ ——ἐρος (vocat δᾶϊν) levir, mariti frater; παρὰ τὸ δαΐω, τὸ γινώσκω ſcio: ab aor. 2. ἔδαον. ὁ ὢν γνωστὸς ὤν, h. e. cui per nuptias nova cum affinibus ſuis acceſſit notitia & conſuetudo. Vel παρὰ τὸ δαΐω accendo. τίθεσι δὲ τοῖς γάμοις ἅθ ὃς λαμπαδηφορεῖν· quia mos erat, ut illi tædas fratribus præferent in nuptiis.

Δαίδαλ, pro δαιδαλέ ——ία ——ον, ingenioſus, ſolers, varius: à δαΐω ſcio.

Δαιμόνιον —— ίε —— τὸ, diabolus.

Δαίμων —— ον —— ὁ, Dæmon: quaſi δαήμων, à δαΐω ſcio; quia guarus, peritus.

Δαὶς —— δαιτὸς —— ἡ, epulum: δαίω, τὸ μερίζω, divido: quòd inter epulandum ſua cuique ciborum portio diſtribuatur.

Δαίω diſco, doceor, ſcio, pario, epulum præbeo, comburo, incendo. —— fut. δαίσω —— præt. δέδαϊκα, quaſi à δαΐω, —— perf. med. δέδηα, & uſitatiùs δέδαα ſcio, novi, docui. Hinc δέδαε —— δεδάασι —— δεδαὼς, &c. —— aor. 2. paſſ. ἐδάην —— δαείω —— δαείλω —— δαὼ —— δαῆναι —— δαείς.

Δάκνω —— mordeo —— fut. δήξω —— præt. δέδηχα.

Δάκρυ —— υ —— τὸ, lacryma, τὸ δάκρυον —— ύε: à δάκνω mordeo. Vulneratæ enim animæ ſanguis eſt lacryma. δάκρυα μᾶλλον ψυχῆς δάκρυον.

Δακτύλι —— ίε —— ὁ, annulus à δάκτυλος.

Δάκτυλ —— ύλε —— ὁ, digitus à δίχομαι ſeu δήκομαι capio: digitis enim accipimus quæ dantur. Vel quaſi δεκτυλ à δέκτομαι comprehendo; digitis enim res comprehenditur. Vel quaſi δεικτυλ, à δείκνυμι oſtendo; digitis enim rem indicamus.

Δαμάλη —— άλης —— ἡ, juvenca poëticum: à δαμάζω domo.

Δαμάζω —— fut. άσω —— præt. δέδμηκα ſync. pro δεδάμηκα, ab inuſit. δμάω.

Δανείζομαι fœnore accipio, mutuo accipio, fœneror, —— fut. δανείσομαι —— εισμαι.

Δανείζω mutuum do.

Δαπανάω —— ήσω —— ηκα, ſumptum facio, conſumo: à δαπάνη ſumptus.

Δάπεδον —— ίδε —— τὸ, pavimentum: à δὴ valdè, & πέδον ſolum, quaſi ſignificet πέδον μέγα καὶ πλατὺ, h. e. ſolum amplum & ſpatioſum.

Δαρὲὶς percuſſus —— —— aor. 2. paſſ. partic. à δέρω excorio —— præt. δέδαρκα —— 2. ἔδαρον, paſſ. à δαίρω —— δαρήναι —— δαρείω —— δαρῶ —— δαρὼν —— δαρείς.

Δάπτω —— ψω ——
rodo.

ΔαΔύω — f. med. ΔαρθήσομαΔ — prær. ΔεΔάρθηκα.

ΔαΔύς — ῆτος, ὁ, gravis.

ΔαΔὺς — εῖα — ὑ, denſus.

Δασύπους — οδος — ὁ, lepus ab hirtis pedibus : a ΔασὺΣ — εῖα — ὺ, denſus, piloſus.

ΔεμνὸΣ — ἔ — ὁ, odioſa repetitio : à *Date* quondam Perſarum ſatrapa, qui cùm vellat Græculus videri, exclamavit, ὤΔομαι κεὶ πίπτομαι κὴ χαίρομαι : quum dicendum erat χαίρω.

ΔεῖκΘ — η — ον, audax : à ΔείΘω uro ; quia calidi ſanguinis, & indè animi.

ΔάφνΗ — ης — ἡ, laurus : ΔαφνΘ, à ΔαΐΘω uro, & φωνέω ſonum emitto ; quia reſonat dum uritur.

Δι.

Δεῖ oportet — ἔΔει — ΔέοΣ — Δεῖν — Δέον, quod oportet. ΔεήΣει oportebit — aor. 1. ἐΔέησε oportuit.

ΔέΔοικα timeo — fut. ΔείσομαΔ — pr. ΔέΔιγμαι, med. ΔεΔοίημαι, vereor ; ἐΔιγμένος ἐίην, pro ΔεΔοίΔοιμι, nè tria Δ concurrant. Dicitur etiam ΔέΔια (& poëticè ΔείΔια) imp. ΔέΔιθι, infin. ΔεΔίεναι, partic. ΔεΔιὼΣ, & poëticè ΔειΔιὼΣ, à ΔέΩ fugo, terreo. aor. 1. ἔΔεισα & per epenthesin ἔΔειΔα.

ΔείκελοΝ five Δεΐκηλον, ſimulacrum, imago ; propriè Jovis ſtatua, quaſi ΔιὸΣ εἴκελον, & κατὰ χρῆσιν de aliis. Vel à ΔείκνυμΙ oſtendo ; quòd rem, cujus eſt imago, oſtendat. Vel ab εἴκω ſimilis ſum.

ΔείκνυμΙ oſtendo ; vel ΔεΐκνυμΙ fut. Δείξω — prær. ΔέΔειχα aor. 1. ἔΔειξα.

Δείλη — ης, ἡ, veſper. ὅτε Δὴ κὴ ἐΔΔεῖ ἡ ἵλη κὴ ἡ αὐΔή· quòd ſplendor ſolis tunc deficere incipiat.

ΔειλιάζΩ timeo — άσω — prær. — ακα.

ΔειλὸΣ — ὴ — ὸν, improbus, timidus : a ΔείΔω timeo ; quia timidi nequam eſſe ſolent.

ΔεινὸΣ — ὴ — ὸν, gravis, terribilis : à ΔέΩ timor.

Δεινότερος — έρα — ον, gravior ; à ΔείνΘ.

ΔεῖπνοΝ — κ — τὸ, cœna. σχεδὸν ἔμοιγε δοκοῦμεν, παρ' ἡμῖν νῦν ἄρτον λιχρὸν ὠνούμενον· ἐκ τοῦ ΔεῖΝ κὴ πόΝ — quaſi ΔείπονΘ, & ΔεῖπαΝΘ, quòd pòſt laborare oporteat.

ΔεῖσαΝ — ης, ἡ, humor, ſtercus.

ΔέκαΤον decies ; adv. à ΔέκαΤα decem.

ΔεκτὸΣ — ὴ — ὸν, acceptus : à ΔέχομαΙ.

ΔέλεαΡ — ΑΤ — τὸ, eſca, ad capiendum illecebræ : à ΔέλΩ pro quo uſitatum eſt ΔελεάζΩ, à ΔαίΩ epulor : vel quaſi ΔόλεαΡ à ΔόλΟΣ dolus ; quòd ſub eſca dolus lateat. Vel quaſi ἕλεαΡ ab ἑλεῖν capere ; quòd eâ animalia capiantur. Vel quaſi ΔήλεαΡ, à ΔηλέΩ lædo ; quòd ſic nociva. Vel denique à ΔέΩ ligo ; quòd hamo alligetur.

ΔάΔαπτον — ίπτω — — τὸ, lucerna, fax : à ΔαΐΩ accendo.

ΔελφὶΣ

Δελφαξ ——— ακος ——— ὁ ἡ, porcellus, lus; propriè dicitur de fœmina: à fœcunda δέλφυϊ.

Δελφὶν & δελφὶς ——— ῖνος ——— ὁ ἡ, delphin: à δελφὺς uterus; est enim piscis viviparus.

Δέμας corpus; ἄκλιτον: παρὰ τὸ δέμω, τὸ οἰκοδομῶ· περιδέδμηκε γὰρ ὀστᾶ τῆς ψυχῆς, καὶ οἰκητήριον: à struo, quòd sit animæ domicilium. Vel παρὰ τὸ δέω, τὸ δεσμεύω, vincio: τὸ γὰρ σῶμα δεσμὸς ὀστῶν τῆς ψυχῆς, corpus est animæ vinculum: vel quòd corpus & anima una vinciantur.

Δέμνιον ——— ί ——— τὸ, cubile: ὅτου τὰ δέμνια, quia corporis quiescentis domicilium est.

Δένδρον ——— ε ——— τὸ, arbor; & pleonasmo, δένδρειον, a δένω extruo; quòd ad ædificia extruenda arbores multum conferant.

Δεινὸς ——— ὴ ——— ὸν, ridiculus, convitiis obnoxius: à δεινάζω exprobro; quòd à δεινῷ contumelia.

Δεινῷ ——— ίνου ——— ὁ, contumelia; à δεινὸς gravis; quòd contumeliæ graves sint & molestæ.

ὁ Δεξάμενος, qui recepit, aor. 1. med. a δέχομαι, quod vide.

Δεξιὰ ——— ᾶς ——— ἡ, dextra, scil. χειρ παρὰ τὸ δέχομαι accipio. ὅτου τὰ δέχεσθαι δι' αὐτῆς τὰ δεδομένα, quòd dextrâ accipimus data. Vel quasi δεξιὰ, ὅτου τὰ δεξίσεις δι' αὐτῆς τὰς πράξεις, quòd eâ maximè actiones perficiamus.

Δεξιὸς ——— ὰ ——— ὸν, dexter; a δέχομαι. Veteres τὰ ζωιτικὰ vocabant δεξιὰ, sicut τὰ μὲν ἀριστερὰ, ἀμείνω.

Δέομαι indigeo ——— fut. δεήσομαι ——— præt. δεδέημαι, ὑπὸ τοῦ δέομαι ——— ἔδεμαι.

Δεόμενος indigens: Partic. præs. a δέομαι ——— δέκ ——— ομένου ——— ομένῳ ——— ομένων ——— οσι ——— ομένους.

Δέος ——— ους ——— τὸ, timor; a δείδω timeo.

Δεπάζω ——— άσω ——— κα, bibo; à δέπας poculum.

Δέρμα ——— ατος, & δέρμη ——— ης, ἡ, colum; propriè de quadrupedibus; à δέρω excorio; διὰ τὸ εὐλυθῆναι εὐκόλως, quòd pecora à cervice implant excoriari; jugum montis, quasi cervix ejus.

Δέρκω video, & δέρκομαι ——— ιδμαι, κόμαι.

Δερματίνη ——— ίνης ——— ον, coriaceus: à δέρμα pellis, corium, παρὰ τὸ δέρω, τὸ ἐκδέρω excorio.

Δέρω excorio ——— fut. δερῶ ——— præt. δέδαρκα, aor. 2. ἔδαρον, pass. ἐδάρην, δάρθην, δαρῶ, δαρήσομαι, δαρεὶς.

Δεσμὸς ——— ὲ ——— ὁ, vinculum; à δέω ligo.

Δέσποινα ——— οίνης ——— ἡ, domina; à δεσπόζω dominor.

Δεσπότης ——— ότου, ὁ, dominus; à δεσπόζω dominor. Vel quasi δεσποίτης, ut sit ὁ δέδοικε τοὺς οἰκέτας, h. e. famulis suis timorem incutiens.

Δεύτερος ——— έρα ——— ον, posterior, secundus; à δεῦρο, quasi δεύτερος. vel παρὰ τὸ δεῦμαι, τὸ λείπω deficio, quòd sit ὁ πρώτου λειπόμενος, à primo loco

loco deficiens.

Δίω — ίσω — ωκα, rigo.

Δέχομαι recipio — fut. δέξομαι prat. δέδεγμαι, aor. 1 ἐδεξάμην, δέξαι, δεξώμην, δέξομαι, δέξασθαι, δεξάμενος, prat. pass. δέδεγμαι, aor. 1. ἐδέχθην.

Δέω ligo — fut. δέσω & δήσω, prat. δέδεκα & δέδηκα. Sed sæpiùs usurpatur ἔδησα — δῆσον — δήσομαι — σω — σομαι — σας.

Δη.

Δή — & δήπου, certè; adverb. à δάω scio, ut sit cum sententia firma; aut à Δία, i. e. Jovem, ut sit quasi Jove compellato testè.

Δηθύνω, tardo, moror, — fut. υνῶ. a δηθὰ vel δηθὰ diu.

Δηλήμων — ον — ονος, ὁ, mordax; a δήκω mordeo.

Δηλέομαι tædo — fut. ήσω. Vox media usitatior est quam activa.

Δῆλος — η — ον, manifestus, notus; à δάω scio, nosco; quod quæ manifesta sunt, facilè intelliguntur. Vel παρὰ τὸ δέω, τὸ ἁρίσκω, invenio; ut significet id quod facilè inveniri possit. τὰ ἐπ' ὀφθαλμοῖς ἐυ εἰσκοντα.

Δηλόω δώσω — ωσα, manifesto, declaro; à δῆλος.

Δῆμος — ήμου — ὁ, populus; παρὰ τὸ δέω, τὸ δεσμεύω, ὁ ζωσθεὶς μέρος ὄχλος, scil. τοῖς μέροις, iisdem legibus colligatus populus. ἢ παρὰ τὸ δήμης δῆμος, οἷον ἐν ζώοις τὸ σῶμα ἔχων· est enim populus animi corpus compactum ex pluribus membris.

Δηρὸν — ἰοῦ — τὸ, denarius. Vox Græca facta ex Lat. à denis eris.

Δηρὸς — οῦ — τὸ, consilium παρὰ τὸ δηρὸν diu. ὀπὶ πολὺ χρόνον· χρόνος γὰρ χρεία τοῖς ἐρδεῖ βουλευομένοις, tempore enim opus est ad recta consilia.

Δῆξις — εως, ἡ, morsus; à δήκω mordeo.

Δῆρις — ιδος ἡ, contentio, μάχη; ἀπὸ τῦ δαίρω, τὸ τέμνω cædo. vel quasi δάηρις, à δὰ valdè, & ἔρις contentio; ut sit ἔρις μεγάλη contentio magna. Vel quasi δήλυς à δῆλω noceo, quòd contentiones sint nocivæ.

Δηρὸς diu; adv. à δηρὸς diuturnus; quod a δηρὸν diu.

Δήω invenio; quasi diu quæsitum; à δηρὸν diu. Vel quòd ad res amissas inveniendas tempus longius requiratur.

Δι.

Διαβαίνω transeo; à διὰ præp. & βαίνω vado.

Διαβολὴ — ῆς, ἡ, calumnia; à διαβάλλω traduco.

Διαβολικὸς — ὴ — ὸν, diabolicus.

Διάβολος — ὁλε — ὁ, diabolus, calumniator; à διαβάλλω.

Διαγινώσκω discerno; à διὰ & γινώσκω.

Διάγω perduco; à διὰ & ἄγω.

Διάδημα — ατος — τὸ, corona; à διαδέω revincio.

Διάζομαι stamini addo quod deest.

Διαθήκη — ης, ἡ, testamentum; à διατίθημι dispono, testor.

Διαίνω

Διαζάω —— ώσω, intrigo, madefacio. κωρίαις τὸν ἐν διὸς βρίχαδζ. humore ex dios, i. e. ex aëre, lapso. Vel à δίημι penetro.

Διαιτα —— αίτης —— ᾶν, dieta: à δαὶς —— δαιτὸς epulum. Vel à διὰ & αἶτος mansio.

Διάκονος —— όνε —— ὸν, minister: à διὰ & κονέω operor; quòd ministri & famuli ad opera obeunda sunt conducti.

Διακρίνω —— ινῶ, discerno: à κρίνω judico.

Διαλελῖ —— ία —— ῖν, dijudicandus.

Διαλογισμὸς —— ξ —— ὸν, cogitatio: à λήγω.

Διάμασξ in totum: à διὰ & πᾶς omnis: vel ἄμμα duo.

Διάνοια —— οίας —— ᾶν, cogitatio: à διανοέω cogito.

Διατειχισμα —— ατ —— τὸ, murus: à διὰ & τεῖχος murus.

Διατρι —— ῆς —— ᾶν, semita: à διατρίβω contero.

Διάτῆω —— prosilio, cum impetu ruo.

Διαφέρω differo: à φέρω —— fut. οἴσω.

Διαφωνία —— ίας —— ᾶν, dissentio: à διαφωνέω dissono.

Διδασκλικὸς —— ὴ —— ὸν, aptus ad docendum: a διδάσκω doceo.

Διδασκαλία —— ίας —— ᾶν, disciplina: à διδάσκω.

Διδάσκαλ —— άλε —— ὸ, praeceptor: à διδάσκω doceo.

Διδάσκω docco —— fut. διδάξω —— pret. δεδίδαχα Mutuantur sua tempora à διδάχω insitat. Vel a δίδω do, & δήω scio: ut sit, do scire, Vel quasi διδοκέω exerceo quòd sine exercitatione quod aliquâ nihil doceri aut discipi testi.

Δίδυμος —— ύμη; testes: à δύμος geminus.

Δίδωμι do —— δύσω —— δέδω —— κα —— aor. 2. ἔδων —— δῶς —— δίδω —— δῶ —— δῶτε —— δός.

Δίζω quæro —— ίσω —— ικα.

Διηγέομαι —— ήσομαι, narro —— ἠγημαι —— ημαι: ab ἡγέομαι.

Διηνεκὲς continuè, assiduè: à διηνεκὴς continuus, longus.

Δικάζω, jus dico, litigo: à δίκη justitia.

Δίκαιος —— αία —— αιον, justus: quasi δίχαιος à δίχα, quòd in duas æquales partes rem scindat, suum cuique tribuens. Vel quasi δίαιος, à διὰ ἴων per omnes res percurrens & scrutans. vel à δίκη justitia: hinc ἄδικος injustus.

Δικαιοσύνη —— ης —— ἡ, justitia: à δίκαιος.

Δικαίως justè; adv.

Δικέλλα —— ας —— ᾶν ligo: à δὶς bis, & κέλλω movco, agito.

Δίκη —— —— ης —— ἡ, lis, justitia: quasi δίχη, quòd contendentes in foro dirimat. Vel, παρὰ τὸ εἰς δύο χέειν τὸ πρᾶγμα, quòd res disceptatæ in duas veluti partes distribuantur: vel παρὰ τὸ διχάζειν ἄδικον ἐκ τῆς δικαίης, quia justitiæ munus est justum ab injusto distinguere. Vel παρὰ τὸ δίζω quæro, ζητοῦσα τὸ ἀληθὲς quia verum investigat in dubio.

δίκλω instar; adv.

δίκμιος, dejicior: à δίκω jactio.

δίκτυον——ύου——τὸ, rete: à δίκω jacio; quia in aquas jacitur.

δίνη——ης——ἡ, vortex: quia δεινὴ, i. e. vehemens & æstuosa. Vel quasi δόνη à δονέω agito; quòd ibi aqua in gyrum agitatur.

δίπλοος——διπλόης——ές——οῦν——ῆν——ουν——ῆ, duplex: à δὶς bis, & πλόω fum.

δὶς bis; adv. à δύω duo.

δίσκος——ου——ὁ, discus: quasi δίκος, a δίκω jacio; quia luditur jaciendo.

δίχθα——ον, utrinque incîdens: a δὶς bis, & χθὼν——ονὸς——τὸ, os.

δισταζω dubito——άσω——ασα, aor. 1. ἐδίστασα.

διφάω quæro——άσω——ασα: quasi palpando quæro: quasi διαφαῶ, ex διὰ & ἁφὴ tactus, ab ἅπτω tango.

διφθερία——άσω, diphtherâ corio, obtego: est autem διφθέρα pellis Amaltheæ capræ, in quâ res humanas scribere dicitur Iupiter.

διφρεία——εύσω, currum rego: à δίφρος.

δίφρος——ου——ὁ, quasi δίφορος, duo portans: δύο φέρει, ἅμαξιτὸν καὶ τὸν ἡνίοχον, i. e. aurigam & parabaten.

δίφυα——ης——ἡ, fitis: quasi ἴφυα ab ἴπτω lædo, ἡ βλάπτουσα τὸ σῶμα, quia corpus lædit. Καὶ ἐκ τοῦ ἰφάμαι——aoriſt. 1. med. fit——ἴφυα, & pleonasmo τοῦ δ δίφυα, ἡ βλαπτικὴ.

Δίω expello, persequor: à Δεῖμος timor; ut sit, quasi timore incusso.

Διωγμὸς——οῦ——ὁ, persequutio: à διώκω.

Διώκω persequor——ξω——δεδίωχα. De *Re* usurpatum significat singulare studium ejus obtinendæ; & ferè semper in laude ponitur. De *Persona*, notat nocendi cupiditatem.

Διολυγὼν——όν, magnus, vehemens, μέγα——ζοῶδες, καὶ διατεταμένον, longè latéque se extendens: quasi δι' ὅλου ἰὸν, id quod per omnia transcurrit.

Δ.

Δρασσάλιζω, manibus agito——ίσω——ίκα: quasi δρασὶ vel δρανὶ παλάμαις, h. e. palmis verso & circumago. Vel à δρύπτω καὶ πάλλω, idem quod percutio.

Δνόφος——ου——ὁ, caligo, tenebræ: quasi δύνοφος, à δύνειν τὴν νέφη, quòd nubes à vento circumactæ lucem intercipiant.

Δο.

Δόδεκα——ας——ἡ, dodra; potiò 9 speciebus: à δώδεκα quæ significat 9 uncias.

Δοθιὴν——ῆνος——ὁ, furunculus; tumor in carnosis partibus: à δίδω do, & δὶς acervus; quia dat è cervum quendam sub carne.

Δοβὺξ——υκος——ὁ, pistillum, cochlear: à δίδω καὶ ἰδεῖν, quia dat edere.

ederie. Vel à δαίω καὶ ἔδω, quia dividit escam.

Δοκάζω expecto: à δοκέω.

Δοκέω videor, censeo, existimo, ——— fut. δοκήσω & δόξω à δόκω.

Δοκιμάζω probo, exploro ——— άσω ——— ακα

Δοκὸς ——— ός, ὁ, trabs, lignum: παρὰ τὸ δέχεσθαι, quia δέχεται τὰ ἐπιτιθέμενα βάρη, sustinet imposita onera.

Δολερὸς ——— ὸς ——— ὸν, dolosus: à δόλος.

Δόλιος ——— ία ——— ον, dolosus: à δόλος; quòd à δέω ligo; dolus enim ὁ ζωοδῶν ἐστὶ ἀλιεκομένων, illaqueat & ligat deceptos.

Δολιχὸς ——— ὴ ——— ὸν, longus, prolixus; quasi δι' ὅλης χώρας, h. e. per totum effusus.

Δόμος ——— ος ——— ὁ, domus: à δέμω estruo.

Δόναξ ——— ακος ——— ὁ, arundo; τὸ δονέω agito; quòd à ventis agitetur.

Δονέω agito, ——— ήσω ——— κα.

Δόξα ——— ης ——— ἡ, opinio, gloria; gloria enim nihil aliud est quàm honesta aliorum de nobis opinio. dicitur quasi δόξα, à δέχομαι accipio; quòd nemo fere sit qui gloriam accipere non velit.

Δορκὰς ——— άδος ——— ἡ, caprea; παρὰ τὸ δέρκω, τὸ βλέπω video; ἐξυσηκὸς τὸ ζῶον, quia est animal visûs acutissimi.

Δόρξ ——— κος ——— ὁ, caprea; δέρκω video; ab acumine visûs.

Δόρπος ——— ος ——— ὁ, & δόρπον ——— ος ——— τὸ, cœna; παρὰ τὸ δύρειν, quòd cœnandi tempore, milites à pugnæ quiescant. ὁ, παρὰ τὸ εὖ καὶ δρέπειν, quod labores diurnos abrumpat cœna. Vel ἀπὸ τοῦ δορμάτων, quòd ὅτε τῆς δορᾶς τῶν καθημένων ἐπιποιῆται, quia in pellibus sedentes cibum sumerent; quòd etiam hodie observant Turcæ.

Δόρυ hasta ——— υος ——— & per metathesin δωρὸς ——— ὸς, & poeticè δορὸς, à δέω τὸ λεπίζω, καὶ ξύω, quasi ξυλὸν ἐκδεδαρμένον, lignum detortum & exorticatum. Vel ἀπὸ δρυὸς, δρυὸς quercus; οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐκ τῆς δρυὸς κατασκευάζον, ex quercu fiebant.

Δότης ——— ότου ——— ὁ, dator; δίδωμι do.

Δουλεύω servio ——— εύσω ——— a δοῦλος.

Δοῦλος ——— ου ——— ὁ, servus; a δόλος dolus; quòd servi plurimùm fiant dolosi. Prov. *Quot servi tot fures.* & apud Virgilium *fur* pro servo ponitur Ecl. 3.

Quid faciens domini, audent cùm talia fures? i. e. *servi.*

ἡ, παρὰ τὸ δεύω (τὸ δυνάμει) ligo, vincio; δεῦλος ἢ δοῦλος ἐστὶν ὁ αἰχμαλώτους δεσμῶν captivos enim vinciebant. Vel quasi δύλος, a δύω calamus; δυλος ὁ πὶς ὢν, quòd corum vita sit calamitosa.

Δουπέω sono ——— ήσω ——— κα δοῦπος sonitus; a δόος tinnitus & ἴπτω vel πυπτῶ facio; quia terrificus.

Δρήϊος —— ——ὴ —— ὸν, obliquus; à δέχομαι capio; nam curva et obliqua facilia captu sunt, et intra suos flexus capere possunt alia.

Δρ.

Δράκων —— ἀκοντ⊙ —— ὁ, draco; a δέρκω video, est enim ὀξυδερκὴς ζῴον, quia est animal perspicacissimum.

Δραμέω curro; inusitat. pro quo τρέχω.

Δραπέτης —— ἐτ ——— ὁ, fugitivus, profugus; à δράω fugio.

Δρασιάζω latito.

Δράω et δρήσω μαι —— fut. δρᾰ-σω —— præt. ἄρᾰκα, prehendo, apprehendo.

Δρέω facio —— fut. ἀσω —— præt. ἄρᾰκα.

Δρέμω —— fut. δραμοῦμαι —— præt. δεδράμηκα —— præt. med. δεδράγμαι, curro; præsens tempus est inusitatum, cætera verò sunt in usu.

Δρέπω decerpo —— ψω —— ψα.

Δρῖλ⊙ —— ῖλος —— ὁ, lumbricus; à δέρω excorio; quia lævis quasi excoriatus.

Δριμὺς —— εῖα —— ὺ, acris, mordax, qui acri est sapore, gustum habens pungentem; παρὰ τὸ πρίνας μόειν, quia quæ sunt acri gustu nares contrahunt. Vel à δρῦς quercus; quia ejus fructus sunt asperi saporis.

Δρόσος —— ὄσου —— ὁ, ros; quasi ῥόσ⊙, à ῥέω fluo.

Δρυμὸς —— ὺ —— ὁ, sylva condensa; à δρῦς quercus.

Δρύπτω lacero —— fut. ὑψω —— præt. ὕφα, propriè arborem excortico, a δρῦς quercus.

Δρῦς —— δρυὸς —— ἡ, quercus; et generaliter quævis arbor: a δέρω excorio. Est enim cortex usui βυρσοδεψίας.

Δυ.

Δύη —— ὑης —— ἡ, infortunium, calamitas; quasi λυὴ, à λύω solvo: quasi λύουσα τὰ μέλη, membra solvens.

Δυνάμαι possum —— ἠσομαι —— ημαι; à δεινὸς pro valido et perito.

Δυνάμις —— εως —— ἡ, potentia; à δύναμαι possum.

Δυνατὸς —— ὴ —— ὸν, possibilis.

Δύο indecl. duo —— duæ —— duo. Atticè δύω.

Δυσεύρετ⊙ —— ου —— ον; inventu difficilis; à δὺς significante difficultatem, et εὑρετὸς a ab εὑρίσκω invenio.

Δύσκολ⊙ —— ὴ —— ὸν, difficilis, morosus; propriè difficilis in convictu; ex δὺς et κόλον cibus. —— κόλον ἡ τροφὴ, ὅθεν ὁ δύσκολ⊙ ὅς ὃν δυσάρες⊙ τῷ ξυνόντι.

Δυσκόλως —— difficulter —— adverb.

Δυσμαχητέον —— est repugnandum; à δὺς et μάχομαι pugno.

Δυσμενὴς —— ὲς, inimicus; à δὺς graviter, agrè, et μένος animus, ira; ut sit, cujus animus malè erga aliquem affe-

Qui sit. Vel à δύς & μένω maneo, ut sit qui odium erga aliquem gerit inveteratum.

Δυσηλὴ —— ῆς —— ὴ, Occidens; à δύω —— δύσω occido.

Δυσμορος —— ον, infelix; à δὺς infeliciter, & μόρος fatum; ut sit, qui fato utitur inimico.

Δυσπινὴς —— ὲς, sordidus; à δὺς & πίνω sordes.

Δυσὶς —— ὶν —— ὸν, diversus.

Δυσσυνείδητος —— ον, malè sibi conscius; à δὺς & ζυνείδησις conscientia.

Δύστηνος —— ον, infortunatus, infelix; a δὺς difficulter, & στῆναι stare; quòd non habeat, ubi stare possit. Vel quasi δύστηνος, à δὺς ægrè, & στένω gemo; quòd hinc gemere miserorum sit.

Δυσχερὴς —— ὲς, odiosus, molestus, ὁ δυσκόλως ἐπὶ τῇ χειρὶ καταπραΰζόμενος, malè tractabilis; a δὺς & χεὶρ manus.

Δυσώνης —— ες, difficilis emptor, à δὺς & ὠνέομαι emo.

Δύω (& δυόω) —— fut. δύσω —— præt. δέδυκα —— aor. 2. ἔδυν —— δύω —— ἔδυς —— ἔδυ —— δύθι —— δυῶμι —— δύς.

Δῶρον —— ὰ ρα —— τὸ, donum; à δίδωμι do.

E A.

Ἔ —— Accus. ab ἕ sui Nom. caret.

Ἔαρ —— ἔαρος —— τὸ, ver (poëticè ἦρ) ab ἵημι mitto; quòd eo tempore terra omnia emittat.

Ἑαυτὲ —— ἧς —— ὧ, sui ipsius.

Ἐάω —— sino, permitto —— fut. ἐάσω —— præt. εἴακα —— aor. 1. εἶασα; ab ἴημι mitto.

E B.

Ἑβδομὰς —— ἀδ —— ὰ, septimana; ab ἕβδομος septimus; quod ab ἑπτὰ septem.

Ἔβη —— ἔβης, et ἔβηνος —— ὁ, ebenus. Arbor apud Indos solum.

E Γ.

Ἐγγιεῖ appropinquabit; Atticè pro ἐγγίσει, ab ἐγγίζω.

Ἐγγίζω appropinquo —— fut. ἐγγιῶ (Atticè ἐγγιῶ —— εῖς —— εῖ) præt. ἤγγικα; ab ἐγγὺς prope.

Ἐγγυάω spondeo, promitto; quasi in χεῖρα seu manus trado.

Ἐγγύη —— ύης, ἡ, sponsio. Quasi velut rem in manibus, ἐν ταῖς χερσὶ, deponit. Vel παρὰ τὴν γῆν sive χῆν, quòd terra sit præ reliquis elementis stabilis.

Ἔγγυον propriùs; ab ἐγγὺς prope.

Ἐγγὺς —— εῖα —— ὺ, propinquus, propè; quasi ἐν χερσὶ, h. e. præsens vel præ manibus.

Ἐγγυτέρω propiùs.

Ἐγείρω excito —— fut. ἐγερῶ —— præt. ἔγρηκα —— aor. 1. ἤγειρα —— pass. ἐγήγερμαι, sync. ἐγρήγορα —— μαι —— ἐγείρω —— ἐγήγερθον pro ἐγήγερτον

ἴγκατα ——— ἀτων ——— τὰ, viscera. Dic. ἴγκαπι, per syncop. pro ἐγκάτιπι, ut φοβᾶσπν pro φοβάτιπι. παρὰ τὸ ἔντ☉ κεῖσ τὴν μυῶν, quòd sint intra corporis membra.

κεφαλ☉ ——— άλε ——— ὸ, cerebrum: ἐν τῇ κεφαδῇ ὄν, quòd sit in capite.

κυασέω, coitum expeto, concupio ——— ήσω ——— ηκα: ab ἐν & κίαρα pica: morbus mulierum prægnantium, quæ consuetos cibos fastidiant.

κρατὴς ——— ὶς ——— contiuens: ab ἐν & κρατος potentia.

μελὶς ——— ίδ☉ ——— ———ν, opus dulciarum ex simila, melle, & oleo: ab ἐγκιρεάω immiceo.

μωμαίζομαι laudor.

μωμάζω ——— άσω ——— ακα laudo.

μώμος ——— ε ——— τὸ, encomium, laudatio: ἀπὸ τῆς κώμης: à vicis, ubi rectè prævéque facta prædicabantur: unde comœdia nomen invenit.

ξυσία ——— εἰας ——— ν, hasta: ab ξε☉, ab ἔχω.

χειρίζω ——— ῶ ——— ίσω ——— ικα, aggredior: à χεὶρ manus.

χέλυς ——— υ☉ ——— & εως, ἡ ἐγχέλις ——— ν, anguilla: παρὰ τὸ ἐν ἰλὺϊ χεῖσθαι, quòd in limo fundatur.

Εσ.

χαμαίζω ——— ίσω ——— ικα, prosterno, solo allido: ab ἐπὶ χαμαὶ.

Ἔσαφ☉ ——— ε☉ ——— τὸ, solum: ab ἵζομαι sedeo; quòd subsidat.

Ἔσθισμα ——— αἰ☉ ——— τὸ, cibus: ab ἔδω edo.

Ἔσνον ——— ε ——— τὸ, vel ἔσνα ——— τὰ, munus dotale quòd à sponso sponsæ datur ante nuptias. Ἔσνα Eust. deducit quasi ἥδεσνα, ab ἥδω delecto; quòd iis exhilararetur, & conciliaretur sponsa sponso. Vel, παρὰ τὸ ἵζω, quasi ἵσεσνα & σκεύσματα τῶ γάμυ, nuptiarum stabili, mearia.

Ἑσεχίωμα ——— κτ☉ ——— τὸ, stabilimentum: ab ἵζω.

Ἔσθω, edo ——— perf. ἐδήδοκα. Ἔδομαι edo & edam; sic φάγομαι edam, & πίομαι bibam.

Εϑ.

Ἔθειρα ——— εἴρας ——— ἡ, coma, cæsaries: παρ' τὸ ἐθείρω, ex consuetudine capillos curo, ab ἦθ☉: φιλόκομοι enim cæsariei de more curam impendunt.

Ἐθέλγω mulceo, delinio.

Ἐθέλω volo ——— fut. ἐθελήσω (ab ἐθελέω) ——— præt ἠθέληκα ——— aor. 1. ἠθέλησα: ab ἐθέλω fit θέλω per aphæresin.

Ἔθν☉ ——— ε☉ ——— τὸ, natio: ab ἦθ☉ consuetudo: ἑκάστω γὰρ ἔθνει ἴδιον ἦθ☉ ἐπιτη. singulæ enim nationes suos ritus habent.

Ἦθ☉ ——— ε☉ ——— τὸ, consuetudo: ab ἴθω. Vel, παρὰ τὸ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχειν, quòd semper eodem modo se habeat.

Ἐάω ſoleo —— fut. ἐάσω —— pr. εἴακα, med. εἴαμαι, ἢ πλεονάσμῳ τῆς ω —— εἰάσθαι, pluſq. εἰάσθην, partic. εἰωθὼς —— n. εἰωθός.

Ει.

Εἰ ſi; conj.

Εἰαμβυὴ —— ῆος —— ἡ, locus herboſus: ab εἰα gramen; ut ſit locus graminoſus. Vel quaſi ἐεραμβυὴ a ῥέω fluo; quòd ſit locus irriguus.

Εἶαρ —— εἴαρος —— ver. ab ἔαρ. ab ἔω, i. e. σκεπάζω. τότε γὰρ σκεπάζονται οἱ καρποί.

Εἶδος —— εος —— τὸ, forma: ab εἶδω video.

Εἰδωλολάτρης —— ου, ὁ, idololatra: ab εἴδωλον & λατρεύω ſervio.

Εἴδωλον —— ου, τὸ, idolum: ab εἰδω ſimilis ſum.

Εἶθαρ ſtatim, confeſtim: quaſi εὐθαρ ab θοὸς ſtatim.

Εἰκάζω —— άσω, conjecto, aſſimilo: ab εἴκω ſimilis ſum.

Εἰκῆ temere, ſine conſilio, caſu: ab εἴκω cedo: ut εἰκῆ agere ſit, εἴκειν τοῖς πάθεσι, affectui cedere, negligo ſano conſilio.

Εἰκὼν —— όνος —— ἡ, imago: ab εἴκω ſimilis ſum.

Εἰλαπινάζω —— άσω —— ακα, epulor, convivor: ab εἰλαπινὴ convivium. Ab εἴλη agmen, & πίνω bibo. παρὰ τὸ ζωθεῖναι ὁμοῦ πλείονας, quòd multi ad comeſſandum ſimul conveniant. Vel ὅτι κατὰ εἴλας πίνωσι, quòd turmatim bibant. Propriè magnificum & opiparum convivium ſignificat.

Εἰλέω volvo —— ήσω —— ηκα: εἰλάω, agito; ut εἰλέω, ψαλίζω in anguſtum cogo.

Εἵλως —— ωτος, & Εἵλωτης —— ώτου, ὁ, helos, ſive helota; ſervus. Apud Lacedæmonios ita dicti ſunt ſervi ab Helo oppido quibuſdam, bello captis, & ſervitio operam dare coactis.

Εἷμα —— ατος —— τὸ, veſtimentum: ab ἕω induo.

Εἰ μὴ niſi; conj.

Εἰνάτηρ —— ἠέρος —— ἡ, fratria vel εἰνάτερια uxoris frater; quia συνάτηρ, παρὰ τὸ συνάζειν, quòd ſit ἡ οἰονεὶ ζωνυμφεύσασα ἑαυτῇ ἄλλον, h. e. alteri, quaſi cohabitanti & lecto juncta.

Εἰρήνη —— ης —— ἡ, pax: quòd ἐκ τοῦ εἴρειν εἰς ἕν, quod pacta connectat in unum. Vel ἀπὸ τοῦ εἴρειν dicere; quòd tempore Pacis, ubi arma ſilent, jus verbis dicatur.

Εἶρος —— εος —— τὸ, lana: ab εἴρω necto, quia nexilis eſt.

Εἰρωνεία —— είας —— ἡ, Ironia, diſſimulatio: ab εἴρω dico.

Εἷς —— μία —— ἕν, unus —— una —— um: ab ἰὸς ſolus.

Εἰσαεὶ ſemper; adv.

Εἰσὶ ſunt, 3 pl. ab εἰμὶ ſum.

Εἰσπρήσσω impingo —— ήσω —— κα, ab εἰς & πρήσσω offendo.

Εἶτα deindè; adv.

Εκ.

Ἑκὰς —— ὄς —— όν, quiſ ab ἔκας procul: ut ſit, ſeor hic & ille; tam illi qui p cul abſunt, quam ii qui ſunt propinquo.

ἐκβλαστάνω propullulo : à βλαστάνω germino.

ἔκγονος ——ονα, ὁ ἡ ὄν, natus, genitus: a γένομαι.

ἐκδικος ——ον, ulciſcens, vindex: ab ἐκδικέω ulciſcor.

ἐκδοχεῖον ——ίε, τὸ, receptaculum: a δέχομαι accipio.

ἐκεῖ ibi; adv.

ἐκεῖνος ——ίνη ——εῖνο, ille; ab ἐκεῖ illic.

ἔκηλος ——ηλε, ὁ ἡ ὄν, quietus, moriger: ab ἦκα placidè. Vel ab ἑκὰς procul. Quietus eſt qui vivit procul negotiis. Vel quaſi εἴκηλος ab εἴκω cedo: quia à cœtu hominum & frequentia quaſi in ſolitudinem receſſit.

ἐκκλησία ——ίας ——ὴ, Eccleſia: παρὰ τὸ ἐκκαλεῖν, ab evocando; quòd eccleſia ſit cœtus hominum ex reliquis evocatus.

ἐκκόπτω exſcindo: à κόπτω.

ἐκκρούω expello: à κρούω pulſo.

ἐκλάμπω ſplendeo: a λάμπω

ἐκλεκτὸς ——ὴ ——όν, electus: ab ἐκλέγω.

ἐκμάσσω abſtergo ——άξω ——αξα; à μάσσω vel μάττω abſtergo.

ἔκπαγλος, ſponte, ultrò.

ἐκπλήσσω vel ἐκπλήττω ——ξω, ſtupefacio.

ἐκπονέω excolo: à πόνος facio.

ἐκπειράζω ——άσω ——ακα, tento: a πειράζω.

ἐκβάλλω ——βω ——βα, projicio; à βάλλω.

ἐκτείνω ——τάνω, extendo: à τείνω.

ἐκτίσθη creatus eſt ——aor. paſſ. à κτίζω creo, condo, fabricor.

ἔκτος, extra, præp.

ἑκυρά ——ᾶς, ἡ, ſocrus: ab ἑκυρὸς ——ός, ſocer; παρὰ τὸ εἰς ἑαυτὸν τὸν κόρον ἄγειν, quòd ad ſe puellam adducat. Vel quaſi δέχομαι capio, accipio: ἑκυρὸς ὁ τὸν αὐθεντὸς πατέρα.

ἐκφεύγω fugio: à φεύγω.

ἐκφοβέω terreo: ab ἐκ & φοβέω.

Ελ.

ἐλαία ——αίας ——ὴ oliva, olea; παρὰ τὸ λεῖον, τὸ λεῖαιον τίκτουσα, quòd læva & lævia ferens. Vel παρὰ τὸ ἕλος palus; quia amat humida & calida loca

ἔλαιον ——αίε ——τὸ, oleum: ab ἐλαία olea; vel quaſi ἐλεῖον, à λεῖον lævo; quòd λειαίνει τὸ σῶμα, h. e. corpus & membra mollit & lævigat.

ἐλάττων ——άττονα ——ον, minor: ab ἐλαχὺς ——ύς, parvus.

ἐλάτη ——άτης ——ὴ, abies: παρὰ τὸ ἐλάω in altum tendo.

ἐλαττόω ——όσω, diminuo: ab ἐλάττων minor; quaſi minoro.

ἐλαύνω impello ——fut. ἐλάσσω: ab ἐλάω inuſitat. præt. ἤλακα; aor. 1. ἤλασα.

ἔλαφος ——άφε ——ὁ, cervus: quaſi ἐλαφρὸς levis, agilis; ob velocitatem. Vel διὰ τὸ ἕλκειν τὸν ὄφιν, quaſi ἕλαφις ἀπὸ quòd ſerpentes cornu trahat è terræ latibulis, quas comedens purgatur. τέτρυφε δὲ ἰδίαν καθάρσεται συπικῶς.

ἐλαφρὸς ——ρὰ ——ρὸν, levis, agilis: quaſi ἐλαύνεσθαι,

ab ἕλκω φέρων.

Ἐλάχιστος ——— ίστη ——— ον, minimus: ab ἐλαχὺς ——— ἐλαχίων ——— ἐλάχιστος.

Ἑλδόμαι cupio: ab ἕλω capio.

Ἐλεγ— ——— έγω ——— ὁ, elegus: ab ἐλείω miſereor; ut ſit planctus mortuum miſerantis. Vel quaſi ἔυλεγ—, ab ἐυ bene & λέγω dico: ut ſit carmen funereum in quo de mortuis nîl niſi bonum diceretur. Vel ἀπὸ τῦ ἐ λέγειν.

Ἔλεγχ— ——— έγχω ——— ὁ, reprehenſio, vituperium, dedecus: ab ἐλέγχω arguo. Vel, παρὰ τὸ ἕλλω ἔχειν, quòd res in luce collocet: ὁ γὰρ ἔλεγχ— εἰς φῶς ἄγει τὰ πεφάγματα.

Ἐλέγχω ——— redarguo ——— fut. ἐλέξω ——— præt. ἤλεγχα ——— aor. 1. ἤλεγξα: ab ἕλω capio, & ἄγχω ſtrangulo; qui enim refellitur, obmutescit.

Ἐλεέω ——— ήσω ——— ηκα, miſereor. ab ἐλε—.

Ἐλεημοσύνη ——— ωνης ——— ἡ, miſericordia.

Ἐλεήμων ——— ον, ὁ, miſericors.

Ἐλελεῦ ——— τὸ, (verbum fictitium) acclamatio bellica.

Ἑλένη ——— ένης ——— ἡ, Helena: παρὰ τὸ ἕλω, τὸ ἑλκύω, traho. ἢ περὶ τὸ ἴδιον κάλλ— ἕλκουσα τοὺς ἀνδρώπους, quòd formâ ſuâ homines trahat & alliciat. Vel παρὰ τὸ τοὺς πολλοὺς ἑλεῖν τῷ κάλλει, quòd pulcritudine multos capiat. *Etym.*

Ἑλεὸν ——— ίου ——— τὸ, menſa coquinaria. Unde coquus ἕλει, accipit coquenda, aut aliter apparanda.

Ἔλε— ——— έος, ὁ, aut ἔλε— ——— ους, τὸ, miſericordia.

Ἐλευθερος ——— έρα ——— ον, liber: παρὰ τὸ ἐλεύθειν ὅπῃ ἐρᾷ, hoc eſt, quòd cat, quò lubet, nec ligatur, nemini tenetur.

Ἐλευθερία ——— ίας ——— ἡ, libertas.

Ἐλεφαίρω decipio: ab ἐλαφρὸς eſt levis: decipere. Vel a λέφω φύρω, polio.

Ἐλεφάντινος ——— ίνη ——— ον, elephantinus, eburneus: ab ἐλέφας.

Ἐλέφας ——— αντος ——— ὁ, elephas: quaſi ἐλέβας ab ἕλω protulus, & βαίνω ſubeo; quòd ea molem corporis fœminam aſcendat in loco paluſtri. Vel ab ἐλίσσω volvo, ὁ ἐλεμβύλιον ἔχων ῥῖνα, proboſcidem & naſum habens tortuoſum, & involutum.

Ἕλη ——— ης, ἡ, calor ſolis; & ἕλος ——— ους, ἡ, ab ἕλω capio: quòd a calore ſolis omnia incrementa capiant.

Ἐλιννύω ——— ύσω, tardus fio. Vel ἑλινύω, σχολάζω, λήγω, ἀπὸ τοῦ παρὰ τὸ εἱλῶ, ut ſit τὸ ἀνάπαυμα εἰλεῖδος.

Ἕλιξ ——— ικος, ὁ, ramus: ab ἑλίσσω circumagi; nam ramus ventis agitatur.

Ἕλκ— ——— ους ——— τὸ, ulcus: vulnus: ab ἕλκω traho; quòd ſit λύσις συνεχείας, diſſolutio continui. Vel ab ἑλκύω lanio, quòd ſit σάρξ διελκυσμένη, carnis diviſa & diſtracta. Vel ab ἕλκω vis, violentia; ut ſit τὸ ἐξ ἀλκῆς γινόμενον, quòd vi fit.

Ἕλκω traho ——— imperf. εἷλκον, gri-

gitur per ι —— fut. ἕλξω —— —— ιτικ. εἵλκα —— aor. 1. εἷλξα.

Ἕλκω ab ἕλω capio; quia capiantur priùs quam trahantur.

Ἕλκων —— ουσα —— ον, trahens.

Ἑλλέβορος —— ὁ, Helleborus: παρὰ τὸ ἑλεῖν βορᾷ, quòd capiat seu suffocet esu.

Ἕλλην —— ηνος —— ὁ Græcus: ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος τῆς Ζήνδς θυγατρὸς. Vel ab Hellene filio Deucalionis.

Ἕλμις —— ἕλμιν —— ὁ, hinnulus: ab ἅλλομαι salio; quòd hinnuli saltitare soleant.

Ἕλμινς —— ινθος —— ὁ, lumbricus: ab εἱλεῖν, quia se volvit repens. Aut quia ἐν ἕλεσι μύεται, in humidis & paludosis locis nascitur.

Ἕλος —— ους —— τὸ, palus, lacus; quia non ibi ἕλη, splendor solaris vix pertingit.

Ἑλπίζω spero —— fut. ίσω, & Atticè ιῶ —— εῖς —— εῖ: ab ἐλπὶς.

Ἐλπὶς —— ίδος —— ἡ, spes: παρὰ τὸ ἕλκω trabo; quòd ἕλκει ἡμᾶς, nos ex pectatione trahat.

Ἐλπτός —— ἐ —— όν, spectandus: ab ἐλπίζω spero.

Ἕλω capio; in usitat. aor. 2. ἕλον.

Ἕλωρ —— ωρος, τὸ, præda: ab ἕλω capio.

Ἐμ.

Ἐμβάλλω, immitto, porrigo, injicio: ab ἐν & βάλλω.

Ἐμβρίθω comburo.

Ἔμβρυον —— ύου, τὸ, infans, qui adhuc gestatur in utero, à βρύω pullulo: vel παρὰ τὸ ἐν ῥεῖν, ἢ ἐν ἐστὶ τ' μητρὸς αὔξεσθαι, quòd in utero crescat.

Ἐμέω —— ἔσω, evomor.

Ἔμετος —— ίτου, τὸ, vomitus: ab ἐμέω vomo.

Ἐμμέλεια —— ας, curis, plenus: à μέλεμα cura, sollicitudo.

Ἔμπαγμος —— ου, ὁ, illusio: à παίζω ludo.

Ἐμπαίζομαι illudor.

Ἐμπαιζμός —— αίζω —— αιχα, illudo, ludibrio habeo; à παίζω.

Ἔμπας, tamen, verò

Ἐμπίπτω incido: ab ἐν & πίπτω.

Ἔμπωλις —— ιδος —— ἡ, colex.

Ἔμπορος, ου, negotiator: propriè is ita dicitur, qui conducta vehitur navi, quos ἐμβάτας appellant, i. e. vectores, ἀπὸ τῆς πόρου, quòd iter significat quod mari conficitur.

Ἐμπῦσα —— ούσης ἡ, Empusa; spectrum, quod Hecate infortunatis ostendebat: vide ἀνεο & asinino; quasi ἐνὶ ποδὶ ἕζουσα, quòd uno pede incederet; aliter enim erat æreus.

Ἔμπροσθεν coram; præp

Ἐμφύλιος —— ον, intestinus; qui est ejusdem tribûs: à φυλὴ tribus.

Ἔμψυχος —— ον, animatus: à ψυχὴ anima.

Ἐν

Ἐνάγω induco: ab ἐν & ἄγω.

Ἔναιμος —— ον, sanguine præditus: ab ἐν & αἷμα sanguis.

Ἐναίρω occido: ab ἀείρω tollo.

Ἔναντι coram, in conspectu.

Ἐναντίον, contrà; adv.

Ἐναντίος —— ία —— ίον contrarius.

Ἐναργὴς —— ές, lucus: ab ἐν & ἀργὸς albus, clarus; alba enim sunt conspicua.

Ἔνδεκα

Ἐνδασὺς ——— εῶς, hirsutus: ab ἐν & δασύς.

Ἔνδεια ——— είας, ἡ, egestas: ab ἐνδεὴς deficiens.

Ἐνδελέχεια, & ἐνδελέχια ——— είας ——— ἡ, assiduitas: ab ἐνδελεχὴς.

Ἐνδελεχὴς ——— ὲς, continuus, assiduus, perfectus: ab ἐν & τέλος perfectio, & ἔχω habeo.

Ἐνδιος ——— ία ——— ιον, meridianus: ab ἐν & δῖα aëriem significante. Vel παρὰ τὸ ἐνδεῖν ἢ ἐλαττοῦσθαι τὴν ὑμέραν, quòd dies ad occasum inclinet, minuique incipiat, ubi est meridies.

Ἔνδον intus; adv. ab ἐν & ὂν existens, quod intus est.

Ἔνδοξος ——— ον, splendidus, illustris; ab ἐν inest, & δόξα gloria.

Ἔνδυο celeriter; adv. quasi in duobus momentis: ab ἐν δύω.

Ἐνδύω induco, & ἐνδύνω ——— fut. ὑσω,

Ἔνεδρον ——— ἕδρα ——— τὸ, insidiæ.

Ἔνεκεν causâ, vel ἕνεκα: quasi ἓν ἕχω, unum habeo, sive una res est quamobrem hoc vel illud faciam.

Ἔνεσι inest: ab ἔνειμι.

Ἔνθα ἢ ἔνθα hinc & inde. adv.

Ἔνθεν adv. indè.

Ἐνὶ pro ἐν in præp.

Ἐνιαυτὸς ——— οῦ ——— ὁ, annus: ἀπὸ τοῦ ἐν ἑαυτῷ ἰέναι, ad idem redire: quia semper redit annus in orbem. Est enim annus reditus solis ad eam cœli partem ex quo primùm migraverat.

Ἐνίοτε aliquando; adv.

Ἐνοσσοπεύω ——— εύσω, nidifico, in nido nutrio: à νεοσσὸς & νεοττὸς ——— οῦ ——— ὁ, pullus.

Ἔνοχος ——— ον, obnoxius: ab ἐν & ἔχω. In genere eum notat, qui ἔχεται habetur, tenetur, stringitur aliquâ re.

Ἐνταῦθα ibi; adv.

Ἔντεα ——— ων ——— τὰ, pocr. arma; propriè quæ aliquam corporis partem tegunt; ut clypeus, aut galea. Ἀπὸ τοῦ εἴλειν ἢ σκέπειν τὸ σῶμα quòd interiora tegant corpus, & illud ambiant.

Ἔντολὴ ——— ῆς ——— ἡ, mandatum: ab ἐντέλλω mando, præt. med. ἐντέταλμαι indè ἐντολή.

Ἔνδον intus; adv. ab ἐν in.

Ἔνυδρος ——— ύδρα ——— ὁ, ζῶον ποταμίων ἀμφίβιον, lutra: ab ὑ & ὕγρος humidus, quòd loca humidis vivat.

Ἐνύπνιον ——— ίου ——— τὸ, somnium: ab ἐν & ὕπνος somnus.

Ἐνυὼ ——— οῦς ——— οῦς, ὁ, Bellona; πολεμικὴ θεός: ab ἐνύω, quod & ἴνω, pro φέρω interimo. ἡ, παρὰ τὸ ἐναύειν, τὸ ἐμφανεῖν, clamare; undè αὐτὴ, clamor, & ex consequenti bellum, ubi clamor. Vel ab ἴω mitto. Ἀπὸ τοῦ εἰκεν τοὺς πολεμιωτάτους τῶν μάχων, quòd pugnam hostibus inferat. Unde ἐνυάλιος Mars.

Ἐνώπιον coram, præp.

Ἐνώτιον ——— ίου ——— τὸ, monile: ab οὖς ——— ὠτὸς ——— τὸ, auris.

Εξ.

Ἐξάγω educo, effio: ab ἐξ & ἄγω

ἐξαίρω tollo: ab αἴρω tollo.

ἐξαλοιφέω contero, in minutas partes teco: Decomp. ab ἐξ, ἀπὸ & ψοιφέω —— fut. —— ξω, præt. χα, teco in minutas partes.

Ἐξαριθμέω —— ῶ, numero: ab ἐξ & ἀριθμὸς numerus.

Ἔξέμα —— ατος —— τὸ, vomitus; & ἐξέσμα: ab ἐξεμέω evicuo —— άσω —— ακα, —— præt. paſſ. ἐξέμαμαι, indè ἐξέσμα

Ἐξέρχομαι exeo: ab ἐξ et ἔρχομαι.

Ἐξαρτάομαι pendeo: ab ἐκ et πατέομαι extendo.

Ἔξήγησις —— εως —— ἡ, narratio; ab ἐξηγέομαι narro.

Ἑξῆς ordine, deinceps, gradatim: ab ἕπομαι proximè ſequor.

Ἐξιχνεύω inveſtigo, ſcrutor, fut. εύσω —— præt. κα: ab ἴχνος —— ους, veſtigium: quaſi per veſtigia ſequor.

Ἐξορθόω —— ῶ, corrigo: ab ἐξ et ὀρθὸς rectus: quaſi rectum facio.

Ἐξουθενέω —— ῶ, ſperno, nihili facio —— ησω —— ηκα: ab οὐθείς.

Ἐξουσία —— ίας —— ἡ, poteſtas: ab ἔξεστι licet.

Ἐξυγιάνω ſano: ab ἐξ et ὑγιαίνω.

Ἔξω externi.

Εο.

Ἑορτὴ —— ῆς —— ἡ, feſtum; παρὰ τὸ ἐσθῶ, τὸ ὀπτῶμαι. ἧς ἐσθοντες πάντες. quaſi ἐσθὴ per metathesin literarum; quod feſtos dies omnes amant.

Ἑός —— ἡ —— ὸν, ſuus.

Ετ.

Ἔπαινος —— ου —— ὁ, laus; ab ὀπὴ et αἶνος laus; quod quaſi ἴανος, ab ἰάομαι τὸ τέρπομαι, καὶ εὐφραίνομαι καὶ διαχέομαι, ὁ διαχέων τῷ ψυχῇ. et per aphæreſin αἶνος

Ἐπείγω, oblino; ab ὀπὴ et ἀλείφω lino.

Ἔπαυλις —— ις —— ὁ, villa; ab αὐλὴ —— ῆς, caula ſtabulum.

Ἔπειτα poſtquam; adv.

Ἐπείγω urgeo, pello; ab ὀπὴ et οἴγω aperio. Vel ab εἴκω cedo, ut ſit cedere facio. Vel ab ἄγω, ut ſit adigo.

Ἔπίπον —— ος —— τὸ, aqualiculus, ima ventris pars; τὸ ὑπόπεον. ab ὀπὴ et πέος. Vel παρὰ τὸ ἐπεισίνειν.

Ἐπεξεργασία —— ίας —— ἡ, executio, operis conſummatio. abſolutio expolitio; ab ὀπὴ, ἐξ et ἔργον opus.

Ἐπηρεάζω damno afficio, calumnior; ab ἄρης Mars; propriè hoſtilem ac bellicum inſultum notat. Vel ab ὀπὴ et ἐρέω dico; ut ſit contra aliquem rumores ſpargere. Vel ab ἐπήρεια, violenta et virulenta calumnia.

Ἐπιβάλλω injicio; ab ὀπὴ et βάλλω.

Ἐπίβλημα

Ἔνδασύς——εως, hirſutus: ab ἐν & δασύς.

Ἔνδεια——είας, ἡ, egeſtas: ab ἐνδεὴς deficiens.

Ἐνδελέχεια, & ἐνδελεχία——είας——ἡ, aſſiduitas: ab ἐνδελεχὴς.

Ἐνδελεχὴς——ὲς, continuus, aſſiduus, perfectus: ab ἐν & τέλος perfectio, & ἔχω habeo.

Ἔνδιος——ία——ιον, meridianus: ab ἐν & δία aëtiem ſignificante. Vel παρὰ τὸ ἐνδεῖν καὶ ἐλαττοῦσθαι τὰς ἡμέρας, quòd dies ad occaſum inclinet, minuique incipiat, ubi eſt meridies.

Ἔνδον intus; adv. ab ἐν & ὂν exiſtens, quod intus eſt.

Ἐνδοξος——ον, ſplendidus, illuſtris; ab ἐν ineſt, & δόξα gloria.

Ἔνδυο celeriter; adv. quaſi in duobus momentis: ab ἐν δύω.

Ἐνδύω induco, & ἐνδύμι——fut. ὑσω,

Ἔνεδρον——ἕδρα——τὸ, inſidiæ.

Ἕνεκεν cauſâ, vel ἕνεκα: quaſi ἓν ἕχω, unum habeo, ſive una res eſt quamobrem hoc vel illud faciam.

Ἔνεστι ineſt: ab ἔνειμι.

Ἔνθα καὶ ἔνθα hinc & indè. adv.

Ἔνθεν adv. indè.

Ἐνὶ pro ἐν in præp.

Ἐνιαυτὸς——ῦ——ὁ, annus: ἀπὸ τοῦ ἐν ἑαυτῷ ἰέναι, ad idem redire: quia ſemper redit annus in orbem. Eſt enim annus reditus ſolis ad eam cœli partem ex quo primùm migraverat.

Ἐνίοτε aliquando; adv.

Ἐννοσσεύω——εύσω, nidifico, in nido nutrio: à νεοσσὸς & νεοττὸς——ῦ——ὁ, pullus.

Ἔνοχος——ον, obnoxius: ab ἐν & ἔχω. In genere eum notat, qui ἔχεται habetur, tenetur, ſtringitur aliquâ re.

Ἐνταῦθα ibi; adv.

Ἔντεα——ων——τὰ, vocẽ, arma; propriè quæ aliquam corporis partem tegunt; ut clypeus, aut galea. Ἀπὸ τοῦ εἴλειν ἢ σκέπειν τὸ σῶμα quòd interne tegant corpus, & illud ambiant.

Ἔντολὴ——ῆς——ἡ, mandatum: ab ἐντέλλω mando, præt. med. ἐντέταλμαι indè ἐντολή.

Ἔνδος intus; adv. ab ἐν in.

Ἔνυδρος——ὕδρα——ὁ, ἡ, ὁ ἐν ποταμίοις ἀμφίβιον, lytra: ab ἐν & ὑγρὸς humidus, quòd locis humidis vivat.

Ἐνύπνιον——ίου——τὸ, ſomnium: ab ἐν & ὕπνος ſomnus.

Ἐνυὼ——οῦς——οῦς, ἡ, Bellona; πολεμικὴ θεός: ab ἐνύω, quod & ἴνω, pro φέρω interimo. ἡ, παρὰ τὸ ἐναύειν, τὸ ἐμφανεῖν, clamare; undè αὐτὴ, clamor, & ex conſequenti bellum, ubi clamor. Vel ab ἴω mitto. Ἀπὸ τοῦ εἰκέναι τοῖς πολεμικοῖς τὰ μέλη. quòd pugnam hoſtibus inferat. Unde ἐνυάλιος Mars.

Ἐνώπιον coram, præp.

Ἐνώπιον——ίου——τὸ, monile: ab ὤψ——ὠτὸς——τὸ, auris.

Εξ.

Ἐξάγω educo, efflo: ab ἐξ & ἄγω

ἐξάγω tollo: ab αἴρω to lo.

ἐξαιρῶ contero, in minutas partes feco: Decomp. ab ἐξ, ἀπὸ & ψῶ —— fut. —— ξω, prat. χα, feco in minutus partes.

Ἐξαριθμέω —— ῶ, numero: ab ἐξ & ἀριθμὸς numerus.

Ἔξέμα —— ατος —— τὸ, vomitus; & ἐξέσμα: ab ἐξεμέω evicuo —— έσω —— εσα, —— prat. pass. ἐξέμαμαι, indè ἐξέσμα

Ἐξέρχομαι exeo: ab ἐξ et ἔρχομαι.

Ἐξετάζομαι pendeo: ab ἐκ et τείνομαι extendo.

Ἔξήγησις —— εως —— ἡ, narratio; ab ἐξηγέομαι narro.

Ἑξῆς ordine, deincers, gradatim: ab ἕπομαι proximè sequor.

Ἐξιχνιάζω investigo, scrutor, fut. άσω —— prat. κα: ab ἴχνος —— ους, vestigium: quasi per vestigia sequor.

Ἐξορθόω —— ῶ, corrigo: ab ἐξ et ὀρθὸς rectus: quasi rectum facio.

Ἐξουθενέω —— ῶ, sperno, nihili facio —— ησω —— ηνα: ab οὐθείς.

Ἐξουσία —— ίας —— ἡ, potestas: ab ἔξεστι licet.

Ἐξυγιαίνω sano: ab ἐξ et ὑγιαίνω, ut

Ἔξω externi.

Εο.

Ἑορτὴ —— ῆς —— ἡ, festum; παρὰ τὸ ἐσθὴς, τὸ ὀπτᾶν θυμῷ. ἥς ἐσθὴς πάντες. quasi ἐσθὴ per metathesin literarum; quod festos dies omnes amant.

Ἑός —— ἡ —— όν, suus.

Επ.

Ἔπαινος —— ου —— ὁ, laus; ab ὀπὴ et αἶνος laus; quod quasi ἰαυος, ab ἰάομαι τὸ τέρπομαι, ἢ ἐναρίθμιον ἢ διαχέομαι, ὁ διαχέων τῷ ψυχῷ. et per aphæresin αἶνος.

Ἐπαλείφω, oblino; ab ὀπὴ et ἀλείφω lino.

Ἐπαύλιον —— ίς —— ὴ, villa; ab αὐλὴ —— ῆς, caula stabulum.

Ἔπειτα postquam; adv.

Ἐπείγω urgeo, pello; ab ὀπὴ et οἴγω aperio. Vel ab εἴκω cedo, ut sit cedere facio. Vel ab ἄγω, ut sit adigo.

Ἔπιπον —— ίς —— τὸ, aqualiculus, ima ventris pars; τὸ αἰδοῖον. ab ὀπὴ et Ζεία. Vel παρὰ τὸ ἐπεισιέναι.

Ἐπεξεργασία —— ίας —— ἡ, executio, operis consummatio. absolutio expolitio; ab ὀπὴ, ἐξ et ἔργον opus.

Ἐπηρεάζω damno afficio, calumnior; ab ἄρης Mars; propriè hostilem ac bellicum insultum notat. Vel ab ὀπὴ et ἀρόω dico; ut sit contra aliquem rumores spargere. Vel ab ἐπήρεια, violenta et virulenta calumnia.

Ἐπιβάλλω injicio; ab ὀπὴ et βάλλω.

Ἐπιβολὴ

Ἐπίλημμα ——ατος—— τὸ, assumentum: ab ἐπιλάμβανω.
Ἐπιγελάω illudo: à γελάω.
Ἐπιδεὴς ——ὲς, indigus: ab ἐπὶ & δέομαι indigeo.
Ἐπιδέχομαι recipio: à δέχομαι.
Ἐπιδύω vel ἐπιδύομαι, superoccido: à δύω vel δύομαι.
Ἐπιζητέω quæro: ab ἐπὶ & ζητέω quæro.
Ἐπιθυμία ——ίας,——ἡ, concupiscentia: ab ἐπὶ & θυμός.
Ἐπιεικὴς ——ὲς, æquus, πρᾶος, μέτριος: ab ἐπὶ & εἴκω cedo. Qui de jure suo concedit pacis causâ: & qui injurias moderatè & placido animo ferre potest. Μὰ ἀκριβοδίκῃ ἐπὶ τὸ χεῖρον· ἀλλὰ ἐπιεικὴς, καίπερ ἔχων τὸν νόμον βοηθόν.
Ἐπικαλέομαι ——οῦμαι, invoco: à καλέω voco.
Ἐπικάλυμμα ——ατος—— τὸ, operculum: à καλύπτω tego.
Ἐπίκουρος ——ουρον, auxiliator: ab ἐπὶ præp. denotante τὸ πρόπον, & κοῦροι juvenes. Πρέπει γὰρ τοῖς κούροις ξυμμαχεῖν, καὶ τοῖς πολίταις βοηθεῖν: decet enim juvenes suppetias ferre pugnantibus.
Ἐπίλοιπος ——ον, reliquus: à λείπω relinquo.
Ἐπιμωνὶς ——ίδος——ἡ, ira: à μωνὶς ira permanens.
Ἐπιμὶξ ——mixtim; adv. à μίγνυμι misceo.
Ἐπιπόλαιος——ον, superficialis: ab ἐπιπολάζω fluito, in summo nato.
Ἐπισκίπτω operio: à σκίπτω tego.
Ἐπίσκοπος —— ὁπου——ὁ, episcopus: παρὰ τὸ ἐπισκοπεῖ quod illos oporteat quasi speculatore, in doctrinam & mores commissi gregis inquirere.
Ἐπιστήμη ——ης, ἡ, scientia: ab & ἵστημι scio.
Ἐπισύρω attraho: ab ἐπὶ & σύρω traho.
Ἐπιτροπὴς ——ὲς, pernicios
Σκάλλω supplanto.
Ἐπιτάττω ordino: à τάττω.
Ἐπιτήδειος ——εία——ον, opportunus. φίλος, ἴσος, μόνιμος, idoneus aptus, par ἐπὶ τὸ δέον, sc. ad id quod erit decet. Vel παρὰ τὸ δέος timor: ex quo per pleonasmum fit ἄδειος, & ἄδεως, & præpositione ἐπὶ —— ἐπιτήδειος qui sine timore promptus & alacris ad opus aggredi dum.
Ἐπιτίμησις ——εως——ἡ, incpatio; ab ἐπὶ τιμάω increpo.
Ἐπιφανὴς ——ὲς, illustris: à φ appareo luceo.
Ἐπιχέω infundo: à χέω.
Ἐπιχλευάζω irrideo: a χλευὴ cachinnatio.
Ἕπομαι sequor——imperf. εἱπόμην fut. ἑψομαι.
Ἔπος ——εος——τὸ, verbum ab ἔπω dico.
Ἑφθω coquo.

Fp.

Ἔρανος —— δίου —— convivium, sc. collatitium Ἔρανον ἐκ Συνδολῆς: ab ἔρανος temo. Ἀπὸ τῶν Συνιόντων καὶ θυμῶν, καὶ Συνεισφέρειν τ

ἑίλως καὶ ζωμαχεῖος sit ab amore, quo se mutuò prosequuntur amici convivantes invicem.

Ἐραστὸς —— ἡ —— ὸν, amabilis: ab ἐράω amo.

Ἐρατὸς —— ὼ —— ἄσω —— ἀκα: ab εἴρω dico. Quæ amamus, multum sunt in ore. Vel ab εἴρω necto: amor est nexus.

Ἐργάτης —— ἄτου —— ὁ, operarius; ab ἔργον opus.

Ἔργον —— ἔργου —— τό, opus: ab ἔργα præt. med. verbi ῥίζω vel ῥέζω facio.

Ῥέζω facio: factum à ῥίζω, factâ metathesi, & mutatione ζ in δ —— fut. ῥέξω —— præt. med. ἔρδα, & ὄρδα: sicut ἔολπα ab ἔλπω.

Ἐρεβεννὸς —— νὴ —— νὸν, niger: ab ἔρεβος ervum.

Ἔρεβος —— ἐρέβου —— ὁ, Orcus: ab ἐρέφω tego; nam à terra tegitur. ἢ παρὰ τὸν ἔρχομαι βαίνειν, quod sit locus sub terram.

Ἐρεθίζω —— irrito —— ίσω —— ικα: ab ἐρίδω.

Ἐρίδω irrito, lacesso (poëticum,) unitatius est ἐρεθίζω. ἐρίδειν, est εἰς τὸν ἔριν θυμικὸν παρακινεῖν, ad contentionem animatam commovere. Ἀπὸ τοῦ εἴρω (τὸ εἰς μείζω συμπλέκω) ἀποβολῇ τοῦ ι γίνεται ἔρω, indè ἐρίζω, a quo ἐρεθίζω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔρις ὁ ἐρίζω καὶ ἐρεθίζω.

Ἐρείδω figo, firmo —— fut. ἐρείσω —— præt. ἔρεικα; ab ἔρα terra, in qua fit stabilitio.

Ἐρείκω frango —— fut. ἐρίξω —— præt. ἔρηκα: idem quod ῥήσσω.

Ἐρείπω everto —— fut. ερῶ —— præt. ἔρερῃκα —— aor. 2. ἤρειπον cecidi.

Ἐρέπω edo —— fut. ψω —— præt. φα: propriè ad bruta pertinet. quasi τὸς ἔρκος τῶν προβάτων ἔχειν.

Ἐρέσσω remigo, vel ἐρέπω —— fut. ἐρέσω —— præt ἤρεκα —— aor. 1. ἤρεσα —— 2. ἤρεδον: ab ἀράσσω pulso. Vel ab ἐλάω impello. ἐρέτης, quasi ἐλέτης, qui remis navem impellit.

Ἐριζηλέω —— ήσω —— ησα. Vel ἐριστηλέω: ab ἐρίζηλος contentiosus. Vel quasi ἔριν ἐν τοῖς χείλεσιν ἔχων, h.e. rixas & scommata in labris habeo.

Ἐρεύγω eructo —— fut. ἐρεύξω —— præt. ἤρευχα —— aor. 1. ἤρευξα —— 2. ἤρυγον: quasi εἰς ἔρκος ἄγω, in terram impello.

Ἐρεύθος —— εύθους —— ὁ, rubor: ab ἔρα terra; quæ in aliquam multis locis rubet.

Ἐρευνάω —— fut. ήσω —— præt. ηκα indago, investigo: παρὰ τὸ ἐρέω, τὸ ζητῶ, fit ἐρευάω, & per epenthesin τοῦ ν, ἐρευνάω —— ῶ.

Ἐρέφω —— έψω —— εφα: ab ἔρα terra; humo sc. congestâ.

Ἔρημος —— ὁ, ἡ, desertus: substantivè nonnunquam capitur. ἡ ἔρημος, eremus, desertum, solitudo. Adjectivè subauditur χώρα vel γῆ deserta regio, terra. ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος. Matt. 15. ab ἤρεμος quietus, placidus, per metathesin literarum, quòd sit locus turbis vacuus. Vel παρὰ τὸν ἔρα μόνον ἔχειν quòd sit terra solitaria. Vel ab ἔρα evacuo, quia est locus iis rebus vacuus.

Ἐρεύ-

Ἐμπόδω inhibeo, reprimo —— fut. ὑσω —— præt. υκα; ab ἵδρω cohibeo.

Ἐρίζω —— litigo, contendo —— ἴσω ἴκα; ab ἔρις contentio.

Ἐρυθάκη —— άκης —— ἡ, cibus; apum; ab ἐρυθρὸς rubedo.

Ἐρύθαξ —— άκος —— ὁ, Erithacus.

Ἐρίθεια —— ειάς —— ἡ, contentio; ab ἐριθεύομαι contendo.

Ἐρινεὸς —— οῦ —— ὁ, caprificus, διὰ τὸ ἐρίζειν εἰς ὕψος ἀεὶ τοῦ πλησίον φυτοῦ, quòd cum reliquis arboribus videtur de altitudine quasi contendere.

Ἐρινὺς —— ύος —— ἡ, furiæ; ab ἔρις contentio; furia litium artifex. Vel quasi ἀεργανὺς, ab ἀεργὸς diræ et ἀνύω perficio exequor; quòd hominibus pœnas et tormenta infligat.

Ἔρις —— ἴδος —— ἡ, contentio, ab ἴζω. παρὰ τὸ εἰς μάχλω εἶρειν, i.e. συμπλέκειν, quòd homines inter se committat, pugnâ et animorum dissensione. ἢ παρὰ τὸ Ἄρης Mars; quia Martem et bella amat.

Ἔριφος —— ίφου —— ὁ, hœdus. μικρὸς αἴξ. ὁ ἐν τοῖ ἔαρι φαινόμενος, vere primo editus, vel apparens. παρὰ τὸ ἔαρ ἢ τὸ φαῦ, appareo. Χίμαρος caper est ἐν τοῖ χειμῶνι τεχθείς, qui hyeme nascitur.

Ἔρκος —— ους —— τὸ, septum, vallum; ἀπὸ τοῦ εἴργω, arceo, prohibeo.

Ἔρμα —— ατος —— τὸ, fulcrum; per syncop. ab ἔρεισμα ab ἐρείδω firmo. Vel quasi ἔρυμα fulcrum.

Ἑρμηνεύς —— έως —— ὁ, interpres; ab ἑρμῆς.

Ἑρμῆς —— ῆ —— ὁ, Mercurius. ἑρμέας —— et ἑρμείας; ab ἐρῶ dico. Mercurius enim ὁ τῆς λόγου ἔρορος, sermonis præses. Vel ab ἵρμα, ὅτι μάγειρὸν ὄντα ἵρμα τοῦ καθ' ἡμᾶς βίου, quia firmo est fucimen humanæ vitæ.

Ἔρνος —— ους —— τὸ, ramus, planta; ab ἔρα terra, è qua enascitur.

Ἕρπω serpo —— imperf. εἷρπον —— fut. ἑρπύσω —— præt. εἵρπυκα.

Ἐρρέω, ægrè eo, incedo —— fut. ἐρρύσω —— præt. ἔρρυκα, pereo; a φθέρρω, Æol. pro φθείρω corrumpo.

Ἔρρηξ —— ῆκος, aper, aries; παρὰ τὸ ὀρύσσειν, τὸ ὀρύττειν, quòd cum impetu ruat.

Ἔρση —— σης —— ἡ, ros; vel ἵστημι —— ἠμι, utroque spiritu; quasi ἀ'ρση, ἀπὸ τοῦ ἀ'ρδω rigo, humecto; quod terram et plantas irrigat.

Ἐρυκακέω, et ἐρύκω, detineo —— ύξω —— υκα.

Ἐρυσίπτολις —— ι —— ὁν, tutus, inaccessus: ab ἐρύω custodio.

Ἐρύω trabo (poëticè εἰρύω —— fut. ἐρύσσω —— præt. εἴρυκα —— aor. 1. εἵρυσα; à ῥύω libero.

Ἑρσηΐς —— ίδος —— ῆ —— ὁ, ardeola; quasi ἑλοσηΐς, παρὰ τὸ ἐν ἕλεσι διατρίβειν, quòd in paludibus versetur. Vel ab ἔρως amor; quasi ἐρωσηΐς, quia avis Veneri consecrata.

Ἐρσήεις fluo —— fut. ήσω —— præt. ηκα; παρὰ τὸ ῥοῦς. τὸ ὀρμώμενον ῥοῦν, ὡς τὸ ζῷον, ζοῦν, καὶ ὡς ζῶν, ζωὸν, εἶτα ῥοῦς —— ῥοὸς; καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἑρσοῦς ἑρσοῦ

ἐερω —— ἥσω.

Ἔρως —— ἔρωτος —— ὁ, amor; (ἔρος —— ἔρᾳ —— ὁ, Æolicé) παρὰ τὸ ἐρῶ, τὸ βλέπω, quòd amor ex aspectu nascitur. ἢ παρὰ τὸ εἴμεν, quòd animantium animos uniat. ἢ, παρὰ τὸ εἰρεῖν, τὸ λέγω; nam garrula res amor est.

Ἐρωτικὸς —— ἡ —— ὸν, amatorius; ab ἔρως amor.

Fσ.

Ἑσθὴς —— ῆτος —— ἡ, vestis; ab ἵω induo.

Ἔσθω edo —— —— imperf. ἤσθιον; ab ἰδω.

Ἐσθλὸς —— —— ἡ —— ὸν, bonus, ab ἐθέλω volo; nam bonum θεμιτὸν, id est, ἐφετὸν ἐστι, bonum appetite est id quod omnia appetunt.

Ἐσμὲν sumus; ab εἰμὶ sum.

Ἔσονται erunt; ab εἰμὶ.

Ἑσπέρα —— ἑσπέρας —— ἡ, vesperа; quasi ἵω πλέρας, diei finis.

Ἕσπερος —— ἵπερ —— ὁ, vesper.

Ἔσται erit; ab εἰμὶ sum.

Ἑστηκὼς stabilis; à στηκίζω firmiter statuo.

Ἐστὶ est; ab εἰμὶ sum.

Ἑστία —— ίας —— ἡ, focus; ab ἵω colloco; quòd ad focum collocati sedeamus. Vel quasi ἱνστία —— ίας, ab ἵω uro.

Ἔστω esto, sit; imper. ab εἰμὶ sum.

Ἔστων sint; 3. plur. imper. ab εἰμὶ.

Ἑσχάρη —— ης —— ἡ, focus.

Ἔσχατος —— άτη —— ον, extremus; ab ἴχω inhibeo —— sor. 2. ἔσχον, quia in ultimo termino inhibetur progressus.

Ἔσωθεν intus; adv.

Ετ.

Ἑτάζω examino —— fut. άσω —— præt. ακα, scrutor id quòd verum, scil. τὸ ἐτεόν.

Ἑταῖρος —— αίρα —— ὁ, sodalis. παρὰ τὸ ἦθος mos, quasi ὁμοήθεις, propter morum similitudinem, quæ amicitiam conglutinat. Vel quasi ἑθαῖρος, ab ἔθος consuetudo, qui est familiaris ex ἔθος. Vel ab ἕτης, amicus, socius. Vel, quasi ἕτερος, alter idem. Vel, quasi αἱρετὸς, per metathesin literarum, is, quem eligimus.

Ἕτερος —— —— έρα —— ον, alter; ab ὁ se, ipsum. Ipse est alter à me et te.

Ἕτης —— ἕτου —— ὁ, comes, socius, coætaneus: παρὰ τὸ ἔτος annus. οἱονεὶ ὁμοήτης, coætaneus. ἢ παρὰ τὸ ἑπὸς, τυπτόμενος ὑπὸ φίλου. Vel ab ἔθος consuetudo; ut fit φίλος ξωσθεὶς, amicus familiaris.

Ἑτήτυμος verus; pleonasmo, pro ἔτυμος verus; quod ab ἔτος, vel ἑτὸς, ὁ ἀληθὴς verus; ex quo ἑτυμολογία οἱονεὶ ἀληθολογία πεῖσα.

Ἕτυμον —— ου —— —— τὸ, vulpamentum aliquid ἐδώδιμον, ab ἔδω.

Ἑτοιμάζω præparo —— άσω —— ακα; ab ἕτοιμος.

Ἕτοιμος —— η —— ον, paratus; (scribitur et ἑτοῖμος) quasi ἑτὸς εἰς οἶμον, missus in viam; ut

ut eum propriè significet, qui ad iter faciendum sit expeditus. ἀ παρὰ τὸ εἶμα, τὸ ὅρμημα ut sit ὁ παρέχειος ὅτι τὸ ὁρμᾶσαι καὶ παρέξαι, qui ad res obeundas promptus sit & impiger.

Ἔτος ——— ἔτους ——— τὸ, annus: ab ἔω eo, quia semper procedit.

Ἐτύχθη est, aor. 1. passiv. à τυγχάνω.

Εὐ.

Εὐαγγέλιον ——— ίου ——— τὸ, evangelium, lætum nuntium: ab εὖ bene & ἀγγέλλω nuntio.

Εὐαίτυξ ——— υγος, pulcram circumferentiam habens: ab εὖ bene, & αἴτυξ orbita, rotæ curvatura.

Εὐαπάτητος ——— ον, deceptu facilis: ab εὖ bene, & ἀπατάω decipio.

Εὐβουλος ——— ον ——— prudens, consilio præstans: ab εὖ bene, & βουλὴ consilium.

Εὐγένεια ——— είας ——— ἡ nobilitas: ab εὐγενὴς generosus: ab εὖ bene, & γένος genus.

Εὐδαιμονία ——— ίας ——— ἡ, felicitas: ab εὐδαίμων.

Εὐδαίμων ——— ον, felix. ἐφ' ᾧ μὴ δαίμων εὐδαίμων, cui fortuna est prospera.

Εὐδία ——— ίας ——— ἡ, serenitas: ab εὖ bene, & Δία, quod aërem significat: ut sit εὐδία, i. e. aëris tranquillitas.

Εὐδοκία ——— ίας ——— ἡ, benevolentia: ab εὖ bene, & δοκέω existimo.

Εὔδοξος ——— ον, honestus: ab εὖ bene, & δόξα existimatio, fama: qui est honestâ famâ.

Εὕδω dormio ——— verb. defect. ——— imperf. εὗδον ——— fut. εὑδήσω.

Εὐεξία ——— ίας ——— ἡ, boni habitudo: ab εὖ bene, & ἕξις habitus.

Εὐεργεσία ——— ίας ——— ἡ, beneficentia: ab εὖ bene, & ἔργον opus.

Εὐεργετέω ——— ῶ ——— ήσω, benefacio.

Εὐερνὴς ——— ὲς, virens: ab εὖ bene et ἔρνος ramus.

Εὐήνιος ——— ον, habenis parens, obediens, obtemperans: ab εὖ bene, et ἡνία frænum; metaph. ab equis, qui habenis facilè reguntur.

Εὐήτειος ——— ον, eleganter textus: ab εὖ et ἥτειον ——— ίου, stamen.

Εὐθέως statim; adv. ab εὖ et θέω, cum impetu ruo: velociter enim currit, qui scit se rectà tendere. Qui de vâ dubitat, hæsitantim progreditur.

Εὐθλος ——— ον, mammosus: à θῆλυ papilla.

Εὐθὺς ——— εῖα ——— ὺ, rectus: ab εὖ et θέω (pro τίθημι) pono: rectum enim est, quod bene positum est.

Εὐκαιρία ——— ίας ——— ἡ, opportunitas: ab εὖ bene, et καιρὸς occasio.

Εὔκαρπος ——— ον fructuosus, fertilis: ab εὖ et καρπὸς fructus.

Εὐκίνητος ——— ον, admodum mobilis: ab εὖ et κινέω moveo.

Εὐκλεέστερος gloriosior: ab εὐκλεὴς glorious.

Εὐκλεὴς

εὐκλεὴς —— ἐς, gloriosus, celebris: ab εὖ et κλέος gloria.
εὐκλεια —— είας —— ἡ, ab εὖ bene, et κλεέω celebro.
εὐκνημὶς —— ἶδος —— ὁ ἡ, bene ocreatus: ab εὖ bene, et κνημὶς ocrea; quod à κνήμη tibia.
εὖλαί —— ὧν —— αἱ, vermes, quin corpore aut vulneribus nascuntur ex putredine; quasi εἱλαὶ παρὰ τὸ εἱλεῖσθαι, quia se convolvunt.
εὐλάκα —— ἄκης —— ἡ, vomer; ab εὖ et λαχαίνω fodio; vel potius ab εὔλαξ sulcus quem efficit.
εὐλαγὰ —— ἡγόνων —— τὰ, lora, habenæ; παρὰ τὸ εἱλεῖσθαι ταῖς χερσὶν, quia volvuntur manu. vel quòd sint τὰ εἱλοῦντα καὶ ζωχίζοντα τὰ ὑποζύγια, quæ equos et jumenta cohibent et constringunt.
εὐλογέω benedico —— ήσω —— ηκα; ab εὖ bene, et λέγω dico.
εὐλογία —— ίας —— ἡ, benedictio; ab εὖ bene, et λέγω dico.
εὐμετάβολος —— ον, facilè mutabilis: ab εὖ bene, μετὰ et βάλλω.
εὐμεταβολώτερος versatilior; ab εὐμεταβολος.
εὐνὴ —— ῆς —— ἡ, lectus; ab εὐδω dormio, quasi ὄυδτὴ, et syncope, εὐνὴ. ἐφ' ἡ καθεύδομεν.
εὐλιδὼς —— ον, lubricus; ab εὖ facilè, et ὄλισθος lubricus; παρὰ τὸ ὄλισθειν.
εὐπαιδευσία —— ίας —— ἡ, bona institutio liberorum; à παῖς —— παιδὸς —— ὁ, ἡ, puer.
εὔπλαστος —— ον, ductilis, fictu facilis; à πλάσσω fingo.
εὐπραξία —— ίας —— ἡ, felicitas; ab εὖ et πρᾶξις —— εως, actio, propter successus.
εὔπρεμνος —— ον, pulcram, hastipitem; ab εὖ et πρέμνον caudex.
εὕρεσις —— εως —— ἡ, inventio.
εὔριπος —— ίπου —— ὁ, Euripus; fretum reciprocum, quale est inter Eubœam et Atticam, septies in die undas absorbens, et toties revomens.
εὑρίσκω invenio —— fut. εὑρήσω —— præt. εὕρηκα —— aor. 2. εὗρον —— aor. 1. εὕρησα —— med. εὑρησάμην, et sync. εὑράμην.
εὖρος —— ους —— ὁ, Eurus; ab εὐρὺς latus, et ῥέω fluo. Vel ἀπὸ τῆς ἕω ῥέον; ab aurora spirans.
εὔρρος —— ον, bene validus, firmus; ab εὖ bene, et ῥώννυμι corroboro.
ἐὺς —— ἐός —— ὁ, bonus; poet. ab ἔω sum; ens est bonum. Vel ab εὖ bene, dialysi, ἐὺς, ex poëtica etasi ἐυὸς. Hom.
ἐὺς τις μέγας τε;
bonus est qui bene agit. Vel παρὰ τὸ ἐᾶν, τὸ ἐυφραίνομαι lætor; quod boni tantum habeant unde lætentur.
εὐσέβεια —— είας —— ἡ, pietas; ab εὐσεβὴς.
εὐσεβὴς —— ὲς, pius; ab εὖ et σέβομαι colo.
εὐσχήμων —— ον, decorus, speciosus; ab εὖ bene, et σχῆμα habitus.
εὐπροπία —— ίας —— ἡ, morum probitas; ab εὖ bene, et

& τρόπους mores.

Εὐτυχέω —— ήσω, felix sum — ήσω —— ηκα; ab εὖ bene, & τύχη fortuna.

Εὐτυχία —— ίας —— ἡ, felicitas; ab εὖ bene, & τύχη fortuna.

Εὐφραίνω lætifico —— fut. —— ανῶ præt. ἐυφρανγκα —— aor. 1. ἔωφρανα, Atticè ἔυφρωνα; ab εὖ bene, & φρὴν mens.

Εὐφρανίω idem —— ώσω —— ηκα; ab εὖ et φρὴν mens.

Εὐφροσυνη —— ωνης, ἡ, lætitia; ab εὐφρανίω.

Εὐχὴ —— ῆς —— ἡ, precatio; ab εὔχομαι precor.

Εὐω uto; vel εὔω; ab αὐω.

Εὐωχία —— ίας —— ἡ, convivium; quasi εὐεχία, παρὰ τὸ εὖ ἔχειν ἐν αὐλῇ; quòd in iis bene se habent.

Φ.

Ἐφανερώθη manifestatus est —— aor. 1. pass. a φανερόω manifesto.

Ἐφέλκω elicio; ab ἕλκω.

Ἐφηδύω exhilaro: ab ἡδὺς dulcis.

Ἐφορμίζω adapto, navem ad stationem applico fut. —— ίσω.

Χ.

Ἐχθὸς —— ος —— τὸ, inimicitia; tenaciter ἐχομένη, i. e. manens et hærens.

Ἐχθραίνω —— ανῶ, odio prosequor; ab ἔχθρα.

Ἐχθρὸς —— ὰς —— ἡ, inimicitia; ab ἔχθος odium.

Ἐχθρὸς —— ὸς —— ὸν, inimicus ab ἔχθος.

Ἔχιδνα —— ίδνης —— ἡ, vipera παρὰ τὸ ἔχειν ἐν ἑαυτῇ τὸν τόκον ἐν ὠδῖνι ἄχρι θανάτου, quòd ad interium usque fœtum intus cohibeat.

Ἐχῖνος —— ῖνου —— ὁ, erinaceus a spinis, quibus ἐχόμενος, i. e. quibus tenetur et involvitur.

Ἔχις —— ιος —— ἡ, vipera; propriè fœmina; dicta, quia in se ἔχει ἄχρι τῆς θανάτου, h.e. parturit usque ad interitum in se continet.

Ἔχυρὸς —— ὸν —— ὸν, turris; firmus; ab ἴσχω teneo, firmiter habeo.

Ἔχω habeo; quasi ἐγὼ χῶ, i. e. contineo —— fut. ἕξω et σχήσω —— præt. ἔσχηκα —— aor. 2. ἔσχον.

Ψ.

Ἑψέω —— ήσω, coquo —— fut. ήσω —— præt. ηκα.

Ω.

Ἔω induco; verbum poët. et prior ea ex se format tempora. —— —— fut. ἔσω vel ἔωσω induam —— aor. 1. ἔσσα vel ἔωσα.

Ἑῶλος —— η —— ον, hesternus; pridianus; propriè dicitur de cibis in crastinum diem reposi-tis; ut sit ἑῶλον τὸ εἰς τὴν ὑ λεπομένον, quod in auroram (sequentis scil. diei) relinquitur. Jus hesternum, quod Græci vocant ἑῶλον.

Ἕως usque; adv.

ZA.

Ζάγλη ——— ης ——— ἡ, falx: à ζᾶ valdè, & ἀγκύλος curvus, quòd falx sit incurvata.

Ζαιλπίδες ——αι, cucurbitæ, linguâ Bœoticâ.

Ζάλεια —εἰας, ἡ, Zalia, herba.

Ζαμβῶν ——— ον, prepinguis: à ζα particula intendendi, & σμηδὼν pinguedo.

Ζαοφόρος ——— ὸς, simplex: quasi ζαο. φυὴς, à ζᾶ valde & ὀφέλλω, πλέω: ut sit ὁ ἀγαθὸς ἀυξηθεὶς μᾶλλον, valdè auctus.

Ζάω vivo ——— ζήσω ——— aor. 1. ἔζησα ——— imperf. ἔζων ——— ἔζης ——— ἔζη, &c. Imperat. ζῆθι, ab insitat. ζῆμι.

Ze.

Ζέα ——— ας ——— ἡ, spelta; vel ζειὰ ——— ᾶς: à ζάω vivo, quòd inde sit victus. ζειαὶ αἱ τῶ ζωῶ φίλαι.

Ζεύγνυμι jungo ——— fut. ζεύξω ——— præt. ἔζευχα: à ζεύγω.

Ζεὺς ——— Διὸς ——— ὁ, Jupiter; διὰ τὸ ζῆμεν, per quem vivimus. Vel παρὰ τὸ ζωῶ· quia faciat omnia vivere.

Ζέφυρος ——— ὑρε ——— ὁ, Zephyrus: (Latinè *Favonius* à *favendo*) quasi ζωηφόρος vitam ferens; à ζωὴ vita, & φέρω fero, h. e. vitam ferens, vel ea quæ ad vitam pertinent; quòd, eo flante, terra hyemali frigore constricta aperiatur, & plantæ omnes germinare incipiant.

Ζέω ferveo ——— fut. ζέσω ——— præt. ἔζεκα: ὀνοματοποιητικὸν, ex sono liquoris.

Zh.

Ζῆλος ——— ήλε ——— ὁ, emulatio: à ζέω ferveo; est enim fervidus affectus.

Ζηλόω imitor ——— fut. ώσω ——— pr. ωκα: à ζῆλος.

Ζημία ——— ίας ——— ἡ, damnum: quasi τὸ ζωῆς μεῖον, vitam, vel ad vitam necessaria diminuens.

Ζητέω ——— ῶ, quæro ——— ήσω ——— ηκα: à ζᾶ valdè, & αἰτέω peto.

Zi.

Ζιγγίβερις ——— ίως ——— ἡ, zingiberis.

Ζιζάνιον ——— ίε ——— τὸ, zizanium, lolium: παρὰ τὸ τὸν σῖτον σίνεσθαι, ὅ ἐστι, βλάπτειν, quasi σισάνιον, quòd segeti noceat. Vel παρὰ τὸ σῖτος καὶ ἰζάνω sedeo; quòd quasi insideat frumento, & unà cum eo augeatur.

Ζίζυφον ——— ου ——— τὸ, Zizyphum.

Zo.

Ζόφος ——— ου ——— ὁ, caligo; tenebræ, occasus: παρὰ τὸ ζα, ὃ σημαντικὸν, & ἰφος, οἷονεὶ ζαφος. ἡ, παρὰ τὸ γνόφος ἡ δνόφος καὶ ζόφος.

Ζυ.

Ζυγὸς —— κ —— ὁ, statera: quasi δύος ⊙, à δύειν κ᾽ωγῶν.
Ζύθ⊙ —— ύθκ —— ὁ, à ζέω ferveo: est enim ζύθ⊙ ζέμα quoddam; i.e. potus coctus.
Ζύμη —— ύμης —— ἡ, fermentum: à ζέω ferveo; quia massam fervere facit.
Ζύμοω fermento —— fut. ώσω: à ζύμη.

Ζω.

Ζωὴ —— ῆς —— ἡ, vita; à ζάω vivo.
Ζωμοποιὸς —— ὸ —— ὁ, cupediarius; a ζωμὸς jus, & ποιέω facio.
Ζωνὴ —— ῆς —— ἡ, cingulum; à ζώννυμι cingo. Vel quasi δωνὴ à δέω ligo.
Ζωννύω, vel ζώννυμι cingo —— fut. ζώσω —— præt. ἔζωκα.
Ζῶν —— άκ —— τὸ, animal; à ζάω vivo.
Ζωρὸς —— ρὰ —— ρὸν merus, meracus; ut ζωρὸς οἶν⊙, vinum meracum; quasi ζωηρὸς, à ζωὴ vita: ut si potus vivacior, vitâ nondum per maturam privatus. ζωρότερος purior, meracior, præstantior.

H.

Η Quàm.
Ἦ sit; Imperf. à verbo εἰμὶ sum.
Ἡβη —— ἥβης —— ἡ, juventa, pubertas; ab ἥβω delectio; est enim ἥβη flos & decor ætatis, de quo & voluptas juventa.

Ηγ.

Ἡγεμονεύω —— εύσω, duco; ab ἡγεμὼν dux.
Ἡγεμονικώτερος —— ίδα —— ον prior, major; ab ἡγεμονικὸς, ab ἡγεμών
Ἡγεμὼν —— ονος —— ὁ, dux; ab ἡγέομαι duco.

Ηδ.

Ἥδιστος —— ίστη —— ον, jucundissimus, ab ἡδὺς suavis.
Ἥδομαι delector —— fut. ἥσομαι, præs. ἥσμαι; ab ἥδω.
Ἡδονὴ —— ῆς —— ἡ, voluptas; ab ἥδω delecto; quòd sit omnium jucunda. Vel ab ἡδὺς.
Ἡδύνω suave reddo, condulco —— υνῶ; ab ἡδὺς.
Ἡδὺς —— εῖα —— ὺ, dulcis, suavis; ab ἥδω.

Ηθ.

Ἦθ⊙ —— ε⊙ —— τὸ, consuetudo, mores; ἀπὸ τῆς ἔθους, mos, consuetudo; quoniam Mores ex consuetudine comparantur.

Ηι.

Ἡίθ⊙ —— ίκ —— ὁ, adolescens cœlebs; παρὰ τὸ αἴθω uro, quasi αἴθι⊙ quia juventus est διάπυρ⊙, ignea & ardens. Vel ab αἴσσω impetuosè moveo, quòd juvenes & animosi exsultant.

Ἡί

Ηϊών —ῶνος —ών, littus: ab ἴω eo; quia in littus mare procurrat. Vel ab αἴω audio; littora fluctibus resonent.

Ηκ.

Ηκα, leniter, quietè: ab ἀκάω quiesco.

Ηλ.

Ηλακάτη —ης. ἡ, colus: ab ἀλάομαι, i. e. volvendo circumagi; quòd lana aut filum circa colum volvatur.

Ηλάομαι vagor: ab ἄλη error.

Ηλίθιος —ία —ον, stultus, insipiens: παρὰ τὸν ἄλλον, τὸν πλάνον, error: quia judicio errat plurimùm.

Ηλίθιος —ία —ὁ, stultus; idemquòd ἠλεός. Vel à λίθος lapis, ut sit ἀναίσθητος, instar lapidis.

Ηλικία —ίας —ἡ, juventus: ab ἡλίκος quantus; statura est corporis quantitas.

Ηλίκος —ίκη —ον, quantus.

Ηλιξ —ικος —ὁ, ἡ, coætaneus.

Ηλιος —ίου —ὁ, sol: ab ἦλος splendor; quòd sit splendoris causa. Vel παρὰ τὸ δῆλος manifestus, quasi δήλιος: quòd omnia conspicua reddat. Vel παρὰ τὸ ἅλς mare, quasi ἅλιος, quia ex mari oriri, & in mare descendere videtur.

Ηλος —ήλου —ὁ, clavus: παρὰ τὸ ἵημι, τὸ πέμπω immitto.

Ημ.

Ημαι sedeo: ab ἧμαι —imperf. ἥμην —ἧσο —ἧστο, &c. —poëticè ἧστο: hinc καθήστο sedebat.

Ημαρ —ήματος, τὸ, dies poët. ab ἡμέρα. φιλέται δὲ ἡμαρ διὰ σωσιστικὴ ἡμέρα κανών. τὸ ἀπὸ τοῦ δασέος μεταγινώσκεται ψιλούται. Ἔστιν. Sic ἥδος, Αἰολικῶς, ab ἡδύς. ἥλιος ab ἁμέρα.

Ημεσέω ægre fero, συναχέω: ab ἔμω vomo, & ἔχω habeo, quasi vomitum & fastidium habeo.

Ημέρα —έρας —ἡ, dies; ab ἥμερος mansuetus, mitis: ad differentiam noctis, quæ immitis & horrida est. Vel quasi ἰμέρα, ἀπὸ τοῦ ἱμείρειν desidero, quòd lucem ament homines. Vel quasi ἅμα ἴσα βάσα, simul cum aurorâ fluens, i. e. oriri insipiens.

Ημερος —ον —ὁ, ἡ, mansuetus, mitis, ab ἡμέρα dies; quia dies est jucunda, ut nox fera.

Ημισυς —εῖα —υ —ἥμισυ: quasi ἅμισος, ab ἅμα simul, & ἴσος æqualis. vel ab ἥμι semi, & ἴσος æqualis: quia dimidium unum est: dimidio alteri æquale.

Ημος adverb. quando: cui respondet τῆμος tum.

Ημύω cado, inclino: ἀντὶ τοῦ μύω, κλίνω σφόδρα τὸ ν.

Ηπ.

Ηπαρ —ατος —τὸ, hepar; ab

ab ἔπω operor, curo, & ἔαρ sanguis: est enim officina sanguinis.

Ἤπειρος —— εἰρω —— ὁ, continens; quasi ἀπείρους, infinito tractu cohærens. Item, Epirus, Græciæ pars: ab α & πέρας finis: quia non finem, ut insula, habet, sed cum altera continente conjuncta est.

Ἠπίδης —— ἀλς —— ὁ, febris: ab ἅλς —— ἁλὸς mare; quod principio tranquillum, postea alperrimum evadit. vel παρὰ τὸ ἠπίως ἀναιρεῖν: à calefaciendo leniter, quoniam non vehementem febrem accendit.

Ἤπιος —— ια —— ιον, mitis, clemens: ab ἤω verbum; qui verbis mollibus & placidis utitur.

Hρ.

Ἥρα —— ἥρας —— ἡ, Juno: ἀναγραμματικῶς, ἀὴρ· a quo dictum credit Ἐπῶν.

Ἡρῷον —— ῖα —— τὸ, monumentum: παρὰ τὸν ὀπτηχομβρίλιον τοῖς νεκροῖς τὸν ἔθαπτον, ob terram affusam mortuis.

Ἥρως —— ἥρω —— ὁ, heros: ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, à virtute, quâ cæteris hominibus præstant. Vel ἀπὸ τῆ ἔρωτος ἐπαινετῆ, à laudabili virtutis studio & amore, καὶ εἰς καλὸν θεῖον ὁρῶντος, καὶ ἀναπεμπομένης εἰς ἀκρον ἐφετὸν, ὅθεν καὶ ἡμίθεοι ὀνομάζοντο.

Hσ.

Ἦσαν erant: imperf. ab εἰμὶ sum.

Ἧσσων —— ἧσσον, minor: ab ἧσσα —— ας, ἡ, adversum prælium.

Ἡσυχία —— ίας —— ἡ, tranquillitas: ab ἥσυχος.

Ἥσυχος —— η —— ον, quietus, tranquillus, ἀπροσόχθμων: quasi ἄχων, oblectationem habens, ab ἧκα placidè.

Ἡσύχως quietè: ab ἥσυχος.

Hτ.

Ἦτορ —— ἧτορος —— τὸ, cor, animus: ab ἄω spiro.

Ἠτρὸν —— ἧτρος —— τὸ, imus venter: ab ἔδω edo; quia ibi vasa cibaria. Vel διὰ τὸ ἴνας τῶν ὀδῶν δι' αὐτοῦ, quòd per eum fiat meatus urinæ.

Ἧττον minus.

Ἧττων minor. Vide ἧσσων.

Hχ.

Ἠχέω sono —— fut. ήσω —— ab ἦχος —— ου, ὁ, sonus. παρὰ τὸ χέω, καὶ α ὀπτατικὸν, ἀχέω —— καὶ ἦχος· ut sit, ἡ μετὰ χεομένη φωνή: vox & sonus ita per aërem fusus.

Ἠχὼ — όος —— οῦς, sonus, echo: ab ἦχος sonus.

Hω.

Ἠὼς —— όος —— οῦς, ἡ, aurora: quasi ἀωὼς, ab αὔω splendeo.

ΘA.

Θ Ἀιδὴς —— ου —— ὁ, Pluto: à ἀιδὴς janua, quæ sup[illegible] cardi[illegible]

cardine vertitur. δι' ἀυτῆ θέει ἡ θύρα.

θάλαμος —— ἀμε —— ὁ, thalamus, cubiculum propriè uxoris & mariti: ἀπὸ τῦ θάλπειν, quòd ibi calefiant. Vel ἀπὸ τῦ θάλλειν, quòd indè θάλλει τὸ γλῶς, id est, soboles efflorescit.

θάλασσα —— ης —— ἡ, mare; vel θάλασσα; ἀπὸ τῆς ἁλὸς —— ἅλασσα, καὶ πλεονασμῷ τῦ θ, θάλασσα.

θαλέθος —— ε —— ον, maximus, παρὰ τὸ θάλασσα —— mare.

θάλλω floreo —— fut. θαλῶ —— præter. τέθαλκα; proprie de plantis, ut ἀνθεῖν de floribus.

θάλλων florens; partic. præs.

θάλπω —— foveo —— fut. ψω —— præt. ςα; quasi θάλλειν ποιῶ, floreo facio.

θαμὰ crebrò, frequenter; ex ἅμα, πλεονασμῷ τῦ θ. τὸ γὰρ θαμὰ γινόμενον ὑφ' ἕνα καιρὸν γίνεται, quicquid frequenter fit, simul ferè & sinè magno temporis intervallo fit.

θαμὸς —— ὴ —— τὸν, stupor; ex θάπτω stupor, interposito μ, & mutato π in β.

θάμνος —— ε —— ὁ, fruticetum; à θαμινὸς densus; quia densus & ramis creber.

θάνατος —— —— ατε —— —— ὁ, mors; quasi τανατος, à τανύω extendo. ὁ τείων τὰ σώματα τῆ ψύξει καὶ ὅτι παύτας ἰσχὺν διαλείπων, quia corpore distendit, et seipsam ad omnes extendat. Vel ab aor. 2. ἔθανον; à θνήσκω morior.

θάπτω sepelio —— fut. ψω —— præs; à θα, id est, pono; scil. in sepulcro.

θαρρέω vel θαρσέω confido —— fut. ήσω —— præt. πεθάρρηκα; à θάρσος.

θάρσος —— ε —— τὸ, audacia, fiducia; à θέρω caletacio —— fut. Æolicum, θέρσω, indè θέρσος et θάρσος, quòd οἱ θερμοὶ θρασεῖς, id est, qui sunt temperanti calidioris, sunt ut plurimùm audacioris animi.

Θάσος —— —— άσε —— —— ὁ, Thasus; insula Thraciæ adjacens.

θᾶσσον citiùs; à ταχὺς celer, ταχέος, ταχίων τάσσων, καὶ τερπῆ θάσσων καὶ θάσσων.

θαυμάζω admiror —— άσω —— præt. πεθαύμακα; à θαῦμα miraculum; quòd quasi θάμα, à θεάομαι video.

θαυμαστὸς —— ὴ —— ὸν, mirabilis.

θαψία —— ίας, ἡ, Thapsia, planta; à Thapso insulâ.

Θι.

θέατρον —— άτρε, τὸ, theatrum; à θεάομαι.

θείνω percutio: ab antiquo θέω.

θεῖον —— είε, τὸ, numen.

θεῖος —— εία —— —— ον, divinus; à θεός.

θέλω volo; ab ἐθέλω volo —— ήσω —— κα. à θέω curro, et λίαν valdè; quòd ad ea, quæ volumus et cupimus, valdè festinemus. Vel potiùs à θύω impetu feror, et λῶ volo.

Θεμέλιον —— ίε —— τὸ, fundamentum: à Θέω pono.

Θέμις —— ιδ Θ καὶ Δωρικῶς, Θέμιτος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ —— Θέμιστος, jus, lex, fas: παρὰ τὸ Θεσμὸς lex, fit Θέσμις, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ Θέμις.

Θεμιτὸς —— ὴ —— όν, licitus, justus.

Θέναρ —— αρ Θ —— τὸ, volâ, manûs cavitas, κοίλωμα τῆς χειρὸς: παρὰ τὸ Θίσκω ἢ κωφόν, quia in volam ponuntur quæ dantur. Aut à Θείνω percutio: quia ea pars manûs est, quâ percutimus.

Θέομαι curro: à Θέω.

Θεὸς —— ὸ —— ὁ, Deus: quasi Θεὶς, ab antiquo Θέω pono, facio; quia est factor & creator omnium. Vel à Θεάω specto, quia omnia inspicit. Vel ἀπὸ τοῦ Θεῖν à currendo; quia Θεῖ διὰ πάντων, omnia penetrat. Vel à δέος timor; quòd Deus sit timendus.

Θεοσέβεια —— είας —— ὴ, pietas, cultus divinus; à σέβομαι colo, veneror.

Θεράπαινα —— ης —— ὴ, ancilla: à Θεραπεύω servio, colo.

Θεράπαινὶς —— ίδ Θ —— ὴ, ministra, famula; à Θεραπεύω servio.

Θεραπεύω sano —— εύσω —— ευκα, ευκα.

Θεραπεύομαι sanor —— fut. ευσομαι —— —— prær. ευμαι —— aor. 1 ἐθεραπεύθην.

Θερίζω meto —— fut. ίσω —— ικα: à Θέρος æstas.

Θεσμοθέτης —— ου —— ὁ, de messus: à Θερίζω.

Θερμαίνω calefacio —— fut. ανῶ —— prær. πεθερμακα: à θερμὸς calidus.

Θέρος —— εος —— τὸ, æstas: à Θέρω calefacio; quia calida est ejus temperies.

Θεσμὸς —— ὸ —— ὁ, lex: ἀπὸ τοῦ τίθημι, Θεμὶς καὶ Θεσμὸς καὶ Θέμις καὶ Θέσις. ἔνιοι δὲ πάντες, ὡς ἐβούλετο, ἐπέθεσαν νόμους.

Θέσπις —— ιος —— ὁ ἡ, vaticinus: à Θεὸς & ἔπω dico, adjecto τοῦ σ

Θεωρὸς —— ὸ —— ὁ, spectator, contemplator: à Θεὸς Deus, et ὁράω ex cura, vel ὄπτομαι video.

Θη.

Θήγω acuo —— ήξω —— παρὰ τὸ Θοὸς ἄγω, i. e. acumen cogo, h. e. acutum reddo.

Θηλάζω lacto —— fut. άσω —— prær. κα.

Θῆλυς —— εια —— υ, fœmineus, muliebris. τὸ

Θῆλυ fœmina: à Θηλὴ papilla, quæ major est in fœmina quàm in viris. Vel παρὰ τὸ Θάλλειν καὶ γίνεσθαι, quòd ex fœmina soboles pullulet.

Θὴρ —— ῆρ Θ —— ὁ, fera, bellua: à Θέω curro: quòd feræ celeriter currant. Vel à φθείρω corrumpo, neco. Unde etiam bestiæ venenatæ peculiariter θῆρες à Medicis appellantur.

Θηρεύω —— fut. εύσω —— ευκα venor, capto: à Θὴρ.

Θηρευτὴς —— οῦ —— ὁ, venator: à Θὴρ.

Θησαυ

Θησαύρ venor —— αύσω —— αυκα: à Θήρ.

Θηρίον —— ίε —— τὸ, bestia.

Θής —— ητὸς —— ὁ, mercenarius: à Θέω facio; ut famulus à facio.

Θησαυρὸς —— ὃ —— ὁ, thesaurus: a τίθημι εἰς αὔριον: quia reponitur in crastinum, i. e. futurum tempus. Vel ab ἀυρὸς dives: quia à divitibus recondi-tur.

Θι.

Θίασος —— ἄσου —— ὁ, chorus tripudiantium; propriè choros Bacchо agitans. Virg. Ecl 5.

Instruit Daphnis thiasos inducere Bacho.

à θιάζω —— άσω, choreas duco, tripudio: παρὰ τὸ θεῖα —— ᾆσαι, quòd inter saltandum divinos hymnos canerent. Vel quasi σίασος, παρὰ τὸ σὺν εἰς τετάρτοις, θεὰς, Doricè.

Θίκη —— ης —— ἡ, fiscella.

Θικτὸς —— ὰ —— ὸν, tostus, fervidus.

Θίγω tango —— fut. θίξω —— præt. τέθιχα.

Θὶν vel Θὶς —— Θῖνος —— ὁ, (ὁ αμμὸς.) littus: à θέω curro; quia aqua in littore fluit. Vel, παρὰ τὸ θείνω, τὸ τύπτω τῷ προσπίπτειν τῆς κυμαίνης, quòd littora aquarum assultu verberentur.

Θὶν vel Θὶς —— Θῖνος, ὁ, σρωτικῶς, acervus, cumulus: à θέω pono; quòd acervus ex rebus una positis constet.

Θλ.

Θλάω —— ῶ, tundo, frango —— άσω. præt. ακα.

Θλίβω premo —— fut. θλίψω —— præt. τέθλιφα: à θλάω contundo —— aor. 1. ἔθλιψα —— præt. pass. τέθλιμμαι —— ψαι —— πται inde θλῖψις.

Θλῖψις —— ψεως —— ἡ afflictio: à lecum à pers. præt. pass. τέθλιψαι: à θλίβω.

Θν.

Θνήσκω morior —— fut. med. θανοῦμαι —— præt. τέθνηκα. Tempora sumit θνήσκω a quatuor verbis inusitatis.

1. A θέω —— fut. med. θανοῦμαι —— aor. 2. act. ἔθανον unde ἔθνατος.
2. A θνάω —— perf. τέθνηκα, Ionice τέθνηα (ut à στάω —— ἕστηκα) cujus tertia plur. est τεθνᾶσι & τεθνᾶσι —— perf. infin τεθνᾶναι pro τεθνάέναι.
3. A τίθημι est imper. τέθνηθι —— άτω —— Opt. τεθναίην —— infin. τεθνάναι —— partic. τεθνὰς τεθνᾶσι tertia plur. à τίθημι, ut i. qᾶσι.
4. A θνέω est perf. Bœoticum τέθνεκα. Ionicè τέθνεια, partic. τεθνεὼς & abluto ε τεθνὼς, poëticè, τεθνεὼς, & sync τεθνὼς.

Θνητὸς —— ὴ —— όν, mortalis: à θνήσκω morior.

Θο.

Θο.

Θοίνη —— οίνης —— ἡ, convivium, cœna; a θοὸς & οἶνος vinum; quòd in Deorum festis largius solebant vino indulgere.

Θόλος —— ὁ λε —— ὁ, ædificium; à θόλος testudo; tecta enim magnarum ædium sunt quasi testudinata.

Θολὸς —— λὸς —— ὁ, sordes; ab ὄλλυμι perdo; quia ὄλλυται perditur & ejicitur.

Θορέω salio, πηδάω, ὁρμάω, —— fut. ήσω —— præt. ηκα —— aor. 2. ἔθορον.

Θόρυβος —— υβε, ὁ, tumultus; à θροὸς & βοὴ clamor; in tumultu est clamor multiplex.

Θρ.

Θρᾴξ —— κὸς, ὁ, Thrax; factum per Synæresin à θραΐξ.

Θρασὺς —— εῖα —— ὺ, audax; à θαῤῥέω audeo.

Θραύω frango —— fut. αύσω —— αυκα; à θλάω.

Θρησκεύω veneror, colo —— fut. εύσω præt. ευκα; quasi θεῷ ἀρέσκω, Deo placeo.

Θριαμβος —— αμβε —— ὁ, Triumphus; à θρίον folium, & ἀμβαίνω circundo; quia victores nonde laurinâ coronabantur.

——redimitus tempora lauro.

Θρίγκος —— ε —— ὁ, pinna, vertex, corona murorum; quasi capillus a θρὶξ per epenthesin literæ γ.

Θρίδαξ —— ακος —— ἡ, lactuca; à τρίζω strideo; quòd δακνόμενη τρίζει, morsa strideat. Vel a θρύω & δάκνω, quòd sedens quasi admordeat humum.

Θρὶξ —— τριχὸς —— ἡ, pilus, capillus; quasi θρίξ, à θρίζω meto; quòd subinde tondeatur.

Θρίον —— ίε —— τὸ, folium, ficulneum.

Θρόμβος —— όμβε —— ὁ, gruma, gutta.

Θρόνον —— όνε —— τὸ, flos, rosa; παρὰ τὸ ἄνω θορεῖν ἐκ τῆς γῆς, quòd in altum tendat, et ex terra exsiliat.

Θρόος —— όε —— ὁ, strepitus tumultuarius rumor; a θρέω vel θρύω, tumultuando clamo.

Θρυδαλὶς —— ίδος —— ἡ, ellychnium.

Θυμιάω —— ῶ, frico —— ήσω —— ηκα.

Θρυλίζω murmuro —— fut. ίσω, —— præt. ικα; à θρύλος futurus.

Θρύμμα —— ατος —— τὸ, fragmentum; a θρύπτω frango.

Θρύον —— ύε —— τὸ, juncus, ulva.

Θρῴσκω salio, insilio; à θρόος.

Θυ.

Θυγάτηρ —— έρος —— ἡ, & sync. θυγατρὸς —— ίε —— τερὶ, Accus. θυγατέρα, sync. θύγατρα; ἐκ τῦ θύω cum impetu ruo, & τῦ γαστὴρ venter; quòd fœminæ citiùs in utero moveantur quàm mares.

Θύελλα

…ιλα — ίλλης, ἡ, procella; παρὰ τὸ θύω, τὸ ὁρμῶ, cum impetu tuo.

…λαυξ — ακος, ὁ, saccus, panarium, ἀροβάκη; quasi φύλακος, à φυλάττω, quòd aliquid in ea custodiatur.

…υμιάω subfumigo — άσω — τεθυμίαμαι; à θύω sacrificio.

…μὸς — ὁ, ira, vehementior excandescentia; quasi θύαιμος, ab αἷμα sanguis, & θύω ruo; quòd sit ebullitio sanguinis circa cor. Vel à θύω cum impetu tuo; quia in est violenta et impetuosa.

…μὸς — ὁ μος, παρεξυλόνιος, ὁ thymus: à θύω. Vel à θυμὸς mens; quia adhibetur iis qui patiuntur animi deliquium.

…ννος — ννου, ὁ, thynnus, nomen piscis prægrandis, παρὰ τὸ θύειν ἢ ὁρμᾶν.

…ρα — υρας, ἡ, janua; παρὰ τὸ θύω, τὸ ὁρμῶ, quia per januam irrumus in domum. Vel quia, διαβαίνω, à διὰ et ἀήρ, quia per januam aër intromittitur in ædes. Vel παρὰ τὸ θύειν, quia ea est via, quâ in ædes curritur.

…σανωτὸς — ὴ — ὸν, fimbriatus; à θύσανον fimbria.

…σία — ίας, ἡ, sacrificium; à θύω sacrificio.

…σιάω sacrifico — ἀσω — fut θύσω — præt. τέθυκα; ἀπὸ τοῦ θυὸς, ut sit Deo suffio, sacrificio.

Θω.

…ὰ — ᾶς — ἡ, damnum; à δῶ pono.

…αμίζω funiculis ligo, vincio; à θύμιγξ tenuis funiculus — fut. ίσω — ιχα.

Θωπεύω colo, servio, adulor; à θάω video et ὤψ vultus; assentatoris est eum respicere, suspicere, et admirari, à quo θάπτω, nutritur — fut. ψω — præt φα.

Θώραξ — ακος, ὁ, thorax; ἀπὸ τῆς θορῆς salio, ob continuum cordis motum. Vel παρὰ τὸ θεῖον ἀρεῖν [τηρεῖν, τὸ φυλάσσειν] quòd divinam nostri partem, scil. mentem contineat.

Θωύσσω clamo, vociferor — fut ύξω — præt. υχα; à θύσσω, quod à θύω cum impetu feror.

Θώψ — ωπὸς — ὁ, assentator; à θωπεύω assentor.

ΙΑ

Ἰαίνω calefacio, exhilaro — fut. ανῶ — præt. ἴασμαι — aor. 1 ἴανα, Att. ἴλανα.

Ἰαλεμίζω deploro — ίσω — præt. ικα: ab ἰάλεμος lamentum, carmen lugubre.

Ἰάλλω emitto — fut. ἰαλῶ — præt. ἴαλκα — aor. 1. ἴαλα; ab ἰὼ mitto.

Ἰαμβίζω convitior, maledictis insector — fut. ίσω, et Att. ιαμβῶ — præt. ιάμβικα: ἀπὸ τῆς Ἰάμβης τῆς κακολόγου· ab Iambe quadam, quæ Cererem convitiis proscindebat.

Ἰάομαι medeor — fut. ἰάσομαι — aor. 1. ιασάμην: ab ἶα vis; quia vi et efficaciâ medicamentorum opus est ad sanandum.

Ἰάπτω mitto, noceo — fut. ἰάψω

ἰλίπλω —— præt. ἴαρα: παρὰ τὸ ἴπλω, τὸ βλάπτω, noceo, cum a epiciatico fit αἴπλω. τὸ ἄγαν βλάπτω, καὶ κατὰ διαίρεσιν, δι' ἰωτακισμοῦ —— ἰαπλω.

Ἴαπυξ —— υγος —— ὁ: ab ἰαπυγία, quæ est pars Apuliæ, unde ventus iste flat, & nomen habet.

Ἰασπόα —— ας —— ἡ, iasione herba.

Ἰατρεύω sano —— fut. εύσω —— præt. —— ευκα: ab ἰατρὸς.

Ἰατρὸς —— ὅ —— ὁ, medicus: ab ἰάομαι sano.

Ἰαύω vigilo, pernocto, dormio, quiesco commoror —— fut. αύσω præt. ἴαυκα: ab ἰάω sino, quiesco.

Ἰάχω vociferor, clamo —— ἴαχον imperf. reliquis temporibus caret. Ἴα, ἡ ἐκπεπληγμένη βοὴ· vox stupefactæ clamor; hinc ἰάχω, ut ἰαχὴ clamor. Inde *Iacchus* (qui & *Bacchus*) tumultuantium ebriorum Deus, & præses.

Ιϐ.

Ἰϐηνε —— ως —— ὁ, clavus in fundo navis.

Ἰϐηρὶς —— ίδος —— ἡ, iberis, herba.

Ἶϐις —— ιδος —— vel ι —— ὁ Ibis. Avis quæ serpentibus vescitur: ideóque ab Ægyptiis colebatur. Dicta, quia serpentes ἰϐύει, i. verberat & vorat.

Ἰϐισκος —— ισκου —— ὁ, ibiscus, species malvæ sylvestris.

Ιδ.

Ἴδα —— ας —— ἡ, Ida mons Phrygiæ.

Ἰδιος —— ία —— ιον, proprius privatus, specialis: ab ἴδια species, quod ἀπὸ τοῦ εἶδον video: sit quasi εἰδιος, idque ἀπὸ dicatur, quod in domo spectamus, nobisque familiare est.

Ἰδύω incurvo, inflecto, incurvo —— fut. ύσω —— præt. ἔδυτο τὸν ἰνίον δονηθῶναι, quod cervicis tendo inter curvandum movearur. Vel ab ἵζω sedeo, sedentes enim partem corporis inflectunt.

Ἱδρὼς —— ῶτος —— ὁ, sudor: ab ὕδωρ aqua (quod aliter ὕϐρις) unde Lat. *Sudor*.

Ἴδε ecce; adv.

Ἱδρύω colloco: vel ἵδρυμι —— fut. ἱδρύσω —— præt. ἵδρυκα: ab ἵζω sedeo, vel sedere facio.

Ἱδρὼς —— ῶτος —— ὁ, sudor, fut. ἱδρώσω, & per apocopen ἵδρω: ab ἶδος sudor, vel ab ὕδωρ aqua; quia sudor est aqua, humor è poris manans.

Ιε.

Ἰεραξ —— ακος —— ὁ, accipiter ἀπὸ τοῦ ἱέσθαι ῥᾴδιον, ἤγουν φέρεσθαι facilè mittitur ob motûs celeritatem. Vel quia ἵεται ἀέρα ῥᾳδίως, fertur in aëre velociter.

Ἱερεῖον —— είου —— τὸ, victima.

Ἱερεὺς —— ῆως —— ὁ, sacerdos, dictus, quod τὰ ἱερὰ curet.

ἱερός — ἑᾶ — ἑόν, sacer, præstans, magnus; ab ἵεμαι cupio, sacra deorum appeti.

IZ.

ἵζω sedere facio. Idem quòd ἵζω a quo tempora sumit.

IH.

ΙΗΣΟΥΣ — — ῦ — ὁ, JESUS, salvator: ab Hebr. יְהוֹשֻׁעַ Jehoschua; Græce σωτὴρ, quia ΣΩΣΕΙ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, nos salvat a peccatis nostris.

ἰητρός — ᾶ — ὁ, medicus; Ionicè, pro ἰατρός.

IΘ.

ἴθι vade, ab εἶμι eo vel ibo.

ἰθύβαι — οἱ, saltatores Dionysiaci; ab ἰθὺς βοᾶν, quod prompant cum clamore.

ἰθύνω corrigo, dirigo, rego — fut. ἰθυνῶ — præt. ἤθυκα — aor. 1. ἤθυνα: ab ἰθὺς rectus.

IK.

ἱκανὸς — ἡ — ὸν idoneus, sufficiens: ab ἵκω, vel potius ἱκάνω pervenio.

ἱκέτης — ἴτου — ὁ, supplex: παρὰ τὸ ἱκνέομαι, qui venit suppliciter gratiâ.

ἱκμὰς — ἀδ — ἡ, humor, vapor; ab ἵκομαι venio; quia omnia ex humore proveniunt.

ἵκνεομαι — οῦμαι, venio; mutatur tempora ab inusitato ἵκομαι — fut. med. ἵξομαι — aor. 1. ἰξάμην — aor. 2. ἱκόμην.

ἱκρίον — ἰου — τὸ, tabulæ: ab ἱκνέομαι ire; quòd per tabulata incedatur.

ἴκτερος — ἔρου — ὁ, icterus, morbus: ab avis Icteri colore.

ἰκτῖν — ῖνος — ὁ, et ἰκτὶς — ῖνος — ὁ, milvus: ab ἱκνέομαι venio; est enim rapax & impudens avis.

ἰκτὶς — ῖδος — ἡ, mustela sylvestris; ab ἰκτῖν milvus, cui similis est ob rapacitatem.

IΛ.

ἱλαρὸς — ᾶ — ὸν, hilaris; ex ἵλαος (quod Atticè ἵλεως) placidus, hilaris.

ἱλαρόω exhilaro — fut. ώσω — præt. ωκα, ab ἱλαρός.

ἱλασμὸς — ὁ — ὁ, propitiatio; quod ab ἵλασμαι — perf. pass. ab ἱλάσκομαι placo, propitium reddo.

Ἴλιος — ίου — τὸ: Ilium, Troja: ἀπὸ τοῦ Ἴλου, τοῦ Τρωός· ab Ilo, Trois filio.

ἴλλος — ου — ὁ, oculus; ab εἰλέω verto; quia oculi sunt volubiles.

ἴλυς — ύος — ἡ, limus; cœnum; ab ἕλος palus, quæ limosa est, Vel quasi εἰλὺς ab εἰλύω involvo; quòd pedes involvat, implicétque.

IM.

ἵμας — — — ἀντος — — ὁ, lorum;

lorum: ab ἵημι mitto, quia emitti solet ad trahendum.

Ἱμάτιον —— ἰν, τὸ, vestimentum: quasi εἱμάτιον, ab εἷμα vestis; quod ab ἕω induo.

Ἱμείρω cupio —— fut. ἱμερῶ —— præt. ἵμερκα —— aor. 1. ἱμειρα· propriè de absente. Eust. ducit ab ἱμὰς lorum, funis, & ἔρως amor; ut ἵμερος sit ἔρως ἐξ ἱμάντος ἀφορμισθείς. Vel ab εἷμα & εἴρω necto; quòd cum illis, quos desideramus, jungi & connecti velimus. Vel ab ἵημι cupio, & ἱκάνω amo; ut sit rem amatam cupere.

Iv.

Ἰνα —— ubi, ut.

Ἰνδικὸν —— ικὸν —— τὸ, piper, zingiber.

Ἰνίω vacuo expungo.

Ἰνίον —— ἰν, τὸ, occiput; quòd indè nervi, id est, ἶνες, enascuntur.

Iξ.

Ἶξ —— ικὸς, ὁ, ix, vermiculus: ab ἴπτω noceo.

Ἰξία —— ίας —— ἡ, varix.

Ἰξὸς —— ξ —— ὁ, viscum: ab ἴσχω inhibeo; quòd aves implicatas adeò detineat, ut avolare non possint.

Ἰξὺς —— ὑ —— ὑ, ile, ilia, lumbus, dorsum; ab ἰσχὺς robur; quia in lumbis est robur animalis.

Io.

Ἰοβόλος —— ον, venenatus: ab ἰὸς venenum, et βάλλω mitto.

Ἴον —— ἴν —— τὸ, viola: ab ἴος solum; violæ enim sunt solæ, i. e. solitariæ, et hinc indè nascantur. Vel παρὰ τὸ ἑαυτῶν ταχὺ, quòd celeriter crescat.

Ἰονθος —— ὄνθ —— ὁ lanugo: ab ἀνθος flos; quia est flos quidam juventæ. Vel ab ἴον viola, & ἄνθος flos: ut enim violæ sic produnt primo vere; ita lanugo in vere juvente.

Ἴορκοι —— οἱ, capreæ.

Ἰος —— ία —— ἴον, solus: ab ἷς unus, vel ab οἶος solus.

Ἰὸς —— ἰὸς —— ὁ, rubigo, æruga: ab ἵημι mitto.

Ἰὸς —— ἰὸς —— ὁ, venenum.

Iπ.

Ἰσπὸς —— ός, ὁ, furnus; vel ἴπνος —— ος: ab ἴπτω lædo.

Ἱππάριον —— ἰν, τὸ, parvus, equus: ab ἵππος.

Ἱππαρχος —— ἀρχα, ὁ, magister equitum: ab ἵππος equus, & ἄρχομαι impero.

Ἱππεὺς —— έως —— ὁ, eques: ab ἵππος.

Ἱππεύω equito —— fut. εύσω —— præt. ευκα: ab ἵππος.

Ἱππονόμος —— ομα, ὁ equiso, equorum curator: ab ἵππος & νέμω curo.

Ἵππος —— ἵππα —— ὁ, equus, & ἡ ἵππος equa, & equitatus: quasi ἱπτόμενος φωνὴ, volans pedibus.

pedibus. Est enim celerrimum animal; unde soli equum sacrificabant. Aut quia humum ἐπὶ πυσὶν pedibus præmat; unde & sonipes dicitur.

Ἵεμαι volo —— fut. πήσομαι, à πέω —— præt. πέπαμαι —— aor. 2. ἐπάμην & ἐπέμην.

Ἴζω (vel ἴπτω) lædo, noceo —— fut. ἴψω —— præt. ἶφα —— med. ἴαμαι —— aor. 1. med. ἐψάμην, ἴψω, & Ionice ἶψαο —— ἶψατο: ἀπὸ τῦ ἴπτω γίνεται ἰάπτω, ab ἰὸς venenum; ut fit, quasi venenum inlundo.

Ip.

Ἰεγὶς —— ἰεγγὸς —— ἡ, arteria.

Ἰεμ —— ιὸς —— ιὸν, & εως, ὁ: παρὰ τὸ εἶρα, τὸ λίγω· unde & nuntia deorum dicitur; quia pluviam denuntiat, aut serenitatem cœli, χαλάζαν, ἢ εὐδίαν.

Iω.

Ἶς —— ἰὸς, ἡ, robur, nervus fibra; ἰσχὺς, δύναμις, πῶρος, βία, Hesych.

Ἰσάλη —— άλης, ἡ, vestis è pelle caprina.

Ἰσάτης —— άτιδος —— ἡ, isatis; herba.

Ἴσθι sis, esto; ab εἰμὶ sum, scias; τὸ ἴσθι, scias pro certo.

Ἰσθμιώτης —— ότης —— ὁ, Isthmi incola: ab

Ἰσθμὸς —— ὸς —— ὁ, Isthmus; γῆ ἀμφιθαλὴς λαος, terra bimaris, duplici intercluſa mari; quasi ἰθμὸς, ab εἶμι vel ἴημι eo; quòd sit τόπος βάσιμος, locus pervius, in quo gradi licet inter aquas utrinque positas.

Ἰσίκιον —— ίκ, τὸ, insitium, lucanica, farcimen; pulmenti genus excarnibus tritis, quod et tomaculum dicitur.

Ἶσος —— ἴση —— ἶσον, & ἴσος æqualis: ab εἴδω assimilo —— fut. εἴσω: unde ἶσος & ἴσος, ἶσον, & ἴσα æqualiter.

Ἰσόω æquo —— fut. ώσω —— præt. ωκα: ab ἶσος.

Ἱστορία —— ίας —— ὴ, historia: ab ἵσημι scio. Ex historiis enim scientia rerum petitur.

Ἱστὸς —— ὸς, ὁ, tela, instrumentum textorium, à quo stamina dicta sunt: à similitudine mali nautici, παρὰ τὸ ἵστημι.

Ἱστορίονες —— οι, histriones: ab ἵστωρ peritus.

Ἰσχὰς —— άδος, ἡ, lumbus: ab ἰσχὺς robur; quia in lumbis est robur.

Ἰσχνὸς —— ὸν —— όν, macer, gracilis: ab ἴσχω inhibeo: ut sit, cui incrementum inhibetur.

Ἰσχὺς —— ύος —— ύν, robur; ab ἶς vis, & ἴσχω habeo.

Ἰσχύω robustus sum, potens sum, fut. ἰσχύσω, præt. ἰσχυκα.

Ἰσχυρότερος —— έρα —— ον, robustior; ab ἰσχυρὸς robustus.

It.

Ἰτέα —— ίνος —— ἡ, salix; & ἰτέα —— ας; παρὰ τὸ ἴτημι, eundo, ὅτι ταχέως αὐξάνεται, quia citò crescit.

Ἰτυκὰς

Ἰπτικὸς——ὴ——ὸν, audax, temerarius animosus: ab ἵπτης——ἵπτα——ὁ idem quòd παρὰ τὸ ἵεσθαι, i. e. ὁρμᾶν. cum impetu ferri: ut sit, ὁ ὅτι παντα ὁρμᾷ, qui in omnia fertur.

Ἰπτίον——ίκ——τὸ, abdomen: ab ἥπαρ idem.

Ἶτ——υ——ὴ, circumferentia & curvaturæ rotæ: ab ἴέναι, ab eundo; quia currui est causa eundi.

Iχ.

Ἰχθὺς——ὑ——ὁ, piscis: ab ἰθύειν, i. e. ὁρμᾶν vel ἴχνεσι δύειν, quòd natet celeriter, & sit animal πολυκίνητον, Eust.

Ἰχνεύμων——ον——ὁ, ichneumon.

Ἴχνος——εος——τὸ, vestigium: παρὰ τὸ ἴσχειν ὅλον τὸν πόδα, quòd totum pedem complectatur. Vel ab ἴκμαιον & γνώσκω; quia est γνώρισμα τῶν ἰόντες, id quod euntem prodit & indicat.

Ἰχωρ——ῶρος——ὁ, sanguinis, cruoris, tabo, sanies: propriè Deorum, ut αἷμα mortalium.

Iψ.

Ἴψ——ιπος——ὁ, suber, arbor dicta quia ejus cortex facilè ἴπτεται, i.e. læditur: nam is admodum scabrum est, sponte debiscens, & in fragmenta sese separans.

Iω.

Ἰωγὴ——ῆς——ἡ, sonus, clamor ab ἰωὴ, pleonast. τῆς γ.

Ἰωὴ——ῆς——ἡ, clamor, ventus: παρὰ τὸ ἴημι——ἵημι πλεονασμῷ τῆς ω——ἰωὴ: quia mittitur vel ab ἴα vox.

KA,

Καβάλλης——ου——ὁ, caballus equus clitellarius, ἀγωγίας ἵππος: à καταβάλλω dejicio qua oneribus premitur & dejicitur.

Κάδη——αδος——ἡ, cibus, τροφὴ παρὰ τὸ κάπτω edo.

Κάγκαμον——άμου——τὸ, gummi Arabici.

Καγχάζω cachinnor——fut. ιῶ——præt. ακα. Dicitur et κα——χαλάω——ήσω——ηκα: à χάσκω & χαλῶμαι ὑπὸ χαρᾶς laxor præ gaudio & diffundor.

Καγχαλάω aretacio——fut. σω——ηκα: à κάω ἄτω, et κάνω, κόπτω scindo: quòd ligna arida ad combustionem resecari solent.

Καδ——άδος——ὁ, cadus: à χάνω contineo: quòd sit liquoris capax.

Καίω orno——fut. καύσω——præt. κέκαυκα——aor. 1. ἔκαυσα——præt. pass. κέκαυμαι——aor. 1. ἐκαύθην.

Καθαίρω purgo——fut. καθαρῶ——præt. κεκάθαρκα——aor. 1. ἐκάθηρα. Attice ἐκάθαρα; à κάθαρος et αἴρω tollo; sordes purg

do tolluntur; vel ab αἴρω e-vetto.

καθαίρω mundo, purgo —— fut. σω —— præt. κεκάθαρκα; a καθαρός.

καθαρὸς —— ἐὰ —— ρὸν, purus, mundus, ὅσιος a καθαίρω purgo.

καθεύδω dormio; à κατὰ & εὕδω ut. ἐυδήσω.

καθίζω confido. sedere facio, collocco —— fut. καθίσω —— præt. κεκάθικα; à κατὰ & ἵζω —— ἵσω —— ἵκα sedere facio.

καθὼς sicut; à κατὰ & ὡς.

καὶ &; conj.

καικίας —— ίου —— ὁ, Cæcias; venti nomen.

καινὸς —— ἡ —— ὸν, novus; à κῆ & νέω; ut sit, qui vel nunc est.

καίνω trucido, neco —— fut. κανῶ —— præt. κέκακα. —— aor. 1. ἔκανα & Atticè ἔκτεινα —— aor. 2. ἔκτανον.

καιρὸς —— ὸν, opportunus: à κάμνω

καιρὸς —— ὁ, ὁ, tempus, occasio, opportunitas; παρὰ τὸ κάμπτω, τὸ κάμπω curro, quia tempus, & ejus occasio est in perpetuo cursu. καιρὸς χρόνου ἐστὶ διαφορά.

καιρύεις —— εσσα —— ὲν, tectrix, a καιρὸς licium.

κακηγορὸς —— όρου, ὁ, maledicus, obtrectator; qui κακῶς ἀγορεύει, mala de aliquo prædicat.

κακία —— ας —— ἡ, malitia; à κακὸς.

κάκιστος —— ίστη —— ον, pessimus; superl. à κακὸς.

καλαθὶς —— ίδος —— ἡ, perdix.

καλαβίζω —— fut. σω —— præt. ικα caccabo; perdicum aliæ καλαβίζουσι, aliæ τιτυβίζουσι, sive τριζουσι. Athenæus.

κάλαθος —— ου —— ὁ, & καλαθίσκος —— ου, cacabus; ex καίω καὶ ἀναδιπλασιασμὸν, quod à κατέπω, i.e. κοιλαίνω excavo; quia est vas excavatum.

κακομήχανος —— ον, dolosus, mala machinans; à κακὸς malus, & μηχανάομαι excogito, molior.

κακοπάθεια —— ίας, ἡ, à κακοπαθέω laboro, vexor, defatigor.

κακὸς —— ἡ —— ὸν, malus, improbus; quasi χακὸς à χάζω, τὸ φεύγω recedo; ὃν πάντες ὑποχαζῶσι, quem omnes fugiunt. Κακὸς item ὁ δειλὸς, ignavus, timidus: ὃς δηλαδὴ χάζεται τῆς μάχης ἀναχωρῶν καὶ φεύγων Comp. κακὸς —— κακίων —— κάκιστος.

κακουργέω —— ῶ, malo, afficio, infesto; à κακὸς & ἔργον.

κακόφρων —— ον, malevolus; cui mala est mens; à κακὸς & φρὴν mens; ὁ κακὰ καὶ δόλους φρονῶν.

κάλαθος —— ου —— ὁ, calathus. Proprè sportula, ubi κάλλας, id est, tinctas lanas [ἱερὰ βαπτὰ] reponebant. Sed ad altorum vasa trarslatum est. Vel à κῶλον lignum & θέειν currere; quòd in ejus structura ligna in orbem currant, seu flexa sint.

κάλαμος —— ου, ἡ, stipula.

κάλαμος —— ου, ὁ calamus: παρὰ τὸ κάλως ἁμᾶσθαι, quòd facile colligatur.

κάλασις —— ίσεως, ἡ, tunica ad talos demissa (vox Ægyptiaca) Vel à χαλάω deorsum mitto.

καλέω vocco —— f. έσω —— præt. κέκληκα, sync. pro κεκάλεκα —— aor. 1. ἐκάλεσα.

Κλεία

Κάγις ——— ᾰος ——— ᾰ, nidus: à κᾶλον lignum; quòd ex lignis, seu sarmentis fiat. Vel, quia κάλος, id est, affabrè & compositè ab ave conditrice fiat, & quasi τεχνικῶς, ex arte.

Κάλλιστος optimus; propriè κάλλιστος τῶν μορφῶν, ἢ τῶν εἰδῶν, qui formâ præstantissimus sit: à κάλλος ——— κάλλιων κάλλιστος.

Κάλλιων pulcrior; Comp. à κάλλος.

Κάλλος ——— ους ——— τό, pulcritudo: ὅπο τῦ κᾶλῶ voco; quia, quæ pulcra sunt, nos ad sui amorem vocent & alliciant; comp. κάλλος ——— κάλλιων ——— κάλλιστος.

Καλλόφυλλος ——— ον, pulcris foliis; à κάλλος & φύλλον folium.

Κᾰλός ——— ή ——— όν, bonus, honestus, pulcer. Hinc κάλλος pulcritudo (ut aliqui volunt) quia pulcritudo est corporis bonum; à κᾰλῶ voco; quia bonum nos ad se invitat.

Κάλως ——— ᾰλω ——— ὁ, rudens.

Κάλπη ——— ης ——— ᾱ, urna, & κάλπις· à κάλως sinus; quòd sit sinuosi. κάλπις λέγεται ὡς κᾰλῦπτα πεῖν. *Eustath.* i. e. ad bibendum vocans.

Κάλπη ——— ίδιον ——— ὁ, calceolus; à κάλυπτος genus calceamenti.

Κάλχη ——— ης ——— ᾱ, flos purpureus, animálve; quo tingitur purpura.

Κάλώδιον ——— ίδιον ——— τό, funiculus; ὅπο τῦ κάλως ——— ως ——— ὁ, funis, rudens; quòd παρὰ τὸ χαλᾶν, quòd laxetur & demittatur in aquas.

Κάλως bene; adv.

Κάμαξ ——— ακος ——— ὁ, palus, tis pedamentum; quasi κάμνω κάμνω laboro; quòd gravetur deficiat sub pondere.

Καμάρα ——— ᾰρας ——— ᾱ, camera fornix, testudo; παρὰ τὸ κά quia pondere quasi κάμνον borat.

Κάματος ——— ατος ——— labor; παρὰ τὸ κάμνω.

Καμᾰξικός ——— ᾰ ——— ὁ, tanica.

Κάμηλος ——— ήλου ——— ὁ ᾱ, camelus; frequentiùs usurpatur fœm. genere; à χαμαὶ humi quòd humi cubans, onera cipiat. Vel quasi κάμπος quòd κάμπτει μηρούς, femora flectit, cùm se inclinat. Vel ἐκ τῦ κάμνειν, quòd sit ferendis laboribus maximè neum. Est ἐπιχώριος camelus, maxima onera, portat. proverbium. Ἡ κάμηλος εἰδῶσα πόλλων ὄνων ἀνασ φορτία. Camelus vel scabi complurium asinorum gestat nera. Item κάμηλος est nauticus & crassus, qui anch ram alligabat, à similitud cameli animantis tortuosi.

Κάμιλος ——— ίλου ——— ὁ, funis; κάμηλος, cùm accipitur pro nautico.

Κάμινος ——— ίνου ——— ὁ, caminus formax; quasi καυμῖνος, à comburo, vel καίνω exsicco.

Κάμνω laboro ——— fut. κάμω ——— prær. κέκμηκα (sync. pro μηκα) ——— aor. 2. ἔκαμον. Duc quidam à κάμπτω flecto; q labore vires κάμπτονται flectu & retunduntur.

Κά

Κάμπω flecto —— fut. κάμψω —— prat. κέκαμφα —— aor. 1 ἔκαμψα; a γράμπω flecto; primo γόνυ genua; deinde alia.

Καμπύλος —— ύλη —— ὸν, curvus à κάμπτω.

Κὰν licèt, pro κἂν ἐὰν. Conj.

Κανδὸς macilentus & ſtrigoſus, λεπτὸς ἢ ξηρός.

Κανὸν —— ὰ —— ὸ, lignum tenue, cui fictiones ceram circumlinunt; à κάνη canna, arundo.

Κάνδυλος —— υλα —— ὁ, tuccetum, edulium, ἄδυσμα, ex amylo, caſeo, melle, & lacte.

Κάνδυς —— υος —— ὁ, candys, indumentum Perſicum.

Κάνθαρος —— αρα —— ὁ, ſcarabæus; idem quod κανθαρὶς —— ίδος.

Κανθὸς —— ὰ —— ὁ, angulus oculi.

Κάνθων —— ωνος —— ὁ, aſinus; à κάμνω laborare, & νάθης piger, eſt laborioſus, & tamen pigrum animal.

Κάπρος —— ίς, ος —— τὸ, caniſtrum.

Κάννις —— εως —— ἡ, cannabis: à κάννα arundo; arundine ſeu caule eſt commendabilis.

Κάννα —— ας —— ἡ, ſtorea.

Κανὼν —— όνος —— ὁ, Canon, regula; à κάνω quia eſt calamus; quo aliquid examinatur. Metaphoricè, præceptio ritè loquendi; à κάνω, quod eſt κόπτω, ὁ τὰ τῆς λέξεως κολοβὰ διαιρῶν, diſſolvens & ſcindens dubium quæſtionis. Sicut enim artifex utitur amuſſi ad dirigenda opera, ſic & nos κανόνι τῷ κανόνι, ad dictiones rectè informandas.

Κάπηλος —— ηλος —— ὁ, inſtitor, caupo, propola, tabernarius; παρὰ τὸ κεκωλύσθαι τὸν πηλὸν ἀπὸ τοῦ ὕδατος a corrumpendo vino. Vel παρὰ τὸ κάπτω fundo, & πηλὸς vinum. κάπηλον adulteratum, ac fraude, doloque vitiatum. Unde ἐκ τῶν κατὰ κάπηλα τεχνῶν, artes vocavit.

Καπνὸς —— ὰ —— ὁ, fumus; παρὰ τὸ κάω καὶ τὸ πνέω πνεῖν· ἀπὸ τοῦ καπνὸς λέγεται ἡ ἐκ τῆς καύσεως πνοή· fumus eſt ſpiritus exuſtione.

Κάπαρις —— εως —— ἡ capparis.

Κάπρος —— άπρα —— ὁ, aper; à κάπτω edo, quia vorax.

Κάπτω comedo —— fut. κάψω —— prat. κέκαφα, avidè voro.

Κάραβος —— άβου —— ὁ, carabus, cancri genus

Καρβατίνη —— ίνης —— ἡ, calceamentum vile.

Κάρδαμον —— άμου —— τὸ, cardamum, naſturtium.

Καρδία —— ίας —— ἡ, cor; quaſi κηραδία, à κῆρ cor.

Κάρδοπος —— όπου —— ὁ, maſtra; a κεράω miſceo, & δέπω ſubigo; quia ibi aqua & farina miſcetur ac ſubigitur.

Καρὶς —— ίδος —— ἡ, ſquilla; à κάρη caput; quia maxima pars corporis ejus caput eſt.

Καρηβαρέω —— reſono —— fut. αρῶ —— præ. κα.

Καρκῖνος —— ίνου —— ὁ, cancer, piſcis. quaſi κακοχείρ, παρὰ τὸ κακὰς χεῖρας, quòd capite retrò movetur & incedat.

Κλγιὰ —— ᾶς —— ἡ, nidus: à κλῶ-λον lignum; quòd ex lignis, seu sarmentis fiat. Vel, quia κλω-λὼς, id est, affabrè & compositè ab ave conditrice fiat, & quasi τεχνικῶς, ex arte.

Κἄλλιστ☉ optimus; propriè κάλ-λιστ☉ τῶν μορφῶν, ἢ τὸ εἶ-δ☉, qui formâ præstantissimus sit: à κάλλ☉ —— κάλλίων κάλλιστ☉.

Κλγίων pulcrior; Comp. à κάλ-λ☉.

Κάλλ☉ —— ος —— τὸ, pulcritudo: ἀπὸ τῦ κέλω voco; quia, quæ pulcra sunt, nos ad sui amorem vocent & alliciant; comp. κάλλ☉ —— κάλλίων —— κάλλιστ☉.

Καλλόφυλλ☉ —— ον, pulcris foliis; à κάλλ☉ & φύλλον folium.

Κλγὸς —— ὴ —— ὸν, bonus, honestus, pulcer. Hinc κάλλ☉ pulcritudo (ut aliqui volunt) quia pulcritudo est corporis bonum; à κλγῶ voco; quia bonum nos ad se invitat.

Κάλ☉ —— άλε —— ὸ, rudens.

Κάλπη —— ης —— ἡ, urna, & κλγπὶς· à κάλ-π☉ sinus; quòd sit sinuosi. κάλπὶς λέγεται ὡς κλῆσα πεῖν. *Eustath.* i. e. ad bibendum vocans.

Κλγπίκη ☉ —— ίε —— ὸ, calceolus; à κάλτ☉ genus calceamenti.

Κάλυξ —— υς —— ὁ, flos purpureus, animálve; quo tingitur purpura.

Κλγώδιον —— ίε —— τὸ, funiculus; ἀπὸ τῦ κάλ☉ —— ε —— ὸ, funis, rudens; quòd παρὰ τὸ χαλᾶν, quòd laxetur & demittatur in aquas.

Κλγὼς bene; adv.

Κάμαξ —— ακ☉ —— ὁ, palus, vitis pedamentum; quasi κάμνω κάμνω laboro; quòd graveur, deficiat sub pondere.

Καμάρ☉ —— άρε —— ὁ, camera, fornix, testudo; παρὰ τὸ κάμνω quia pondere quasi κάμνει laborat.

Κάματ☉ —— άτε —— labor; παρὰ τὸ κάμνω.

Καμϐαυκὸς —— ῦ —— ὸ, tunica.

Κάμηλ☉ —— ήλε —— ὁ ἡ, camelus; frequentiùs usurpatur fœm. genere; à χαμαὶ humi quòd humi cubans, onera sui capiat. Vel quasi κάμπεις μηρὸς, femora inflexit, cùm se inclinat. Vel παρὰ τὸ κάμνειν, quòd sit animal ferendis laboribus maximè idoneum. Est εὐφορώτατος camelus, & maxima onera, portat. Unde proverbium. Ἡ κάμηλ☉ ὑπὲρ εἰδυῖα φόλλων ὄνων ἀνεπίθετα φορτία. Camelus vel scabiosa, complurium asinorum gestat onera. Item κάμηλ☉ est funis nauticus & crassus, qui anchoram alligabat, à similitudine cameli animantis tortuosi.

Κάμιλ☉ —— ίλε —— ὁ, funis; pro κάμηλ☉, cùm accipitur pro fune nautico.

Κάμιν☉ —— ίνε —— ὁ, caminus, fornax; quasi καυμῖν☉, à καίω comburo, vel κᾱίνω exicco.

Κάμνω laboro —— fut. καμῶ —— præt. κέκμηκα (sync. pro κεκάμηκα) —— aor. 2. ἔκαμον. Ducunt quidam à κάμπτω flecto; quia labore vires κάμπτονται flectuntur & retunduntur.

Κάμπη

Κάμπω flecto —— fut. κάμψω —— pret. κέκαμφα —— aor. 1 ἔκαμψα; à γνάμπτω flecto; primò γόνυ genu; deinde alia.

Καμπύλος —— ύλη —— ὸν, curvus à κάμπτω.

Κάν licèt, pro κἂν ἐὰν. Conj.

Κανδαύλεος macilentus & ſtrigoſus, λεπτοὶ ἢ ἀσθενεῖς.

Κάνδηλος —— α —— ὁ, lignum tenue, cui fictores ceram circumlinunt; à κάνη canna, arundo.

Κάνδυλος —— υλη —— ὁ, tuceum, edulium, ὄψισμα, ex amylo, caſeo, melle, & lacte.

Κάνδυς —— υος —— ὁ, candys, indumentum Perſicum.

Κάνθαρος —— άρα —— ὁ, ſcarabæus; idem quod κανθαρίς —— ίδος.

Κάνθος —— ου —— ὁ, angulus oculi.

Κάνθων —— ωνος —— ὁ, aſinus; à κανέω laborare, & νάθης piger, eſt laborterum, & tamen pigrum animal.

Κάνιστρον —— ίστρου —— τὸ, caniſtrum.

Κάνναβις —— εως —— ἡ, cannabis: à κάννη arundo; arundine ſeu caule eſt commendabilis.

Κάννα —— άννης —— ἡ, ſtorea.

Κανὼν —— όνος —— ὁ, Canon, regula; à κάννη quia eſt calamus; quo aliquid examinatur. Metaphoricè, præceptio rectè loquendi; à κανόω, quod eſt κόπτω, ὁ τὰ ἡδὺ λέξιν κόπτων ζητήματα, diſſolvens & ſcindens dicti num quæſtiones. Sicut enim artifex utitur amuſſi ad dirigenda opera, ſic & nos κανόνι μέθοδι τὰ κανόνι, ad dictiones rectè conformandas.

Κάπαθον —— άθου —— τὸ, Sambucus.

Κάπηλος —— ηλος —— ὁ, inſtitor, caupo, propola, tabernarius; παρὰ τὸ κεκωπεύειν τὸν πηλὸν τὸν οἶνον a corrumpendo vino. Vel παρὰ τὸ κάπτω fundo, & πηλὸς vinum. κάπηλον adulteratum, ac fraude, dolóque vitiatum. Unde κάπηλος, ὁ ἐν οἷς κάπηλα τέχνη, μικρὰ, cauponarias & ludicras artes vocavit.

Κάπνος —— ου —— ὁ, fumus: παρὰ τὸ κάω καὶ τὸ πνέω κοινὸς γὰρ καπνὸς λέγεται ἡ ἐκ τῆς καύσεως πνοή· fumus eſt ſpiritus exuſtione.

Κάππαρις —— εως —— ἡ capparis.

Κάπρος —— άπρου —— ὁ, aper; à κάπτω edo, quia vorax.

Κάπτω comedo —— fut. κάψω —— pret. κέκαφα, avidè voro.

Κάραβος —— άβου —— ὁ, carabus, cancri genus

Καρβατίνη —— ίνης —— ἡ, calceamentum vile.

Κάρδαμον —— άμου —— τὸ, cardamum, naſturtium.

Καρδία —— ίας —— ἡ, cor; quaſi κεκαρδί'α, à κέαρ cor.

Κάρδοπος —— όπου —— ὁ, maſtra; a κεράω miſceo, & δί'πω ſubigo; quia ibi aqua & farina miſcetur ac ſubigitur.

Κάρις —— ιδος —— ἡ, ſquilla; à κάρα caput; quia maxima pars corporis ejus caput eſt.

Καρκίνος —— reſono —— fut. ορῶ —— pret. κέκ.

Καρκῖνος —— ίνου —— ὁ, cancer, piſcis. quaſi κακοχείρ, παρὰ τὸ κάρη κινεῖσθαι, quòd capite retrò provocatur & incedat.

Κάηος —— ἄρω —— ὁ, marcor gravedo: à κάρη caput; cui accidit.

Κάρανα —— ων —— εἰ, carpæ, vermes in oleis.

Καρπαία —— αἰς —— ἡ, ὄρχησις ἐν ὅπλοις, saltatio in armis.

Καρπασος —— ἄσου, ὁ, carpasus, venæni genus, quòd soporem faciat: à κάρος gravedo, et ποιῶ facio.

Καρπίσιον —— σίου —— τὸ, & καρπιδιον —— σίδιον —— ἀ, carpesium.

Καρπος —— ὦ —— ὁ, fructus, ϗῦναμις τῆς φυτῆς; à præt. med. κέκαρπαι verbi κάρπω i. e. ξηραίνω exsicco, quòd καρπὸς cum dicatur cum ad maturitatem cocus est, humore eo deficiente, qui in viriditate ascendebat. ἢ ὅτι τῶ κείρω, τὸ κέκαπον —— præt. κέκαρπα —— passi κεκαρθαι —— ψαι —— πται· ἐξ ἀπὸ καρπὸς. ὁ κοπτόμενος καὶ σεσαφημένος εἰς βρῶσιν.

Καρσιος —— σία —— σιον, obliquus, πλάγιος.

Καρσίως obliquè dolosè.

Καρτανη —— άνης —— ὁ, canistrum, vasis genus: à κάρτος tonsus, scissus; quia ex scissis virgulis contexi solet.

Κάρτος —— ους —— τὸ, pro κράτος robur, vis, potentia; hinc καρτερὸς —— potens, fortis, pro κρατερὸς, & κάρτιστος pro κράτιστος, per literarum metathesin.

Κάρυα —— υων —— τὰ, juglans; παρὰ τὸ κάρη caput; quia gravedinem capiti affert. Vel potiùs, quia est fructus capitatus.

Καρύκη —— ύκης, ἡ, condimentum, ἔδισμα Λυδίον, edulium quoddam Lydorum.

Κάρυον —— υ —— τὸ, nux, juglans.

Κάρος —— ους —— τὸ, festuca; arida & crassa in fœno nondum demesso stipula: à κάρφω arefacio, ficco.

Κάρφω ficco, arefacio —— —— fut. κάρψω —— præt. κέκαρφα.

Καρχήσιον —— σίου —— τὸ, poculum; summa pars mali nautici à cujus similitudine carthesium dicitur poculum circa medium partem compressum.

Κασπάλη —— ης —— ἡ, & καπηλεία —— ἀδος —— ἡ, meretrix; παρὰ τὸ κεκολῆσθαι i. e. κεκολλῆσθαι; ὅτι τὸ κολῶν ἐς συνεῖν, h. e. vocando & exprehendo; quia intrò vocat amasios, si non habeat; si habeat, expellit, ad intrò vocandos alios. Vel à κάσασα, id est, πόρνη meretrix, & λαίη opprobrium, dedecus.

Κάσυς —— υ —— ὁ, tapes, utraque parte villosus; vocabulum Persicum.

Κάσις —— ιος —— ἰδος, frater, soror; quasi γάσις, à γάω genero; cui idem principium generationis. Hinc κασίγνητος à κάσις & γείνομαι.

Κασσα —— ης —— ἡ, meretrix πόρνη: à κάζω orno; quia se illecebrosè κάζει, ornat & fucat. Vel παρὰ τὸ καίειν, ardet libidine: aut etiam quia ἄνευ καίει propè urit.

Κασσίτερος —— ίρου —— ὁ, stannum (Atticè κατσίτερος) παρὰ τὸ διάσσειν τείρεσθαι, quòd facilè teratur; est enim fragile.

Κασσία

Καινύω confuo, reficio; atque ità ut veteramentarii ſolent detrita calceamenta, (Atticè καπιλεύω) a κάπη & ζύω. Sumus τὸ ζύειν filia, agitando eo, perforando aliquid & conn-ctendo.

Κάστωρ —— ορ⊖ —— ὁ, Caſtor, fiber: ζῶον ἀμφίβιον, animal ventriloſum: ideò κάστωρ dicitur quaſi γάστωρ a γάστηρ venter.

Καταβάλλω objicio: a κατὰ et βάλλω

Κατάγω deduco: a κατὰ & ἄγω.

Καταδράω defilio: a κατὰ & δράω.

Κατακοσμέω orno: a κατὰ & κοσμέω.

Καταλαμβάνω accipio: a λαμβάνω.

Καταμέλω animadverto: a μέλω.

Κατασχίζω dilacero: a σχίζω lacero.

Κατασπίλλω perungo: a σπίλλω aſpergo.

Κατατρέω terreo, obſtupefacio; a τρέω.

Καταράομαι imprecor: a κατὰ contrarium ſignificante, & ἀράομαι precor.

Καταῤῥέω defluo: a κατὰ & ῥέω fluo.

Καταστρώδω feſtino: a κατὰ et στρώδω.

Κατατίζω punctis diſtinguo: a τίζω.

Κατατρίβω —— detero: a τρίβω tero.

Καταφυγὴ —— ῆς —— ἡ, refugium: à κατὰ & φυγὴ fuga.

Κατεσθίω devoro, comedo: a κατὰ & ἐσθίω.

Κατέχω —— teneo: a κατὰ & ἔχω.

Κατόλισθ —— ιπ⊖ —— ὁ, trabs tabulatum, ſcala: à καταλείπω, ut ſit trabs in qua ſuperſtructa aliqua moles relinquitur, ut incumbat; &, ſtructura eidem impoſita.

Κάτοπτρον —— όπτρ —— τὸ, ſpeculum; a κατὰ & ὄπτομαι video.

Κατ,αξ —— ακ⊖ —— ὁ, latus, a vir.

Καυκαλίς —— ίδ⊖ —— ἡ, caucalis, herbas; alias καυκάλη ἄγει⊖. Dici poſſit quaſi καυλίς, καυλίον, quia arefacit et exſiccat.

Καυλὸς —— ῦ —— ὁ, haſtile; τὸ ἄνεργον τῦ δόρατ⊖ caulis; id quod ſupra terram ſimpliciter aſſurgit: ad cujus ſimilitudinem haſtile dicitur.

Καῦρ⊖ —— αύρα —— ὁ, ſors. κλῆρ⊖.

Καυκίζομαι laſcivio, ſaltare laſcivius. forſan κελεύδας ὑποδήματα, calceamenta muliebria indutum.

Καύσων —— ων⊖ —— ὁ, æſtus: à καίω uro.

Καυχάομαι —— ώμαι, glorior —— fut. καυχήσομαι —— præt. κεκαύχημαι —— aor. 1. ἐκαυχησάμην, ab αὐχέω glorior.

Καύχημα —— ηματ⊖ —— τὸ, gloriatio.

Κέγχρος vel κέγχρος —— ου⊖. ἡ. hordeum toſtum; à κέω & χρόα, ob uſtum colorem, h.e. uſtione contractum.

Κε.

Κέαρ, et crafi κῆρ —— ῆρος, τὸ, cor: à καίω uro; quia cor eſt caloris fons. Vel à κεάζω divido, ſcindo; quia dolore diſſindatur.

Κεβρόνης — ᾱ — ὁ, cebriones; nomen avis.

Κέγχρος — ου — ὁ, milium.

Κέδματα — ἀτων — τὰ, dolores magni: à κήδω laedo: quia dolore quasi secent.

Κεδνὸς — ἡ — ὀν, venerandus, egregius, bonus: à κήδω curo ut sit cui â dignus. Vel a κοέω i. e νοέω intelligo.

Κέδρος — ου — ἡ, cedrus: à κείδω findo: quòd κέδρου ῥᾴδιας facilè findatur.

Κέδρωσις — εως — ἡ, vitis alba.

Κεῖμαι jacio (synæresi à κέϊμαι) — fut. κείσομαι — imperf. ἐκείμην — ἔκειτο — ἔκειντο à κέω cubo; ut sit quasi κέκειμαι.

Κείρω tondeo — fut κερῶ — pret. κεκάρκα — aor. 1. ἔκειρα.

Κεκμηῶτι laboranti, defatigato: à κάμνω laboro — fut. καμῶ — κεκάμηκα, Ζυγκεκμηῶτι — κέκμηκα, participium, ἐκκολῆ Ἰωνικῶς pro κ — κεκμηκὼς — ότος — ότι & metrigratiâ κεκμηῶτος — ῶτι.

Κέλαδος — άδος — ὁ, strepitus, θόρυβος, ταραχή; à καλέω voco, sc. tumultuosè. Vel a κέλλω jubeo, hortor, & ἄδω abundè: quòd fieri non solet sine strepitu quoque.

Κελαρύζω murmuro — ύσω — υκα. De aqua dicitur molliter scaturiente, & inter fluendum sibilante: à κέλαδος strepitus, & ῥύω fluo.

Κελαδὶς — ῖδος — ὁ, galgulus, avis perni similima: ἢ κέλλω vel κελέω citer curro.

Κέλευθος — εύθου — ἡ, via, Pl. τὰ κέλευθα, ab ἐλεύθω venio, pleonasmo m. ῥῦ υ.

Κελεύω jubeo — fut. εύσω — εὐκα: à κέλομαι jubeo, hortor.

Κέλης — ητος — ὁ, equus desultorius, a κέλλω celeriter curro: quòd sit velox.

Κέλυφλον — φλου, τὸ, securis: à κείρω secare.

Κενὸς — ἡ — ὀν, vacuus: ab ἐνέω inanio, & otiosè præpositio.

Κεντέω — ῶ — pungo — fut. ήσω — ηκα: a κέντρον pungere.

Κεντυμβρῶν — ῶνος — ὁ, tactus, dissimulatus: à κεντέομαι.

Κέντρον — ντρου — τὸ, aculeus: à κεντέω.

Κέφος — ου — ὁ, cephus; avis marina levissima. Item, homo levis, stolidus; à κοῦφος levis.

Κεφαμεὺς — εως — ὁ, figulus: à κέφαμος terra figularis,

Κέφαμος — άμου — ὁ, urceus: quasi ἐφαμος, ab ἔφα terra. Vel a κάω uro, & ἔφα terra. Vel a χέω misceo: quia ad vasa figulina componenda opus est terrâ bene mistâ & temperatâ.

Κεφατοφόρος — ὁν, corniger: à κέρας cornu, & φορέω gesto.

Κέρας — ατος — τὸ, cornu; a κάρα caput; cujus est gemmen & ornamentum.

Κεράσιον — ίου — τὸ, cerasum; κέρασος cerasus arbor: à Cerasunte urbe, ubi abundè proveniunt.

Κεραυνὸς — αύνου — ὁ, fulmen: a κείρω ic indo & αὔω uro: fulmen enim penetrat & uritVel παρὰ τὸ κεραίζειν καὶ αὔειν: ut

ut sit metaphora ab animalibus quæ cornu petunt. Vel a κείρω & αὔω fulgeo; fulmen enim non est sine fulgure.

Κέρδος —— ους —— τὸ, lucrum; à κέαρ ἄδω, quia cor oblectat.

Κερκὶς —— ίδ —— ἡ, radius textoris: ἀπὸ τῆς κρέκειν, quod est ἴχειν, transpositâ litterâ.

Κέρκος —— ου —— ὁ, cauda: à κείρω puto; quia sæpe agitatur & quasi pulsatur.

Κέρκωψ —— ωπος —— ὁ, versutus, astutulentus; a κέρκος cauda, & ὤψ vultus. Dicitur videtur, quòd velut in facie caudam habeat, quâ blandiatur aliis, & eos inficiat.

Κέρμα —— ατος —— τὸ, nummulus minutus, tegmentum æris; à κείρω seco.

Κερκαλέος —— έα —— εον, raucus; à κερκίζω exaspero.

Κεφαλὶς —— ίδος, ὁ, mugil.

Κεύθω occulto —— fut. εύσω —— κα; à κέω jaceo.

Κεφαλαία —— ίας —— ἡ, capitis dolor, a κεφαλὴ caput, & ἄλγος dolor.

Κεφαλὴ —— ῆς —— ἡ, caput; ab Hebr. כפל duplicavit; quòd omnia in capite sunt ferè dupla; bini oculi, binæ aures, bini nares. Vel ἀπὸ τῆς κοιλοφώνης, à cavitate. Vel quasi κορυφὴ, quòd ἐν αὐτῇ κεῖται τὸ φῶς, i.e. in capite sint oculi, qui sunt corporis speculatores.

Κεφάλιον —— ίου —— τὸ, caput; à κεφαλή.

Κεφαλῶν —— ῶνος —— ὁ, piscis, capito; à κεφαλή.

Κέω findo —— fut. ήσω; unde κεάζω, τὸ χέζω.

Κυ.

Κῆβος —— ήβου, cebus; ex similarum genere.

Κῆδος —— εος —— τὸ, cura, sollicitudo; à κῆρ & ἴδω; cura enim & tristitia quasi cor edunt.

Κοιλία —— ίας —— ἡ, venter.

Κόκκυξ —— υγος, vasculum, in quod conjiciuntur sordes, à κεύθω occulto. Vel a κολάζω.

Κολάω mulceo —— fut. ήσω —— præt. ηκα, decipio; à כל Kal vox.

Κολὶς —— ίδος —— ἡ, macula; à κολόω uro; ut sit ustione facta.

Κομὸς —— ὸν, ὁ, camus; à κλίμπω flecto; quia flectat equum.

Κῶξ —— ῶκος, & κηὺξ seu κανὺξ, Cevx, halcyonum mas.

Κῆπος —— ήπου, ὁ, hortus; à κατέχω, i.e. ventus & aura, τὸ πνεῦμα κατασχόμενον.

Κηπωρὸς —— ὸν, ὁ, olitor, hortulanus: à κῆπος.

Κὴρ —— κηρὸς, fors, fatum; à κείρω seco; quòd filum vitæ secet.

Κῆρ —— κῆρος, τὸ, cor: ex κέαρ, per crasin.

Κηρίον —— ίου —— τὸ, favus: à κηρὸς —— ὸν, cera.

Κηρὸς —— ὸν, ὁ, cera: παρὰ τὸ καίεσθαι ῥᾳδίως, quòd facilè comburatur & ardeat. Vel ὅτι κηρύσσεται ῥεῖ: quòd fluat, ab igne liquefacta.

Κηρύκιον —— ίου —— τὸ, folliculi fabarum, rejectamenta: à κείρω seco: quia resecantur.

Κηρύκιον —— ίου —— τὸ, gluma nodi.

κηδεὺς——εῖσα——εῦσαι, decanus, præpositus; à κηδεύω præsideo.

κῆτος——ους——τὸ, cetus, maximum animal immane; à κεῖμαι, i. e. κεῖσθαι jaceo; quia jacet tanquam moles ingens.

κηφὴν——ῆνος——ὁ, fucus; quasi κηφλὸς a κλάω edo, quia edit tantum non operatur. Vel quasi κηφλὸς à κηγὸς fatuus, ineptus.

Κι.

Κίβδηλος——η——ον, adulterinus, fucatus, scoriam admixtam habens; quasi χίδηλος à Χίος, quæ urbs est inter Samum & Lesbum, & δηλέομαι. Athenienses enim quos Chiorum nummos rejiciebant, eos solebant χίζειν, i. e. X litterâ notare, ad significandam κίβδηλον φανλότητα, i. e. nummi improbitatem. Vel à κίβδης lutum, metallorum scoria; ut κίβδηλος fit impurum, luteum, cui scoria admixta est.

Κίβισις——ιος——ἡ, pera; ubi κεῖται βόσις, id est, cibus reponitur. Vel à κίω eo, & βόσις cibus; quòd viaticum, id est, cibum itineri paratum servet.

Κιβώριον——ίου——τὸ, fructus fabæ Ægyptiacæ, & genus poculi ex illo fructu factum.

Κιβωτὸς——οῦ——ἡ, arca; παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐν αὐτῇ τὶ βόσιν, quòd in ea reponatur cibus.

Κιγκλίζω crebrò moveor——ίσω——ισα; ἀπὸ τῆς κίγκλου, ave caudam quatiente.

Κίγκλος——ου, ὁ, cinclus: avis quædam, quæ crebrò caudam movet; à κινέω moveo, & κλόνος.

Κίδαρις——ιος——ἡ, tiara, pileus Regius, apud Persas.

Κιδάφη——ης——ἡ, vulpes; & κιδαλόφη vulpes dolosus.

Κιδάρα——ας——ἡ, cithara, παρὰ τὸ κινεῖσθαι, ῥᾳδίως, quòd facilè moveatur. ἢ παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ἔρωτα τοὺς ἀκροωμένους, quòd audientes ad amorem alliciat.

Κίκι——εως——τὸ, Cici arbor, quæ & κρότων. Latinè ricinus.

Κικκάβη——ᾶβης——ἡ, noctua.

Κίκυς——υος——ἡ, robur, vis, δύναμις; παρὰ τὸ κίνεσθαι eo, quia robur apparet ex motu.

Κίκλις——ιος——ὁ, Cilicia oriundus. Nomen ἐθνικόν.

Κιλλίβις——ιτος——ὁ, mensa tripes.

Κίλλος——ου, Doricè, Asinus.

Κίμβιξ vel κίμβιξ——ικος——ὁ, nimis parcus, sordidus; ἀπὸ τῆς κιβδήλου χρυσοῦ. à κεῖμαι repono, & βαιὸς parvus; ut sit, qui tenuissimas res, tanquam cimelia reponit.

Κυνάλωπηξ——εκος——ἡ, canum cibus; quasi κυνοτρόφος, id est, canum esca.

Κινάδος——ου, ὁ, vulpes; παρὰ τὸ κινεῖν καὶ σείειν. quòd impudenter se moveat. ἢ παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν ὕδατι.

Κίνδαλος——ου, ὁ, paxillus; κινεῖν movere, & ἄλις satis. vel ἄλλεσθαι quoniam mobilis.

Κινδυνεύω periclitor——fut. σω prætervenio; à κίνδυνος periculum.

Κίνδυνος——υνου, ὁ, periculum;

à κινέω moveo, & δέος timor, periculum enim movet metum. Vel quasi κινόδινος, & syncop. κινδινος; παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ὀδύνας, quòd dolorem pariat. Vel à κινέω & δῦνω infortunium. In periculis constitutos infortunium invadit.

Κινδυνώδης —— ες, periculosus; à κινδυνος.

Κίνεω moveo —— fut. ήσω —— præt. κεκίνηκα; ab ἴν nervus, vis; quia motu indicantur vires. Vel à κίω eo.

Κίνευρον —— υ, ὸ, cincinnus.

Κίννα —— ας, ἡ, cinna, gramen.

Κίνναβος —— ἄβεως —— ὁ, exemplar. τὸ εἰδωλον παρὰ τὸ πλάσσω καὶ οἱ ζωγράφοι βλέποντες διατυπώνται πλάττοντες καὶ γράφοντες.

Κιννάμωμον —— ώμου, τὸ, cinnamomum.

Κινύρομαι lugeo, lamentor, à κινύρα —— ὑρος, instrumentum musicum, querulas & lamentabiles pulsatu reddens voces, παρὰ τὸ κινεῖν τοὺς νεύρους, quòd nervos moveat.

Κίρκος —— υ, ὸ, accipitrum species.

Κίρρος —— ος —— ὸν, fulvus; à κιρόω uro.

Κισσὸς —— ῦ —— ὸ, varix, & tumor pedum.

Κίς —— κιδὸς —— ὸ, vermis, qui in ligno & frumento nascitur; à κίω seco.

Κίστη —— ης —— ἡ, cista; vel κιστὶς —— κιστίδος, ἡ; παρὰ τὸ κεῖσθαι, quod ibi res positæ jaceant.

Κίστος —— ης. Vid. κίστη.

Κίστος —— υ —— ὸ, cistus, frutex.

Κίτρεα μῆλα —— τὰ Persica, Medica, & aurea Hesperidum poma.

Κίτρα, vel κίτρος —— ης —— ἡ, pica, malacia. Γυναικεῖον πάθος, morbus mulierum prægnantium; à pica ave, quæ terræ glebas edat.

Κίττη vel κίτος —— ὸ, hedera; à κίω findo; quia hedera alias arbores scindit & perdit. Vel à κυέω ofculari, quia alias arbores amplexatur, & quasi osculatur. Vel à κίω eo, quòd in parietes latè serpat.

Κιχάνω invenio, assequor —— fut. κιχήσω à κιχέω —— præt. κεκίχηκα; à κίω eo, & ἄω capio.

Κίχλη —— ης —— —— ἡ, turdus.

Κιχλίζω —— fut. σω —— præt. κέκιχα turdos edo, lascivè rideo, κιχλισμὸς γελὼς, & ἀμύητος.

Κιχώρη —— ώρης —— ἡ, cichorium.

Κίω vado, eo; defectivum, & poëticum.

Κίων —— ονος —— ὁ, ἡ, columna; à κίειν καὶ ἀείρειν εἰς ὕψος, id est, quòd sursum quasi eat & ascendat.

Κλ.

Κλαγγαίνω —— gruo —— ήσω —— præt. κέκλαγγα; à κλαγγὴ clangor; propriè gruum: à κλάζω clamo.

Κλάδος —— ἄδου —— ὁ, ramus; à κλάω frango; quòd facilè frangi potest. Vel παρὰ τὸ καλὸν εἶδος ἔχειν, quod rami teneri & virescentes pulcritudinem quandam præ se ferre videantur.

Κλάζω frango —— —— fut. άσω —— præt.

præt. κέκραγα, clamo, clango, —— fut. ξω —— κα.

Κλαίω lugeo, lacrymor: a κλάω frango. Vox flentium fracta est & abrupta. —— fut. κλαύσω —— præt. κέκλαυκα.

Κλαμβὸς —— ὴ —— ὸν, mutilus; a κλάω frango.

Κλόμφος —— ίνη —— ον, fractus; partic. a κλάομαι.

Κλάσμα —— ατος —— τὸ, fragmentum: a κλάω frango.

Κλαυθμὸς —— οῦ —— ὁ, fletus: a κλαίω fleo: κλαύσω.

Κλάω frango —— fut. κλάσω —— præt. κέκλασκα —— aor. 1. ἔκλασα.

Κλεὶς, εἰδὸς —— ἡ, clavis τὴν κλειδὶ, τῶν κλεῖδα, ϑ κλεῖν: κλεῖδες, κλεῖδας & κλεῖς, a κλείω claudo; ut clavis a claudendo. Dicitur & κληὶς —— ίδος.

Κλέπτης —— ου, ὁ, fur: a κλέπτω furor.

Κλέπτω furor —— ψω —— præt. κέκλοφα, usitatiùs, attice κέκλοφα, præt. med. κέκλοπται, undè κλοπὴ furtum. κλέπτω autem dicitur a καλύπτω celo: quòd homines furta celare cupiant. Vel a χαλέπτω noceo.

Κλέπτων —— ωσα —— ον, furans: part. præs.

Κλέψας —— ασα —— αν, partic. aor. 1. a κλέπτω —— ψω —— aor. 1. ἔκλεψα, κλέψον, κλέψαιμι κλέψω, κλέψας κλέψασ.

Κλεαρία —— ίας, ἡ, Helleborus, herba.

Κλήϑρα —— ήϑρης, ἡ, & κλῆϑρος alnus; a κλάω frango: quia alni lignum est admodum fragilis.

Κλῆμα —— ήματος, τὸ, palma: a κλάω frango: quia fragilis.

Κληρονομέω hæredito —— fut. ήσω præt. —— ηκα, qui κλῆρον νέμει: a κλῆρος hæreditas, & νέμω distribuo, divido; ut sit, qui sortem seu hæreditatem dividit cum alio. Vel a κλῆρος et νέμω, id est, habeo, obtineo: ut sit, qui hæreditatem sortitus sit.

Κληρονομία —— ίας —— ἡ, hæreditas.

Κληρονόμος —— ήρου —— ὁ, hæres.

Κλῆρος —— ήρου —— ὁ, sors, instrumentum, quo sortimur: a κλάω frango, et ἔρις contentio: quòd veteres sortibus utebantur ad lites dirimendas, et quasi frangendas.

Κλητὸς —— ἡ —— ὸν, vocatus: a καλέω voco —— pr. pass. κέκλημαι —— σαι —— ται, indè κλητός.

Κλιδάδιον —— ίου, cl ibatium, herbag nus, quæ et ἰξίνη dicitur.

Κλίβανος —— άνου, clibanus: propriè in quo hordeum coquitur. *Etym.* Doricum esse ait pro κρίβανος. Il *Eustathius* ex origine explicans dici vult, quasi κριθῶν βανὸς, hordei scrobax.

Κλίτος —— αχος, scala, gradus; a κλίνω inclino.

Κλῖνον, arrige, inclina —— aor. 1. imper. a κλίνω —— ξ. κλινῶ —— præt. κέκλικα —— aor. 1. ἔκλινα κλῖνον, κλίναιμι, κλίνω, κλίνας, κλίναις.

Κλόνος —— ου, ὁ, tumultus, strepitus; a κλάω frangere: ut frangor

gerà rango; fractio enim est obstrepera. Aut à κλύειν audire, ut κλύσθ sit, qui latè exaudiatur.

Κλύζω abluo —— fut. ύσω —— prat. υκα.

Κλυτὸς —— ὴ —— ὸν, clarus: q.d. auditus de quo multa audiuntur, celebris; à κλύω audio.

Κλωβὸς —— ὸ —— ——ὸ, cavea avium: à κλείω claudo; quia aves ibi includuntur.

Κλώζω graculor —— f. ώσω —— prat. ωκα, clamo more graculorum; à κλοὶ graculus. Vel ἀπὸ τὸ κλώ, id est, κέκλωκα voco.

Κλώθω neo —— fut. ώσω —— ωκα, quasi κέκλωσ ἔθω, artificio è compono. Hinc Anglice Cloath.

Κλὼν —— ωνὸς, ramus, vel surculus, qui amputari solet: à κλάω frango, amputo Vel κλάω flecto; ut κλῶνες sint ramuli teneri & flexiles.

Κλωπὴ —— ωπὸς —— ὸ, fur, ὁ κλέπτης, à κλέπτω furor.

Κν.

Κνάω & κνέω scindo —— fut. ήσω —— pr. ηκα; à κνάειν scindere, vel κνάνω occido, per tync.

Κνίσμαι —— 1695.

Κνίφος —— ώδ —— ον, obscurus; à κνίφος caligo, tenebræ.

Κνυὰξ —— ὶκ —— —— ὸ, lupus, Suid.

Κνύμη —— ἡμης —— ἡ, tuba; quasi κινύμη, à κινεῖν movere.

Κνυσάω prurio —— fut. ήσω —— prat. κα.

Κνίδη —— ίδης —— ἡ, urtica. Sic dicta, quia κνίζει, id est, cum prurita quasi mordet.

Κνίδιον —— ίου, τὸ, atriplex herba, Cnidium.

Κνίσσα —— ίσσης —— ἡ nidor, fumus ex sacrificio; ἀπὸ τῦ κνᾶν (ὃ σημαίνει, τὸ ξύειν) γίνεται κνίζω —— fut. ίξω, ἐξ ὃ κνίσσα κρὶ κνίσσης, quia nares κνίζει, id est, afficit & quasi rodit. Aut à κνίσειν urere; quia ex pinguedine incensâ oritur.

Κνυζάω garrio, & κνυζίω —— ήσω —— ηκα.

Κνώδαλον —— ὁλ —— τὸ, bestia; propriè qui dem τὰ τῆς θαλάσσης ζῶα; κνώδαλα, (à κνάω moveo, & ἅλς mare) quòd in mari moveantur. Καταχρηστικῶς tamen ὄνομα τούτων τῶν θηρίων de omnibus feris usurpatur. Et dicitur quasi κυνώδαλον, à κύων canis, & ἁλίσκω capio; quòd bestiæ à canibus venaticis capiantur.

Κο.

Κοιλόμορος —— ——ος, ὁ ἢ ἡ ἠλίθιος, amens; ἀπὸ τῦ ἠλιθος, ἢ τὸ κοῖλον, ὃ δεῖ νοεῖν, q. ut res vanas meditatur. Suid. dicit, κοιλόνουν εἶναι τὸν ἐκ τῆς κοιλίας μόρον, id est, eum, qui judicio errat.

Κόαξ vox ranarum, ὀνοματοποιητικῶς.

Κόβαλος —— άλου, ὁ, literator, furum dicax, ὁ βωμολόχος: quasi κακὸς βάλλων, à κακὸς malus, & βάλλω jacio. Improprè dicitur de alcatore astuto, ὁ κακὸν ἔτος τοῦ

νοῦν κὴ δεινὸς εἰ τὸ βέλλειν κὴ πυκάζειν τοῖς πεσσοῖς ἢ ἀγρυπνάλοσε, ὁ παχὺς ῥηγ. πᾶμ τὸ βάλλειν.

Κόχλις —— ωος —— ὁ, radula, quâ calceus raditur.

Κόγχη —— ης —— ἡ, concha, ostreum

Κοϑμεύω horreum in furno torreo.

Κόθορνος —— ου —— ὁ, cothurnus.

Κοΐζω grunnio —— fut. σω —— pr. ax: a κοῖ propriè suum.

Κοιλαίνω excavo —— fut. κοιλανῶ —— præt. κεκοίλαγκα: à κοῖλος cavus.

Κοιλία —— ας —— ἡ, venter; à κοῖλος cavus: venter enim cavus est. Vel quasi κολία, à κόλον cibus: quia cibum capit.

Κοιμάω dormio —— fut. κοιμήσω —— præt. κεκοίμηκα —— aor. 1 ἐκοίμησα: à κεῖμαι jacio.

Κοινὸς —— ἡ —— όν, communis, à κεῖμαι. ut sit ὁ πᾶσι συγκείμενος, id quod omnium usui exponitur.

Κοινωνέω communico —— fut. ήσω præt. ηκα; à κοινὸς communis.

Κοινωνία —— ας —— ἡ, communio; à κοινός.

Κοῖξ —— coix, planta.

Κοίρανος —— ανε —— ὁ, princeps, dominus. ὁ ἐπὶ καιροῦ ἀνάσσων διὰ τὸ καιρός, οἱονεὶ ὁ τῆς καιροῦ κύριος: qui ad tempus imperat: quasi temporis dominus. Vel à κῦρος autoritas, quam dominator habet in subjectos.

Κοίτη —— ης —— ἡ, cubile: à κεῖμαι cubo.

Κόκκυξ —— υγος —— ὁ, cuculus avis, qui & κοῦκκος; παρὰ τὸ κόκκυ φωνεῖν, à sono quem dit.

Κοκυάω —— οῖ, majores, avi: à κόπτομαι lugeo: & de iis dicitur qui jam sunt κεκομμένοι, i. e. qui recisi sunt et mortui, seu quos jam planximus.

Κολάζω castigo, punio —— άσω —— ακα τιμωρεῖσθαι. Propriè κολάζειν est, quod nimium est reprimere & frænare.

Κολακεία —— ας —— ἡ, assentatio: à κόλαξ adulator.

Κόλαξ —— ακος —— ὁ, adulator: a κόλον cibus, quem quærit. Nam mensam alienam sectatur: vel à κολλάω adhæreo: quòd cibi gratiâ, patrono suo adhæreat.

Κολαρεὶς —— ὶδος —— ἡ, colaris avis.

Κολαφὸς —— ὸς —— όν, glaber.

Κολαφίζομαι —— σομαι, colaphis cædo; à κόλαφος —— ου, ὁ, colaphus: ictus τῆ κολάφῳ, i. e. tundentis.

Κολοβρίζω proculco. τύπτειν εἰς γαστέρα. κῶλον γὰρ τὸ παχὺ ἔντερον. Aristoph. interp.

Κολεὸς —— οῦ —— ὁ, vagina: quasi κοιλεὸς, a κοῖλος cavus.

Κόλλοψ —— οπος —— ὁ, corium: propriè durissimum in boum cervicibus et dorsis, ex quo glaten fieri solet. Dictum, quia ἀπὸ τοῦ κόλλα ὀλίσθημα, id est, glutinum

glutinum coquitur.

Κόλλυβος ——— ύβα ——— ὁ, collybus, & κόλλυβον ——— τὸ, ——— nummi species, cui bovis imago impressa erat. Quasi κολλώδης βοῦς, quia bos & moneta in unum coaluere; & quasi conglutinabantur. Est etiam æs parvum, vel minutula moneta; à κόλλυ mutilum, & λαβεῖν accipere; quòd perexiguum sit, & quasi mutilum accipitur.

Κολλύριον ——— ρίου ——— τὸ, collyrium; vel κολλύριον, medicamentum oculorum; παρὰ τὸ κολλᾶν, vel κωλύειν τὸ ῥεῖν, id est, quòd oculorum fluxum sistat.

Κολοβὸς ——— ὴ ——— ὸν, mancus, mutilus; à κόλος idem; à κολόω trunco.

Κολοιὸς ——— οιοῦ ——— ὁ, graculus; à κλῶ, τὸ σημαίνω καὶ κλάζω clamo, fit κλὸς, καὶ πλεονασμῷ, κολοιὸς, quia est avis clamosa.

Κολοκασία ——— σίας ——— ἡ, vel κολοκάσιον ——— τὸ. colocasia, radix fabæ Ægyptiæ; à κόλον & κάζω, quòd ventrem ornet.

Κολοκυνθὶς ——— ίδος ——— ἡ, κολοκύνθη & κολοκυνθίον, cucurbita. Dici videtur, quòd κόλον κινεῖ, ventrem moveat.

Κολοσσὸς ——— σοῦ ——— ὁ, colossus, statua visendæ magnitudinis. In specie statua ænea solis apud Rhodos. *Vid. Adag. Colossi Magnitudo.* *Etym.* ducit παρὰ τὸ κολούειν ὄψιν, id est, ἐλαττοῦν, quòd oculi minores sunt, quàm ut eam visu comprehendant.

Κολύω ampuro ——— f. σω ——— pr. κα

Κολοφὼν ——— ῶνος ——— ὁ, colophon, finis. κολοφὼν πάσης, ἴλατον τέλος. *Vid. Adag. Colophonem imponere.*

Κόλπος ——— ου ——— ὁ, sinus; à κοῖλος cavus; vel à καλύπτω, quia in eo aliquid absconditur.

Κολυμβῶν ——— ῶντος ——— ὁ, urinator; à κολυμβάω nato. Dorienses dicunt κολυμπᾶν· quia natantes κάλλει φαίνεσθαι non apparent toti.

Κολχικὸν ——— οῦ ——— τὸ, Colchicum, herba venenata.

Κολωνὸς ——— οῦ, ὁ, jugum, locus altus; à κωλύω impedio; quia celeriorem progressum itinerantium impedit.

Κόμαρος ——— άρου ——— ὁ, arbutus.

Κομίω alo, curam gero ——— fut. ίσω ——— præt. ίκα; indè κομίζω ——— fut. σω, curo.

Κόμη ——— ης ——— ἡ, coma; cæsaries curiosiùs cultа: παρὰ τὸ κομῶ curo; vel à κοσμέω orno, quia capitis ornamentum est.

Κομίζω porto ——— fut. σω, Att. κῶ ——— præt. ικα gesto, veho, curo; à κομέω curo.

Κόμμι ——— τὸ, gummi, ἄλλαντος quòd ex arbore incisâ, κακομοιρῶν, fluat, ut ex oculo lacryma.

Κομμὸς ——— οῦ ——— ὁ, fucus, ornatus accuratior: à κομέω curam gero.

Κόμπος ——— ου ——— ὁ, crepitus, sonitus; propriè apri dentes acuentis; à κόπτω dens molaris: quod à κόπτω; quia præ cæditet molit cibum.

Κόμψος ——— η ——— ον, sciens, elegans, facetus: propriè ornatus;

ornatus: a κοσμέω ornо.

Κόγχος —— ου —— ὁ sonitus strepitus; παρὰ τὸ κονεῖν βοὴν, clamorem movendo.

Κόγχυ pocula. Barb.

Κονδύλη —— ης —— ἡ, digiti articulus: a κάμπτω flecto; quia circa condylos fit flexura digitorum. Vel a κονεῖν operari: manus enim operatur junctura-rum famulatio. Vel à κινῶ moveo: quia semper est in motu.

Κονίλη —— ης —— ἡ, cuniculus, origanum sylvestre.

Κόνις —— εως —— ἡ, pulvis: à κείρω urere: est enim cinis pulvis, ex re usta nascens. Vel a κόπτω seco: pulvis enim est terra in grumos & partes minutissimas secta. Vel à κινέω moveo: quia facilè movetur & excitatur.

Κονὶς —— ίδος —— ἡ, lens —— lis: à κονίς —— ιος, quia ut pulvis.

Κόνναρος —— ου —— ὁ, connarus, arbor Alexandriæ.

Κόννος —— ου —— ὁ, barba: a κινέω moveo: quòd frequenter moveatur. Vel quasi γένυος, a γένυς mentum, ubi est positus.

Κόντος —— ου —— ὁ, contus, remus: à κεντεῖν, quòd impellat navim.

Κόπος —— ου —— ὁ, labor, molestia, lassitudo, defatigatio: a κόπτω laboribus, premor, vel lassor.

Κοπρεία —— ίας —— ἡ, finetum sterquilinium.

Κόπρος —— ου, stercus, fimus: à κοπτω molestus: quòd retinuo excrementorum sit periculosa & molesta. Fust. refert κοπρόω ad κῆπος hortus: quasi stercus ad hortos fœcundandos adhibeatur. Hyg. vult dici κόπυος, à κάτω fundo & πύος tranquus; quòd per corporis meatus excernatur.

Κοραλλίον —— ίου —— τὸ, corallium παρὰ τὸ περιβάλλω ea τῇ κόμῃ quòd ex mari rejiciatur.

Κόραξ —— ακος —— ὁ, corvus: quòd κόρος est, i.e. ater colore. Aut κράζω vel κρώζω clamo, crocito: quia ζῶον κραυπνὸν, i. e. animal clamosum.

Κοράσιον —— ου, puella: à κόρη puella.

Κορδύλη —— ύλης —— ἡ, ligula.

Κόρδυλον —— ύλου, fustis.

Κορέω —— ῶ facio, verro. —— fut. ήσω —— ησα: à κείρω tondeo; vertere, est velut tondere solum. *Silii sordes verrere.*

Κόρη —— ης —— ἡ pupilla, puella: a κορέω verro, purgo: quia mundities studiosæ esse solent adolescentulæ.

Κόρθυς —— υος —— ἡ, agger. à κόρυς —— υος, galea: a similitudine galeæ. Vel à κορυφὴ vertex.

Κόρος —— ου —— ὁ, satietas: à κορέω satio.

Κορυβαντιάω —— ῶ, corybantum: more Corybantis —— fut. άσω —— præt. ασα: à κορύσσω armo, & βάλλω eo: quòd armati soleant ire & saltare.

Κόρυδος —— υδος —— ὁ, alauda: a κόρυς galea: quia habet apicem in capite in speciem galeæ.

Κορύζα —— ύζης —— ἡ, gravedo, humoris a capite fluxio: a κάρη caput, & ζέω bullio, quia velut

velut ebullit è capite.

Κορυβ— —υμβ— —ὁ, cincinnus; à κάρη caput & ῥομβ turbo.

Κορυν— —υνης— —ὴ, clava; à κάρη caput; quod sit fustis capitatus.

Κορυ— —ος— —ὁ, alauda, vide Κόρυδος.

Κορυ— —ος, ὁ, cimex.

Κορυ— —ὴ— —ὴ, vertex; quasi τῆς κάρης ὑψηλὸν locus capitis tectum. Vel quasi κευθὴ, κρύπτω tego; quòd ea pars capitis crinibus tegatur.

Κορυθ— —ὸ— —ὸ, corythus, olea; al. κόρυθος.

Κορων— —ὶς— —ὴ, cornix; dicta, quia κόρη, i.e. nigra. Vel à κόραξ corvus; ut sit quasi corvinus: est enim similis, & corvo minor. Vel quasi κρώστη à κρώζω clamo, crocito.

Κοσκιν— —ον— —τὸ, cribrum; à κρίζω & κινέω moveo, ut sit quasi κατάσκινον, quòd agitato cribro, palea, siliquæ et alia retrimenta excutiantur decisum. Alii ab ἀκρόχυρ hordeum & κινέω moveo, quòd in eo moveatur & cribretur hordeum.

Κραυλματα— —αῦτα— —τὰ, nugæ, corporum minuta præsegmina: à κρὰς pellis, et κρύλλω mulco. Sonat tarquam verbum furi κρωκύλλω, à κρὰς pellis, et κρύλλω lanio.

Κρημνὸν ornus — fut. ήσω — ornavi.

Κρουστης— —ου— —ὴ, ornatus: à κρυμνὸν.

Κρυμβ— —ια— —ιος, lion fius; ornatus; à κρυμνὸν orno.

Κόσμ— —υ— —ὸ, tundus ornatus: à κοσμέω orno; vel quasi κρόσμος à κρίζω orno: Vel παρὰ τὸ κείσθαι κόμμι, quòd ejus artes sint continuæ.

Κορυφ— —υφα— —ὸ, merula; videtur dici à κατῦσις ultio, et ὑφὴ textura; quia est velut ultis seu virgis pennis

Κόσμβ— —υμβ— —ὸ nodus fimbriatus. Vel à κρίζω orno, et ἀμβαίνω circumeo: ut sit nodus, qui ornatûs causâ; alicui immittitur.

Κοτέω irascor— —ιμ. ἔσω— —pr. κκα; à κότος ira vetus. Propriè κότος dicitur ὀργὴ ὀπτωμένη καιρὸν εἰς τιμωρίαν; à κείμαι, ut sit ira reposita in vindictam.

Κότιν— —ίνε— —ὸ, oleaster.

Κότιν— —νι— —ὰ caput; & κοτύλη — —ίδος. Ita dicitur, quia multas habet κοτύλας, id est, cavitates. Vel est κοίτη, cubile sensuum.

Κοτταβίς— —άβου, ὁ, genus ludi convivalis.

Κότυλ— —υμ— —ὸ, merula, avis & piscis.

Κότυλ— —ύλη, ὁ, cotylus, poculi genus.

Κῦμμι, cummi, potio; à κιρνάω misceo: est enim potus ex frugibus aquâ mistis.

Κυρσὺς— —σεως— —ὁ, tonsor: à κείρω tondeo

Κῦφ— —όφω— —κύφων, vanus, levis.

Κυφότερ— —ίσχ— —ον, anguidicr: à κύφος κυφ

Κοίν—

Κόφτ⊙——ι——ὁ, corbis; à κόπτω scindo; quia corbis fit ex sectis viminibus: vel à κόπ⊙ labor, quia portantibus oneri sit.

Κόχλος——ακ⊙——ὁ, lapillus: vel κάχληξ——ηκος.

Κόχ⊙——όχυ——ὁ, humor abundè fluens.

Κοχώνη——ώνυς——ἡ, coxendicis commissura.

Κόψιμ⊙——ψυ——ὁ, copsimus: genus Arboris.

Κόψυκος——υκ——ὁ, merula.

Κρ.

Κραββατ⊙——άτυ——ὁ, grabatus: lecti genus: παρὰ τὸ κρημνῶν τοὺς βάσεις, à suspendendo pedes. quòd sic in leticis portarentur, ut pedibus terram non contingerent. Vox corrupta est ex Latinâ; vel à κάρα caput, & βατὸν pervium; quasi καραβατον, quòd in eo capite recumbamus.

Κραγγόνες——ων, crangones: pisces de genere squillarum.

Κράδη——άδης——ἡ, surculus, ramus ficulneus: à κλάδ⊙ ramus, λ in ρ liquescente.

Κραδία——ίας——ἡ, poët. cor: pro καρδία, ἀπὸ τῦ κραδαίνεσθαι ἡ πάλλεσθαι, quòd moveatur & saliat.

Κράζω clamo——fut. κράξω——prær. κέκραχα.

Κραίνω perficio——fut. κρανῶ——prær. κέκρανμαι, efficio tanquam imperante manu: à κράω impero: ut sit quasi κραίνω.

Κρανιαλγία——ία, crapulor——fut. ήσω——prær. ηκα: ex κρανίαλγα crapula. Propriè significat gravedinem capitis ex nimia vini ingurgitatione obortam, quâ caput quasi vibratu quodam concutitur: à κάρα caput, & πάλλω concuti.

Κραιπνός——ὴ——όν, velox; ab ἁρπάζω capio: ideò, quòd rapidè, raptim, & velociter idem significent.

Κραῖρα——άτος——ἡ, caput: à κάρα.

Κράμβη——ης——ἡ, crambe, brassica; quasi κραπάμβη, quia ὡς κάρα ἀμβαίνει i.e. capitata surgit & crescit.

Κραμίδ⊙——ι——ον, aridus: à καίω uro; vel à κραυ⊙ aridus.

Κρανεία——ας——ἡ, cornus: à κρᾶνον caput: quia capitatum fructum fert.

Κρανία——ῶ perficio: pro κραῶ, à κρᾶνον.

Κράνιον——ίυ——τὸ, cranium, calvaria: quasi κρανίνιον, à κρᾶν caput.

Κράσις——ε⊙——ἡ, gramen; quod & γρᾶσις à γράω comedo. Hinc Angl. Grass.

Κρατερός——ὰ——όν, validus: à κράτ⊙.

Κρατέω teneo, vinco, impero——fut. ήσω——pr. ηκα: à κράτ⊙.

Κρατὴρ——ῆρ⊙——ῆρος——ὁ, crater; quasi κιρατὴρ, à κεράννυμι misceo.

Κράτιστος——ίστη——ον, fortissimus: à κράτ⊙.

Κραταιόω——corroboro, munio, firmo,

…mo—fut. νῶ—— prat. ϗκα: …κάτω.

…γάζω clarne—— fut. άσω—— …rat. αχα: a. κραυγὴ clamor; quòd …κράζω.

…ός—— ᾶ—— ον, aridus; …quasi κεκαυμένος ἀπὸ καίω uro.

…ας—— ατος—— τὸ, caro; ποι…ὸ πᾶν σῶμα ἔμψυχον, ὅ ἐστι, πλὴν ψυχῆς. …ὸ δὲ κρέας ἅπαν ἔμψυχον ἐστὶ. omnis …ro caro animata est.

…ίων vel κρείσσων—— ον, melior, …rabilior: a κρατὺς fit comp. …κρατήρ—— κρατῆρα—— …ρέασιν—— κρέασιν, & epenth. τὸ …ρεάσιν. Etym.

…ω tritono: propriè de cithara—— fut. κρέξω—— prat. κέκρε…κα.

…μάω—ῶ, suspendo—— fut. σω …—prat. ακα: à κάρη caput; …ut fit ex capite pendere facio. Vel à κρέας caro; ut fit primò carnem suspendere.

…μάλιον—άλια—— τὸ, crepita…culum; à κρέκω vel κρούω pulso, & ἐμβάλλω immitto: ut fit, quòd solâ injectâ manu pulsatum edit sonum jucundum.

…μος—— ου—— ὁ, piscículus qui …λευράγρα dicitur, quòd lapidem in capite gestet. Unde fortè dici posset a κάρη caput et ἀμάω vomere; quòd capite aliquid quasi vomat.

…νον—— ου—— ——— τὸ, …meficium, jucundum; ex κάρ cor, & ἁδὺ jucundum: quasi κραδύον, sync. κρᾶδυον, mu…τάque δ in γ κρᾶγυον, τὸ πλὴν ψυχῆς ἡδύσμον.

…δμιον—— ώμιον—— —— τὸ, …ista: quasi καράδημον, à κεκὰς vel κᾶρ caput, & δέω ligo; quòd fit capitis ligamentum.

Κρῆμνον—— ῆ—— ——— τὸ, …ctum, herba: à κρίζω scindo; quia est foliis numerosis, in particulas dissectis.

Κρημνὸς—— ῆ—— ὁ, præcipitium, quasi κρεμάμενος, id est, pendens locus

Κρηνὴ—— ης—— ἡ, fons, scaturigo: à κεράω misceo; ità fons a fundo. Vel quasi κεφαλὴ à κάρηνον caput; quia fons est caput fluminis.

Κρηπὶς—— ῖδος—— ἡ, basis, fundamentum; à κρήνω deorsum, & πίπτω vergo; quòd fundamenta deorsum vergant.

Κρισσὰ—— ᾶς—— ἡ, cribrum: a κρίνω cerno, secerno.

Κρίζω stridéo—— fut. ίσω—— prat. ικα.

Κριθὴ—— ῆς—— ἡ, hordeum. *Eustath.* ducit à κρίνω discerno; quòd ejus grana à se invicem distent, & nodo quodam secernantur. Κριθὴ παρὰ τὸ φερεκριθίδαι τὰς ἀκροδρύας· quia glandibus, quibus vescebantur veteres præferebatur.

Κρίμα—— ατος—— ——— τὸ, judicium; à κρίνω judico.

Κρίμνον—— ——ίμνου—— ——— τὸ, farina crassior; à κριθὴ hordeum.

Κρίνον—— ——ίνου—— ——— τὸ, lilium. *Suidas* ducit a κρίνω cerno; quòd folia ejus sint distincta: vel à κρίνω judico: quia est κριτήριον & judicium veris.

Κρὶς

Κρὶς —— ῖδ —— ὁ, aries: quasi κρέων, i. e. dux gregi. Vel a κέρας cornu, quia ornatus.

Κρίσις —— εως —— ἡ, judicium: a κρίνω judico.

Κριτὴς —— οῦ —— ὁ, Judex; à κρίνω judico.

Κρόκη —— ης, ἡ, trama, subtegmen, id quod staminì inseritur: a κρο-κω pullo.

Κροκόδειλος —— ε/λκ —— ὁ, crocodilus dictus, quia κροκον δείλιζει, quòd crocum metuit; terrestris crocodilus mel vorat, at cum fugant apiarii, croco appositio. vel quia est animal timidum, δείλιον, & colore κροκον, i. e crocum imitatur.

Κρόκος —— κ —— ὁ, crocus; quasi κρύκος, à κρύειν et κρύει, i. e. crescendo in frigore: nam in hyeme virent ejus folia.

Κρόμμυον —— υκ —— τὸ, cepa; παρὰ τὸ κόπτας μύειν τὸν ἰδιότην. τῶν· quia acrimonia ejus facit, ut edentes oculos claudant.

Κρὸν —— ν —— ὁ, fatuus, bifrons. Prisca & antiqua Graeci nonnunquam *fruta* vocant. Vid. *Etymol. in prov. Satum κατὰ λέπας.*

Κρουνὸς —— ν —— ὁ, fimbria, limbus.

Κρόσσα —— κ —— ὁ, ἡ, (κ γρόσσα —— κ) hastæ cuspis: a κρούω, i. e. extremitate: ut sit propriè ferrum imum hastæ; deinde & telum

Κρόταφος —— ἀφ —— ὁ tempus, pars capitis; κροτάφη a κρανίον caput. Vel παρὰ τὸ κροτεῖν ἐν τῷ ἀφῷ, quod ibi evidens sit venarum pulsus. Vel παρὰ τὸ κιρόασιν τὸν τάφον, i. e. mortem propinquam nunciare; quia a temporibus incipimus capescere. Vel à κρόω pulso, & τάφος mors: quòd temporibus contusis mors sequitur.

Κρότος —— ν —— ὁ, pulsus; à κρόω pulso.

Κρόταν —— ωνος —— ὁ, ricinus, mulca crinina; a κρεκτεῖν, i. e. rapere, quia κρεκτικὸς, id est, tenax partis apprehensæ.

Κρυπτὸν —— ὰνος —— ὸ, vitium in oleo.

Κρυνὸς —— ῦ —— ὁ, scaturigo; à κρύνω fons. Vel a κρόω pulso; quia terram scaturiendo quasi pultat. Vel quasi ῥευνὸς, à ῥέω fluo.

Κρυπτόμητρας —— ήτρ —— ὁ, qui in uterum defraudat. ἀλλὰ ὡς τὰ ἐν ὑστέρᾳ ἐνδιαίτας.

Κρύος —— ος —— τὸ, frigus: παρὰ τὸν χρυσμόν τοῦ ὀδόντος κρόσσα a stridore dentium, qui fit per frigus.

Κρύπτω occulo —— fut. ψω —— pr. φα: παρὰ τὸ κατὰ κρυπτω; metaphora ab iis sumpta, qui caput abscondunt; vel à κρυπτω occulo.

Κρύσταλλος —— λλ —— ὁ, crystallus, glacies; quia κρύει στέλλει, frigore contrahitur, & in unum locum cogitur.

Κρωβύλος —— ύλ —— ὁ, cincinnus; ὁ μόλις τοῦ παίδος.

Κρωγμὸς —— ῦ —— ὁ, crocitatio; à κρώζω.

Κρώζω crocito —— fut. ώξω —— pt. ωκα; à κράζω clamo.

Κρώμβος —— ακος —— ὁ, acervus lapidum.

Κρωπὶς —— ῖδ —— τὸ, falx

Κτανὶς

Κρατὴς —— ῆ —— ὁ, hydria; vas unguentarium; cujus uſus ad κρᾶσιν, i. e. mixturam aquæ cum aliis liquoribus; à κεράω, i. e. κιρνῶ, quod ſignificat σκιδνάζω καὶ ὑδατόω, ſtillo & infundo.

Κτ.

Κτείνω —— κτάνω —— ὁ, homicida: à κτείνω occîdo.

Κτάω poſſideo; uſitatum eſt κτέομαι —— fut. κτήσομαι —— præt. κέκτημαι.

Κτῆμα —— ατος —— τὸ, poſſeſſio: à κτάομαι poſſideo.

Κτήνη porto.

Κτῆρια —— ων, σκεύη, exequiæ.

Κτῆρες mortui: a κτείνω occîdo.

Κτῆμα —— ατος —— τὸ, poſſeſſio, à κτάομαι.

Κτῆνος —— εος —— τὸ jumentum, brutum; quaſi poſſeſſio, à κτάομαι poſſideo. Vel a κτείνω ſeu κτένω occîdo; quòd pecora in ſacrificia & uſum humanum mactentur.

Κτῆσις —— εως —— ἡ, poſſeſſio: à κτάομαι poſſideo.

Κτηνος —— ίλου —— ὁ, aries; à κτῆ, τὸ πορεύομαι, eo; quia πρὸ ἄλλων προπορεύεται, id eſt, gregem præit.

Κτίστης —— ου —— ὁ, conditor; à κτίζω condo.

Κτύπος —— ου —— ὁ, ſtrepitus: à τύπτω verbero; quòd res pulſatæ ſonum edant.

Κυ.

Κύαθος —— άθου —— ὁ, cyathus: quaſi κευάθης à κεύθω occulto; quia potum ſervat, & quodammodo occultat. Vel à χέω fundo.

Κύαμος —— άμου —— ὁ, faba: ex κύω genero, & αἷμα ſanguis; quòd ſanguinis ſit generativum.

Κυάρ —— ατος —— τὸ, foramen acûs.

Κύζη —— ύζης —— ἡ, caput; à κεφαλὴ idem. Vel à κύπτω inclino; quia capitis eſt ſe inclinare.

Κυβηλιστὴς —— οῦ —— ὁ, improbus, κακοῦργος, ἀγύρτης, circulator.

Κυβιστάω nato, κολυμβάω.

Κυβιτίζω, cubito percutio —— fut. ίσω —— ικα.

Κύβος —— ύβου —— ὁ, cubus, teſſera; vel aliquid habens figuram quadratam; à κύκλος circulus, & βάσις: ut ſit ὁ κυκλοῦθεν βάσιν ἔχων, i. e. omni ex parte firmam baſin habens. Vel à κίω jacio, & βάσις: quòd quadratam habeat in omni poſitu, aut jactu firmam baſin; indè homo conſtans & immobilis dicitur ἀνὴρ τετράγωνος.

Κυγχὶς —— ίδος —— ἡ, crater magnus.

Κυδιμὸς —— οῦ —— ὁ, turba, tumultus: à κύω pario, & δεῖμα timor; quia timorem parit. Vel à κύω & οἶδμα tumor.

Κῦδος —— εος —— τὸ, gloria; παρὰ τὸ κύω καὶ τὸ δέος, quòd timorem pariat & reverentiam.

Κυδώνι-ος —— ία —— ον, Cydonius.
Κυίξ —— ικ-ος —— ὁ, Cyix.
Κυκάω misceo —— fut. ήσω —— ptæt. ηκα. Propriè de liquoribus, a κύκος humor.
Κύκλ-ος —— υ —— ὁ, circulus: à κυλίω volvo. Orbicularia facilè circumrotantur.
Κύκν-ος —— υ —— ὁ, cycnus: ἀπὸ τῶ κυκάω θολόω τῆς φωνῆς τῶν ἰλλῶν ὅτι ἀναψηλαφήσει πρὸς ἄς, quòd plus cæteris immisceat limi incibis indagandis.
Κυλλ —— ῆς —— ὴ, cavitas: à κοῖλ-ος cavus.
Κυλίνδω volvo —— fut. ίνδήσω à κυλινδίω, a κυλίω.
Κύλιξ —— ικ-ος —— ὁ, calix: ὃς κύκλεξ a rotunditate. ὴ, ὃς χύλιξ, παρὰ τὸ χέειν, a fundendo.
Κολλὸς —— ὴ —— ὸν, mancus, claudus: à κόλ-ος mutilus.
Κῦμα —— ατ-ος —— τὸ, fluctus, unda, tempestas: quasi κύημα, à κύω pario: quia fluctus fluctum parit. παρὰ κύμασι κύμα κυλίνδεται.
Κύμβαλ-ον —— άλ-ου —— τὸ, cymbalum: a fictitia voce κυμ & βαλλω.
Κύμβ-ος —— υ —— ὁ, cavus recessus: a κυφὸς curvus.
Κύμινδις —— ιδ-ος —— ὴ, noctua: quasi κρύμινδις, à κρύπτω καὶ ἰδεῖν, quòd occulter sui visionem.
Κύμινον —— ίν-ου —— τὸ, cyminum, herba & semen: à καῦμα æstus; cujus calefacit & exsiccat. Vel à κύω pario; quòd fit magnæ sterilitati.
Κυνίδι-ον —— ίδ-ου —— τὸ, catillus.
Κυνηγετέω venor —— fut. ήσω —— præt. ηκα: παρὰ τὸ κυνηγετικὸς & ἠγέομαι, & κυνηγέτης κυνῶν ἡγήτης.
Κυπρεσσ-ος —— έσσ-ου —— ὁ, cupressus: quia κύει τὸν καρπὸν ἀκρέμονας, i.e. grandiores ramos parit facit.
Κύπαρ-ος —— άρ-ου —— ὁ, vas magnum.
Κυπάς —— άδ-ος —— ἡ, pallium.
Κυπασὶς —— ίδ-ος —— ἡ, suppurum.
Κύπειρ-ον —— είρ-ου —— τὸ, cyperus herba.
Κύπελλ-ον —— έλλ-ου —— τὸ, cyathus, poculum. εἰς ὃ πίλος, ὃ ὀξὺς, οἷον χέσπελλ: quasi κύπελλον, in quo vinum infundatur. Vel à κυφὸς curvus, quasi κυφέλλον, quia in cavitate curvitas est.
Κύπρις —— ιδ-ος —— ἡ, Venus: quasi κυόπρεις τις οὖσα, ὡς τὸν καρπὸν παρέχουσα, concipere præbens. Vel à Κύπρος Cyprus.
Κυρβασία —— ας —— ἡ, crista: à κάρη caput, & βαίνω eo; quòd in capite rectà sursum erigatur.
Κύρβις —— ιδ-ος —— ὁ, tabula triangula Athenis, in quâ leges describebantur, & variæ delinquentium mulctæ: ἀπὸ τῶ κυρτὰς ρυτὰς εἶναι, quòd rectæ stabant atque sublimes, quò omnibus esset conspicuæ. Aristoph. Scholiast. ducit ἀπὸ τῆς κυρβάντων sive κορυβάντων, quorum inventum esse testatur Theopompus.
Κυρβασία —— ας, ἡ pugna, quæ fit cornibus, ἢ διὰ τῆν κεφαλὴν μάχη.

Κυρτικὸς

Κυριακὸς — ἡ — ὸν, dominicus: à κύριος.

Κύριος — ε΄ου — ὁ, dominus; cui eſt κύρος, i. e. authoritas.

Κύρτη — ύρτης — ἡ, cavea.

Κύρτος — ύρτου — ὁ, vas piſcatorium; à κυρτὸς curvus gibboſus.

Κυρτὸς — ὴ — ὸν, curvus, gibboſus: παρὰ τὸ κύπτειν inclinare. Vel à χυρὸς curvus.

Κύρω τὸ ὑπάρχω, ſum, nanciſcor.

Κύσθος — ου — ὁ, κύστος vel κυσός, nates, podex: fortè à κύω fundo; quòd per eas partes excrementa effundantur.

Κύστις — εως — ἡ, veſica; à χύσις, i. e. effuſione urinæ.

Κύτος — ους — ὁ, nates.

Κύτος — ίου — ὁ, flos mali Punici: à κύω pario; nam eſt κύτος ῥοιᾶς, id eſt, fructus; & quaſi fœtus mali Punici.

Κύτος — ίου — ὁ, cytiſus.

Κύτος — ους — τὸ, cavitas, ſinus; ubi aliquid κεῖται vel κάθηται, id eſt, jacet, vel occultatur.

Κύφη — ῆς, gibbæ (piſces) à κύπτω pronus ſum.

Κυφὸς — ὴ — ὸν, curvus, gibboſus; à κύπτω inclino.

Κύφω — ψω, prehendo.

Κώθων — νος — ὁ, alveare: παρὰ τὸ καταφράττειν ἀπὸ τοῦ φάους, quòd ob eo, cùm ſit obſcurum ſplendor ſolis non admittatur. Vel à κύπτω incurvo, quòd ex viminibus plexis & incurvatis conſtetur.

Κύω fero, in utero gero — ſ. κύσω.

Κύων — κυνὸς, ὁ ἡ, canis κύων — κυνὸς, & ζυγκοσοῦ, — κυνός. παρὰ τὸ κυνεῖν καὶ Ζαίνειν, quòd propriè eſt caudam movere. ἢ, παρὰ τὸ κύω, τὸ φιλῶ· eſt enim animal φιλοδίδασκον. Vel à κύω, τὸ πίπτω pario. κύων γὰρ πολυτόκον ζῶον. Vel παρὰ τὸ ὠκύς· ζῶον γὰρ ταχὺ ὄζει. ἢ παρὰ τὸ κίω, τὸ κινῶ· κινοῦνται γὰρ διαπύται ὑπὸ τῆς ὑλακῆς αὐτοί.

Κω.

Κωβιὸς — οῦ — ὁ, gobio: ἢ κυβὴ caput, quòd ſit capite prægrandi.

Κώδεια — ας — ἡ, caput papaveris; à κῶμα ſomnus, & δέω ligo: papaver enim ſenſus ligat multúmque ad ſomnum valet.

Κώδων — κώδωνος — ὁ, campana, tintinnabulum: παρὰ τὸ ἀπὸ τοῦ κινεῖν ἀδεῖν, quòd reſonet cùm pulſetur & moveatur.

Κωχύλια — ίων — τὰ, animalia teſtis tecta, conchylia.

Κωκύω fleo, ploro — fut. ύσω — aor. 1. υξα.

Κωλακρέτης — ίτου — ὁ, quæſtor, diſpenſator: à κωλὼ ſacrificii reliquiæ. Lex enim ſeu mos fuit, ut ſacerdotes acciperent reliquias ſacrificii. Apud *Pollucem* ſcriptum eſt κωλακρεταί, i. e. ταμίαι τῆς θεᾶς.

Κωλεὼ — λεῶ — ὁ, perna.

Κωλύω veto — fut. σω — pr. υξα aor. 1. ἐκώλυσα, impedio, prohibeo; quaſi κῶλον λύω, i. e. membri alicujus integritatem ſolvo, ut ne quis poſſit evadere, ſc. vel pedem præcidendo, vel majores

circa poplitem tendines ſuccidendo.

Καλαύτης —— —— ότου —— ὁ, ſtellio.

Καμάρω dormito —— fut. κωμαρῶ prær. κεκάμαρκα: à κῶμα —— ατος —— το, ſomnus profundus: quod per ſyncopen pro κοίμημα —— ατος.

Κάμιξ —— ικος —— ὁ, paganus, petulans, nugator; à κώμη pagus, vicus.

Κάμυς —— —— υδος —— —— ἡ, laurus.

Κάνθος —— —— ου —— —— ὁ, conus, turbo.

Κάνωψ —— ωπος —— ὁ, culex: à κώνωψ conus, et ὤψ vultus; quòd ſit animal inſectum, facie quidam aculeatâ. Vel quaſi κέντωψ à κέντρον, i. e. κέντρον ſtimulus.

Κάπευς —— έως —— ὁ, remus, lignum, unde remus paratur: τὸ εἰς κώπην ξύλον ὁπηνίκα.

Κώπη —— —— ης —— ἡ, remus, manubrium rem et gladii; παρὰ τὸ κοπτειν τὸ ὕδωρ, à tundendo aqua.

Καρύκος —— υκος —— ὁ, bulga, ſaccus, panarium, ſive caniſtrum: quaſi χάρυκος, à χωρος capio; quia χωρεῖ τὰ ἐνπεφόρτα, i. e. res injectas continet.

Κώπλος —— ίλη —— ον, loquax, garrulus, λάλος, ἀπατηλός.

Καπωνίζω, indecorè laſcivio.

Κωφὸς —— ὴ —— ὸν ſurdus; ὁ βεβλαμμένος τὴν ἀκοήν. παρὰ τὸ κεκόφθαι τὴν ὄπα, i. e. quia cæſus, i. e. læſus voce: ut vocem ſcilicet non audiat, nec ipſe eloquatur. Qui enim ſermonem audire non poteſt, neque poteſt eundem imitari.

Λ Α.

Λᾶας —— λάος, et craſi λᾶος ſapis, ſaxum: à λεῖος lævis, glaber; quia aut talis naſcitur, aut arte fieri poteſt. Vel à λα valdè et ἄζω ſiccо; eſt enim terra valdè ſiccata et cocta.

Λάβραξ —— ακος —— ὁ, lupus, labrax; à λάζομαι.

Λάζομαι —— ομα —— ον, valdè vorax, avidus; quaſi λάζοομαι, à λα vel λίαν valdè, et βοσκὴ cibus; ut ſit cibi valdè avidus.

Λαβύρινθος —— ίνθου —— ὁ labyrinthus. Mons eſt in Creta habens antrum ſinuoſum, difficile ingreſſu, et reditu difficilius. Suid. ducit παρὰ τὸ μὴ λαβεῖν δύεσθαι, quòd ingreſſus januam prehendere, i. e. exitum adinvenire difficilium ſit.

Λάγανον —— άνου —— τὸ, laganum, placentæ genus; quia λαγαρὸν, id eſt, laxum; nam craſſitiis ejus dilatatur.

Λάγυνος —— υνου —— ὁ, ἡ, lagena; à cavitate, ex λαγὼν, i. e. lacuna cavitas; vel à λα valdè, et γυὴ capio; quòd ſit liquoris capax.

Λάγνος —— η —— ον, libidinoſus: vel λάγνης —— quaſi λαγνεύω, valdè mulieroſus; à λα valdè et γυνὴ mulier, vel à λα valdè et γόνος genitura; λίαν γόνιμος feminis fœcundus.

Λαγὼς —— ωος —— —— ὁ, lepus.

lepus. *Vid.* λαγώς.

Λαγωβολέω vociferor —— fut. ήσω præt. ηκα.

Λαγών —— ώνος —— ὁ, ilia, uterus; locus infra costas, qui laxus est, & ossibus vacuus: à λαγαρὸς mollis, vacuus.

Λαγώς —— ῶ —— ὁ, lepus, terrestris & marinus.

Λαγώς —— ῶ —— ὁ, lepus: ex λα intensiva & particula, & ὠς —— ὠτὸς auris; quia est animal præ longis auribus. *Vel* à λάω video; quia δεκρεμὴς, i. e. dormit oculis aperti. *Vel* quasi λάγνος salax; est enim animal veneremm. *Vel* à λα valdè, a γάω geneto; quia est animal πολυτόκον.

Λάζομαι capio, comprehendo —— fut. λάσομαι: quasi λαβάζομαι, à λάβη prehensio.

Λάθυρος —— ύρου —— ὁ, cicercula, leguminis genus.

Λαιδρὸς —— ρὰ —— ρὸν, procax, impudens: à λα valdè & ἴδον vidi; quòd impudens audacter intueatur: quasi λαιδόρ, ἐπενθῶ, λαιδρὸς, & crasi λαυδρός.

Λαῖλαψ —— απος —— ὁ, turbo, procella: à λα valdè, & λάπτω, sive λαπάζω populor, vasto; quia res objectas evertit. *Vel* à λίαν valdè & ἅπτομαι tango, quia res quasi robustè tangit, versat, & torquet.

Λαιμάργος —— αργα —— ὁν, belluo, gulosus; quasi λαιμόμαργος, à λαιμὸς guttur & μάργος insanus: ut sit qui amore ciborum captus est & quasi insaniens.

Λαιμὸς —— οῦ —— ὁ, guttur, gula: à λαύω fruor; quia jucundis fruitur edulibus. *Vel* παρὰ τὸ λίαν μάττω quòd cibum valdè cupiat. *Vel* à λάπτω bibo, ingurgito.

Λαιὸς —— ὰ —— ὸν, sinister.

Λαῖς —— ῆτος —— τὸ, vel λαῖφος —— ους vestis, velum; quasi λεῖον ὕφος, lævis tela vel textura.

Λάκαθος —— ου —— ὁ, lacapithus.

Λακέρυστα latrans, garrula. *Hesiod.* λακέρυζα κορώνη pro κελάρυζα ἢ μεγάλως κράζουσα.

Λάκκος —— ακκου —— ὁ, fossa, cuniculus: à λακάζω findo, lacero: fit enim fossa, terrâ quasi lacerata.

Λακτίζω calcitro —— fut. ίσω —— præt. ικα: λάξ calce.

Λαλέω loquor —— fut. ήσω —— præt. ηκα: à λαῶ volo, per reduplicationem. Sermo est animi index: ἅπας δῆλει, ταῦτα λαλεῖ.

Λάλημα —— ατος —— τὸ, locutio.

Λαλιὰ —— ᾶς —— ἡ, loquela; à λαλέω.

Λαμβάνω capio, deprehendo —— fut. λήψομαι —— præt λέληφα, Atticè εἴληχα —— aor. 2. ἔλαβον —— med. ἐλαβόμην —— perfect. pass. λέλημμαι, Attice εἴλημμαι.

Λαμία —— ίας —— ἡ.

Λαμπρὸς —— ρὰ —— ρὸν splendidus: à λάμπω splendeo.

Λαμπροτέτερος —— έρα —— ω, splendidior.

Λάμπω splendeo —— fut. λάμψω —— præt. λέλαμφα: à λίαν valdè, & φάω lucco.

Λαμυρὸς —— ρὰ —— ρὸν, facetus, differtus: à λα valde, & μύω stillo, fluo; ut sit, cui valde fluit

fluit oratio; vel λάμπρος, qui valet λαμπρὸς. i.e. gurture, loqui potis.

Λανθάνω lateo —— fut. λήσω —— pr λέληθα —— aor. 2 ἔλαθον.

Λαός —— ᾶ —— ὁ, populus, turba, Eust. *Iliad. α.* deducit ex λα ες; pitaico, valdè; & αὔω sono quoniam πολύφωνος est ὁλαός. *Quidam* à λάας derivant, quòd λᾶες lapides, à Deucalione & Pyrrhâ, post λειψανθρωπίαν ex diluvio facti in homines ἐζαωθησαν. unde λαοί.

—— *ina e genus durum sumus* ——
Ovid.

Eust. aliam etiam addit rationem, quoniam Cecrops videns Atticam πολυανθρωπουμένην, convocabat τὸν ὄχλον, & numerum notabat λάϊσιν, h.e. lapidibus, unoquoque unum jaciente.

Λαπάζω & λαπτάνω evacuo —— fut. λαπάξω —— pr. λιλάπαχα; à λάπτω idem.

Λάπη —— ης —— ἡ, pituita, quæ λαμβάνεται evacuatur ex corpore.

Λαπίζω jacto me.

Λάπτω lambendo bibo; à λα valdè & πίω bibo, sæpius & continenter bibo —— fut. ψω —— pr. φα. φαρὲ τὸ λείαν ἄπτω. *Etym.* Vel est vox fictitia à sono quem canes & lupi bibendo edunt.

Λάρναξ —— ακος —— ὁ, corbis, vas vimineum.

Λάρναξ —— ακος —— ἡ, capsa, cista; propriè, in quâ λάεσσα i.e. pecora faginanda claudantur.

Λάρος —— ου, ὁ, larus, avis marina, a cujus stupiditate homines latos appellamus; à λάω appeto; quia cibi appetentior est. Vel à λα valdè & ῥέω, fluere; quia fluctibus innatat.

Λαχὸς —— ὸν —— ὸν, gratus, locis; à λαὼς, τὸ θέλω, quia dulcia volumus & cupimus. Vel quasi λίαν ἀρηρὸς, ab ἄρω apto; id enim gratum est, quod ei quadrat.

Λᾶς —— ὁ, contractè, ex λάας —— λάαος, κρᾶσει λᾶος (ὅθεν ἐν ἐσθεία ὁ λάος —— λαὸς) πλ. λάαι —— λᾶες, τὸν λᾶαν —— λᾶα, ὦ λᾶας —— λᾶς, &c. Dicitur à λεῖος lævis, glaber; quia autem talis nascitur, aut arte fieri potest. *Vid.* λᾶας

Λάσανον —— ου —— τὸ, olla, matella.

Λάσθη —— ης —— ἡ, contumelia; à λάζω convitior.

Λάσιος —— ία —— ον, hirsutus; à λα epitat. et ζέω, τὸ ὁρμῶ ruo; sunt enim pilosi, calidi, ὁρμητικοὶ, i. e. impetuosi: vel à λα valdè, et ζέω quatio; pili enim longiores facilè possunt concuti.

Λάσκω maledictis incesso.

Λάταξ —— ακος —— ὁ, latax, animal è mari victum quærens, gutta, humor excidens poculo; à λα valdè, et τάζω stillo.

Λάτος —— ου —— ὁ, latus, piscis.

Λατρεύω servio —— fut. εύσω —— præt. εὐκα; propriè, pro mercede servio; à λάτρον merces.

Λάτρις —— ιος —— ὁ, ἡ, servus, famulus, famula: ex λα valdè et τρέω timeo; quòd valdè timeat dominum.

Λαυκανία —— ίας, vel λευκανία —— ίας —— ἡ, gurtur, gula; à λαύω fruor; quia è cibo potúque voluptatem ea pars præ cæteris

cæteris sentiat.

Λαῦρος —— ρα —— ρον, latus, multus, copiosus; à λα valdè, et ἀυρος latus. Alii, à λα et αὖρα.

Λαύρως, latè, largiter; adv.

Λαφύσσω deglutio —— fut. ξω —— præt. χα: à λαπάσσω ingurgito; vel à λαπάσσω devoro. Alii à λα valdè, et ἀφύσσω haurio.

Λάχανον —— ώδες —— τὸ, olus; à λαχαίνω fodio; quod in ejus plantatione terra fodiatur.

Λάχνη —— ης —— ὴ, lanugo. à λα valdè, et χνὸς lanugo. Vel quasi λαΐχνη, à λα et ἴχω, i.e. ἀφαιτῶ prehendo; ut sit quam manu liceat prehendere.

As.

Λεβὴν —— ῆνος —— ὁ, lexna.

Λεβηρὶς —— ίδος —— ἡ, exuviæ, pelles; à λέπω decortico, exuo.

Λέβης —— ητος —— ὁ, olla, lebes, pelvis: à λείζω fundo; quia est vas in quod aliquid funditur.

Λέγνη —— ης —— τὸ, fimbria.

Λεγόμενος —— η —— ον, dictus: à λέγω, τὰ λεγόμενα, dicta, verba.

Λέγω dico —— fut. λέξω —— præt. λέλεχα.

Λείζω libo, stillo, fundo —— fut. ψω —— præt. λέλιφα.

Λειμὼν —— λειμῶνος —— ὁ, pratum. λειμὼν ὁ τοῖς ὕδασι καταβρέχεται τόπος; à λείζω fundo; quia aquis effusis rigatur.

Λεῖος —— λεία —— λεῖον, lævus, planus: à λα valdè, & ἴσος æqualis planus.

Λείπω relinquo —— fut. λείψω præt. λέλοιφα: à λύω ὅπερ, laxo, remitto curam.

Λείριον —— λειρίου —— τὸ, frigus,

Λειτουργικὸς —— ὴ —— όν, administratorius: à λειτουργὸς minister, qui publicum opus facit: à λειτὸς publicus, et ἔργον opus.

Λειχὼ —— χοῦς, lichen, impetigo, quæ senescit, si quotidie jejuno hominis salivâ defricetur: a λείχω lingo.

Λεκάνη —— ης —— ὴ, pelvis, catinus; a λα valdè, & χαίνω hio: quòd sit vas latum & patulum.

Λέκιθος —— ίθου —— ὁ, vitellus ovi; in masc. gen. significat pisum; quòd ejus color vitello ovi non sit absimilis.

Λεμβὸς —— η —— ὁ, lembus, navicula: ὅτι ἐκ τοῦ λίαν βαίνειν, quòd celeriter eat.

Λεπίζω excorio —— fut. ίσω —— præt. ικα; à λέπος cortex.

Λέπρα —— ας —— ἡ, lepra, elephantiasis; à λεπὸς scaber, asper.

Λεπτὸς —— ὴ —— όν, tenuis: à λέπος cortex squama.

Λεσβιάζω Lesbios imito.

Λευκαίνω dealbo —— fut. λευκανῶ, præt. λελεύκαμαι, κα: à λευκός.

Λευκὸς —— ὴ —— όν, albus: à λεύσσω video; quia alba lucida sunt et perspicua.

Λεύσσω video —— f. λεύσω: plura vix inveniens: a λάω idem. Vel à λαὸς et ὄσσε oculi.

Λίχεος —— ία —— ον, obliquus.

Λέων —— οντος —— ὁ, leo: à λάω

ἅ λαῶ video; ζαῶν ἀφ' ὀξυδερκέστατον, animal est visûs acutissimi.

Λάϊος ——— ᾱ ——— ὁ (Atticè) populus.

Λεωφόρος, (subauditur ὁδὸς) ὁδὸς δημοσία, via publica; quasi τὸν λεὼ φέρουσα, populum ducens vel ferens.

Λη.

Λήγω cesso, desino ——— fut. λήξω præt. λέληχα —— aor. 1. ἔληξα.

Λῆδος ——— ος ——— τὸ, vestis vilis è pannis: quasi λεῖον, i. e. lævis.

Λήθη ——— ης ——— ἡ, oblivio: à λήθω lateo

Λητιον ——— ίς ——— τὸ, præda: à λεία præda.

Λήϊον ——— ίς ——— τὸ, seges, fruges: à λα valdè, et ἴνημι ire; quòd citò crescat et augeatur. Vel à λεῖος lævis, æqualis: quòd seges ferè sit æqualis longitudinis.

Ληκέω ——— ῶ, et ληκάω ——— ῶ, clamo, sono.

Λήκυθος ——— ύθου ——— ὁ, lecythus, ampulla.

Λῆμα ——— ατος ——— τὸ, animus virilis, præsens; item, animi præsentia, audacia, fiducia. Δεῖ δήματος ἅδεν γὸ μεγάλων φιλεῖ δ' ἴχα κινδύνοις κατορθοῦσθαι. Virg.

Nunc animis opus Æneæ,
nunc pectore firmo.

Λήμνισκος ——— ίσκου ——— ὁ, lemniscus, fasciola; scribitur et λέμνισκος: à λαῶ vel λίνον, quòd sit fascia lanea vel linea.

Ληνὸς ——— ὸν ——— ὁ, torcular, torcularium prælum: à λαάω, τὸ λεπτύνω comminuo; quia uva in prælo comminuuntur.

Ληὸς ——— ὸν ——— τὸ, lana; quia λεῖον, i. e. mollis.

Λῆρος ——— ος ——— ὁ, nugæ, tricæ, inepriæ: à λα valdè, et ῥέω fluo; quia valdè fluxa res: vel quasi λαερὰ, i. e. jucunda: vel etiam à λα et εἶρω dico; quia loquaciores sunt ineptiores.

Ληστάρχος ——— ος ——— ὁ, princeps latro: à ληστὴς latro, et ἄρχω princeps.

Ληστὴς ——— ῆ ——— ὁ, latro; à λεία præda; vel ex λῃΐζω: quòd à λῃΐζω prædor; id verò à λῆϊς pro λεία præda.

Λι.

Λιαίζω ——— separo, amoveo ——— fut. ίσω ——— præt. ακα: ex ἀλίζω erro.

Λίαν valdè; adv. à λαῶ volo: ea intendimus quæ valdè volumus.

Λίβανος ——— ανου ——— ὁ, libanus: à λείβω stillo, libo.

Λιβυὸς ——— ὸς ——— ὁ, libyus.

Λίγδος ——— ος ——— ὁ, mortarium; à λειῶ tero.

Λίγδω strictim: ἀκρεσπαδῶς, attingendo superficiem; valdè leniter: à λίζω strido.

Λιγνὺς ——— ύος ——— ἡ, fumus, fuligo, flamma: à λίαν valdè, et καίω uro: vel ἀπὸ τῆ λίαν ἀνιέναι, quòd celeriter ascendat.

Λιγναλὸς ——— ὴ ——— ὸν, pingui similis.

Λίγυς

λιγυς — υ, ὁ ἡ, Ligur.

λιγύς — εῖα — ύ, argutus : à λίγω ſtrideo ; *Vel* à λίαν & ἰδεῖν.

λίθος — ου — ὁ, lapis : à λίαν valdè, & θῶ pono : quòd lapides grandiores firmiter terræ alligantur.

λιγξ — γγος — ιγγος — ὁ, exiliſſimus ſonitus avis : à λιγύω ſtrido.

λικμάω — ῶ, ventilo — fut. ήσω — præt. ικμησα : à λικμος ventilabrum.

λιλαίομαι cupio ; poët à λίαν valdè & λάω — λῶ volo.

λιμνάω eluvio — ανῶ — præt. ηκα : a λιμὸς fames.

λιμήν — ένος — ὁ, portus : à λίαν μένειν, id eſt, valdè manendo ; quia ibi manent, & turæ ſunt naves ; aut quod ibi manet aqua et ſubſiſtit.

λίμνη — ης — ἡ, ſtagnum, lacus ; a λίαν μένειν, i. e. valdè manendo ; ibi enim aqua manet, et non movetur ; ſicut *ſtagnum* à *ſtando*.

λιμὸς — οῦ — ὁ, fames ; à λείπω deficio. *Vel* à λοιμὸς pernicies, quam fames affert.

λιμώττω eſurio — fut. ώξω — præt. ωξα.

λίνος — ου ς — λίνεα — ᾶ — λίνεον — λινοῦν, linteus.

λίνον — ίνου — τὸ, linum ; dictum, quaſi λεῖον, i. e. molle. Vel παρὰ τὸ λίαν νεννᾶσθαι, quòd valdè neſcitur.

λιπαίνω pinguefacio — ανῶ — præt. ηνα ; à λίπος pinguedo.

λιπαρὴς — ὲς, aſſiduus, ſedulus ; à λίαν παρεῖναι, i. e. valdè adeſſe

λίπτω cupio, deſidero ; diminutivum, ex λῶ volo. *Vel* quaſi λίαν ἅπτω — valdè tango ; quod enim quis cupit, id velit attingere.

λιρὸς — ρὰ — ρὸν vel λῖρος, impudens, audax ; παρὰ τὸ λίαν· nam ἀμετρῶς προπύλαια οἱ τοιαῦτοι. Inde λιρόχθαλμος, qui eſt oculis impudentibus.

λὶς — λιτὸς — ὁ, tenue linteum ; a λίνον linum, ex quo fit.

λίτομαι imploro, adoro — fut. λίτσομαι a λίπτω cupio ; vel à λίαν ἵζω valdè ſedeo ; ut ſit ita ſupplicare, ut ad ſupplicati genua provolvar et ſedeam.

λιτρεύω paſco.

λιτὸς — ὴ — ὸν, vilis.

λίτρα — ας — ἡ, libra.

λιχανὸς — ὸς — ὁ, index digitus ; à λείχω lingo ; nam utimur eo, cùm lingimus. *Vel* παρὰ τὸ λίαν χάσκειν ; nam inter hunc et pollicem magnus hiatus.

λιχὴν — ῆνος — ῆν — ῆνα — ὁ, lichen.

λιχνεύω ligurio — fut. εύσω — præt. ευκα.

Λο.

λοβὸς — ὸς, infima auricula ; à λαμβάνω pro λαμβάνω capio, prehendo ; ὠτὸς λοβὸς ἁφὴ.

λόγος — ου — ὁ verbum ; à præmed. λέλογα, à λέγω.

λόγχη — ης — ἡ, telum ; lancea ; item, ſors ; à λαγχάνω ſortior.

λοιγὸς — οῦ — ὁ, pernicies : à λείπω deficio. Unde λοιμὸς ;

ὁ παρὰ τὸ ὀλίγος ὁ ὀλιγαὶν τῶν ζώντων, viventium numerum diminuens.

Λοιδορία —— ας —— ὁ, convitium: à λοίδορος convitiator, qui verba loquitur ὡς δόρατα, id est, ceu spicula.

Λοιμὸς —— ὁ —— ὁ, pestis: à λείπω deficio; quia homines facit deficere.

Λοξόω obliquo —— fut. ώσω —— præt. ωκα, à λοξὸς obliquus: quod à λίγω cubo, jaceo.

Λορδὸς —— ὁ —— ὁ. curvus, cernuus, repandus: a λαῖαν ἴδεν, videre terram; qui enim incurvi sunt, deorsum spectant.

Λοιδος —— ιη —— ιον, ultimus. λοῖδος; à λείπω reliquo.

Λεῦκον lustum, album quiddam in abiete nascens. à λευκαίνω video.

Λοῦσον —— υ —— τὸ, lotio, balneum, lavacrum; à λούω lavo.

Λούω lavo —— fut. λούσω —— præt. λέλουκα; à λύω solvo; lavando solvimus & tollimus sordes.

Λόφος —— υ —— ὁ, cervix in jumentis, tumulus, γῆς ἐπανάστασις; à λέπω, quia cervix ligatorum solet depilari.

Λόχμη —— ης —— ἡ, insidiæ, arbustum: à λόχος, cohors, agmen, insidiæ.

Λυ.

Λυαῖος —— αία —— ὁ, Lyæus, Bacchus; παρὰ τὸ λυτικὸς τῆς οἴνου τοῦ μεθυσκομένους, quòd ebrios vino solvat. ἢ παρὰ λύω seditio; quòd seditionem pariat.

Λυγιστὴς —— —— ὴ —— ὸν, à λύγος, vimen, vitex.

Λυγμὸς —— ὑ —— ὁ, singultus; à λύζω singultio.

Λύγξ —— γγὸς —— ὁ, lynx fera.

Λύγος —— ὑ γγ —— ὑ, virga, brachium, vimen; à λύω solvo; nam vimen solvi potest à figura tione naturali.

Λύγη —— ὑ γη —— ὑ, obscuritas, tenebræ.

Λυγρὸς —— ὰ —— ὸν, difficilis, gravis; a λοιγὸς pernicies. Vel quasi λίαν ὑγρὸς, valdè humidus; loca humidiora sunt salubria.

Λυδίζω Lydos imitor —— σω —— ιγκα.

Λύζω singultio —— fut. λύσω —— præt. υκα; à sono; vel à λύω solvo; est enim affectio stomachi aliquid impactum solvere & excutere conantis.

Λυθρον —— υ —— τὸ, & λύθρος —— υ —— ὁ, cruor, sanies; à λύω solvo; quia solutis venis exilit, & fit cruor. Vel quia indiget purgatione, à λύω purgo, solvo.

Λυμαίνας —— αίνω —— ὁ, annus; ἀπὸ τῆς λυμαίνης βαίνειν, ὅ ἐστι σκοτεινὸς παρεύδων· λαθραίως γὰρ ὁ χρόνος δέρχεται; quòd anni tempus latenter, & tacitè prætereat.

Λύκος —— υ —— ὁ, lupus; unde deducitur, κ in ρ mutato.

Λυμαίνω vitio —— fut. ανῶ —— præt. υκα, à λύμη —— ης, sordes.

Λύπη —— ης —— ἡ, dolor; à λύω solvo; dolor ex solutione continui fere oritur. vel quasi λυόπη, quia λύει πᾶσας τὰς δέξεις,

est, oculos in lacrymas solvit.

λυπηρὸς —— ρὰ —— ρὸν, molestus; a λύπη

λύρα —— υ῀ρας —— ἡ, lyra; à λύω solvo, & ῥᾴ facilè, quòd χορδαὶ chordarum ejus facilè solvantur vel quasi λαρᾷ, à suavi sono; vel quasi λύτρα, quòd vice λύτρων, id est, redemptionis pretii initio data essent.

λύσις —— εως —— ἡ, solutio.

λύσσα —— ης —— ἡ, rabies; παρὰ τὸ λύειν, τὴν λογισμὸν, id est, abintellectûs conturbatione.

λύχνος —— υ —— ὁ, lucerna; παρὰ τὸ λύειν τὸν χνοῦν, quòd solvat noctem seu tenebras. Vel a λύχνη lux.

Λύω solvo —— fut. λύσω —— pr. λέλυκα.

Λῶ,

λωβὰ —— ης —— ἡ, injuria, contumelia; quasi λαοβόλα, à λαὸς populus, & βάλλω; ut sit injuria publica. Vel a λοβὸς extrema pars auris; quòd veteres in scelere deprehensos ἐνοβολίζοντες extremas aures resecarent.

λώϊον —— ων, & λωίτερος melior; a λώ —— λῆς volo.

λώμα —— ατος —— τὸ, fimbria; quasi κλώμα, à κλώθω glomero.

λωφάω respiro, onere levor; à λέπος cervix; propriè de jumentis, è quorum collo jugum & onus deponitur.

MA.

Μαγὰς —— άδος —— ἡ, magas, Ὄργανον ψαλτικὸν.

Μάγγανον —— άνου —— τὸ, præstigiæ, venenum; a μάγος magus, præstigiator.

Μαγειρεῖον —— είου —— τὸ, coquina; a μάγειρος.

Μάγειρος —— είρου —— ὁ, coquus; qui cibos μάττει, i. e. subigit; vel à μάζα farina, & μαίζω divido.

Μαγνῆτις —— ἡ, & μάγνης —— ητος —— ὁ, magnes: ab agro Magnesiaco, in quo magna ejus copia reperitur.

Μάγος —— άγου —— ὁ, magus; à μέγας magnus; ut sit potens intellectu.

Μαδαρὸς —— ρὰ —— ρὸν, glaber, lævis.

Μάζα —— ης —— ἡ, offa, maza, farina subacta; à μάσσω subigo, vel μασσάομαι edo.

Μαζὸς —— οῦ —— ὁ, mamma; à μαζᾶν fugere.

Μάθημα —— ατος —— τὸ, documentum; a μανθάνω disco.

Μαθητὴς —— οῦ —— ὁ, discipulus; a μανθάνω disco.

Μαῖα —— αίας —— ἡ, obstetrix; quæ parientibus assistit, quæque umbilicum præcidit, quàm ὀμφαλοτόμον etiam nuncupant; a μάω vel μαίομαι quæro; quæritur in lucem proditurus, & quæritur in partu.

Μαίνομαι furor, insanio, —— ἐμάνην vel μανήσομαι —— pr. μέμηνα, à μάειν, i. e. cum impetu in aliquid ferri.

Μοῖρα —— άρας, ὁ ἡ, à μὴ non, & αἶρω fatum; ut sit fato non obnoxius; vel a μάλα valdè, & χαίρω gaudeo; quo i felices haleant, unde latentur.

Μαιμάζω

Μακαρίζω beatum facio —— fut. σω —— præt. κα; a μάκαρ.

Μακάρεος —— εία —— έειον, beatus: à μάκαρ.

Μακκοῶ desipere, fatuè & ſtultè ſe gerare: παρὰ τὸ μὴ κοεῖν, τουτέστι, μὴ νοεῖν, non intelligere. Vel παρὰ τὸ μὴ ἀκούειν, ſimulatè præ ſe ferre non audire.

Μακρόβιος —— ία —— ὁ ἡ, ἡ, longævus: παρὰ τὸ μακρὸς longus, & βίος vita.

Μακρὸς —— ρὰ —— ρὸν, longus: à μῆκος longitudo.

Μάλης —— ι —— ὁ, piſtor: à μάσσω ſubigo.

Μάστρα —— ρας —— ἡ, mactra: à μάσσω ſubigo.

Μάλακὸς —— ὴ —— ὸν, mollis, turpis: quaſi μάλα χάνων, valdè diffluens; vel à μάλη mollis, tener.

Μαλάσσω vel μαλάττω mollio, mitigo —— fut. άξω —— præt. άχα.

Μάλη —— άλης —— —— ἡ, axilla: alia.

Μάλις —— ῖδος —— ἡ, tuſſis, boum.

Μάλιστα —— maximè: à μάλα valdè,

Μάλιος —— ία —— ιον —— frigidus.

Μᾶλλον —— magis: à μάλα valdè.

Μαλλὸς —— λῶ —— ὁ, vellus, lana: à μῆλον ovis.

Μαμμὴ —— ῆς —— ἡ, mamera: medicamenti genus.

Μαμμάω panem peto. Vox puerorum: à μάμμη nutrix; panis uſus in locum lactis, quòd nutrix dabat, ſuccedit.

Μαμμία —— ας —— ᾶ, avia, mater: à μάμμα, vox puerulorum ad matrem.

Μασδάκη —— άκης —— ἡ, corium, pellis.

Μάνδρα —— ας —— ᾶ, ſtabulum, caula.

Μανδραγόρας —— ᾶ —— ὁ, Mandragoras.

Μανθάνω diſco —— fut. μαθήσομαι —— præt. υμάθηκα: à μάθος Nonnulli ducunt a μῆνις intelligentia; unde inuſitat. μήθω diſco.

Μανία —— ας —— ᾶ, inſania.

Μανικὸς —— —— ὴ —— ὸν, furioſus.

Μανικώδης —— ώδες —— furioſus.

Μάννα —— τὸ, manna: à מן מה *minnah*, præparare, Heb. quia cibus erat Iſraëlitis à Deo præparatus.

Μάνη —— ῆ —— ὸ, armilla; à μήνη (Dor. μάνα) luna.

Μανὸς —— ὴ —— ὸν, rarus, laxus.

Μαντεύομαι vaticinor: à μάντις vates.

Μαντεία —— είας —— ἡ, vaticinatio.

Μαντικὸς —— —— ὴ —— ὸν, vaticinus, ad vates pertinens.

Μάντις —— εως —— ὁ, vates: ἀπὸ τῆς μανίας à furore divino, quo correpti vates futura præcinebant.

Μάραγδος —— άγδου —— ὁ, ſmaragdus: à μάρω ſplendeo.

Μάραγνα —— άγνης —— ἡ, flagellum, ſcutica.

Μάραθρον —— άθρου —— τὸ, fœniculum: à μαραίνειν marceſcere, quia facilè marceſcit.

Μαρ-

μαίνω marcescere facio —— fut. ανῶ prær. γκα.

μαιμάω insanio —— fut. ανῶ prær. γκα.

μαργαρίτης —— ειτ —— ὁ, margarita: à μάργαρον —— τὸ unio.

μάζα —— ης —— ἡ, vel pluraliter μάζαι antiquâ voce, manus: à μίζω divido; quibus dividimus & componimus. Vel quia manus magis divitiæ quàm ulla pars corporis.

μαζίλη —— ελης —— ἡ, fascia.

μαμάω —— splendeo —— fut μαμάσω —— prær. μεμάρμαγκα.

μάμαμαι —— pugno; à μάμη manus; quia manu fit pugna. Vel παρὰ τὸ μὴ ἀπρεπῶν, i. e. ab irreconciliabili odio, quòd veteres in reconciliationibus & fœderibus ἄρνας ἔθυον, i. e. agnos mactabant.

μαμμόπον —— πτος —— τὸ, crumena: quasi μάμης ζοπὸν, manûs arcula: arcula ad manum in promptu.

μάντις —— υος —— ὁ, testis: à μίνω divido, dirimo; nam testimonio suo dirimit dubitationem.

μαντυρέω testor —— fut. ήσω —— prær. ηκα.

μαντυρία —— ας —— ἡ, testimonium.

μασάομαι —— ῶμαι, mando, manduco, comèdo: à μάσσω subigo: qui edit, subigit cibos.

μάσθλη —— άσθλης —— ἡ, lorum, habena; à μάσσω subigo.

μάσσω pinio, subigo —— fut. μάξω —— prær. μέμαχα —— aor. 2 ἔμαξα —— aor. 2. ἔμαγον.

μαστύω quæro —— fut. μαστύσω —— prær. μεμάστυκα: à μάω quæro.

μάστιξ —— ιγος —— ὁ, flagrum, flagellum: à μάσσω subigo. Vel à μάλα valdè, & στίζω pungo. Flagellum corpus cædit, & quasi pungit.

μαστίχη —— ης —— ἡ, mastiche; à μαστίζω flagello; quòd è caudice lentisci cæso exsudet.

μαστροπὸς —— ὁ —— ὁ ἡ, vel μάστροπος, ὁ —— ὁ ἡ, quasi μάστης ὁπὸς, ἡ μήτηρ ὅπα ζοχάζομένη, ἐν τῷ αἰμύλα καλύλλειν, leno, lena: quasi μαζὸς ὅπα, vel ὠπὰ habens, i. e. matris vocem seu vultum, quem suavibus verbis mentitur.

μασχάλη —— άλης —— ἡ, axilla.

μάταιος —— αια —— αιον, vanus: à μάτην.

ματαιότης —— ότητος —— ἡ, vanitas.

μάτην frustra.

μαῦλις —— υλλης —— ἡ, lena, quæ se matrem fingit: à μήτηρ mater.

μαχαίρα —— αίρας —— ἡ, gladius: à μάχομαι pugno.

μάχη —— άχης —— ἡ, pugna.

μαχλὸς —— ὴ —— όν, incontinens, libidinosus, lascivus; à μάλα valdè, & κλάω frango; ut sit, qui frangitur libidine. Vel à μάω quæro, & χλαίω deliciis frango; ut sit, qui quærit se luxu & deliciis frangere. Vel à μάλα & χθάω laxo; ut sit, qui se valdè remittit, & ad omnem turpitudinem impotentis

tentis appetitus ſui fræna laxat.

Μάχομαι pugno —— fut. μαχέσομαι, μαχοῦμαι —— & μαχήσομαι —— pr. μεμάχημαι

Μάψ fruſtrà ; à μάπτω idem.

Μέλω quæro (inuſitat.) à quo hæc tria poëtica ſunt in uſu. μέμφομαι cupimus —— μίμνησκον cupiebant —— & perf. med. μέμνημαι, —— unde partic. μεμνώς —— υῖα —— ῶτος ; ex μεμνώς contractè uſurpatur etiam μιμνὼς —— ῶσα —— ὼς.

Me.

Μέγ' —— pro μέγα.

Μεγαίρω invideo —— fut. μεγαιρῶ —— præt. μεμέγαρκα —— aor. 1. ἐμέγηρα, Atticè ἐμέγαιρα ; à μέγα magnum ; quia magna ſunt invidiæ obnoxia ;

——*Summa petit livor.* Ovid.

Μεγαλάσαυρος —— ον —— ὁ ἡ prælongus, longurio ; à μέγας magnus, & σῶμα corpus.

Μεγαλωστὶ magnificè —— fut. ωσω præt. μεμεγάλυγκα —— aor. 1. ἐμεγάλωσα ; à μέγας magnus.

Μέγας —— μεγάλη —— μέγα, magnus ; ἐκ τοῦ μὴ στερητικοῦ, καὶ γῆ terra ; ἵνα ἦ μέγας ὁ μὴ ἐπὶ γῆς γεώμενος ὤν, ἀλλ' ὑπεραναβαίνων τὴν γῆν, quòd non humile, & humi repens, ſed in altum tollitur.

Μέγιστος —— ίστη —— ον, maximus ; à μέγας.

Μέδιμνος —— ου —— ὁ, medimnus, menſura aridorum.

Μέδω —— imperc, curo ; à μήδω, τὸ βουλεύω· nam pars regiminis eſt bene conſulere.

Μέθυ —— μέθυος —— τὸ vinum ; μεθύσκω, quòd vinum remiſſos & ſocordes reddat. ἀπὸ τοῦ μεθύειν καὶ ἀμβλύνειν τὸν νοῦν.

Μεθύων partic. ebrius ; à μεθύω ebrius ſum.

Μειδάω rideo —— vel μειδιάω —— fut. ήσω —— præt. κα, ſubrideo ; rideo leniter & molliter. Dicitur & μειδιάω.

Μείζων —— ον, major ; à μέγας magnus.

Μειλίχιος & μείλιχος blandus, placidus ; à μειλίσσω blandis verbis demulceo.

Μείραξ —— ακος —— ὁ ἡ, adoleſcens ; ab εἴργω dico (ut quidam volunt) quaſi εἴραξ, ut ſit puer qui jam loqui poſſit. Vel ab ἱμείρω cupio ; quia ea ætate multa concupiſcit.

Μείων —— ον, minor ; quaſi μὴ ὤν, i. e. non exiſtens.

Μέλαθρον —— ου —— τὸ, domus, propriè trabs in medio tecti denigrato ; διὰ τὸ μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ.

Μέλαν —— ανος —— τὸ, atramentum ; à μέλας niger.

Μέλδω liquefacio. Propriè membra exero & abſumo ; παρὰ τὸ μέλη ἵδω.

Μελεαγρίδες —— αἱ, meleagrides, aves.

Μελεδαίνω curo : à μέλει curæ eſt.

Μέλεος —— εα —— εον, tardus, ſolidus.

Μέλιτη —— ίτης —— ἡ, cura ; à μέλει curæ eſt

Μελίττη —— ίττης —— ιττ, mellikus ; à μέλι mel.

Μέλ-

Μέλι —— μέλιτος —— τὸ, mel; a μέλισσα apis, cujus opificium eſt.

Μελία —— ας —— ἡ, fraxinus; forte à μέλος, ſcil. ob venuſtatem ramorum & trunci, & lævorem corticis.

Μέλισσα & μέλιττα —— ης —— ἡ, apis; à μέλει curæ eſt; οἰκουρικὸν γὰρ ζῶον καὶ φιλεργόν. Vel quaſi μήλισσα μῆλον malum, fructus, & ἴζω ſedeo, quòd fructibus inſideat, ut ex illis mel exprimat.

Μέλος —— ους —— τὸ, cantus, carmen; item, membrum. Carmen aptis membris conſtare debet.

Μεμιαμμένος pollutus; particip. præt. paſſ. à μιαίνω inquino.

Μίμνοντες —— οἱ, aves ſic dicti.

Μίμων —— ονος —— ὁ, aſinus. *Heſych.* forte quaſi μίμνων manens; quia eſt καρτερικὸς in labore.

Μεμοχλευμένος —— η —— ον, vectibus obfirmatus; partic. præt. paſſ. à μοχλεύω —— fut. εύσω —— præt. ευκα —— paſſ. μοχλευμαι, indè partic. μεμοχλευμένος à μοχλὸς vectis.

Μεμπτὸς —— ὴ —— ὸν, reus, culpandus: à μέμφομαι

Μέμφομαι conqueror, accuſo, vitio verto, reprehendo —— fut. ψομαι —— aor. 1. med. ἐμεμψάμην: quaſi μῶμον φαίνω, reprehenſionem dico.

Μένδης —— ου —— ὁ, hircus, apud Ægyptios.

Μένος —— ους —— τὸ, robur, animus; à μένω maneo.

Μένω maneo, exſpecto —— fut. μενῶ —— pr. μεμένηκα —— aor. 1. ἔμεινα —— perf. med. μέμονα, apud poëtas cupio, volo.

Μέριμνα —— ίμνης —— ἡ, cura, ſollicitudo; παρὰ τὸ μερίζειν τὸν νοῦν, quòd animum diſtrahat.

Μεριμνάω curo —— fut. ήσω —— præt. ηκα; ἀπὸ τῆς μερίμνης.

Μερμαίρω curo (& μορμύρω) ex μείρω divido.

Μέρμις —— ιθος —— ὁ ἡ, filum, funiculus; quaſi ἔρμις, ab εἴρω necto.

Μέρος —— ους —— τὸ, pars; à μείρω divido.

Μέροψ —— οπος —— ὁ, homo, diviſam ſeu articulatam habens vocem; ab ὄψ —— ὀπὸς —— ἡ, vox, & μερίζω divido. Μεμερισμένην ἔχων τὴν ὄπα τυπίσι, τὴν φωνὴν, ὡς περὶς Συρίσκοισιν ἢ ἄλλαν ζῴων· ὃ δὴ μεμερισμένην εἰς τὰ λέξεις, καὶ εἰς συλλαβὰς, καὶ εἰς στοιχεῖα, καὶ ὠς ἄρθρον, ἔχων τὴν ὄπα. *Euſt.*

Μεσημβρία —— ας —— ἡ, meridies; παρὰ τὸ μέσος mediuſ, & ἡμέρα dies, γίνεται μεσημβρία, καὶ μεσημβρία.

Μέσος —— η —— ον, medius, mediocris; παρὰ τὸ μέρη ἴσα ἔχειν, quòd partes æquales habeat. *Vel* παρὰ τὸ μετέχειν τῆς ἴσης.

Μεσότης —— ητος —— ἡ, mediocritas.

Μεστὸς —— ὴ —— ὸν, plenus.

Μεστόω impleo, repleo, —— fut. ώσω —— præt. ωκα.

Μετὰ poſt; præp.

Μεταβολὴ —— ῆς —— ἡ, varietas, mutatio ὁ à μεταβάλλω.

Μέτοχον

Μέταλλον —— ἀλλᾶ —— τὸ, metallum: à μετ̃ post, et ἄλλο aliud, i. e. quia aliud post aliud eruitur, cùm diversa in iisdem venis sint juncta.

Μετάνοια —— νοίας —— ἡ, pœnitentia, resipiscentia: à præp. μετ̃ significante mutationem, et νόος —— νοῦς mens.

Μέταξα —— ἀξης —— ἡ, fericum.

Μεταξὺ —— inter; præp.

Μεταφέρομαι transfero: à μετ̃ et φέρομαι feror.

Μεταφυτεύω transplanto: à μετὰ trans, et φυτεύω planto.

Μετέπειτα deinde; à μετ̃ et ἔπειτα.

Μετέωρος —— ου —— ὁ ἡ, sublimis, editus; à μετ̃ et αἴρω attollo. Vel à μετ̃ et αἴωρα exaltatio.

Μετρέω —— ῶ, metior, numero —— fut. ήσω —— præt. ηκα.

Μέτριος —— ία —— ον, moderatus: à μέτρον.

Μέτρον —— —— ου —— τὸ, mensura.

Μυ.

Μὴ —— nè; Adv.

Μηδαμὸς —— ὴ —— ὸν, nullus: quasi μηδ' ἁμὸς, nè unus quidem.

Μηδείς —— μηδεμία —— μηδέν. Gen. μηδενὸς —— μηδεμιᾶς —— μηδε, νὸς, &c. nullus: quasi μηδ' εἷς, neque unus.

Μῆδος —— ήδα —— ὁ, Medus.

Μῆδος —— ος —— τὸ, consilium.

Μηκάομαι —— άομαι, balo; proprièest caprarum; à sono; ind μηκὰς capra.

Μηκύνω produco —— fut. υνῶ —— præt. μεμήκυγκα: à μῆκος longitudo.

Μήκων —— ωνος —— ὁ, papaver; fortè à capitis μήκει, i. e. longitudine.

Μήλος —— ία —— ον, Melius.

Μῆλος —— ήλα —— ἡ, Melus insula.

Μῆλον —— ήλα —— τὸ, ovis; ἀπὸ τῆς μέλει curæ est; ὅτι μεγάλειας ἀφ' ἧξιώντο, καὶ διὰ τὸ φερνιδος ὕστατα τῆς πολυαρίας; quoniam maximæ curæ erant veteribus; ex quo μηλοβοτῆρες pastores ovium. Vel à μαλακὸς tener: mollis enim est ovis, et corpore et lanâ. Μῆλον etiam malum, à μηλέα —— ἁς; malus.

Μήν —— μηνὸς —— ὁ, mensis; à μήνη luna; cujus cursu perficitur mensis.

Μήνη —— ήνης —— ἡ, luna; ἀπὸ τῆς μὴ μένειν ἐν τῇ αὐτῇ, quòd non in eodem statu permaneat; sed aliquoties crescit, aliquoties minuitur.

Μήνιγξ —— —— ιγγος —— —— ἡ, membrana, involucrum cerebri: à μένω maneo; quòd cerebrum inter illam manet: aut quia protegit cerebrum, et ei μένος, id est, robur confert.

Μῆνις —— —— ιδος —— —— ἡ, ira, et —— —— ιδος, ira, permanens: à μένω. Vel παρὰ τὸ μὴ ἐν: στερεῖ τῆς ἐνότητος, διεχούσας τοὺς ἐρίζοντας. Eust.

Μήνυσις

Μήνυσις —— εως —— ἡ, indicium; à μηνύω indico, nuntio.

Μηνύω indico —— fut. ύσω —— præt. μήνυκα: à μήν mens; ut sit, mentem aperio.

Μήτρα —— ίθος —— ἡ, funiculus: à μήρυς glomero, neo.

Μηρύω involvo.

Μηρός —— ία —— τὸ, femur, coxa; à μαιρῶ.

Μηρός —— ὁ —— ὁ, femur; à μείρω divido; quia à femore corpus dividi incipit.

Μήτηρ —— ερος —— & syncop. μητρὸς ἰρ —— μητρὶ —— ερα —— ὁ μῆτηρ: παρὰ τὸ μὴ τηρεῖσθαι; quòd non servantur à parentibus; αἱ γὰρ γυναῖκες, οὐκὶ γλύπτονται μητέρες, φυλάττονται, πρὸς τὸ μὴ λυμαίνεσθαι αὐτὰς παθήμασιν· νίκα δὲ γλύπτονται μητέρες, ἃ περιέχονται ἔρωτι. ἡ, σπερὶ τὸ μέσον τὸ ζῶον, ἡ ὑστέρα· ἀφ' ἧς τίκτονται ζῶα μόνα, quòd à solâ quæratur. Vel quia ardens est matris cupiditas in liberos. Vel ab ים Hebr. mater, per metathesin literarum

Μητράω —— ῶ, & μητρῶ —— ῶ —— ἡ, Ionicè, nover ca.

Μηχανὴ —— ῆς —— ἡ. machina, artificium; à μῆχος artificium, quo aliquid molimur.

Mι.

Μιαίνω inquino —— fut. ανῶ —— præt. μεμίαγκα —— aor. 1. ἐμίανα, Atticè, ἐμίηνα.

Μιγνύω misceo (& μίγνυμι) —— fut. μίξω —— pr. μέμιχα —— aor. 1. ἔμιξα —— 2 ἔμιγον

Μίδας Midas.

Μικρὸς —— ρὰ —— ρὸν, parvus: à μείρω minuo.

Μίλτος —— μίλτου —— ὁ, minium.

Μίλτος —— ου, defluvium, pilorum.

Μιμαίκυλον —— ύου —— τὸ, arbuti fructus.

Μίμαιρις —— ιδος —— ἡ, condimentum.

Μιμέομαι —— ῆμαι imitor —— fut. ήσομαι —— præt. μεμίμημαι: à μαμάω cupide tero. Cupiditas seu amor est immutationis causa; similes enim ejus fieri cupimus, quem diligimus.

Μίμημα —— ατος —— τὸ, imago, simulacrum, imitamentum.

Μιμνήσκω recordor, in memoriam revoco —— fut. μνήσω —— præt. μέμνημαι —— aor. 1. —— ἐμνησα: à μνία commemoro.

Μίνθη —— ης —— ἡ, mentha, herba: à μένος animus & θίς cum impetu tero; nam fertur animum valdè excitare.

Μινύθω minuo: à μινυὸς parvus: μινυὸς ὁ μικρός.

Μισέω odio habeo —— fut. ήσω —— præt. πκα: à μῖσος odium.

Μισθὸς —— ὲ —— ὁ, merces, præmium: propriè merces menstrua: à μὴς mensis, & θέσις positio; ut sit merces propriè singulis mensibus ordinata. Vel quasi πειθὸς, à πείθω persuadeo; cujus gratiâ scilicet quispiam laborem suscepit.

Μίσυι —— —— οἱ, frusta, & rejectamenta.

Μῖσος —— ους —— τὸ, odium: à μέω

ἀ μὴ ἶσον non æquale ; quia odium eſt quædam inæqualitas.

Μιςύλλω miſutatim ſero —— fut. υλῶ —— imp. ἐμί̓ςυλλον. Ionicè, μίςυλλον ; à μείζος minimus, μείων minor. μικρὸς parvus. Martialis lib. 1. epigr. 5. Jocus Martialis in Cocum.

Si tibi Miſtyllus *cocus* Æmiliane *vocatur.*
Dicetur quare non Tarataila *mihi ?*

Μισυ —— τὸ, miſy ; ſuccus in metallis concretus in glebæ formam.

Μίχθος —— ου —— ὁ, pediculus, quo fructus et folia plantæ appenduntur : ab ἴσχω teneo ; quia ea teneat.

Μιτύλη —— ύλης —— ον, mutulus, cornibus carens : à μειῶ minuo, vel cui μείων τύλη.

Μίτος —— ου —— ὁ, chorda, filum, licium.

Μίτρα —— ας —— ἡ, mitra, balteus, cingulum, diadema capitis, à μίτος filum, quaſi μίτρα, quia filis obligatur capiti.

Μν.

Μνᾶ —— ᾶς —— ἡ, mina.

Μνάομαι recordor —— fut. μνήσομαι —— præt. paſſ. μέμνημαι —— aor. 1. paſſ. ἐμνήσθην —— aor. 1. paſſ. ἐμνάσθην.

Μνάσιον —— ίου —— τὸ, mnaſium : olanta apud Nilum fluvium.

Μνήστη —— ῆς —— ἡ, ſponſa : à μνηστεύω deſpondeo.

Μνήμη —— ης, ἡ, memoria ; à μνάω

Μνῖον —— ου —— τὸ, muſcus, alga : μνίω edo : quòd velut edat corpora quibus adnaſcitur.

Μνυγμὸς —— οῦ —— ὁ, qui obtuſa eſt voce.

Μνᾶς —— μνᾶ —— ὁ, pilus ; lanugo tenerrima cum qua naſcuntur agni ; prima lanugo ; à μνᾶς muſcus, cui ſimilis eſt.

Μο.

Μόγις —— vix ; Adverb. quaſi cum μόγος, i. e. cum labore et difficultate.

Μόγος —— ου —— ὁ, labor : παρὰ τὸ μίγας ἐν τοῖς ἐφ' μεγάλοις πραγμάσι κοπιῶμεν, in magnis enim rebus laboramus, ἢ παρὰ τὸ μὴ ἐαυτῷ πλέω ψυχὴν γαυροῦσθαι, quòd animum lætari non ſinat labor ærumnoſus, μόγος κακοπάθεια.

Μόθαξ —— ακος —— ὁ, ſervus verna, Dictus, quia ad μόθος id eſt, ad laborem ſuſtinendum adhibetur.

Μόθος —— ου —— ὁ, labor, bellum, tumultus ; παρὰ τὸ μόθειν, in unum ruere.

Μοῖρα —— μοίρας —— ἡ, mors, fatum. Μοῖρα ſignificat τὸ εἱμαρμένον fatum : παρὰ τὸ μείρεσθαι, quòd cuique ſuum fatum inſit. 2. πλέω ἀντὶ τοῦ, ἐν ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγένημαι. 3. τὸν θάνατον· οἷον, τὸ μοῖραν δὲ ἢ πνεῦμα φάναι πεφυκέναι, mortem dico ne ninem effe ; à præt. med. μέμοιρα (μείρομαι) Dicitur μόριμον et μόρσιμον ἦμαρ, fatalis dies ; μόρος

por

portio, fatum, exitium. 4. τὸν μερίδα partem, οἷον τὸν, μοίρας διανεμόμενοι διήνυτο, partes cum diſtribuiſſent, epulabantur. 5. τὸ πρέπον, decorum: οἷον τὸ, κατὰ μοῖραν ἔστησε, decenter diſpoſuit.

Μοιχύω——mœchor——fut. σω——pr. ευκα; à μοιχὸς mœchus.

Μοιχὸς——ὁ, mœchus, adulter; παρὰ τὸ μὶ et εἶκω deco; quia facit τὰ μὴ εἰκότα, id eſt, ea quæ non decent. Vel à μὶ et οἶκος domus; quia domus ſuæ jura tranſit. Vel ab οἴχομαι peregrè abeo, id eſt, diverto ad alium thorum, qui conceſſus non eſt.

Μοχλὸς——ὁ, aſcopeca.

Μολὼν advenio——fut. ἥξω——pr. ἧκα. Pro μεμόληκα eſt μέμολωκα. Hom.

Μόλυβδος——ίβδου——ὁ, plumbum; vel μόλυβδος: παρὰ τὸ μολεῖν εἰς βάθος, in fundum venire; quia cùm ſit grave, deorſum tendit.

Μόλις vix; Adverb. magno cum μόλος, i.e. labore.

Μολοβρὸς——ου——ὁ, paraſitus, vorax, guloſus: à μολὼν ὄπι βορᾶς, qui ſibi cibus à aliquò veniat.

Μολόχη——ης——ἡ, molothrus, herba.

Μόλος——ου——ὁ, labor, pugna, fremitus.

Μολοσσὸς——ου——ὁ, moloſſus.

Μολπὴ——ῆς——ἡ cantus: ex. gr. τὸ μέλπω canto, celebro; quòd παρὰ τὸ μέλη ἅπτω. Euſtath.

Μολυβδίνος——ίνη——ον, plumbeus; à μόλυβδος.

Μολύνω polluo, contamino——fut. υνῶ——præt. μεμόλυγκα: à μολὸς labor; quòd polluta laborem purgandi faceſſant.

Μόνος——η——ον, ſolus: à μένω maneo: ut ſit propriè qui remanet relictus: vel ab inuſitato μίος unde μία una.

Μορμολύττομαι terreo: et propriè larvis, ſpectriſque——fut. ύξομαι——præt. υγμαι: à μορμὼ, ſtrix, mulier horrendâ et monſtroſâ facie.

Μόρος——ου——τὸν, morum, fructus.

Μόρος——ου——ὁ, portio, mors, exitium: à μείρομαι partior: fatum ſuam cuique conditionem aſſignat.

Μόρυχος——υ——ὁ, morocenthus. Lapis qui affertur ex Ægypto. quo utuntur οἱ ἐθνικοὶ, linteones, ὅταν λευκαίνωσι τὴν ἰματίαν.

Μορμύω murmuro, inundo: à μύρομαι fluo.

Μορμύσσομαι fœdor: Act. μορμύσσω inquino, fœdo, miſceo: à μολύνω.

Μύργος——ου——ὁ, turris, propugnaculum.

Μόχθος——υ——ὁ, vitulus: à μὴ et ἰσχύω valeo: quòd vitulus adhuc ſit imbellis et inermis.

Μότος——υ——ὁ, linteamentum, quòd in ulcera inditur.

Μοῦσα——ης——ἡ, Muſa. *Orphicis hymnis.* Μοῦσαι per conciſionem quaſi μιλοῦσαι dici putat: ut nihil ſit niſi μίλος ἄμουσοι.

κόν. Alii quaſi ἠμυσσας, quòd uno nexu diſciplinæ omnes teneantur, atque ita fit ἐγκυκλοπαιδεία. Plato μῦσας quaſi μωσας dictas vult a μαθεῖν, τὸ ζητεῖν, quærere; ab inquiſitione ſapientiæ, quòd doctos ſtudium faciat. Euſebius ἀπὸ τοῦ μυεῖν μῦσαν dictam eſſe tradidit, quòd διδασκειν καὶ παιδεύειν ſignificat. Euſ. μῦσαι ἀλληγορικῶς, ἡ κατὰ νέαν γνῶσις, cognitio mentis: a μῶ. quod eſt ζητῶ. ἐκ τοῦ δὴ ζητεῖν εὑρεθῆναι τὸ ὅλον σοφίαν, ex inquiſitione obvenit ſcientia.

Μουσικὴ ——ης——ἡ, Muſica; à μῦσαι.

Μουσικὸς——ικὸν——ὁ. Muſicus.

Μόχθος——ου——ὁ, labor; à μόλω idem. Eſt labor non ſolùm ſonetudinem, ſed etiam defatigationem conjunctam habens.

Μυ.

Μυδάζομαι abhorreo, averſor —— μυδάζω abhorreo.

Μυδάω putreſco, fœteo —— ήσω —— præt. ηκα· proprie μυδᾶν eſt ὑγρὸν κατεμφύσημα σήπεσθαι, vidum putreſcere; ubi quid uveſcit, atque putreſcit.

Μυδρίασις——εως——ἡ, oculorum vitium, in quo pupilla effunditur & dilatatur, acieique ejus hebetat.

Μύδρος——υδρου——ὁ, ferrum, ignitum.

Μυελὸν——όνος——ὁ, caro fungoſa in ulcere.

Μυελὸς——οῦ——ὁ, medulla: à μύω claudo: ὡς ἐμφράττων τὰ ὀστᾶ μυχῶ εἰλεισθαι, quòd in penetralibus datur.

Μυζάω muſſo—— fut. ήσω—— præt. ηκα, clauſis labris ſonum è naribus emitto; ut vox gementium; à ſono vel μύω.

Μυθολογέω loquor——ſut. ήσω——præt. ευκα, fabulor, fabulam loquor: a μῦθος & λέγω.

Μῦθος——ύθου——ὁ, ſermo, verbum, fabula: à μύω doceo, verbum eſt inſtrumentum docendi.

Μῦα——ύας——ἡ, muſca. Eſt à μύω ducit; quòd videatur quaſi connivere. Vel à μύω murmuro.

Μυκάομαι mugio——fut. ήσομαι——præt. ηκα: à ſono μῦ, παρὰ τὸ μὴ λέγειν.

Μύκης——ητος——vel ητος——ὁ, fungus: a μύω claudo; quia eſt planta velut clauſa, quæ ſe nullos flores, aut fructus expiſcat.

Μύλαι——αων——αἱ, nigræ lineæ.

Μυκτηρίζω ſannis excipio, irrideo——fut. ίσω——præt. ικα, naſum ſuſpendo; à μυκτὴρ——ῆρος naſus; quòd naſus olim ſit dolæ irriſioni dicatus eſſet.

Μύλη——ης——ἡ, mola; à μύλλω valdè, & μιῆν minuere; quia frumentum valdè minuat. Vel μυῆσαι ἀλοιᾶν, minutum tendere.

Μυλλὸς——ὸν——ὁ, curvus. Strabo.

Μυάσκω prætendo.

Μύξα——ης——ἡ, mucus, muccus, quia μύσσεται, i.e. exprimitur e naribus.

Μύ-

Μύραινα — αἴνης — ἡ, muræna, piſcis.

Μυρίζω mungo — fut. ίσω — pret. inus.

Μύρικα — ἴκης — ἡ, myrica: matrix.

Μυριπλασίως, multifariam, Adverb.

Μύριος — εία — εῖον, infinitus, multus.

Μύριοι, ὡρισμένως, de ſaltu numero, id eſt, decies mille.

Μυρίοι, ἀορίστως, de infinito, dicuntur πολλοί, ſeu πάμπολλοι.

Μύρμηξ — ηκος Doricè, & μύρμαξ — ακος — ὁ, formica: à μύρμηκα cura; quia eſt animal providum: vel quia μυρίαι infinitæ ſint. Multitudo earum unà ſunt.

Μύρμος — ὑρμου — ὁ, formica.

Μύρον — ου — τὸ, unguentum: à μύρω fluo.

Μύρος — ὑρου — ὁ, vel μύραινα, murus, muræna.

Μύρρα — ας — ἡ, myrrha; à μύρον unguentum.

Μύρω, fluo, ſtillo.

Μῦς — υὸς — ὁ, mus.

Μυσ — σος — τὸ, ſcelus, abominatio; παρὰ τὸ μύσσω· ut ſit ὃ μύσσεται, ad quod oculos claudimus, ipſum videre non ſuſtinentes ſed tranſeuntes.

Μύσσω mungo emungo.

Μυστήριον — ίου — τὸ, myſterium: παρὰ τὸ μύειν.

Μυστὶλη — ης — ἡ, buccea panis excavata.

Μύττω abſtergo; idem quod μύσσω.

Μυτὶς — ίδος — ἡ, naſus; peculiariter de magnis piſcibus; à μύσσω

Μυχὸς — οῦ — ὁ, receſſus, penetrale: à μύω claudo; quòd ſit locus clauſus.

Μύωψ — ωπος — ὁ, aſilus, tabanus.

Μω.

Μωκος — όκου — ὁ, fatuus, deriſor, χλευασμός, χλευαστὴς: à μωῶ quæro; quia in aliena ſemper inquirat.

Μῶλος — ου — ὁ, bellum, pugna, tumultus. πόλεμος, μάχη. δῆϊς: παρὰ τὸ ὑπὸ λύσεως ταχέως. quòd non citò dirimatur; vel quia ὁμοῦ ὀλύει, ſimul perdat omnia.

Μῶλυ — υος — τὸ, moly: παρὰ τὸ μαλύειν τὰς νόσους, id eſt, à mitigandis, ſedandiſque morbis.

Μωλυζα — ύζης — ἡ, allii caput; caput ſimplex, non diviſum in nucleos; à μὴ non, & λύω ſolvo.

Μώλυς — υος — ὁ, diſſolutus, inquinatus, ſegnes, & torpidus, ἀμαθής; à μὴ & ἄλεα calor.

Μωλύω ſenio.

Μῶλωψ — ωπος — ὁ, vibex, veſtigium verberum: ab ὄλλω pendo; ſed potiùs ex eo quod ſit vibex ex pugna; à μῶλος pugna, & ὤψ vultus.

Μωμάομαι — ήσομαι, vitupero: à μῶμος — fut. ήσομαι — pr. ησα.

Μῶμος — ώμου — ὁ, Momus; deus convitii omnia repre-

reprehendens, probrum, dedecus.
Μάν num; Conj.
Μωραίνω desipio —— fut. ανῶ —— præt. αγκα; à μωρὸς ſtultus.
Μωρανθῇ infatuatus fuerit; aor. 1. Subjunct. à μωραίνομαι.
Μωρία —— ας —— ἡ, ſtultitia.
Μωρὸς —— ὴ —— ὸ, ſtultus. Atticè μώρος propriè ſignificat inſipidum. Dicitur quaſi μὴ ὁρῶν, nihil videns ſcil. oculis mentis. Vel à μὴ, & nomine ὤψ ſignificante φρονήσεα, quaſi μώρος, ὁ μηδὲν φρονήζων.

NA.

Νάβλιον —— ίου —— τὸ, nablium; inſtrumentum muſicum, quòd Pſalterium vocant.
Νᾶδυ —— εος —— τὸ, Odoramentum quoddam quòd immiſcent unguentis; à ναίω fluo.
Ναίω habito —— imperf. ἔναιον, (poët. ναίεσκον) reliquis temporibus caret, ἀπὸ τῦ νᾶ acervo, quia οἱ ναίοντες σωρευμδὸν εἰσιν, qui alicubi habitant, acervatim & cumulatim vivunt. Indè ναιετάω habito —— imperf. poëtic. ναιετάεσκον.
Νᾶξ —— ός —— τὸ, & νάκη —— ος —— ἡ, pellis cum ſuo villo quaſi ἀνάκη, ab ἀνακεῖσθαι recumbere; quòd in eo veteres cubarent. Vel etiam à νάσσω premo; quia eſt aliquid ναξὸν i. e. denſè compactum.
Νάννη —— άννης —— ἡ, amita, patris matriſque ſoror. Heſych.
Νᾶνος —— ος —— ὁ, nanus, pumilio; παρὰ τὸ νὴ neg. & ἄνω ſurſum: quia ſurſum non crevit.
Ναὸς —— ῦ —— ὁ, templum (à νεύω) à νέομαι adeo; quòd templa frequenter ſit adeunda. Vel à ναίω habito, quòd templa deorum ſint domicilia.
Νᾶπος —— ίου —— τὸ, ſaltus, ſylva, viretum, clivus. Dicitur et νᾶπη, quaſi νᾶ, à νὴ partic. neg. et φάος, οἷον νηάφη.
Νάπυ —— υος —— τὸ, ſinapi; à νὴ non, & φύω crecio; quòd ſemen ei minutum ſit.
Νάρδος —— ου —— ὁ, nardalus.
Νάρδος —— ου —— ἡ, nardus.
Νάρθηξ —— ηκος —— ὁ, bacillus, ferula.
Νάρκαφθον —— ου —— τὸ, nardi caphithum, odoramenti genus.
Νάρκη —— ης —— ἡ, torpedo, vermis: a ναρκάω torpeo; quod quaſi τὸ ἀρκέω, non ſufficio, ex virium imbecillitate eſt naturalis torpor.
Νάρτη —— ης —— ἡ, narta; plantæ genus odoratæ, ex quâ fiunt unguenta.
Νάσσω, æquo, premo, complano —— άσσω; à νάω fluo. Dicuntur enim de iis denſa ſunt, five ſint potis; ut eſt aqua.
Ναῦς navis —— νεὸς —— ἡ, Ionicè νηὸς —— νηὸς Atticè ναῦς. Dat. νηΐ. Accuſ. ναῦν. Plural. νῆες νῶν νηῶν —— ναῦσι καὶ νηυσὶ ναῦς Ionicè —— νῆας —— aliquando νέας: παρὰ τὸ νέω (τὸ κολυμβῶ) ἢ νέω, fluo; quòd in mari fluctuet. ἢ παρὰ τὸ νάω —— νήσω, τὸ σωρεύω cumulo διὰ τὸ ἐν αὐτῇ σωρεύεσθαι τὰ ἀγώμενα, quòd onera portandi

mnave cumulentur.

Ναῦτης —— υ —— ὁ, nauta.

Νάφθη —— ης —— ἡ, naphtha.

Νε.

Νέα —— ας —— ἡ, juventus: παρὰ τὸ νέους εἰς αὔξησιν, quòd accrescat, & in ætatem assurgat νὴ νέαν novam.

Νέηλος —— ου —— ὁ, hinnulus: quasi νεοελὸς· παρὰ τὸ νεαρὸν ἔτι ἐλάχειν. quòd nuper alimentum admittat.

Νεῖκος —— ους —— τὸ, jurgium, contentio: ἀ priv. & εἴκω cedo, quasi μὴ εἴκον, & crasi νεῖκος, nemini cedens. Vel παρὰ τὸ τοῖς νέοις ἐοικέναι, quòd juvenum proprium sit contentiosus esse.

Νεκρὸς —— οῦ —— ὸν, mortuus, defunctus; vel νεκρὸν —— τὸ cadaver; ἀπὸ τοῦ νὴ priv. & κῆρ, ἡ ψυχή, in quo cor extinctum sit.

Νέκταρ —— αρος —— τὸ, nectar, potus deorum: ἀπὸ priv. & κτὰς occido; quòd sit immortalium potus. Vel παρὰ τὸ νέον κῆ τὸ ἦρ —— νεοίκταρ, & syncopè νίκταρ, quòd juventutem ætate deperditam restituat.

Νεκύδαλος —— ου —— ὁ, necydalus: insecti genus.

Νέκυς —— εος —— υ, mortuus: ἀπὸ τοῦ νὴ priv. & κίνυς, ἡ κινέωμαι, quòd mortui viribus carent. Vel ἀπὸ τοῦ νεκρὸς sit νεκρὺς, & rejiciendo τὸ ρ. νέκυς.

Νεμεσάω —— indignor —— for. ήσω justè accuso, cupiens suum cuique νέμειν distribuere. Indè Nemesis.

Νεμέτης —— ου —— ὁ, attonitus; à νὴ & στολὸς stolidus.

Νέννος —— ου —— ὁ, patruus, avunculus.

Νέντος —— ου —— ὁ, stultus; ἀ νὴ & νόος mens: ut sit qui mentis non est compos.

Νέομαι redeo, vado, iter facio.

Νεότης —— ητος —— ἡ, juventus; à νέος.

Νεοττιὰ —— ᾶς, vel νεοσσιὰ nidus: à νεοττὸς pullus.

Νεοττὸς —— οῦ —— ὁ, pullus; vel νεοσσὸς —— οῦ: παρὰ τὸ νεαρὸν ἔτι ὄντας, ὃ δὴ βλέπειν, ἢ ζωὴν κεκτῆσθαι, quòd nùp. perrimè aspiciat, vel moveatur.

Νέος —— ου —— ὁ, juvenis; quasi νεαὸς ὤν, i. e. nunc primùm existens; vel παρὰ τὸ νέεσθαι vado.

Νεῦρον —— ου —— τὸ, nervus, robur: à νεύω incl no; nam est instrumentum inclinationi inserviens.

Νεύω annuo —— fut. εὔσω —— prævenio.

Νεφέλη —— ης —— ἡ, nebula: ἀ νὴ priv. & φέλη splendor; quòd nubes splendore solis nos privat.

Νεφρὸς —— οῦ —— ὁ, ren: à νέω —— νῶ fluo. & φέρω fero; renes enim deferunt humores quosdam.

Νέωτα addito ε ς; εἰς νέωτα in proximum annum.

Νεώτερος —— ίων —— ον junior; à νεὸς novus.

Νη.

Nn.

Νηϊάτης novus, nuper factus. ——ὁ ἡ: quasi νέηγατος. ὁ νεωστὶ κατασκευασμένος. ὥσπερ παρὰ τὸ τεῖνω —— τείνομαι γίνεται τατὸς. οὕτω καὶ παρὰ τὸ γείνω —— γείνομαι, γατὸς, καὶ νεογατὸς.

Νῆον rudens —— ἴος —— τὸ, παρὰ τὸ νηῦς navis.

Νηνεμία —— ᾱ —— ὁ, vento, carens, tranquillus: παρὰ τὸ νὴ priv. & ἄνεμος ventus; sine vento.

Νήπιος —— ία —— ιον, juvenilis, infans, imbecillis. παρὰ τὸ νὴ priv. & ἔπος verbum; ut sit, qui nè verbum quidem adhuc potest effari.

Νήριον —— ίου —— τὸ, nerium, frutex.

Νοτερὸς —— ὰ —— ὸν, humidus; pro νεοτερὸς, a νέος novus.

Νῆσος —— ου —— ἡ, insula: a νέω no; insula enim quasi natat in mari.

Νῆσσα —— ης —— ἡ, anas: à νέω no; natare enim amat. Sic Lat. anas à natando.

Νῆστις —— ιος —— ὁ ἡ, jejunus, famelicus: (ἄπαστος) à νὴ priv. & ἔδω edo; qui cibum non capit: vel quasi νήστις, à νὴ & ζῆτος.

Νηφάλιος —— ία —— ον, sobrius; a νήφω.

Νήφω sobrius sum —— f. ψω —— pr. φα: παρὰ τὸ νὴ priv. & πίνω bibo; ut, sit, qui non nimium bibit.

Νήχομαι nato —— f. ξομαι —— pr. κομαι: à νέω nato.

Ni.

Νίγλαρος —— άρα —— ὁ, genus musici modulaminis.

Νικάω vinco —— fut. ήσω —— præt. ηκα: παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι νικᾶσθαι cædunt, non cadunt.

Νίκη —— ης —— ἡ, victoria: quasi ἰσχύη. ἰνὶ ἴκασι, unicadens. Vel quasi ἰκείκη, ἰνὶ εἴκασι, uni cedens.

Νίπτω lavo —— fut. νίψω —— præt. νένιφα —— aor. 1. ἔνιψα —— νίψω —— νίψομαι —— νίψω —— νίψαι —— νίψας.

Νιφὰς —— άδος —— ἡ, nix: à νίφω ningo.

No.

Νοέω intelligo, cogito —— fut. ήσω —— præt. νένοηκα: παρὰ τὸ νόος —— νοῦς mens.

Νόθος —— η, nothus, spurius, non legitimus: ὁ ἐκ συνηθείας γαμικὰς γνησιωθείς, ἀλλ' οὐ κατὰ λαχὸν ὤν.

Νομεὺς —— ῆος —— ὁ, pastor, armentarius: à νέμω pasco.

Νομιζόμενος —— νη —— ον, existimatus: partic. præs. à νομίζω.

Νόμος —— ου, lex: ἀπὸ τοῦ νέμειν, tribuendo; quòd suum cuique tribuat. Vel à νέμω administro; quòd omnia administret aut jubendo aut vetando.

Νόος —— νεῦς —— νόου —— νοῦ ——, mens: παρὰ τὸ νέω, τὸ πορεύομαι, το; ὁδὸν τὸ παχύτερον τοῦ νόος, quia mente nihil celerius.

Nostri

νόσ aegroto —— fut. νόσω —— prat. νόσα : a νόσος morbus.

νόσος —— ε —— ὁ ἡ, morbus : a νέω priv. & σῶς sanus ; quòd sanus non sit, qui morbo laborat.

νόσφιν —— ἴσ —— τὸ, pulvis.

νόστος redeo —— fut. νόσω —— prat. νόστα.

νοστίμος —— ἴμη —— ον, redux ; ut νόστιμον ἦμαρ, dies reditûs ; παρὰ τὸ νόστος reditus ; quòd à νέω redeo, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ.

νόσφι sine, seorsim ; Adv. à νὶ non, & ἕπομαι sequor.

νοσώδης —— ες —— ὁ ἡ, pernicialis, insalubris, gravis : à νόσος morbus.

νοτὶς —— ίδος —— ἡ, humor, humiditas.

νότος —— ε —— ὁ, auster, notus : à νέω flo.

νουθετέω moneo, castigo, reprehendo, σωφρονίζω, κατηλίσκω, ὑπομιμνήσκω.

νόμισμα —— ε —— τὸ, nummus. Vox Græca ex Latina facta.

Νυ.

νυκὰ —— ῆς —— ἡ, palma.

νύμφη —— ης —— ἡ, nympha, sponsa, nova nupta : quasi νέα φαίνουσα, nova apparens : quasi νεο φάνη.

νυμφίος —— ίε —— ὁ, sponsus.

νὺξ —— νυκτὸς —— ἡ, nox : à νύσσω pungo, per antiphrasin —— f. νύξω. Indè νυξὶ ; quia ad opera non νύσσει. Emf. vel quia νύσσει, i.e. pungit & lædit eos qui nocti se temerè credunt ; est enim tempus periculosum. Vel à νεύω inclinor ; quia est tempus ſolis νεύσιν, i.e. declinationem & devergentiam ſequens. Vel à νύχθα nox, tenebræ ; & נוּם *mach* quiescere ; quia nox est tempus quietis.

Νυὸς —— ε —— ὁ, nurus sponsa, nympha.

Νύσσω & νυττω pungo, stimulo —— fut. νύξω —— χα.

Νυστάζω & νυστέω —— fut. άσω —— prat. κα ; à νύω vel νυσταζω inclino ; quòd capite & corpore inclinato dormiatur.

Νω.

Νωγαλία —— ίων —— τὰ, edulia, suavia, opipara ferculà : quasi νέα γάλα novum lac.

Νωθὴς —— ὲς, tardus, segnis, piger ; à νὴ privativa particula, & θοὸς currere ; ut sit qui festinantiùs currere non potest, nec vult.

Νωθρὸς —— ρὰ —— ρὸν, ignavus ; à νωθὴς.

Νωλεμέως indefinenter ; Adv. à νωλεμὴς assiduus ; quòd à νὴ non, & λείπω cesso, desicio. Vel à νὴ & λεῖμμα reliquiæ.

Νῶτος —— ώτου —— ὁ, dorsum ; à νεύω nuto, inclino ; quòd non nutemus, nisi dorso aliquantulùm incurvato.

Ξ A.

Ξαίνω diverbero, carmino, pecto —— fut. ανῶ —— præt. ανα; παρὰ τὸ ξέω rado.

Ξανθὸς —— ἡ —— ὸν, flavus; à ξαίνω, τὸ πυρροῦν verbero; is color ex percussione vivi corpori nascitur: vel ab ἀνθὸς quasi ἀνθηρός.

Ξε.

Ξένιον —— ίου —— τὸ, munus, donum; propriè, hospitale donum, quod hospitibus datur.

Ξένος —— ου —— ὁ, hospes, peregrinus, & ξεῖνος: παρὰ τὸ ξέω εἶναι, ut eum significet qui extraneus est, sive extra exi. stens.

Ξη.

Ξηρὸς —— ρὰ —— ρὸν, siccus, aridus; a ξέω rado, seco; sicca sunt ξυστά. id est, facilè secari & diffringi possunt.

Ξι.

Ξίφος —— φους —— τὸ, ensis, gladius; à ξέω & ἀφὴ tactus; quòd enim gladii acies tetigerit, illud secat.

Ξυ.

Ξυλεύομαι ligno, ligna conveho; παρὰ τὸ ξύλον.

Ξύλον —— υλου —— τὸ, lignum; à ξύω seco, rado: quia secari & radi potest.

Ξυμπας —— ασα —— αν, omnis; Att. Σύμπας.

Ξυὸν pro Ζυὸν Atticè.

Ξυνὸς —— νὴ —— νὸν, communis. Atticum pro κοινός.

Ξυρέω rado —— fut. ήσω —— præt. ηχα.

Ξυ'ελον —— ίου —— τὸ, novacula; à ξέω rado, polio.

Ξυσ'ὸν —— σ'οῦ —— τὸ, novacula; παρὰ τὸ ξυεῖν ῥῖον, quia est acutus ad radendum, & scalpendum.

O A.

Ὄαρ —— ὄαρος —— τὸ, uxor; quasi ὁμόκοιτος παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀναπαύεσθαι τῷ γάμῳ, quòd conjuges duo nuptiis inter se copulentur.

O B.

Ὀβελίζω obelo noto —— fut. ίσω —— præt. ικα.

Ὀβελὸς —— λοῦ —— ὁ, obelus, sexta pars drachmæ; quia erat ut βέλος. Alii ab ὄβελος veru; quòd ejus figuram haberet

Ὀβρυζον —— ύζου —— τὸ, Aurum obryzum, purum, ex crebra concoctione, id est, quasi ὀφειρύζον, ab Ophir, id est, insula; unde præstantissimum aurum solebat advehi.

Ογ.

Ὀγκάω rudo —— fut. ήσω —— pr. ωκα.

Ὄγκος —— ου —— ὁ, fastus, tumor, & prominentia: ab ἀγκῶ κεῖμαι, sursum jacere. Tumor est quædam ἄρσις seu ὕπαρσις (ἐπαίρω, μετεωρίζω) i.e. elevatio corporalis. Vel ab ἐγκέχω promineo.

Ὄγμος —— ου —— ὁ, sulcus; ab ἄγω frango, vel ὀρύγω aperio; quòd sulcus ex terræ fractione & apertione oriatur.

Ὄγχνη —— ης —— ἡ, pyrum; παρὰ τὸ ἀγχειν, h.e. suffocando. Nam acerbitate suâ vehementer astringunt pyra sylvestria.

Οδ.

Ὀδοντάλγία —— ας —— ἡ, dentium dolor; ab ὀδούς —— ὀντος, & ἄλγος —— ους —— τὸ, dolor.

Ὁδός —— οῦ —— ἡ, via; quasi ἴδος ab εἶμι, τὸ πορεύομαι vado.

Ὀδούς —— ὀντος dens; ab ἔδω edo, quasi ἐδούς; in Voc. ὦ ἐδούς solùm, ut docet Greg. Æoles dicunt ἐδόντας pro ὀδόντας.

Ὀδύνη —— ης —— ἡ, dolor; ab ἔδω edo, rodo; est enim dolor velut rosio quædam corporis & animi.

Ὀδύσσομαι dolore excrucior —— —— fut. ὀδυρῶμαι, cæteris temporibus caret; ab —— ὀδύνη dolor; nam dolor est causa lamentationis.

Ὀδύσσω irascor (verbum poëtic. defectivum;) nam legitur duntaxat in aor. 1. med. ὠδυσσάμην, vel ὠδυσάμην; ab ὀδύνη dolor; ira ex dolore oritur.

Οζ.

Ὄζος —— ου —— ὁ, ramus; ab ὄζομαι sedeo; ramus quasi sedet in arbore.

Ὄζω olco (Dor ὄσδω) —— fut. ὀζήσω & ὀζέσω —— præt. ὤζηκα —— med. ὄδμαι & Att. ὤδμαι, quòd sæpiùs pro præsenti sumitur.

Οθ.

Ὀθόνη —— ης —— ἡ, cura, ratio; quasi ὄσθη ab ὄσθω: nam cura eor ediz; aut ὄθη cura consueta; ab ἴθω consuesco.

Ὀθόνη —— ης —— ἡ, linteum.

Ὀθόννα —— ης, Othonna, herba apud Troglodytas in Arabia tractu.

Οι.

Οἰαξ —— ακος —— ὁ, gubernaculum, clavus navis; ab οἴω fero.

Οἰγνύω aperio (poët. pro ἀνοίγω) —— fut. οἴξω —— præt. med. ἔοιγα. Vid. ἀνοίγω.

Οἰδέω tumeo, turgeo —— fut. οἰδήσω —— præt. ᾴδηκα —— aor. 1. ᾴδησα; ab εἶδω video: tumida depressis visibiliora.

Ὀϊζύς —— ύος —— ἡ, ærumna, miseria; ab οἰ væ, & ζέω ferveo.

Οἰκεῖος

Οἰκεῖος —— α —— ον, proprius, domesticus, familiaris; ab οἶκος domus; quæ enim domi servantur, ferè propria sunt cuique.

Οἰκέτης —— α —— ὁ, servus, famulus; ab οἶκος domus.

Οἰκέω habito —— fut. ήσω —— pr. ηκα: ab οἶκος.

Οἰκία —— ίας —— ᾱ, domus: ab οἶκος.

Οἰκιακὸς —— ή —— όν, domesticus: ab οἶκος.

Οἰκοδομέω ædifico —— fut ήσω —— præt. ᾠκοδόμηκα; ab οἶκος domus, & δέμω extruo.

Οἴκοι domi; Adv.

Οἶκος —— οἴκου —— ὁ, domus: παρὰ τὸ εἴκω, τὸ ὑποχωρῶ, fercedo; quia eò concedimus ab externis injuriis. Vel ab οἴω fero; quia eò ferimus nostra. Vel ab ἴχω habeo, habito: *domus primùm comparanda.* Οἶκοι μὲν πρῶτα, &c. ——

Οἰκτίρμων —— ονος —— ὁ, misericors; ab οἶκτος misericordia.

Οἶκτος —— οἴκτου —— ὁ, misericordia; ab εἴκω cedo; quia facilè cedimus eorum petitioni, quorum miseremur.

Οἶμος —— οἴμου —— ὁ, via: παρὰ τὸ οἰμᾶν, ὁ ἐστι, ὁρμᾶν εἰς ἐυθύ quia in via cum impetu feruntur iter facientes. Vel ab οἴω fero; quia per viam ferantur omni modo vectionis, quia per eam gradiuntur.

Οἶνος —— οἴνου —— ὁ, vinum: παρὰ τὸ ἐνέω [ὄνημι, ὀφέλω] juvo; vinum debiles juvat, roborat, firmat; juxta illud *Hom.* Iliad. ζ.

—— ὀνήσεαι εἴκα πίηαι,
juvamen senties si biberis.

Ἀνδρὶ δὲ καμόντι μάλ' οἶνος αἴξει,
Viro defatigato robur valdè vinum adauget.

Quod etymon ipsi *Homero* debemus. Verba sunt Hecubæ Hectori filio à pugna redeunti, A quo non prorsus abhorret salubre illud consilium Pauli Apostoli ad Timotheum, 1 *Tim.* 5. 23. ὀλίγῳ οἴνῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σε, &c. Vel dicitur οἶνος, quasi οἰόνους, διὰ τὸ οἰ, ἡσύχους ἡμῖν τὸν νοῦν ἐμπιμπλάν, quòd mentem nostram impleat arroganti de nobis ipsis opinione. *Aristoph.* Ὁρᾷς, ὅταν πίνωσιν ἀνθρωποι, τότε πλουτοῦσι, διαφέρουσιν, κρίνουσι, δικάζουσι. *Vides?* postquam biberint plusculum homines, divites sunt, negotiantur, causas disceptant. *Vel* ἀπὸ τοῦ οἴνης, quam vitem Veteres appellant. Vel ab οἴομαι, quod (ut *Suidas*) ὀπτικωτέρους sumptum modicè & cautè, εἴκει τὸν νοῦν, mentem & ingenium affert & acuit: vel à νοῦς mens, & ἴχομαι abeo; quòd immoderatè sumptum homines dementat.

Οἷον quasi, velut; Adv.

Οἷος —— α —— ον qualis.

Οἶος —— οἴη —— οἷον, solus.

Οἶς — οἰός —— ὁ, ovis: ab οἴω fero; quia plura commoda εἴρι fert.

Οἰσοφάγος —— άγου —— ὁ, gula; à φάγω comedo, & οἴω fero; quia per gulam quæ eduntur, deferuntur.

Οἶτος

οἰσ— σία— σίον, ferendus: ab οἴω fero.

οἰτυ— ὐας— ὑ, ſalix; ab οἶς & ζύω, τὸ ὄρμω, ruo; quia celeriter creſcit.

οἶτ— οἴτυ— ὁ, ærumna calamitas: ab οἴ, adv. Dolentis.

οἰφία, & οἰφέω ceſſo: ab ἰσχνὸς idem; vel ab ἀφὴ tactus.

οἴχομαι abeo, diſcedo— fut. οἰχήσομαι— præt. ὤχημαι, & ἀναῤῥίπτως— οἴχωμαι; ab εἶκω cedo.

Οἴω puto, ſuſpicor. Hoc verbum tantùm apud poëtas reperitur, nec ultrà conjugatur. Sed ab eo tamen derivatur poëticum οἶμαι, in proſa εἴομαι, & per ſyncopen εἶμαι: in ſecunda perſona præſentis habet ει, ut οἴομαι— οἴει— εἴεται

Οἰωνισμὸς— ὦ— ὁ, auguricum; ab οἰωνός.

Οἰωνὸς— ὦ— ὁ, avis, volucris; propriè major & carnivora: ἀπὸ τῦ οἰῶ, [τὸ μονῶ]— fut. οἰώσω— οἰωνὸς, ὥσπερ παρὰ τὸ κοσμῶ— ὥσω γίνεται κοσμικός. Vel ἀπὸ τῦ οἶ solus; quia amat ſolitudinem, humanum conſpectum fugiens.

Ολ.

Ὀκλάζω in genua procumbo— fut. ὀκλάσω— præt. ὤκλακα: à κλάω frango; ut ſit frango— τῦ κλίνω inclinando.

Ὀκνηρὸς— ρὰ— ρὸν, pigr, ab ὄκνος pigritia; quòd παρὰ τὸ κ' κινεῖν, à non movendo; quod pigrorum eſt & meticuloſorum.

Ὀκρίβας— βα— ὁ, pulpitum; παρὰ τὸ ἄκρον καὶ βαίνω.

Ολ.

Ὄλβιος— ία— ον, beatus; ab ὄλβος· vel quaſi ὀλίβος. ὁ τὸν εὐδαιμονίαν πλείαν ἔχων, dives, locuples, ἐυτυχὴς.

Ὄλβος— ου— τὸ, felicitas, εὐδαιμονία, πλῆτος, ἀυπορία· quaſi ὅλος βίος, vita integra; nullis doloribus interrupta.

Ὀλεθρον— ίθρια— τὸ, mors, pernicies; ab ὀλέω perdo.

Ὀλίγος— γη— γον, modicus, paucus, parvus: ab ὀλέω, id eſt, ὄλλυμι perdo; pauca ſunt quæ facilè ὄλλυνται, ut σαῦρα facilè παύονται.

Ὀλιγοψυχέω parvo ſum animo; ab ὀλίγος parvus, & ψυχὴ anima.

Ὀλιγοχρόνιος— ία— ον, non diuturnus, exigui temporis; ab ὀλίγος & χρόνος.

Ὀλισθος— ίσθια— ὁ, lapſus: παρὰ τὸ ὄλισθ' θέειν, à ſlizen caſus in lubrico, cùm curſus perit.

Ὀλλύω (& uſitatiùs ὄλλυμι) perdo— fut. ὀλλύσω— præt. ὤλλυκα· eſt regulare, ſed ὄλλυμι eſt anomalon; quod mutuatur ſua tempora, ab ὀλέω & ὄλω.

Ὄλμος— κ— ὁ, mortarium; παρὰ τὸ ὄλλυειν καὶ μεῖν τὰ ἐν αὐτῷ φλιασόμενα, quòd minuantur ea quæ in mortario tunduntur.

Ὀλοθρεύω— ία— τὸ, clatherium.

Ὀλολύζω

Ὀλυλύζω ululo —— fut. ξω —— præt. ὠλόλυχα: ab ἀλαλή Quod vide suo loco.

Ὀλόπω vello, decortico —— f. ψω —— præt. φα: a λέπω decortico.

Ὀλοὸς —— ὴ —— ὸν, pernicioſus: ab ὄλλυμι perdo.

Ὅλος —— ὅλη —— ὅλον, totus; ab Hebr. כל id eſt, totus.

Ὀλοχὼς —— όχυ —— ὁ, pediculus pomi.

Ὀλοφύρομαι lamentor —— fut. ύρομαι —— aor. 1. med. ὠλοφυράμην. perf. paſſ. ὠλόφυρμαι —— aor. 1. paſſ. ὠλοφύρθην. Dicitur quaſi ὅλοως φέρεσθαι, i. e. in modum pereuntis ferri.

Ὅλπη —— ης —— ἡ, lecythus.

Ὄλυμπος —— υ —— ὁ, Olympus; Mons Macedoniæ vel Theſſaliæ, altiſſimus; allegoricè cœlum; quaſi ὀλόλαμπος τὶς σ'ερος, quòd tellis totum ſplendeat; Συγκατὰ καὶ τροπή; ὄλυμπος· ψιλοσταγὴς ἰσλικός.

Ὀλυρὰ —— ύρας —— ἡ, olyra, ador; κεγδὴ, σῖτος κεγδάδης καρπός.

Ὄμφαξ —— ωκος —— ὁ, racemus, ficus immatura; ab ὀλέσαι ἄνθος, i. e. florem perdendo; quòd exiſtit primùm perdito flore.

Ομ.

Ὁμαλὸς —— ὴ —— ὸν, planus, lævi, æquabilis: ab ὁμὸς ſimilis; conſtat enim ex partibus ſimilibus. Hinc ἀνόμαλος aſper, inæqualis, ſalebroſus, irregularis.

Ὁμαρτῆ ſimul, collectim; ab ἁμὸς ſimul & αἴρω apto.

Ὄμηρος —— ήρου —— ὁ, obſes, παρὰ τὸ ὁμοῦ εἶναι. ſimul manere; quia partes de ſe mutuò dubitantes ad fidem ſibi habendam jungit. Vel παρὰ τὸ ὁμοῦ, καὶ ἀέρω τὸ ἁρμόζω, quòd obſides concordiæ cauſâ ſint inter eos qui diſſident.

Ὁμιλέω commercium habeo: ab ὅμιλος —— ίλη —— ὁ, cœtus, turba —— fut. ήσω —— præt. ηκα.

Ὁμιλία —— ας —— ἡ, conſuetudo, colloquium, confabulatio.

Ὅμιλος —— ίλη —— ὁ, vulgus, turba, cœtus, multitudo; præprimè militum; παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι quòd una cogatur. Vel ab ὁμὸς ſimul, & ἴλη agmen.

Ὁμιχέω meio —— fut. ήσω —— præt. ηκα: quaſi ὁμὸς χέω, i. e. ſimul fundo.

Ὄμμα —— ατος —— τὸ, oculus; ab ὄπωμαι video.

Ὁμόθηλος —— η —— ὁ, frater: ab ὁμοῦ & θηλὺς uterus.

Ὅμοιος —— οια —— οιον, ſimilis; ab ὁμὸς ſimilis; Att. ὁμοῖος.

Ὁμοιότης —— ητος —— ἡ, ſimilitudo; ab ὅμοιος.

Ὁμοίως ſimiliter; Adv.

Ὁμοκλὴ —— ῆς —— ἡ, ira, minæ, hortamen, clamor: ab ὁμὸς ſimul, & κέλευθος jubere. Vel ab ὁμὸς ſimul, & κλὼ pro κελαδῶ, i. e. voco.

Ὁμόργνυμι abſtergo (et uſitatiùs ὁμορργνυμι) —— fut. ὁμόρξω. —— ρξα ὤμορχα Vel, ἀνάπλασμα, μόμορχα —— aor. 1. ὤμορξα

Ὅμος —— ὴ —— ὸν, ſimilis

Ὁμόσπορος

Ὁμόψυχος —— ον. concors, unanimus. ab ὁμὸς similis, & ψυχὴ anima; cujus mores congruunt.

Ὀμφαλὸς —— ὁ, umbilicus, παρὰ τὸ ἀμπνεῖν. ὃ ὅζειν ἀναπνεῖν, respiro: διὰ ἀμπὸ γὰρ τὸ ἔμβρυον ἀναπνεῖ καὶ τρέφεται: infans enim in utero per umbilicum respirat.

Ὄμφαξ —— ακος —— ἡ. uva, acerba, acetum; ab ὠμὸς crudus, & φάγειν edere.

Ὄμφη —— ης —— ἡ, vox, θεία κλῆδὼν, divina vox, responsum, divinum; quasi τὸ ὂν φαίνουσα. i.e. veritatem indicans.

Ὄν.

Ὄνηγος —— ἄγρα —— ὁ, onager: quasi dicas, ὄν ἄγριος, asinus sylvestris.

Ὄνα somnium —— τὸ, indecl. quasi ὀντος ἄρπις, rei veræ ablatio; ut plurimùm enim falsas imaginationes objicit.

Ὄνησις —— τος —— τὸ, utilitas, commodum; ab ὄνημι juvo, prosum.

Ὀνειδίζω exprobro —— fut. ὀνειδίσω, & Atticè ὀνειδιῶ —— præt. ὠνείδικα: ab ὄνειδος.

Ὀνειδισμὸς —— ὁ, contumelia; ab ὄνειδος.

Ὄνειδος —— εος —— τὸ, probrum; ab ὀνέω vitupero: vel ab ὄνομαι, i. e. μέμφομαι quæror, expostulo.

Ὄνειρος —— εἶρα —— τὸ, somnium; ab ὄναρ.

Ὀνητὸς —— ἡ —— ὁν, utilis: ab ὄνημι juvo.

Ὄναμαι juvo, prosum —— fut. ὀνήσω —— præt. ὄνηκα —— aor. 1. ὠνησα —— med. ὠνησάμην & sync. ὠνάμην.

Ὄνθος —— ου —— ὁ, stercus. Sì propriè asini; tum ab ὄνος commodè deduci poterit.

Ὄνος —— ου —— ὁ, asinus: ab ὄνημι juvo; est enim jumenti species hominum usui & commodo subservientis.

Ὄνυξ —— υχος —— ὁ, unguis; παρὰ τὸ νύσσω —— νύξω, γίνεται ὄνυξ, fodio, vellico: ungue enim fodicamus & vellicamus.

Ὀξ.

Ὀξεῖα, subintellige λόγχη hasta: ab ὀξὺς.

Ὄξος —— ους —— τὸ, acetum: ab ὀξὺς.

Ὀξυθυμία —— μίης —— ἡ, iracundia: ab ὀξὺς, et θυμὸς ira.

Ὀξύω —— acuo —— fut. ὀξύνω. præt. ὤξυγκα.

Ὀξὺς —— εῖα —— ὺ, acutus; ab ἀκὴ acies.

Ὀξύτερος —— ίων —— ον, acutior: ab ὀξὺς.

Οπ.

Ὀπάζω persequor, me comitem do, præbeo —— fut. ἀσω —— præt. ὤπακα —— aor. 1. ὤπασα: ab ἕπομαι sequor.

Ὀπὴ —— ῆς —— ἡ, foramen, per quod videri potest: ab ὄπτομαι video.

Ὅπα ubi, quò; Adv.

Ὀπτάω

Ὀπαδέω——ῶ, comitor, ſequor ——fut. ήσω—— præt. ηκα.

Ὀπίζομαι revereor —— fut. σομαι Att. οῦμαι. præt. ὠπισα, ſi extat.

Ὄπιον—— ίου——τὸ, opium.

Ὀπις——ίδος——ἡ, ultio. ἡ ἔπιθεν ἐπομένη τίσις, quia venditra ſequitur peccatores; juxta illud Horat.

——ſequitur ſuperbos
Vltor à tergo Deus. ——

Ὀπίσθια——ίων——τὰ, poſteriores partes: ab ὄπισθεν.

Ὅπλον——ὅπλα——τὸ, arma, vel quicquid eſt armorum loco: ab ἅπτω arceo; arma ſunt ἀμυντήρια, i. e. defenſioni ſervientia: vel etiam ab ἀποτρέπω minor.

Ὀπὸς——οῦ——ὁ, ſuccus; ab ὀπή, i.e. foramine unde fluit; vel à πίνω bibo; ſuccus eſt ποτόν τι, aliquid potabile.

Ὁπότε quando; conj.

Ὅπου ubi; Adv.

Ὀπτάω aſſo, torreo——fut. ήσω——præt. ὤπτηκα.

Ὄπτομαι video—— fut. ὄψομαι ὄψει (non ὄψῃ) ὄψεται——præt. ὦμμαι——pert. med. ὄπτε, Att. ὄπωπα.

Ὀπυία——ίεις——ἡ, concubitus.

Ὀπώρα——ώρας——ἡ, autumnus: quaſi ὀπῶν ὥρα, i. e. ſuccorum tempus; quia tunc fructus maturi ſunt. Vel quaſi ἡ ὀψὲ ὥρα, i. e. tempus anni ſerum; aut quia in autumno eſt ὀπῶν ὥρα, i. e. cura fructuum qui tunc colliguntur. ἡ παρὰ τὸ ὀπίζειν τῇ ὥρᾳ, quia tempeſtatem ætatis ſequitur autumnus.

Ὁρ.

Ὁράω video —— imperf. Attic ἑώρων——ἑώρων —— fut. ὄψομαι (pro ὀράσω analogicè) —— præ ἑώρακα pro aor. 1. ἑόρακα di tur εἶδον.

Ὄργανον——άνου——τὸ, organum quaſi ἔργανον, ab ἔργον opus; , ab ἔοργα, verbi ῥέζω factio.

Ὀργάομαι (& ὀργάω——ῶ) imp tienter appeto. Herodot. ap Suidam in vita Thucyd. Μ ἐΐζω σὲ, τῆς ἐυτυχίης Ὀλ ὁ γὰρ σὸς υἱὸς ὀργῶσαν ἔχει ψυχὴν ποδὸς τὰ μαθήματα.

Ὀργὴ——ῆς——ἡ, ira: quaſi ῥεγὴ, ab ὀρέγω, τὸ ὀπτάνομαι, ſync. ὀργή. ἡ, παρὰ τὸ εἴργ cohibeo——εἰργή, ἢ τὸ ι, ἢ τραπὴ τῆς εἰς ο, ὀργὴ κολάσεως ἡμᾶς τοὺ δέοντα βλα ἀπὸ, quòd nos non ſinat recta co ſulere. ἡ, παρὰ τὸ ὄρω excit ὀρὴ, ἢ ὀργὴ, quòd ira animum ſ pra modum excitet.

Ὄργια——ίων——τὰ, ſacri Ba chi, propriè: Orgia; κατ γικῶς, cujuſvis Dei: ab im tu, qui in illis, ſcil. ὀργὴ V δεῖ τὴν ὀορὴν, à montibus quòd in montium jugis ſacrifica conſueverint.

Ὀργίζομαι ira feror——fut. ίσ——præt. ὠργισμαι: ab ὀργὴ ira.

Ὀργυιὰ ulnam extendo; ab ὀργ——ᾶς, ulna; quòd ab ὀρέγω ex tendo, & γυῖον pes: eſt enim extenſorum pedum menſura.

Ὀρέγω porrigo, extendo, prab ——fut. ὀρέξω——præt. ὄ μαι——aor. 1. ὤρεξα, ὄρ τα

ὀρθὴν dextram extende.

Ὀρίγανον —— ανος —— τὸ, origanum; herbæ nomen: ab ὄρος mons, et γαῖα gaudium; quia montosis et clivosis locis gaudeat.

Ὀρθίω exerceo, concito commoveo —— fut. ὀρθιῶ —— præt. ὤρθικα: ab ὄρθος.

Ὀρθός —— ία —— ὸν, et ὀρθὸς —— ὴ —— ὸν, rectus: ab ὄρθος excito erigo.

Ὄρθρος —— ου —— ὁ: diluculum, dies: dicitur, quia nos ad opera ὀρθοῖ, i. e. erigit seu excitat.

Ὅρκος —— ίζω —— ὁ, juramentum: παρὰ τὸ εἴργειν ἀπὸ παραβαίνοντας: coërcentur enim quisque intra quod juravit. Vel ab ὅρος terminus: ὁρίζοντας γὰρ τὰ ὀμνύοντες οἱ ὀμνύοντες, jurantes enim terminantur. Vel παρὰ τὸ ἕρκος, septum, παρὰ τὸ ἕρκος ἢ τοῦχον εἶναι τὸν ὀμνύοντα μὴ παραβαίνειν τοὺς ζωνθέντας.

Ὁρμὸς —— οῦ —— ὁ, ordo, catena: ab ἁρμόζω apto, ordino. Ab αἴρω sero, ordino, unde εἱρμὸς series.

Ὁρμάω —— ῶ, impetu feror —— fut. ήσω —— præt. ωκα —— aor. 1. ὥρμησα.

Ὁρμὰς —— ας —— ὰ, tenuis, funicalus, linea piscatoria seris equinis contexta: ab αἴρω necto.

Ὀρνιθευτὴς —— οῦ —— ὁ, anceps: ab ὄρνις avis.

Ὄρνις —— ὄρνιθος —— ὁ, ἡ, avis: Acc. ὄρνιν vel ὄρνιθα: παρὰ τὸ ὄρνυμι concito: quasi ἔρνις· τὰ γὰρ ὀρνεα κινητικὰ τῶν ζώων; quid enim concitatius ave?

Ὄροβος —— ίζω —— ὁ, ervum, legumen: παρὰ τὸ ὀρέπεσθαι ὑπὸ τῶν βοῶν, quòd a bobus edatur: vel potiùs simpliciter ab ὀρέπω edo; quia frequenter in cibum venit.

Ὀρόθαμνος —— υ —— ὁ, ramus, surculus: παρὰ τὸ ὀρούειν ὀλίγον τοῦ αὐξανομένου, quòd cum impetu crescat. Vel à ῥάθαμνος, qui ramus est tener.

Ὄρεινον —— ίου —— τὸ, Orontium, herba: παρὰ τὸ ὄρος —— ος —— τὸ, quòd montibus gaudeat.

Ὄρος —— ους —— τὸ, mons: ab ὄρνυμι excito erigo; est enim erecta in tumorem terra.

Ὅρος —— ου —— ὁ, terminus, limes: ab ὁράω video: termini signati solent, ut sint ὁρατοὶ visibiles.

Ὄρπηξ —— ικος —— ὁ, ramus, surculus, stolo: παρὰ τὸ ὄρος, τὸ πυθμὴν: quòd videatur ex arbore quasi exilire. Vel ab ὄρπω, quòd ex arbore quasi proserpit.

Ὀρρὰς —— ῆδος —— ὁ, sarum lactis: ab ὀρρὸς sero; aut ab ῥέω fluo; aut ab ῥῆμι pereo: est enim fluidum et vile quid.

Ὀρτάλιξ —— ιχος —— ὁ, gallina, pullastra.

Ὀρτυξ —— υγος —— ὁ, coturnix: ab ὄρνυμι excito; quòd facilè ad pugnam concitetur.

Ὄρυζα —— ύζης —— ὁ, oryza.

Ὀρυμαγδὸς —— οῦ —— ὁ, strepitus, fragor, tumultus: ab ὅμιλος multitudo. Vel quasi ὅμιλος ὀρυμάσσω, multitudo excitata.

ὈΟρφανὸς —— ὁ —— ὁ, orphanus, pupillus: dictus, quòd velut in ὄρφνῃ, i. e. in tenebris degat.

ὈΟρφνη —— ης —— ἡ, caligo, tenebræ, obscuritas: ab ἐρέφω tego; tenebræ enim omnia involvunt.

ὈΟρφὸς —— ὁ —— ὁ, orphus piscis. Hiberno tempore in speluncis se continet: ab ὄρφνη tenebræ.

ὈΟρχέομαι saltо, tripudio —— fut. ὀρχήσομαι —— aor. 1. med. ὠρχησάμην —— ω —— ατο.

ὈΟρχησὺς —— ὑ —— ἡ, saltatio: ab ὀρχέομαι.

ὈΟρχις —— εως —— ὁ, testis, testiculus: ab ὀρίγομαι appeto; quia indè ὄρεξις Græcis.

ὈΟρχὸς —— ὁ —— ὁ, hortus, ordo plantarum.

ὈΟρω excito —— fut. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω —— aor. 1. ὦρσα —— perf. med. ὄρωρα (pro ὦρται,) & metathesi ἄρορα.

Ος.

ὈΟς —— ἥ —— ὅ, qui, quæ, quod; Artic. Subj.

ὈΟσιος —— ἱσία —— ὅσιον, sanctus: quasi ἄσιος, ab ἄζομαι, τὸ ζέβομαι.

ὈΟσος —— ὅση —— ὅσον, poëticè ὅσσος.

ὈΟσσα —— ης —— ἡ, vox: ab ὄζω vox.

ὈΟστέον —— ἱου —— τὸ, ὀστοῦν —— ὀστᾶ, os —— ossis: ab ἱστᾶμι statuere; quia statuit & stabilit corpus, nè mollicie suâ concidat.

ὈΟστρακίζω —— ισω —— ἰῶ, scintilla: ab αἴω accendo.

ὈΟσμὴ —— μῆς —— ἡ, odor: ab ὄζω oleo.

ὈΟσσεῖον —— ου —— τὸ, legumen à σπείρω semino; quòd crebri ejus satio.

ὈΟστέον —— ακου —— τὸ, testa ab ὄστεον os; quia est velut os aut cornu.

ὈΟστρεον —— ου —— τὸ, concha ostreum.

ὈΟστρυς —— υος —— ὁ, ostrya arbor.

ὈΟσφραίνομαι odoror, olfacio —— fut. ὀσφρήσομαι —— aor. 2. ὠσφρόμην: quasi ὀσμὴν fero, seu suscipio odorem.

ὈΟσφὺς —— ὑος —— ἡ, ilia, lumbus: quasi ὀστουσὺς, quasi tot fit ossea & excarnis. Vel quia ibi τὸ φύεται, robur nascitur.

Οτ.

ὈΟτοβος —— ου —— ὁ, strepitus, tumultus, sonitus: ab ὄζω (pro ὠΐζω) moveo, & βοὴ clamor; ut sit motus clamosus, aut motus clamore excitatus.

ὈΟτρυνόμενος —— ου —— ον, incitatus: ab ὀτρύνω hortor, jubeo.

ὈΟτρύνω incito —— fut. υνῶ, ἀ ὀτρυνέω —— præt. ὠτρυγκα: ab ὄρω excito.

Ου.

Οὐαὶ væ; Adv.

Οὐδεὶς —— οὐδεμία —— οὐδὲν, nemo, nullus: ex οὐδὲ & εἷς, nè unus quidem.

Οὐδὲν nihil.

Οὐδέποτε nunquam; Adv.

Οὐδέτερος —— έρα —— ον, neuter: quasi οὐδὲ ἕτερος, neque alius.

Οὐδὸς

Οὐ/Θ——ος——τὸ, & ἔλκος ——ατ/Θ——τὸ, ſolum, pavimentum: ab ὁδὸς via.

Οὖδαρ——ατ/Θ——τὸ, uber, mamma: μεταφορικῶς, ὕδωρ ἀμέλγε——pinguedo terræ.

Οὔϊγγον——γγ——τὸ, vingum: planta apud Ægyptios.

Οὔπω nondum.

Οὐρὰ——ᾶς——ἡ, cauda; ab ὄρ/Θ terminus.

Οὐράνιον——ίου——τὸ, cauda.

Οὐρανὸς——ὁ——ὁ, cœlum: quaſi ὁρατὸς, ab ὁράω video: quòd ſit viſui pervium. Ariſt. de mundo, deducit ab ὄρ/Θ terminus; cùm inquit, ὁρατὸν ἐπέκεινα πλάνης ἀπὸ τῶν ὁρίων ἵδρυται.

Οὐρέω mingo——fut. ήσω——pr. ούρηκα.

Οὐρητὴς——ητ——ητὸν. urinarius: ab οὐρέω——ρ——τὸ, urina, lotium.

Οὐρὸς——ῶ/μ——ὁ, cuſtos, inſpector.

Οὖς——ὠ/τὸς——τὸ, auris; ex ἀκούω audio.

Οὐσία——ας——ἡ, ſubſtantia, opes: à partic. οὖσ——ὐσ——α, τὰ ὄντα καὶ τὰ ὑπάρχοντα.

Οὐτιδάμ/Θ——ίνος——ον, vulneratus; ab οὔτάω vulnero.

Οὔτις——ὐτιν/Θ, nemo, nullus, i. e. οὐδείς.

Οὗτ/Θ——αὕ/τη——τοῦτο, hic, hæc, hoc.

Οὕτως ſic; Adv.

Οὐχὶ nequaquam; Adv.

Οφ.

Ὀφείλω debeo——fut. ὀφειλήσω pract. ὠφείληκα.

Ὀφέλλω augeo——fut. ὀφλήσω——pr. ὤφελκα——aor. 1. ὤφελα.

Ὄφελ/Θ——ους——τὸ, uſus, utilitas; propriè, χρή/Θ ἐκ τοῦ ὀφειλομένου, i. e. ex debito.

Ὀφθαλμὸς——ῦ——ὁ, oculus: quaſi ὀπτήλμιος, ab ὄπτω video, & ἅλλομαι ſalio; ἀπ' οὗ ἅλλεται τὸ ὀπτήλιον, in quo viſus talitz aut ex quo ſalit viſio; quaſi ὀπτηλιὸς, ἐξ οὗ ἅλλεται ὄψις. ἢ, ὅτι τῷ ἀναλα παρέχει ὀπτηλίαν, quòd efficiat, ut omnia conſpiciantur. Vel per Sync. ὀφ. θαλμὸς quaſi ὀπτῶν θάλαμος.

Ὄφις——εως——ὁ, ſerpens: παρὰ τὸ ὄπτω, τὸ βλέπω video; ὀπτικὸν γάρ, ὅτι κοιμώμενον ἀναπεπταμένους ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς.

Ὀφρὺς——ύ/Θ——ὑ, ſupercilium: quaſi ὄμματα φυλάσσουσα, oculos cuſtodiens; quòd ſupercilia ſervent oculos.

Οχ.

Ὀχεία——ας——ᾶ, coitus: ab ὀχεύω admiſſarium admitto.

Ὀχετεύω derivo, rivos duco——fut. εύσω——pract. εύκα; ab ὀχετὸς canalis.

Ὀχεύω admiſſarium admitto, coëo, ——fut εύσω——pract. ευκα.

Ὄχημα——ήματ/Θ——τὸ, currus: ab ὀχέω veho.

Ὀχθέω indignor, graviter fero, doleo——fut. ήσω——pract. ωκα; ἀπὸ τοῦ ἄχθω.

Ὄχθη——ης——ῆ, ripa; intra quam ἴσχεται vel ὀχεῖται, fertur & continetur aqua.

Ὀχλη/ρὸς——ρὰ——ρὸν, odioſus, turbulentus, moleſtus, gravis; ab ὄχλ/Θ turba.

Ὀχλ⊖——υ——ὸ, turba.

Ὄχνη & ὀχχνη——ας——ἡ, pyrum sylvestre: ὅσον τὸ ἀχχὶ· nam acerbitate sua penè suffocat.

Ο Ψ.

Ὄψ——ὀπός——ἡ, vox: ab ἔπω.

Ὄψις——εως——ἡ, visus: ab ὄπτομαι.

Ὀψάνιον opsonor: ab ὄψον opsonium.

Ὀψώνιον——ου——τὸ, opsonium, stipendium: ὀψώνια etiam merita militiæ: quia non numerabatur pecunia, sed res ad victum necessariæ, ut caro, frumenta, &c. ab ὄψον καὶ ἀνέομαι· quasi dicas, venale aliquid quòd coquitur.

Π A.

Πάγη——ας——ἡ, laqueus.

Πάθημα——ήματος——τὸ, nocumentum, incommodum.

Πάθος——ους——τὸ, casus, afflictio, perturbatio.

Παιᾶνίζω——fut. ίσω——pract. ισα, Pæana cano: ἀ παιὰν——ᾶνος——ὁ, hymnus in laudem Apollinis, vel alterius Dei, quod canebatur, partâ victoria, aut in belli congressu, aut in aversione malorum: ἀ πατάσσω cædo, παίσω.

Παίγνιον——ου——τὸ, ludus: ἀ παίζω ludo.

Παιδάριον——ου——τὸ, puer. ἀ παῖς puer.

Παιδεία——ας——ἡ, eruditio.

Παίδευσις——εως——ἡ, institutio.

Παίζω——fut. ξω——pract. χα, ludo, puerorum more; sync. pro παιδίζω.

Παιδεύω——fut. εύσω——pract. ευκα.

Παίομαι percutior; ἀ παίω.

Παίπαλα loca præcipita & salebrosa, δύσβατα.

Παίω——fut. αίσω——pract. αικα, ferio.

Παῖς——παιδός——ὁ ἡ, puer, puella, servus, filius: ἀπὸ τοῦ παίειν, percutiendo: quia puer non virga non educatur. ἢ μὰ ἀπὸ τοῦ ἀπαίρω ἀπαίδευτος. vel παρὰ τὸ παλλαξ· ἀνάπαλιν γὰρ ἀπὸ ἡλικίας, ætas enim est facilè mobilis.

Πάλαθρα——ων——τὰ, muficorum.

Παλαιὸς——ὰ——όν, antiquus: ἀ πάλαι olim.

Παλαιστὴς——οῦ——ὁ, luctator; ἀ πάλη luctor.

Παλαίω luctor——fut. αίσω——pract. αικα: ἀ πάλη luctæ; quòd ἐν τῇ πάλῃ τὸ σῶμα, quia corpus luctando agitatur.

Πάλαμη——ης——ἡ, palma: ἀ πάλλω, unde πάλαμα, ὃ ἐστὶ χεὶρ πεπταμένη, quâ movetur manus.

Παλαίσσω inquino——fut. αίσω——pract. αικα: fortè ἀ πηλὸς lutum.

Πάλλακὴ——ῆς——ἡ, pellex; ab ætate juvenili, ἀ πάλλαξ juvenis.

Παλεύω i'licio——fut. εύσω——pract. ευκα.

Παλιγγλωσσία

Παγγενεσία —— ας —— ἡ, regeneratio: à πάλιν rursus, & γένεσις generatio.

Πάλιν iterum, rursus; Adv.

Πάλλαξ —— ακος —— ὁ, juvenis à πάλη luctæ; ut jam idoneus sit, εἰς τὸ πάλλειν, ad vibrandam luctam.

Πάλλω vibro —— fut. πάλλω —— pret. πάλλω.

Παλλίσκος —— ου —— ὁ, improbus: à Pandeloco nobili sycophanta; παρὰ τὸ πάλλω.

Πανδέκης —— ου —— ὁ, Pandura; instrumentum musicum.

Πανόλβιος beatissimus: ab ὄλβος beatitudo, & πᾶς —— πᾶσα —— πᾶν.

Πανταχόσε quoquoversus.

Πανταχῆ ubique; Adv.

Πανύτατος totius: à πᾶς omnis.

Πανύστατος —— άτη —— ον, omnium supremus; à πανὸς & ὕστερος.

Πάππαζω invoco avum, ut infantes, pappa dico, seu voco; ὀνόματα φωνῆς, vocum nomina, —fut. άσω —— pret. αχα.

Πάπυρος —— ου —— ὁ ἡ, papyrus; planta in paludibus Ægypti.

Παρά-ω circumspicio, oculis illustro —— fut. παρῶ: ab ὀπτάνω video.

Παχὺς —— εῖα —— ὺ, crassus, densus: a πήγνυμι compingo.

Παρὰ cum Gen. à, ab, ex; cum Dat. prope vel juxta; cum Acc. ad.

Πάρ pro πάρεστι, adest; accentu in antepenultimam retracto.

Παρα-άλλω præterco; à prap. παρὰ & βάλλω. Vid. βάλλω.

Παραβολὴ —— ῆς —— ἡ, parabola: a præterit. med. παραβέβλημαι, à παραβάλλω.

Παράγγελμα —— ατος —— τὸ, præceptum; à παραγγέλλω præcipio.

Παράδεισος —— ου —— ὁ, paradisus, locus amœnissimus.

Παραδρομὴ —— ῆς, cursus antecello.

Παραδραμοῦσα —— transcurro, præcurro.

Παραιτέομαι rejicio —— fut. ήσομαι —— pret. ημαι.

Παραίνεσις —— εως —— ἡ, admonitio.

Παρακλῆσις —— ὁ, ἡ, solor; à παρὰ & καλέω.

Παράκλησις —— εως, ἡ, consolatio: à παρακαλέω.

Παρακμάζω defloresco; à παρὰ & ἀκμάζω.

Παράλλαλος —— mutuus, inter se collatus: à παρὰ & ἄλλος.

Παραμύθιον —— ου —— τὸ, solatium à παραμυθέομαι consolor.

Παράνομος improbus —— ὁ ἡ ὁ.

Παρασάγγης —— υ —— ὁ, parasanga; via mensura apud Persas 30 stadia continens.

Παράσιτος —— ίτου —— ὁ, parasitus; qui cibum apud aliquem sumit: à παρὰ & σῖτος frumentum, panis, annona.

Παρασκευάζω præparo —— fut. άσω —— pret. ακα; à σκεύ-ος —— ος —— τὸ, vas.

Παρασκευὴ —— ῆς —— ἡ, ratio: à παρὰ & σκευή.

Παράφρων delirus: à παρὰ & φρὴν sapio.

Παράχυσις —— ὁ —— ἡ, humidus; à παρὰ & χύω madefacio.

Πάρδ⊙ —— υ —— ὁ, pardus.
Παρει⊙ —— ᾶς —— ὁ, maxilla, gena; à παρίημι, quia homo homini genis obviam præcedere solet.
Πάρειμι præsens sum; à παρὰ & εἰμί.
Παρεπιδημία —— ιας —— ἡ, peregrinatio.
Πάρθεν⊙ —— ένε —— ἡ, virgo; παρὰ τὸ παρεθέσθαι τῇ μητρὶ, quia virgines formâ suas matres aut plurimùm excellunt. Vel διὰ τὸ παρεκπλαδίαν τοῦ ἀλλοίου, quia ætatem infantilem egressa est, ut nubilis esse possit.
Πάρροδ⊙ —— ου⊙ —— ὁ, locusta.
Πάρεργάζ⊙ —— άσω, propè habito.
Πάρεγγυ⊙ primus; à πάρ⊙ ante, poëticè.
Παροργίζω irrito, ad iram concito —— fut. ίσω (& Atticè παροργῶ) ab ὀργὴ ira.
Παροργισμὸς —— υ —— ὁ, ira, irritatio animorum. Παρὰ in hac compositione notat vitium.
Παῤῥησία —— ας —— ἡ, fiducia, confidentia, loquendi libertas: quasi πᾶν ῥῆμα, à πᾶς & ῥῆσις.
Παρονυχία —— ας —— ἡ, reduvia, unguium vitium: à παρὰ & ὄνυξ unguis.
Πᾶς —— πᾶσα —— πᾶν, omnis —— παντὸς —— πάσης —— παντός.
Πάσσω sprargo —— fut. άσω —— præt. ασα.
Πατασσομαὶ, à πατάσσω percutio.
Πατὴρ —— ῆρ⊙, & syncop. πατρός quasi σατὴρ à σατέομαι, sicut apud Latinos *Sator* dicitur pro *Pater*. Homo dicitur Pater, quasi πατὴρ, παρὰ τὸ τοὺ παῖδας τηρεῖν, quòd liberos servet. Deus, quasi πατὴρ, παρὰ τὸ πάντα τηρεῖν, quòd omnia suâ providentiâ conserver. Vel dicitur à πάω pasco, quòd pascat & alat liberos.
Πάτρις —— ίδ⊙ —— ἡ, patria.
Παπίλ⊙ —— α, λλα —— ὁ, papillus.
Παυσίλογ⊙ —— ον, pauciloquus: ὁ τὰ παύσεν λέγων, qui pauca dicit.
Παῦσερ —— α —— ον, paucus, parvus.
Παύω sedo —— fut. αύσω —— pt. αυκα.
Πάχνη —— ης —— ἡ, pruina: à πήγω compingo, glacio.
Πέα gusto, possideo.

Πε.

Πέδη —— ης —— ἡ, pedica: à πούς pes & δέω ligo. Vel παρὰ τὸ πέζειν, εἰς τοὺς πόδας, quòd pedes comprimat.
Πέδιλον —— ίλα —— τὸ, calceus: παρὰ τὸ περιπλέεσθαι τῷ ποδὶ, quòd pedi circumvolvatur.
Πεζ⊙ —— ὰ —— ὸν, pedester.
Πειθαρχία —— ας —— ἡ, obedientia: à πείθω pareo, seu morem gero, & ἀρχὴ principatus, auctoritas.
Πείθω persuadeo —— fut. σέω —— præt. πέπεικα.
Πειθὼ —— ὁ⊙ —— οῦς —— ἡ, persuasio; à πείθομαι.
Πείκω pecto —— fut. ξω: à πέκω.
Πεῖνα —— εἶνος —— ἡ, fames: à πένομαι pauper sum. Est pauperum, & pauperis quædam.
Πεινάω esurio —— fut. άσω —— præt. ασα: à πεῖνα fames.

Πείρω

Πήμνη —— ιθος —— ἡ, crates, alveus vimineus in curribus: a πῆσις pro πῆχις terminus; quia est ad terminum & ad latera currûs. *Etym.* quasi ῥίμνη. θος. a ῥίπτω vimen flexile; quòd indè fiat. Vel ἐφεδρεῖον, quòd quasi in urbem currat.

Πήλαγος —— ἄγκ —— ὄ, pelagus, τὸ πλάτος τῆς θαλάσσης, quia πλησίον τῆς γῆς ἐστι, procul est à terra, id est, longiùs excurrit. vel τὸ πέλας τῆς γῆς. finis & terminus terrarum, mare. *Vel* πέλας ἄγον procul ducens.

Πήλας —— ἄντ —— ὁ, libum: quasi πάλη, tenuis farina.

Πηλαργὸς —— ὦ —— ὁ, ciconia: a πηλὸς niger, & ἀργὸς albus; quia nigris & albis pennis prædita est. Hinc ἀντιπηλαργόω, refero.

Πλὲς propè; adv. à πέλω, τὸ προσεγγίζω appropinquare facio.

Πήλει est, contingit: à πέλω sum.

Πηλεκὰν —— ᾶν —— ὁ, & πηλεκᾶν —— ᾶντ, et πηλεκὰς —— ᾶ, pelicanus: à πηλεκᾶν scindere; quòd rostrum habeat magnum et latum dilatationi aptum.

Πέλεκυς —— εως —— ὁ, securis, bipennis; in Acc. πέλεκυν; à πελεκάω scindo.

Πελευίζω agito —— fut. ξω —— pret. χα —— pass. πεπέλευγμαι.

Πίμπλα —— πε —— ἠ, mulctra: à πλέω plenus; quòd sæpe lacte impleri soleat.

Πέλμα —— ατ —— τὸ, planta pedis, solea; à πηλὸς lutum; quòd eâ lutum calcamus. *Etym.* à πέλας prope, quòd sit prope solum.

Πελὸς —— ὴ —— ὸν, niger; Est & πέλεος & πέλλος; fortè à μέλας. β, μ, & ω sunt affines literæ.

Πελταστὴς —— ᾶ —— ὁ, peltatus a πέλτη pelta, scutum brevius, ideóque παλτὸν, quod vibrari possit.

Πέλω & πέλομαι (verbum poëticum) sum —— ἐπελόμην —— ἐπέλσε —— ἐπέλσατο, & sync. ἔπλητο et ἀναυξήτως. πολέτο.

Πέλωρ —— ωρ —— τὸ, monstrum: a πέλω verto; id enim est monstrosum, in quo versus est communis ordo naturæ. *Vel* quasi πέλας ὄρους ὂν τῷ μεγέθει, prope accedens ad magnitudinem montis.

Πέμφιξ —— ιγ —— ἡ, bulla, gutta, pustula; πέμπω mitto; ut sit quòd emittitur è re alia qua.

Πεμφηδὼν —— ὄν —— ἡ, vespa; à πῆμα φέρειν, quòd damnum ferat.

Πένης —— ητ —— ὁ, pauper; à πένομαι laboro; quia labore victum quærit.

Πενθερὰ —— ᾶς —— ἡ, socrus; à πένθος luctus; ut sit ea, quæ in se suscipit fugendi affectionem ob casus meos adversus, quem, filiâ datâ, filii loco habet.

Πενία —— ας, ἡ, paupertas; à πένης pauper.

Πενιχρὸς ὰ ὸν, pauper; à πένομαι.

Πενθήμων, ὁ ἡ, lugubris a πένθος luctus.

Πένθος ους, τὸ, luctus: quasi πόθος, à pr. med. πέπονθα passus sum aut

aut à πόνος molestia.

Πί-ος —— ι-ος —— τὸ, penis.

Πεπαίνω excoquo, maturam facio; à πίων mollis.

πέπερι —— ι-ος & εως —— τὸ, piper; à πέπερος maturus; quòd sole admodum excoqui soleat; vel quòd calore suo coctionem juvet.

Πεπηγὼς —— ῶτα —— ὸς, fixus; partic. à præt. med. πέπηγα, à verbo πήγνυμι vel à πήγω compingo.

Πέπλος —— ι —— τὸς, vel πέπλος —— ι —— ὁ, peplus, vel peplum; vestis mulebris; quasi πεπί-πτω, quia circa gestantem πεπί-πτειν καὶ εἱλοῦται, i. e. circumvolvitur.

Πέπτω coquo (quasi πεκ-ἰ ἴφω igne coquo) —— fut. πέψω —— præt. πέπεφα —— aor. 1. ἔπεψα —— perf. pass. πέπεμμαι. Hinc τὸ πέμμα quicquid coquitur; specialiter genus quoddam placentæ.

Πέρας —— αος —— τὸ, finis, terminus: quasi πείρ-ατος ἔρας, id est, terræ cessatio.

Πέρδιξ —— ικος —— ὁ ἡ, perdix πέρδω sólum; quia est χαμαιπετὴς, i. e. humi volans. Vel à πηδᾶν salire, quòd saltet è loco in locum.

Πέρθω depopulor —— fut. πέρσω aor. 1. ἔπερσα —— 2. ἔπραθον, & per metathesin ἔφραδον: à περάω transeo pervado.

Περὶ Præp. circa.

Περι-βάλλω —— αλ-ῶ —— τὸ, indumentum: à περιβάλλω circumdo.

Περιέλκω —— circumtraho; à περὶ & ἕλκω traho.

Περιδρέμω circumcurro: à περὶ & δρέμω curro.

Περιφρονέω contemno, delpicio; à περὶ & φρονέω.

Περιπατέω ambulo —— fut. ήσω —— præt. πεπάτηκα: à περὶ & πατέω calco.

Περιπίμπλημι —— α —— ις, plenus, pinguis: à περὶ intendendi particulâ, & πίμπλημι pinguis.

Περιπλάσσω obtego; à περὶ & πλάσσω fingo.

Περισκοπέω —— palpito; à περὶ & σκοπέω.

Περισσὸς —— ὴ —— ὸν, abundans; à περὶ excellentiam significante supra.

Περισύρω circumfero; à περὶ & σύρω.

Περιστερὰ —— ᾶς —— ᾶ, columba; à περισσὸς ἱερὸν: sæpius enim parit in anno; ideò Veneri sacrabant eam. Vel à περισσὸς τρέμειν, est enim paridi; ideò Græcis dicitur τρήρων, à τρέω tremo; vel à πέτομαι πτήσσω, quòd volet impetuosè. Vel à περὶ & στερεῖν privare; quòd circumcirca privet & depopuletur segetes.

Περιτμὼ —— ῶ —— ὶ, circumcido: à περὶ & τέμνω præt. med. à τέμω.

Περιτρέχω circumrodo; à περὶ & τρέχω.

Περιφέρω circumfero; à περὶ & φέρω.

Πέρκη —— ης —— ὴ, perca.

Πέρνος vel περνὸς —— ε —— ὶ, niger, nigris pennis variegatus; à σκιάω obduro; nam ex ustione nigredo oritur.

Πί-

πηγή ——ος——ἡ, fibula; à πήγω transfodigo, figo; quia per foramen transfodigitur.

πηκτός——ή——όν, levis, teneritus: qui verbis poteſt πέρι-φόρητος circumferri.

πηλὸς——οῦ——ὁ, calculus; quaſi à πηλεῖν cadere.

πίπτω——πεσοῦμαι——ὄν, cadens; partic. aor. 2. à πίπτω——aor. 2. ἔπεσον——πέσω——πεσοῦμαι——πέσω——πεσεῖν——πεσών.

πίλημι volo, & πίτνημι & πίτνημαι habent tantùm præſens & imperfectum reliqua tempora ſumunt à verbo ἴπτημι, volo——is.

πίτνω——άσω——ὁ, petaſus, pileus latior; a πίτνημι expando.

πίτνος——ίνου——τὸ, pertica, quâ gallinæ dormiunt: gallinarium; παρὰ τὸ εἰ ἀνάγκης πετᾶσθαι.

πτηνὸς——ὴ——όν, volucris, volatilis; à πέτομαι volo——as; τὰ πτηνὰ volucres.

πέτρα——ας——ἡ, petra; à πίπτω

πέτρος——ου——ὁ, lapis, ſaxum; à πίπτω compingo; eſt enim terra compacta; aut à πέτομαι ἧττον, facilè cadere.

πίων——ονος——ὁ, lerix, picus: à πιαρὸς amarus; aut à πίσσα pix.

πίτυς picea, à πυ'ω.

Πλ.

πλάσσω——σω——τὸ, cera; quiâ ſperma πηγνύει, i.e. ſemen compingit ſuo calore & ſiccitate; idcò caſſitatis herba dicitur.

πηγὴ——ας——ἡ, fons, ſcaturigo; quia πηγάζει ἐκ γῆς, i. e. ex terra exilit. Eſtius.

πήγνυμι, πήγνυμι & πάσσω ſeu πάττω compingo, concreſcere facio, figo——fut. πήξω——pr. πέπηγα——aor. 2. ἔπαγον——paſſ. ἐπάγην——pert. paſſ. πέπηγμαι: indè πῆξις coagmentatio, coagulatio.

πηδάλιον——ἰου——τὸ, gubernaculum, clavus; à πηδὸς remus.

πηδάω ſalio——fut. ήσω——pr. ῶ; à πούς pes; eſt pedum actio; aut à πέδον ſolum, ubi ſaltatur; & qui πηδᾷ τοῦ πόδας πατεῖ, pedes expandit.

πίλος——ου——ὁ, galea; παρὰ τὸ πιλεῖσθαι, id eſt, κινεῖσθαι, quòd vibrari ſoleat.

πηλὸς——οῦ——ὁ, lutum: à πηλὸς niger; vel à πάλλω vel πηλάω, quod eſt μολύνω contamino, polluo. Πηλὸς——οῦ, ὁ, vinum; propriè vinum fœculentum; ut fit à πηλὸς lutum, aut vinum rubrum, quod turbidum videtur. vel παρὰ τὸ πάλλειν ἐν ᾠδαῖς τοὺς ἀνθρώπους, quòd vinum mentes pocantium agitet & concutiat.

πῆμα——ατος——τὸ, damnum; à πήδω, quod eſt πάσχω patior; ut ſit, quod quis patitur. Hinc πεπαμένος neceo.

πήνη——ης——ἡ, tela: à πήνομαι operor.

πήρα——ας——ἡ, pera, ſaccus; φήρα à φέρω, quod ad ferendum aliquid ſic facta: vel quaſi πήρα à πηρῶ cuſtodio; quòd in pera recondantur quæ ſervare volumus. Vel à πάσσω pa-

ſco;

sco, ut sit escaria pera.

Πηρὸς —— ὰ —— ὸν, mutilus, cæcus; à πήδω patior, quasi passus aliquid. Πηρὸς ὁ ὅλην ἑαυτὸς αἴρυς πονηδείς· cæcus enim undiquaque patitur, omni ope et gaudio destitutus.

Πῆχυς —— εως —— ὁ, cubitus; Acc. πῆχυν; à πήγω compingo quod ritè compactus sit ad robur: ὅσον τὸ πεπηγὸν ἀπὸ ἄκρου τοῦ βραχίονος. quòd summo brachio compingatur. Hinc πηχυαῖος, qui unius cubiti est.

Πι.

Πίδαξ —— ακος —— ὁ, fons, scatebra· à πίνω bibo; quòd aquam bibendam præbeat. Vel à πηδάω salio; quòd è terra exsiliat.

Πίειν bibere; à πίνω —— aor. 2. —— ἔπιον —— imper. πίθι (adjecto θι, πίεθι, et contractè πῖθι, tanquam à πίμι) πίοιμι —— πίω —— πιεῖν, et poëtica dialysi πίειν —— partic. πιών.

Πιέζω premo, stringo —— ἔσω —— ἔσχα: à πίεζα pes: ut sit propriè premo pede, calco, deinde alio modo.

Πιθανώτερος —— α —— ον, comp. πιθανὸς probabilis.

Πίθηκος —— ου —— ὁ, et πίθηξ —— ηκος; à πείθω pro πίθω persuadeo; πείθει γὰρ ἡμᾶς τὸ ζῶον εὐδιχθὲς ὂν προσιέναι αὐτῷ, id est, facilè nos suadet, ut nugantem illam spectemus.

Πίθος —— ου —— ὁ dolium: ὅτου τὸ πεῖν, quòd in eo sit quod bibemus.

Πιμελὸν —— ἡ —— τὸ, butyrum, quasi πῖαρ πίειρον, i. e cornigerorum pinguedo: optimum butyrum ex buceris vel bobus.

Πικρὸς —— ὰ —— ὸν, amarus: πεύκη picea; aut à πίνω tondeo: amara enim condentia radunt linguam.

Πῖλος —— ου —— ὁ, pileus; prò priè ex lana coacta; ex πίλος lanam cogo; vel à πίζω, quasi πίελος; aut à πλανῶ; cogendo partes πλανώμενας, i. e. in unum coguntur.

Πίναξ —— ακος —— ὁ, tabula, asser quasi πείνης ἄκος, famis, remedium. Vel à πίνος, quasi pinus, quòd sit asser è pinu.

Πίνω bibo —— fut. πίσω vel πιόμαι —— præt. πέπωκα —— aor. 2. ἔπιον —— εἶν (adjectâ syllabâ θι, πίεθι, & crasi, πῖθι, tanquam à πῖμι) πίοιμι —— πιεῖν —— πιών. Dicitur & πῖθι, a πῶμι inusit. & per apocopen πῶ —— fut. med. πίομαι & πιοῦμαι.

Πίνος —— ου —— ὁ, pipus, avis marina; ὅτου τὸ πεῖν, quòd frequenter bibat.

Πίπος —— ου —— ὁ, pipio; pullus avis; a sono πιπίζειν pipire.

Πιπράσκω vendo —— fut. πρᾶσω quasi a πρήθω pro πιπράω —— præt. πεπράκα —— aor. 1. ἐπράσθην —— pass. —— ἐπρᾶθην.

Πίπτω cado —— fut. med. πεσοῦμαι, Doricè pro πίσομαι —— præt. πέπτωκα —— aor 1. ἔπεσα —— 2. ἔπεσον —— πέσω —— πεσοῦμαι —— πέσω —— πεσεῖν —— πεσών.

Πίσος

——ης——ὁ, pix; quasi φίσ-, quia pinguis; aut à πίτυς pi-, unde est; aut à πίσσω coagu-lo; coagulatum enim est aliquid, & alia coagulat.

——μίων——τὸ, pistacia, nuculæ pineis nucibus similes.

——ευσω credo——εύσω——pr. πεπ-

——ις——ἡ, fides; quasi πίσις persuasio, à πείθω per-suadeo.

——ἔστερος——ον, fidelior; à πιστὸς.

——ὑγρὸς——ὁ, sutor, cer-do; ἀπὸ τῆς πίσσης ὑγρᾶς, quia picem humidam tractat.

——ἄνης——ὁ, turma, co-hors, tribus quædam ab urbe Æo-lica Πίτανα.

——ὑλα——ὁ, strepitus a-que remo percussæ.

——ύρα——τὸ, fu'fur, à πίπτω cado; est enim quo-dam πίτυρον, i. e. excidit à frumento cùm molitur.

πῖν inus. pro πίνω bibo.

——όν——ὁ, pinguis, obe-sus; quasi à πίαρ——τὸ, pinguedo.

Πλ.

——γία——γιον, obliquus; à πλαγίζομαι erro.

——υ——ὁ, & πλαῖδον——υ——τὸ, humor superfluus.

πλαζόμαι erro; à πλάζω——f. ξω——pr. αγμαι——aor. 1. ἐπλαγξα.

πλακόεις, à πλακοῦς——όεντος——όντος, placenta; à πλατὺς latus.

πλαλίσκομαι erro: à πλαλάω——άσω——κα: à πλάνη error.

——υ——ον. vagabundus, errabilis; à πλαδάω erro.

——κτὸς——ὁ, tabula; à πλατὺς latus.

——ικὸς——ὁ, fictor; à πλάσσω fingo.

——ανος——ὁ, platanus; à πλατὺς latus; quia est arbor latè diffusa ramis

——ος——τὸ, latitudo; à πλατὺς

——εῖα——ὺ. latus, amplus, spatiosus; à πλᾶ, i. e. πλησ' impleo; ab imus. πλέω, unde πλήθω; amplum est quod multa spatia implet.

——ον——τὸ, jugerum; à πλήθω vertere, arare.

——ων——τὸ, humida & herbosa: à πλήθω humor, superfluus.

πλησιαίτατα, sæpissimè; Adv. à πλησίος.

πλεῖες plures——πλείονες——πλέονες——πλεῖας.

πλείων——πλεῖον, copiosior, major; à πλεῖον plus; quod à πολὺς multus.

πλέκω necto——fut. ξω.——pr. κα. aor. 2. ἔπλακον——perf. pass. πέπλεγμαι——pr. m. d. πέπλοκα; hinc πλοκὴ nexus. πλόκαμος co-ma plexilis.

πλεονέκτης——ου——ὁ, avarus; quasi πλέον ἔχειν βουλόμενος, qui vult plus habere.

πλεονεξία——ας——ἡ, avaritia.

πλεῖος, & Poëticè πλεῖος, unicè πλέως plenus; quasi à πολὺς multus: εἰς πλέον vel ἐπὶ πλέον, nimiùm, majori copiâ.

πλευμονικὸς——ὴ——όν, Pleuri-cus; à πλευρὰ——ᾶς——ἡ, costa, latus.

πλέω navigo——fut. πλεύσω——σται.

——prat. πέπλευκα; quasi à πλεύω appropinquo; ut id commodè fiat, navigatio inventa est.

Πλησιό——χης——ὑ, finis; à pret. med. πέπλημαι, verbi percutio.

Πλῆθ——ος——τὸ, multitudo: à πλέω.

Πλησιάω multiplico——fut. ασω——prat. πεπλήθυγκα——perf. pass. πεπλήθυσμαι——aor. 1. ἐπεπλησιάσθην.

Πλῆγ——ος——τὸ, calcar, aculeus, à πλήσσω percutio.

Πλημμέλεια——αις——ἡ, & πλημμελία, impietas, error, delictum; quod per incuriam & incogitantiam admittitur: à πλὴν μέλω, quòd posteriore curâ resarciendum sit.

Πλὴν præterquam. Adv.

Πλήξιππος——υ——ὁ, domitor equorum; à πλήσσω percutio, & ἵππος.

Πλήρης——ὁ ἡ,——τὸ πλῆρ——, plenus; à πλέω.

Πλησίον prope; à πέλας, ὁ πλησίον propinquus

Πλησμονὴ——ῆς——ἡ, satietas; à πλήθω impleo.

Πλήσσω——ξω, percutio——fut. ξω——prat. χα——aor. 1. ἔπληξα——aor 2. ἔπλαγον, cùm ad corpus; ἔπληγον, cum ad animum refertur. Sic aor. 2. pass. ἐπλήγην, & ἐπλάγην.

Πλήθ——ος——ὁ, latus; πλαὶς ὑπόδρυς, lurum coctum. Resp. ideò Virg. dixit à πλευρὸς & δέρη, διὰ τὸ πλευρὸν δέρειν.

Πλίσσω seu πλίττω gravior; tanquam terram πλήσσω, i.e. ferio pedibus.

Πλό——ὸς——ὁ, πλοῦς——navigatio; à πλέω navigo.

Πλουσι——ία——ας, dives; quasi πολυσία, à πολὺς & οὐσία facultates, ἴσως opulentus, cui πολλὴ οὐσία.

Πλουσιώτατ——έστη——ον, ditissimus; à πλούσιος.

Πλουτίζω ditesco——ίσω——ας; à πλοῦτος.

Πλοῦτ——ος——ὁ, divitiæ; quasi πολύστ vel πολλόστ, ὅτι ἐν πολλῷ ὀψὲ ζῶν συλλέγ, longo enim tempore & vix tandem colligi videntur divitiæ; aut, quod in multos annos colligantur. Hinc *Plautus* fingitur divitiarum Deus, quem in adventu claudum esse voluit, in recessu alatum; hoc nimirum innuentes, seriùs quidem contrahi opes; partas autem nisi frugaliter dispensas, velocissimè dilabi.

Πλύνω lavo; propriè vestimenta; ut λούω corpus; νίπτω manus & pedes; ——fut. πλυνῶ——prat. πέπλυγκα——aor. 1. ἔπλυνα, à πλύσις lutum; quia sordes eluat: vel à πελὸς niger, ut sit dealbo.

Πλώω vel πλέω navigo; poëticè pro πλέω——fut. πλεύσω.

Πν.

Πνεῦμα——ατ——τὸ, spiritus; à πνέω spiro.

Πνέω spiro——fut. πνεύσω——prat. πέπνευκα——pass. πνευσμαι. Min. πνεύμων.

πνίγω suffoco ——— fut. ξω ——— prat. χα ——— aor. 1. ἔπνιξα ——— πνίσιγος.

Πο.

πόα ——— ας ——— ἡ, Ionicè πόη, herba, pabulum: quasi à πάω olim paſco; quia πάομαι eſt paſco, edo: unde apud *Hom.* πόασθαι pro χανσασθαι, & ἄπαστος eſt jejunus.

πόδαγρα ——— ας ——— ἡ, podagra qua ſcil. πόδες ἀγρεύονται, pedes capiuntur; ex πούς ——— ποδὸς pes, & ἄγρα captura.

ποδαγρικός ——— ἡ ——— ὸν, podagroſus; à πούς & ἄγρα.

πόδαρχος ——— ὁ ——— ὁ, dux; à πούς & ἄρχω.

πόθος ——— ὁ, deſidero; à πόθος deſiderium; quod à πόθω inuſitatè.

ποιέω ——— ῶ, facio ——— ήσω ——— πεποίηκα.

ποικιλία ——— ας ——— ἡ, varietas; à ποικίλος.

ποικίλόφωνος ——— ος ——— ον, variè ſonans; à ποικίλος & φωνὴ ——— ωνος vox.

ποικίλος ——— λη ——— λον, varius: quaſi πολυκλείας, prudenter valdè. Ποικίλος, ὁ πολλὴν τέχνην πεπονήσθαι ποικιλίας· quaſi multam artem, et prudentiam habens diverſam.

ποιμαίνω paſco ——— fut. ανῶ ——— prat. γκα ——— aor. 1. ἐποίμανα, At. tiè ——— ῶσα.

ποιμήν ——— ένος ——— ὁ, paſtor; quaſi ὁ πόα βόσκων, in herba nancta. Vel potiùs à πάω paſco; vel quaſi οἰμέω, ab οἶς ovis, et μάω quæro.

ποινή ——— ῆς ——— ἡ, pœna, ultio, injuria; à πόνος moleſtia, quaſi πονή pœna eſt paſſio moleſta. Vel quaſi φονή πεφόνται.

πόκος ——— ου ——— ὁ, lana, vellus: à πείκω, vello, pecto, tondeo.

πολεμίζω prælior, pugno ——— fut. ίσω ——— prat. μικα à πόλεμος.

πολέμιος ——— ία ——— ον, hoſtis, inimicus; à πόλεμος.

πολέμιος, Ionicè pro πολέμιος à πόλεμος.

πόλεμος ——— ίμου ——— ὁ, bellum; quaſi πολύαιμος, à πολλὸς & ἴαχμα, urbes perdo. Ἢ, παρὰ τὸ πόλεις μαίειν, quòd urbes bello minuantur civibus. Ἢ, παρὰ τὸ πολλὺς ἀμᾶν, quòd multos demetat. Ἢ, παρὰ τὸ ὅλος, quaſi ὄλεμος, omnia ſiquidem bello pereunt. Vel à πολέω everto. Vel quaſi πάλεμος, à παλάμη palma; quia primum bellum erat pugna palmarum. Hinc πολέμιος et συλλεμήτης.

πολιόομαι ——— ώσομαι, caneſco; & πολιός.

πολιότης ——— ητος ——— ἡ, canities.

πολιὸς ——— ά ——— όν, canus; à πολιὸς vetuſtus; vomita ſolent eſſe cana.

πόλις ——— εως ——— ἡ, civitas; ubi homines πολοῦσιν, verſantur. Vel quaſi ἀπὸ πολλῶν, ex multis; quòd ſint πολλοὶ certis legibus jurati.

πολιτεία ——— είας ——— ἡ, politia, jus civitatis à πόλις.

πολλάκις, et ——— κις, ſæpe, multoties.

πολλαχοῦ

Πολλαχῆ ubique; Adv.

Πόλος —— ου —— ὁ, polus, cardo mundi; a πολέω verto.

Πόλτος —— ου —— ὁ, puls: à πολέω verso.

Πολυκοιρανίη —— ίης —— ἡ, multorum dominatio: à πολὺς & κοίρανος rex.

Πολυλογίη —— γίης —— ἡ, loquacitas: a πολὺς & λόγος.

Πολυορκίη —— ίης —— ἡ, crebrum juramentum: à πολὺς & ὅρκος.

Πολύπους —— οδος —— ὁ, Polypus: à πολὺς & πούς pes.

Πολυπραγμοσύνη —— ύνης —— ἡ, curiositas, solicitudo inanis: ex πολὺ & πρᾶγμα.

Πολὺς —— πολλὴ —— πολὺ, multus, frequens: à πέλω sum. Etym. quòd μᾶλλον ὢν ἄλλου ὑπερφέλλει.

Πολυτελέστατος —— η —— ον, pretiosissimus: à πολυτελὴς.

Πολυτελὴς —— ὲς, pretiosus: à πολὺς & τέλος, impensa, sumptus. δεῖπνον πολυτελὲς, cœna magnifica & sumptuosa; πολυτελὲς ἱμάτιον. τελεῖν τὰ βασιλικὰ Athenæus. πολυτελὴς magnificè.

Πολύτροπος —— ον, multiplex, varius, mutabilis: cujus sunt πολλοὶ τρόποι, multi & varii mores.

Πολύφιλος —— ον, multos habens amicos: à πολὺς ex φίλος amicus.

Πολυχρόνιος longævus: à πολὺς & χρόνος tempus.

Πομπὴ —— πῆς —— ἡ, pompa: ἀπὸ τοῦ πέμπω.

Πομφόλυξ —— υγος —— ἡ, pulla: à πομφὸς, eminentia cutis mi[illegible], et simul humore abundans; quasi emissum aliquid, πέμπω mitto; aut à πέμφω flatus.

Πονηρία —— ας —— ἡ, malitia: πονηρὸς.

Πονηρὸς —— ρὰ —— ρὸν, malus, improbus, malignus: à πόνος labor molestia; (ut μελιηδὴς μέλισσα) quia aliis laborem & molestiam facessit suâ nequitiâ.

Iliad. φ'.

Πάντ' ἐθέλει πόνον, ——

Omnibus facessit negotium.

Significat πονηρὸς aliquid amplius quàm κακός: nempe eum qui fit in omni scelere exercitatus, et ad injuriam cuivis inferendam totus compositus; cui opponitur ὁ χρηστὸς, qui et omnibus utilis. Diabolus dicitur ὁ πονηρὸς καὶ ἐξοχὴν πονηρὸς paroxyt. est laboriosus.

Πόνος —— ου —— ὁ, labor; à primed. πένομαι, verbi πένομαι laboro, operor.

Πόντος —— ου —— ὁ, pontus. Etym. ducit à πνέω spiro, quia in mari præcipuè sentiuntur πνεύματα venti.

Ποππύζω sibilo, blandè contrecto: a sono. Hinc πόπυσμα fibulus.

Πορισμὸς —— οῦ —— ὁ, quæstus: a πορίζω quæstum facio, suppedito, præbeo, copiam facio —— fut. ίσω —— præt. κα —— præt. pass. πεπόρισμαι, indè πορισμός.

Πόρκης —— ου —— ὁ, annulus ferreus, cujus circumplexu hasta ferrum cum ligno coërcetur.

Πόρος —— ου —— ὁ, rete piscatorium:

rium: à πελάω, vel à ἐλκεῖδης, quia ingredientem piſcem circumplectitur.

Πορνεία——εἰας——ἡ, fornicatio: à πόρνη.

Πόρνη——ης——ἡ, meretrix, quæ corpus ſuum πιπρασκει, i. e. vendit, et proſtituit: à πιπράω vel πίτνημι, vendo——præt med πέπρημαι. Indè πόρνη.

Πόρνος——ὁ——ὁ, ſcorator, qui corpus ſuum πιπρασκει, vendit.

Πόρπη——ης——ἡ, fibula, annulus clypei: à πείρω figo; quia infigitur, ut affigat.

Πόρτις——ιδος, ὁ, vitulus——ὁ, idem et πόρις, quia jam cœpit πορεύεσθαι i. e. ire.

Πόρρω longè, procul, longè antè: à πρὸ antè. Eſt autem idem πρόσω, πόρσω et πόρρω, et his opponitur ὀπίσω. πρόσω καὶ ὀπίσω antè et retrò.

Πορφύρα——ας, ἡ, purpura, genus conchæ nobilis. Solebat ea Tyriis magnum πόρον φέρειν: ſed videtur eſſe vox Tyria.

Ποσειδῶν——ῶνος——ὁ, Neptunus (et pleonaſmo Ποσειδέων) Deus Maris: quaſi φύσιν δίδους, porum præbens per aquas: vel ποσειδῶν, quaſi ποδοσίων, terram concutiens, παρὰ τὸ ζείειν τὸ πέδον.

Πόσθη——ης——ἡ, penis; pellis, quâ glans virilis tegitur; quaſi προσθή, à προπίθημι, præponi.

Πόσις——εως——ἡ, potus; à πίνω——fut. πίσω, indè πόσις.

Ποταμὸς——ὁ, fluvius; à πότος potus; quia potulentam aquam continet, non ſalſam, ut mare.

Ποτὲ aliquando; Adv.

Πότηρ, ηρος, uter;

Ποτίζω potum præbeo——fut. ίσω——pr. ικα. à πότος potus.

Πολιάζω ſupplex adoro; à πολιὸς venerandus.

Πότος——ου——ὁ, potus, comeſatio.

Πούς——ποδὸς——ὁ, pes; Voc. ὦ πούς.

Πρ.

Πρᾶγμα——τος——τὸ, negotium, res, opus; à præt. paſſ. πέπρα-γμαι, à πράσσω vel πράττω facio.

Πρᾶος et πρᾷος, lenis, mitis, manſuetus; dictus, quòd πάντα ῥᾳδίως πρᾶττῃ, omnia volenter faciat. Vel à πρέω tranſeo; ut ſit ἰνπρέσσιος, qui et facilè ad alios tranſit, et ad quem facilè tranſitur. Aut ſimpliciter à παρὰ adeſt. Πραΰς, idem.

Πραότης——τητος——ἡ, manſuetudo, lenitas; et πραΰτης.

Πραπίδες——αἱ, præcordia; ex πρὸ antè, et ἰδεῖν videre; quòd mens ſit προβλεπτικὴ, i. e. futuri provida.

Πρασιὰ——ιᾶς, et πρασιὴ——ῆς, hortulus, areolæ in horto; quaſi πρασιὰ, à πρασίω determino; quòd determinata ſit portio horti. Fortè primò ſic dicta eſt areola porrorum: à πράσον porrum.

Πράσον——ου——τὸ, porrum; fortè à πρήθω incendo; eſt enim calidum.

Πρήθω facio, vel πρήσσω——ξω——σα.

Πρηΰς

πρᾶϋνω mitigo —— fut. πρᾰυνῶ —— pratus: à πρᾶΰς mitis.

Πρέπω decoro, fum —— imperf. ἔπρεπον: à πρὸ antè, et ἔπω dico; quòd qui excellunt, prærogativam loquendi habeant.

Πρέπει decet —— imperf. ἔπρεπε —— infin. πρέπειν decere —— τὸ πρέπον decorum.

Πρέσβυς —— υος, et Atticè εως, senex. Plur. πρέσβεις senes: πρὸ τοῦ πρεσβεύειν τῷ ἥλιῳ, ἢ πρὸ τοῦ πρέσβεις βασιλεύειν, quòd jamoudum adolescentiam excesserint, diúque vixerint. Legati, quòd olim legationes senibus, utpote prudentioribus, demandarentur.

Πρισβύτατος —— άτη —— ον, antiquissimus, maximus natu: à πρέσβυς.

Πρήθω accendo, inflammo —— fut. πρήσω —— pret. πέπρηκα, à πρηΐς.

Πρηνὴς —— ὲς, pronus, præceps: à πρὸ et νέω nato.

Πρίαπος —— ὁ, montis cacumen; et, πρίων et πρίνη, à πρὸ et εἶμι.

Πρίαμαι emo, redimo —— imperf. ἐπριάμην; à πρίω transeo. Ut emens et vendens πρῶ, id est, transit in alia et alia loca.

Πρίαπος —— ὁ. Priapus, hortorum custos: item membrum virile.

Πρίζω et πρίω serro, serrâ seco fut. πρίσω —— πρίσμα; à πρίων —— ὁ, serra.

Πρὶν prius; Adv.

Πρῖνος —— ου —— ὁ, ilex, arbor; à πρίω serrâ seco: quia serrâ ob duritiem, fuerit secanda. Vel quia folia ei sint spinosa, tanquam serrata et dentata.

Πρόβατον —— ου —— τὸ, ovis; à προβαίνω procedo; quia προβαίνειν, procedere solet passo. *Virg. Ecl. 3.*

Pavire oves nimium procedere. ——

Aut quia ex pecoribus homini vetusta, & maxima προβατα.

Πρόβολος —— ου, ὁ, propugnaculum; a προβάλλω.

Προδίδωμι prodo: à πρὸ & δίδωμι.

Προγαστὴρ —— έρος —— ὁ, gula, ingluvies; vesica eminentior in avibus, ubi esca προγάστρια, id est, præcolligitur.

Προθυμία —— ας —— ἡ, excellentia: à φίλος —— fut. οἴσω —— aorist. 1. ἤνεγκα, & cum præp. προθυμήνεγκα.

Πρόϊξ gratis, gratuitò; Adv.

Πρόϊξ & πρεῖξ —— κὸς —— ἡ, donum, dos, gratia. Propriè donum liberale, quo quis alium prævenit ultrò: à πρὸ & ἴημι venio. *Etym.* duxit à πρὸ & οἶκος domus; quòd dos de genere domum præmittatur.

Προμάντις —— ος —— ὁ, vates.

Πρόξ —— κὸς —— ὁ, hinnulus: à πρὸ & ἄλλομαι.

Προπέτεια —— είας —— ἡ, præcipitantia: à προπετὴς præceps, pronus: à πρὸ & πίπτω inus pro quo πίτνω.

Πρόσηνος

Πρόγονος —— ον, qui haud procul a littore eſt.

Προσευχὴ —— χῆς, ἡ, precatio; à προσεύχομαι.

Προσεύχομαι precor; à πρὸς et εὔχομαι

Προσέχω caveo, adhibeo, ſcil. τὸν νοῦν, animum adverto; à πρὸς et ἔχω.

Προσηνὴς —— ὲς, benignus; ex πρὸς & ἠὺς bonus.

Πρόσθεν —— σθιον —— τὰ, anteriores capitis partes.

Προσκόπτω offendo; à πρὸς et κόπτω.

Προσκυνέω —— ῶ, adoro —— fut. ήσω —— præt. ηκα; à πρὸς et κύω oſculor.

Προσπαίως ſubitò; Adv. à προσπαὴς recens, ſubitus; quaſi ictens percuſſus, a παίω percutio.

Προσπαίω allido; à πρὸς et παίω impingo, fut. παίσω —— aor. 1. ἔπαισα.

Προσταράττω inſuper turbo; à πρὸς et ταράττω turbo.

Προσφέρει prodeſt; Imperf.

Προσφέρω admoveo; à πρὸς et φέρω.

Πρόσωπον —— ώπου, τὸ, facies; quaſi dicas, quod eſt ante oculos; à πρὸς & ὄψ vultus.

Προσωπολήπτης —— ου —— ὁ, perſonarum acceptor; à πρόσωπον et λαμβάνω capio.

Πρότερον priùs, citiùs; à πρὸ ante.

Πρόμνος —— ης —— ὁ, prunus.

Προφήτεια —— είας —— ἡ, prophetia.

Προφήτης —— ήτου —— ὁ propheta; à φημὶ dico.

Πρυλέες —— οἱ, propugnatores, pedites conferti; quaſi προμενόμενοι λεὼς, populus tranſiens.

Πρύμνα —— ης, ἡ, puppis; a πρυμνὸς —— ὴ, ultimus, extremus; quòd a πύρας finis, extremitas.

Πρύτανις —— ανεως —— ὁ, cuſtos, præfectus, adminiſtrator; à πρῶτος primus.

Πρωΐ manè; Adv.

Πρωΐα —— ίας, ἡ, tempus matutinum: à πρωΐ.

Πρωκτὸς —— κτοῦ —— ὁ, podex, nates; quia excrementa per eum προχέονται, i.e. excernuntur.

Πρῴρη —— ας —— ἡ, prora, frons navis; quaſi πρόεργα, à πρὸ ante & ἔργω eo; vel a πρόεργον, præviſendo; vèl à πρὸ & ῥέω fluo.

Πρῶτα primùm; Adv.

Πρῶτον primùm; Adv.

Π Τ.

Πτάρνος & πτάρος ſternuto; à πτόω eſt aliquid cadere facio.

Πταίω impingo —— fut. σω —— præt. κα; a πίπτω cado.

Πταρμὸς —— οῦ, ὁ, ſternutamentum; à πταίρω ſternuto.

Πτέλεα —— είας —— ἡ, ulmus, et πτελέα, quaſi πτελία; a πέταλον folium.

Πτερνίζω ſupplanto —— fut. ίσω —— præt. κα; a πτέρνα calx; quòd quaſi πατεῖν τῷ ἔχειν, à calcandâ terrâ.

Πτερὸν —— οῦ, τὸ, ala; quaſi πέτερον, per ſyncop. πέτομαι volo.

Πτερύγιον —— γίου —— τὸ, ala vel penna; a πτέρυξ.

Πτερωτὸς —— ὴ —— ὸν, alatus.

Πτήσσω trepido, reformido —— fut. ξω.

Πτίλον —— ου, τὸ, penna.

Πτίλος —— ου, ὁ, calvus.

Πτίσσω, pinso, tundo, decortico.

Πτοέω terreo —— fut. ήσω —— pr. ἐπτόηκα.

Πτυέω frequenter ſpuo, os plenum habeo ſputo: à πτύελον ſputum.

Πτύξ —— πτυγὸς, ὁ, avis genus.

Πτυχὴ —— ῆς, ἡ, plica: à πτύσσω plico.

Πτύω exſpuo —— fut. ύσω —— pr. πτέω: à πίπτω cado: quia quod ſpuimus, facimus cadere.

Πτῶμα —— ατος, τὸ, cadaver: à πίπτω cado.

Πτώξ —— κὸς, ὁ, lepus; à πτοέω terrefacio.

Πτωχεία —— είας, ἡ, paupertas; à πτωχεύω.

Πτωχεύω mendico —— fut. εύσω pr. κα.

Πτωχὸς —— οῦ, ὁ, pauper: à πτώσσω trepido.

Πυ.

Πυγμαῖος —— αίου, ὁ, pygmæus, quaſi πηχυαῖος, à πῆχυς cubitus: quòd ferè cubitales ſint, et ternos dodrantes non excedant. *Plin.*

Πύελος —— ελου, ὁ, ſolium, balneatorium, ſive cella: à πυός et λύω lavo.

Πυθμὴν —— ένος, ὁ, fundum, ima pars: quaſi κευθμὴν, à κεύθω abſcondo.

Πύθω —— σω, putrefacio: in πύον, i.e. pus redigo.

Πυκνὸς —— ὴ —— όν, denſus: et πυκνότης, denſus ſcientiâ, prudens; à πύκα denſè.

Πυκτεύω pugno, pugilem ago —— fut. σω. præt. κα.

Πυκτὴς —— ου, ὁ, pugil, qui pugno pugnat: à πυξ pugnus, vel pugno, κονδύλοις.

Πύλη —— ύλης, ἡ, porta: à πύλις urbs, quam claudit: aut à πολὺς multus; quòd multi gradiuntur per eam.

Πύελος —— ου, ὁ, manubrium gladii fundum.

Πεύθομαι ſentio —— fut. πεύσομαι —— aor. 2. ἐπυθόμην —— perf. paſſ. πέπυσμαι.

Πύξος —— ου, ὁ, buxus; à πυκάζω denſo; denſum enim eſt ejus lignum.

Πῦρ —— πυρὸς, τὸ, ignis: à πορέω inuſitato; pro quo. πρήθω accendo: ignis eſt aër acceſſus.

Πυρραλὶς —— ίδος, ἡ, igniaria avis turturi adverſa.

Πύργος —— ου, ὁ, turris; quaſi πέρας γῆς, terminus terræ; quòd ad fines territoriorum ſoleret fieri: vel à πῦρ ignis; quòd, flammæ inſtar, in acutum tendat.

Πυρετὸς —— οῦ, ὁ, febris; à πῦρ ignis; quia eſt morbus calidus.

Πυρὼν —— ῶνος, ὁ, nucleus; à πῦρ ignis; quia ignea vis ſeminis in eo eſt.

Πυρόομαι —— όομαι, igne, conſumor.

Πυρὸς —— οῦ, ὁ, triticum; quaſi πυρὸς pro πυρὸς, à πορέω ſeminio. præt. med. πέπυρα.

Πυρόω —— όσω —— κα, inflammo, incendo, à πῦρ ignis.

πυρός —— ἐκ —— ἐν, nubidus: à πῦρ.

πυτίνη —— ης —— ἡ, vasculum vimineum: quasi πιδίνη, à πίθος dolium.

Πω.

πώγων —— ωνος, ὁ, barba quasi πώα γένεια, herba fruticans in mento.

πωλέω vendo —— fut. ήσω —— pr. ικῶς. Sive à πῶλος pullus: quòd olim esset venditio pullorum: Sive à πολέω verto: quòd vendere sit dominium rei vertere.

πῶλος —— ώλου, ὁ, pullus, pierus aut equinus: à πῶα herba, & ἀλλομαι salio: quòd circa gramina salire soleat: vel à πολέω verso: quòd sit agilis ad se vertendum.

πώμα —— τος —— τὸ, operculum: item, potus, poculum, tanquam à πῶ bibo.

πώποτε unquam.

πώς —— αρος ὁ, luctus: à πάσχω patior.

πώς —— τος —— τὸ, grex: à πάω pasco.

πώξ —— γος —— ἡ, mergus.

PA.

ΡΑ'βδος —— ου —— ἡ, virga: à ῥαπίς virga: quia sit ad τὸ ῥαπίζειν ad percutiendum. ἢ παρὰ τὸ ῥάσσειν βαδίζειν.

ῥάδαμνος —— άμνου —— ὁ, germen, ramus tener; quia ῥᾴδια δαμᾶται, i. facilè huc illuc agitatur.

ῥάδιξ —— ικος —— ἡ, ramus: à ῥάδιος, quia ῥᾴδιά ἐστι κλάσθαι potest, i. e. facilè jaci.

ῥᾴδιος —— ια —— ον, facilis: potest ῥᾳδιδιος, ex quo ῥᾴδιος, ᾱ mutato in α, et ι subscripto: illud autem ex Adverbio ῥᾴδιον, quod à ῥέω fluo: quoniam quæ facta facilia sunt, quasi fluere videntur. Ut à ῥᾴδιον sit ῥεϊδιος, deinde ῥιδιος, et tum ῥᾴδιος. Vel à ῥίδω facio: ut facilis à facio; quod sine magno negotio fieri potest.

ῥαιδαλέος —— ά —— ὁ, strepitus: à ῥόδος fluctus, et ἄγω: est enim propriè strepitus remi aquam percutientis.

ῥᾳθυμος ignavus, socors, piger: cujus θυμὸς τὰ ῥᾴδια, i. e. ῥᾴδιον sectatur: piger enim difficilia fugit; ignavus in ea nititur.

ῥαιβός —— ὰ —— όν, intortus: ἀπὸ τοῦ ῥαίειν βάσιν, à corrumpendo gressum.

ῥαίω corrumpo, destruo —— futuo —— pr. ῥαίσω. Hinc ῥαίστηρ malleus.

ῥάκος —— εος —— τὸ, lacera vestis: à ῥήγνυμι corrumpo.

ῥάχος —— ους, ὁ, collis, petra: à ῥήσσω frango. Sic rupes à ruptura. Vel à ῥάσσω allido.

ῥάμνος —— υ —— ὁ, spina alba, spinosus frutex; quòd habeat ῥαμὸν μάρψιμον, corrumpens robur habet ramos acutis spinis munitos.

ῥάμφος —— εος, τὸ, rostrum avium: à ῥαίω corrumpo: eo destruit ac pungit ac tundit avis tanquam ῥαίστῆρι.

ῥανὶς —— ίδος, ἡ, stilla, gutta, à ῥαίνω perfundo, aspergo.

Ῥᾴον facilius.

Ῥαπίζω virgis cædo, flagello —— f. ίσω —— pr. ικα; ἡ ῥάπις virga.

Ῥάπτω consuo —— f. ψω —— pr. ἔῤῥαφα: quasi ῥᾴον ἅπτω, facilè connecto.

Ῥᾶρ —— ᾰρος —— ὁ, venter; quasi ἀ ῥαίω.

Ῥᾴστα facillimè; Adv.

Ῥαφανὶς —— ίδος —— ἡ, & ῥάφανος —— ανίς —— ὁ, raphanus radix; à ῥᾳδὲ facilè, & φαίνω appareo; quòd statim à satu prodit.

Ῥαφὶς —— ίδος —— ἡ, acus; à ῥάπτω suo.

Ῥε.

Ῥέγκω sterto, vel ῥέγκω —— f. ξω quasi ῥινὶ ἐχῶ. Hinc ῥέγκος ranchus.

Ῥέζω facio —— fut ξω, & metathesi ἔρξω —— præt. med. ἔοργα.

Ῥεῖθρον —— εος —— τὸ, corporis membrum; a ῥέζω facio; ut sit membrum ὀργανικὸν, aptarum ad opus vitale.

Ῥέμβω circumago; quasi ῥέα ἀμείβω, facilè verto. Hinc ῥόμβος, rhombus, rota.

Ῥεχθεὶς —— εῖσα —— ἐν, particip. pass. à ῥέζω facio.

Ῥέω fluo —— fut. ῥεύσω —— pr. ἔῤῥυκα —— aor. 1. ἔῤῥυσα.

Ῥέω dico, per aphæresin, ab ἐρέω dico; Vel à ῥέω fluo: quòd sermo sit velut fluentum è pulmonibus per os —— fut. ήσω —— præt. εἴρηκα, Attic. εἴρυκα —— præt. pass. εἴρημαι —— aor. 1. ἐῤῥήθην, & per tysin, ἐῤῥέθην.

Ῥη.

Ῥήγνυμι rumpo: ῥάγνυμι vel ῥαγέω frango, rumpo. Vid. ῥάσσω

Ῥῆμα —— ατος —— τὸ, verbum; ab ἐῤῥήθην, à ῥέω dico.

Ῥήσσω rumpo —— fut. ξω —— pr. ἔῤῥηκα —— aor. 1. —— ἔῤῥηξα —— pass. ἐῤῥάγην —— perf. med. ἔῤῥωγα pro ηγα inusit. Pro ῥήσσω dicitur ῥήγνυμι & ῥαγνυμι.

Ῥητίνη —— τίνης —— ἡ, resina; à ῥέω fluo; quia est aliquid fluxum.

Ῥήτωρ —— ορος —— ὁ, rhetor; ab ἔῤῥητα perf. pass. à ῥέω dico.

Ῥῑ.

Ῥῖγος —— ους —— τὸ, frigus; à ῥηγνύω frango: quòd frangat colorem nativum in plantis, atque indè viram destruat. Hinc ῥῖγιον magis horrendum.

Ῥίζα —— ης —— ἡ radix, per quam ῥεῖ τὸ ζῆν, vita fluit.

Ῥικνὸς —— ἡ —— όν, rugosus, curvus; à ῥινὸς pellis, & κνίζω lacero; quòd pelle concisâ fit.

Ῥὶς et ῥῖς —— ῥινὸς —— ἡ, rasus; à ῥεῖν fluere; quia per nasum fluit humor è capite.

Ῥίνη —— ης, ἡ, lima; à ῥαίω, quia limâ ῥαίομεν, tundimus & radimus.

Ῥινὸς —— ός, ὁ vel ἡ, pellis; per quam sudores ῥέουσι fluunt.

Ῥίον —— ου —— τὸ, montis cacumen, promontorium; à ῥέειν fluere: quòd undis circumfluat.

Ῥιπὴ

'Ρικὰ —— ά, tigella in ſubſtructionibus: ſublicæ.

'Ρίπτω rapio, impetuosè feror: a ῥίπτω —— fut. ψω —— præt. φα.

'Ρὶς naſus. Vid. 'Ρίν.

'Ρὶψ —— ῥιπὸς, vimen, ramus ſalignus; à ῥίπτω, quia inclinari & flecti potest.

Po.

'Ραὰ —— ᾶς —— ᾶ, malum Punicum; à ῥοὴ fluxus; nam acidæ ῥᾶς nucleus in cibis comeſtus χιλίων ἡδὺ σομάχῳ ῥεῦμα ἵησιν, valvi fluxum ſiſtit.

'Ρόδον —— ε —— τὸ, roſa; ex ῥέω fluo, & ὀδμὴ odor; quia ab illa odor fluit.

'Ρόθος —— ου —— ὁ, undarum ſtrepitus; à ῥέω et θέω; eſt ex fluctis aquæ curſu.

'Ροιζέω —— ῶ, ſtrido, latro, ſtridorem edo; à ῥοῖζος ſtridor.

'Ρομφία —— ας —— ἡ, gladius, fraxinea; à ῥίμφω in gyrum circumago: vel à ῥέω vergo, protendo.

'Ροὴ —— ῆς —— ῆς —— ῆ, fluxus; à pr. med. ἐῤῥύην, verbi ῥέω fluo —— fut. εύσω.

'Ρόπαλον —— άλου —— τὸ, clava, ſustis; à ῥέπειν, quòd in altrum latus propendeat; vel à ῥέω moveo quatio.

'Ροπὴ —— πῆς —— ἡ, pondus, momentum; a ῥέπω vergo, inclino.

'Ροφέω —— ήσω, ſorbeo; à ῥοὴ fluxus, & ἀφέω haurio: ut ſit aliquid fluxum haurio.

Pυ.

'Ρύγχος —— εος —— τὸ, roſtrum, rictus; propriè porci, quia eo ῥύγχει animal.

'Ρυθμὸς —— ὸν —— ὁ, rythmus, concinnitas; quicquid certo modo & ratione fit; à ῥύω traho; ut ſit tractus æquabilis.

'Ρυμὴ —— ῆς —— ἡ, vicus, tractus in urbem; à ῥύω traho.

'Ρυπος —— εος —— τὸ, ſordes; quod quis ῥύει ποσὶν, calcat pedibus. Metaphoricè, Avaritia.

'Ρυτὶς —— τίδος —— ἡ, ruga; à ῥύω traho.

Pω.

'Ρωθων —— ωνος —— ὁ, navis; frequentiùs in Plut. ῥᾶθωνας; à ῥέω fluo.

'Ρώμη —— ης —— ἡ, robur; à ῥωννύω vel —— ὀρνυμι.

'Ρώννυμι vel —— νύω confirmo, corroboro —— fut. ώσω à ῥώω pr. ἔῤῥωκα.

Σα.

ΣΑβάζω bacchor; à Σαῦοι vox bacchantium.

Σαβακτον —— ακτου —— τὸ, ſabbatum. Vox Hebr. ſignif. quies.

Σάγαρις —— εως —— ἡ, ſecuris Amazonum.

Σαλὴν —— όνος —— ἡ, ſavus, apum

Σαλήριον, animal quoddam, ex mari victum quærens.

Σαίνω movco (idem quod Σείω) propriè de canibus, qui caudam movent. —— σανῶ —— σανῶ ἔσηκα.

Σαίρω verro, ſcopis purgo —— fut. σαρῶ —— præt. σεσαρκα —— paſſ. σέσαιμαι.

Σακχάριον —— ἰου, τὸ, ſaccharum,

Σαλαμάνδρα —— ας —— ὑ, ſalamandra; animal lacerti figurâ.

Σαλεύω jacto, agito; propriè de mari, vi ventorum agitato: ἀπὸ τοῦ σάλος, i.e. mari —— fut. σαλεύσω —— præt. κα.

Σαλακών —— ωνος, ὁ, pauper, qui dives habere velit; jactabundus; à σαλεύω jacto.

Σαλπὶς —— ιγγος —— ἡ, buccina: à σέλας lumen, & ὄψ vox; quòd tubæ ſit ſplendida vox.

Σάμψυχον —— ὑχου, τὸ, majorana herba, vel amaracus.

Σανδάλιον —— ἰου —— τὸ, ſandalium, calcei mentum muliebre.

Σανδαράχη —— ης —— ἡ, ſandaracha, ſuccus concretus.

Σανὶς —— ίδος —— ἡ, aſſer: quaſi ταvὶς, à τείνω extendo; eſt enim latum & extenſum lignum.

Σαπέρδης —— ου —— ὁ, ſaperda, piſcis.

Σαπρὸς —— ὰ —— ὸν, putridus; à σήπω putrefacio.

Σάργος —— ου —— ὁ, argus, piſcis.

Σάρισσα —— ης —— ἡ, ſariſſa, haſta Macedonica.

Σαρκοφαγέω carnem edo; à Σάρξ & φαγῶ.

Σὰρξ —— κὸς —— ἡ, caro.

Σατράπης —— ου —— ὁ, ſatrapa; Vox Perſica.

Σατυρίζω turpiter prurio; à σάτυρος ſatyrus.

Σατύριον —— ίου —— τὸ, ſatyrium, herba ad Venerem excitans.

Σάτυρος —— ὑρου, ὁ, ſatyrus; à σάτυρος membrum virile.

Σαῦλος —— ὴ —— ὸν, delicatus, mollis.

Σαῦρα vel Σαύρα —— ας —— ἡ lacerta.

Σαφὴς —— ὲς —— ὁ ἡ, manifeſtus, certus; quaſi σάον φαὲς, ſanum, luce.

Σϐ.

Σβέννυμι & σβέννυω exſtingo —— fut. σβέσω —— med. σβέσομαι —— aor. 1. ἔσβεσα —— aff. ἰσβέσθην —— aor. 2 ἴσβην, tanquam à σβέω vel σβήμι. Hinc ἀσβεστος inexſtinctus.

Σγ.

Σγίνιον —— ίου —— τὸ, palmæ involucrum: quaſi Σάπανον, pannus aſperior.

Σέβω & σέβομαι veneror, colo —— imperf. ἐσεβόμην.

Σειρὰ —— ᾶς —— ἡ catena, funis; quaſi εἰρὰ, ab εἴρω necto; vel à Σύρω traho.

Σείριος —— ου —— ὁ, ſirius; canicula æſtifera eſt; à Σείω decoco.

Σείω moveo; agito, concutio —— fut. σείσω —— præt. σέσεικα —— aor. 1. ἔσεισα —— pr. paſſ. Σέσεισμαι.

Σελαυρὸς —— ίδος —— ἡ, poculum.

Σελήνη —— λήνης —— ἡ, luna, quaſi dicas, σέλας νόον, lumen novum; quia ſubinde novas phaſes accipit.

Σίλιτος

Σήλινον —— ίνη —— τὸ, apium, herba; ab ἕλος palus.

Σελὶς —— ίδος —— ἡ, pagina, ſpatium inter I neas; ab ἑλίσσω volvo; aut à ζείω moveo; quia paginæ verſan ur & vultuntur.

Σηλίζω juſto.

Σῆλος —— τος —— τὸ, corona; à σηλὶς.

Σιμίδαλις —— ιδος —— ἡ, ſimilago, flos farinæ.

Σιμόπρωρος —— ωρος —— ον, purior, honeſtior; à σιμὸς.

Σισαρίας —— ίου —— ὁ, ſerapias.

Σίσυμον —— βρίου —— τὸ, abſinthium marinum.

Σισυρος —— εἶφος, ὁ, anus quæ in virginitate conſenuit.

Σῦρος —— ου, ὁ, culex; ab ἕρπω ſerpo.

Σκῆλος —— ους —— τὸ, ſeſeli.

Ση.

Σηκὸς —— οῦ —— ὁ, templum.

Σῆμα —— τος —— τὸ, ſignum.

Σημεῖον —— είου —— τὸ, ſignum.

Σημερον hodie, Att. τἠμερον; quaſi τῇ ἡμέρᾳ, hoc ipſo die.

Σημύδα —— ας —— ἡ, betula.

Σηπία —— ας —— ἡ, ſepia piſcis, atrum liquorem in timore emittens; à ζήπω putrefacio. Accipitur pro atramento.

Σήω putrefacio —— ῆσ. √ω —— pr. σε —— med σέσηπα —— & Dor. ζέσαπται.

Σηρικὸς —— ἡ —— ὸν, ſericus; à ζῆρες —— οἱ, vermiculi, qui nent ſericum.

Σής —— σητὸς —— ὁ, tinea: à ζήπω putrefacio; naſcitur enim a putredine.

Σθ.

Σθένος —— ους —— τὸ, robur: à σθένω valeo, poſſum.

Σι.

Σιαγὼν —— όνος —— ὁ, mala, maxilla; quia σείεται ἀγομένη, i. e. σεισαγομένη, movetur dum edimus

Σίαλον —— —— ἄλος —— τὸ, ſaliva: à ζείω moveo; quia in ore movetur.

Σῖαλος —— ἄλου —— ὁ, porcus, ſaginatus; à ζιτεύω paſco, & ἄλις ſatis; quia admodùm paſtus.

Σιβυλλαίνω, Sibyllarum more vaticinor; à σίβυλλα Sibylla: quòd quaſi ζιὸς βούλη, Dei conſilium; id enim à Sibyllis aperiebatur.

Σιγάω taceo —— fut. ήσω —— præt. κα; à ζιγή.

Σιγὴ —— γῆς —— ἡ, ſilentium.

Σιγλαὶ —— αἱ, ciſræ, notæ compendiariæ in ſcribendo; quod per eas aliquid σιγᾶσθαι.

Σίγλοι —— οῦν —— οἱ, inaures.

Σίδη —— ης —— ἡ, malum Punicum; à *Sida*, Bœotiæ oppido.

Σίδηρος —— ήρου —— ὁ, ferrum; quaſi σίζω ſtrideo; quòd dicitur à ferro candente, cùm in aqua reſtinguitur.

Σιδηρεὺς —— έως —— ὁ, faber, ferrarius; à σίδηρος & ἔργον opus.

Σικχὸς —— ἡ —— όν, injucundus, moleſtus.

Σίκυα —— υος —— ἡ, cucurbita; quia ſimilis eſt τῷ ζικύῳ, cucumeri.

Σίλιγνις —— ιδος —— ἡ, ſiligo, tritici genus.

Σίλφα —— ης —— ἡ, blatta.
Σίλφιον —— ἰου —— τὸ, laserpitium.
Σίμβλον —— ου —— τὸ, alveare; vel σίμβλος vel σίμβλη; ubi σιμὴ βάλλουσι μέλι, i.e. apes mel deponunt.
Σιμὸς —— ὴ —— ὁ, simus, pressis naribus.
Σινδὼν —— δόνος —— ἡ, sindon, amictus exsilitio.
Σίνηπι —— εως —— τὸ, sinapi; παρὰ τὸ σίνειν ὤπας, quòd lædat oculos.
Σίνω & σίνομαι lædo. Hinc σῖνος —— ους —— τὸ, noxa, damnum.
Σινωπίζω lascivio, more scorti; à Sinope impudicâ muliere.
Σίον —— ου —— τὸ, laver, herba, aquatica.
Σπαλὸς —— ὴ —— ὸν, deformis.
Σπυρὶς —— ίδος —— ἡ, arca, propriè panaria. *Suidæ* quasi σιτοδυρὶς, quia in eam Ἑλλάνται, cibis injiciuntur. Respicit, opinor, ad σῖτος & βύω implere.
Σίραιον —— αίου —— τὸ, sapa, defrutum.
Σίσαιον —— αίου —— τὸ, sisa num.
Σίσυμβριον —— ίου —— τὸ, serpillum sylvestre.
Σισύρα —— ας —— ἡ, penula.
Σίσυφος —— ου —— ὁ, Sisyphus; nom. prop.
Σῖτος —— ου —— ὁ, frumentaceus; à σῖτος.
Σιτίζω alo, pasco —— fut. ίσω —— pret. κα.
Σιτίον —— ου —— τὸ, cibus; à σῖτος.
Σιτοδεία —— ίας —— ἡ, fames annonæ caritas, ex σῖτος & δέομαι indigeo.
Σῖτος —— ου —— ὁ, cibus, frumentum. Etym. a σίω, i.e. σείω quatio; puro, quod frumentum ex aristis excuti soleat. Vel a σίω cribro, quòd fit propriè purum, jam elaboratum & vannatum.
Σίττα —— ης —— ἡ, sitta, pica.
Σιφλὸς turpem reddo; à σιφλὸς ὸν —— ὁ, deformis; sync. pro σκαλὸς.
Σιφνεύω evacuo; à σιφνὸς vacuus.
Σίφων —— ωνος —— ὁ, tubus, instrumentum ad aquam emittendam; à σιφνός.
Σιωπάω fileo —— fut. ήσω —— pr. σεσιώπηκα; à σιγάω tacco, & ὤψ vox.
Σιωπὴ —— πῆς —— ἡ, silentium.

Σκ.

Σκάζω claudico —— fut. άσω —— pret. ἔσκακα. Hinc σκαὸς lævus, sinister.
Σκαιὸς —— ὰ —— όν, lævus, sinister, ineptus.
Σκαίρω fallo —— fut. αρῶ —— pr. ἔσκαρκα.
Σκαλεύω fodio; à σκάλλω
Σκαλμόριον —— ίου —— τὸ, scammonium
Σκαπάνη —— ης —— ἡ, scandix.
Σκαπτὴρ —— ῆρος —— ὁ, fossor; à σκάπτω fodio.
Σκάφος —— ους —— τὸ, scalprum; quasi a γράφω scalpo.
Σκάφη —— ης —— ἡ, ligo; à σκάπτω fodio.

Σκιδάζ

λλω dissipo, & σκεδάω, & σκε
ήνυμι —— fut. άσω —— præt.
εσκέδασα.

ρον —— ου —— ὁ, Cau-

ρός —— ά —— όν, exactus; à
ω habeo, ut sit quasi habilis.

ελὶς —— ίδ —— ἡ, perna; à
ελὸς

λὸς —— ε —— τὸ, crus; à
ελέω arefacio; quia aridum,
ήρυκα.

πτω tego; à σκέπω tego.

ρεπανον —— άρνα —— τὸ ascia,
ολάνα; quasi à σκάπτω, cum in-
ementi mutatione.

ήν —— ῆς —— ἡ prosectio; à
ίρω tego.

ήρ, tego, σκεπάω & σκεπάζ
ω

ος —— ε —— τὸ, vas, ge-
enen; à χέω, i. e. capio.

ηνὴ —— ῆς —— ἡ, scena, taber-
naculum, tentorium.

ήπτρον —— ου —— τὸ, sceptrum,
ipio, baculus; super quo quis
κάπτει incumbit, & fulcitur
ve eundum.

ήψις —— εως —— ἡ, excusatio, si
ἀο, πρόφασις; à σκήπτω fingo.

ιὰ —— ᾶς —— ἡ, umbra; à
κία, i. e. σκολοῦμαι, sequor; tan-
quam sit ἡ ζωγραφικὴ ὀθόνη, ut quod sequitur corpus.

ιερὸς —— ὰ —— όν umbrosus
—— ὰ —— um; à ζκιὰ

ίλλω —— ις —— ἡ, squil-
la

ιρρὸς —— ῶ —— ὁ, luscus,
claudus; quia σκιρτᾷ in sal-
to.

ίρος —— ῦ —— ὁ, unimanus,
mutilus.

Σκίρος —— ίρου —— ὁ, scia-
rus.

σκίρος —— υ —— ὁ, scirpus, ce-
mentum.

Σκιταλὸς —— άλων —— οἱ, ho-
mines nullius pretii; à Scirone
quodam fullone.

Σκληρὸς —— ρὰ —— ρὸν, durus: à
σκελλίω exsicco.

Σκληρύνω induro —— fut. ύνω ——
præt. κα.

Σκολιὸς —— ὰ —— όν, durus, to
tortus, obliquus; à σκέλλω di-
stortus.

Σκολόπαξ —— ακος —— ὁ, gallinago,
avis, vel piscis quidam à rostro
exacuto instar σκόλοπος.

Σκολοπένδρα —— ας —— ἡ, scole-
pendra; animal ex genere multi-
pedum.

Σκόλοψ —— οπος —— ὁ, palus, acu-
tus, vallus: à σκέλλω iodio,
vel quasi σκόλος ὄψ, spinæ fa-
cies.

Σκόλυμος —— υμου —— ὁ, cardus;
à σκολὸς ὀπὸς.

Σκομβρὸς —— ροῦ —— ὁ, scombru
pisc is marinus.

Σκοπέω —— ῶ, speculor: à σκέπτομαι
video.

Σκόροδον —— ου allium: quasi
Καὶ ὀζειν τὸ τοιοῦτον ὀδμὴν.

Σκορπίζω spargo, dissipo —— fut. ίσω
—— præt. κα; à Σκεδάννυμι, quasi
dissipare facio.

Σκορπιὸς —— οῦ, ὁ, scorpius; quia σκορ-
πίζει ἰὸν, venenum spargit.

Σκοτεινὸς —— ὴ —— όν, caliginosus: à
Σκότος caligo.

Σκότος —— ου, ὁ, vel σκότος ——
ους —— τὸ, tenebræ q. d. σκιὰ
umbra. Et σκότος & σκιὰ ἡ ὑπὸ
σωμάτων ἀπεκτάσεως ἀφαίρεσις φω-
τὸς.

vario; illud major, hæc minor.

Σκυβαλον —— άλκ —— τὸ, ſtercus fimus, quiſquiliæ; quaſi τοῖς κυσὶ βαδιζόμενον, aliquid canibus projicienum.

Σκυδμαίνω iraſcor, triſti vultu ſum; quaſi à σκύζω, ad iram concito.

Σκύθης —— κ —— ὁ, Scytha.

Σκυθρωπός —— ᾰ —— ός, anſterus, qui eſt vultu tetrico, mœſto, torvo; a σκύθρος tetricus, & ὠψ vultus.

Σκύλλα —— ης —— ἡ, Scylla.

Σκύλλω vexo, moleſtiam exhibeo, —— fut. σλῶ —— pr. paſſ. σκύλλομαι

Σκύμνος —— υ —— ὁ, catulus leonis; à κύων canis.

Σκυτίδιον —— ίε —— τὸ, cilium; à Καλύπτω, quòd oculos tegat.

Σκυτάλη —— ης —— ἡ, flagellum; à σκύτος —— ος, corium, ſcut ea; quòd a ξύω, quòd olim ſcribebant σκύω feco.

Σκύφος —— ος —— τὸ, ſcyphus; quia κοιλόν aut à σκάπτω fodio; quia excavatum aliquid.

Σκωληκοφαγέω —— ῶ vermiculos comedo; à σκώληξ vermis, & φάγω edo.

Σκώληξ —— ηκος, ὁ, vermis; quia terram σκάλλει, i.e. fodit; vel quia non habet κάλον.

Σκῶλος —— υ —— ὁ, palus, ſpina; quia σκάλλει.

Σκώπτω cavillor quaſi σκαπτῶ ἔπη vel ἔπτω, vel ὄπτομαι.

Σκῶρ —— τὸς Ζητὸς —— τὸ, ſtercus, oletum, merda.

Σμ.

Σμαραγέω reſono —— ήσω; quaſi μύεας ἀχεῖν, manus movere.

Σμέρδις —— εδος —— ἡ, ſmaris piſces quidam puſillus; quaſi μαίεσθαι ſpendeo.

Σμάω & Σμήω abſtergo, detergo purgo.

Σμαραγδίς —— ίδος —— ος, terribilis viſu; à μάρδω intueor.

Σμιλίς —— ίδος —— τὸ, apumex amen; ab ἴσμος idem.

Σμήχω lavo; idem quod Σμάω abſtergo.

Μικρός —— ός —— όν, parvus; pro μικρός.

Σμιλαξ —— ακος —— ὁ, taxus, arbor venenata.

Σμιλεύω ſcalpro, amputo.

Σμύρις —— ιδος —— ἡ, ſmyris.

Σμύρνα —— ης —— ἡ, Smyrna, myrrha; eſt & nomen urbis.

Σμύχω conſumo; quaſi à Σμάω.

Σμώδιξ —— ικος —— ἡ, vibex, livor ex percuſſione; quaſi a Σμάω.

Σμώχω mando, convitior.

Σο.

Σόω abigo, expello —— fut. ήσω —— præt. κα. Hinc Σόανες muſcarium; a σύω in fugam conjicio.

Σόγχος —— υ —— ὁ, cucurbita.

Σομφός —— ᾰ —— όν, ſpongioſus.

Σός —— ή —— όν, ſalvus.

Σορός —— ᾰ —— ὁ ἡ, loculus, ſepulcrum, ſandapila.

Σοῦσον —— ου —— τὸ, lilium, linguâ Phœnicum.

Σοφία —— ας —— ἡ, ſapientia; à Σοφός.

Σοφίζω ſapientem reddo —— fut. σω. —— præt. κα.

Σοφίη —— Ionicè pro Σοφία.

Σοφός —— ὴ —— όν, ſapiens; cui

ει σ'ον φάος mentis. Vel à σέβω veneror; quòd ſapientes colantur.

σοφώτερος ——— ίερος ——— όν, ſapientior: à σοφός.

Σπ.

σπάνιος ——— ία ——— ιον, rarus; σπάνις penuria; à πένω laboro, οἰόμαι pauper ſum.

σπαργάνόω dilacero, vel ——— τλω quaſi à σπάω traho, & ἀρράσσω ſeco ——— fut. ξω ——— pr. χα.

σπαργάω tumeo.

σπάργανον ——— ανω ——— τὸ, faſciæ; quaſi à σπαργάνόω, quia diviſi panniculi & vincula.

σπάρτη ——— ης ——— ὴ, funis; & σπάρτος ——— ου ——— ὁ, & σπάρτον ——— ου ——— τὸ; à σπάω traho; quia flecti & trahi poteſt. Aut potiùs à σπείρω, quia in ſpiram convolvi poteſt.

σπάταγος ——— άγγου ——— ὁ, ſpatangus; echinorum ſpecies.

σπαταλάω in deliciis vivo ——— fut. ήσω ——— prat ἐσπατάλων & ἐσπατάλουν, idem quod τρυφῶ ——— ῆς ——— ῆ, luxus, deliciæ.

σπάτη ——— ης ——— τὸ, corium, pellis; fortè à σπάω, quia contrahi poteſt.

σπείρω ſero ——— fut. σπερῶ ——— pr. ἔσπαρκα.

σπεῖρα ——— ας ——— ἡ, cohors, legio.

σπήλαθος ——— άθου ——— ὁ, ſimus, ſtercus: à σπῶλος ſordes.

σπένδω libo ——— fut. σπείσω, ab inuſitato σπείδω ——— pr ἔσπεικα. ——— 2 p. l. ἔσπεισα ——— pr. med. ἔσπεισμαι, unde σπονδὴ ——— δῆς ἡ, feſtinatio, ſtudium; σπουδαῖος ſtudioſus.

σπίζα, ης, ἡ, fringilla, avis; à ſono.

σπιθαμὴ ——— μῆς, ἡ, ſpithama, ſpatium inter pollicem, & minimum digitum expaſſum; a σπίζω extendo.

σπίλος τὸς ——— ὴ ——— όν, maculoſus; à σπῖλος ——— ου ——— ὁ, macula.

σπινθὴρ ——— θῆρος ——— ὁ, ſcintilla; eſt aliquid ἀπόσπασμα πυρός à σπάω trahere, & αἴθω ignis flamma.

σπλάγχνον ——— ου ——— τὸ, miſerecordia, ruth. dicit Veteres duxiſſe à σπλὴν pro σπλῆν ſplen, qui eſt unum ex σπλάγχνοις.

σπλάγχνιον ——— ίου, τὸ, viſcus, viſcera. πλὴν ——— ηνὸς, ὁ, ſplen, lien.

σπόγγος ——— ου ——— ὁ ſpongia; quia σπάω ὑγρὸν, i.e. liquida trahit & abſorbet.

σπόλας ——— άδος ——— ὁ, veſtis, coriacea.

σπόνδυλος ——— υλου ——— ὁ, ſpondylus, vertebra, ſpina dorſi; à σφίγγω ſtringo; quòd inter ſe contrictæ. Etym.

σπυραθίς ——— θίδος, ἡ, caprarum ſtercus.

Στ.

Στάζω ——ίσω ——ν, ſtillo, gutta: a στάξω ſtillo.

Στάδιον ——δίου ——τὸ, ſtadium.

Στάζω ſtillo ——f. ξω ——pr. χα,

Σταθμιον ——μίου, τὸ, pondus.

Σταθμὸς ——μοῦ ς ——ὁ, linea, amuſſis: a ἵστημι.

Στάλις, ἡ στάλις ——ιδος ——τὸ, farina tritticea aquâ ſubacta, adeps; à στάλλω ſto: quòd ſic maſſa ad conſiſtentiam redacta.

Σταντὶν ——τίνης ——ν, placenta; a στατὸς.

Στάμνος ——ου ——ὁ, urna, hydria, amphora: a στάω ſto: quòd erecta ſtet.

Στάσις ——εως ——ἡ, propriè ſtatio: deindè factio, ſeditio; ab ἵστημι ſto, erigo, cùm multitudo ſe erigit adversùs præſides.

Σταυρὸς ——ῦ ——ὁ, crux, patibulum: quia στάω, ſtat erectum.

Σταφυλὴ —— ῆς ——ἡ, uva; quaſi à στάζω, quòd ſtillat liquorem.

Στίχος ——ου ——ὁ, ſpina: à στίχω ordo: quia certo habeat ordines granorum.

Στέαρ ——ατος ——τὸ, ſebum, ſeu ſevum: a στάω, quia eſt aliquid conſiſtens.

Στεγάζω operio: à στέγω.

Στεγανὸς ——ὴ ——όν, arctus, opertus: à στέγω.

Στέγω tego, operio ——fut. στέξω ——præt. ἔστεγα ——med. ἔστεγμαι. Hinc στέγη tectum.

Στηλίζω ——calco.

Στιβαρὸς ——ὰ ——όν, ſtabilis: à στείβω privo: ſteritus eſt privatus motu.

Στείχω vado, ordior incedo ——f. ξω ——pr. ἔστειχα ——ior. ἔστιχον. Hinc στίχος & στοῖχος ——ου, ὁ, do; στοιχεῖον elementum.

Στέλεχος ——ους, τὸ, cadaver, truncus, caudex, qui quaſi exradicatus στέλλεται.

Στεῤῥὶς ——ίδος ——ἡ, viſcus quòd arbori innaſcitur, materiâ liquâ emiſsâ: à στάλλω mitto.

Στέλλω mitto —— fut. στελῶ —— pr. ἔσταλκα —— aor. r. ἔστειλα.

Στέμβω calumnior: à στόμα os: ut ſit ore lædo.

Στέμμα ——τος ——τὸ, corona: a στέφω corono.

Στενὸς ——ἡ ——όν, anguſtus: a στένω ſto: ut ſit locus στενὸς, ubi ſtare tantùm poſſi, non ſpatiari.

Στέρνω gemo, ingemi co: à στρόφος.

Στέργω diligo, naturali charitate complector; quaſi στέγω, ut ſit protego, naturali propenſione —— f. ξω —— ir. ἔστοργα —— med. ἔστοργμαι. Hinc στοργὴ naturalis affectus, quo parentes & liberi ſe mutuò proſequuntur.

Στερέω privo —— f. ήσω & ἤσω —— pr. κα.

Στέρνον ——ου, τὸ, pectus: quia στερεὸν, oſſibus firmiter munitum.

Στερεὸς ——ὰ ——όν, ſolidus, durus, firmus.

Στεφανίζω corono —— f. ίσω —— pr. κα: à στέφανος.

Στέφανος ——ου ——ὁ, corona: à στέφω tego.

Στῆθος ——ους ——τὸ, pectus: à στῆναι ſtare: quia ſtat quaſi immotum.

Στήλη ——ης ——ἡ, columna: à στάω ſto.

Στήμων ——ονος ——ὁ, ſtamen, filum: ab ἵστημι.

Στηρίζω

στηρίζω firmiter ſtatuo — fut. ξω — χα: quaſi à στερὸς firmus.

στία — ας, ἡ, calculus: à στέω quia immobilis.

στιγμὴ — μῆς, ἡ, punctum, à στίζω pungo.

στίζω pungo — fut. ξω — pr. ἔστιχα.

στίλβω fulgeo — fut. ψω — pr. ἔστιλφα.

στίμμι — νος — νι, nummus minimi pretii, minimum quid, quaſi punctum; à στίζω.

στίμμι — τὸ, ſtibium. Eſt quo aliquid στιφθῆναι denſatur.

στλεγγίζω — fut ίσω — præt. ſtrigilo, ſtrigili rado: στλεγγὶς — γίδος — ἡ, ſtrigil.

στοὰ — ᾶς — ἡ, porticus: quaſi à ἵστημι, quia ibi ſtari poteſt, & eſt ſtatio quædam.

στολὴ — ῆς — ἡ, ſtola, amictus: à στέλλω orno.

στολισμὸς — ου — ὁ, amictus.

στόμα — τος — τὸ, os — oris: à τέμνω ſcindo: quia τέμνει τ' σιτία, i.e. cibos ſcindit, *Varin.*

στόμαχος — αχου, ὁ, ſtomachus; a στόμα os & ἄγχω anguſtus ſum: os ventriculi anguſtum.

στράβυγξ — υγγος, ὁ, cuſpis haſtæ: idem σόραξ: quia eâ aliquid ſternere poſſumus.

στοχάζομαι ſcopum peto, collineo — fut. άσομαι — pr. ἐστόχασμαι, quaſi à στέγχω: Eſt enim collineare ὀρθῷ κανόνι στιχεῖν, radiis oculorum, velut lineis rectis, aliquid deſignare.

στρεβλὸς — ὴ — ὸν, luſcus, qui eſt oculis diſtortis: à στρέφω diſtorqueo.

στραγγίζω guttatim exprimo — fut. ίσω — præt. ἔστραγξ; à στραγξ gutta, ſtilla; quòd à στάζω ſtillo — fut στάξω, unde πλεονασμῷ τοῦ γ ἡ ρ. στραγξ.

στρεπτὸς — ὴ — ὸν, tortuoſus, obliquus; à στρέφω verto.

στρατεία — ας — ἡ, militia: à στρατὸς.

στρατηλάτης — ου — ὁ, miles; a στρατὸς.

στρατιώτης — ου — ὁ, miles; à στρατὸς.

στραφλὸς — ὴ — ὸν, tortuoſus; à στρέφω verto, intorqueo.

στρεβλὸς — ὴ — ὸν, tenuis & exilis avium vox; à στρίζω pro τρίζω ſtrideo.

στρωτὸς — ῷ — ῶς, aſper, indomitus moribus.

στρυφὸς — ῷ — τὸ, delitiæ, aſperitas morum, faſtus: à στρυφὸς aſper; quaſi à στρεφὸν ἦθος; ab ablatis habenis (ἄστατοι nullis legum habenis coërceri queunt) quaſi dicas effrænatus.

στρουθίον — ίου — τὸ, paſſerculus, à στρουθὸς.

στρουθὸς — ῦ — ὁ, paſſer, dicitur, quia cùm ὄρνιθι θεῖ, cum impetu ruit: ſcil. ad ὀχείαν· eſt enim avis ſalax: ideóque veneris cultum à paſſeribus trahi dixerat *Sappho.*

στρόφιον — ίου — τὸ, zona, cingulum.

στρῶμα — ατος — τὸ, ſtragulum: a στρωννύω vel στρώνυμι ſterno.

στυγερὸς — ρὰ — ρὸν, odioſus, moleſtus: a στυγέω odi reformido.

στυγέω odio habeo — fut. στυγήσω & στύξω, ab inuſitato στύγω — aor. 1 ἔστυξα — 2. ἔστυγον.

Hinc

Hinc συγ — ὁ, τὸ, odium
Στυλ — ος — ὁ. columna; à στάω sto; quia stat erecta.
Στύμμα — τος — τὸ. rentigo.
Στυπτιος — εια — τὸ, stupa, idem. στίππη & στυππη.
Στύραξ — ακος — ὁ. cuspis telli hastæ; q. in στερὸς firmus.
Στύφω adstringo — futur. ψω — præt. ϕα. Hinc στυπτικὸς, stypticus adstrictivus.

Συ.

Συβαρίζω sybaritisso, delitiis & luxui indulgeo: παρὰ τὸν τρυφῶντα Συβαρίτην. Vid. Prov. Sybaritica Mensa.
Συγκολλάω conglutino; à Συὶ & κολλάω, quod à κόλλα sive κόλλη — ης — ἡ gluten, quod a κλείω claudo.
Συγκρίνω comparo; à Συὶ & κρίνω judico.
Συγκρύπτω occulto: à Συὶ & κρύπτω
Σῦκον — ου — τὸ, ficus; scil. fructus; à Συκῆ — ῆς ἡ, ficus, arbor; ex συκὴν à σύω moveo; quòd celeriter crescat.
Συκοφάντης — ου, ὁ, sycophanta, calumniosus delator; qui Σῦκον φαίνει. Propriè significat illum, qui ficuum exportatores absque vectigali expenso, prodebat, & in judicium trahebat.
Σύλη — ης, ἡ, præda, spolium Hinc συλάω, ήσω, & σύω, spolio, depræ dor.
συλλέγω colligo: Συὶ & λέγω
Συμβίωσις — εως — ἡ, convictus: à Συὶ & βίος.
Σύμβολον — ου — τὸ, symbolum, collecta; à præt. med. βέβολα: à συμβάλλω.
Συμβουλία — ας — ἡ, consilium à Συὶ & βουλή.
Συμβουλος consiliarius: à βουλή.
Σύμμαχος — ου, auxiliarius: Συὶ & μάχομαι pugno.
Συμπόσιον — ίου — τὸ, convivium: à Συὶ & πίνω — πώ
Συμπεραίνω conficio: à Συὶ περαίνω facio.
Συμφέρω conficio, utilis sum: Συὶ & φέρω.
Συμφορὰ — ας — ἡ, calamitas à Συὶ & φέρω.
Σύμφορος — ου, utilis, aptus, conveniens: à Συὶ et φέρω.
Συναγωγὴ — ῆς, ἡ, congregatio a Συὶ & ἄγω.
Συναλίζω conglomero — futur. σω — præt. Συνάλικα: ab ἀλίζω congrego. Hinc ἀλία — ας — ἡ, cœtus, ab ἄλις satis.
Συνάπτω connecto — ψω — Συνῆφα: à Συὶ et ἅπτω.
Συναρεσμὸς — οῦ — ὁ, linguæ hæsitatio.
Συνδειπνος — ου — ὁ, convivium à Συὶ con, et δεῖπνον cœna.
Συνεβλήθη comparatur — aor. pass. a συμβάλλω comparo.
Συνείδησις — εως — ἡ, conscientia: à Συὶ et εἴδησις scio.
Συνείργω includo: à Συὶ et εἴργω
Σύνεσις — εως, ἡ, conscientia, intelligentia: à συνίημι intelligo.
Συνεχῶς continuò: Adv. à Συνέχω.
συνημμένος — ου — ὁ, collectus: à Συὶ & ἄγω.
συνουσία — ας — ἡ, conversatio: à συνείμι unà sum converfor.

σπερμίον ——— ἐγκ ——— ὸν, à σπείρω.
σπίλος ——— ου, qui simul nutritus & educatus est.
σπίλος ——— ος ——— ὁ, tumultus; Attice τυ῀ρβος.
σῠρίζω sibilo. Hinc σῠριγξ fistula.
σπυμάτια ——— τὰ, palea.
σπύρος ——— ατ῀ ——— τὸ, pellis, sive cuvium serpentis.

Σρ.

σρᾰδάζω terram pedibus pulso, pedibus agito; quasi à σπάω traho. σρᾰγέω palpito, aut σφάζω jugulo.
σρᾰγέομαι trucidor; à σφάζω seu σφάττω jugulo, macto.
σράζω macto, jugulo ——— f. ξω ——— pr. χα ——— aor. 2. ἔσφαγον· hinc σφαγή ——— γῆς ——— ἡ, jugulatio; σφάγιον ——— γίς ——— τὸ, victima; σφάγανον ensis gladius.
σφενδόνη ——— ος῀ ——— ὁ, sphæricus.
σφιλίζομαι carie exedor.
σφάλος ——— ος῀ ——— ίλε, ὁ, gangræna; à σφάζειν quia necata fere & mortua est pars illa affecta.
σφέλλω ——— ος῀ ——— τὸ, saliva, herba.
σφαλερός ——— ερὸς ——— ερὸν, pernicious, fallax; à σφάλλω supplanto.
σφάλλω offendo, fallo, supplanto, everto ——— f. σφαλῶ ——— præt. ἔσφαλκα aor. 2 ἔσφαλον
σφάλμα ——— τος῀ ——— τὸ, error.
σφάραγξ῀ ——— γος ——— ὁ, guttur.
σφένδαμνος῀ ——— άμνου ——— ὁ, acer, arbor.
σφήν ——— σφηνὸς ——— ὁ, cuneus; à σπάω traho, vello; quia vellit & destruit quæ finduntur; aut à σφίγξ cuneus.
σφήνα ——— τίον ——— ίου, acris.
σφίγξ ——— ίγγος ——— ὁ, piscis galeota.
σφίγγω stringo ——— fut. ξω. Unde σφίγξ Sphinx.
σφόδρα valdè; à σφοδρὸς vehemens, validus.
σφραγίς ——— γῖδος῀ ——— ἡ, sigillum.
σφριγάω turgeo, sum vegetus, & corpore bene-habito, lascivio; quasi à σπαργάω.
σφύζω salio, pulso, micо, palpito; quasi à φυσᾶν inflare.
σφύρα ——— ας ——— ἡ, malleus: à σφύζω pulso.

Σχ.

σχάζω cohibeo ——— f. σω ——— pr. χα à σφάω sacrifico.
σχίδην prope; Adv. Hinc σχεδιάζω, ex tempore & tumultuario opere facio.
σχαλινάζω nugor ——— fut. άσω.
σχέτλιος῀ ——— ία ——— ιον, scelestus, pravus, infelix, miserabilis; quasi à σχέω & τλᾶς, quia miseriam habet.
σχῆμα ——— ατος῀, τὸ, figura, forma, habitus, gestus; à σχέω habeo.
σχίζω findo ——— fut σχίσω ——— præt ἔσχικα ——— pass. ἔσχισμαι. Hinc σχίσμα ——— ατος῀.
σχιστὸς ——— ὴ ——— ὸν, scissilis; à σχίζω.
σχοινίος῀ ——— ία ——— ίον, junceus; a σχοῖνος῀ jurcus.
σχοινίον ——— ία ——— τὸ, funiculus.

σχολάζω

Σχολάζω desideo, vaco —— fut. άσω prætr. ἐσχόλακα.
Σχολαῖος segnis.
Σχολὴ —— ῆς —— ἡ, otium, vacatio, lucubratio; locus ipse, in quo otium alicui rei impenditur: a σχέθω cessare.
Σχολῇ lente, tardè: Adv.

Σα.

Σαίζω servo —— fut. σω —— pr. κα —— aor 1 ἔσωσα —— pass. σωθήσομαι: à Σάος sanus.
Σαλπὶξ —— ιγγος —— ἡ, canalis, tubus.
Σῶμα —— ατος —— τὸ, corpus, *Plautus* dicitur quasi σῆμα, sepulcrum: quòd anima in eo sit tanquam in sepulcro *Etym.* quasi δῶμα, i. e. domicilium; vel ζώου αἷμα, sanus sanguis; vel quia Σάος αἷμα, servat sanguinem.
Σωρὸς —— οῦ —— ὁ, acervus cumulus. Hinc Σωρεύω cumulo.
Σωτὴρ —— ῆρος —— ὁ servator: à Σάζω.
Σωτηρία —— ίας —— ἡ, a Σάζω
Σωτήριος —— ία —— ίον, salutaris: à Σάζω.
Σωφροσύνη —— ης —— ἡ, temperantia; à Σώφρων.
Σώφρων —— όνος —— ὁ ἡ, temperans, quasi σαόφρων: à Σάος salvus, & φρὴν mens; mente sanus.

T A.

Ταγὶς —— ἡ —— ὁς rancidus; à τήκω tangere: cùm vigor naturalis perit, & res τήκεται mollescit.

Ταμεὶς —— ἐὰς —— ἐὲν, incisus; a τάμνω incido.
Τάλαντον —— αντος, τὸ, talentum, statera, libra trutina a τάλας fero, sustineo, statera fert, sustinet pondus.
Τάλας —— αινα —— αν, miser a ταλάω qui ταλᾶς patitur.
Τάλαω sufferο, perpetior —— fut. ήσω pr. ἄλαα, per sync. τλῶ —— pr. τέτληκα —— aor. 2. ἔτλην a τλήμι —— Imper. τλῆθι τέτλαθι. Opt. τλαίην Subj. τλῶ Infin. τλῆναι, partic. τλὰς ασα αν λὰς —— ᾶσα —— ᾶν.
Ταμεῖον —— είου, τὸ, penum, promptuarium, pro ταμιεῖον, à ταμίας.
Ταμίας —— μίου, ὁ, promus condus dispensator, quæstor, qui æra præst arbiter; quasi à τάμνω scindo.
Τάξις —— εως, ἡ, ordo: a τάττω.
Ταπεινόω humilio —— ώσω —— pr τετάπεινωκα; à ταπεινὸς humilis, non multùm a terrâ surgens quasi à δὺς πίνω sepelio. Hinc ταπεινοῖ τεῖδες, i. e. calcari, vel ab ἴδαφος solum.
Τάπης —— ητος, ὁ, taperum; quia πάτους a πατεῖδες q. d. tapetibus pavimentum sternebant, sive terros.
Ταραχμὸς —— οῦ, ὁ, perturbatio ab ταράσσω.
Τάφος —— ου, τὸ, terror: a sync. pro τάφεος, a ταφέω tumbo.
Ταριχὸς —— οῦ, ὁ, salsamentum caro salecondita & exsiccata: a τερέω sicco. Hinc ταριχεύω salecondio.
Τάρταρος —— ου, ὁ, tartarus.
Ταρφὺς —— ὺος, densus, frequens perpetuus

perpetuus : à τάρφω densitas ; peculiariter ſylvæ ; quaſi τερφος à τρέφω nutrio.

τεφίζω exequias facio : à τάφος, ου, juſta, parentalia.

τέφος ——— ου ——— ὁ, taurus.

τέφω idem ——— τὸ ἀυλὸν.

τέφος ——— ου ——— ὁ, ſepulcrum : a θάπτω ſepelio.

τέφρος ——— ου, ἡ, fovea, in quam mortui ejecti ferunt : à θάπτω.

τήμος celeriter : a ταχὺς celer.

τήνος ——— η ——— ὀν, celer ; a ταχύς

τήτω celeriter ; Adv.

τήτος ——— ότος ——— ὁ ἡ ὄ, feſtinus pedibus ; a ταχὺς & ωκὺς.

τηχὺς ——— εῖα ——— ὺ, celer. Duci poſſit ex θέω curro : unde θοός. Vel à τείζω extendo ; veloces faciè extendunt greſſus ſuos.

τῆν ——— νός, & τεὼς & ταὼς ——— ῶ ——— ὁ, pavo ; à τείνω i. e. extenſione pennarum ; rotat enim ſe oſtentatura.

Τι.

τήκω madefacio, humecto, mollio ——— ξω ——— prz. κα ; à τείνω extendo ; nam mador facit, ut corpora poſſint extendi.

τίνω extendo ——— fut. τενῶ, præt. τέτακα ——— aor. 1. ἔτεινα ——— prætr. med. τέτνα. Hinc τόνος intentio ; item accentus ; à τείνω tendo.

τήκω affligo, vexo, tero, ſicco ——— fut. τηξῶ ——— aor. 2. ἔτηκον Hinc τήκω ——— εν ——— ων, tener, mollis.

τίχος ——— ου ——— τὸ, murus : à τεύχω ſtruo ; eſt enim ſtructilis fabrica è lapidibus.

τίκμαρ ——— ατος ——— τὸ, indicium, ſignum : finis, exitus rei. Finis dicitur, cùm res effecta eſt ; ſic finis à fio.

Τέκνον ——— ου, τὸ, filius ; à τίκτω pario.

Τέκτων ——— ονος ——— ὁ, opifex, faber, qui aliquid τεύχει, fabricatur.

Ταλέθω ſum : verbum poëticum.

Τέλειος ——— εία ——— ον, perfectus à τέλος finis ; perfectus eſt, qui finem aſſequitur.

Τελευτάω finio, morior, deſino ——— ήσω ——— prætr. κα.

Τελευτὴ ——— τῆς ——— ἡ, finis ; à τέλος finis.

Τελέω perficio ——— fut. έσω ——— prætr. τετέλεκα.

Τέλλω orior ; inuſitat. Hinc ἀνατέλλω oriri facio ; ἀνατολὴ ortus.

Τελλὶς ——— ίδος ——— ἡ, tellina piſcis nomen ; quia celeriter creſcit, & fit τελεία.

Τέλμα ——— ατος ——— τὸ, lacuna, locus paluſtris ; τέλμα τὸ πλευστὸν τῆ ὕδατος. Heſych. à τέλος finis ; quia eſt is limus, in quem aqua deſinit.

Τέλος ——— ους ——— τὸ, finis ; veſtigal, impenſa, myſterium, &c. a τέλλομαι fio : finis eſt, cùm res facta.

Τέμνω ſcindo ——— fut. τεμῶ ——— prætr. τέτμηκα pro τετέμηκα, per ſync. aor. 2 ἔτμον & ἔταμον ——— prætr. τέτομα. Hinc τόμος.

Τένδω (ſeu τενθω) comedo, rodo : quaſi à τείνω & ἔδω, ut ſit ore edo.

Τὸς ——— ὴ ——— όν, tuus ; pro Gæc Doricè, à Cu tu.

Τέρας ——— ατος ——— τὸ, ſignum, portentum ; quòd facit τρέειν, quia terret ; vel ab εἴρω dico ; quòd Deus eo aliquid prædicat.

Τερέβινθος ——— ου ——— τὸ, Terebinthus arbor.

Τερηδὼν ——— όνος ——— ἡ, teredo : à τερέω terebro ; quia ligna terebrat.

Τέρμα——ατος——τὸ, terminus meta, finis: à τίρω tero: fines, téri solent.

Τερπνος——ὴ——ὸν, delectabilis; à τέρπω delecto.

Τέρπω delecto, gaudeo—— f. ψω & pr. φα.

Τέρσομαι aresco: à τέρσω aresacio, sicco. Hinc τερσαίνω.

Τέρψις——εως——ἡ, delectatio: à τέρπω.

Τετρημμένος——η——ον, perforatus: à τείρουαι——pr. τέτρημμαι partic. τετρημμένος.

Τέττιξ——ιγος——ὁ, cicada. Etym. à τερπτίζω, aut à τάττω, quia habet τεταγμένον χωρον ἐν τῷ ᾄδειν vel quia stridor ejus τέτατας, i. e. extensus & continuus est.

Τεῦθος——ους——τὸ, loligo.

Τευκτὴρ——ῆρος——ὁ, fabricator; à τεύχω fabricor.

Τευτάζω satago, sedulò rem curo: à τεύχω vel τάω.

Τευτασμος——οῦ——ὁ, militia.

Τεῦτλον——ου——τὸ, beta.

Τεύχω fabricor——f. ξω——pr. χα Videtur esse a τύχω pario; sic pario & paro sunt affinia

Τέφρα——ας——ἡ, cinis; à τύφω uro.

Τέχνη——ης——ἡ, ars, dolus, fallacia: à τεύχω fabricor: quia propriè scientia fabricandi: vel à τίκτω pario. Hinc τεχνικὸς ad artem pertinens, &c.

Τη.

Τήβεννος——ου——τὸ, toga: & τήβεννα. Vestis Romana: à quodam Tebenno Ascade.

Τηλέφιον——ίου——τὸ, portulaca agrestis: à Τήλεφος, nom. viri.

Τήλεφος——ου——ὁ, Telephus.

Τηλία——ας——ἡ, vas, situla gurâ, in quâ farina subigitur: Cælio moveo: quòd farina in moveatur: vel quasi longè extensum, a τῆλε procul.

Τῆλις——ιδος——& εως, ἡ, sem græcum: herba est caule & fo quòs longè extensis, à τῆλε.

Τηλόθι——Adv. procul.

Τηρέω tervo——f. ήσω——pr. κα

Τήρησις——εως——ἡ, observatio,

Τηύσιος——ια——ον, inan à τῆτα penuria.

Τι.

Τιάρα——ας——ἡ, tiara capi gestamen apud Persas: form a τίω honoro: quòd honoran esset gestamen.

Τιγλῶν——λῶνος——ὁ, tripus: qu τρίγλιον, quia τρεῖς βάσεις ἔχε est, tria fulcra.

Τίγρις——ιδος, & ιος—— tigris.

Τιθυβάσκω——vel άσκω mel cen cio: a πιθύναι βόσιν, ponere cem: mel cica apium.

Τιθυασεύομαι cicutor: à πιθυα cicur, mansuetus.

Τίκτω pario——f. τέξομαι——aor ἔτεκον——aor. 1. pass. ἐτέχθην pr. m τέτοκα.

Τίλλω vello, vellico, decerpo— τιλῶ——pr. πέπιλκα——aor ἔπιλα: à τείρω extraho, carpendo

Τίλος——ίλος——ὁ, stercus.

Τιμάω honoro——fut. ήσω pr. κα: à τίω.

Τιμὴ——μῆς——ἡ, honor: à honoro,

Τίμιον——ίου——τὸ, pretium: à υάω æstimo.

Τίμιος——ια——ιον, pretiosus πμάω æstimo,

τα῀ῦ ——— ν ——— ον, pretiosus; à τίμη.

τιμή ——— ης ——— ἡ, castigatio: à τίω punio, luo.

τίνω conentio, quatio, vibro, ——— ξω ——— pr. χα: quasi στίνω; a Ceίω moveo.

τιτθὸς ——— ἐα ——— ἐον, calidus.

τλαῖς, interrog. semper cum acuto.

τλάω ——— ἄνω ——— ἡ, calx; à τιτλαίνω, quia extenditur illidendo.

τίτθη ——— ης ——— ἡ nutrix; à τιτθὸς ——— ᾰ ——— ὸ, mamma.

τραύσμασιν vulneror.

τρώσκω ——— f. τρωσω: à πτερόω vulnero.

τυγχάνω ad scopum collimo; quasi à τεύω tendo; unde & πεύκω.

τύφος ——— ε ——— τὸ, palus, locus, ulig nosus.

τύω honoro, æstimo; item pendo panio, ulciscor ——— f. τίσω ——— præt. τέτυχα ——— pass. τέτυμμαι. Hinc τιμὴ honor; item pretium, pœna, ultio. Potest duci τίω a τὶ aliquid, præstans: τὶ & οὐδέν, ut τίμιον & vile, opponuntur.

Τμ.

τμήδω reseco ——— ξω ——— aor. 1. ἔτμηξα ——— aor. 2. pass ἐτμήγην aτμήσω ——— aor. 1. ἐτμήθην ——— partic. præs. τμηδόμενος.

To.

τοῖος & τοιοῦτος talis; ab ὅιος qualis. Hinc τοιόσδε ——— ἁδε ——— ὁνδε.

τοιοῦτος ——— τοιαύτη ——— τοιοῦτο, talis; ex τοῖος & οὗτος

τόλμα ——— ης ——— ἡ, audacia, fiducia: a ταλάω sustineo: audacia est sustinere adversa.

τολμηρότερος ——— ἑρα ——— ον, audacior; a τολμηρὸς audax.

τολύπη ——— ης ——— ἡ, lana carpta & pexa: à ταλάω.

τομεὺς ——— ἑως ——— ὁ, sector, culter incisorius; à pr. med. τέτομα, à τέμνω.

τορθορίζω murmuro; à τόνος tonus & θόρυβος strepitus, fut. ίσω, pr. ισα.

τοξεύω jaculor ——— f. εύσω ——— pr. κα; à τόξον arcus; quod à τίζω tendo, tendendo aptatur arcus ad jaculandum.

τόος ——— ος ——— ὁ, locus, tractatus, argumentum; à τάω capio.

τορμὸς ——— ης ——— ἡ, modiolus rotæ, in quem axis inseritur.

τορύμβη ——— ένη ——— ον, perforatus; a τορέω ——— ώω, terebro.

τορυὼν ——— ης ἡ. tudicula; id quo aliquid inter coquendum agunt & teritur; à τείρω tero.

Τότε tunc; Adv.

Τρ

τραγήματα ——— ἀτων, τὰ, bellaria; id quod in secunda mensa apponitur edendum & rodendum: quasi τρωγάλιον, à τρώγω tero, rodo.

τράγος ——— υ ——— ὁ, hircus, caper; à τραγεῖν, quia arbores rodit. Vel a τραχὺς, quia hirsuta pelle.

τραπέζα ——— ίζης ——— ἡ, mensa; quasi πετραπέζα per aphæresin: ex πέτρος ——— ——— ἁδος, numerus quaternarius, & πέζα pes.

τραυλίζω balbutio ——— fut. ίσω ——— pr. ισα: a τραυλὸς balbus, blæsus:

blæsus; à τηκω vulnero; ut sit, cujus ferro velut vulneratus.

Τραχηλος —— ηλα —— ὁ, collum; à τραχὺς & ἕλος· quòd ossa sint in eo, tanquam asperi clavi.

Τραχὺς —— εῖα —— ὺ, asper, scaber. Etym. ducit à ῥαχὶς, quòd τραχὺ sit ῥαχὶς spina dorsi; vel a ταράττω turbo; quia aspera turbent; vel à τείρω tero, infesto; aspera tactui sunt molesta.

Τρέω. vel τρίω perforo; inde τιτρώω.

Τρίπομαι; à τρέπω converto, muto.

Τρέφω nutrio —— fut. θρέψω —— perf. τέτροφα, & Atticè πέτροφα, quod coincidit cum Medio —— aor. 1. ἔθρεψα —— —— med. ἐθρεψάμην.

Τρέχω curro —— —— fut. θρέξω & δραμοῦμαι —— med. δεδράμημαι —— pr. δεδεδράμηκα. aor. 2. ἔδραμον.

Τρῆμα —— ατος —— τὸ, foramen; tanquam à τιτράω, ex τρέω perforo.

Τριάκοντα triginta.

Τρίβη —— ῆς —— ἡ, mora; à τρίβω tero.

Τρίβολος —— ου —— ὁ, tribolus, herba.

Τρίβος —— ου —— ὁ, semita, via, trita; à pr. med. τέτριβα, à τρίβω tero.

Τρίγλα & —— ης, ἡ, mullus piscis.

Τρόμος —— ου, ὁ, tremor; à τέτρομα pr. med. à τρέμω.

Τρόπος —— ου —— ὁ, modus: à pr. med. τέτροπα, à τρέπω.

Τροφὴ —— ῆς, ἡ alimentum à pr. med. τέτροφα, à τρέφω nutrio.

Τροχὸς —— οῦ, ὁ, currus, rota; à τρέχω.

Τρόχος —— ου —— ὁ, cursus; à τρέχω.

Τροχλίον —— ου —— τὸ, catinus paropsis, patina. Est id, in quo βάλλονται τὰ τρόμματα, inter tritiæ escæ.

Τρύγη —— ης, ἡ, triticum, frumentum, fructus. Hinc τρυγάω colligo, ales fructus colligo.

Τρυγὼν —— όνος —— ὁ, turtur; τρύζω murmuro.

Τρυμαλιὰ —— ᾶς —— ἡ, foramen; quasi à τρύω pro τρέω perforo. τρυμα vel τρύμη idem.

Τρυπάω terebro —— fut. ήσω —— pr. κα. Hinc τρύπανον terebra.

Τρυφὴ —— ῆς ἡ, luxus: à θρύπτω frango, frango deliciis. Hinc τρυφάω in deliciis vivo.

Τρωγάλια —— λίων, τὰ, bellaria quæ saturi, voluptatis gratia veluti rodebant; à τρώγω.

Τρώγω edo —— fut. τρώξομαι —— præt. τέτρωχα —— aor. 2 ἔτραγον quasi à τείρω tero; dentibus terimus, quæ comedimus. Hinc τρωξὶν vermiculus, qui legumina rodit.

Τυ.

Τυγχάνω sum, compos fio, assequor (à τυγχάω, quod à τεύχω fabrico, paro, deinde paratum habeo) —— fut. med. τεύξομαι —— aor. 2. ἔτυχον —— præt. act. τέτυχα. Hinc τύχη fortuna.

Τύλος —— ου —— ὁ, callus; τύλω, quasi à ξύλον. Hinc τυλόω callosum reddo.

Τύμβος —— ου —— ὁ, bustum, pulcrum; quasi à τύφω uro. Σώματα τῶν τεθνεώτων.

Τύπτω verbero —— fut. ψω —— ca.

Τύραννος —— άννου —— ὁ, tyrannus. Steph. τύραννος à Τυρρηνοὶ tanquam apud eos primi fuer

tyranni. Alii à Τύρω urbe.

ρννὶς —— ίδ —— ἡ, tyranni-

ρβη —— ης —— ἡ, turba: vita voluptuariorum; à Ζύρξη vel δύρξ.

ρός —— ᾶ —— ὁ caleus; à πάρρω torreo: eſt lac ſiccatum. Etym. à πορῶ, quòd τυρὸς ſit γάλα τὸ πεπόρωμον.

ρσις —— εως —— ἡ, turris, propugnaculum.

ρὸς —— ὰ —— ὸν, parvus; ut infans, qui adhuc eſt ſub πτυχαῖς uberibus.

φλὸς —— ὴ —— ὸν, cæcus; cui extinctus viſus; ὦ τῶν ὀφθαλμῶν (i.e.) ἀπὸ τοῦ λάειν.

φομαι ardeo, accendor: à τύφω tumum excito.

χη —— ης —— ἡ, fortuna, eventus: à τυγχάνω conſequor, evenio.

Τω.

ωθάζω irrideo, vel τωθάζω diſcerpo ſiis inceſſo, rideo, mordeo —— fut. άσω —— præt κα: poſſit eſſe ἐτυτθὸν parvum; eſt alium parvi facere, vili pendere.

Υ Α.

Υάκινθος —— ίνθου —— ὁ, hyacinthos: flos & gemma.

ἅλη —— άλου —— ὁ vitrum: ab ὕω pluo; quia vitrum ſimile guttæ pluviæ colore, & quod pellucet.

Υβ.

Υβὸς —— οῦ —— ὁ, curvus, inflexus: à κυφὸς. Hinc ὕβασις, ὕβωμα curvamen: tanquam ab ὑβόω curvo, gibbum facio.

Υβίζω injuriâ afficio; ab ὕβρις.

Υβρις —— εως, ἡ, petulantia, contumelia, ſuperbia; quaſi ὑφερις ab ὑφαίρειν, quia eſt aliis debitum honorem auferre: vel quaſi ὑπονοσερὶς, quòd læſa & gravis ſit.

Υγ.

Υγεία —— ας, ἡ, ſanitas.

Υγιαίνω humecto: ab ὑγρός.

Υγρὸς —— ὰ —— ὸν, humidus; ab ὕω pluo.

Υδ.

Υδρα —— ας —— ἡ, hydra, ſerpens, æquatilis; ab ὕδωρ.

Υδροποιέω —— ῶ —— fut. ήσω, hydropicus evado; ab ὕδωρ & ποιέω.

Υδω —— ὕσω cano, laudo; poteſt referri ad ᾄδω.

Υδωρ —— ατος —— τὸ, aqua; poëticè eſt ὕδατος & ὕδος; ab ὕω pluo: quòd, propriè ſit aqua pluvia; deinde quævis aqua.

Υε.

Υη —— ης —— ἡ, ſuillus, porcinus γένος Ζὸς vel ὗς ſus.

Υετὸς —— οῦ —— ὁ, pluvia; ab ὕω pluo.

Υθ.

Υθλὸς —— η —— ὸν, loquacitas, nugæ; quaſi ὕφλος à φλέω. unde & φλιδὼν nugæ.

Υι.

Υιὸς —— οῦ, ὁ, natus. Euſt. παρὰ τὸ ὕω, τὸ βρέχω διὰ τὴν ἐπιμελητικὴν ὑγρότητα: quòd quaſi ὕεται a parentibus. Vel quaſi χυὸς à χυέω partic. gigno. Aut à φύω naſcor: nam ὁ φυὸς filius Euripidi in Phœniſſis; ut natus Latinis à naſcendo.

Υλ.

Υλάω baubor, latro —— f. ήσω. Υλακτέω idem.

Υλη —— ης —— ἡ, ſylva, materia: ab ὕω pluo; quia ligna multam pluviam poſtulant.

Υμ.

Υμ.

Ὑμήν —— ἐν —— ὁ, membrana, pellicula; quasi ab ὕω, quia ex humore nascitur; vel carmen nuptiale, quasi ab ὑμέω sive ὑμνέω cano.

Ὑμήν —— ν —— ὁ, equuleus, mannus; puto ab ὑός, tanquam equi filius.

Υπ.

Ὑπαυθα, coram, rectà: quasi ex ὑπὸ αὐ (poët. pro ὑπὸ) & ἰδύ.

Ὑπαρ visio, indecl. quasi ὑπνου ἄρσις. et ὄναρ apponitur.

Ὑπερβασία —— σία —— ἡ, transgressio; poët. pro ὑπέρβασις, ab ὑπερβαίνω transgredior

Ὑπερφανὴς —— ὲς, superbus, & —— ος —— ὸν, qui super alios vult videri. ab ὑπὲρ & φαίνω appareo.

Ὑπερφανία —— ίας —— ἡ, superbia.

Ὑπερ —— ίμ —— ὁ, pistillum. Veteres mortario utebantur pro molis.

Ὑπερπηδάω transilio; ab ὑπὲρ super, & πηδάω salio.

Ὑπερφιλέω impensiùs amo; ab ὑπὲρ & φιλέω amo.

Ὑπερῷον —— φω —— τὸ, palatum, superior pars domus; ab ὑπὲρ super, & ῶον —— φ, superior pars domus.

Ὑπηνήτης —— ν, ὁ, famulus, minister: ab ὑπὲρ super, & ἐρέτης remex, ab ἐρέσσω remigo.

Ὕπνος —— ν —— ὁ, somnus; ab ὑπὸ & πνέω, quòd est, leniter spirare. Eust. quasi λύπου, quia λύει πόνον, laborem solvit.

Ὑπνόω dormio; poët. ab ὕπνος

Ὑπόδημα —— ατ —— τὸ, calceus, solea: ab ὑποδέω subligo.

Ὑποδοχὴ —— χῆς —— ἡ, receptaculum; ab ὑπὸ & δέχομαι recipio

Ὑπόειρος —— ον, pravus; poëtè pro ὑπέρειρος: ab ἔρδω opus

Ὑπολήψις —— εως —— ἡ, opinio; ὑπολαμβάνω.

Ὑπομείνας, qui perseveravit: ὑπομένω maneo, sustineo, expecto.

Ὑποσκάζω subclaudico; ab ὑπὸ & σκάζω

Ὑπόστασις —— εως —— ἡ, substantia; ab ἵστημι.

Ὑποταύομαι obedio: ab ὑπὸ ταύω ordino.

Ὑπυλαῖς —— ίδ —— ἡ, corruca avis.

Ὑπτιόω —— ῶ, resupino: ab ὕπτιος supinus, resupinus.

Ὑπώπιον —— πι —— τὸ, callus ictu. sub oculo; ab ὄπωπα video.

Υρ.

Ὑρκη —— ης —— ἡ, hyrce.

Υς.

Ὗς —— ὑὸς ἡ, sus à ΣΥΣ idem.

Ὑσγινον —— ίν —— τὸ, hysginum.

Ὕσπυς —— υ —— ὁ, palus.

Ὑστερ —— ατ —— ον, postremus

Ὕστερ —— ίτ —— ον, posterior.

Υφ.

Ὑφαίνω texo —— fut. ὑφανῶ —— præt. ὑφαγκα —— aor. 1. ὕφηνα —— pr. pass. ὑφαμμαι, & Atticè ὕφασμαι.

Ὑφάντης —— υ —— ὁ, textor; ὑφαίνω.

Ὑφερ —— αρ, τὸ, vitium exhibiete; quia potest salvâ arbo

Ὑφαιρεῖσθαι, tolli.

Υχ

Υ ψ.

ὑψηλοκάρδιος —ον, superbus, arrogans; ab ὑψηλὸς & καρδία.

ὑψηλὸς —ὴ—όν, excelsus; ab ὑψοῦ.

ὕψιστος —ίστη—ον, altissimus; ab ὑψος.

ὕψος —ους, τὸ, altitudo, sublimitas, acumen; ab ὑπὸ sub, quatenus notat motum sursum.

ὑψόω in altum tollo —— fut. ώσω —— pr. κα.

Φ Α.

Φαγέειν, pro φαγεῖν, à φάγω.

Φάγημα —ατος, τὸ, edulium.

φάγομαι pro φαγοῦμαι, edam.

φάγω edo (vel ςήγω) —— aor. 2 ἔφαγον —— φέγε —— φάγομι —— φάγω —— φαγεῖν —— φαγών. f. med. φάγομαι edam, φάγεσαι vel φαγῇ —— φάγεται: pro φαγοῦμαι, à quo tamen est φαγῇ comedes, 1 Reg. 7. 2.

φαιδρύνω —exhilaro; a φαιδρὸς hilaris, alacer: quasi à φάος luceo.

φαίνω & φαίνομαι, appareo, in lucem edo, ostendo —— fut. φανῶ —— pr. πέφαγκα —— aor. 1. ἔφηνα —— 2. ἔφανον —— pass. ἐφάνθην —— pr. pass. πέφασμαι, & Attice πέφασμαι.

φαὸς —ὸν —— ός, fuscus; à φάος lux; quia niger cum luce aliqua.

φαρέτρησις —— σις —— τὸ, 1777.

φάρεθρον —— θρα —— τὸ, fasciculus.

φαχὴ —— χῆς —— ἡ, lenticula; à φακός.

φαχὸς —— ᾶ —— ὁ, lens crudas; nigra quædam oculi macula.

φάλαγξ —— αγγος, ἡ phalanx, genus aciei apud Macedonas. Etym. à πάλλω & ἰσχύς, quòd sit multitudo militum, qui sibi vicini,

Φάλαγξ —— αγγος —— ἡ, balæna Τρίτζις hanc belluam ex eo dicivit, quòd à mari egressa in luce apricari gaudeat; nempe à φάος lux, & ἅλλεσθαι salire.

φαλακρὸς —— ὰ —— ὸν, calvus; quia album φαλὸν, id est, λευκὸν κάρα habet, vel φαλὸν ἄκρον. Etym.

φαλακρόω calvum reddo; a φαλακρὸς.

φανερὸς —— ρὰ —— ρὸν, manifestus; a φαίνω.

φάραγξ —— αγγος —— ἡ, ὁ, vallis; quia in ea φάραγα ῥήγνυται, ai pereat ruptura.

φαρέτρα —— ας —— ἡ, pharetra, a φέρω fero, et τρώω vulnero; quia fert vulnifica tela.

φαρμακὸν —— ὰ —— τὸ, venenum.

φαρὶς —— ίδος —— ἡ, ruga; est quasi rupturæ cutis, in qua facit valles; quasi à φάλαγξ vallis.

φάρμακον —— άκου —— τὸ, medicina, remedium, venenum; à φέρειν ἄγω, quòd bonum pharmacum afferat medicinam; malum, sive venenum, afferat dolorem, παρὰ τὸ φέρειν ἄχος.

φαρμακοπώλης —— ου —— ὁ, pharmacopœa: à φάρμακον & πωλέω vendo.

φάρος —— εος —— τὸ, pallium, pallium, vestis exterior, velum capitis: quasi à φέρω. Hinc βλέφαρον palpebra.

φάρυγξ —— γγος —— ὁ, guttur, fauces; per quas φέρεται ibus et spiritus. An potiùs à φάω lucidus, ut ῥέω fluo.

φασιανὸς —— νοῦ, ὁ, phasianus.

φάσμα —— ατος, τὸ, spectrum; quod φαίνεται, i. e. apparet.

φάτνη — ης — ἡ, præsepe, stabulum; à φάγω edo, vel πάω pasco; ibi pascitur jumentum.

Φαττὸς — ὁ, palumbes.

Φαυλίζω parvi, facio — fut. ίσω. p. æt. κα.

Φαῦλος — η — ον, pravus, vilis, simplex, nugatorius; a κλέω nugor. Etym. ducit φαῦλος à φαύω luceo; ut sit, qui φανερὸς ἐπὶ αἰσχροῖς πράγμασι, ob vilia insignis est. Vel à παύω quia malum citò παύεται. Sed φαῦλος propriè vilis, non magni pretii, à φεῦ contemnentis voce.

Φε.

Φέγγομαι splendeo; a φέγγος — ους, splendor, lux, lumen; quasi à φάω.

Φειδομαι parco — fut. φείσομαι aor. 1. ἐφεισάμην — 2. ἐφειδόμην — fut. 2. φειδέσμαι — perf. pass. πέφεισμαι.

Φειδὼ — οῦς — οῦς, ἡ, parsimonia; à φείδομαι.

Φελλὸς — ὁ — ὁ, suber; à φλοιὸς cortex.

Φελακίζω decipio.

Φέρβομαι nutrior; à φέρω.

Φέρω pasco, alo, nutrio — f. φέρω — pr. pæ — pr. med. πέφορβα. Hinc φορβὴ — ῆς — ἡ, pabulum, dicitur φέρω quasi φέρω βόσιν, fero cibum; vel à φέρω & βίος, vitam fero; quia φόρβη φερίσει.

Φέρνη — ης — ἡ, dos; quam uxor φέρει affert. Etym. quia φέρει ὄνησιν, fert emolumentum.

Φέριστος — ίστη — ον, optimus, à φέρω.

φέρω fero — f. οἴσω (tanquam ἀποῖσω) — aor. 1. ἤνεγκα — 2. ἤνεγκον — pr. pass. ἠνεγμαι — aor. 1. ἠνέχθην — fut. 1. οἰσθήσομαι.

Φεύγω fugio — fut. ξω — mo — φεύξομαι — aor. 2. ἔφυγον — pr. med. πέφευγα, pro πέφυγα. Hinc φυγὴ — ῆς, φυγὰς — άδος, exul.

Φέψαλος — ου, ὁ, scintilla quasi φαέθω ψόλος, lux flamma. Hinc φεψαλόω.

Φη.

Φηγὸς — οῦ, ὁ, fagus; à φάγω edo; quòd glandes fuerint veterum cibus.

Φήλος — ου, ὁ, impostor, fallax; quasi à σφάλλω fallo.

Φήμη — ης, ἡ, fama; à φημὶ dico.

Φήνη — ης, ἡ, ossifrage, aquilæ genus. Eust. a φαίνειν deducit, quia Minervæ lucifera dicitur.

φήρια — ων, τὰ, nervorum tumores & extensiones.

Φθ.

Φθαίνω corrumpo, aresio, prævenio, assequor id, quòd facere contendo — f. φθάσω — præt. ἔφθακα — aor. 1. ἔφθασα — 2. ἔφθην, à φθάμαι. Dicitur à φθίω corrumpo; quia qui prævenit, alterius cursum corrumpit.

Φθέγγομαι loquor — f. ξομαι — pr. ἔφθεγμαι. Hinc φθόγγος sonus.

Φθεὶρ — ειρὸς — ὁ, pediculus; à φθείρω corrumpo; quia nascitur ex corporis φθορᾷ, i.e. corruptione.

Φθείρω corrumpo — f. φθερῶ — pr. ἔφθαρκα — aor. 1. ἔφθηρα — 2. ἔφθαρον.

Φθείω corrumpo — f. σω — præt. κα.

Φθοὶς — ῖδος — ἡ, placenta.

Φθονέω invidio — f. ήσω — pr. ἐφθόνηκα — aor. 1. ἐφθόνησα

Φθόνος — ου, ὁ, invidia; à φθονέω.

Φι.

Φιάλη — ης — ἡ, patera, phiala, paculum planum & repandum; quasi à πίνειν.

Φιάλη

λιον —— ἰς —— τὸ, ficus.
λόξενος —— ον, benignus, humanus; à φίλος & ἄξενος.
λαργυρία —— ας, ἡ, avaritia; à φίλος & ἄργυρος —— ὁ, argentum
λαστὴς —— ου, amator virtutis; à φίλος & ἀρετὴ virtus.
λέω —— ῶ —— f. ήσω —— pr. πεφίλημαι, amo.
λημα —— τος, τὸ, osculum, amor, φίλασμος; à φιλέω suasior, suasi.
λία —— ας —— ἡ amicitia.
λις —— ίδος —— ἡ, canna.
λουρία —— ας —— ἡ, phyllyrea; arbor quædam ligustro similis, quasi φύλλυρις.
λοινος —— ον, ebriosus; à φίλος & οἶνος vinum.
λόξενος —— ον, hospitalis; à φίλος & ξένος peregrinus.
λόπονος —— ον, laboriosus; à φίλος & πόνος.
λοπότης —— ου —— ὁ, bibendi studiosus; à φίλος & ποτὸς —— ου, potius.
λοστοργία —— ας, ἡ amor parentum erga liberos, & contra: à φίλος & στοργὴ, amor inter parentes & liberos reciprocus. quod a pr. med. στοργὰ, à verbo στέργω, amore naturali complector diligo.
λότης —— ητος, ἡ, amor; à φίλος.
λοτιμία —— ας —— ἡ, ambitio; à φίλος & τιμὴ —— μῆς, honor.
λτρον —— ου —— τὸ, philtrum.
λύρα —— υρας —— ἡ, philyra.
πόω os obstruo, occludo; & per metaph. a silentium adigo —— fut. ώσω —— pr. πεφίμωκα; quasi capistro injecto, à φιμὸς capistrum.
ρνις —— ιος —— ὁ, auriga.

Φλ.

Φλαζῶ clamito; à φλάω, Atticè pro θλάω.
Φλαυδὴς —— ῆ —— ὸν, fragilis.
Φλαῦρος —— α —— ον, vilis, nullius pretii homo; ex φλύαρος.
Φλέγμα —— τος —— τὸ, phlegma, inflammatio: à φλέγω uro.
Φλέγω uro, incendo —— fut. φλέξω —— pr. πέφλεχα —— pass. πέφλεγμαι.
Φλὲψ —— ιβὸς —— ἡ, vena; à φλέω abundo; vel à φλύω ferveo, & ἕψω coquo; abundat & fervet sanguine qui ibi coquitur.
Φλιὰ —— ᾶς —— ἡ, vestibulum, limen; à φλάω, i.e. θλάω percutio; quia pulsatur frequenter.
Φλινδέω putresco, rumpor, lanior; à φλάω contundo.
Φλογίζομαι accendor: à φλογίζω inflammo —— f. ίσω —— pr. πεφλόγισμαι; à φλὸξ —— γὸς flamma.
Φλοιὸς —— ῦ —— ὁ, cortex: à φλάω contundo; quia fragilis, & facilè contundi potest.
Φλοῖσβος —— ου —— ὁ, aquarum strepitus, à sono. Etym. a φλάω ebullio, ferveo; vel à λύζω & βοάω, ut sit φλύσις βοάσα.
Φλόμος —— ου —— ὁ, verbascum, herba; à φλέγω uro.
Φλὸξ —— γὸς —— ἡ, flamma: à φλέγω uro.
Φλυαρέω blatero, garrio —— fut. ήσω —— pr. κα; à φλυαρὸς.
Φλυαρὸς —— ᾶ —— ὸν: à φλέω nugo.

Φο.

Φοβέομαι metuo; à φοβέω —— fut. ήσω —— pret. κα; à φόβος timor.
Φόβος —— ου —— ὁ, timor: à φέβομαι fugio, timeo, metuo.
Φοῖβος —— ου —— ὁ, Phœbus: Apollo.

Apollo, Sol; quia φαίνω βίον, vel φῶς βίον, id est, φαίνει βλέπειν.

Φοινίξ ——— ικος ——— ὁ, palma arbor, & avis; color ruber et sanguineus, rutilus; a φόνος cædes, sanguis.

Φοιτάω vado, ito, ventito ——— fut. ήσω ——— pr. πεφοίτηκα.

Φοίτ'ον ——— τό, τὸ, alga; a φῦκος idem.

Φυλὶς ——— ίδος, ἡ, squama; quasi a φλύω; squamæ velut bulliunt ex animantibus.

Φονεύω occido ——— f. εύσω ——— πεφόνευκα: a φόνος cædes.

Φόξινξ ——— ίνγος ——— ὁ, nomen piscis.

Φοξὸς ——— ῆ ——— ὁ, cilo: cuius caput est acutum, & velut turbinatum; quasi a φάος et ὀξύς.

Φόρμιγξ ——— ιγγος ——— ἡ, cithara: quia φέρεται ἐν ὤμοις: vel a βρέμω tremo, sono.

Φόρμος ——— ου, ὁ, sporta, calathus, cotbis: quo aliquid φέρεται

Φορολογέω tributum exigo: a φόρος tributum, et λέγω colligo.

Φορτία ——— τίας ——— ἡ, onus: a φέρω

Φόρτ'ον ——— ω ——— τὸ, onus, farcina; a φέρω

Φορυτὸς ——— οῦ, ὁ, confusa materia, colluvio: a φορύω misceo.

Φρ.

Φράζω quor dico ——— f. άσω ——— pr. πέφρακα.

Φράσσω munio sepio ——— f. ξω ——— pr πέφραχα.

Φρατρία ——— ας, ἡ, curia.

Φρέαρ ——— ατος, τὸ, puteus; quasi a φρέω emitto.

Φρέω emitto ——— f. ήσω; a φέρω

Φρὴν ——— ενος, ἡ, mens, sapientia; φρένες præcordia. Rivm. quia ἐν αὐτῇ τῇ βαλεύμασι· et φρὴν corpus.

Φρικτὸς ——— ὴ ——— όν, a φρίκος ——— ἡ, i remitus.

Φρονέω cogito, sapio; quasi φρενέω φρὴν mens ——— f. ήσω ——— pr πεφρόνηκα.

Φρόντις ——— ιδος ——— ἡ, sapiens

Φρουρὶς ——— ίδος ——— ἡ, custos

Φρουρέω custodio, in præsidio sum ——— f. ήσω ——— pr πεφούρηκα: a φρουρὸς custos, miles.

Φρυάττομαι superbio, insolesco, ferocio: a φρὴν. Hinc φρύαγμα fremitus.

Φρυνὸς ——— ῆ ——— ὁ, rubeta, rana venenosa; quasi a φρυάω fœdo; quia fœdum est animal.

Φρύττω torreo, vel φρύασσω, vel φρύγω. Hinc φρυγμὸς, φρυκτὸς, φρύγανος.

Φυ.

Φυγαδεύω fugio: a φεύγω.

Φυγὰς ——— άδος ——— ὁ, exul

Φυζίλος ——— ον, timidus; a φυζὶ fuga, cum timore.

Φύκη ——— ης ——— ἡ alga.

Φῦκος ——— ους ὁ, fucus, alga marina. unde lana inficitur, et facies tingitur.

Φυκόω ——— fut. ώσω ——— pr. κα a φῦκος.

Φυλακὴ ——— ῆς, excubiæ, custodia, carcer, tutela: a φυλάσσω.

Φυλὰξ ——— ακος, ὁ, custos: a φυλάσσω.

Φυλάττω vel σσω ——— f. ξω ——— pr κα, custodio, tueor, excubo. Vadit a φυλὴ tribus: quòd φύλακες haberent αἱ φυλαί.

Φύλαρχος ——— ου, ὁ, tribulis; a φυλὴ; qui ex eadem tribu.

Φύλλον ——— ου, τὸ, folium; a φύω nascor.

Φυ

φύκη ——— ης ——— ἡ, phylica.
φύραμα ——— ατος, τὸ, massa; a φύρω misceo.
φυσάω inflo ——— f. ήσω ——— pr. κα.
φυσικός ——— ὴ ——— όν, naturalis; a φύω.
φύσις ——— εως ἡ, natura; a φύω
φυτεύω planto ——— f. εύσω ——— pr. κα: a φυτὸν.
φυτὸν ——— ὄν, τὸ, stirps, planta: à φάω gigno, edo, pario.
φύω nascor, sum, gigno, produco, edo, pario ——— fut. ύσω ——— pr. κα.

Φω.

φωκύτη ——— αίνας, ὁ, balæus. Hinc φώκη vitulus marinus.
φωλεός ——— ὁ ——— ὁ, antrum; & φωλεὰ ——— ᾶς ——— ἡ, lustrum, latibulum: a φῶς lux, et ὀλέω pereo; quòd ibi φῶς ὄλλυ, i. e. ἀφανίζεται, periit; est enim obscurus locus.
φωλεύω et ——— έω lateo; à φωλεός
φωνέω voco, nomino, clamito ——— f. ήσω ——— pr. κα: à φωνὴ vox.
φωνὴ ——— ῆς, ἡ, vox, lingua, rumor: a φάναι loqui.
φώρ ——— φωρὸς, ὁ, fur; vel φώρ ——— ᾶρος, ὁ, speculator, explorator; ab ἐφοράω, vel à φέρω aufero; ὁ τὰ ἀλλότρια φέρων.
φωρέω pervestigo ——— fut. ήσω ——— pr. κα: à φωρ.
φῶς ——— φωτὸς ——— τὸ, lux, lumen; contract. ex φάος, à φάω luceo, splendeo.
φώς ——— φωτὸς ——— ὁ, vir: à φάω loquor.
φωτεινότερος ——— έα ——— ον, splendidior; à φωτεινὸς splendidus

ΧΑ.

Χαίνω hisco ——— f. χανῶ ——— pr. κέχηνα ——— aor. ἐχάνησα ——— 2. ἔχανον ——— pr. pass. κέχασμαι; quasi a χάω inus. Hinc χάσμα hiatus.
Χάμον ——— ᾶ ——— τὸ, pedum, baculum pastorale.
Χαίρω gaudeo ——— f. χαιρῶ ——— m. χαρήσομαι ——— præt. κέχαρηκα ——— 2. ἔχαρον ——— pass. ἐχάρην ——— pr. m. κεχάρημαι. Hinc κῆρ, κραδίη gaudium.
Χαίτη ——— ης, ἡ, juba, coma, cæsaries; à χέω fundo, quia diffusa.
Χάλαζα ——— ης, ἡ, grando; à χαλάω demitto; est enim (inquit Etym.) ὃν τὸν ἄνω θεὸς τὸ κατω χαλωμένην; grando est glacies ex alto demissa, χαλαθεῖσα.
Χαλαρὸς ——— ρὰ ——— ρὸν, languidus.
Χαλάω laxo, remitto ——— f. άσω pr. κεχάλακα pass. κεχάλασμαι aor. 2. ἐχαλάσθην
Χαλβάνη ——— ης ——— ἡ, galbanum.
Χαλεπὸς ——— ἡ ——— όν, difficilis, improbus, sævus, molestus, pernicosus; a χόλος ira: vel παρὰ τὸ κατὰ λεῖν τὸν πάτον, demittere vultum; eo averlationem significamus.
Χαλίπτω damno, afficio, lædo ——— f. λῶ ——— pr. κεχάλιφα; quasi χαλιπτὸς ἔπτω, valet lædo ——— pr. m. κεχάλιπται. Hinc χαλεπὸς.
Χαλεπῶς difficulter; a χαλεπὸς.
Χαλικοσθόμενος ——— η, ὁ, cæmentarius; a χάλικες lapides minuti.
Χαλμύζω feror in libidinem, à χαλμὺς Græca; soluta in furorem: a χαλάω laxo.
Χαλινόομαι compesco; à χαλινὸς frænum.
Χαλινὸς ——— ὸ, ὁ, frænum; anchora; quasi a χαλάω.

Χαλὶς

Χαλὶς —— ίδος —— ἡ, paxillus.
Χαλκὸς —— οῦ —— ὁ, æs, arma ænea vel moneta; quia ab ἀλκὴ ἔν. Dor.
Χαμαὶ humi; Adv. & χαμαΐζε; à Χαμὴ humus; quia certis partibus χάσκει, id est, hiat.
Χαμαίσυρες —— οἱ, pisces.
Χανδάω vociferor.
Χάος —— εος —— τὸ, Chaos; χάω hio.
Χαρὰ —— ᾶς —— ἡ, gaudium; à pr. m. à χαίρω.
Χάραδρος —— ου —— ὁ, cancer.
Χαρακτὴρ —— ῆρος, ὁ, character; παρὰ τὸ χαράσσειν.
Χάρις —— ιτος —— ἡ, gratia, favor; Acc. χάριν; à χαίρω gaudeo: gratia est χαρεσπρόσος.
Χάρτης —— ου —— ὁ, charta, quia literis χαρασσεται inscribitur.
Χάρυβδις —— εως —— ἡ, Charybdis; vorago maris. Dici volunt, quia navem in Chaos ῥέον δινεῖ. in hiatum facilè mergit, vel quia in χάος βαίνει· vel ex χάος & ῥοῖδος stridor; est enim χάος ῥοιζῶδες, sorbens cum stridore.
Χάρων —— ωνος —— ὁ, Charon: Orci portitor.
Χατίω egeo, indigeo —— f. ήσω —— pr. κα, χατίσκω & χατίζω; à χάω capio; qui eget, capere cupit; vel quòd eget, inane est, & hiat; à χάω hio.
Χαυνόομαι, superbia efflor, efferor.

Χε.

Χίζω caco —— f. ίσω, à χέω fundo; est enim effundo excrementa.
Χειλάριον —— ου —— τὸ, labellum; dim. à χεῖλος.
Χεῖλος —— εος —— τὸ, labrum; à χέω fundo; quia per id χέομεν, fundimus potum.
Χείμα —— ατος —— τὸ, hyems; χειμὼν —— ῶνος, ὁ. à χέω fundo; quòd multas fundat pluvias & nives.
Χειμερινὸς —— ἡ —— όν, hybernus: a χεῖμα.
Χειμὼν —— ῶνος —— ὁ, hyems. V. χεῖμα.
Χείρ —— χειρὸς —— ἡ manus; quia χὼ capio: est enim capiendi instrumentum.
Χείριστος pessimus: à χεὶρ manus.
Χειρουργὸς —— ὁ, ὁ, Chyrurgus; χεὶρ manus, & ἔργον opus: quia χειρὶ ἐργον fa cit: quique manu medicina facit.
Χελιδὼν —— όνος —— ἡ, hirundo: παρὰ τὸ χείλη δονεῖν, quòd labra agitet, ut garrula: vel quia χείλεσι ᾄδει, labiis canit.
Χέλυς —— υος, ἡ, chelys, testudo animal quod testam gerit.
Χελώνη —— ης, ἡ, testudo.
Χέρρος sive χέρσος, ὁ, ἡ, aspera, desertus, incultus ager. Vel *sua stantive*, solum desertum: à χέρ terra, & ἔρρω pereo, ut sit terra velut periens.
Χέρσος. Vid. χέρρος.
Χερσὶν, poëticè pro χερσῶν: à χεὶρ manus.
Χέω fundo —— f. χέσω & χεύσω & χεύσσω, tanquam à χεύω —— aor. 1. ἔχευσα, vel ἔχευα, vel ἔχεα —— 2. ἔχον —— f. 2. χόμην fundam.

Χη.

Χηλὴ —— ῆς —— ἡ, ungula: à χάω capio; quia capit inclusa.
Χήν —— χηνὸς —— ὁ, anser: à χάσκω hisco: quia frequenter hiscit & stridit. Aut à χαίνω hio: quia χαμὸν ἐσθίει: vel ab ἠχὴ sonus quod sit animal κεχηλικόν.

Χή

χηρ——ας——ὁ, vidua: quasi à χωρὶς, quia separa à compare.

χηρωμὸς——ω——ὁ, caverna, latibulum: à χηρὸς viduus, destitutus.

Χθ.

χθὲς——heri: Adv.

χθὼν——όν——ὁ, terra; quasi à χέω capio: quòd omnia terra capiat.

Χι.

χίζω recuso, nota figurâ literæ X, quæ quia Latinis decem significat. χιάζειν vertitur etiam decussare.

χιλιάρχης——ἀρχω——ὁ, Chiliarchus: à χίλιοι mille, & ἄρχω dux.

χίλιοι——ιη——α, mille.

χλὼς——ὼ——ὁ, pabulum.

χιτὼν——ῶνος, ὁ, tunica: à χέω fluo: quia est laxa vestis.

χιὼν——όνος——ὁ, nix: à χέω fundo: quia funditur ex cœlo.

Χλ.

χλαῖνα——ης——ἡ, læna: vestis quæ tunicæ exteriori superinduebatur, ad frigus arcendum: à χλιαίνω calefacio.

χλευὴ——ης——ἡ, risus, derisio, ludibrium: à χείλος labrum: labiorum enim motu fieri solet.

χλιαίνω calefacio——fut. χλιανῶ præt. κεχλίαγκα. Hinc χλιαρὸς tepidus.

χλίω delitiis frango: luxu effœmino: qui id facit, se χεχλακὼς laxare, dissolutè vivere dicitur.

χλόη——ης, & χλόη——ης, ἡ, herba virens, gramen: à χλὼς pabulum; quia est pabulum pecori.

χλοάω floreo: à χλόη herba virens.

χλύζω——abluo.

χλωρὸς——ρίδος——ἡ, lutéola.

χλωρὸς——ρὸν——ρὸν, pallidus: per crasin pro χλοερὸς viridis, herbidus, mollis: a χλόη.

Χν.

χναύω deglutio, carpo, vellico——fut. χνανῶ, quasi à χνάω carpo. Hinc χνόος χνοῦς, rasio, lanugo.

χνόος——οῦς——ὁ, rasio, lanugo: a χναύω.

χνοὺς——νὸς——ἡ, pluma.

Χο.

χοῖνιξ——ικος——ἡ, mensura duos continens sextarios: à χέω capio: vel à κναύω quantum quia uno diepotest χναίειν

χοῖρος——ος, ὁ, porcus, sus: παρὸ τὸ χόειν ἐρευνᾶν quòd humum rostro scrutetur; vel quia χεῖρον ἐρῶ, quòd pejus est amari, ut cœnum.

χολὴ——ῆς——ἡ, bilis.

χόλος——ὁ χολή, bilioſus.

χόλος——ου——ὁ, bilis.

χόνδρος——ος, ὁ, granum, grumus concretus: à χεῖν ὕδωρ, quia effunditur, aqua ad farinam.

χορδὴ——δῆς——ἡ, chorda, fides.

χορεία——ας——ἡ, chorea.

χορεύω saltoſut. σω——præt. κα: à χορὸς.

χόρια——ίων, τὰ, intestina, edulia ex melle & lacte.

χορὸς——ὸν, ὁ, chorus, cœtus canentium & saltantium chorea, tripudium; quasi à χαίρω.

χόρτασμα——τος——τὸ, pabulum: a χόρτος. Hinc χορτάζω gramine pascor.

χόρτος——ου, ὁ, fœnum, gramen: est χόρον, i. e. terræ fœtus.

Χρ

Χρ.

Χρεία —— ας, ἡ, utilitas, usus; à χρείομαι. Hinc ἀχρεῖος inutilis.

Χρεμπτίζω, item, χρεμίζω —— f. σω —— pr. κα, bimio.

Χρεμπτόμαι icreo, exscreo. Hinc χρέμμα screatus.

Χρεὼν —— τὸ, fatum, debitum, necesse; propriè idem est quod χρή.

Χρὴ oportet —— imperf. ἐχρῆν vel χρῆν —— χρήσει —— infin. χρῆναι ex χρέω oportere —— ἐχρῆν vel χρῆν sæpe ponitur pro χρή.

Χρῆμα —— τος, τὸ, negotium, res utilis quâ quis potest χρᾶσθαι, pecunia, opes, merx.

Χρήματα —— ἀτων, τὰ, res, pecunia

Χρησιμώτερος —— ἑρα —— ον, utilior: a χρήσιμος.

Χρῆσις —— εως —— ἡ, possessio; à χρέομαι.

Χρηστὸς —— ἡ —— ὸν, utilis.

Χριμπάω —— f. ψω, ungo, fulcio, accedo.

Χριστὸς —— ὁ, Christus; à χρίω ungo: quia unctus est ad triplex officium; Sacerdotale, Propheticum & Regium.

Χρόνος —— ου, ὁ, tempus, annus, diuturnitas; à χρόνον utendum dare; est duratio, quæ nobis ad utendum datur. Etym. à ῥέω fluo; quia est in perpetuo fluxu; vel à χράω, i.e. συλλέω perficio; quia omnia perficiat.

Χρύσεος —— η, ον —— ᾶ —— ῆ —— ουν —— οῦν, aureus; a χρυσὸς

Χρυσίον —— σίου, τὸ, aurum; a χρυσὸς

Χρυσὸς —— οῦ, ὁ, aurum; à χρόα color: quia color is est amabilis; vel quasi ῥυσὸς, quia à morte ῥύεται; vel a χράσθαι, i.e. usu, quem præstat.

Χρυσῶ —— ῶ, deauro —— f. ώσω —— pr. κα.

Χρῶμα —— τος —— τὸ, color: χρόα color, superficies cutis.

Χρὼς —— χρωτὸς, ὁ, cutis, corpus idem quod χρὸς —— χροὸς —— χρωὸς

υ

Χυλὸς —— οῦ, ὁ, chylus, succus; à χέω fundo.

Χύτρα —— ας, ἡ, olla, testa.

Χυτρεὺς —— ιως, ὁ, ligulus; à χέω fundo.

Χω.

Χωλὸς —— ὴ —— ὸν, claudus, mutilus, à κωλον ὸς ὸν, quod ei os lassum: vel à κυλὸς mutilus.

Χωνεία —— ας —— ἡ, fornax.

Χώρος —— ου —— ὁ, τὸ, pellis.

Χώρη —— ας, ἡ regio; à χωρέω capio

Χωρίω proficisco, capio —— f. ίσω pr. κα.

Χωρὶς sine, seorsim, separatim; quasi χώρος locus.

Χωρισμὸς —— οῦ, ὁ, separatio; à χωρίζω

Χώρος —— ου, ὁ, locus, sedes, ager, prædium; quasi à χώω, i.e. capio

ΨΑ.

Ψαθυρὸς —— ὰ —— ὸν, & Attic. ψαυρὸς friabilis.

Ψακὰς —— άδος, ἡ, ros, stilla, gutta: à ψάω minuo.

Ψάλιον —— ου, τὸ, —— ψάλιον ψάλιον frænum; quasi à ψάλλω moveo; quia usus ejus cum celeri motu.

Ψαλὶς —— ίδος, ἡ, forceps: à ψάλλω moveo; quia usus ejus cum celeri motu.

Ψαλτήριον —— ίου, τὸ, Psalterium à ψάλλω.

Ψάλτης —— ου —— ὁ, psaltes: ψάλλω cano.

Ψάμμος —— ου, ἡ, arena, fabulum quasi ab ἄμυδος. Dicitur etiam ψάμαθος & ψάμμαθος: ψάω comminuo.

ψεγὸς —— ἡ —— ὸν, aridus: ψέω minuo.

ψεῖν tangere; idem quod ψάω.

Ψη.

ψήν —— ὴ —— ὲν, glaber: à ψάω vel ψέω minuo.

ψήν —— ἀδος, ἡ, minuta gutta: à ψέω, i. e. λεπτύνω dimitto. Hinc ψηκάζω guttas, dimitto, rorem distillo.

ψιὸς —— ὴ —— ὸν, blæsus. à ψίω minuo; blæsus minuit in ægritudine literarum.

ψιθὴς —— ὲς, mendax: à ψεύδω fallo.

ψιθίζομαι mentior: à ψεύδω.

ψιθοπροφήτης —— ου, ὁ, pseudoprophetes: a ψεῦδος & προφήτης.

ψιθυρία —— ας —— ἡ, fallum jumentum: à ψεῦδος & ὄρος.

ψίθω fallo, decipio —— f ψεύσω —— prær ἔψευκα.

ψοφος —— ου, τὸ, tenebræ, obscuritas: ex ψάω minuo, & φάος lux.

Ψυ.

ψυλαφάω palpor —— f ψήσω, ex ψάω, quod a prær. med. ἔψηλα, verbi ψάλλω tango, & ἁφὴ tactus.

ψὼν —— ὠνὸς, ὁ, vermiculus in caprificis nascens: quia ψάει, rodit vel urit caprificos.

ψὼρ ——— ψῶρος, ὁ, tunicè pro ψάρ turnus: a ψάω idem quod ψάω.

ψώρα —— ης ἡ sole, piscis.

ψῶς —— ου, ὁ, lapillus calculus: a ψάω plano, rado. Hinc ψηφίζω, calculis computo.

Ψω.

ψώδης —— ἀδος ὁ, ἡ, storea teges.

ψώς —— ου, ἡ, stilla minuta; à ψάω diminuo.

ψώω —— ῶς, ἡ, vittis species.

ψωθίζω trinso.

ψιθυρίζω susurro —— f. σω —— prær. κα: a ψίθυρος.

ψίθυρος —— ύρα, ὁ, susurrus, est lenis, exilis, & minutus sonus: à ψάω, i. e. λεπτύνω minuo, & θρόος sonus.

ψιλόομαι —— ωμαι, denudor: à ψιλὸς.

ψιλότερος —— ρα —— ον, levior: à ψιλὸς tenuis, exilis: à ψάω minuo.

Ψίμυθος vel ψίμυθος, ὁ, cerussa; a ψάω minuo; quia fit è trito plumbo.

Ψίναι —— ῶν, vitis decidua.

ψὶξ —— ψιχὸς —— ἡ, mica, minutum, frustulum; a ψάω minuo.

ψιλαίνα —— ης, ἡ, & ψίλαξ —— ακος —— ὁ, psittacus.

ψιχάριον —— ου —— τὸ, parva, mica: dimin.

Ψο.

ψόγος —— ου, ὁ, vituperatio: a ψέγω vitupero.

ψόφος —— ου, ὁ, strepitus; quasi a ψάω rado.

Ψυ.

ψύδρακες —— ακων, οἱ, pustulæ; ex ψάω uro.

ψυλλὼν —— ὼνος, ὁ, pulex: a ψάω minuo; quòd sit λεπτὸς, animalculum.

ψύλλος —— ου —— ὁ, pulex.

ψύλλων —— ωνος, ὁ, phylon, piscis in littoribus pariens.

ψυχὴ —— χῆς, ἡ, anima, vita, spiritus, ingenium, indoles, homo; a ψύχω spiro.

ψύχος —— ους, τὸ, frigus; a ψύχω.

ψύχρὸς —— ὰ —— ὸν, frigidus; a ψύχω

ψύχω refrigero —— f ξω —— prær. ἔψυχα —— aor. 2. ἔψυγον.

Ψω.

ψώα —— ας —— ἡ, fœror, sordes: a ψάω tergo.

ψώδης

Ψώδιον —— ίου —— τὸ, frustulum; mica: à ψάω minuo.
Ψωλὶς —— ίδος —— ὁ, titio: à ψώλω fumus, flamma.
Ψωμὸς —— ὁ —— ὁ, bucca, frustum: a ψάω minuo, quia minutum quid.
Ψωρὰ —— ᾶς —— ἡ, scabies, asperitas cutis; a ψαίω frico; quia fricari solet.

ΩΒ.

Ω Βᾶτης —— ου. ὁ, contribulis; ab ὠβὴ tribus.

Ωγ.

Ωγυγίδης —— γίου —— ιον, ant quus, vetustus; ab Ogyge, antiquissimo Rege Thebanorum.

Ωδ.

Ὠδέω trudo —— δήσω & ὦσω —— pr. ὤσα. Hinc ὠθίζω.

Ωκ.

Ὠκεανὸς —— υ, ὁ, Oceanus: ab ὠκὺς celer, & νάω fluo.
Ὠκὺς —— εῖα —— ὑ, celer.

ΩΛ.

Ὠλένη —— ης —— ης, ulna.

Ωμ.

Ὠμιλλα —— ης —— ης, ludus cum nucibus: contract. ex ἡ ἀμίλλα.
Ὦμος —— υ, ὁ, humerus: ab οἴω fero: quia humeris onera ferimus.
Ὠμὸς —— ὴ —— ὸν, crudelis, sævus; ab ὠμάζω, quia faciat ὠμάζειν.
Ὠμότης —— ητος, ἡ, crudelitas.

Ων.

Ὢν —— ὄντος, partic. ab εἰμί.
Ὠνέομαι emo (ab ὀνάω juvo, prosum) —— f. ὠνήσομαι —— r. ἐώνημαι aor. ι-med. ὠνησάμην. Hinc ὠνὴ ἐστὶ emptio, &c.

Ὠνητὸς, ἡ, ὸν, venalis; ab ὠνέομαι.
Ὠνὸς —— ου —— ὁ, pretium: ὠνέομαι.

Ωο.

Ὦον —— ου, τὸ, superior, pars, mus: ab ἄνω supra. Hinc ὠ ὠός, qui in summa ædium pa est.
Ὠὸν —— οῦ, τὸ, ovum: qu οἷον solum: angula enim pariunt Vel ab αὐέω splendere; sunt en ova splendida.

Ωρ.

Ὥρα —— ας —— ᾶ, tempus forma: ὀράω video. Pluto ab ὁρίζω finio: quia ὁρίζει terminat, de nit hyemem, & æstatem, &c.
Ὡραῖος tempestivus: ab ὥρα.
Ὠρίων —— ίωνος, ὁ, Orion.

Ωτ.

Ὡσεὶ tanquam: Adv. ab ὡς sic velut.

Ωτ.

Ὠτὸς —— οῦ, ὁ, O ur.

Ωφ.

Ὠφελέω —— ήσω, prosum —— f. ὠ λήσω —— p. ἀκα —— aor. ι. ὠφέλη

Ωχ.

Ὠχρὸς —— ὰ —— ὸν, pallidus: qu ἀχρους, i. e. sine colore: vel ὠὸς χρόα, est enim ut ovi vit lus.

Ωψ.

Ὠψ —— ὠπὸς, ἡ, vultus, ocul facies: ab ὄπτομαι video, ut ὄ à secunda persona pr. pass. ὤ facies est quæ potissimùm detur, et in qua sunt organa sûs.

MVSEVM BRITAN NICVM

Μόνῳ ᾧ Θεῷ δόξα.

Οὐδεὶς κάμνει ἀσθενῶν.
Οὐδεὶς κόλλοπα κολεσῇ μαδαρὸν κολεσῇ.
Οὐδεὶς δυσώνης χρησὸν ὠνεῖται κριὰς.
Οὐδεὶς ἀδημονεῖ ὡς τὸ ἀκείλειν πλεῖν ὁ ἔπορον τὸ ἐλ
Οὐδεμία δύη ἦκε μόνη.

Δεκ. ί. Οὐδεμία πόα ἢ βία τὸ θανάτου βέλη κλαίει.
Οὐκ ἐπαφάσεις Κύκλον ἢ Θεὸν σύ.
Οὐκ ἀδίκως ἐκλείνου δίκλυα πλερωλοῖς.
Οὐκ ἀεὶ πολαμὸς ἄξινας φέρει.
Οὐκ ὄαναν, ἀλλ' ὃ ἴσν κωλύει ὀρφνή.
Οὐκ ὀδωλῳ, ἐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορ
Οὔπολε ποιήσῃς ἢ Καρχίνον ὁρθὰ βαδίζειν.
Οὐχ αἱ πίτυες πολίοιν αἱ λάκαι φέρειν.
Οὐχὶ δύο σρεθία ἀναδεῖς πωλεῖ;
Οὔτε ποδάγρας ἀποδηλεῖ κητίκιος, ὔτε δακλίδ
πολυέλαιος παρωνυχίας, ὔτε διάδημα κεφαλῆ

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ις'.

Δεκὰς ά. Παῖδες παίζετε καιρούς, πονηροὶ δ' ἄ
Πᾶν τὸ σκληρὸν χαλεπῶς μαλάσσῃ.
Πάλιν δεσμῶσαι μᾶλλον ἢ δέ
κακῶς.
Πάντες δ' θεῶν χαλεπὸν ἄνθρωποι.
Πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει ἢ καὶ φλέγει.
Πάντα δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε.
Πᾶς τὶς φαίνῃ ἑαυτὸν δίκαιος.
Πᾶς τὶς πλοῦτον ἀνέξεται, ἀτὶς δ' περιχρόν.
Πάσχομεν ἢ πρέπει ἐπὶ ἁμαρτίαν ἀγροφίαν.

Παρ

Nemo dormit qui debet. *Au.Imp.*
Nemo corium glabrum & læve proculcat.
Morosus emptor carne pingui haud vescitur. *Suid.*
Nemo angitur de peccatis, nisi qui indiget miseri-
Nullum infortunium venit solum. (cordiâ. *Adag.*

NUlla herba aut vis mortis tela frangit.
Non tentabis Dominum Deum tuum. *Mat.4.7.*
Non frustrà extenduntur retia volucribus. *Pro.1.7.*
Non semper fluvius ascias fert. *Æsop.*
Non vocem, sed visum impedit caligo. (dium.
Non dolorē, non mœrorē habent nuptiæ, sed tripu- *Theocr.*
Nunquam facies cancrum rectè ingredi. *Aristoph.*
Albi capilli non creant prudentiam. *Men.*
Nónne duo passerculi minuto asse veneunt? *Mat.10.16*
Nec podagrâ liberat calceus, nec annulus pretiosus
unguium vitio, nec diadema capitis dolore. *Plut.*

CENTURIA XII.

PUeri ludunt nucibus, improbi verò juramentis.
Omne durum difficulter emollitur. *Plut.*
Recurrere melius est quàm malè cur- *Lucian.*
(rere.
Omnes indigent Deo homines. *Hom.*
Omnia longū tempus marcescere facit & consumit. *Soph.*
Omnia probate, quod bonum est tenete. *1Th.5.21.*
Quilibet videtur sibi ipsi justus. *Pro.21.2.*
Quilibet canis panes somniat. *Theocr.*
Quilibet honorat divitē virū, dehonestat pauperem. *Theog.*
Circumspice & mitis sis qui plaustrum regis.

Δεκ. ς'. Παχίδα αὔξειν χρέων, χὴ μὴ ταλαξαίνειν.
Παύρους ἀνθρώπων ἀρεσὴ χὴ κάλλος ὀπηδεῖ.
Παχεῖα γαστὴρ λεπτὸν ὑ τίκτει νόον.
Πέλμαλα λίαν γαμψωνίζειν ἀτερπές.
1115 Πέλος πήγαργος ἀπαίως βλέπειν.
Πενία τέχνας ἐγείρει.
Πενθερὰν νυὸς συγεῖ.
Πέρσες χιλίαρχος πόλεως χὴ ῥύμας πέρθει.
Πέτραν κοιλαίνει ῥανὶς ὕδαλος ἐνδυχεκίν.
1120 Πλήγη μάστιγος ποιεῖ μώλωπας.

Δεκ. γ'. Πίδαξ δόει αὐλῶνα χὴ αὐλακας.
Πίσυγος ὑ πίτυρον, αὐλὰς τὰ ζαμενὰ π
περόσχη.
Πίτυλος ἰχθύας σοβεῖ.
1125 Πλίνθον πλώει ὁ κέραια καθαείζων.
Πλείας περσκιώσι τ ἦλιον ἀναλέλλογα, ἢ δύσις.
Ποικίλοι οἰωνοὶ πτερύγις διὰ μελαίνης ἀέρος πεπτ.
Πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί.
Πολλάκις χὴ ξύμπασα πόλις κακῶν ἀνδρὸς ἐσαν
Πολλάκις πατὴρ ἀνδρεία χὴ ἄφρονα μῦθος ἔθελξε.
1130 Πολλὴ χλιδὴ τ φιλίας λεσμὸν λύει.

Δεκ. δ'. Πολιὰς τρίχας σκύλλειν ἀσεκές.
Πολλαῖς πληγαῖς δρῦς τερπὰ δαμάζεται
Πολλοὶ μὲ τὸ ὀρθὸν γαυσὸν ποιοῦσι, ὀλίγοι δ' εὐαλίκ
Πολλὰς ἐπλάνησεν ἡ ὑπόληψις αὐτῆ.
1135 Πολλοῖς ὑπήκοισις ἡ σιωπὴ τυγχάνει.
Πολλὴ τροφὴ πρὸς ἀμέτρους ἕλκει ἔρωτας.
Πολυλογία πολλὰ σφάλματα ἔχει, τὸ δ σιγᾶν ἀσφ

Ποταμὸς τὰ πόρρω πολίζει, τὰ δ ἐγγύον καλαλείπ
Πόρπαι χὴ λῶμα ἀβρωνίου ἱματίου.
1140 Πρασιδᾶς φιλίαι λύπη οἰκεία.

PAtriam augere oportet, non dilacerare. *Eurip.*
Paucis hominibus virtus & pulcritudo ineſt. *Theog.*
Venter pinguis non gignit ſenſum tenuem. *Eurip.*
Plantas pedum nimiùm titillare injucundum eſt.
Nigra ciconia rarò cernitur.
Paupertas excitat artes. *Eurip.*
Socrum nurus odit.
Temerarius chiliarcha urbes & vicos depopulatur. *Adag.*
Aſſiduo illiſu durum cavat undula ſaxum.
Plaga flagelli efficit vibices. *Pr.* 28. 19

SCatebra rigat vallem & ſulcos.
Sutor non furfur, ſed ſandalia vendit.

Strepitus aquæ piſces abigit.
Laterem lavat qui corvum mundare vult. *Adag.*
Plures adorant ſolem Orientem, quàm Occidentem. *Plut.*
Variæ aves pennis per ſublimen aërem volant.
Multa mentiuntur Poëtæ. *Ariſt.*
Sæpe etiam tota civitas mali viri pœnas luit. *Heſiod.*
Sæpe vel inſanum placata oratio mulcet. *Naumac.*
Multus riſus amicitiæ vinculum ſolvit.

CAnos crines moleſtare impium eſt.
Multis ictibus quercus rigida domatur. *Diog.*
Multi quidē rectū quod eſt curvū faciunt, ſed pauci
Multos ſeduxit opinio eorum. (contrá. *Sir.* 3. 23.
Multis reſponſio ſilentium eſt. *Men.*
Multum alimentum ad immodicos trahit amores. *Phocyl.*
Loquacitas multos habet errores, tacere autem
tutum eſt. *Apollon.*
Fluvius quæ longè diſſita ſunt irrigat, quæ proxima *Liv.*
Fibulæ & fimbria ornant veſtem. (ſunt præterit.
Præcordia tundit dolor inteſtinus.

Δεκ. ε'. Πρὸ βεργῖνος καλαπαλδῆ ἀσεμαπή.
Πρέσβις ϗ τύπλε), ϗδὲ ὑδείζε).
Πρόϊξ πολλὴ τέκνα βγτίονα ϗ ποιεῖ.
Πρωὶ ϗ ὑδὸς χθόνα ἀθρῦσι.
Περφυλείας μὴ ἐξαθενεῖτε.
Περὶ τ τηλίκης μὴ μανάειζε μηδ'ένα.
Περὶ φαγοῦλο ἄεισον, ἐπ'ἔεργε δόρπον.
Πυλμᾶ πυλμαίῳ μεγαίρει.
Πτοεῖ νηπίυς μορμώ.

Δεκ. ϛ'. Πρῶτον τὶς ἐρᾷ, ἔπτα ἐλπίζει, εἶτα ἔλχρεῖ.
Πτωχάειν πάντων ὄζιν ἀνιαρωτάτον.
Πύθει μαμπρὰ σαθέριον.
Ποεῖνλω ἀκύλυ ἐϑίει σκίρᾳ.
Ῥάδια πάντα Θεῷ τελέσαι, ϗ ἀνιαύλον ϗδέν.
Ῥᾳδίως δηλῆς πλοεῖ ἰόφ.
Ῥᾳδιξ ῥάμνυ ὑποσκολυπλοκίη φλιδᾷ ἐν ἀπυεσδία.
Ῥάρ ἐκ ἀναπληεῖ ῥυθμοῖς.
Ῥᾷστα Ζευς ἰθυίει σκολιὸν, ϗ ἀγλυόρεκ κέρδει.
Ῥέλχῃ παρέσης τ τύχης τὰ πεχλμαία.

Δεκ. ζ'. Ῥήτωρ πονηρὸς πὺ νόμυς λυμαίνε).
Ῥίγη ῥιγὴ καλακοσμεῖ σίδηρον, κακοπάθεια ἀθρωπον.
Ῥόθ ἐν ῥίῳ ξ ϗ ῥάκλῳ ἀκύε).
Ῥόδον μελίσσαις μ̃ γλυκὺ φέρει μέλι, ἔνθεν ϗ ἀερόχυς αἰανὸν ἰὸν πίει.
Σαπρὸς τάειχ τὸ ὀείγανον φιλεῖ.
Σατερόπης ζαυλὸς δαφιλοῖς δαπανᾷ.
Σιωπεισμὸν ἐκ ἄρει σαχχάειον.
Σδαμάνδρα ϗ σανῦρα χαμαὶ ἔρπυσι.
Σαφὴς ἔλεγχ τ ἀπιστίας, τὸ πῶς πρὶ Θεῦ λέγει.
Σέβε, προσδόκα, θῶπε ϗ κερδύνε ἀεί.

ANte tonitru festinat fulgur. *Si.32.11.*
Legatus non verberatur, neque violatur. *Sch.Hom.*
Donum multum filios meliores non facit. *Zenod.*
Pronus & incurvus terram spectant.
Prophetias nè spernite. *1Th.5.20*
Ad habentem invidia serpit. *Soph.*
Ante finem nè beatum prædica quenquam. *Si.11.28*
Manè edimus prandium, vesperi cœnam.
Pygmæus pygmæo invidet.
Terret infantes strix.

PRimùm aliquis amat, deinde sperat, postea aggre-
Mendicare omniũ est ærumnosissimũ. (ditur. *Thucyd.*
Putrefacit mamera satherium.. *Tyrtæus.*
Nucleum glandis iligneæ comedit sciurus.
Facilia omnia Deo perficere, & impossibile nihil. *Hesiod.*
Facilè timidos terret strepitus. (stercore.
Ramus spinæ albæ decorticatus putrescit in caprarũ
Venter non impletur rhythmis.
Facillimè Jupirer corrigit pravũ, & superbũ arefacit. *Hesiod.*
Stertunt præsente fortunâ negotia. *Men.*

RHetor malus leges subvertit.
Lima rugosa expolit ferrum, calamitas virum.

Undarum strepitus in montis & petræ cacumine auditur.
Rosa apibus quidem dulce mel stillat, indè verò aranea grave venenum bibit. *V.Sever.*
Marcidum salsamentum origanum amat. *Athenod.*
Satrapa delicatus largè sumptum facit.
Linguæ hæsitationem non aufert saccharum.
Salamandra & lacerta humi repunt. (dicere.
Certũ argumentũ incredulitatis est, quomodo de Deo *Justin.*
Venerare, adora, cole illum, qui semper imperat. *Naz.*

Δεκ. ή. Σὴς ἀφανίζῃ εἵματα δερμάτινα, λίνεα, καὶ σπεκῇ.
Σήψῃ καὶ πέτεσαν ὁ πολὺς χρόνος.
Σίδηρος σίδηρον ὀξυνέει.
Σίδηρον ἔψῃν, ἢ νυθέλειν γυναῖκα ῥᾷον.
1175 Σίλφαι ξυνδόνα ἐν σιτῳ περιδώσι.
Σιτίον εἰς ἀμίδα μὴ ἐμβάλλῃν.
Σκείρων σκαίρων σίλιγνιν, σίνηται καὶ σκέδιζον σκεδάζῃ.
Σκεθρὰ δίαιλα ποιεῖ μαχεσθίης.
Σκαπάνης τάφρης ὀρύσσῃ, τὰς μὲ πλαγίης, τὰς δ' ὀρθίας.
1180 Σκίλλης ἀλέξῃ ἀκινάκης.

Δεκ. θ'. Σκληρὸν φεὶς κέντρα λακτίζῃν.
Σμικρὸς βασιλεῖ ἰὸς ἐκ ἔστι, καὶ ὁ σίζῃ.
Σκύθης μιμάρκιν μίσχει ὁ πωλεῖ.
Σπευδε βραδέως.
1185 Σπάνιον καὶ δυσάρεστον φίλος βέβαιος.
Σπινθὴρ ἀνάπτῃ καὶ βραχὺς πολλὴν φλόγα.
Σόως ἐξ ἐρίβης ἄνδρα θνητὸν ἔσασεν ὁ Σωλίης.
Σοφὴ σοφῶν γίνεται ξυμβυλία.
Σοφοὶ δ' συγκρύπτουσιν εἰκείας βλαβάς.
1190 Σοφὸς ἐν αὐτῳ πειφέρῃ τ' ἐσίαν.

Δεκ. ί. Σπίζα, στρυθὸς, βαλὶς, χλωεὶς, καὶ αἰγιθήλος σκωληκοφαγέουσι.
Σπόγγος ὑπσύρῃ φεὶς σε ὕδωρ.
Σταγόνας ὑετῦ τίς ἐξαριθμήσῃ;
Στέαρ πᾶν ἰχθύων ὁ πήγνυται.
1195 Στεῖχε δίκαια φρονεῶν.
Στήθος ἀλάσῃ χαρὰν ἀνία.
Στεῖρον ἀγεῖν μὴ πειρᾶν.
Στόμα δικαίης ὑποφάζῃ σοφίαν.
Στρεβλὸς ἀνὴς ἕτερον κάθ' ἑν φρέσιν, ἄλλο δ' βάζῃ.
1200 Στολισμὸς ἀνδρὸς ἀναγέλλῃ τὰ φρὸς ἀυτῦ.

ΕΚΑ-

TInea corrumpit veſtes coriaceas, linteas & ſeri- Vitiabit etiam ſaxum ſeries temporum. (cas. *Adag.*
Ferrum ferrum acuit. *Pro.27.17*
Ferrum coquere facilius eſt, quàm mulierē caſtigare. *Chryſ.*
Blattæ ſindonem in arca circumrodunt.
Cibum in matellum nè immittas. *Plut.*
Caurus ſaliens ſiliginem, ſinapi & ſtipulam diſſipat.
Exactiſſima diæta facit annoſos.
Foſſor foveas fodit obliquas & rectas. *Theoph.*
Viles homines depellit acinaces.

DUrum eſt adversùs ſtimulum calcitrare. *Act.9.5.*
Apum examen regi jaculū non eſt, neq; pungit.
Scytha botulum pediculo pomi non vendit.
Feſtina lentè. *Symb.Caſ. Aug.* *Suet.*
Rarus & inventu difficilis amicus fidelis. *Eurip.*
Scintilla quamvis parva magnum ignem accendit. *Naz.*
Salvos ex orci antro mortales extraxit Salvator.
Sapiens ſapientum eſt conſilium.
Sapientes occultant proprias noxas. *Eurip.*
Sapiens bona ſua ſecum fert. *Bias.*

HRingilla, paſſer, rubreta, luteola, & parus vermiculos petunt. *Ariſt.*
Spongia ad ſe trahit aquam.
Guttas pluviæ quis numeret? *Sir.1.2.*
Cibum piſcium non concreſcere ſolet. *Ariſt.*
Ergè quæ juſta ſunt curare. *Plato.*
Rectoris gaudium mutat triſtitia.
Herilem agrum non decet colere. *Idem.*
Os juſti diſtillat ſapientiam. *Pr.10.32*
Perſutus vir aliud occultat animo, aliud verò loquitur. *V. V.*
Mimicus viri indicat ea quæ in ipſo.

CEN-

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιγ'.

Δεκας ά.
Γελῶ σύγελω ὄρη, μιῶνις λύσαν.
Στεῖραις χὴ σεσαυνὴ ἐπ' ἀρεσσιῶ ἀμφ
πολλὰς σέλλη.
Στέρξε τέλω ἄλοχον.
Συμποσίῳ πρέπει ἡσυχία.
Σφάκῳ χὴ πήγανον σφακῆον ὐκ ἐξυσιάνη.
Σφῶι διὰ σωλιῶ ὐκ ἐρωεῖ.
Σφυρὰ κεῖνον μὴ κεαυεῖ, ἀλλὰ λίναν.
Σχίζων ξύλα κινδυνώδη ἐν αὐλοῖς.
Σχολαῖον χὴ γλανὸν κῦδ κυχεῖ.
Τὰ βλεφαρά σε νάετω δίκμα.

Δεκ. β'. ΤΑ ἔναιμα χὴ πεζὰ πάντα χὴ καθάδη χὴ ὀ
χορῆ.
Τάλαντον σε μὴ ὄρυπτε.
Τὰ τῆ λέοντ ὁτὰ ἔχῃ μυῆν μικρόν.
Τὰ νηρὰ φιλεῖ νῆπυα, χὴ τῇ φακῇ φέρεται.
Τὰ ἐύκυμα αὖ χαυῆ μολοσσὸς δυσπινής.
Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ὅτι τ γῆς.
Τὰ Κωπάεια ἐαδίει ἀπὸ τῆ ψυχέων πιπόνων
τ τεραπέζης.
Τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σάφιν σάφιν λέγε.
Τὰ ἴδια μελέδαινε.
Τὰς καμπύλας βακτηρίας ἀσαθυπῆν ἀμήχανα.

Δεκ. γ'. ΤΑς μελίσσας κατοὺς φυγαδεύει.
Τειρει στόμαχον τεῦθ.
Τιμέλλαν τηλόθι χὴ ὑπὸ τηδένων αἰσχύνω.
Τῆς ὥρας ὑπόλαυε, παρομιαζῆ ταχὺ πάντα.
Τὴν ἀκμὴν ἴσθ ὡς τὸ μάλιστα σημαίνει.
Τί κοινωνήσει χύτρα πρὸς λέβητα;

CENTURIA XIII.

DElitiæ tumultũ excitant, ira rabiem.
Aſpera & arcta ad virtutem via multos reprimit.
Ama tuam uxorem. *Phocyl.*
Convivio convenit tranquillitas. *Pind.*
Salvia & ruta gangrænã non ſanãt.
Cuneus per canalem non fluit.
Malleus lilium non perficiet, ſed linum.
Qui findit ligna vulnerabitur ab eis. *Eccl.*10.9
Segnem & inertem dedecus prehendit.
Palpebræ tuæ ſpectent juſta. *Pro.*4.25.

ANguine prædita & pedibus iter facientia & dormiunt & vigilant. *Ariſt.*
Talentum tuum nè defodias. *Mat.*25.
Oſſa leonis exiguam habent medullam. *Ariſt.*
Humida amat anas, & lenticulâ nutritur.
Vomita rurſus deglutit moloſſus ſordidus.
Superna curate, non terreſtria. *Col.* 3.2.
Catilli edunt de micis quæ cadunt de menſa. *Mat.*15.27

Ficus ficus, ligonem ligonem nomina. *Ariſtoph.*
Propria cures. *Bias.*
Oculos recurvos corrigere planè eſt impoſſibile. *Plut.*

APes fumus fugat. *Baſil.*
AAffligit ſtomachum loligo.
Vræ harmoniam procul etiam ſub toga audimus.
Celeritudine fruere, defloreſcunt citò omnia. *Epigram.*
Ætatem lanugo plerunque indicat.
Quid communicabit cacabus cum olla? *Syr.* 13.3.

Virtutem

Τῳ ἀργῷ ἐν τέχνῃ ἄσκῃ.
Τιμωρία παύει τ' ὀργῆς.
Τὸ ἀργεῖν καὶ σχολάζειν ἔστ' ἀπορεῖν.
Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νηφοντος, ὅτι τ' γλώσσης ὅτι μεθύει.

Δεκ. δ'.

Τὸ μὴ ἕνον πῦρ οὐκ ἔστι.
Τὸ ξυὸν μὴ σὺν μόνον λέγε.
Τὸ πολὺ κάλλος καὶ ἰόλων πολλῶν γέμει.
Τὸ πολυχρόνιον ἦθος ἀμήχανόν ὅτι θεραπεθῆναι.
Τὸ παρεῖσον περιπλεῖν ὁ ταχὺς ἀπράγησε.
Τῷ ἀργυρίῳ ἀπολαύσας πάντα.
Τῷ κολυμβῶντι αἱ μάραι εἰσὶ κόπαι.
Τῷ νέῳ ἄδυ νικᾶν ῥᾴδιον.
Τὸ ᾠδεῖον τοῦ ὠὸς ὅτι σοφὴ τοῖς νεοττοῖς.
Τὸν ξυνοντα ἀνιᾶν.

Δεκ. ε.

Τῶν ἀκουσίων ἁμαρτημάτων καταφυγὴ εἰσιν οἱ βωμοί.
Τῶν πλεόνων ἦθος νικᾷ.
Τοῖς διὰ τ' δόξης βαδίζουσιν ἀκολουθεῖ φόνος.
Τοὺς λυσιτελοῦντας πλεῖστοι παύουσι.
Τοὺς ζωφερωτέρους θεοὶ φιλοῦσι, καὶ συγγνώσι τοῦ κακοῦ.
Τότε ἄμεινον κύνες, ὅταν κολοιοὶ σιωπήσωσι.
Τείχεα φυκίοις βρέφος καὶ ὀστράκοις καὶ βορβόρῳ.
Τυραννος ἄσυλος καὶ ἀναιδίας κρείττων.
Τυφθὸς παραινῶν πάππου παρωτίζει.
Τυφομένῳ μελάθρῳ τοῦ πλησίον καὶ τὸ σὸν κινδυνεύει.

Δεκ. ς'.

Ὑβρεις φιλεῖ ὕβριν.
Ὑγρὸς ἥδονῃ βορβόρῳ, καὶ ὀπὶ φορυτῷ μαργαίνει.
Ὑλα σοὶ λύκοις οἷς ὁμιλεῖς.
Ὑννος ὕδωρ οὐκ ὕδει.
Ὑιὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα.
Ὑμεναίῳ κοσμεῖ ᾠδόν, χαίτη ἵππον.
Ὑπηρέτης πανδεκτὴς παίει καὶ κιλαφίζει.
Ὑπὸ γυναικὸς ἀρχεσθαι ὕβρεις ἀνδρεῖ ἐχάτη.

Ὑλη

Virtutem à juventute exerce. *Syneſ.*
Ultio ceſſare facit iram. *Ariſt.*
Ignaviam & otium ſequitur egeſtas. *Demoſth.*
Quod eſt in corde ſobrii, id in lingua eſt ebrii. *Plut.*

QUod non urit ignis non eſt.
Quod commune eſt nè tuum ſolum dicas.
Nimia pulcritudo vituperiis plena eſt. *Stob.*
Longam conſuetudinem ſanare impoſſibile. *Stob.*
Funiculus triplex difficile rumpitur. *Eccl.* 4. 12
Pecuniæ obediunt omnia. *Diod.*
Urinatori manus ſunt remi.
Nendo urbem ſuperare non facile eſt.
Albumen ovi cibus eſt pullis. *Ariſt.*
Fricantem refrica. *Adag.*

INvitorum peccatorum refugium ſunt altaria. *Thucyd.*
Plurimorum calculus vincit. *Adag.*
Illos qui per gloriam incedunt ſequitur odium. *Plut.*
Singultus ſternutamenta ſedant. *Ariſt.*
Probos Dii amant, malos autem odio perſequuntur. *Sophoc.*
Tum canent cygni, cùm graculi tacebunt. *Adag.*
Mulli veſcuntur & conchâ & cœno. *Ariſt.*
Tyrannus impius etiam inſontes occîdit.
Infans intuens papyrum pappa dicit.
Accensâ domo proximi tui & tua periclitatur.

INjuria procreat contumeliam. (ſaniunt. *Sophoc.*
Sues delectantur luto, & quiſquiliis voluptate in- *Democr.*
Ulula cum lupis cum quibus converſaris.
Equuleus vitrum non laudat.
Filius ſapiens lætificat patrem. *Pro.* 10. 1.
Barba ornat hircum, juba equum.
Famulus improbus percutitur, & colaphis afficitur.
A muliere imperari dedecus viro maximum. *Democ.*

Alti-

Ὑψος ὐρανῦ, καὶ πλάτος γῆς καὶ ἄβυσσον τίς ἐξιχνιάσει;
Φάλαινα βραγχία οὐκ ἔχει.

Δεκ. ζ'. Φαίης ὁ λαγὼς δυσυχεῖς ποιεῖ βίους.
Φάγε τὴν πορνείαν.
Φεῦγε τὴν τέρψιν διὰ τὴν θλῖψιν.
Φθείρουσιν ἤθη χρήθ' ὁμιλίαι κακαί.
Φρῶν οὐκ ἔχει φυλήδας.
Φλοιὸς φλοιὸς φλοιᾷ ἐν ἐλαιαΐῳ.
Φίλοιν βελτὺς βέλτιον.
Φόβος μνήμην ἐκπλήσσει.
Φωλεῖ χειμερινῆς ὥρας καὶ πέλαργος, καὶ κόκκυξ, καὶ χύτρα, καὶ κόρυδος.

Δεκ. η'. Φιλοτὴς ἑαυτὸν σκύφοις καὶ φιάλοις σκύλλει.
Χαίρει ὁ δῆμος κολακεύομενος.
Χαίρε μὴ χαιρόντων, καὶ κλαῖε μὴ κλαιόντων.
Χαλεπὸν μόχθον ἀγροὶ καὶ ἀγκοίνη χαλάσει.
Καλεπὸν χοείων κῦμα γεῦσαι.
Χὴρ Κύνες πάχνην ὡς πλατὺ δὴ γῆς, χθονὸς πέδον ὡς πελάνη.
Χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλος ὑπὸ δάκτυλον.
Χειμερινὸς μοῦσα, ἡ μέτρα ἀχώρητα ἐκμαίνει.

Χάλις καὶ χορδαὶ θυμὸν ὀδυνηφόρον τέρπουσι.
Χιτῶνα χλαῖναν ἢ κρυμὸς κλέπει.

Δεκ. θ'. Χρηστὸς πονηρῶς ὑπὸ τιθάσσευε λόγοις.
Χρεμετίζει πᾶλος ἵππου ἀκούσας.
Χειστὸν σκέπασμα τρόφεις τὰ, ἢ πλουτὸν τρίφειν.
Χρυσὸν ὑπὸ σῆς ὀδὲ κὶς δάκνει.
Χρυσὸς δ' ἀνοίγει πάντα, κ' αἴδλα πύλας.
Ψαμάθους τείχα ὑ τιμήεις.
Ψεύδει πολλάκις Ὠρίων καὶ ναύτας.
Ψαίσεα μὴ βάζειν τὰ δ' ἐπίτυμα πάντ' ἀγορεύει.

Ψιλόμυ

Altitudinẽ cœli & latitudinẽ terræ quis perveſtiget? *Sir.1.3.*
Balæna caret Branchiis. *Ariſt.*

PAlumbes cũ fatis bibit roſtrũ utrinque reſupinat. *Ariſt.*
Apparens lepus infelices facit greſſus. *Suid.*
Fugite ſcortationem. *1 Cor.6.18*
Fuge delectationem propter afflictionem. *Chryſ.*
Corrumpunt bonos mores colloquia prava. *1Co.15.33*
Rubeta non habet ſquamas.
Cortex fragilis putreſcit in palude limoſa.
Ebrioſus gravis poſt cibum dormitat.
Timor memoriam ſtupefacit. *Thucyd.*
Latet hyberno tempore & ciconia, & merula, & turtur, & alauda. *Ariſt.*

POtatores ſeipſos ſcyphis & pateris fatigant.
Gaudet populus adulationibus captus. *Æſchin.*
Gaudete cum gaudentibus, & flete cum flentibus. *Ro.12.14*
Moleſtum laborem palma & ulna recuſant.
Difficile eſt edulia ſuavia canem guſtare. *Theocr.*
Effundit Dominus pruinam tanquam ſal ſuper terram, nivem ſpargit ut volucres. *Sir.43.23*
Manus manum lavat, digitúſque digitum. *Men.*
Chirurgus linteamento vulnerario, nõ licio ulcus in capite abſtergit.
Chelys & fides animum doloribus irretitũ oblectant.
Tunicam lænámque nix vocat.

BOnus mãlis non vulneratur verbis. *Adag.*
Hinnit pullus equâ abſente.
Chriſtum tegis aliſque pauperem alens. *Naz.*
Aurum neque tinea neque coſſus rodit. *Sapphus.*
Aurum aperit omnia, & inferni portas. *Men.*
Forcipe pilum non reſecabis.
Fallit ſæpe Orion nautas.
Mendacia nè dixeris, ſed vera omnia loquere. *Phocyl.*

Oſſa

Ψιλύμβρα τὰ ὀσᾶ σὺν ὑμῖν σφακελίζει.
Ψιχὰς ἄρτων παρέσιτος ἐλευθερίαν πωλεῖ.

Δεκ. ί. Ψόλος μελίπτας σοβεῖ, πίτυλος δ' ἰχθύας.
Ψύχει ἡδέως σῶμα φίθυρος.
Ψωλὸς ὁ φάγε) υἱῶν κρέας.
Ψῶρα, λιχλιῶ κὴ λέπρᾳ σιφλόυσι χρῶτα.
Ψῦλ νεοπόδιε ὅπῃ πέτρας ἀφορμάτοις.
Ω ἁπλοὶ λίαν ἐστε θεὸν, κὴ λαΐον ἔσαι.
Ὡς λύκος ἄρνα φιλεῖ.
Ὡς φῶς κλέπτων ἔκραξεν.
Ὥσπερ τὼ κόνιν νότος, ὕτω κὴ φλαύρους ξυφὴ κόσχ
Ὥσπερ τὸ λαγεῖν τὸ ἀνθρώπου ἴδιόν ὅτι, ὕτω τὸ μυ
τὸ βούς.

Τέλος τοῦ δευτέρου μέρους.

Oſſa ſuis ſpoliata membranis ſiderantur. *Ariſt.*
Fruſto panis paraſitus libertatem vendit.

FUmus apes abigit, ſtrepitus aquæ piſces.
Frigefacit ſuaviter corpus ſuſurrus.
Apella non edit carnem ſuillam.
Scabies, lichen & lepra deformem reddunt cutem.
Vultur nidulatur in rupibus excelſiſſimis. *Ariſt.*
O mortales placate Deum, & meliùs ſe res habebit!
Ut lupus ovem amat. *Plato.*
Sicut fur furans clamitavit. *Adag.*
Sicut pulverem Notus, ſic improbos luxuries gyrat.
Quemadmodum loqui proprium hominis eſt, ità mugire bovis.

Finis Partis ſecundæ.

Siracid. 1. 12.

Φόβος Κυρίου τέρψει καρδίαν, καὶ δώσει εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καὶ μακροημέρευσιν.

Timor Domini delectat cor, ac lætitiam gaudium, vitâmque longam impertit.

1 *Tim.* 4. 8.

Ἡ Εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν, καὶ τῆς μελλούσης.

Pietas ad omnia utilis est, ut quæ promissionem habeat vitæ præsentis ac futuræ.

Gregorius.

Εὐσέβεια ἀρχὴ καὶ τελὸς πασῶν τῶν ἀρετῶν ἐστι.

Pietas omnium Virtutum principium & finis est.

PARS

PARS TERTIA
HUJUS
ENCHIRIDII
COMPLECTITUR
Quingentas Sententias GRÆCAS.
SERIE
Alphabeticâ digeſtas;

In quibus

Præter NOMINA & Particulas Indeclinabiles, etiam Verba, cùm Regularia, tum Irregularia & Defectiva promiſcuè occurrunt.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ
τῆς Ἑλλάδος Φωνῆς.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιδ'.

Δεκὰς ά. Α'ζην δεῖ, ὃν βάσαν☞ τὸ ᾄδυ πίζη.

Ἄβαρ☞ καὶ ἀμάεας ποθῦσιν ἀβεσί.
Ἀγλαεσι ἀγῶσι καὶ ἀγάλλον☞ ἰδῆς πομπάς.
Ἄγυιαν εἰς φάυγετω, νικᾷ γὰ ἕνα τύρβη.
Ἀγὼν ὁ δέχε☞ σκήψεις.
Ἀγχι θινὸς λέμβ☞ θέοιλο.
Ἀεὶ γέροντι νέαν ὀπιβάλλει κόρῃ..
Ἀγη☞ ἀγλιθες, ἄβρωια, ἀβερέτανον καὶ ἀλαεικὲν ὁ φέρ
Ἀεὶ κολοιὸς πρὸς κολοιὸν ἰζάνει.
Ἀδιδηείπλως προσδόκεθε.

Δεκ. β'. Α'γκυλισὴς αἰγάνεον παλαχόσε ἀνακεφαύῃ.
Ἀδελφοὶ ὁμόδελφοι ἔσωθ' ὁμόψυχοι.
Ἀθάρη ἀδινὴ ἀδένα ἀτᾷ.
Ἀθρόα χάλαζα ἐδαφίζει ἀθέρας.
Ἀεὶ ἰλίῳ κακά.
Αἱ ἐλπίδες βόσκεσι φυλάδας.
Αἰδὼς τὸν ἄπορεας μέγα σίνε☞ ἠδ' ὀνίνησι.
Αἰονῶν ἐλαίῳ κόλχικον ἐν κολωνοῖς ἄσυλα ἀναπ
μώμαλα ποιεῖ.
Αἴξ ὅπου τέτοκεν, ἔειρ☞ δ' ὅθι δώμαλα παίζει.
Αἶσα αἰτήμαλα καὶ ἀπλὰς φαυλίζει.

Αἰωνοπλ

MANUALE
Linguæ Græcæ.

CENTURIA XIV.

EXhalare oportet eum quem tormentũ mortis premit. (tuli.
Placentã & ſimilam appetunt delica-
Tabellarii mirantur & exultant videntes pompas.
ultitudinem unus fugito, vincit enim unum turba.
ertamen non accipit excuſationem. *Plato.*
rope littus lembus currat.
mper ſeni juvenculam ſubjice puellam. *Diog.*
itex alliorũ capita, mora, abrotanum & agaricũ non
mper graculus graculo aſſidet. (fert. *Diogen.*
deſinenter orate. *1 Th. 5. 7.*

Aculator jaculum quoquoverſus vibrat.
Fratres uterini ſunto concordes.
ls denſa tonſillam lædit.
pentina grando proſternit ariſtas.
mper Ilio mala ſunt. *Athen.*
es alunt exules. *Eurip.*
dor viros valdè & lædit & juvat. *Heſiod.*
Spergens oleo colchicum in vallibus nefarios
ſumptus facit.
pra nondum peperit, hœdus autem ludit in tectis. *Zenod.*
rca petitiones & mìnas parvi facit.

Δεκ. γ'. Ἀκατονόητες ἐκ αἰσθάνονται ψύχος.
Αἱρεθώτερόν ἐστιν εἶναι ψεῦδος ἢ ψεῦδον ἢ ῥαδ
Αἰσχρόν τοι δυσερὸν τ' ὠμὸν κενεόν τ' ἐέδος.
Ἄκμων μέγιστος ὑ φοβεῖται φόφους.
Ἄκρον λάβε καὶ μέσον ἕξεις.
Ἄλλα καὶ πράσσειν μὴ παραβαίνειν.
Ἀλιδὺς πλησεὶς νόον οἶσι.
Ἀλλᾶντος ἀολλέος ὑ γλίσχει ὁ ἀθεσπὶς ἔραννος.
Ἄλλοι μὲν σπείρουσι, ἄλλοι δ' ἀμήσουσιν.
Ἄλως γίνεται περὶ τὰ λαμπρὰ σπὶς ἄστρων.

Δεκ. δ'. Ἄλλο γλαυξ, ἄλλο ἀηδὼν, ἄλλο κορώνη φθέγγε
Ἀλόη ἐν τούτοις ἀλεσῖς ἄλφει, ἀμανίτης ἐν ἀλ
σκιαρῷ.
Ἀμνίον ἰὼ ἀγλεῖον εἰς ὃ σπὶ ἱερείων αἷμα ἐδέχο
Ἀμφισβητοῦντες καὶ ἀλιόντες ἀμυητορές εἰσι χειρο
Ἂν χωλῷ παροικήσῃς ὑποσκάζειν μαθήσεις.
Ἀναγάλλις, ἀνάγυρος, ἄσαρον, ἄερον, ἀσπαείρ
ἀερακίδον ἀχῶρα ἐκ ἰάσον.
Ἀνακλῶντος ἐυδόντος λέως φρυάσσει.
Ἀνασὰς ἐξ ἐυνῆς σωλαρίσσειν τὰ σρώμματα.
Ἀνδάνουσι λαλοῦντες ἐλκωμιάζοντα.
Ἀνέχου καὶ ἀπέχου.

Δεκ. ε'. Ἀναείτης ἐν ἀιδήρῳ ὄρυς ἀνέδλιν ἄνηθον ἐδίε
Ἀνδρῶν ἀείσων πᾶσα γαρσαίρει πόλις.
Ἀνθρώπων ἄψυχος ἐπὶ χθονὶ γείνεται ἄδεις.
Ἀνήλιος ἦμος πρὸς τὸ πῦρ ἵπτασ ἐυσανωδὶ
ἐυήτριον χισσὰ ἀποτίθεται.
Ἁπλοῦν ὑ γίνεται ἀνὰ ἅπας.
Ἀπομωσία ὠδάτου ἀμύμονος ἐπ' ὀχείδαλι πλ
Ἀποκέλλοντας νοσεῖν κέλευε. (ἰχ
Ἄρσην ὧν πολυίαζε τὴν Θεὸν καὶ παιάνιζε.

Ἀβ

IMpetu irruentes non ſentiunt frigus. (tum.
Eligibilius eſt eſſe glabrũ quàm blæſum & intor-
Eſt fœdum manſiſſe diu vacuúmque redîſſe. *Hom.*
Incus maxima non metuit ſtrepitus. *Adag.*
Summum cape & medium habebis. *Zenod.*
Salem & menſam non prætereas. *Orig.*
Piſcator ictus ſapit. (ſpernatur. *Sophoc.*
Lucanicam confertam non guſtabit, qui cœnam aſ-
Conſerit unus agrum, ſed fruges demetit alter. *Adag.*
Halo [*area*] fit circa ſplendida aſtra. *Ariſt.*

ALiud noctua, aliud luſcinia, aliud cornix loquitur. *Suid.*
Aloë in locis tepidis invenitur, fungus in loco umbroſo. (cipiebant.
Amnium erat vas in quod victimarum ſanguinẽ ex- *Euſt.*
Dubitantes & anxii auxiliatores ſunt peſſimi.
Si juxta claudum habitaveris, ſubclaudicare diſces. *Plut.*
Anagallis, anagyrus, aſarum, arum, aparine & atramentum ſutorium ulcus in capite non ſanant.
Rege dormiente populi ferociunt.
Reſurgens è lecto concute ſtragula. *Adag.*
Placida loquentes laudantur.
Suſtine & abſtine. *Epict.*

COchlea in cacumine montis impunè anethum
Viris optimis tota ſplendet urbs. (comedit. *Cratinus.*
Hominum nemo ſuper terram eſt inculpatus. *Theog.*
Diſcalceatus quando igni aſſidet fimbriatam & eleganter textam tunicam deponit.
Rheda non fit abſque labore.
Abjuratio contribulis inculpati in pulpito multùm
Deflectentes à via recta redire jube. (valet.
Infortunatus cùm ſis Deum ſuppliciter adora & acclama.

Ἀεργὰ ἀοργὴ ὐκ ἔστι ὑποδοχὴ ἄοργος καὶ ἀοργήτου.
Ἄεργος καὶ ἐλεγεῖ φυζύλους ἀεργάσι.

Δεκ. ε'. Ἄριλος ἴνδι ἀκῆς ὐδὲν ὠφελεῖ.
Ἀρίυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κεραΐσεις.
Ἀρρίχος καὶ κόφινος ἀναρλαίονται ἐν μαγφείῳ.
Ἄρλαμος ἀρλεμὴς καὶ ἄρλις παρυλίκα ἀρτήσει ἀρλόκρεας.
Ἀρλέμων ὁ γίνεται ἐξ ἀκρέμονος.
Ἄρλος ἐκ κείμνα ὀλίγλω τέρψιν ἔχει.
Ἀσαίμιθος ὐχ ἁρμόζει ἀρῴμασι.
Ἀσκάλαφος, ἀπάικας, καὶ ἀσκαγώπας ἀσιφάκους ὑπὸ ἀσίνης ζητᾶσι.
Ἀσπάζεσθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ.
Ἀθμαλικοὶ δυσκόλως ἄεσι.

Δεκ. ζ'. Ἄσταχος ἀστὸν διάπλων ἀτύζει κρέμυας.
Ἀσφαπὴ ἐξέρχομαι ἀπὸ ἀναλολῶν φαίνεται ἐκ δυσμῶν.
Ἀσφόδγος, βάκκαεις καὶ βαμωλὴ ἄχος ὐκ ἀτέμεσι.
Ἀχάλλων εἰς πότε κινύρεται καὶ θρυλλίζει.
Ἄπα ὐκ ἔδει ἀπαρέγυς.
Ἀπέλαβος αὖ ἄπει λιῖκα ἀπαγλὼ ἄπεσι.
Αὐδλὼ μῆλον ὠμὸν καὶ ἀωρον δηλεῖ.
Αὐτὴ τί χλωρεῖς δακρύοις τέγγεις κόρας;
Αὐτομάτως ὁ Θεὸς ἀνίησι τὰ ἀγαθά.
Ἀφελεῖς μέλεος καὶ μῶλις μέμφονται.

Δεκ. η'. Ἄωτον ἐν ὡρασιαῖς θριῶν ἀμήσει.
Ἀχδοὶς, ἀπαίρεται, ἄχδηλος καὶ ἀπάλαιος ὐκ ἔχουσιν ἄσφηλον.
Ἄφενος καὶ βαμβαίνοντας ποιεῖ αὐχμηλικούς.
Βακχαζόντες ἐπὶ τὸ πολὺ λαρυγίζουσι.
Βάβαχος βεπίπωυς πρᾶξ βεβαχὼς ἐν τίφει ἀνὰ μέσον φιλίδων.

Βαύκηλος

Anguſta arca non eſt receptaculum enſis & lori.
Strepitus armorum & acclamatio bellica timidos perterrent.

SCalprum abſque acrimonia nihil prodeſt.
Argenteis pugna telis ac omnia vinces. *Suid.*
Cophinus & corbis ſuſpenduntur in coquina.
Coquus incolumis & perfectus illicò apparabit artocreas.
Velum non fit ex ramo.
Panis ex farina craſſiori exiguam delectationem habet.
Pelvis non quadrat aromatibus.
Aſcalaphus, attagen & gallinago locuſtas ſub aſine quærunt.
Salutate vos invicem cum oſculo ſancto. *Rom.16.16*
Aſthmatici difficulter reſpirant.

AStacus propè profiliens terret piſciculos.
Fulgur exiens ab Oriente apparet uſque in Occidentem. *Mat.24. 27.*
Aſphodelus, bacchar & marrubium nigrum dolorem non auferunt.
Mœrens interdum lamentatur & murmurat.
Pater non edit hectas.
Bruchus rurſum profilit quando attagen abeſt.
Vocem pomum crudum & immaturum lædit.
Ipſa quid pallidis lacrymis pupillas madefacis? *Eurip.*
Ultrò Deus ſuppeditat bona. *Xiphil.*
Frugales ſtultus & diſſolutus vituperat.

FLos in hortorum areis luctum abolet.
Populus alba, aſparagus, ſpina & aſpalathus bitumen non habent.
Divitiæ faciunt etiam balbutientes jactabundos.
Bacchantes plerunque vociferantur.
Rana clamoſa coax crepat in palude inter cannas.

Deli-

Βαύκηθ βεῦλθ, βάρβιλον κ̀ βικίον ὁ βηβίδα φιλεῖ.
Βέβαιον ὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν.
Βέλτιον ὀπὶ ξυρᾶ ἢ ὄγκᾳ βαίνειν.
Βὴξ καλαῤῥέουθ γίνεθ φλέγμαθ.
Βλεννὸς ἄβλαυθ βολβὸν βύλεθ, ὁ βλίτον.

Δεκ. θ'. Βλιχρὸς παίρειν κ̀ βινεῖν ὁ δωῦαθ.
Βλώσκωθ τᾷ κινδωῦ τὸ γηθεῖν ὄλλυθ.
Βονάσῳ κεραλοφόρῳ βορᾷ ὐκ εἰσὶ βεβρώσες κ̀ βέβιω
Βορβόρῳ ὕδωρ μιαίνων ἔσοθ' ὑρήσεις πότον.
Βρέζει καὶκαβθ, βρέζει φιλία.
Γαγάτης κ̀ γαλγίτης γάγγρηναν ὐκ ὠθέσι.
Γαλγαλίον ἔρνθ θάλλον ὐκ ἀκεῖθ.
Γαῖσον θέβη μὴ ἔμβαλε.
Γέλυη ὑπὸ γείσῳ ὁ διαίνεθ.
Γελῶν ληκεῖ βᾶ κ̀ ἃ ἃ ἃ, θαυμάζων ἀπαλὰ κ̀ βαβαί.

Δεκ. ί. ΓΕ'ῤῥον ἰξύας θεμένει.
Γίνεσθε φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, κ̀ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί.
Γίνε ὀρφανοῖς ὡς παλήρ.
Γλαμώδης λίγδλω διαγινώσκει τ̀ λαμπὸν κ̀ τ̀ λιῶθ.
Γραβίν ὁ δεῖθ βείωθ, ἔτε χιλιβάνλων.
Γρύθ γρύσον ἐυείσκει, κώμαξ κώμακα, δαίδηθ δαίδαλον.
Γυμνὸς μαχ'ης γύειν ἐν γυδηῷ γυρδῶν γαειᾶθ.
Δαὴρ δαπάλης ἐν δαπέδῳ δαρθάνει.
Δίδονται κ̀ κακοῖς ἄγαθ.
Δαλισμὸν εἵλωθ Ἑλένη ἕνδον ἐχθραίνει.

Delicatulus veſtem purpuream, barbitū & urceolum, non carceres amat.
Firmum nihil in vita videtur eſſe. *Eurip.*
Melius eſt ſuper novacula quàm faſtu ingredi. *Theocr.*
Tuſſis fit deſtillante pituitâ. *Ariſt.*
Ignavus nudipes bulbum vult, non blitum.

DEbilis ſternutare & coire nequit.
Adveniente periculo gaudium perit.
Bonaſi cornigeri pabulū non ſunt piſces & concha.
Cœno aquam turbans nunquam invenies potum. *Iſocr.*
Fervet olla, fervet amicitia. *Adag.*
Gagates & gangites gangrænam non pellunt.
Nervi contortionem planta virens non ſanat. *Adag.*
Gæſum fiſcellæ nè immittas.
Sarcina variarū merciū ſub ſubgrundio non madefit.
Ridens ſonat *ba* & *ha ha he*, mirabundus *atat* & *papæ*.

SCutum lumbos quaſſat.
Eſtote prudentes veluti ſerpentes, & ſimplices ſicut columbæ. *Mat.* 10. 16.
Eſtote pupillis ut pater. *Sir.* 4. 10.
Lippus ſtrictim diſcernit lacum torcularii preli à lanâ.
Ligno fulgente non indiget echinus, neq; tripodum.
Fatuus fatuum invenit, nugator nugatorem, artifex artificem.
Curvus piſtor pollen in vola gyrans ſubſannatur.
Levir atrox in pavimento dormit.
Contigit etiam ignavis præda. *Suid.*
Odioſam repetitionem Heli Helena intus odit.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιέ.

Δεκὰς ά.

Α'φνης ϗ κίπλ ἄνθ☉ ξανθός ὄζι.
Δεῖ μάλιστα τὸ μικρὸν φυλάττειν.
Δεῖ κώπλιν ἐλαιώδειν μαθόντα.
Δεῖ συμπαίζειν τοῖς φίλοις, ἀλλὰ μέχρι βαμῦ.
Δεῖ πῶ Θεῶ θαρρεῖν ϗ τοῖς ἐκείνε πεπλησίοις πιστεύειν.
Δειπάζων δεῦκ☉ αἰθάνεται.
Δεννάζὸς ϗ ὲν δεμνίῳ ὐκ ἐλιττύει.
Δέχεται ϗ βῶλον ἀλήτης.
Δήκλης ἔχει σκύτ☉ παραπαιόμφον κύων.
Διὰ τ ἀκλῆς κῆτ☉ κυρῖῳ λαίζεις ὐχ' ἅπαντός ὄζι.

Δεκ. ϛ'.

Διὰ ϗ μαχαιρῶν ϗ πυρὸς ῥίπτειν δεῖ.
Διδάσκ ϗ ἱέρακ νόσια ἀπτῦ.
Δίνη ῥοφήσ ἀπόνδυλον δικόμφων ταχέως.
Διπλᾶν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γεγιμμένα.
Δοκάζειν ὐ δισάζειν δεῖ.
Δόδρα δοθιλῶα κοιμίζει.
Δὸς μοὶ τ σήμερον ϗ λάβε τ αὔριον.
Δότε μέθυ τοῖς ὲν λυπαῖς.
Διφῶντες ὲν ὠκεανῷ λπίδια ἀκάτυ χρῶν☉.
Δραχμὶν χρυσᾶ μᾶλλον βυλόμθα ἢ μνᾶν φιμμύθ.

Δεκ. γ'.

Ἔβδομὰς ϗ ἔννα☉ οἰχόμφι☉ ὐκ ἔσαι νόσιμ☉.
Ἐδίδαξά σε κυβιστᾶν, ϗ σὺ βαθύσαι με ζητεῖς.
Ἔγνωκε τὴς τῆρα, ϗ φῶς φῶτα.
Εἶτα ὲ εἰαμυῆ ὐκ εἴθαρ ἀναίνε☉.
Εἰλώτυς ἔκπλ☉ ἔνδυο ϗ ἐνδικέως φθάνει.
Εἰνάτης ἐλδομθὼν εἰρ☉ εἰρονείαν ὐκ εἴρει.
Ἐκ κολοβῶν κολοβὰ γίνοναι.
Ἐκ κόμμι, ῥητίνης, κοντίλης ϗ κιχώρης ὐ γίνε☉ κολλύριον.

Ἔκας☉

CENTURIA XV.

LAuri & hederæ flos flavus eſt.
Oportet maximè parvum cuſtodire. *Ariſt.*
Oportet remum ducere qui didicit. *Athen.*
Oportet commodare amicis, ſed uſque ad aram. *Plut.*
Oportet Deo confidere & illius gubernaculis niti. *Gel.*
Bibens dulcedinem ſentit. *Theodor.*
Contumeliis obnoxius in lecto non quieſcit.
Accipit & glebam erro.
Mordax habet cutem laceratam canis. *Adag.*
In litore cetum naſsâ capere non eſt cujuſlibet.

PE'rque enſes pérque ignem erumpere oportet. *Diog.*
Docet etiam accipiter pullos ſuos.
Vortex ſorbet ſpondylum dejectum celeriter.
Duplum vident qui didicerunt literas. *Polyb.*
Exſpectare, non dubitare oportet.
Dodra furunculum ſedat.
Da mihi hodiè, & ſume tibi cras. *Chryſ.*
Date vinum iis qui ſunt in mœrore. *Pro. 31. 6.*
Quærentes in mari prædâ actuario navigio utuntur.
Drachmam auri malumus quàm minam ceruſſæ.

MEnſis & annus abiens non rediturus eſt.
Docui te natare, & tu me demergere quæris. *Adag.*
Cognovit beſtia beſtiam, vir virum. *Adag.*
Gramen in locis herboſis non ſtatim arefit.
Servus tacitus celeriter & diligenter antevertit.
Fratria cupiens lanam ironicam non dicit.
Ex mancis manca procreantur. (lyrium. *Ariſt.*
Ex gummi, reſina, cunila & cichorio non fit col-

Quilibet

Ἕκας ὃ ἐν ἰδίῳ ναίει λανθάνει.
Ἐκ πόρπης βᾶς, ἐξ ἵππαρις καβάλλης ἐυλύτης γένεσθαι.

Δεκ. δ'. Ἐκ σχίλλης ῥόδον ἃ φύεται.
Ἐκ Διὸς ὀνύχων τ' λέοντα
Ἐκ δ' ὄψεως αἰθέσπα
Ἐκ τᾶς χαρπᾶς τὸ δένδρεον } γινώσκομαι.
Ἐκ τ' κλαμύδος σάχω
Ἐλέφας μῦαν ἃκ ἀλίσκεται.
Ἕλινος ἐν ἐλεῷ ἃκ ἔυει.
Ἕλμινθες γεννᾶνται ἐν τῇ χθονί.
Ἐν δρυμῷ θείλαξ μόλις ἐυρίσκεται.
Ἐμπᾶτα ἐμπαὰς ἰῷ φάσμα διαβολικόν.

Δεκ. ἑ. Ἐν γένυα γεγώνασι, ἃ γαίασι.
Ἐν θεάτρῳ ἰσχίονες φθειθῆναι.
Ἐν κυπαρίσσῳ κωδεία ς κ' κυλίνδες ἃκ' ἐυρήσεις.
Ἐν νήσῳ νῆσαι τεσσάρασι.
Ἐν σίμβλῳ τιθαιβάσασι μέλισσαι.
Ἐν σαδίῳ σωτηρίας λοίδι κ' πρῶτος ἐν βερβερικῷ λήψονται.
Ἐξ ἀνόμων ἐξελάσεται πλημμέλεια.
Ἔξεσι τοῖς πάντασι κλῆσις ποιεῖν, ἃ σαβάζειν.
Ἐπιμὶξ δέ τε μαίνεται Ἄρης.
Ἐπισφαγὲς μαινομβρῷ δοῦναι μάχαιραν.

Δεκ. ς'. Ἔρριθος ὠπὸς ἐναργὲς εὐδοτίας τέρας.
Ἔρμησι ἐν μεγάλοις πᾶσιν ἁδεῖν χλεπτόν.

Ἐεννυὸς αἰνὴ θαλυὶ ἐν κόλπῳ βόει.
Ἐρρώσος ἀτημελῶς ἀλωὰν ἐκπονεῖ.
Ἔτος φέρει ἃχὶ ἄρυρα.
Εὐλήρων ἀγωγῆς χλωμυφῶν πομπεία τέλλει.
Ζακελτίδας σομφᾶς κ' σπιλάδας σκίγλος ἀναβάλλει.
Ζήλε τ' ἐσθλὸν ἄνδρα κ' τ' σώφρονα.

Ζιζάνιον

Quilibet in propria pelle latitat.
Ex vitulo bos fit, ex equuleo caballus habenis du-(ctilis.

EX ſquilla roſa non naſcitur. *Theocr.*
Ex unguibus leonem } cognoſcimus: *Lucian.*
Ex vultu æthiopem } *Adag.*
Ex fructu arborem } *Mat. 7.6.*
Ex culmo ſpinam } *Lucian.*
Elephas muſcam non captat. *Lucian.*
Ramus in menſa coquinaria non urit.
Lumbrici gignuntur in nive.
In querceto lactuca vix reperitur.
Empuſa omnino erat ſpectrum Diabolicum.

IN gehenna vociferantur, non gloriantur.
In theatro hiſtriones circumcurrunt.
In cupreſſo capita papaveris & flores mali Punici nõ (invenies.
In inſula anates nidulantur.
In alveari mellificant apes.
In ſtadio ſalutis ultimus & primus unum accipient præmium.
Ab impiis egreditur impietas. 1 *Sa.* 14.34
Licet ſabbatis beneficio afficere, non bacchari. *Mat.* 12.12
Permixtim ſævit Mars. *Hom.*
Periculoſum inſano dare gladium. *Iamb.*

RUbor vultûs clarum pudoris ſignum eſt.
In rebus magnis adminiſtrandis difficile omnibus placere. *Plut.*
Furia horribilis damnum in ſinu paſcit.
Aper inornatè vineam excolit.
Annus producit non arvum. *Adag.*
Habenis diſciplinæ laxatis malitia oritur.
Rapa ſpongioſa & maculoſa ſcingus reſpuit.
Imitare bonum virum & ſapientem. *Men.*

Zizania

Ζιζάνιον ἀνὰ μέσον τῦ σίτυ.
Ζέφυρος πρὸς τ δείλλω πνεῖ.

Δεκ. ζ'. Ἡ Ἀρετὴ βαίνει διὰ μόχθων.
Ἡ δεῖ σιωπᾶν, ἢ λέγειν ἀμείνονα.
Ἥκα ἄρδη ἀμάρα ἤπειρον.
Ἡ χαεις ἀλλάξαι τ φύσιν ὁ δυὰς.
Ἡλίθιος ἀλφαίζων κὴ ἄτη λύρας κελάδυ ἄλλέλαι.
Ἧξον, ἤδιον, πείαπον κὴ διδύμες ἐπισκέπειν δεῖ.
Θάλασσα ἔχει νόμον τ βίαν.
Θαμία κὴ κύαθος τὰ ὑπώπια παύει.
Θεὸς κὴ τὸ γελᾶν κὴ τὸ κλαίειν δίδωσι.
Θεὸν σέβυ, γονεῖς αἴδυ.

Δεκ. ή. Θεῦ θέλοντος κᾶν ὀπὶ ῥιπὸς πλέσει.
Θερέπαινα σαίρει σοὺν κὴ ᾠόν.

Θεμέλιον θέμιδος ἐν Ἀκαδημίαις κεῖ.
Θέσπιν, ἐπιδήσον θῆτα Κύειος τιμᾷ.
Θίασον γίγγρας ἐκ ἐρηδυάει.
Θύρα εἰλεῖται πρὸ θαιρόν.
Ἰάπυξ ἐν Ἰδᾳ κὴ Θάσῳ Ἰωνίᾳ ὁ πνεῖ.
Ἴγδλω ἐν πυθμένι ναὸς μάεις.
Ἴδηεις, ἰπλὶς κὴ ἰασιώνη ἐκ ἔσιν ἔδεσμα ἴδιος.
Ἴδισπος κὴ ἰὸν ἡδεῖα ἰόρκοις βορᾷ.

Δεκ. θ'. Ἵκτὶν κὴ ἰκλὶς ἰμείρυσι κάδλω, ὁ κρέμβυλον.

Ἴθι πρὸς τ μύρμηκα ὦ ὀκνηρέ.
Ἱκέτιν θλιβόμενον μὴ ἀπαναίνυ.
Ἰξ ψιθίαν κὶς κεῖθλω, ψλὼ ἐεινεὸν, κεγλώνη ἐλαίαν ἴσ[illegible]
Ἰξὲς φδλῶν βρόχω ἔκυρσα.
Ἰὸς πέφυκεν ἀπίδος κακὴ γωνή.
Ἱππάδις ἱππάδιεν ἐδάη, κὴ ἀοιδὸς ἀείδειν.
Ἱππακόμος καβάλλω σλεγγίζων ποππύζει.
Ἶεις ὁ γίνεδαι πρὸ μεσημβείαν.

Ἰδιώτης

Zizania inter medium triticum. *Mat.13.25*
Zephyrus circa Veſperam flat. *Ariſt.*

VIrtus per laborem incedit. *Eurip.*
Aut oportet tacere, aut diſcere meliora. *Adag.*
Leniter irrigat aquæ-ductus terram.
Vertere naturam gratia nulla poteſt. (ſaltat. *Adag.*
Stultus exultabundè clamans etiam abſq; lyræ ſono
Imum ventrem, pubem, penem & teſtes operire
Mare legem habet neceſſitatem. (oportet. *Tatia:*
Thapſia & cyathus vibices diſcutiunt. *Ariſt.*
Deus & ridere & flere dat. *Sophoc.*
Deum cole, parentes venerare. *Ariſt.*

DEo volente vel vimine navigabis. *Pind.*
Ancilla ſcopis purgat porticum & ſuperiorem domûs partem.
Fundamentum juſtitiæ in Academiis poſitum eſt.
Vaticinum & utilem ſervum Dominus honorat.
Chorum bacchantium tibia flebilis non exhilarat.
Janua vertitur circa cardinem.
Iapyx in Ida & Thaſo & Ionia non flat.
Clavum in maris fundo quæras.
Iberis, iſatis & iaſone non eſt cibus ibidis.
Ibiſcus, violáque gratum capris eſt pabulum.

MIlvus & muſtela ſylveſtris deſiderant cibum, non crepitaculum.
Vade ad formicam ô piger. *Pro.6.6.*
Supplicem afflictum nè rejicias. *Sir.4.4.*
Ix vitem, *cis* hordeum, *pſin* caprificum, *crotone* oleam
Viſcum fugiens in laqueum incidi. (lædit. *Adag.*
Venenum eſt aſpidis mala mulier. *Men.*
Equus equitare novit, cantor cantare. *Neſtor.*
Equiſo caballum ſtrigillans ſibilat.
Iris non fit circa meridiem. *Ariſt.*

1490 Ἰδμιώτης ἱστάλω καὶ πάτῳ τῷ φερκὸς μεδημνέι.

Δεκ. ί. Ἵτηκὸς καὶ κακομήχανῳ θεωρὸς εἰκῇ κυδοιμὸν ἐρε
Ἱστεία τῷ χρόνῳ μάρλυς. (θίζει.
Ἵτις ἁμαξιεῖ, κεφαλῆς ἀσώτῳ, κράνεῳ καὶ κίννασι
πλασῇ μέλει.
Ἰχθὺς ἐκ κεφαλῆς ὄζειν ἄρχεῃ.
1495 Ἰχνεύμων θηρᾶσει φάλαγγας.
Καὶ μὴ κληθεῖσα ὀδοντάγγια ἰκνεῖῃ.
Καὶ φαύλοις κριθαῖς ἄσυ ἀγυιὰς οἴχει.
Καικίας καλχαίνει ἄρυραν παρδαλιᾶ.
Καιρωσὶς ἐμπαζεῖῃ ὀθόνιον, ἃ καρσίαν κρύπτα.
1500 Καλάσιρις, κρήδεμνον καὶ ζείρα ταρχᾶνας πρέπει.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ις'.

Δεκας α. Κάμηλος διὰ βυμαλιᾶς ῥαφίδος ἂν εἰσέρχεῃ
Κάμωλος εἰς πόλεμον ὁ ἀσπάνδης.
Κάνθαρος ἥδεῃ ὄνθῳ καὶ πατέῃθω.
Κἂν ἀνάσωσι τινες, ἃ δεῖ ἀμυνέσθαι ἀσπίσι.
1505 Κάμηλος κάπτασεν, ἃ καβαλίνῳ πιστεύσῃ.
Κάρπασος ἃ γίνεῃ ἐκ καρπησίου.
Κασάλοη μάχλος ἐκ ὁμόζυξ κηλίδας.
Κάσις κάσιν, κάννιν καὶ κάνδυν διακείνει.
(τα
Καλαθοφῶν ἀπὸ τῶν ἵππων ἔσοχον καὶ ἀσεβέλιν ἀπάρτ
1510 Κάσωρ, λάταξ, σαθέειον, σαλύειον, ἐνυδεὶς ζοφιὼ σί
λίμνας καὶ πολαμὸς ποιῆσι.

Δεκ. β'. Κέδρηλα καὶ κίσσαν ἴον γάεργον μόγις ἄρει.

Κελα

Iſthmi incola veſtem è pelle caprina & corium hinnuli magni æſtimat.

AUdax & doloſus ſpectator temere turbam irritat.
Hiſtoria eſt teſtis temporis.
Curvatura rotæ plauſtrario, crater luxurioſo, canabus & exemplar fictori curæ eſt.
Piſcis à capite fœtere incipit. *Æſchin.*
Ichneumon venatur phalangas. *Ariſt.*
Etiam non vocatus dolor dentium venit.
Et malis & bonis urbs vicos aperit.
Cæcias arefacit arvum humidum.
Textrix curat linteum, nõ obliquum radium texto-ris.
Tunica ad talos demiſſa, vitta & mitra exequias facientes decet.

CENTURIA XVI.

CAmelus per foramen acûs non ingreditur. *Luc.*18.25
Flectit interdum ſententiam curſor.
Cantharis delectatur fimo & ſtercore.
Etſi jubeant quidam, non oportet opem ferre lævis.
Inſtitor capparim, non calceamentum vendit.
Carpaſus non fit ex carpeſio.
Meretrix laſciva non abſtergit maculas.
Soror tapetem villoſum, ſtoream & candyn [*Indum Perſ.*] diſcernit. (fert.
Deſiliens de equo ephippium & ſellam ligneam auCaſtor, latax, ſatherium, ſatyrium, & lutra victum è lacubus & fluviis petunt. *Ariſt.*

DIuturnos dolores in membris & malaciam [*picam*] ſolum garum vix tollit.

Κελεὸς παρὰ πολεμὸν οἰκεῖ καὶ λόχμας, ὁ δὲ λιβυὸς πέτρας καὶ ὄρη.
Κέδρος καὶ κέδρωσις ἡ φέρει σύγχον.
Κεβεινόνης χαμαιλήθια ἀπ' ἐλθέλαι.
Κηλήτης ἔρρων κέπφον καὶ κῆφον ἡ φερακίζει.
Κῆρ μὲ ἐνίσλε κόμπος ἀλλ' ἡ λιμὸν ἐλεφαίρει.
Κηφῆνες κέντρον ἀπ' ἔχουσιν.
Κὴξ βεσχθίζει κάρπας.
Κληρὸς ἀγαθὸν μὴ ἔχων χθονὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαγον ἀλθαίζον.
Κέλιξ ἐπὶ τερπνῷ κοίλῳ ἡ πίει.

Δεκ. γ'. Κίμβηξ τεῦτλον ἀνὶ φθοΐδος ἐθίει.
Κίναδος κομψὸς τέρψει γωλέα.
Κίσσα κραῦρον ἐρείδειν ἀπ' ἐρείκειν δεῖ.
Κίρκος κινάβραν ἐπὶ κηθίῳ ἐθίει.
Κοκύαι ἐν κόπαις καὶ κραβάτοις ἐλωφάων.
Κόβαλος κοσκυλμάτια ἀνέδλυ ἀμφύει.
Κρίθη θεοσφεγμένη τῷ σώματι κνησᾶν αὐτὸ ποιεῖ.
Κνίδιον, κλεοανία καὶ σύρμαια ἐν κλιβάνῳ ἀπολλύουσι.
Κολοιὸς ἐν κλωβῷ κλώζει, ἡ κλώθει.
Κολύειν μᾶλλον κόμας, ἢ κομεῖν δεῖ ἄνδρα.

Δεκ. δ'. Κόναβος σαμβύκης καὶ παιδύρας φαιδρωτέρας.
Κόρις ἔχθ' ἐν κοσυφῇ κόπτης κυβασίαν.
Κόαυφος φιλεῖ κόψιχον, κάατα βασίλεαν.
Κοσμῶσι κορύσια κάχαι τε καὶ σίγλαι λυγιστικά.
Κόσυμβος σκληρὸς ἐπιζητεῖ σκληρὸν γόμφον.
Κότινος κράμβος καὶ σατερὸς ἡ φέρει ὀρεσθάμνους.
Κῶμι γίνεται ἐκ βωτὸς καὶ κάχευος.
Κυρδὸς κόννον καὶ κεφάλυλον ξυείῳ ἡ κοβύλει καὶ κάνλῳ ἀποξύει.
Κόχλαξ ὀχλαδόμβου μιαρὸς ἡ γίνεται.
Κύτισος ὁ ἀνθῶν ἡ συμφέρει.

Κρεῖττον

Colit galgulus fruteta & nemora, hœdus ſaxa & montes. *Ariſt.*
Cedrus & vitis alba non fert cucurbitam.
Cebriones caucalin non concupit.
Hernioſus ægrè incedens cepphum & cibum non capit.
Cor quidem aliquando crepitus, ſed non fames decipit.
Fuci aculeum non habent. *Ariſt.*
Laxus deglutit vermes.
Electus Diaconus dilectionem non habens, eſt tanquam æs non reſonans, aut cymbalum tinniens. 1 *Cor.* 13. 1
Ciliciâ oriundus ex poculo perforato non bibit.

PArcus betam pro placenta edit.
Vulpes vafer gaudet cavernâ.
Columnam aridam firmare, non frangere oportet.
Circus canum cibum è vaſculo edit.
Majores in cubilibus & grabbatis reſpirabant.
Blaterator nugas impudenter effundit.
Urtica admota corpori prurire illud facit. *Plato.*
Cnidion, helenium & paleæ in clibano pereunt.
Graculus in cavea graculatur, non net.
Reſecare potiùs comas, quàm nutrire oportet virum.

SOnitus ſambuci & panduræ exhilarat.
Galerita habet in vertice capitis criſtam.
Merula amat merulam, meretrix meretricem.
Ornant puellas flores purpurei & inaures agiles.
Nodus durus durum requirit cuneum.
Oleaſter aridus & putris non fert ſurculos.
Curmi fit ex hordeo madefacto & toſto.
Tonſor barbam & cincinnos novaculâ, non radulâ caſeariâ & conto abradit.
Lapis volutus muſcoſus non fit.
Cytiſus dum floret incommodus eſt. *Ariſt.*

Δεκ. έ. Κρεῖπόν ὅτι μεγαλόσωμον καὶ φοξὸν ἔξ), ἢ κυφὸν, μυλλὸν, κυλλὸν, σιμὸν, πλιλὸν, βλαισὸν καὶ γυόν.

Κρύτων κωφάλια ὁ κενῖεῖ.
Κράγγονες καὶ κύφαι ἐκ καρίδων γλυκέος εἰσι.
Κύαθον καὶ κωχώνιν ὁ πάνῖ' ἔχει ζῶα.

Κύων ὀσφρεινόμιν τῷ λαγῶ βαύζει.
Κύμινδις κύμινον ἐκ κυπάρε ἢ κυπέλλε ἐκ αὔνυ).
Κωβιοὶ γίγνον) πίονες ἐν τοῖς πολαμοῖς.
Λάγιν σεύγυλ καὶ γυμνὸς ἐκ ἀναίνε) βάλσαμον.
Λαμπάργω ἀδεῖ βλύζον κόνδυ λυαίω.
Λάκκ, κόρθις, καὶ κρωμαξ σεβιώτας εἰσι θεοβολή.

Δεκ. ς'. Λαμβάνει ἄδιν καὶ λαύρως ὁ μναόμν τῷ κρηγύε.
Λάτ λιγρῶδς λάσι ἐκ ἔσι.
Λάγν λαφυκῆς λάγανον, ἀβυρλάκιν, ἀδάρκιν, κωλιῶα, σίραιον καὶ ἄλλα βαγάλια λιχνεύει.
Λάμβανε καὶ βαλὼ θεᾷ οἰκέτ ευφρονέον.
Λεβηεὶς λάπην καὶ μάλιν ἐκ ἀποφέρει.
Λέγφν μ αἰχεῖν, καὶ σιωπῆσαι βαρύ.
Λέκιθ, λαθυρ, ὄλυρα καὶ ὄρυζα ὄσπρια εἰσι κλγά.
Λημνίσκ σέλμαί ὁ λάρκα κόσμ ὄζί.
Λησάρχ ὅπ τῷ προχῷ ευάνυγ ἐτάζε) καὶ βασανίζεται.
Λιμαίνονῖες λιλαίονῖαι κορεῖσθαι.

Δεκ. ζ'. Λίγις λιγὺς καὶ κυβηλισὴς λυδίζει, λεσβιάζει, καὶ συβαρίζει.
Λιμώττονῖες ἄριον ἐκ ἀκίζονῖαι.
Μαγνῆτις ἕλκ τ σίδηρον.
Μαικὸς κᾶν μάννον φέρει μακοᾶ.
Μᾶα μαζὸν μάλκιον ὑπὸ μαχάλης ὁ μασᾶται.
Μάγοι θεοδώρηκαν Χριστῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν.

Μανό-

PRæſtat longurionem & cilonem eſſe, quàm gibboſum, curvum, claudum, ſimum, calvum, valgum, aut mutilum.
Muſca canina animalia teſtis tecta non pungit.
Crangones & gibbæ è ſquillarum genere ſunt.
Podicem & coxendicis commiſſuram non omnia habent animalia. *Ariſt.*
Canis odorans leporem latrat. (capit.
Noctua cuminum ex vaſe concavo aut poculo non
Gobiones pingueſcunt in fluviis. *Ariſt.*
Lagena rotunda & concava non recuſat balſamum.
Guloſo placet manans poculum vino.
Foſſa, agger & acervus lapidum militibus ſunt propugnaculum.

ABundè & largiter accipit qui memor eſt bene-
Latus pingui ſimilis hirſutus non eſt. (ficii.
Libidinoſus helluo laganum, abyrtacem, ſalſuginem gelatam, pernam, ſapam & alia bellaria ligurit.
Accipe etiam conſilium à ſervo ſapiente. *Phocyl.*
Leberis pituitam & tuſſim jumentorum non aufert.
Dicere turpe eſt, ſilere grave.
Piſum, cicerula, ador & oryza legumina ſunt bona.
Lemniſcus coronæ non corbis ornamentum eſt.
Princeps latronum rotâ pulcram circumferentiam habente examinatur & torquetur.
Eſurientes cupiunt ſaturari.

LIgur argutus & improbus imitatur mores Lydorum, Leſbiorum & Sybaritarum.
Eſurientes panem non ſimulatè recuſant.
Magnes trahit ferrum. *Alex.*
Delirus licèt armillam gerat ſtultè ſe gerit.
Obſtetrix mammam frigidam ſub axilla non quærit.
Magi obtulerunt Chriſto dona, aurum, thus & myrrham.

Μαινόμεθα πάντες ὁπόταν ὀργιζώμεθα.
Μᾶλλον ἐθέλομεν ἐν θαλάμοις καὶ ἀσκάνταις ἡσυχίαν ἄγειν, ἢ ἐν ἠϊόσι.
Μανικώδης συμβουλὴ ἐραστοῦ.
Μαθὼν πολλὰ μεμαθὼς μωρός.

Δεκ. ή. Μάρτυσι μίσχοις κωμῳδεῖ.
Μηδέτι καὶ μηδὲν πάντα δικαίως.
Μέγιστα τὰ καρδίαν ἐσθίει καὶ ὀδὲν ὠφελεῖ.
Μέρμις καὶ μίσανθος (ὡμαλίζοντο) εἰς ἀγαθίδα.
Μέρμηκα μὲν φαγέμεν, πίδαν καὶ μυθολογεῦμεν.
Μὴ αἰσχρῶς σαλευίζειν καὶ ὁμαρτῆ οἰκεῖν δεῖ.
Μησαμὸν ἐπιχαλάζει καὶ ἐπηρέαζε.
Μὴ ἴδοι συμελαιολωτερος κοθόρνυς.
Μῆδοι ἐθρήσκευον Ἥραν, Ποσειδῶνα, Ἥφαιστον, Ἑστίαν, Φοῖβον καὶ πολλὰς ἄλλας θεάς.
Μήλιον λιμὸν ὁ παύει μέταξα.

Δεκ. θ'. Μὴ φράζε ἀπ' ἀρχῆς ἅπαξ ἐθέλεις, ἅπαξ ἁ πρέπει.
Μεροπῶν ἦ πανόλβιος ὅστις ἐτύχθη.
Μὴ βιάζου ῥοῦν πολαμεῖ.
Μὴ γίνου ναυθρὸς ἐν τοῖς ἔργοις σου.
Μὴ ἐπὶ ζέας μέθυ ζωρὸν γίνεται.
Μήτε χαίρων πολὺ τοῖσι κακοῖσι δέξαιο μελαίθροις.
Μιλίνος ἐγκέφαλον ἐλθὸς (ὠμὸς) ἔσθει.
Μία ὄσλινος κίνναν καὶ κρῆθμον χολὴ ἀνάπλει.
Μολοβάρῳ μυσῶν καὶ μυσείασις ὐκ ἄρεσε.

Μίδας ὁ ἐν κύβοις εὐβελόταλος.

Δεκ. ί. Μοιχὸς μυσὸς τηλοῦ μυχόν.
Μολοβρὸς πονηρὰ χέδροπα χαλεπαίνει.
Μυῦς καὶ ῥυὶς περδίκεσιν ἔτη.
Μίκκος μύωψ, οἶστρος καὶ ἐμπὶς ἔμπεσθεν ἔχουσι τὰ κέντρα.
Μυδάει μωλυζα κνεωμένη.
Μνάσιον ὅτι μέζον δυοῖν μεδίμναιν.

Μὴν

Sanimus omnes cum iraſcimur. *Philom.*
Salumus in thalamis & grabbatis quieſcere quàm in ſepulcris.
Furioſus terribilia eructat.
Fruſtrà multa reus prætendit.

CApiunt rejectamenta canes.
Cura & conſilium poſſunt omnia. *Periand.*
Solicitudo devorat cor & nihil prodeſt. *Sir.13.25*
Filum & funiculus conglomerantur in glomum.
Moderatè comede, bibe ac loquere. *Phocyl.*
Non turpiter prurire & ſimul coire decet.
Neminem irrideas, neque injuriâ afficias.
Nè ſis cothurno verſatilior. *Adag.*
Medi olim venerabantur Junonem, Neptunum, Vulcanum, Bellonam, Phœbum, & multos Deos alios.
Meliam famem non ſedat ſeritum.

NOn loquere in poſterũ quæ vis, ſed quæ decent.
Nullus mortalium ab omni parte beatus eſt. *Q.Calab.*
Nè vi cohibeas curſum fluminis. *Sir.4.29.*
Nè ſis ignavus in operibus tuis. —32.
Non ex ſpelta vinum merum fit.
Anum improbam tuis nunquam ædibus recipias. *V.C.*
Meninx cerebrum intus includit.
Unica ſcintilla anethum & cinnam ægrè accendit.
Molothuro caro fungoſa in ulcere & vitium oculi non tollitur.
Midas qui in teſſeris conſultor optimus. *Adag.*

MOechus deteſtandus quærit penetrale.
Paraſitus multa pedetentim nugatur.
Pilus & ruga produnt annos.
Muſca, tabanus, aſilus, & culex parte anteriori acu- *Ariſt.*
Putreſcit alli caput reſectum. (leos gerunt.
Mnaſium continet duos medimnos.

Num

Μῶν μωλυει μώλωπας μῶλυ;
Μορύαν δ' αἴτης κἂν μορόχθοις πάγῃ.
Ναρθάλιν λωίων χάρδοπος.
Ναῦς παλαιὰ πόντον ὐχὶ πλώσει.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιζ'.

Δεκὰς ά. Νεννὸν καὶ δεννὸν ὁ πρέπει νάβλιον καὶ ναῖειν
Νηπίοις ἐκ αἰζηοῖς καὶ γλυφίταις ἀθύροις
ἕξεσι.
Νιφὰς τακερὸς καὶ λίαδες γαῖαν ὑγραίνουσι.
Νεκύδαλος ἐν βόμβυκος γίνεται.
Νίγλαρος νεγάτεος παλαίει πιωθαυμένους.
Νῆφε καὶ μέμνησο ἀπιστεῖν.
Νῆς ἐμμένειν σὺς βιβρώσκων ὀσέα.
Ξένους πέμπειν μὴ παραδέγμενος ἰδών.
Ξίφος τιτρώσκει σῶμα, τὴν νεῦν λόγος.
Ὁ ἀπορῶν καὶ θαυμάζων οἴεται ἀγνοεῖν.

Δεκ. β'. Ὁ δύο πλῶκας διώκων ἑτέρου καταλαμβάνει.
Ὁ ὀρυάνων βόθρον πρὸ πλησίον ἐμπεσεῖται εἰς.
Ὁ πίθηκος ἐκ αὐθις ἁλίσκεται πάγῃ. (αὐλίς
Ὁ πηλὸς ἢ μὴ δαρῇ κέραμος ὐ γίνεται.
Ὁ πολὺ ἔχων πέπεται τίθησι κἂν λαχάνοις.
Ὁ φθόνος πρὸς τὸ ἔχοντα ἕρπει.
Ὃς μύειν ἐκ εἶδεν, ὐδὲ μέθυν καὶ αἰσυμνᾶσθαι.
Ὃς διάζεσθαι ὁ θέλει, λιτὸς δήσεται.
Ὃν φιλεῖ Θεὸς ἀποθνήσκει νέος.
Ὃν σορὸς ἀπὸ σωρῷ κρύπτει ἐκ ἔτι θρώπει καὶ πέτ
πάρδ.

Δεκ. γ'. Οἱ ἀείδοντες τὸ πλάδος γλίχονται.
Οἱ ἰξίαν ἔχοντες ἧπαρ φαλακροῦσι.

m lenit cicatrices moly?
datur turpiter amatus licèt morochthos habeat.
rdalo melior eſt mactra.
vis antiqua mare non tranſmeat.

CENTURIA XVII.

STolidum & maledicum non decent nabli-
um & odoramentum.
Infantibus, non adoleſcentibus & barba-
tis ludere licet.
x liquefacta & roris guttæ terram humectant.
cydalus ex bombyce gignitur. *Ariſt.*
uſcus novus allicit auſcultantes.
brius eſto & memento diffidere. *Epich.*
ns plena curis vermis devorans oſſa. *Naz.*
ſpites pauperes nè ſubterfugias cùm videris. *Men.*
adius vulnerat corpus, mentem ſermo.
bitans & admirans putat ſe ignorare. *Ariſt.*

QUos inſequens lepores neutrum capit. *Diog.*
Qui fodit foveam proximo, cadet in eam. *Pr.26.27*
mia non iterum capitur laqueo. *Diog.*
rum nî tundatur non fit urceus. *Adag:*
i multum habet piperis etiam oleribus admiſcet. *Adag.*
vidia ad habentem ſerpit. *Sophoc.*
i neſcit diſſimulare, neſcit regnare & imperare.
i ſtamini quod deeſt addere non vult, linteo care-
uem amat Deus moritur adoleſcens. (bit.
uem loculus ſub acervo abſcondit non ampliùs ſal-
tat & palpitat.

CAntores amant humores.
Qui varices habent minùs calveſcunt. *Ariſt.*

Qui

Οἱ τῶ λύχνω χρείαν ἔχοντες ἔλαιον ὀπτχέουσι.
Οἱ ὑφάντ) ἀγνυθας ὁ καλαβάλλουσι.
Ὄκρα κακλῶ κέρματ) ὐκ ἂν πειράμην.
Ὄγκνη ἐπ' ὄγκνην γηρᾴσκει, μῆλον δ' ὀπὶ μῆλον.
Οἰκετῆς ἀρετὴν δεσπότης ὁ λυμαίνετ) πονηρία.
Οἶτ) ὁ φύετ) ἐν οἰσύᾳ.
Ὄμηρ) ὁλοφυρόμην) παραμυθήσεως δεῖ).
Ὄνομα ἀσεβῶς σβέννυ).

Δεκ. δ'. Ὁλοθύρεται ὀθόνην ὀπάζοντα.
Ὁπάδια κ' ὄμφιον θεᾶ ὀπίζει.
Ὄπιον σταλαγίζετ) εἰς πυέλην.
Ὄξ) σφήκιον σφίγξει χειλάδεια.
Ὀπὸς σιλφίου κ' σίνι ἐν ὅλαις ὄζει.
Ὀρνίθων ἀγχαῖοί εἰσι γέρανοι, κύκνοι, πελεκᾶν κ' (χλ.
Ὄργια ἐν ὄρεσι κ' ἄγκεσιν ἐκθόεσθε.
Ὀρόβιον κ' ὀείγανον ἱκτερον διώκει.
Ὄρ) ὄρει ὁ μίγνυ).
Ὄρφνικ) κλαζομένοις κλάδοι κ' κλῶνες ἀμβλασάνουσι.

Δεκ. ε. Ὀρθὸς περιπαίων ἐκ μικρῶ γίνετ) μέγας.
Ὄρκον σέβε, ὀργὴν χάλα.
Ὀρνιθάλης ὑφέλκει, ὁρμιᾷ, πέλαυρα κ' πέδῃ φενακίζει μέμονας.
Ὅς μὲν ἔτυψε παρίσταται) ;
Ὀσφὺς ὁ φέρει μίσυ.
Οὐ δέρκεσιν ἄγγλαι οἱ χέτλιοι.
Οὐ θέμις ὅτι κέρδος ἕνεκεν ἀδικεῖν.
Οὐ χὴ πῦρ ὅτ' πῦρ ὀχεῖδειν.
Οὐδὲ Ζὰς πάσιν ἀρέσκειν δυνάται.
Οὐδεὶς ἄχρι τέλους ἔμεινεν εὐτυχῶν.

Δεκ. ς'. Ὀγδὲν δυνατὸς ἰκείων ὠνήσει.
Οὖθαλα γάλακτ) μετὰ σφεναγῶσι.
Οὐκ ἀεὶ θέρ) ἔσαι, ποιεῖσθε κνημάς.
Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐφλόν, ὅτι τριγεσιμοῖον ἔσαι.

Οὐκ

Qui opus habent lucernâ oleum infundunt. *Plut.*
Textores ponduſcula non abjiciunt.
Uxorem malam numulo minuto non emerem.
Pirum ſuper pyro ſeneſcit, & pomum ſuper pomo. *Hom.*
Servorum virtuti non officit Dominorum inprobi- *Theodor.*
Grumna non creſcit in ſalice. (tas.
Obſes lamentans conſolatione indiget.
Nomen impii extinguitur.

Pro. 10. 8.

OLuthuria othonnam perſequuntur.
Vocem & ultionem Dei reverere.
Opium guttatim exprimitur in lagenam vimine ob-
ſtetum acre conſtringit labella. (ductam.
Oleum laſerpitii & laveris in ampulla olearia olet.
Regales ex avibus ſunt, grus, olor, platea, anſer. *Ariſt.*
Sacra Liberi in montibus & vallibus fiebant.
Serpentium & origanum icterum pellit.
Sons monti non miſcetur. *Adag.*
Ramo [*trunco*] fracto ſtolones & ſurculi propullulant.

ORphus celeri incremento fit magnus. *Ariſt.*
Jusjurandum venerare, iram compeſce. *Plato.*
Auceps viſco, funiculo tenui, pertică & pedică de-
cipit aves.
Quis ipſum verberavit primus? *Apollon.*
Auſtris [*arbor*] non fert miſy.
Non vident ſplendorem improbi.
Non licet lucri causâ injuſtè agere. *Iſocr.*
Non eſt ignis igni addendus. *Athen.*
Neque Jupiter omnibus placere poteſt. *Eurip.*
Nullus uſque ad finem manſit fortunatus. *Poſidip.*

NUllam denario tabulam emes.
Mammæ plenæ lactis turgent.
Non ſemper æſtas erit, facite nidos. *Heſiod.*
Non ſomnium, ſed viſio bona quæ perfecta. *Hom.*

Non

Οὐκ ἐκ παντὸς ξύλου Ἑρμῆς ἂν γλύοιτο·
Οὔτε γὰ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται, οὐδ' ὑάκινθος.
Οὐχ' ἅπας μυρμαίρων μήκωνα δρέπει.
Οὐχ' ὅμοια τῷ ἐρεσίνθῳ γαλίοψις.
Ὄφις εἰ μὴ φάγῃ ὄφιν, δρέκων ἐ γλυπέλαι.
Ὄχημα τόρμης τερέμβρον ὄλλεται.

Δεκ. ζ'. Ὀχθήλες κὰ ὁρμῆλοτες χωεὶς ὁρμαθὲ ὀργῶνλαι.
Παῖδες ἀταλὰ φρονέοσι.
Παλαιὰ καινοῖς δακρύοις ἐ χρὴ σένειν.
Παλακὴ πάλλακας παλθει κὰ παλάσσει.
Παλαισὴς παίει σεζενίῳ ἐ σκόλοσι.
Πάν ἔθος φιλεῖ ἔδνα κὰ ἔτνα.
Παρὰ ἡϊόνα ἀλὸς κὰ ὄχθῳ σολαμῦ ἰωγλὶ κυμάτων αἰθανόμεθα.
Πάντα δεῖ ἃ ἔμπορον κάλον σεῖαν.
Παρσάγλης δώσαι τριάκοντα ταύρια.
Παῦρος γεραλέος ἐ τιθασσεύει.

Δεκ. ἰή. Πᾶρὰ παλασκομένη γίνεται παρωή.
Πάρνοπες παλάθλιν ἐ πάνσι.
Πᾶς κάνθων ἔχει κανθὸν, κύλαν κὰ λιβόν.

Πᾶς κερδὼς τρέφει φύκη κὰ ἄμμῳ, κέφαλος πεσσγειός ὄζι.
Πᾶσιν ἀρέσαι δυσχερέσταλόν ὄζι.
Παῦρα γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι παρὰ πάλον.
Πεζὸς πορδεῖ πεδίλοις, ἵππαρχος ἔυκνημὶς ὄζι.
Πέλλα, ὕρχη κὰ τηλία ἐκ εἰσὶ οὐρεὰ ἀγγεῖα.
Πελτασὴς πέλανον ἐρέπλει.
Πέμφιξ ἐπιπόλαιος ἐπείσιον ἐ πελεμίζει.

Δεκ. θ'. Πέπλον πέπλῳ μηρύει χαῖς σείφος.
Περόνη πρὸ κοσμεῖ κίβισιν πρὸ κίνλω.
Πέρσης κυβασίᾳ, θρᾷξ πέλάσῳ κρανίεσιν σκέπει.

Πήλ

Non ex quovis ligno Mercurius fit. *Adag.*
Neque ex ſcilla roſa naſcitur, nec hyacinthus.
Non quivis anxiè cogitans papaver decerpit.
Non ſimilis eſt ciceri ortica. *Adag.*
Serpens niſi comederit ſerpentem non fiet Draco.
Vehiculum modiolo rotæ privatum perit.

INdignantes & impetu irruentes ſine ordine appe-
Pueri puerilia ſapiunt. (tunt. *Heſiod.*
Caſus veteres non deplorandi ſunt novis lacrymis. *Eurip.*
Concubina juvenes decipit & contaminat.
Luctator ferit palmæ involucro, non palo præacuto.
Quælibet natio amat munera & pulpamenta.
Prope littus maris & ripam fluminis ſonum fluctuum audimus.
Omnem oportet negotiatorem rudentem movere.
Paraſanga valet triginta ſtadia. *Herod.*
Pardus ſenex non cicuratur.

MAxilla percuſſa fit ſubruffa.
Locuſtæ maſſam ficorum non guſtant.
Quilibet aſinus habet angulum oculi, cavitatem & partes ſuperiores aurium.
Unuſquiſque mugilis veſcitur algâ & arenâ, capito littoribus gaudet. *Ariſt.*
Omnibus placere difficillimum eſt. *Socrat.*
Pauci certè filii ſimiles parentibus ſunt. (eſt. *Hom.*
Pedes incedit calceis, magiſter equitũ bene ocreatus
Mulctra, hyrche & ſirula non ſunt vaſa urinaria.
Peltatus libum edit.
Puſtula ſuperficialis aqualiculum non quatit.

PEplum peplo involvit anus quæ in virginitate conſenuit.
Fibula nigra ornat peram piceam.
Perſa tiarâ, Thrax petaſo caput tegit.

Galea

Πήληξ σωτηρίας πίστις ὀρθή.
Πιλῶ κρόκη διαβαίνει.
Πηγὴν πῆχυν ἔχων καὶ ἡμίσεων σόρθυγγι σκάζεσθαι σκόπει ὁ δώσαι.
Πλαγιαύλιος πλαζόμενος ἐγκεμίζει καὶ πενθικὴν ἀνὴν ἀλλεῖ.
Πλήξιππος κτηνοῖς, κορδύλαις καὶ πλήκτροις χρῆται.
Πλάτα μὴ φείδου, μέμνησο ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις.
Πλάτυα σοφία κλῆμα τιμιώτερον.

Δεκ. ί. Ποιμὴν χαίρω ἀγελάζειν θρέβαλα.
Ποιμὴν φῶρ μὴ γινώσκει εἰ μὴ αἰωρεῖται.
Πόλεις τὸ σοφὸν ζῶον ἄνθρωπος εὑρύπαλο.
Πόλεμος ἐμφύλιος φαεινὸν πόλεως ὄρος.
Πολέμιος ὄρος κωλώτης ὄνῳ, πτυγὼν πυρράλεα, ἄνθος καὶ ἄκανθος αἰγίθῳ, κόλαεις αὐγωλιῷ, πίσος ἐρυθρίῳ, κόρυξ ἰκλίνῳ.
Πολλάκις καὶ κηπωρὸς ἀνὴρ μάλα κρέια ἔπεσεν.
Πολλάκις γίνεται κυρηβασία διὰ τὰ κηρύβια.
Πόρκῳ ὁ πόρκη Ξιφίαν ἁλιάζομεν.
Πρὸ πάντων σέβου τὸ θεῖον.
Πρόσεχε μὴ ἀποπλανηθῇς.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιή.

Δεκὰς ά. Πορφύραν ἐκάμωσε ὁ κοχλεμος αὐτὴν ἀμνησεῖ.
Πότερος ἦν δοκεῖ κρηνίων αὐτῷ ὁ παλὴρ, ἢ ὄστος;
Περάσω, ὀυΐγλῳ καὶ κόσῳ χρεάζεα ἐκ ἄρεος.
Πρὸς τὸ ἥλιον τετραμμένον μὴ ὀμιχεῖν.
Προσωπὸς καὶ ἥμερος διὰ τινὸ λαάθιο λιάζονται ἀπὸ τῶν λίρων.
Πρυλέες παλλόμενες καυλὸς ἐν πρηῶνι ὀργυῶσι.
Πρῶκος λόβυ νίκει.

Πέντεσον

Galea ſalutis fides eſt.
Telam trama permeat.
Mutilum cubitum habens & cadens haſtæ cuſpide ſcopum petere non poteſt.
Pleureticus huc illuc jactatus lamentatur & lugubrem edit vocem. (tur.
Domitor equorum camis, fuſtibus & calcaribus uti-
Divitiis nè parcas, memento quod mortalis ſis. *Phocyl.*
Sapientia divitiis poſſeſſio pretioſior.

PAſtor pedo congregat oves.
Pœnam non agnoſcit fur niſi ſurſum tollatur.
Urbes prudens animal homo collocavit. *Ariſt.*
Bellum inteſtinum venenum civitatis eſt.
Diſſidet ſtellio cum aſino, turtur cum igniaria, florus & ſpinus cum ægitho, colaris cum ulula, pipo cum ardeola, corvus cum milvo. *Ariſt.*
Sæpe etiam eſt olitor valdè opportuna locutus. *V. C.*
Sæpe fit pugna cornibus propter glumas hordei.
Reti non annulo Xiphiam [*piſcem*] capimus.
Ante omnia cole numen. *Pittac.*
Cave nè ſeducaris. *Sir.* 13. 11

CENTURIA XVIII.

PUrpurâ indutus fatuus ſui immemor eſt.
Uter ergò ipſi videtur pulcrior, pater an hic. (litur. *Xenoph.*
Porro, vingo & coſto chiragra non tol-
Adversùs Solem accedentem nè meiito. *Adag.*
Placidus & manſuetus propter contumeliam ſeparant ſe à cœtu impudentium.
Pedites vibrantes haſtas in montis cacumine ulnas
Podex lotionem vincit. (extendunt. *Ariſtoph.*

Πεότερον χελώνη παρασερμεῖ δασύποδα.
Πρῶτον ὁ πολιοὺς οἱ κρόταφοι τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰ φρόνδια πρότερα τῶν ὀπωδίων.
Πῦρ φλογιζόμενον ἀποσβέσῃ ὕδωρ.

Δεκ. ϛ'. Πτῶκης φόβῳ παύπαλα καὶ βύσσας ἀμυδρούς.
Πυκνόταλα μὲν οὖν δοκεῖ πύξος εἶναι καὶ ἕδενος.
Πυρέθριον τὸ σὰς μεῖζον γίνεται ἢ ἡ μάζα.

Πώυξ καὶ πλοῦξ πωύδακα, φαρέτραν καὶ μύγδον μυδάζουσαι.
Ῥαθάμιγξ καὶ ῥάδαμνος ἐ ποιοῦσι ῥάθαγον.
Ῥαιβὸς, βλαισὸς καὶ λοξὸς διενεκῶς λοξοῦσι βαίνειν.
Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Ῥίπτει εἰς σκύλλαν βάλλει ἢ φόβητρα χαρυβδιῶν.
Ῥύπος γυνὴ πέφυκεν ἠργυρωμένος.
Ῥώννυσι μὲν οἶνος σῶμα· τὴν δὲ ψυχὴν λόγος θεῖος.

Δεκ. γ'. Σανὶς, κύρβις, ἄβαξ καὶ πίναξ διαφέρουσι.
Σάλπιγξ, σαμβδῆς, σκόμβρος καὶ σαργὸς ἐν πόντῳ πλέουσι γένεσι πλεῖσι.
Σαλάκων σάγαειν καὶ πάσσαλα φέρει ὀπὶ τῶν ὤμων.

Σατράπης ὀδύσσων ὀδελίζει σελίδα.
Σέσελι, σεραπίας καὶ Σαμψυχον ἀκμὰς οὐκ ἀλθῆσι.
Σιγὴ πολὺ ὄφελος ἀπρεπεστέρα λόγου.
Σισαρὸν ἔσαι σισύμβριον, ὅταν πικέριον λίδωσι σίδη.

Σίφων σιφύει κάδον καὶ πίθον.
Σκάζοντι ὁμιλοῦν καὶ λὸς σκάζειν μαθήσεις.

Σκάνδιξ χυλὸν, ἐ φελλὸς δίδωσι.

Δεκ. δ'. Σκυδμαίνοντες καὶ ἠμεκτῆντες σφαδάζουσι καὶ δυσπολίζουσι.
Σκινθὸς σκίρῳ καὶ σία ἐ χρᾶ.

Σπαῖαι,

Priùs teſtudo leporem curſu præverteret. *Adag.*
Tempora hominum & partes primores, quàm poſteriores celeriùs canitiem ſentiunt. *Ariſt.*
Ignem ardentem extinguit aqua.

PUgil fugit loca ſalebroſa & ſaltus obſcuros.
Denſiſſimæ videntur eſſe buxus & ebenus. *Theophr.*
Maſſa triticea in igne amplior quàm hordeacea redditur. *Ariſt.*
Mergus & ptynx manubrium gladii, pharetram & modium averſantur.
Gutta & ramus tener non faciunt ſtrepitum.
Vatius, vulgus & cernuus perpetuò obliquant greſſus.
Factum etiam ſtultus cognoſcit.
Rapitur in Scyllam navis quæ fugit Charybdim.
Sordes mulier eſt argentata.
Corroborat vinum corpus, animam verbum Dei. *Evagrius.*

ASſer, tabula, abacus & lanx differunt.
Salpa, ſaperda, ſcombrus & ſargus in ponto pennis nant. *Ariſt.*
Pauper jactabundus ſecurim & ſariſſam humeris impoſitis bajulat.
Præfectus iraſcens obolo notat paginam.
Seſeli, ſerapias, & amaracus varos non ſanant.
Silentium aliquando potius ſermone.
Siſer in ſerpillum ſylveſtre mutabitur, quando ex malo Punico butyrum elicitur.
Tubus evacuat cadum & dolium.
Claudicantis converſatione utens ipſe quoque claudicare diſces. *Adag.*
Scandix ſuccum, non ſuber dat.

IRaſcentes & ægrè ferentes aliquid pedibus terram pulſant & manibus agitant.
Urinator calculo & marmoris fragmento non utitur.

Σηπία, πολύπους ἐς κάραβοι τοῖς δελέασιν ἁλίσκον.
Σκίλλαν σκολοπένδρα σείει.
Σκώληκι ἀταλάφῳ ὕπαυθα ἕπε σέμβαν.
Σμύρις ὄφι λίθος σερεώτατος.
Σμαερδαλέα ἀτεθῶν κῆτος ἐχ' ἕξῃ.
Σμύχει πεύκα σέλεχος σμίλαξ.
Σπαργάσσι ἐς αἰδέσσι ὡς χοίνιξ ὑδροποιοῦντες.
Σπάρτιον λίχριον κύας ὁ λήψεται.

Δεκ. έ. Σπάταλος ἔνδρασις, δάσκιλλος οὐόλισός ὄφι.
Στέρνον κρίκιν ἀπλάγχναν ἐπάρχει.
Σὺν μυρίοις τὰ κλῃὰ γίγνεται πόνοις.
Σὺν θεῷ κινεῖν δόρυ σεφανηπλάτας χερί.
Συφαρ ἴφον ναφαρὸν ἐς φάθυρον ποιεῖ.
Σφάργανον ἐς ἴβια ἰχνίον κηλεῖ ἰσίκιον.
Σφύζουσι ἰερυγες κανάβων γινομένῳ βόμυ.
Σχημάτων εὐκινητόταττον τὸ σφαιροειδές.
Ταρχεύοντες καρπαίαν μισθοῦσι.
Τάχα παρέρχεται ὡς ὄναρ ἦδη.

Δεκ. ς'. Ταπεινὰ ἐς δίφρον διφθερώμενον ἐν βασιλικῇ, φίαθον οἰκίον ἐν ἐπαυλίῳ εὑρήσεις.
Τεθραῦσται πολλῷ κρεῖττον, ἢ δι' ἀκρότητα τ' ψυχῶν ἀμαυρῶσαι.
Τελλίνη ἐς φύλλων ὕσγινον ἐ τένδυσι.
Τερεδόνες ἐν τοῖς σμιλίεσιν ἐγγίνονται.
Τέρσει κράσις ἐς σέειφον ὀπώρας μολύσης.
Τέναρες πιθαμαὶ ποιοῦσιν ὠλένην.
Τήλεφος τηλέφιον ἐς ἐ τῆλιν ἔφαγε.

Τῆς πίσσης χόνδρος χλοᾷ ἐς βλαστεῖ ἀπαλαχῇ.
Τιγεὶς βειμαίνων βρέμει ἐς τονθορίζει.
Τίς χρεία βυσσίνης ἐν βαρυθρῳ;

Τίτθαι

Sepiæ, polypi, & gammari odore eſcarum allecti capiuntur. *Ariſt.*
Calcat ſquillam ſcolopendra.
Cavillatorem protervum ex obliquo ſequitur convitiator.
Smyris eſt lapis duriſſimus.
Smaridem aſpernans cetum non habebit.
Conſumit celeriter cadaver taxus venenata.
Tument & turgent ceu chœnix hydropici.
Funem obliquum foramen acûs non admittit.

SPatangus valdè hirſutus, daſcillus lubricus eſt.
Pectus fons miſericordiæ eſt.
Bona infinitis fiunt laboribus. *Adag.*
Cum Deo haſtem movere Duces oportet. *Eurip.*
Pellis anguis ſuber aridum & friabile facit.
Guttur, inteſtina, lubúmque mulcet iſicium.
Saliunt arteriæ macilentorum tremore facto.
Figura ſphærica nobiliſſima eſt. *Ariſt.*
Exequias facientes ſaltationem oderunt.
Celeriter tranſit ceu ſomnium pubertas. *Theocr.*

TApetum & ſellam pelle obtectam in aula, ſtoream junceam in villa invenies.
Satius eſt mori, quàm per intemperantiam animam obnubilare. *Pythag.*
Tellina & ſpylon hyſgium non edunt.
Teredines naſcuntur in alveis. *Ariſt.*
Arefit gramen & abſinthium marinum veniente Autumno.
Quatuor ſpithamæ faciunt ulnam.
Telephus portulacam agreſtem, non verò fœnogræcum comedebat.
Fidei granum floret & pullulat ubique.
Tigris irâ excandeſcens fremit & murmurat.
Quis uſus crumenæ in barathro?

Δεκ. ζ'. Τίτθαι τελύπλωι, χθηκοδόμοι τίτανον φλόον καὶ γύψον φιλῦσι.
Τιτύσκον δ' ἐν τύρσῃ πολέμιοι.
Τὰ θαμὰ πλαίῃ ὄλιθον φέρῃ.
Τὸ μαθεῖν σοφοῦ τὰ ἤθη.
Τὸ κωὰς κακὸν ὗς ἀπέτισεν.
Τὸ πέλαγος σοφώτερον οἴσῃ ἄμπωλον.
Τοιοῦτος ἴσθι τοῖς φίλοις καὶ τοῖς πέλας, οἷος σαυτῷ τὸς δὲ τόσον ἥκιστα δότω μείζονι. (τυγχάνειν θέλῃς.
Τόξον ἐπιζυγόμενον ῥήγνυται.
Τὸς βεβήλους καὶ χαώδεις μύθους παραιτοῦ.

Δεκ. ή. Τρύβλιόν ὅτιν ἀγλεῖον ἐπιδεχόμενον ὡς εἰκοσιν ἀρτύλοις ἐν σωλαίμῃ ὅτι σῖτα τοῦ μόλις. (τάβας.
Ὑπὲρ τοῦ βωμοῦ καὶ ἐσχάρας μάρναισο.
Ὑπροῦον καὶ σοφιστρεῶν βασάνοις σταλῆς ὡς κένσιλλα βαυμαλίζῃ.
Ὑσσὸς φέρῃ φάκελον ὑσσῶν.
Ὕσσος ἄρθρα χαλαρὰ ἀναπαύῃ.
Φαιὸς φασιανὸς φέρος καὶ φακάσια ὁ φέρῃ.
Φάλαινα ἐν νυκλὶ ἀμορβῇ φέγγει.
Φλύη λαφύσσῃ κόγχας καὶ ὄστρεα.
Φίλυες ἔχων νόμιζε θησαυρὸς ἔχειν.

Δεκ. θ'. Φιλεῖ βρέφος μαμμᾶν καὶ ἀρρίχᾶσθαι.
Φιλυρέα ἔντρεμνος καὶ φιλύκη ἐυδνὴς ἐκ εἰσὶν ἄνδρα φύλλων.
Φίνλις φαλίῳ καὶ κνημῷ δονεῖ ἵππον.
Φυγὰς κωφύκῳ καὶ μολγῷ ἠλάσκῃ ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
Φυλέτης φῖλος φοιτᾷ εἰς φρᾶσίαν.
Φυλὸν μεταφερόμενον σωτηχῶς καρπὸν ὁ ποιεῖ.
Φώκαινα φόξινον μύρον καὶ μύρσιναν φορᾷ.
Χαλιμάζοντες ἀνεσπαδίλων βινεῖν ἱμείρουσι.
Χθηκείῳ πόδας τιθλῷ τίθησι.
Χανύῃ καὶ χαιωῦ λέων μεγάλα ἔλορος κύρσας.

Χείρος

NUtrices lanam carptam, cæmentarii calcem album & gypſum amant.
Ad ſcopum collimant in turri hoſtes.
Crebrò impingere lapſum fert.
Diſcere mitigat mores. *Æſchin.*
Canis peccatum ſus dependit. *Adag.*
Pelagus priùs feret vitem. *Diog.*
Talis eſto amicis & proximis, quales tibi illos eſſe velis. *Naz.*
Locum inferior det majori.
Arcus tenſus rumpitur. *Plut.*
Profanas & aniles fabulas rejice. *1 Tim. 4. 7.*

CAtinus eſt vas recipiens viginti artabas. *Athenod.*
Callus in palma eſt ſignum laboris.
Pro ara & ſocis pugna.
Palatum & guttur meretricis deformis velut ſecuris vulnerat.
Poſtremus fert faſciculum pilorum.
Somnus membra languida reficit.
Fuſcus phaſianus pallam & perones non fert.
Cicindela nocte obſcurâ ſplendet.
Oſſifraga deglutit conchas & oſtrea.
Amicos habens puta te theſauros habere. *Men.*

SOlet infans petere panem & manibus pedibúſque in altum ſcandere.
Phillyrea pulcram ſtipitem habens & phylica virens non ſunt abſque foliis.
Auriga fræno & camo agitat equum.
Exul perone & bulgâ vagatur huc illuc.
Tribulis fallax itat in curiam.
Planta tranſpoſita continuò fructum non fert. *Evagr.*
Balæna phoxinum, murum & murænam perveſtigat.
In libidinem ruentes nihil cedendo coire deſiderant.
Aheno pedes tribus ſupponit.
Vociferatur & ſuperbiâ inflatur leo magnam præ-dam naſus.

Δεκ. ί. Χερῶθ μ' πρῶτον εἰς παιδείαν οἴμωθ, ἀλλ' ἔιτα
ὁμηρὸς ὑπάρχει.
Χήρα παλαλῶσα ζῶσα τέθνηκε.
Χρεμπτόμυροι πλυγίζουσι.
Χρὴ ὃ πρὸς Θεὸν ἀκ ἐρίζειν.
Ψεκάδες ὄμβρον χυνῶσι.
Ψαῖρες διαβολὴ ἢ βίον λυμαίνεθ.
Ψῆνα φινάδα ἐν φάραγγι ὁ φαύει.
Ψύλλακας κὴ φήρεα φλόμωθ ἀκ ἀποφέρει.
Ὦα μιγαλείων, κὴ φασιανῶν καλεσγυμνία εἰσι.

Ὦ ξύλον μακάριστον, ἐν ᾧ Θεὸς ἐξελανύθη!

Τέλος τρίτου μέρους.

Aspera quidem primùm ad eruditionem via eſt, ſed poſtea plana eſt.

idua in deliciis vivens viva mortua eſt. 1 *Tim.* 5. 6

creantes os plenum habent ſputo.

portet adversùs Deum non contendere. *Pind.*

linutæ guttulæ imbrem pariunt. *Adag.*

lendacii crimen vitam lædit. *Men.*

olea vitem in valle non attingit. (fert.

uſtulas & tumores nervorum verbaſcum non au-
ra meleagridum, & phaſianorum punctis ſunt di-
ſtincta. *Ariſt.*

lignum felix, in quo Deus ipſe pependit! *Orac. Syb.*

Finis Partis tertiæ.

I.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς, τί ἥδιστον ἐν τῷ βίῳ; ἔφη Παιδεία, καὶ ἀφελὴς, καὶ ἱστορία τῶν ἀγνοουμένων.

Sacrates interrogatus, quid in vita ſuaviſſimum eſſet? dixit, Doctrina & Virtus, & Rerum incognitarum hiſtoria.

II.

Ἀριστοτέλης ἔλεγε, τὴν παιδείαν ἐν μὲν τῇ εὐτυχίᾳ εἶναι κόσμον, ἐν δὲ τῇ ἀτυχίᾳ καταφυγήν.

Ariſtoteles dicebat, Eruditionem in rebus ſecunditate eſſe ornamentum, in rebus verò adverſis refugium.

III.

Διογένης τὴν παιδείαν εἶπε τοῖς μὲν νέοις σωφροσύνην, τοῖς δὲ πρεσβύτεροις παραμυθίαν, τοῖς δὲ πένησι πλοῦτον, τοῖς δὲ πλουσίοις κόσμον εἶναι.

Diogenes dicebat Eruditionem adferre juvenibus ſobrietatem, ſenibus ſolatium, pauperibus divitias, divitibus ornamentum.

PARS QUARTA
HUJUS
NCHIRIDII
PONIT,

ppendicis loco, Catalogum Actio-
m inanium & abſurdarum, cui in-
ſunt multa Adagia ex D. Eraſmi
Roterodami Chiliadibus de-
ſumpta.

IN QUIBUS

Non paucæ occurrunt voces, quæ in
præcedentibus CENTURIIS
omiſſæ ſunt.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ

Ἀεραφρονεῖν δοκεῖ, ὅστις
ἀδωρίαλα δρεφῇ.
Ἀεὶ γνάθῳ φυσᾷ.
Ἀεὶ ὀφρυὰ ἀναπᾷ.
Ἀιθέρα νήνεμον ἐρέανει.

Αἰθίοπα σμήχῃ.
Ἀκόνη δάκρυα σμᾷει.
Ἀκροθίνια σὺν συγμαίων κολοσσῷ ἑφορμίζει.
Ἄλα λείχῃ πλύσιν ὤν.
Ἄλλως ἀναλίσκει ὕδωρ.
Ἀμάλθιαν βδάλλειν βέλεσι.
Ἄνεμον διώκει.
Ἀμπυκι ἀμπρδει ὄχημα.
Ἀγκας κλαμβὰς ἄρδι περιπλαίει.
Ἀνέμῳ γεωργεῖ.
Ἀναπαειάζονλι κὴ κοειδανλιῶνλι θαῤῥεῖ.
Ἀνθέεικον θεείζει.
Ἀξίνῃ τὼ θύρᾳν ἀνοίγει.
Ἀπὸ νεκρῶν φορδλογεῖ.
Ἀπ' οὐρᾶς ἔγκελων ἔχει.
Ἀπερδίφυσα φρέζει.
Ἀπαλακι μήλων ὀπδφυύει.
Ἀργᾶνλα ἀρβύλῃ σεγάζει.
Ἀειοδαρζάνιον ἀεῖδι ποιεῖ.
Ἀερτερῳ ἀκονλίζει.
Ἀρκλ παρέσης τὰ ἴχνη ζητεῖ.
Ἄχει βρόγχε φλάζει.
Βαῖταν ἐνδύῃ βαιόνι.
Βαζάχοις οἶνον ὄπχέῃ.

Βαπ-

APPENDIX.

Deſipere videtur, qui impoſſibilia facit. *Adag.*
Semper buccas inflat. *Suid.*
Semper ſupercilium contrahit. *Idem.*
Tranquillum æthera remigat. *Zenod.*
Æthiopem lavat. *Lucian.*
Cote lacrymas abſtergit.
…vias Pygmæorum coloſſo aptat. *Philoſtr.*
…m lingit cùm ſit dives. *Diog.*
…iter conſumit aquam. *Adag.*
…ram cœleſtem mulgere vult.
…rum perſequitur. *Sir.* 34. 28
…endro trahit plauſtrum.
…as mutilatas cuſpidi teli allidit.
…tos arat. *Zenod.*
…diſrago & furenti fidit.
…gultum metit. *Adag.*
…uri januam aperit.
…mortuo tributum exigit. *Ariſt.*
…da anguillam tenet. *Plut.*
… quæ nihil ad rem faciunt memorat.
…æ ſpecillum oſtendit.
…pentem calceo operit.
…plaſtrum malleo conficit.
…tro jaculatur. *Diogen.*
…o præſente veſtigia quærit. *Adag.*
…ue ad ravim clamitat.
…am induit bæoni [*piſci.*]
…is Vinum ſuper-infundit. *Zenod.*

Multum

Βαπολογεῖ.
Βαϑηίζει καὶ σινωπίζει.
Βρέτας ἐμπαίζει.
Βείαν χέρνον ἀρόσει.
Γερόνδειον μεταφυτεύει.
Γεφυροῖ τὸ πόντον.
Γλώπη πολεμίζει.
Γυμνῷ φυλακὴν ἐπιτάττει.
Διὰ τὸ ὀξείας δεσμεῖ.
Δελφῖνα μὲν τὸ ἀραῖον δεῖ.
Διδάσκει ἄρσιν ἴπποισι.
Ἰχθὺν νήχεσθαι.
Καύακα κωμικίζεσθαι.
Σίδηρον πλεῖν.
Ἄελον κλάζειν.
Ἀλώπεκα ὑλάειν.
Βύαν βύζειν.
Γλαῦκα γράσθαι.
Ἐλέφαντα βρυχᾶσθαι.
Κίγκλον κιγκλίζειν.
Κίπλαν κρέκειν.
Κολοιὸν κλώζειν.
Κύονα βαύζειν.
Λύκον κνυζᾶν.
Ὄϊν βληχᾶσθαι.
Ὄρνυγα χρυλλίζειν.
Πελαργὸν ῥοίζειν.
Περιστερὰν γρυλίζειν.
Χελιδόνα ψιθείζειν.
Ταῦρον βοᾶν.
Γεμὼν χορδίειν.
Κάμηλον αὐλεῖν.
Λύγκα βλέπειν.
Ταῶνα περὶ τεῖνθον.
Ἀλέκτορα φωνεῖν.
Ἀρκτὸν μορύσσειν.

Βόα

Multum loquitur. *Mat. 6. 7.*
Effœminatè vivit ac laſcivit.
Simulacrum illudit.
Echino caudam amputat.
Annoſam arborem tranſplantat. *Plut.*
Pontem imponit ponto.
Linguâ bellat. *Ariſtoph.*
Nudo excubias mandat. *Zenod.*
Per haſtæ cuſpidem currit. *Adag.*
Delphinum caudâ ligat. *Adag.*
Docet Milvum volare.
Piſcem natare.
Larum laſcivire.
Ferrum natare.
Aquilam clangere.
Vulpem baubari.
Bubonem bubulare.
Ululam ululare.
Elephantem barrire.
Motacillam ſe metitare.
Picam gagerare.
Graculum graculari.
Canem latrare.
Lupum gannire.
Ovem balare.
Coturnicem coturnicari.
Ciconiam clepere.
Columbam gongizere.
Hirundinem trinſare.
Taurum boare.
Anum ſaltare.
Camelum tibiâ canere.
Lyncem videre.
Pavonem alas extendere.
Gallum canere.
Urſum murmurare.

Bovem

Βόαν μυκᾶν.
Γέρανον κλαγγάζειν.
Γρύλλον κοΐζειν.
Ἵππον χρεμετίζειν.
Κιττακίζω κατακίζειν.
Κόκκυκα κοκκύζειν.
Κόρακα κρώζειν.
Λέοντα ὠρύειν.
Μελίσσας βομβεῖν.
Ὄνον ὀγκᾶσθαι.
Ὄφιν συρίσσειν.
Πεμφεδόνα κενλεῖν.
Πίτταυς τιλίζειν.
Τέττιγα κείζειν.
Χοῖρα τιτταίνειν.

Διὰ σφυρίδος σελλίζει.
Διηγεῖται νυσταζοντι.
Δίκελλαν ἐν δίκρᾳ δίζει.
Δικλύω ἄνεμον ἠρᾶ.
Δὶς πρὸς τὸν αὐλὸν εἰσκρέκει λίθον.
Δῆλος ὧν κόμιν ἔχει.
Δρέψασθαι τὸ σκιᾶς.
Ἑαυτῷ ἀρέσκει.
Ἐγχειρίᾳ φθειρὰς καίνει.
Ἐκ μίας ἐλέφαντα ποιεῖ.
Ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸ ἔαρ ἐξαίρει.
Ἐκ τοῦ φάμμου χοινίον πλέκει.
Ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν ἐξάγει.
Ἐκλὸς λεωφόρου βαδίζει.
Εἰς ἄερα λαλεῖ. εἰς κενὸν πρέχει.
Εἰς κόπτον θυμιᾶι.
Εἰς τὸ πῦρ ξαίνει.
Εἰς ἀέρα πλύνει.
Εἰς τελμυλώδη πίθον ἀνλεῖ.
Εἰς τὸν ἀέρα τοξάζει.
Εἰς ὕλαν κεραυνάζει.

Εἰς

Bovem mugire.
Gruem gruere.
Porcum grunnire.
Equum hinnire.
Noctuam cacabare.
Cuculum cuculare.
Corvum crocitare.
Leonem rugire.
Apes bombilare.
Asinum ruderes.
Serpentem sibilare.
Vespam pungere.
Pipiones pipire.
Cicadam stridere.
Anserem gratitare.

Propter pocula se jactat.
Loquitur stertenti. *Sir.* 22. 8.
Ligonem in jugo montis quærit.
Reti ventum venatur. *Suid.*
Bis ad eundem lapidem impingit. *Adag.*
Servus cùm sit comam gerit. *Suid.*
Prehendit umbram. *Sir.* 34. 2.
Sibi-ipsi placet. *Plato.*
Hastâ pediculos occîdit.
Ex musca Elephantem facit. *Lucian.*
Ver ex anno tollit. *Herod.*
Ex arena funiculum nectit. *Adag.*
Ex eodem ore calidum & frigidum efflat. *Avian.*
Extra viam publicam ambulat. *Adag.*
In aërem loquitur. In vanum currit. 1 *Cor.* 14. 9
In fimum odorem aromatum spargit. *Suid.*
Ignem dissecat. *Arist.*
In cœlum exspuit. *Adag.*
In dolium perforatum haurit. *Athen.*
In cœlum jaculatur. *Zenod.*
In sylvam clamat. *Adag.*

Εἰς ὕδωρ γράφει.
Εἰς ψάμμον σπείρει.
Ἐλαίῳ πῦρ σβεννύει.
Ἐν ἄλῳ θερμαίνειν θέλῃ.
Ἐν ἀλλοτρίῳ χοιρῷ πόδα τίθεῃ.
Ἐν χιόνι ὑ γωνίᾳ κεφαλὰ κέλητα γυρδίει.

Ἐν θέρει χλαμύδα καταζίζει.
Ἐν κυγχνιδι βρόχον κυκᾶ.
Ἐν μέλιτι σαυτὸν καταπάπει.
Ἐν πέτρᾳ ἀρεῖ.
Ἐν σπιρῷ κοσμεῖ.
Ἐν τῷ σκότῳ ὀρχεῖῃ.
Ἐν ψύλλης δήξῃ θεὸν ἐπικαλεῖῃ.
Ἐπὶ καμάμης ἀρεῖ.
Ἐπὶ ῥιπὸς πλεῖ.
Ἐπὶ ψυχρὸν ἱστὸν τοὺ ἄρτους ὀπτᾷ.
Ἐθίει τὴν καρδίαν.
Ἐχῖνον πείκῃ. θρύον θρυγανᾷ.
Ἔχιν θείῳ ἕλει.
Ζυγνύει τὰς ἀλώπεκας.
Ζωνῆ ζέαν ζωννύει.
Θέναει θείνῃ σύραγα.
Θαυμάζας κολάζει.
Θρυαμίδα ἐν θυλάκῳ φερέφρει.
Θωρακα δρύπτει.
Ζητεῖ ἀκανθίδα ἐν σφενδάμνῳ.
Ἀμύγδαλα ἐν ἀπίῳ.
Ἄμμιον ἐν ἀμώμῳ.
Ἄρκιον ἐν πλίνῃ.
Βακκανον ἐν ἀκάρνῃ.
Βάρβυλα ἐν κομάρῳ.
Ἐν θαλάσσῃ ὕδωρ.
Ζιγίζειν ἐν σμίλακι.
Κιβώτιον ἐν κίκει.
Κάρδαμον ἐν καυλῷ.

In aquam ſcribit. *Lucian.*
In arenam ſeminat. *Adag.*
Oleo ignem exſtinguit. *Zenod.*
In area latitare cupit. *Idem.*
In alieno choro pedem ponit. *Plut.*
In caverna aut angulo obſcuro equum deſultatorium gyrat.
Æſtate penulam deterit. *Adag.*
In cratere cœnum miſcet.
Melle ſeipſum perungit. *Diog.*
In petra arat. *Am. 6. 11.*
In ſtabulo hordeum torret.
In tenebris ſaltat. *Adag.*
In pulicis morſu Deum invocat. *Adag.*
In culmo arat. *Suid.*
Vimine navigat. *Pind.*
In frigidum furnum panes immittit. *Adag.*
Devorat cor ſuum. *Pythag.*
Echinum pectit. Juncum ſcabit.
Viperam folio ficulneo capit. *Adag.*
Jungit vulpes. *Lucian.*
Zonâ ſpeltam cingit.
Volâ perculit cuſpidem haſtæ.
Mortuos caſtigat. *Moſchus.*
Ellychnium in ſacco circumfert.
Thoracem lacerat. *Adag.*
Quærit Accalin in acere.
Amygdala in pyro.
Minium in amomo.
Aracum in larice.
Semen raphani in acarne.
Pruna Damaſcena in arbuto.
In mari aquam.
Zingiber in taxo.
Ciborium in cici.
Naſturtium in caſſia.

Ἄκαρον ἐν ἀκόρνῳ.
Ἄμμι ἐν ἁλίσμαλι.
Ἄνισον ἐν σημύδᾳ.
Βαίον ἐν ἀχράδι.
Βαλαύσιον ἐν βαρβίλῳ.
Γελγίδας ἐν φιλύρᾳ.
Ζίζυφα ἐν κλήμασι.
Κύϊκα ἐν κοϊκί.
Κίνναν ἐν κυπαείρῳ.
Κάγκαμον ἐν ἰψῷ.
Κεράσια ἐν ἀκλῇ.
Κολοκυίθας ἐν νυκαῖς.
Κολοκασίαν ἐν κονάρῳ.
Κωμακὸν ἐν ζαγείᾳ.
Κίτρια μῆλα ἐν κινναμώμῳ.
Κόστυμβον ἢ ὄζον ἐν χοίτῳ.
Κυδώνιον μῆλον ἐν κρανείᾳ.
Λάκαφθον ἐν τίλῳ.
Λῆτον ἐν κίδῳ.
Μέσπιλα ἐν μύρῳ.
Μόρα ἐν πλαλάνῳ.
Μιμαίκυλον ἐν ἀρωνίᾳ.
Νάφθλυ ἐν νηείῳ.
Ὄβρυζον ἐν κόγκῃ.
Πισάκια ἐν μελίᾳ.
Τερέβινθον ἐν τέλμαλι.
Στελίδα ἐν κλήθρᾳ.
Σέσαμον ἐν σκαμμονίῳ.
Φιβάλεον ἐν ἀκραΐθῳ.
Σανδαράχιν ἐν σκολύμῳ.
Χαμαίτιν ἐν κοφίμῳ.
Ἴσον ἀράχνης ὑφαίνει.
Καράβε βάδισμα μιμεῖ.
Καππάβῳ καμασῖνας θηράει.
Κάμιλον διὰ τρήματος ῥαφῖδος διάγειν θέλει.
Καστίτερον κασσίει.

Κρωσὸν

Acorum in acorne.
Ammi in aliſmate.
Aniſum in betula.
Ramum palmæ in pyro ſylveſtri.
Florem mali Punici in barbilo.
Allii capita in tilia.
Zizypha in palmitibus.
Cyicem in coïce.
Cinnam in cypero.
Gummi Arabicum in hedera.
Ceraſa in ſambuco.
Cucurbitas in palmis.
Colucaſiam in connaro.
Caryophyllum in zaleo.
Poma citria in cinnamomo.
Nodum & ramum in ſcirpo.
Cotonéum malum in corno.
Lacaphthum in ſtercore.
Luſſum in ciſtho.
Meſpila in myrto.
Mora in platano.
Fructum arbuti in meſpilo.
Naphtham in nerio.
Obryzum in teſta.
Piſtacea in fraxino.
Terebinthum in lacuna.
Viſcum in alno.
Seſamum in ſcammonio.
Ficum in jmipero.
Sandaracham in carduo.
Galbanum in copſimo.

Telas araneæ texit. *Iſai.* 59.5.
Cancri greſſum imitatur.
Cacabo piſces captat.
Funem per foramen acûs trajicere vult.
Stannum conſuit.

Κρωαδὸν θρυγατᾷ.
Κεγχρον βυπᾷ.
Κιμβεινῳ πῦρ περιτέλλει.
Κηρὸν τοῖς ὠσὶν ἐπαλείφει.
Κλειδὶ τὰ ξύλα σχίζει.
Κόκκυς τῆς ῥοᾶς ἀπολοιδορεῖ.
Κοσκίνῳ μαλθᾷ.
Κόρακα κλύζει καὶ καθαείζῃ.
Κρωτίῳ σεσιγηκὼς κλέπτει τέλειον.
Κρηνέρα ὕδωρ ἀφύει.
Κιλλὸν εἰς λαβύρινθον ἐπάγει.
Κωὶ δίδωσι ἄχυρα, ὄνῳ δ' ὀσία.
Κύμαλα μεζᾶ.
Κύπασιν καὶ σισύρνην ἐμπρήθει.
Κωλωνίζει καὶ κυβίζῃ.
Καφῷ ἀείδει. Λεμβᾶδα λιτρδύει.
Κίκιννον κινδάλοις κλειίζῃ.
Κονίδας σκώλῳ καίει.
Κορωνὴ κορεῖ ἔδαφον.
Κονδύλῳ κορύλλια θλᾷ.
Κωλακρέτας ἰαμβίζει.
Λᾶερον ληρεῖ. Λίθον ἕλκει.
Λίνον λίνῳ σωπᾶπλει.
Λύγον καμπύλλω ἐν λέγδῳ ἐξορθοῖ.
Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἅπτει.
Μανδραγόραν πίνει.
Μέμνονι μάννα δίδωσι.
Μορμολυκείοις ἐκφοβεῖ τὸν λέοντα.
Μαείλλῳ ἐν μαρσύπῳ περιφέρει.
Μύτιν μυείλῃ μύπτει.
Μίτυς μισύλλῃ. πεπλὸν πέπλῃ.
Νεκρὸν μυείζῃ καὶ φυκοῖ.
Νεφέλας ξαίνῃ.
Νῆϊα καὶ κωπέας ἀνθ' ὅπλων ἀλλάπτῃ.
Ξύλον εἰς νάπον φέρει.
Ξυρεῖ ἐν χῷ.

Οἰκο-

Urceum fricat.
Milium terebrat. *Suid.*
Veſte ignem circumfert.
Ceram auribus oblinit. *Hom.*
Clave ligna findit *Plut.*
Acinos mali Punici ſculpit.
Cribro divinat. *Adag.*
Corvum abluit & purgat.
Falce tortuosâ findit ſalicem.
Cribro aquam hauſit. *Lucian.*
Aſinum in labyrinthum inducit.
Cani dat paleas, aſino autem oſſa. *Adag.*
Fluctus numerat. *Theocr.*
Supparum & penulam comburit.
Indecorè laſcivit & cubito percutit.
Surdo canit. Pratum pavit.
Cincinnum paxillis pectit.
Lendes palo præuſto occîdit.
Clavâ verrit pavimentum.
Digiti articulo corallia tundit.
Quæſtores convitiatur.
Nugas agit. Lapidem coquit. *Ariſtoph.*
Linum lino nectit. *Lucian.*
Bacillum curvum in mortario corrigit.
Lucernam circa meridiem accendit. *Diog.*
Mandragoram bibit. *Adag.*
Aſino manuam præbet.
Larvis terret leonem. *Diod.*
Favillam in crumena circumfert.
Naſum bucceâ panis excavatâ emungit.
Chordas diſſecat. Calculum coquit.
Mortuum inungit & fucat. *Adag.*
Nebulas diverberat. *Diog.*
Rudentes & remos cum armis commutat. *Adag.*
Lignum in ſylvam fert. *Adag.*
Ad cutem uſque radit. *Soph.oc.*

Οἰκοδομεῖ ὅπῃ τιὼ ἄμμον.
Ὄνον κείρει.
Ὄνῳ κεφαλὴν πλύνει νίτρῳ.
Ὄνῳ πόκον ζητεῖ.
Ὀσφῦν συγκολλᾷ.
Ὀφιν ἐν κόλπῳ θάλπῃ.
Ὀπωπίαν ὀργᾷ.
Παιδίσκας εἰκῆ ὀρχεῖται.
Παλὶ ἐμβάλλει δίξιάν.
Παρὰ πόλαμὸν φρέαρ ὀρύττει.
Παρὰ κοφῷ ἀπιφέρῃ.
Πέρα τῶ μέσῳ βρύλλῃ καὶ μασᾶῃ.
Πίνῃ βαβάκων πρόσωπον.
Πιλῷ πηλὸν καθαίρει.
Πίπτοις ὀπτίθησι πῖλον.
Πεὶν ἐσφάχθαι δέρει.
Περὶ τῆς νίκης θείαμβον ᾄδει.
Περὶ τῆς γλυφάδος διδάσκει τοὺς γέροντας.
Περὶ τῆς φακῆς αὐξάνει λέβηλα.
Περὶ τῶ ἔργῳ κολοφῶνα ὀπτίθησι.
Περὶς τεῖχον λαγεῖ.
Πτερνίζει πρὸς ἄρδιν καὶ κρόσφον.
Πρὸς τὸν ἥλιον τεβαμυδόν λαγεῖ.
Πτήσῃ ὡς τὶς ἀλέκτωρ.
Πῦρ μαχαίρᾳ σκαλεύῃ.
Πῦρ ὕδατι μιγνύῃ.
Ῥιπὰς ῥαιωλύας ἀνορεῖ.
Σαυλὸν γεραίρει.
Σφρᾶ πείζῃ. χυῦν λιχμᾷ.
Σίλιον εἰς ἀμέδα ἐμβάλλει.
Σκέπαρνον εἰς τὸ σκέλος ἀπὸ προσβάλλῃ.
Σκορπίον ἀντὶ πέρκης λαμβάνῃ.
Σεμίδαλιν ταγηνῶ καὶ σικύαν ῥαθυρὰν ἐδίῃ.

Σιβυλλάνδην θέλῃ.
Σπάργανον παρέχῃς.

Στέγειν

Ædificat ſuper arenam. *Mat.7.16*
Aſinum tondet. *Ariſtoph.*
Aſini caput nitro lavat. *Adag.*
Aſini lanam quærit. *Diog.*
Teſtam conglutinat. *Sir.27.7.*
Serpentem in ſinu fovet. *Æſop.*
Uxorem habere impatienter appetit.
Luctantes temerè incitat.
Cuilibet porrigit dextram. *Plut.*
Juxta fluvium puteum fodit. *Adag.*
Coram ſurdo ſtrepitum facit.
Præter modum potitat & manducat.
Bibit ranarum more. *Athen.*
Lutum luto purgat.
Pipionibus imponit pileum.
Priuſquàm mactârit excoriat. *Adag.*
Ante victoriam triumphum canit. *Adag.*
Ante barbam docet ſenes. *Adag.*
Ante lentem auget ollam. *Athen.*
Ante opus colophonem addit.
Contra murum loquitur. *Pythag.*
Calce ferit contra cuſpidem teli & haſtæ.
Adversùs ſolem remeantem loquitur. *Pythag.*
Trepidat in morem Galli cujuſdam. *Adag.*
Ignem gladio fodit. *Plut.*
Ignem aquâ miſcet. *Idem.*
Sublicas fractas erigit.
Seipſum laudat veneratúrque.
Catenâ ſerrat. Plumam ventilat.
Cibum in matulam immittit. *Plut.*
Aſciam cruri ſuo illidit.
Scorpionem pro perca ſumit. *Adag.*
Similaginem rancidam & cucurbitam putridam comedit.
Vaticinari vult.
Faſcias dilacerat.

Sterilem

Στεῖρον ἀγρὸν σπεῖρει.
Στενὸν δακτύλιον φέρει.
Στίλλω σμιλοῦει.

Συγκείνει
Αὐλὸν σάλπιγγι.
Καρκίνος δασυπόδι.
Βύρσαν βυσσῷ.
Ιυγλανὸν γυλιῷ.
Κώνωπα ἐλεφαντι.
Μελίπλακα τέττιγι.
Ψίττακον στρουθῷ.

Σύραις σαίρει τὸ ξόανον.
Σφηκίας ἐρεθίζει.
Τρόχον ἀμέλγει.
Σαλπίγγας χαλκίδι χάζει.
Τὰς μηχανὰς οὐ τὸ πόλεμον κομίζει.
Τηύσιον κάμαλον ῥάζει.
Τίλλει ἀυτῆ σκίπα φοβεῖται.
Τὸν λέοντα νυττει.
Τὸ φῶς ἥλιῳ δανείζει.
Τιτθηνοῖς ὕδασι κωλύει.
Τῷ λύκῳ τὸν ὄϊν σωτηρεῖ.
Τὰς τεθνηκότας ἀποκλαίει.
Τῷ βοῒ τὸν λαγωὸν κυνηγεῖ.
Τὸ πρεσβὺν πρεσβεύει.
Τὰς ἑαυτοῦ κοιλίας πλέκει.
Ὑδωρ ὑπέρῳ ἐν ὅλμῳ πλήττει.
Ὑλεργὸν τέμνει.
Φθινακρὸν τίλλει.
Ὑπὲρ τὸ πέρας φρονεῖ.
Φλυαρεῖ, γρύζει καὶ κιχλίζει.
Φλοῖσσον καὶ σεῖσον δείδει.
Χάος ἀρχαιότερα λαμεῖ.
Χιόνα ἐν βαιῷ φρύττει.

Sterilem agrum colit. *Plato.*
Arctum annulum geſtat. *Pythag.*
Nummum ſcalpro amputat.

Comparat
- Fiſtulam tubæ. *Dieg.*
- Cancros lepori.
- Corium byſſo.
- Cardini vas vimineum.
- Culicem Elephanti. *Lucian.*
- Apem cicadæ.
- Pſittacum paſſeri.

Lacernis purgat pavimentum.
Veſpas irritat. *Plut.*
Hircum mulget. *Lucian.*
Favos apum paxillo pertundit.
Machinas poſt bellum affert. *Plut.*
Inanem laborem facit.
Suam ipſius umbram timet. *Socrat.*
Leonem ſtimulat. *Adag.*
Lumen ſoli mutuum dat. *Plut.*
Calidis aquis ovium vellus abluit.
Lupo ovem committit. *Adag.*
Mortuos occidit. *Ariſtoph.*
Bove leporem venatur. *Adag.*
Actum agit. *Adag.*
Suos nectit cincinnos.
Aquam piſtillo in mortario tundit. *Lucian.*
Hydram ſecat. *Plato.*
Calvum vellit. *Ariſt.*
Ultra peram ſapit. *Lucian.*
Blaterat, cachinnatur & hiſcit.
Sonitum aquarum & exilem vocem avium metuit.
Antiquiora quàm Chaos loquitur. *Adag.*
Nivem in furno torret.

Ungulâ

Χηλῇ ἐθείρων χὴ λάχνῃ ἀποξύει.
Χρυσῇ ὄρῃ ὑπαιχνεῖ.
Χολίκῳ μέλι προσφέρει.
Χρυσοῖ ὀλόχρυς.
Ψυχὴν σχίζα τιμήσει.
Ψηλαφεῖ ἐν τῷ σκότῳ.
Ὠμιλλαν χὴ κόπαδον ἀφιλεῖ.

Τέλος.

Ungulâ comam & lanuginem abradit.
Aureos montes pollicetur. *Adag.*
Bilioſo mel profert. *Lucian.*
Deaurat pediculos pomorum.
Forcipe pilum reſecat.
Palpatur in tenebris. *Ariſtoph.*
Ludum nucum & cottabum vehementer amat.

FINIS.

Ad R.D. pronepotem & filium lustricum seu spiritualem.

Kalendis Januarii, 1646.

Spes patris, & mea spes! Sacro de fonte levate
Compatre me, consors nominis atque mei!
Quam tibi mitto rudi contextâ carmine strenam
Acceptam indubii pignus amoris habe.
Quòsque salutares monitus complectitur, imo
Pectore fige, oculo nec properante lege.
¶ Primùm ergò Domino, fueras cùm fonte Sacratus,
Obstrictum voto te meminisse decet.
Hinc duce sub Christo, cum mundo, carne, Dracone
Hostibus infestis, bella gerenda tibi.
Vendicat ipse sibi Sanctus te Spiritus Ædem,
Polluat hanc sordes nè vitiosa, cave.
Puro igitur summum cultu venerare Jehovam,
Ferventiq; frequens pectore funde preces.
Ille boni fons est, unde omnis gratia manat,
Dat solus vires, auxilióq; juvat.
¶ Pectore suscipias humili præconia verbi,
Indè ut nascatur, crescat ut indè fides,
Viva fides, operum vitam quæ fructibus ornat,
Ut fieri discas hostia viva Deo.
Multa parùm ditat, si nuda, Scientia mentem:
Ille probè didicit qui facienda facit.
¶ Volve, revolve Sacri divina volumina Verbi,
Verset nocturna hæc atque diurna manus.
Ad veram ut sapias faciunt hæc Scripta salutem;
His qui nutritus sic sapit, ille sapit.
Hinc Sacræ Synodi, patres hinc Scripta rigârunt,
Post sacros fontes queis tribuendus honos.
Hinc Schola, difficiles solvendo exercita nodos,
Hausit multiplices, & cumulavit opes.

Unde

Unde tamen liquidum poterit depromere verum
Qui ſatis ingenio judicióq; valet.
Sed ſacrum fidei morúmq; eſt regula verbum;
Nil docet obliqui, falſi habet illa nihil.
¶ Ethnica doctorum volvis cùm ſcripta virorum,
Delibes flores atque imiteris apes.
Eſt Domini quicquid decerpitur undique veri,
Vendicat inventum, jure, ubicunque ſuum.
Caſtiganda tamen ſunt iſtis hauſta lacunis,
Hagara ut Saræ ſerva miniſtret heræ.
¶ Quin Artes etiam doctas, linguáſque diſertas
In varios uſus edidiciſſe juvat:
Huc animum intendas, donec maturior olim
Inſtructum his ætas ad potiora vocet;
Ut divina Sacri pandas myſteria Verbi,
Diſpenſans Chriſti pabula ſana gregi:
Vel, ſi non animas, ægrotis corpora ſanes;
Phœbéâ medicas arte adhibendo manus.
Vel cauſas tractes juris legúmque peritus
Clamori aſſuetus litigiíſque fori.
Vitæ ineas quodcunque genus, quodcunque profeſſus,
Se linguæ ac Artes utilitate probant.
His cultus, Spartam nactus pro viribus orna,
Et pede inoffenſo pulvere curre tuo:
Sedulus exerce tibi quæ commiſſa talenta,
Sumaque ſit, Domini gloria meta tibi.
Deinde tibi propriæ & fratrum ſit cura ſalutis,
Eſt humana Deo gloria magna ſalus.
Deniq; ſic hujus conſumas tempora vitæ,
Poſt obitum poſſis ut potiore frui.

Tui in Pietate & bonis Literis
Profectûs ſtudioſiſs.

R.D. *propatruus tuus*
& *compater.*

INDEX
IN
SEIDELIUM;

Vocum significationes, necnon Etymologiæ rationem explicans.

Aα. Aβ.

Ἀάζω, fut. -άσω, præt. -ηχα, exhalo: ab ἄω spiro; vel à sono quem inter exhalandum edimus. *Steph.*

Aβ.

Ἄβαξ — ακος — ὁ, abacus: ὃ μὴ ἔχων βάσιν. ab α priv. & βάσις fulcrum: quòd pedum fulcris non innitatur.

Ἄβαρ — αρος — τὸ, placentæ genus: ab ἁβρὸς delicatus; vel ab α priv. & βάρος pondus: quòd sit levis concoctionis.

Ἀβλαυ̃ς — οδος — ὁ ἡ, nudipes; calceis carens: ab α priv. & βλαυ̃τα calceamenti genus.

Ἄβρα & ἄβρη — ας — ης, ancilla, famula: propriè, quæ dominam, honoris ergò, comitatur: ab ἁβρὸς — mollis: quòd ejusmodi mulieres sint ut plurimùm molliores.

Ἁβρὸς — ὰ — ὸν, delicatus; mollis, qui est bene curatâ cute. λαμπρὸς, τρυφερὸς, ἁπαλὸς. qui levi est incessu, ὃ κούφως βαίνων. ab α & βάρος: unde ἄβαρος, & per Sync. ἁβρὸς. vel ἁβρὸς ab ἅπτω tango: ut sit propriè tener, qui facilè tangi potest. Θα-

φής. ἁβρὸς βαίνειν est molli & delicato incessu progredi.

Ἀβρότη —— ης, ἡ, nox; pro ἀμβρότη, παρὰ τὸ μὴ θεωρεῖσθαι βροτὸν ἐν αὐτῇ: vel ἐν ᾗ βροτὸς ἀ φαίνεται, quòd mortales noctu non apparent.

Ἀβρότονον —— όνου, τὸ, abrotonum; herba perpetuò virens: διὰ τὸ θερὸς ὄψιν ἁβρὸν καὶ ἀπαθὲς φαίνεσθαι, quòd aspectu tenerum & delicatum appareat.

Ἄβρυσα —— ύσης, τὰ, Mora: fructus mori; ità dicta, quòd sint ἁβρὰ, mollia & delicata.

Ἀβρύω —— f. ύω, orno.

Ἀβυρτάκη —— άκης, ἡ, Abyrtace: edulii genus ex nasturtio, allio, & sinapi: παρὰ τὸ ἁβρὸν τήκεσθαι, quòd facilè liquescat.

Ἄβυσσος —— υσσου, ὁ καὶ ἡ, Abyssus, vorago, immensæ altitudinis aqua: ab α priv. & βυσσὸς, Ionicè pro βυθὸς, fundum: παρὰ τὸ βύω, βύσω, βέβυκα, βέβυσμαι, βέβυσται: unde βυσσὸς, καὶ ἄβυσσος. εἰς ἣν οὐδεὶς εἰσέρχεται διὰ τὸ βάθος. vel παρὰ τὸ βύω, τὸ κατλύπτω, καὶ τὸ α στερητικὸν, ὁ τόπος ὁ ὑπὸ πλήθους ὑδάτων κατιπόμενος.

Ag.

Ἀγαβὶς —— ίδος, ἡ, glomus: ità dictus, quòd in eo fila ἄγαν τίθενται, valdè cumulentur.

Ἀγαθὸς —— ὴ —— ὸν, bonus: παρὰ τὸ ἄγαν θέλειν ἡμᾶς πρὸς αὐτόν: quòd omnes ad bonum currant: vel quasi ἄγασος admirandus; ab ἄγαμαι miror: vel quasi ἄγαν θεῖος, valdè divinus: vel ab α στερητικὸ & γαθὼ, Doricè pro γηθὼ gaudeo; quòd boni tantùm habeant, unde lætentur.

Ἀγάλλομαι, exsulto, gestio, glorior: παρὰ τὸ ἄγαν καὶ ἅλλομαι, τὸ πηδῶ, valdè salio, præ gaudio exsulto.

Ἀγαλλὼ, f. ἀγαλῶ, orno; ab ἀγλαὸς splendidus: vel ab ἀγάω demiror; splendida enim miramur.

Ἄγαν, valdè, vehementer, admodum; ἀκριβῶς, σφοδρῶς, πάνυ σφόδρα.

Ἀγανακτέω, doleo, indignor, —— f. ήσω, præt. ἠγανάκτηκα: ab ἄγαν & ἄχος, dolor; vel ab ἄγαν & ἄγω frango: dolor enim quasi frangit animum; vel ab ἄγαν & ἀχθομαι ægrè fero.

Ἀγαπάω —— ῶ, —— ήσω —— ηκα, amo: ab ἄγαν valdè & παύομαι quiesco: acquiescimus enim in iis, quæ diligimus: vel ab ἀγάπη.

Ἀγάπη —— άπης, ἡ charitas: παρὰ τὸ ἄγαν τὸ πᾶν, amanti nihil difficile: & inv das militum sese amantium copias dicebat *Plato*.

Ἀγαρικὸν —— οῦ, τὸ, Agaricum. Agarus est fluvius Sarmaticæ Europæ, circa quem nascitur.

Ἀγάω —— ήσω —— ηκα, miror; ab ἄγαν nimis: nimietas enim cujusque rei est causa admirationis vel invidiæ.

Ἄγγαροι —— άγγου, οἱ, tabellarii, seu nuncii publici; γραμμαφόροι. vox Persica; hinc ἀγγαρεύω cogo ad currendum, vel aliquid ferendum; hinc παρασάγγης, parasanga, viarum mensura, nos *miliaria* dicimus.

Ἀγγεῖον —— είου, τὸ, vasculum; ab

ab ἄγγος vas.

Ἀγγελος —— ελε —— ὁ, angelus; ab ἀγγέλλω nuncio.

Ἄγγος —— εος —— τὸ, vas; ab ἄγω fero: quòd sit rebus ferendis idoneum.

Ἀγείρω —— f. ἀγερῶ —— præt. ἤγερκα, Attice ἀγήγερκα, congrego; ab ἄγω.

Ἀγελάζω —— άσω —— αγα, congrego, gregatim vivo; ab ἀγέλη grex.

Ἀγελαῖος —— αία —— ον —— congregabilis; ab ἀγέλη.

Ἀγέρωχος —— ον, superbus; παρὰ τὸ ἄγαν αὐχεῖν: quòd se & sua plusculum jactarent. Vel quasi ἀγαμέρωχος (contractè ἀγέρωχος) οἱονεὶ ἄξιῶν ἄγαν γέρας ἔχειν, quòd honores valdè cupiat.

Ἀγήνωρ —— ορος —— ὁ, strenuus, fortis; quasi ἄγαν ἀνὴρ, admodum vir.

Ἅγιος —— ία —— ιον, sanctus; ab ἄζω, τὸ ζέβομαι, veneror: quasi ἄζιος, atque ità ἅγιος, quòd sancti sint veneratione digni. Vel ab ἄζω, τὸ ὑπαγωρεῦω, quem enim veneramur, ei, honoris ergò, viâ cedimus.

Ἄγκη —— ης —— ἡ, ulna; ab ἀγκὼν cubitus.

Ἄγκιστρον —— ίστρα —— τὸ, hamus; ab ἀγκύλος curvus.

Ἀγκοίνη —— οίνης —— ἡ, ulna; ab ἀγκάλη, idem.

Ἄγκος —— εος —— τὸ, vallis. τὰ ἄγκεα καλοῦντες οἱ κοῖλοι καὶ βάσιμοι τῆς ὀρεῶν τόπους: depressa, & concava montium loca; ab ἄγχω strangulo, quia inter montes angitur. Vel παρὰ τὸ ἀγκεῖσθαι (per syncopen ἀγκεῖσθαι) inclino.

Ἀγκεμάχης ἤγουν χθαμαλὸς τόπος. Steph.

Ἀγκυλιστὴς —— ε —— ὁ, jaculator, qui jaculo utitur, quod ἀγκύλη dicitur.

Ἄγκυλος —— η —— ὁ, curvus, adunctus; ab ἄγκων, cubitus, quia incurvatur.

Ἄγκυρα —— υρας —— ἡ, anchora; ἀπὸ τῆς ἀγκύλης καὶ ῥέω, h. e. a curvitate & fluo; quia unco morsu alligat navem.

Ἀγκὼν —— ῶνος —— ὁ, cubitus; ab ἀνακεῖσθαι, quòd in eum recumbamus.

Ἀγλαΐα —— αίας —— ἡ, splendor; ab ἀγλαός.

Ἀγλάϊσμα —— ατος —— τὸ, decus, ornamentum.

Ἀγλαὸς —— ὸς —— ὁ, splendidus; ab ἀγλὴ splendor.

Ἄγλιθες —— αι, alliorum & ceparum capita:

Ἄγναφος —— ον, impexus, rudis, nondum à fullone purgatus; à κνάπτω vel γναπτω, carmino, carpo.

Ἀγνοέω —— ήσω —— ηκα, ignoro, nescio; παρὰ τὸ νοέω intelligo, & πλεονασμῷ τῆς γ γνοέω cum α priv. partic.

Ἁγνὸς —— ὴ —— ὸν, sanctus, castus, purus, venerabilis; ab ἄζω veneror: casta enim cultu & veneratione digna sunt.

Ἄγνος —— ου —— ὁ, vitex, semen exsiccans, & castitati serviens; ab ἄγονος, quasi sine γονῇ.

Ἀγνυθες —— οι, Lapides, quos stamini inter texendum appendunt textores; ab ἄγχω & θεῖν, quòd motûs celeris sint causæ.

Ἀγνωσία —— ίας —— ἡ, ignorantia;

ab α priv. & γνῶσις notitia.

Ἄγοος —— α —— ον —— luctûs expers, à γοάω gemo, deploro.

Ἀγορὰ —— ᾶς —— ἡ, forum ; ab ἀγείρω congrego ; locus in quem populus congregatur, & ubi venalia conferuntur.

Ἀγορεύω, dico, loquor, propriè loquor in foro ; ab ἀγορὰ forum.

Ἀγὼς —— ὼς —— τὸ, veneratio ; ab ἄζω veneror.

Ἀγρυὸς —— ὑ, ὁ. idem quod ἀγκὼν cubitus, palma et vola. quasi ἀγων ὀχεῖ : quia in commissuris brachii vertuntur ossa, adductione, et deductione nervorum.

Ἀγρὰ —— ᾶς —— ἡ, præda, captura ab ἀγρὸς ager ; quia ibi fit.

Ἀγριώτατος —— ἀτη —— ον, immanissimus ; ab ἄγριος agrestis, ferox.

Ἀγρὸς —— ὦ —— ὁ, ager ; ab ἄγω quia pecus eò agitur ; aut ab ἀγείρω congrego, quia ex agro congregantur necessaria ad victum. Vel ab ἀρόω aro, interposito γ.

Ἀγυιὰ —— ᾶς —— ἡ, vicus ; ἀπὸ τῆς ἄγλην τὰ γύα, quòd per viam gradiendo membra portemus. Vel ab α priv. & γύα membra ; quia longiores viæ nec membra nec plexus habent.

Ἄγυρις —— εως —— ἡ, congregatio. παρὰ τὸ ἀγείρω ἄγυρις, & mutato ο in υ, ἄγυρις.

Ἄγχι, propè, ab ἄγω ἔχω, juxta positus sum.

Ἀγχόνη strangulatio, laqueus ; ab ἄγχω strangulo.

Ἄγχω —— ἄγξω —— ἦξα. strangulo, suffoco ; παρὰ τὸ ἄγω. nam ἄγχω est τὸ τὴν φάρυγγα ζωάγω. πνίγω.

Ἄγω duco —— f. ἄξω —— pr. ἦξα, Attice ἀγήοχα —— aorist. 1. ἤξα, aor. 2. ἤγαγον, pro quo in usu est ἤγαγον, med. ἠγαγόμην.

Ἀγωγὴ —— ῆς —— ἡ, educatio, disciplina ; ab ἄγω ago.

Ἀγὼν —— ῶνος, ὁ, certamen ; ab ἄγω ago : nempe strenuè & virtiliter.

Ἀγωνίζομαι, certo, dimico —— fut. ίσομαι —— perf. pass. ἠγώνισμαι. ab ἀγὼν —— ῶνος.

Αδ.

Ἀδάρκης —— ους —— ὁ, ſalſugo gelata

Ἀδελφὴ —— ῆς —— ἡ, ſoror. Vide Ἀδελφός.

Ἀδελφὸς —— ου —— ὁ, frater ; propriè uterinus frater. ab α congr. & δελφὺς uterus ; quasi ὁμόδελφος, qui ex eodem utero provenit.

Ἀδέω —— ήσω —— ηκα, placeo ; ab ἁδὺς Dor. pro ἡδὺς dulcis : quòd dulcia naturæ placeant.

Ἀδημονέω —— ήσω —— ηκα, valdè angor ; ab ἄδω satio ; ut sit nimiâ dolorum satietate fatiscere ; vel ab α priv. & δῆμος populus ; ut is propriè dicatur ἀδημονεῖν, qui, præ dolore, populi consortium fugit.

Ἄδην abundè, adv ab ἄδω satio.

Ἀδὴν —— ένος, ὁ, tonsilla, glandula.

Ἅδης —— ου —— ὁ, pro ἀϊδης, Pluto, orcus, Tartarus, inferi ; ab α pr. & ϝίδω video ; quia est locus tenebrosus, ubi nihil videtur. vel, per antiphrasin, ab ἄδω placco ; quia nemini placet.

Ἀδιάλειπτως, indefinenter ; ab α pr. διὰ, & λείπομαι.

Ἀδικέω —— ήσω —— ηκα. injuriâ afficio ; ab α pr. & δίκη justitia.

Ἀδικία —— ίας —— ἡ, injustitia ; ab pr. & δίκη.

Ἀδίκως

Ἀδίκως —— injustè, adv.

Ἀδινὸς —— ἡ —— ὸν, densus, abundans: ab ἄδω satio. vel ab α pr. & δίνω circumago; quòd conferta turba non facilè circumagatur.

Ἀδολεσχέω —— ήσω —— ηκα, garrio, garrulo sermone utor. ἀπὸ τῆ ἥδω, τὸ εὐφραίνω. cujus aor. 2. ἄδον, ex quo ἄδος, εὐφροσύνη & λέχη sermocinatio. vel ab ἄδω i.e. κόρος, quasi dicas ad satietatem confabulatio.

Ἀδολεσχος —— ίχυ —— ὸ, garrulus.

Ἄδομαι —— fut. —— ἄσομαι, cano. Vide ἄδω.

Ἄδος —— εος —— τὸ, satietas. κόρος, πλησμονή.

Ἀδρὸς —— ὰ —— ὸν, magnus, amplus, opulentus; ab ἄδην affatim. παρὰ τὸ ἥδω, τὸ εὐφραίνω, delecto: quòd abundantia delectet.

Ἀδυνάτος —— ον, impossibilis; ab α pr. et δυνατός.

Ἄεισω —— άσω —— ᾆσα, cano; ex poëtico ἀείδω.

Ἄδωρος —— ον, donorum expers; ab α pr. & δῶρον donum.

Αε.

Ἆεθλιον —— ίε —— τὸ, præmium, certamen.

Ἆεθλος —— έθλε —— ὸ, (contract. ἆθλος) certamen, labor; ex α epitat. & θλάω: vires enim lassatio debilitat & frangit: παρὰ τὸ πλάω, τὸ κρούω, πλὴν καὶ ἆθλον.

Ἄεθλον —— έθλε —— τὸ, præmium certaminis (contr. ἆθλον) ἀπὸ τῆ —— ἐθέλω volo. ἐθελόν τι ὄν, quod omnes habere volunt. & cum ἀθροπαθικῶς ἀέθλιον, τὸ πολυ θελητὸν, & sync. ἄεθλον, crasi ἆθλον.

Ἀεὶ & αἰεὶ, semper; adverb. ab α ἀθροπαθικῶς & ἐω sum: verè esse, est semper esse.

Ἀείδω —— σω (contractè ᾆδω cano: propriè de poëtis; ab α intensiva particula, & εἴδω scio: quòd omnium planè scientiam sibi vendicarent poëtæ.

Ἀείρω —— ερῶ, tollo; quasi εἴρω ἀέρα. in aërem tollo. Aor. infin. ἀεῖραι, particip. ἀείρας.

Ἀελλα —— έλλας —— ἡ, procella, turbo: παρὰ τὸ ἄειν, à spirando, καὶ ἑλεῖν tollendo: quòd multa flando tollat. vel ab ἄω & εἰλεῖν coacto, complico, quòd surgente procellâ crispatur unda.

Ἀέξω (vel αὔξω) —— ήσω —— ηκα, augeo: ab α epitat. & ἔχω —— ἕξω, habeo, scil. in honore, & quasi magnifico.

Ἀεργὸς —— ον —— ὸ καὶ ἡ, piger, ignavus: ab α priv. & ἔργον opus.

Ἀετὸς —— ὲ —— ὸ, aquila: παρὰ τὸ ἀεὶ ἐπὶς ἴεται, quòd vivax. vel ab αἴσσω, τὸ ὁρμῶ, cum impetu feror: quòd sit ales impetuosus.

Αζ.

Ἄζω —— σω —— κα, sicco; ab α priv. & ζῶ vivo: quòd arida, quibus humidum radicale periit, vitâ destituuntur.

Ἄζομαι —— σω —— κα, veneror, colo: παρὰ τὸ σέβω (τὸ ὑποχωρῶ) cedo: quem enim veneramur,

ei, honoris gratiâ, viâ cedimus.

Αη

Ἀηδών —— όνος —— ή, luscinia: ab ἀείδω, cano; quòd canora sit. vel ab ἀεὶ καὶ ᾄδω, quasi ἀεὶ ᾄδων, quòd perpetuò cantet, ubi semel incœperit.

Ἀήρ —— έρος —— ὁ, caligo: ab α priv. & ὁράω video.

Ἀήρ —— έρος —— ὁ, Aër: ab ἄω, ἄημι spiro; nam flatus est aër motus. vel ab αἴρω τὸ κουφίζω, sic dictus à levitate. vel ab ἀεὶ semper, & ῥεῖν fluere; quòd à vento agitetur & perpetuo sit in fluxu.

Ἀησυλος —— ον, gravis, molestus: ἀτερπὴς, λυπηρὸς. παρὰ τὸ ἄσαι, i.e. βλάψαι, quasi ἄσυλος, & pleonasmo τοῦ η ἀησυλος, βλαπτικὸς, nocivus. vel ab α priv. & ἥδω oblecto. ἀηδῆ τὰ μὴ τέρποντα.

Ἀηδὴς —— ον, insatiabilis, vehemens; ab α priv. & ἄδω satio; vel ab ἀετὸς aquila: quòd sit animal planè rapax.

Αθ

Ἀθάνατος —— ον, immortalis; ab α priv. & θάνατος mors.

Ἄθαρ —— άρος —— ή, puls, farina.

Ἀθήλγω —— ξω —— χα, mulgeo, sugo; à θῆλη papilla, ex qua lac elicitur. vel ab α congregativo, & θήλγω mulgeo.

Ἀθετέω. ῶ —— ήσω —— κα, sperno, rejicio, irritum facio; ab α priv. & τίθημι pono.

Ἄθηρ —— έρος —— ὁ, arista; ab α epitat. & θήρ ἄκτας: quòd aristæ in æstate colligantur.

Ἄθλιος —— ώτερος —— ώτατος, miser, ærumnosus; ab ἆθλος, ου, ὁ, certamen, labor.

Ἀθρέω —— ήσω —— ἤθρηκα, video, specto. à θεωρῶ, & per syncop. ἀθρῶ.

Ἀθρόος —— όα —— ον, confertus; ab ἅμα simul, & θρῶ cum strepitu ruo: ubi enim turba, ibi strepitus. 2. repentinus, quasi ἄτερ θρόου, i.e. sine clamore & strepitu.

Ἀθύρω —— ῶ —— κα, ludo: παρὰ τὸ ἀγάλλεσθαι θύειν: quia pueri ad ludendum cum impetu feruntur. vel, ab α priv. & θύρα janua: extra fores enim potiùs quàm in domo luditur.

Αι

Αἰάζω —— άξω —— κα, lamentor: ab αἰ heu, lugentium voce.

Αἰανὸς —— ὴ —— ὸν, & αἰδηὴς —— ὲς, gravis: ab αἰάζω.

Αἰγανέον —— έα —— τὸ, jaculum, hasta: παρὰ τὸ ἄγαν ἵεναι, quòd longiùs mittatur. vel παρὰ τὸ κατὰ τῶν αἰγῶν ἵεσθαι, quòd in capras mitteretur.

Αἴγειρος —— είρα —— ἡ, Populus nigra: παρὰ τὸ ἐκ τῆς γῆς αἴρεσθαι, quòd citò ex terra progerminet. vel quasi ἠγειρος ab ἐγείρω excito; quòd sit arbor procera, & in altum excitata.

Αἰγιθαλὸς —— ὸ —— ὁ, Parus. Videtur dici, quòd impetu virent; seu impetuosè volet. αἰγὶς est procella, & impetuosus flatus, θάλλω vireo.

Αἴγιθος —— ίθυ —— ὁ, & αἰγίθος, ægithus, avis.

Αἴγλη

Αἴγλη——ης——ἡ, ſplendor; ab ἀίσσειν λίαν, quia ſplendor ſolis micat.

Αἰγυπιὸς——ὁ——ὁ, vultur; à γύψ.

Αἰγωλιὸς——ὁ——ὁ, ulula. ab ἀεὶ ſemper, & γωλιὸς ſpelunca: quòd in ſpeluncis & locis obſcurioribus interdiu lateat.

Αἰγωὴν——ῶνος——ὁ, caprile: ab αἴξ——αἰγὸς capra.

Αἰδέσιμος——η——ον, venerabilis, reverentiâ dignus; ab αἰδὼς——οῦς, pudor, reverentia.

Αἴδηλος——ον, pro ἄδηλος, obſcurus, occultus; ab α priv. & δῆλος manifeſtus.

Ἀΐδης——ου——ὁ, infernus, ſepulcrum; ab α priv. & εἶδω video: quòd ſint loca tenebroſa.

Ἀΐδιος——ον, ſempiternus; ab ἀεὶ ſemper.

Αἰδοῖος——α——ον, venerabilis; ab αἰδὼς.

Αἰδομαι——& αἰδέομαι, veneror.

Αἰδὼς——όος——ώς——ἡ, verecundia: παρὰ τὸ εἶδω, τὸ βλέπω, cum α priv. ἀΐδως——καὶ αἰδὼς, quia eſt intuendi fuga.

Αἰεὶ ſemper. Vid. ἀεί.

Αἴζην ſemper, poëticè.

Αἰζηὸς——οῦ——ὁ, juvenis. ὁ τῷ αἵματι ζέων: ab ἀεὶ ſemper, & ζέω ferveo; juventus enim eſt ætas fervida. vel ab αἷμα ſanguis, & ζέω ferveo; quòd juvenibus ſanguis ſoleat fervere. vel ab α ſpirat. & ζέω.

Αἰθὴρ——ῆρος——ὁ, ab αἴθω uro; quia ardere videtur ſideribus, quæ ſunt ignes cœli. vel ab ἀεὶ ſemper, & θεῖν currere: quia cœli perpetuo motu torquentur.

Αἰθρία——ας——ἡ, aër ſudus, ſerenitas.

Αἴθυια——υίας——ἡ, mergus, anas; ab αἴθω uro: quòd flammeo ſit colore.

Αἰκάλλω——λῶ——κα, blandior; ab ἀεὶ ſemper, & κάλλος pulchritudo: quòd homines pulchritudini ſemper adblandiantur. vel quia ἀεὶ κάλως λέγῃ. vel à καλῶ demulceo; propriè canis eſt qui auribus & caudâ blandientis ſignum præbet. *Schol. Ariſtoph.*

Αἰκία——ίας——ἡ, verberatio; ab ἀεικὴς indecens: propriè dicitur, non ſimpliciter verbera, ſed indigna. Unde *Steph. in Elect.* αἰκίζειν ἐν αἰκίαις.

Αἴλινος——ίνου——ον, miſer; ex αἰ Λίνος, vel εἰ Λίνον, quòd in Carmine lugubri deplorante Lini mortem ſæp às repeteretur.

Αἴλουρος——ύρου——ὁ, felis, catus; παρὰ τὸ αἰόλλειν καὶ ἀνάγειν πλανᾶσθαι, καὶ κινεῖν. quòd caudam in varias formas mutet, & circumverſet.

Αἷμα——ατος——τὸ, ſanguis; ab αἴθω ardeo, quòd ſanguis ardoris eſt ſomes in corde. ab αἵσσω præt. paſſ. ἧσμαι: unde ἄσμαι, ἧσο, καθ' ἕσθαν, ἄσμαι, & mutatione ſpiritûs, ἅμαι. quia αι diphthongus ante μ & ρ aſpiratur; ante reliquas conſonantes ψιλοῦται.

Αἱμύλος——υλη——ον, blandus, affabilis: tam in bonam quàm in malam partem: ab αἷμα ſanguis; quòd ii, in quibus maximè dominetur ſanguis, ſint ut plurimùm blandiores.

Αἶνα

Αἶνος——ε——ὁ, laus: παρὰ αἰνέω delector, quia laudis amore capiuntur homines; quasi ἤνος, & per aphæresin αἶνος.

Αἰνὸς——ἡ——ὸν, gravis, horrendus: παρὰ τὸ δεινὸς, abjecto δ, & ι mutato in α. vel παρὰ τὸ δαΐς pugna, δαϊνὸς, δ'αινος, & αἰνὸς, ὁ μάχιμος. vel per syncopen, ab αἰαν. ς, idem.

Αἴνυμαι——capio: ab αἰρέω ἐρνῶ fit αἴρυμι & αἴρυμαι, & abjecto ρ, αἴνυμαι.

Αἴξ——αἴγος——ἡ, capra: ab ἄσσω, τὸ ὁρμῶ, cum impetu ruo: fut. αἴξω——αἰξ, & per synæresin αἶξ, quòd sit animal impetuosum.

Αἰόλος——όλη——ον, varius: ab ἀεὶ ἄλλος semper alius.

Αἰονάω——ήσω——κα, aspergo: ab ἀεὶ semper, & νάω fluo. Aspersio non fit sine humidi fluxione.

Αἰπὺς——εῖα——ὺ, altus: ab ἄπος altitudo. quæ est ἄπεβε procul.

Αἶρα——ας——ἡ, malleus: ab αἴρω, tollo, quia inter cudendum tollitur. Vel per Metathesin à ῥάω, παρὰ τὸ ῥαίειν καὶ διαφθείρειν τὰ τυπούμενα.

Αἱρετὸς——ὴ——όν, eligibilis: ab αἱρέω eligo.

Αἱρετώτερος——eligibilior.

Αἱρέω——ήσω——ηκα, capio, eligo: ab αἴρω.

Αἴρω——ἀέρῶ——ἦρκα aor. 1. ἦρα——ἄρην——ἄρμαι——ἄρθην——ἀρεῖν——ἄρας, tollo, pert. ἦρκα, & aor. 1. ἦρα habent simplex ε pro augmento, sine ι subscripto; quia in futuro est simplex α, quòd resolvitur illud ε in α, non in αι, ut Matth. 20. 14. ἆρον τὸν σὸν, tolle quod tuum est.

Αἶσα——ης——ἡ, fors, fatum; quasi ἀεί ἔστα, necessàriò & semper ex stens. vel quasi ἀεὶ ἴσα, sui semper similis, & nunquam mutans rerum ordines. vel quasi δαΐσασα à δαίω, το μερίζω partior; quia æqualia partitur omnibus, & sceptra ligonibus æquat.

Αἰσάλων——ωνος——ὁ, Æsalo, accipitris genus: ab ἄϊστω, cum impetu ruo. vel ab ἀεὶ συλᾶν: est enim rapax.

Αἰδέσομαι, sentio, fut. αἰσθήσομαι, præt. ᾔσθημαι: ab αἴσθω. quod ab ἀΐω sentio.

Αἴσυλος——ὁ ἡ ἡ. παράνομος καὶ ἄδικος, iniquus & sceleratus; quasi ἀεἰσυλος, ab αἶσα & α priv. sine æquo & justo. vel παρὰ τὸ ζυλῶ. καὶ α ὀξυτονικὸν. ἄσυλος, καὶ πλεονασμῷ τῆς ι. αἴσυλος. vel ab ἄσω, τὸ βλάπτω——ἄσυλος & αἴσυλος.

Αἰσυμνάω——ήσω——κα, impero; ab αἰσυμνήτης certaminis præses. παρὰ τὸ αἶσιον νέμειν. quòd ejus erat præmia certaminis distribuere. vel παρὰ τὸ περὶ αἰσίων μνήμην ποιεῖσθαι.

Αἴσχιστος——ίστη——ον, fœdissimus; ab αἶσχος.

Αἶσχος——εος——τὸ, turpitudo, probrum; ab α priv. & ἴσχω habeo, ὁ ἐκ οὐ τις βέλτιόν ἔχειν, quod nemo habere velit. comp. αἰσχίων, sup. αἴσχιστος.

Αἰσχρὸς——ά——όν, turpis: ab αἶσχος.

Αἰσχύνη——ύνης——ἡ, turpitudo: ab αἶσχος.

Αἰσχύντερος——ίστερα——ίστερον, pudendus,

dendus, verendus.

Αἴσω —— fut. —— ἄϊξω, cum impetu ruo: ab α epitat. & ἴω eo.

Αἰτέω —— ήσω —— pr. ἤτηκα, postulo, peto: à τῶ significante ζητῶ (quæro) & α epitat.

Αἴτημα —— ατος —— τὸ, petitio.

Αἰτὴς —— ᾱτὴς amator, amasius.

Αἰτία —— ίας —— ἡ, causa, culpa: ab αἰτέω. propriè, vox judicialis: causa, ob quam quis postulatur.

Αἴτιον —— ίε —— τὸ, Causa, culpa, accusatio.

Αἰχμὴ —— ῆς —— ἡ, cuspis, mucro. παρὰ τὸ χέειν αἷμα, à fundendo sanguine. vel ab ἄϊσω, quòd impetu feruntur jaculatores.

Ἄλα, statim, adv. ab ἄϊσω. vel ab α epitat. & ἅλλω tango: ut sit quasi metam celeriter contingere.

Ἄϊε, audio. imperf. ἄϊον sine augmento, nè coïncidat cum ἦιον, id est, ibam.

Αἰὼν —— ῶνος, ὁ, ævum, æternitas; quasi ἀεὶ ὤν, semper existens.

Αἰώνιος —— ία —— ιον, æternus: ab αἰών.

Ἀκοντίζω —— ίσω —— κα, sursum attollo: ab αἴσσω, pleonasmo τὸ ω.

Ακ

Ἀκαδημία —— ας —— ἡ, Academia. Gymnasium Athenis, Musis consecratum ab Academo. ab ἄκος remedium & δῆμος populus, quòd insciriæ suæ remedium populus indè petat.

Ἀκάθαρτος —— ον, impurus: ab α priv. & καθαίρω purgo.

Ἀκάθεκτος —— ον, incontinens: qui contineri nequit: ab α priv. κατὰ præp. & ἔχω habeo.

Ἀκαιρος —— ον, intempestivus: ab α pr. & καιρὸς opportunitas.

Ἀκαλήφη —— ήφης, ἡ, urtica. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν ἀδίκως ἁφὴν, quia non bonum habeat tactum; i. e. non tangitur sine noxa. vel per antiphrasin, ἧς ἁφὴ ἔστιν ἀκάλυφος (id est ἠσύχως) ἀπτέσθαι.

Ἀκανθα —— ης, ἡ, spina. παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀκῇ, i. e. ἐξύπτιον ἀνθεῖν. vel potiùs, παρὰ τὸ κεντεῖν, à pungendo; quia valdè acuta.

Ἀκανθὶς —— ίδος, ἡ, Acanthis, Avis. ἀπὸ τῆς ἀκανθῶν, quibus pascitur.

Ἄκαρνα —— ης, ἡ, Acarne, genus plantæ: ab ἀκὴ acies; est enim planta spinosa.

Ἄκαρον —— ἄρυ, τὸ, Acarum.

Ἀκαταστασία —— ας, ἡ, inconstantia, seditio, tumultus, quâ res in quiete consistere nequit: ab α priv. κατὰ præp. & ἵστημι sto.

Ἀκατάσχετος —— ον, irretentibilis, qui cohiberi nequit.

Ἄκατος —— άτου, ὁ ἡ, & ἀκάτιον —— ίου, τὸ, navigium actuarium: ab ἄγω, quia remis agitur. à præt. pass. ἦκται fit ἄκτος, & pleonasmo τῦ α, ἄκατος

Ἀκέομαι fut. ἀκέσομαι & ἀκεσοῦμαι, sano. ἀκεῖσθαι παρὰ τὸ ἄκος ἰᾶσθαι, mederi doloribus.

Ἀκέραιος —— ον, simplex. ἀπὸ τῦ κέκρασθαι. unde κέραιος: & cum α priv. ἀκέραιος. metaphora ab animalibus, quæ cornibus petunt. aut ex α priv. & κεράω misceo, ut sit integer & sincerus.

Ἀκεστὸς —— ὴ —— όν, medicabilis.

ἴδιατος.

ὄνιατος. ab ἀκέομαι.

Ἀκὴ —— ῆς, ἡ, & ἀκὶς —— ίδ-ος, ἡ, acies, mucro, cuſpis: ab α epitat. & χέω fundo; quia perforando res quaſi diffindit.

Ἀκινάκης —— άκα, ὁ, Acinaces, gladius Perſicus: ab ἀκὴ cuſpis.

Ἀκίνδυν-ος —— ον, tutus, vacuus à periculis: ab α priv. & κίνδυν-ος periculum.

Ἀκίνητ-ος —— ον, immobilis: ab α priv. & κινέω moveo.

Ἀκκίζομαι —— σομαι, acciſſo, ficte recuſo: ab Ἄκκω —— ᾶς, ἡ, Mulier ſtulta, ſolita ad ſpeculum cum ſua imagine confabulari: et reculari quæ cupiebat.

Ἀκμάζω —— άσω —— κα, vigeo: ab ἀκμὴ —— ῆς, ἡ, Vigor ætatis.

Ἀκμὴ —— ῆς, ἡ, vigor ætatis, cuſpis: ab ἀκὴ.

Ἄκμων —— ον-ος, ὁ, incus; quaſi ἀκάμων: ab α et κάμνω laboro, quòd nullis ictibus fatigetur.

Ἀκοὴ —— ῆς, ἡ, auditus: ab ἀκούω audio

Ἀκολουθέω —— ήσω —— ηκολούθηκα, ſequor, comitor: ab ἀκόλουθ-ος.

Ἀκόλουθ-ος —— ου, ὁ ἡ, comes, pediſſequus: ab α ἀθρόισ-τος, καὶ κέλευθ-ος: quaſi ὁμοκέλευθ-ος, qui eâdem viâ ſequitur.

Ἀκόνη —— όνης, ἡ, cos, coticula: ab ἀκὴ cuſpis, quia ad acuendum adhibetur. vel ab α epitat. et κονέω corrumpo, quòd ferrum acuendo conteritur.

Ἀκοντίζω —— ίσω —— κα, jacu'or: ab ἀκόντιον jaculum.

Ἄκορνα —— ης, ἡ Acorne: nomen plantæ, quæ putatur à nonnullis eſſe carduus benedictus ſylveſtris.

Ἀκοστὴ, ῆς, ἡ, Hordeum: ab ἄκος remedium ὀστέον os oſſis; quia roborat oſſa. aut ab ἀκὴ cuſpis, quia eſt acuminata ſpica.

Ἀκόσ-τ-ος —— ία —— ιον, invitus: ab α priv. et ἑκὰν volens.

Ἀκούω —— ούσω —— ἤκουκα, audio: ab ἀκὴ et οὖς. eſt enim ſenſus audiendi acutus. vel ab ἄκρα. vel ab α priv. et κώ dormio. οἱ γὰρ ἀκούοντες οὐ κοιμῶνται, qui audiunt non dormiunt. *Etymol.*

Ἀκρασ-τεία —— είας, ἡ, intemperantia: ab α priv. et κρατέω tempero.

Ἀκρατὴς —— ὲς, incontinens.

Ἀκρέμων, ον-ος, ὁ, ramus: ab ἄκρον ſummitas; quòd ſic in ſummitate arboris. qu. ἐπ' ἄκρα μένων.

Ἀκρεύθω. *App.* 164.

Ἀκρὶς —— ίδ-ος, ἡ, locuſta. Sic dicta, quòd ἄκρα κείρει, i. e. ſummitates plantarum depaſcitur.

Ἀκροάμα —— άτ-ος, τὸ, auditio: ab ἀκροάομαι.

Ἀκροατὴς —— οῦ, ὁ, auditor.

Ἀκροδυσία —— ίας ἡ, præputium: ab ἄκρ-ος extremus, et πόσθη membrum virile. vel potiùs ab ἄκρ-ος et βύω tego, quòd extremam pudendi partem tegat.

Ἀκροθίνιον —— ίου, τὸ. Sed frequentiùs in plurali ἀκροθίνια, primitiæ, quaſi ἄκρα θινὸς, ſummitates acervi: quòd primitiæ ex ſummitate acervi excerpantur.

Ἄκρον —— ου, τὸ, ſummum, extremitas.

Ἀκρὸς —— ὰ —— όν, ſummus: ab ἀκὴ cuſpis, quòd rerum ſummitates acutæ eſſe ſoleant.

Ἀκτὴ —— ῆς, ἡ, littus: ab ἄγνυμι frango;

frangor: littus enim perpetuo aquarum assultu frangitur et atteritur; item sambucus.

'Ακτὶν ——— ῖνος, ὁ, radius solis: ab ἀ'γω frango: radii solares faciie refringuntur.

'Ακυλος, ὁ, glans iligna.

'Ακώλυτος, ον, liber, solutus. ab α priv. et κωλύω prohibeo.

'Ακων, ουσα, ον, invitus, pro ἄεκων: ab α priv. et ἑκων volens.

Αλ

'Αλάβαστρον, τὸ, alabastrum: ab α priv. et λαμβάνω capio. ὅτι ἀδύνατον ἁυτὸ λαβεῖν, quòd propter lævorem difficulter manibus prehenditur. vel διὰ τὸ μὴ λαβὰς ἔχειν, quòd ansas non habeat.

'Αλαζονεία ——— ας, ἡ, superbia: ab ἀλαζὼν ——— όνος, ὁ ἡ, jactator: ab α epit. et λάζομαι capio, quia plus æquo sibi assumit.

'Αλαλάζω ——— άξω ——— κα, clamo: ab ἀλαλὴ vox militum ante pugnam: ab α ἀυξητικὸν sivè ἐπιτατικὸν et λαλέω loquor.

'Αλαὸς ——— ὸν ——— ὸν, cæcus: ab α privat. et λάω video: vel ab ἀλάομαι erro, quòd cæci facilè errent.

'Αλας ——— ατος, τὸ, sal: ab ἅλς. Αλάομαι gaudeo.

'Αλγέω ——— ήσω ——— κα, doleo. ab ἄλγος.

'Αλγος ——— εος, ους, τὸ, dolor, mœror. ex ἀλέγω solicitus sum. vel ab α et λόγος, quòd sermonis amorem tollat. vel quòd exprimi facilè nequit, unde infandus dolor, apud *Virg.*

'Αλδέω ——— ήσω ——— κα, augeo, vel ἄλδω: ab ἄλις abundè. vel ἀλέα.

'Αλέα ——— ας, ἡ, calor solis: ab ἕλη splendor, quem calor sequitur. vel quasi δέλεα à δάλλω uro, vel ab ἄλις Doricè pro ἥλιος sol.

'Αλεγεινὸς ——— ἡ ——— ὸν, molestus, miser, gravis; pro ἀλγεινὸς, ab ἄλγος. ἀλεγεινὸς est pro ἀλγεινὸς interjecto ε, respiciendo derivationem ab ἄλγος, at contra ἀλγεινὸς adjectos per syncopen factum, respiciendo deductionem ab ἀλέγω.

'Αλεγίζω ——— ίσω ——— κα, curo: ab ἀλέγω.

'Αλέγω, ξω, χα, curo, quasi valdè lego. ex α epitat. et λέγω.

'Αλειστον ——— εἰστος, τὸ, poculum cælatum: ab α pr. & λειστὸς lævis, quòd sit minimè glabrum.

'Αλειφας ——— vel ἀλειφα ——— ατος, τὸ, unguentum: ab ἀλείφω.

'Αλείφω ——— ψω, ungo: ab α congr. et λίπος pinguedo; quòd unctio fit illitâ pinguedine.

'Αλέκτωρ ——— ορος, ὁ, gallus. διὰ τὸ ἐγείρειν ἡμᾶς ἐκ τῆς λέκτρου, quia nos è lecto excitet: ab α priv. et λέκτρον lectus.

'Αλέξω ——— ήσω ——— κα, arceo, opitulor: ab ἀλκὴ robur, quod requiritur tam ad hostes depellendos, quàm amicos adjuvandos.

'Αλεύω ——— εύσω ——— κα, fugio, vito; per Epenthesin pro ἀλέω idem.

'Αλήθεια ——— εἰας, ἡ, veritas: ab ἀληθὴς.

'Αληθὴς ——— ἐς, verus: ab α priv. et λήθω lateo: quia veritas non amat latere.

'Αληθὰς

Ἀληθῶς verè, adv.

Ἀλήτης--ήτα, ὁ, erro: ab ἀλᾶν -ης, error. quòd ab α priv. et λάω video; quòd, cùm luce carcamus, erremus quàm facillimè.

Ἀλθαίνω--ανῶ--κα, καὶ ἀλθέω, καὶ ἄλθω imperf. pass. ἠλθόμην 2. perf. ἤλθημαι, et sine augm. ἄλθομαι apud Hom.

Ἀλίγκιος--ία--ιον, similis: ab α congr. et λίγξω strideo, qu. non absonus stridore.

Ἁλιεὺς--έως, ὁ, piscator: ab ἅλς mare: quasi dicas marinator, quòd in mare præcipuè venetur.

Ἁλιεύω--εύσω--κα, piscor, capio: ab ἁλιεύς.

Ἁλίξ--ικος, ὁ, Alica: ex Latino.

Ἅλις, abunde, satìs, adv. ἐπὶ τῆς ἁλὸς, ἐν ᾗ ἀθρόον δύει τὸ ὕδωρ.

Ἁλισγέω--ήσω, polluo, μιαίνω.

Ἁλίσκομαι, fut. med. ἁλώσομαι, aor. 1. ἡλωσάμην, capto.

Ἅλισμα--ατος, τὸ, alisma; plantæ genus.

Ἁλιτέω (vel ἁλείτω) ήσω--κα, pecco: ab ἄλη erro. vel ἀπὸ τῆς λιτῆς, ut sit ἁλιτεῖν τὸ λιτῆς καὶ ἱκεσίας στερεῖσθαι, ἁλιτεῖσθαι, ἁμαρτάνειν, pecco.

Ἁλίω--ίσω: ab εἰλέω. hinc et ἁλινδέω, volvo.

Ἁλκὴ--ῆς, ἡ, robur, vis: ab ἀλέα calor. Robus à calore: frigus est pigrum.

Ἀλλὰ sed. adv. per apoc. ἀλλ'.

Ἀλλᾶς--ᾶντος, ὁ, Lucanica, farcimini genus.

Ἀλλάττω fut. ἀλλάξω præt. ἤλλαχα, muto: ab ἄλλος alius: est enim aliud facio quam fuit.

Ἅλλομαι ——— ἅλμαι, salto.

Ἄλλος ——— η ——— ο, alius.

Ἄλλοτε, aliàs, interdum: adv.

Ἀλλότριος ——— ία ——— ιον, alienus: ab ἄλλος.

Ἄλλως, incassum, temere: adv.

Ἅλμα ——— ατος, τὸ, saltus.

Ἀλοάω ——— ήσω καὶ άσω, ——— κα, trituo: ἀπὸ τῆς ἄλω παλῶ, καὶ τρίβω τὰς χαίνυας, i.e. in area aristas calco.

Ἁλόη ——— ης ——— ἡ, aloë: ab ἅλς mare: quòd in Indiæ locis maritimis nascatur.

Ἄλοχος ——— όχου ——— ἡ, uxor, γαμέλη, ab α epit. et λέχος lectus: qu ὁμόλεχος, quòd cubat in eodem lecto.

Ἅλς ——— ἁλὸς ——— ἡ, mare: ab ἅλλομαι salio: mare semper ἅλλεται, salit et movetur.

Ἅλς ——— ἁλὸς ——— ὁ, sal: ab ἅλς mare; sal enim ex mari.

Ἅλσος ——— ους ——— τὸ, saltus: ab ἅλλομαι salio: quia ibi stirpes ἅλλονται, saliunt, aut progerminant. Lat. saltus à saliendo.

Ἀλύη ——— ύης ——— ἡ, lignum cui infigitur stiva: ab α pr. et λύω solvo: quòd indissolubili complexu teneat.

Ἀλύω ——— ύσω ——— κα, langueo: ab α priv. et λύω.

Ἄλφιτον ——— ίτου ——— τὸ farina: ab ἀλφὸς ——— ἡ ——— ὸν, albus: aut ab ἀλέω molo.

Ἁλφομαι invenior: ab ἀλφάω invenio.

Ἀλωὰ ——— ᾶς et ἀλωὴ ——— ῆς, ἡ, vinea: παρὰ τὸ ἀλᾶσιν, τὴν αὔξησιν, quòd citò crescat: aut ab ἀλδάω augeo; ἀλδωὴ ——— καὶ ἀλωή.

Ἀλώπηξ ——— εκος ——— ἡ, vulpes: ab

ab ἀλάω decipio, et ὤψ vultus; est enim animal fallax, et vultu decipit. Vel παρὰ τὸ ἀλαίνειν τὼ ὤπα: quòd per varias amoages oculos decipiat.

Ἄλως —— ἄλω —— ὁ, area: ab ἁλίζω congrego: in quâ fruges congregantur.

Αμ.

Ἅμα simul, adv.

Ἀμαθία —— ίας —— ἡ, Inscitia: ab α pr. et μαθέω disco.

Ἀμαμάκητος —— ον, insuperabilis: ab α priv. et μάχομαι pugno, qu. inexpugnabilis. vel ab α epit. et μαμάομαι, i.e. impetum facio: vel quasi ὁ ἀχθομένος unde ἰσόν ἀμαμακήτου νηός, Hom.

Ἀμαλθείη —— είας —— ἡ, Capra quæ Jovem lactavit: ab ἀμὸς una, et ἀλθέω augeo, quòd ea una nutriit Jovem.

Ἀμάλη —— άλλης, ἡ, manipulus: παρὰ τὸ ἅμα ἀολλίζειν εἰς στάχυας, quòd omnes spicæ manu colligentur. vel παρὰ τὸ ἀμᾶσθαι, quòd accumulatur.

Ἀμανίτης —— ίτου, ὁ, fungus.

Ἅμαξα —— άξης, ἡ, currus: ab ἅμα simul, & ἄγω —— ἄξω duco; quòd multa in curru simul ducuntur; i.e. vehuntur. vel παρὰ τὸ ἄχθη τὰ ἀμαιμάκα, ab advehendis messibus.

Ἀμαρυγή —— ἀρυγος —— ἡ, meatus, aquæ ductus: ab ἅμα simul, & ῥέω fluo.

Ἀμαξιᾶς —— αντος —— ὁ, auriga: ab ἅμαξα currus. vel παρὰ τὸ ἅμη αἰρεῖσθαι, quòd ligone vel rutro fiunt ejusmodi sulci.

Ἀμάρακος —— ἄκη —— ὁ, amaracus, herba.

Ἀμαρλάνω —— ήσω tanquam ab ἁμαρλέω —— præt. ἠμάρληκα, aor: 6. ἤμαρλον, pecco: ἐκ τῆς ἁμάρπτω, τὸ ἀστοχῶ τυγχάνω: ab α pr. & μάρπτω scopum attingo; ut fit à scopo aberrare.

Ἀμαρλία —— ίας —— ἡ, peccatum: ab ἁμαρλάνω.

Ἁμαρτωλὸς —— ὁ, peccator: ab ἁμαρλάνω.

Ἀμαυρὸς —— ὰ —— ὸν, obscurus; παρὰ τὸ μαίομαι τὸ λάμπω splendeo —— fut. μαρῶ, pleonasmo τῆς υ μαυρῶ: & cum α priv. ἀμαυρός.

Ἀμαυρόω —— ώσω —— κα, obnubilo, obscuro: ab ἀμαυρός.

Ἀμαρυσσων —— ουσα —— ον, fulgens: à μαίομαι fulgeo.

Ἀμαχος —— ον, non pugnax: ab α priv. & μάχομαι pugno.

Ἀμάω —— ήσω —— ηκα, meto: ab ἅμα simul; quia in metendo multa simul colliguntur. ἀμᾶν quasi ἅμα τιθέναι.

Ἄμβιξ —— ικος, ὁ, olla, calix.

Ἀμβλὺς —— εῖα —— ὺ, obtusus, παρὰ τὸ μώλος pugna, fit μωλὺς, & cum α pr. ἀμωλὺς: unde per sync. & pleonasmo τῆς β ἀμβλὺς —— ὁ πρὸς μῶλον ἀνεπτήδειος, ineptus ad bellum.

Ἄμβων —— ωνος —— ὁ, montis cacumen: παρὰ τὸ ἐπαναβάσει εἶναι: à βαίνω fit βωὼν & ἀναβωὼν, & sync. ἀμβὼν, ab ἀμβαίνω.

Ἀμείβω —— ψω —— φα, commuto, respondeo, alterno, vices reddo: fortè ab ἅμα simul, & λείβω fundo, ut fit quasi quid pro quo refundo.

Ἀμείνων

Ἀμείνων —— ον, melior: ab α epitat. & μῦς robur; quòd sit viribus præstantior.

Ἀμέλγω —— ξω —— ξα, mulgeo: παρὰ τὸ ἅμα ἕλκειν, quòd una & simul trahatur. vel ab ἀμέργω: vel ab ἀθέλγω.

Ἀμέλγω, fructus immaturos carpo.

Ἀμελέω —— fut. ήσω —— pr. ἠμέλησα, negligo: ab α pr. & μέλω curæ est.

Ἀμέργω —— ξω —— ξα, exsugo.

Ἀμέτρητος —— ον, immensus: idem quod ἄμετρος: ab α pr. et μετρέω.

Ἄμετρος —— ον, immoderatus, immodicus: ab α pr. et μέτρον.

Ἀμεύω —— εύσω, pertranseo: ab ἅμα et εἶμι, simul eo.

Ἄμνος —— ου, et —— ηλος, ὁ, placenta lactea: ab ἅμα, quòd multa in ea congerantur. vel ab ἀμᾶν quòd avidè diriperetur.

Ἀμητός —— ήτου —— ὁ, messis: ab ἀμάω meto.

Ἀμητός —— οῦ —— ὁ, tempus messis.

Ἀμήχανος —— ον —— impossibilis cui non est machina: ab α priv. et μηχανὴ machina: cui nulla ars suppetit ad aliquid faciendum. ἄτεχνος, ut ἀμήχανος γυνή.

Ἀμία —— ίας —— ἡ, Amia, pisces: ab α pr. et μία ὅτι οὐ κατὰ μίαν φέρονται, ἀλλ' ἀγέλαδόν, quòd nunquam solæ conspiciuntur. Vel παρὰ τὸ ἅμα ἰέναι πρὸς παμπληθίας, quòd cum sociis ferantur.

Ἀμίλλη —— ίλλης —— ἡ, certamen: ab ἅμα simul et εἰλέω cogo: quòd certatores sese mutuò quasi in angustias cogant. Vel ab ἅμα et ἴλλος oculus: quia certatores cautè alter alterum intuentur.

Ἀμίς —— ίδος —— ἡ, matula: dicitur ab ἀμίξαι, i.e. ἐρῆσαι.

Ἄμμι —— εως —— τὸ, seminis genus, cumino minus.

Ἄμμιον —— ίου —— τὸ, minium.

Ἄμμος —— ου —— ἡ, arena: à ψάμμος: alii contrà.

Ἀμνησέω —— ήσω —— κα, obliviscor: ab α pr. et μνήμη memoria.

Ἄμνιον, ίου, τὸ, amnium, membrana quæ fœtus sudorem recipit: qu. ἄϊμνιον ab αἷμα sanguis, qui in illa membranâ continetur. Vel qu. ἀμνίον τι ὄν, hoc est, μῦς sive αἱμαλος στρωτικόν.

Ἀμνός —— οῦ —— ὁ, agnus: ab α pr. et μῦς robur: quasi ἀμῦος, quia imbelle animal. Vel ab ἀμνὸς, ob puritatem. Vel à μνῦς, significante mollem pilum, seu tenerrimam aut mollissimam lanam cum quâ nascitur: ut sit ὁ ἐστερημένος τοῦ νηπίου τριχός.

Ἀμορφὴς —— ὲς, obscurus; quasi ἀμορφος: quòd forma nocte non appareat.

Ἄμορφος —— ον, deformis, fœdus: ab α pr. et μορφὴ forma.

Ἄμπελος —— έλου —— ἡ, vitis. quasi ἔμπωλος: ab ἐν et πῶλος vinum, quòd ex uvis vinum exprimatur. Vel παρὰ τὸ πάλλειν καὶ σείειν ἡμᾶς πίνοντας, quia vinum bibentes agitat et quatit.

Ἀμπρεύω —— εύσω —— κα, traho: ab ἄμαξα helcium, quo bobus jugatis onera trahuntur. quasi ἄπεξον ab ἀνατείνω transadigo, perforo.

Ἄμπυξ

Ἀμπυξ —— υκ —— ος, reticulum muliebre, vitta : παρὰ τὸ ἀμπέχειν, vel ἀναπυκάζειν καὶ ἀνέχειν τὰς πλοκας, quòd circundat et continet capillos.

Ἀμύγδαλον —— άλα —— τὸ, amygdalum.

Ἀμυδρ —— ον, obscurus.

Ἀμύμων —— ον —— ὁ, inculpatus : quasi ἀμωμητὸς, quem nec Momus ipse jure reprehendere possit.

Ἀμύντωρ —— ορ —— ὁς adjutor : ab ἀμύνω.

Ἀμύνω —— ῶ, auxilior : βοηθέω.

Ἀμύσσω ἢ ἀμύττω —— ξω —— χα, rado unguibus : ab αἱμάσσω cruento.

Ἀμφὶς utrinque, adv.

Ἀμφισβητέω —— ήσω —— ως, dubito : quasi ἀμφισπιλέω, per pleonasmum τῆς β, παρὰ τὸ ζητέω, dubito, ambigo.

Ἀμφότερ —— έρα —— ον, uterque : ab ἀμφω.

Ἀμεύω —— effundo. Æolic. sync. pro ἀναφύω.

Ἄμωμον —— ε —— τὸ, Amomum, aromatis genus.

Αν.

Ἀν si, conjunct.

Ἀναβάλλω —— βαλῶ —— κα, differo, respuo : ab ἀνὰ et βάλλω jacio.

Ἀναγαλλὶς —— λίδ —— ος, anagallis.

Ἀναγγέλλω —— ῶ —— κα, renuncio : ab ἀγγέλλω.

Ἀναγκαιότερ —— έρα —— ον, magis necessarius : ab ἀναγκαῖ.

Ἀναγκάζω —— άσω —— κα : ab ἀνάγκη.

Ἀνάγκη —— ης —— ὴ, necessitas : παρὰ τὸ ἀνάλωτον· πάντων γὰρ ὑπικρατεῖ, omnibus enim imperat. Vel παρὰ τὸ ἄγω ἄγκη et pleonasmo τῆς κ ἀνάγκη. Vel ab ἄγχω cogo.

Ἀνάγυρ —— υρ —— ὁ, Anagyrus.

Ἀνάδημα —— ατ —— τὸ, ornamentum, corona : ab ἀναδέω, corono, ligo.

Ἀναίνομαι renuo : ab α ep. & αἰνέω assentior.

Ἀναισιμωμα —— ατ —— τὸ, expensum, sumptus.

Ἀναίτ —— ορ, insons : ab α pr. & αἰτία crimen.

Ἀνακαίνωσις —— εως —— ὴ, renovatio : a καινός.

Ἀνακερδάνω vibro.

Ἀνδύσκω consumo —— fut. ἀνδύσω —— præt ἀνήλωκα, (& sine augmento ἀνάλωκα) per metathesin ἠνάλωκα —— aor. 1. ἀνήλωσα, vel ἠνάλωσα, vel ἀνάλασα. ἀνὰ & ἁλίσκω est iterum occupo, & occupatum impendo.

Ἀνάλωμα —— ατ —— τὸ, jactura, sumptus : ab ἀνάλισκω.

Ἄνακ —— ανακτ —— ὁ, Rex : ὅπὸ τῆς ἄνω ταξιν ἴσχων, superiorem ordinem habens. Vel ab ἀνακῶς, sedulò, providè ; Regis enim est saluti civium providere. Salus Populi lex Principis. Vel ab ἀνάσσω impero. Vel ab ἀνέχω, τὸ κρεύω jubeo.

Ἀνάξι —— ία —— ον, indignus : ab ἄξι.

Ἀναπαριάζω perfidus sum, fœdifragus : more Pariorum.

Ἀνάπαυσις —— εως —— ἡ, requies: ab ἀναπαύω.

Ἀναπαύω ſedo: à παύω finio, ceſſo.

Ἀναπλεκτέω implico —— άσω —— ηκα.

Ἀναπτω incendo: ab ἅπτω accendo.

Ἀναρίτης —— ου —— ὁ, cochlea: ab ἀνὰ & ῥαπίτης.

Ἀναρτάομαι ſuſpendo.

Ἀναρχία —— ίας —— ἡ, Anarchia: ab ἀρχή.

Ἀνατέλλω orior: hinc

Ἀνατολὴ —— ῆς —— ἡ, Oriens.

Ἀνδάνω placeo: ab ἀιδέω idem. vel ab ἥδω, ut λανθάνω a λήθω.

Ἄνδηρον —— ήρου —— τὸ, cacumen: ab ἄνω & δέρη cervix: quæ ſit ex partibus ſuperioribus. item ripa, παρὰ τὸ ἄνω ἔχ τῆς διώρυγος, i.e. διώρυγον, quòd ripæ ſint humidis, i.e. aquis ſuperiores.

Ἀνδρεία —— είας, fortitudo: ab ἀνήρ.

Ἄνδρες viri: ab ἀνήρ

Ἀνδρόω impudenter, adv. pro ἀναιδέως.

Ἄνεμος —— έμου —— ὁ, ventus: quaſi ἀήμων, & pleonaſmo τοῦ ν —— ἀνεμος: ab ἄημι flo.

Ἀνεμώλιος —— ία —— ον, irritus, ventoſus, vanus: quaſi ἀνεμώνιος, μάταιος, ἀνίμαστος ἐστικὸς, qui vento fertur. Vel ab ἄνεμος & ἔλλω, quaſi quod cum vento interit.

Ἀνεπίληπτος —— ον, irreprehenſibilis.

Ἀνεπιχάλινος —— inceſſanter, adverb. 1788.

Ἀνέτοιμος —— ον, imparatus: ab ἕτοιμος.

Ἄνευ ſine; præp.

Ἀνέχομαι —— ſuſtineo —— ἔξομαι.

Ἀνεψιὸς —— ιοῦ —— ὁ, fratris aut ſororis filius: παρὰ τὸ ἀνῆφθαι, i.e. ſurſum attingere; quaſi ὁ ἄνωθεν ξυνημμένος εἰς τὴν συγγένειαν, attingens aliquem conſanguinitate à ſummo deducta.

Ἄνηθον —— ήθου —— τὸ, anethum: ab ἄνω ſurſum & θεῖν currere; quòd ſurſum aſcendat, dum creſcit.

Ἀνήκοος —— ον, qui non audit, ignarus: ab ἀκούω audio.

Ἀνήλιτος —— ον, diſcalceatus: ab ἥλιξ calceus.

Ἀνιόντος —— ον, impoſſibilis, inefficax: ἀποτελεσμάτος: ab ἀνύω perficio.

Ἀνήνωλος —— ον, impubes.

Ἀνὴρ vir, Gen. ἀνέρος, ſync. ἀνδρὸς —— ἀνέρες, ἄνδρε —— ἀνέρας, ἄνδρα —— ὦ ἄνερ quaſi ἀνυτὴρ, ab ἀνύω perficio: ἀνυστικὸς γὰρ καὶ πραγματικὸς ὡς πρὸς τὰς γυναῖκας, ad res agendas agilior & aptior eſt quàm fœmina. Vel ab ἄνω αἴρομαι elevor; quia altior eſſe ſolet quàm fœmina.

Ἀνθεμικὸν —— ου —— τὸ, virgultum: ab ἀνθέω.

Ἀνθέω —— ήσω —— ησα, floreo.

Ἄνθος —— ους —— τὸ, flos: ab ἄνω θεῖν ἐν τῇ αὐξήσει, quòd ſurſum aſcendat, dum creſcit.

Ἀνθρακιὰ

Ἀνθρακιὰ —— ᾶς —— ᾶ, carbonum ſtrues: ab ἀνθραξ carbo; in quo ἀνθεῖ ignis.

Ἀνθρλύη —— λύης —— ᾶ, veſpa, crabro: ab ἀνθρεῖν, cum impetu proſilire; quia audaciter proſilit in animantes.

Ἀνθρώπινος —— ίνη —— ον, humanus: ab

Ἄνθρωπος —— ἀνθρω —— ὁ, homo: quaſi ἄνω τρέπων ὤπα, ſurſum tollens vultum. Vel ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε, contemplans quæ vidit; quod reliqua animalia non faciunt.

Ἀνία —— ίας —— ᾶ, triſtitia: παρὰ τὸ ἰαῦ, τὸ πρόσπτυσω τῇ γλώττῃ, fit ἴα, & per α pr. & pleonaſmum τῦ ν —— ἀνία: ut ſit dolor magnus, & ferè inſanabilis.

Ἀνιαρὸς —— ρὰ —— ρὸν, triſtis, moleſtus: ab ἀνία triſtitia.

Ἀΐνημι —— —— ήσω —— —— κα, remitto.

Ἄνισον —— ίου —— τὸ, aniſum, herba: an quòd flatus ἀνίησιν, i.e. laxat? aut quia habet folia ἀΐσσα inæqualia.

Ἀνίστημι ſurgo, —— ήσω: ab ἀνὰ & ἵστημι.

Ἄνοντος —— ον, ſtultus: à νόος mens.

Ἀνοίγω aperio, —— f. ἀνοίξω, pr. ἀνέῳχα.

Ἀνοικτὸς —— ὴ —— ὸν, apertus.

Ἄνομος —— —— ον, exlex, improbus: ab α priv. & νόμος lex; quia legibus nullis obtemperat.

Ἀνορθόω —— erigo, excito: ab ὄρθος, τὸ διαγείρομαι, fit ὀρύω, & ὀρέω.

Ἀντάξιος —— ία —— ον, antepònendus: ab α denotante æqualitatem, & ἄξιος dignus.

Ἀντιρρύω refrico —— f. ρύσω —— κα: ab ἀντὶ & ῥύω frico.

Ἀντιφορεύω —— fero: à φορέω gigno, produco.

Ἀντλέω haurio, —— f. ήσω —— —— κα.

Ἄντρον —— ρ —— τὸ, antrum: ab ἀνὰ & τρέω perforo: locus cavus, & quaſi perforatus.

Ἀνώγω jubeo —— ξω —— χα: ab ἄνω ἄγω.

Aξ.

Ἄξινη —— ίνης —— ᾶ, aſcia: ab ἄγω frango.

Ἄξιος —— ία —— ον, dignus: ab ἄγω æſtimo; dignitas enim eſt ſecundùm æſtimationem, quam apud homines habent: διὸ μετέχουσι τῆς εὐθηνίας τῆς ἴσης ἁπάντων.

Ἄξων —— —— ονος —— —— ὁ, axis: ab ἄγω ago; quia circa axem rota agitur.

Ao.

Ἀοιδὸς —— ὸς —— ὸ, cantor, poëta: ab ἀείδω cano.

Ἀοκνος —— ον, impiger: ab α pr. & ὄκνος pigritia.

Ἀολλὴς —— λὲς, confertus: ab α congr. & εἰλέω volvo.

Ἀορ —— —— ἄορος ——, enſis: ab ἀείρω, quia ad latus ſuſpenditur.

Ἀόρατ-ος ——— ον, invisibilis: ab α pr. & ὁρατὸς visibilis, quod ab ὁράω video.

Ἀορτὴ ——— ῆς ——— ἡ, arca.

Ἀορτὴρ ——— ῆρ-ος ——— ὁ, lorum: παρὰ τὸ αἴρω ἀρτὴρ ——— & pleonasmo ἀορτήρ.

Απ.

Ἀπαλλαχθήσω ——— ξω ——— χα, libero.

Ἀπανδόκευτ-ος ——— ον, sine hospitio.

Ἀπαξαχῶ, passim; adv.

Ἅπαξ semel; adv. ab ἅμα παύειν, quòd opere semel facto, cessemus.

Ἀπαρίνη ——— ης ——— ἡ, aparine.

Ἅπας ——— ασα ——— αν, omnis, totus: ab α congr. & πᾶς omnis.

Ἀπάφω decipio, poëticè, pro ἀπατάω: ab ἀπὸ & φώ, ut sit malè dico.

Ἀπειλέω, minor, minitor, ——— f. ήσω ——— κα. ab

Ἀπειλὴ ——— ῆς ——— ἡ, minæ: παρὰ τὸ ἀπειλλειν quod est ἀπωθεῖσθαι, arcere: finis minarum est à proposito arcere. Vel παρὰ τὸ ἀπωθεῖν ἐλεύς ἐστι.

Ἄπειμι abfum: ab εἰμί.

Ἀπειρ-άλ-ος ——— ον, ignarus: ab α pr. & πεῖρα.

Ἀπιλλαὶ ——— ῶν ——— ἡ, concio-nes, fana: ab ἀπίλλω arceo.

Ἄπ-ος ——— ἕλκ ——— ὁ, ulcus: παρὰ τὸ μὴ περιαπλάζειν τὴν σάρκα, ἀλλὰ διαῤῥῆξαι, quòd cutem divellat.

Ἀπιλοῦμαι deſpero, ——— ἰσω ——— κα ab ἀλπίζω.

Ἀπινθιῶ corrigo: ab ἴνθιος.

Ἀπίχομαι abſtineo ——— fut. ἀφέξομαι

Ἀπῇ ——— abierit. 3. perſ. ſing. ſubj. ab ἀπεῖμι ——— ῆς ——— ῇ, ab ἄειμι.

Ἀπλωΐη ——— λωΐης ——— ἡ, rheda; quia per eam ſolemus ἀπίναι: eſt enim viatorium curriculum.

Ἄπλωτ-ος ——— ες, fævus, crudelis: ab ἀπὸ & ἡνία frænum. ὁ μὴ ἡνίας ἔχων, vir crudelitatis effrænatæ. Vel ab ἀπὸ & αἰνέω laudo, ὁ ἀ"πωθεν τῶ αἰνεῖσθαι, quòd crudeles ſint procul à laude. Vel ab α pr. & ἐμὸς mitis; quòd crudeles manſuetudine carent.

Ἀποίμμι abſum, ——— ήσω ——— κα, pro ἀφίημι recedo.

Ἄπιον ——— ίου ——— τὸ, pyrum ab Apia regione, i. e. Peloponneſo, ubi abundant.

Ἀπιστέω ——— ῶ ——— f. ήσω ——— κα, diffido: ab α pr. & πίστις.

Ἀπιστία ——— ίας ——— ἡ, incredulitas: ab ἀπιστέω.

Ἄπιστ-ος ——— ον, infidelis: ab α pr. & πίστις fides.

Ἁπλόος, ῆ, ——— ὁν, ῆν ——— ὁόν, ᾶν ——— ſimplex: ab α pr. & πολὺς: quia ſimplex eſt, quod non è multis.

Ἀποθνήσκω ——— morior: ex ἀπὸ & θνήσκω.

Ἀποκέλλω, navem applico: ab ἀπὸ & κέλλω ——— κέλσω.

Ἀποκρίνω ——— νῶ, & ἀποκρίνομαι reſpondeo.

Ἀπόκρισις ——— εως ——— ἡ, reſponſio.

Ἀποκτείνω, καὶ ἀποκτίννω ——— ενῶ ——— κα, occido.

Ἀπολαλύω

Ἀπολαύω —— αὐσω —— αυκα, fruor.

Ἀπολλύω —— ὐσω —— υκα, perdo, & ἀπόλλυμι.

Ἀπόλλω —— ἀπολῶ, pereo.

Ἀπομωσία —— ίας —— ἡ, abjuratio : ab ὀμόω juro.

Ἀποξύω —— ὐσω, abrado : a ξύω.

Ἀποπλανάομαι —— ώμαι, decipior ; ἀποπλανῶ, impono, seduco, fraudo.

Ἀπόπροθεν procul, adv. πόῤῥωθεν.

Ἀπορέω —— ήσω, dubito, indigeo. Vid. ἄπορος.

Ἀπορία —— ίας —— ἡ, hæsitantia.

Ἄπορος —— ον, dubius, inops, non habens πόρον, i. e. transitum. ἄπορον πρᾶγμα, res inusitata.

Ἀποῤῥαγέω —— ήσω, rumpo : à ῥήσσω frango, rumpo.

Ἀποῤῥήγνυμι —— ξω —— ξα, frango : à ῥήγνυμι.

Ἄπος —— εος —— τὸ, labor, altitudo : ab ἀπὸ remotionem notante.

Ἀποσβέννυμι —— έσω —— εκα, extinguo —— aor. 2. ἀπέσβην, à σβέννυμι.

Ἀποσκολύπτω —— ψω —— φα, decortico : à σκολύπτω evello.

Ἀποστάζω —— ξα, distillo : à στάζω.

Ἀποστρέφω —— ψω —— φα, averto : à στρέφω.

Ἀποτηγανίζω —— ίσω, sartagine frigo, è sartagine comedo : ab ἀπὸ & τήγανον vel τάγανον sartago.

Ἀποτίθημι —— ήσω, depono ; à τίθημι.

Ἀποτίω —— ίσω, punio, exsolvo : à τίω.

Ἄποτμος —— ον, infortunatus : à πότμος fortuna, mors.

Ἀποτορεύω —— εύσω, sculpo : à τορεύω.

Ἀποτυφλόω —— ώσω, excæco.

Ἀποφέρδω —— strepitum edo.

Ἄπρεπτος —— ον, indotatus, dotis expers : ab α priv. & πρεπτὶς dos.

Ἄπρόσβατος —— ον, inaccessus : à βαίνω.

Ἀπροσδιόνυσος —— ον, impertinens : ab Epigene Tragico, qui, cùm in Tragœdiam Bacchi scripsisset, quæ Deo parùm convenientia, indignáque essent, quidam è spectatoribus exclamare cœperunt, ὑδὲν πρὸς Διόνυσον. unde ἀπροσδιόνυσα λέγειν, est absurda loqui, & nihil ad rem facientia.

Ἁπτόμενος —— η —— ον, qui tangit : ab ἅπτομαι.

Ἅπτω accendo —— fut. ἅψω —— præt. ἧφα —— aor. 1. ἧψα.

Ἄπυος —— υος —— ὁ, pater : ab ἀποτύω enasci facio ; quòd ab eo liberi enascantur & originem trahant.

Ἀπωθέω —— ήσω —— κα, expello : ab ὠθέω trudo.

Ἀπώλεια —— είας —— ἡ, perditio : ab ὄλλυμι perdo.

Αρ.

Ἀρή —— ῆος —— ὁ, armorum arrepitus. κυρίως ἡ ἐν ἄρει βοή, clamor in prælio : quasi ἀερή, & per sync. ἀρή. Vel quasi ὀρήϊος, ἡ ἐν ὄρει βοή, clamor in monte, qui personat & vocalis est, reddens vocem acceptam. Vel ab ἀράομαι pulso, quòd arma pulsata sonum edunt.

Ἀρηΰω —— terreo.

Ἀραιὸς —— ὰ —— ὸν, angustus, tenuis, rarus ; παρὰ τὸ ῥαίω, τὸ

τὸ φθείρω corrumpo.

Ἄρκτος —— ἄρκυς —— ὁ, Ursus.

Ἄρκιον —— ἄρκυς —— τὸ, atramentum ſutorium : ab ἀρκάω, ut ſit ceu pulſatum.

Ἀράομαι imprecor, —— fut. ἀράσομαι —— pr. ἤραμαι —— aor. 1. ἠρασάμην. Sumitur & in bonam partem pro ſupplico, vota precéſque facio : ut ἀρᾶσθαι ἀγαθά.

Ἀράχνη —— ἀράχνης —— ἡ, aranea : παρὰ τὸ ἀραιὰ ἴχνη ἔχειν, quòd tenues & ſubtiles habeat pedes. ἢ παρὰ τὸ εἰς ἀέρα αἴρειν τὰ ἴχνη, quòd in altum tollatur.

Ἀρβύλης —— ἄλεως —— ὁ, cultér ſutorius : ab ἀρβύλη calceus.

Ἀρβύλη —— ὐλης —— ἡ, calceus : quaſi ἀμφιύλη : παρὰ τὸ ἀμφιέζειν τοῖς ποσίν, quòd pedibus adaptetur.

Ἀργαλέος —— έα —— έον, moleſtus, durus, triſtis, gravis : quaſi ἀλγαλέος, ab ἄλγος dolor ; vel quaſi ἐργαλέος, ab ἔργον opus.

Ἀργᾶς —— αντος —— ὁ, ſerpens : ab ἀργὸς malus : ſerpentum genus hominibus malignum.

Ἀργία —— ίας —— ἡ, ignavia ; quaſi ἀεργία, ab ἀργὸς otioſus.

Ἄργιλος —— ίλυος —— ὁ, argilla : —— ab ἀργὸς candidus.

Ἀργὸς —— ἡ —— όν, albus : ab ἀργὸς otioſus. Qui pigri ſunt & domi deſident, albi ſunt. Aër & ſol colorem minuit in iis, qui foris opus faciunt.

Ἀργὸς —— ἡ —— όν, otioſus, ignavus : quaſi ἀεργός, ab ἀ priv. & ἔργον opus.

Ἀργύρεος —— έη, argenteus : ab ἄργυρος.

Ἀργυρόομαι —— ώμαι argentor.

Ἄργυρος —— υρου —— ὁ, argentum : ab ἀργὸς, quia album.

Ἀρδὶς —— ίδος —— ἡ, haſtæ cuſpis.

Ἄρδω —— ἄρσω, irrigo ; quaſi ἔρση δεύω, i. e. terram humecto.

Ἀρέσκω placeo —— fut. έσω præt. —— ήρεκα : παρὰ τὸ ἀεροῦ τὸ ἀρμόζω : quia, quæ congruunt, placent.

Ἀρετὴ —— ῆς —— ἡ, virtus ; propriè bellica virtus : Sicut enim virtus à Viro dicta eſt, ita etiam ἀρετὴ ab Ἄρης. Vel ab ἀρέσκω placeo ; quaſi ἀρέσκη, quia virtus omnibus placet. Vel παρὰ τὸ ἐρῶ, τὸ ἐπιθυμῶ, ἐρᾶται, καὶ κατὰ μετάθεσιν τῆς στοιχείου —— ἀρετή, quòd virtus ſit amabilis. Vel παρὰ τὸ αἴρω τὸ φρόνημα attollo ; quòd virtus ad res arduas mentem attollat. Sic *Virg.*

Tunc pudor accendit vires & conſcia Virtus.

Vel ab αἱρέομαι eligo ; quaſi αἱρετὴ, quòd ſit præ omnibus eligenda.

Ἄρης Mars, prælium. *Suidas* ducit à ῥῶ dico —— fut. ῥήσω, —— indè βίης, & cum α priv. Ἄρης ὁ τοῦ πολέμου θεὸς, ἐ λόγων ἀλλ' ἔργων χρεία, i. e. quòd in bello non verbis, ſed factis opus eſt.

Sic

Sic Hom.

Ἐν ἔπεσι χρεὼ τέλος πολέμοιο· ἐπέων δ' ἐνὶ βουλή.

In manibus situs est finis belli: verbis verò opus est, i. e. consilio.

Vel ità dicitur, παρ' ᾧ οὐκ ἔστι διαλέγεσθαι, quia in prælio verbis disputare non licet. Vel ab ἀείρω tollo; quia tollat mortales, civitates &c. —— Vel ab ἄρρην mas; quia viri tantùm bella gerant. ἢ παρὰ τὸ ἀόρατος, & ζυγκοπῇ —— ἄορος. ἵν' ᾖ ξιφοφόρος θεός, quòd sit ensifer Deus. ἢ παρὰ τὸν ἀέκων, τὸν χλομαίνοντα βλάπτειν ἐν τῷ πολέμῳ. ἢ παρὰ τὸ ἀ. εἶρος, ὁ κυρίζων καὶ μαχόμενος τοῦ ἀνθρώπου. Inflectitur varié: Ἄρης —— Ἄρεος, Ionicè Ἄρηος. ὁ Ἄρης —— Ἄρηος. —— Ἄρης —— Ἄρος Att. Ἄρεως Æol. nom. —— Ἄρευς —— Ἄρῃ —— Ἄρηϊ —— Ἄρηα. *Suidas* variæ inflexionis rationem reddit: Quia (inquit) Mars est, & turbat inflexionem. Ἄρης γάρ ἐστι, καὶ παρέχεται τὴν κλίσιν.

Ἄρθρον —— ου —— τὸ membrum: παρὰ τὸ ἀείρω, τὸ ἁρμόζω, quòd membra inter se coaptentur.

Ἀείζωλος —— ον —— ον, insignis; pro ἀειδήλος, clarus, illustris: ab ἀρι particulâ intensivâ, & ζῆλος, quia est æmulatione dignus.

Ἀριθμὸς —— οῦ, ὁ, παρὰ τὸ ἀείρω, τὸ ἁρμόζω ἁρμὸς, ἢ πλεονασμῷ τοῦ ι ἢ θ ἀειθμός. Sunt aptæ & junctæ unitates.

Ἀειοσαρζάνιον, ου, τὸ, emplastrum.

Ἀεῖς —— ίδος —— ἡ, instrumentum fabrile, scobina: ab ἀίσσω. scobina tolluntur partes.

Ἀειστεὺς —— έως —— ον, sinister, lævus, infaustus, δυσάνυμος καὶ δυσμενισμός.

Ἄειστος —— ίστη —— ον, optimus; propriè, ὁ ἐν πολέμῳ ἰκανὸς, qui præstantissimus est in bello. per synecdochen speciei verò, Optimus in re quavis: ab Ἄρης —— ἀρείων —— ἄειστος.

Ἄειστον —— ίστου, τὸ, prandium; quasi ἀόριστόν τι ὄν, quòd tempus ei non est definitum. Vel quòd in bellum pergentibus, ὡς τὸν Ἄρεα, convivium apparari solet. Vel ab ἀέκω prices, quòd veteres non nisi Deos ritè precati ad prandium accederent.

Ἀρκέω —— έσω —— κέκ, sufficio; ab ἄλκω auxilior.

Ἀρκέμβος —— ίνη —— ον, contentus: ab ἀρκέομαι - ἔμμαι, acquiesco, contentus sum.

Ἄρκτος —— ου, ἡ, Ursus, Ursa; quasi ἄρκος sufficiens sibi: ἱκανὴ ἑαυτῇ, sibi enim sufficit, hyememque totam sine cibo traducit. Vel παρὰ τὸ ἐν ἕξιν κεῖσθαι, quòd amet lectum. Amat latere in lustro hyeme; & est libidinosus. Vel ab ἀεὶ & κότος ira; quia est sævum animal.

Ἄρκυς —— υος —— ἡ, rete, vitta: ab εἴργω, τὸ κωλύω, cohibeo.

Ἅρμα —— ατος, τὸ, currus, quadriga: ab ἀείρω fero.

Ἁρμόζω, congruo, adapto, quadro, —— fut. όσω —— præt. κα: παρὰ τὸ ἀείρω apto, fit ἄρμιος congruus, pro ἐναρμόσιος: & indè ἁρμόζω.

Ἀρνησις —— εως —— ἡ, abnegatio: ab ἀρνέομαι, recuso.

Ἄρνυμαι, suscipio, capio, consequor, commuto: ab αἴρω aufero Vel potiùs ab ἄρς —— ἄρνος agnus; ut πωλεῖν à πῶλος pullus, ὀνεῖν frui ab ὄνος asinus. ἐνενόμισαν γὰρ τὸν ἀρνῶν καὶ τῶν ἄλλων ζώων τὰς ἀμοιβὰς ἐποιοῦντο οἱ ἀρχαῖοι, quia veteres olim permutabant agnos, pullos, cæteráque animalia, & illorum permutatione merces consequebantur. *Eustath.*

Ἄρουρα —— ἄρω —— τὸ, arum, herba.

Ἀρότης —— ὄτου —— ὁ, arator; & ἀρότηρ —— ῆρος: ab ἀρόω aro.

Ἀροτρον —— ὄτρου —— τὸ, aratrum: ab ἀρόω.

Ἄρουρα —— ης —— ἡ, arvum: παρὰ τὸ ἀρόω.

Ἀρόω —— ὁσω —— πα, aro: παρὰ τὸ ἄρης, ὁ σίδηρος· σιδήρῳ γὰρ τέμνεται ἡ γῆ: ab ἄρης significante ferrum; ferro enim scinditur terra.

Ἁρπάζω rapio —— fut. ἁρπάσω & ξω —— pr. ἥρπακα: ab ἁρπάω idem significante. Vel ab ἅρπη falx: ut sit propriè falce abripere.

Ἅρπαξ —— αγος —— ὁ, ἡ, τὸ, rapax.

Ἅρπη —— ης —— ἡ, milvus: ab ἅρπη falx, a falcato rostro.

Ἀρραβὼν —— ῶνος —— ὁ, arrhabo, pignus; vox Syriaca. Pars solutionis, quæ fidem facit totius summæ persolvendæ. Vel pars pretii data in antecessum, ut de toto pretio secuturo fides fiat. *Grotius.*

Ἄρρω —— ενος, vel ἄρσω —— ενος —— ὁ, mas: τὸ ἄρσω, τὸ ποτίζω καὶ τὸ μείγνυμι· ὁ γὰρ ἀνὴρ τῇ γυναικὶ ἐπαρδεύει. ἄρδω —— ἄρσω —— ἄρσω, ὁ ἄρσων τῶν βηλειῶν. καὶ διὰ τῶν πόσις λέγεται ὁ ἀνὴρ, παρὰ τὸ ποτίζειν τὴν γυνῆ. ἢ παρὰ τὸ ἄρδω, τὸ ῥοφέω. —— μ. ἄρσω —— ἄρσων, τετέσιν ὁ ῥοφητικός. *Etym.*

Ἀρπαχάδος, manibus pedibúsque furtum repere.

Ἀρπίχος —— ίχου —— ὁ, cophinus: παρὰ τὸ ἅρπειν τὸν χοῦν, quòd pulverem tollat.

Ἄρς —— ἀρὸς —— ὁ, ab ἀράομαι preces, quòd in votis faciendis & precibus agni sacrificarentur. Vel ab α pr. & ῥαίω corrumpo, quia nondum corruptus est libidine. *Eust.*

Ἀρτάβη —— ἄβης —— ἡ, Artabe; genus mensuræ Persicæ.

Ἀρτεμὼν —— ἀμεν —— ὁ, lanius, coquus: παρὰ τὸ ἀρτᾶσθαι, τὸ κατακόπτειν, καὶ ἀρτανομεῖν, Vel παρὰ τὸ εἰς ἄρτια τέμνειν, quòd in integras partes membratim secet, & dividat animalium carnes.

Ἀρτάμη, suspensus fum.

Ἄρτεμὶς —— ἐς incolumis, integer; quasi ἀτμὶς πλεονασμῷ τοῦ ρ, quòd in partes non scindatur.

Ἀρτέμων —— ονος —— ὁ, velum: ab ἀρτάω suspendo, quia suspenditur incertâ ventorum temperie.

Ἀρτηρία —— ίας —— ἡ, arteria, spiritûs semita: παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τηρεῖν, τετέσι, τὸ πνεῦμα τηρεῖν, quòd spiritus conservet.

Ἄρτι,

ρτι, modò, nuper, perfecto jam tempore: ab ἄρτι perfectus.

ρτιος —— ὁ, perfectus, æqualis, integer, aptus: ab ἄρω apto.

Ἀρτόκρεας —— ατος —— τὸ, cibus pane & carne conſtans: ab ἄρτος & κρέας caro.

Ἄρτος —— ου —— ὁ, panis: ab ἄρω apto, quòd ſit cibus humano corpori maximè congruus. Vel ab αἴρω, τὸ κραίζω τῶν δυνάμεων, quòd robur afferat corpori.

Ἀρτύω —— ύσω —— κα condio, apparo, σκευάζω, παρασκευάζω: ab ἄρω apto: dicitur & ἀρτύω.

Ἀρχαιότερος —— έρα —— ον, antiquior: ab ἀρχαῖος.

Ἀρχὴ —— ῆς —— ἡ, principium: ab ἄρχω incipio.

Ἄρχομαι incipio; item pro ἡγέομαι præſum, —— f. ἄρξομαι, aor. 1. —— ἠρξάμην —— ἄρξω —— ατο.

Ἄρχων —— οντος —— ὁ, princeps, dux: ab ἄρχω dominor.

Ἀρωγὸς —— οῦ —— ὁ, auxiliator: ab ἀρήγω auxilior.

Ἄρωμα —— ατος —— τὸ, aroma, odoramentum: ab ἄρω valdè, & ὄζω oleo, quòd valdè oleat. Vel ab ἄρω apto; unde & ἀρτύω condio: aromatis apti & ſuaves cibi fiunt dum condiuntur.

Ἀρωνία —— ίας —— ἡ, meſpilus.

Ας.

Ἀσταμινθος —— ίνθου —— ἡ, pelvis: ab ἄσις ſordes, & μινύθω minuo, quòd in his ſordes minui ſolent, & ablui.

Ἄσαρον —— ἄρου —— τὸ, aſarum, nardus ſylveſtris limosâ humo gaudet: unde dici poteſt quaſi ἄσηρ ἄρον, imo aptum.

Ἀσβόλη —— ης —— ἡ, vel ἄσβολος fuligo: ab ἄσις ſordes, & βάλλω jacio; quòd ſordes ſpargat, & res propè ſitas contaminet.

Ἀσεβὴς —— ἐς, impius: ab α pr. & σέβομαι colo.

Ἀσελγὴς —— ἐς, laſcivus, petulans, impudicus: ab α pr. & Selge [urbe Piſidiæ] in qua omnes viri erant probi: ut habet *Strabo lib.* 12. Contrà *Suidas* dicit in ea Urbe omnes improbè vixiſſe, & promiſcuâ uſos fuiſſe Venere: atque a hìc intendendi vim habere.

Ἀσθενέω —— ήσω —— κα, infirmus ſum: ab α pr. & σθένος robur.

Ἀσθμαλικὸς —— ῆ —— ὁ, ſuſpiriosus, difficulter ſpirans: ab ἄσθμα —— ατος anhelitus, quod ab ἄω, τὸ πνέω, ſpiro.

Ἀσίνη —— ίνης —— ἡ Aſine, herba: ab α pr. & σίνεσθαι nocere, ut ſit innocua.

Ἄσιος —— ον, limoſus: ab ἄσις limus, ſordes.

Ἀσιέραν —— ἄρα —— ὁ, locuſta.

Ἄσις —— εως —— ἡ, limus; propriè aridus: ab ἄζω ſicco.

Ἀσκαλαβώτης —— ώτου —— ὁ, ſtellio: παρὰ τὸ ἀσκαλᾶν, τὸ ἠσυχάζειν, ἢ βαίνειν, πλεονασμῷ τοῦ σ, quòd quietè & clam incedat.

Ἀσκάλαφος —— άφου —— ὁ, avis nomen, *Suid.* quòd ἄσκαλος ἀφή, curus tactu, *Euſt.* ἄσκαλος ἁφή, παχύς, μαλακὸς mollis.

Ἀσκαλωπης

Ἀσκοφάσιος —— ᾱ —— ὁ, gallinago.

Ἀσκάνης —— ᾰ —— ὁ, ſamnum, grabbatus, vilis lectus : ab α & σκιλλή.

Ἀσκαρὶς —— ίδος, ἡ, tipula, lumbricus minor.

Ἀσπὶς —— ῐ̆δος, ὁ, uter —— utris : ab α epit. & χέω contineo.

Ἄσμενος —— ένη —— ον, gaudens, libens : ab ἥδομαι, præt. ἔσμαι, partic. ἡσμένος, ex quo ἄσμενος, retracto accentu, & augmento abjecto.

Ἀσπάζομαι —— fut. ἀσομαι, ſaluto, amplector : παρὰ τὸ α καὶ σπάω traho : quòd ad ſalutandum attrahimus. Vel παρὰ τὸ α στερητικὸν, καὶ σπάω —— σπάζω, τὸ μὴ διαχωρίζω.

Ἀσπάλαξ —— ακος —— ὁ, talpa : παρὰ τὸ σπάω ὑποσπᾷ γὰρ γῆν γλιχῶ, καὶ ποιεῖ βάθος : divellit enim terram, & facit profunditatem.

Ἀσπάλαθος —— άθου —— ὁ, frutex ſurculoſus ſpinis horrens : ab α & σπάω : nam difficulter evellitur ex iis, in quæ impingit.

Ἀσπάραγος —— άγου —— ὁ, aſparagus ; vel ἀσφάραγος, germen recens plantæ : quia germen non σφαραγεῖ, id eſt, ſonat ; vel nondum σπείρει, i.e. ſementat.

Ἀσπὶς —— ίδος —— ἡ, ſcutum, clypeus : à ὠμὸς, σπάζω extendo, et α ptiv. quoniam clypeus εἰς σφαῖραν οὐ συνάγεται, non in longum producitur, ſed rotundus eſt.

Ἀσπάριον —— ίου —— τὸ, aſſarium, minutus aſſis. Vox Græca, facta ex Latina As —— aſſis.

Ἄσσον propè, ἐγγὺς cominus : ab ἐγγὺς fit ἄσσων et ἔσσων, a ἄσσων, in neutr. gen. ἔσσον et ἄσσον.

Ἀστάθμητος —— ον, inſtabilis : ab α pr. et ἵστημι.

Ἄσταχος —— άχυος —— ὁ, piſcis genus, aſtacus : ab α et στάζω ſtillo, quòd eis ſorcipes ſint multis guttis plenæ.

Ἀστάνδης —— ου —— ὁ, curſor, nuncius : ab α et στῶμαι, quòd non ſtet, ſed ambulet.

Ἄστατος —— ον, inſtabilis : ab α priv. et ἵστημι.

Ἀσταφὶς —— ίδος —— ἡ, uva paſſa ; Atticè pro σταφὶς.

Ἀστὴρ —— έρος —— ὁ, ſtella : ab α priv. et ἵστημι ſto : quaſi ἄστατον ἔχων δρόμον curſum habens inſtabilem. Vel à στὴρ εἴζω, quia in cœlo σπείζονται. Vel ab αὔω ſplendeo ; quòd ſtellæ ſint corpora luminoſa.

Ἀστεγὴς —— έος —— ὁ, ſella ephippium ligneum : ab α priv. et στέγω tego ; quòd ligetur, ut ſit immotum.

Στραγαλίζω —— ίσω —— κα, talis ludo : ab ἀστράγαλος.

Ἀστράγαλος —— άλου —— ὁ, aſtragalus, παρὰ τὸ ἀστρεκὲς καὶ ὀρθὸν φυλάττειν τὸν βάδην, quòd rectum faciat greſſum.

Ἀστραπὴ —— ῆς —— ἡ, fulgur : ab ἀστράπτω fulguro, quòd quaſi ἀστέρας ἱάπτω, i.e. ſidera emitto.

Ἄστρον —— ου —— τὸ, aſtrum. Ἀστὴρ μὲν τί ἐστι ζῶμεν· ἄστρον δὲ ζωδιον ἐκ πολλῶν ἀστέρων συγκείμενον : aller eſt unum

num et ſingulare in cœlo corpus : aſtrum verò ſidus eſt, compoſitum ex multis ſtellis.

Ἀστυ —— εος —— τὸ, urbs : ab ἄνω ſurſum et ϛείω ſto, quòd plerunque in loco editiore ſitæ ſint urbes.

Ἀσφαλὴς —— ἐς, providus, cautus, firmus : ab α priv. et σφάλλω, erro, ſupplanto, decipio.

Ἄσφαλτος —— ἄλλε —— ὁ, bitumen : ab α priv. et σφάλλω everto, quoniam firmat ſtructuram, adeò ut non facilè ſubvertatur.

Ἀσφόδελος —— ίλε —— ὁ, aſphodelus.

Ἀχάλλω —— mœreo —— fut. αλῶ præt. —— κα : παρὰ τὸ ἄ'χνος ἄλις ἔχειν, quòd doloris habeat ſatis. Vel παρὰ τὸ ἀχῶ ἠρέ) ἀ'χάλλω (ὥσπερ ἄ'γω ἀ'γάλλω) χ pleonaſ. τῆς σ ἀχάλλω.

Ἀχερὴς —— ον, intolerabilis, qui cohiberi non poteſt : παρὰ τὸ α priv. et ἔχω.

Ἀχόλος —— ον, occupatus, negotioſus : ab α priv. et σχολὴ otium.

Ἄσωτος —— ον, luxurioſus. ἐξώλης, καὶ σώζεσθαι μὴ δυνάμενος : perditus, qui ſervari non poteſt : de cujus ſalute nulla ſpes eſt : quem ipſa (ut aiunt) ſalus ſervare non poteſt. Vel ὅτι ἐ δύναται) σώζειν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ, quòd facultates ſuas ſervare non poteſt.

Ατ.

Ἀταλὸς — ή —— όν, tener, juvenilis : quaſi ἀ'ταλος, vel ἐ δυνάμενος πάλιν, qui nondum per ætatem labores tolerare poteſt : indè ἀταλλω, delicatè nutrio.

Ἄταρ ſed ; adv. ab αὐτὰρ.

Ἀτάρμυκτος —— ον, intrepidus : παρὰ τὸ α χὴ ταρμύσσω, terreo : vel ab α'τερ et μύειν.

Ἀτάσθαλος —— ὁν, injuſtus, improbus : παρὰ τὸ ἄ'ταμος θέλειν, quòd aliorum damnis et injuriis floreſcat.

Ἀτάω —— ῶ —— ήσω, τὸ βλάπτω noceo.

Ἀτίμβω —— ψω —— ψα, aufero : εἰς ἀ'τιμον ἐμβαίνω, in damnum adduco.

Ἄτερ ſine ; præp. ab α pr.

Ἄτη —— ης —— ὴ, noxa, damnum : ab ἄ'τω, τὸ βλάπτω noceo. Vel ab α pr. et τῶ. id eſt, λαμβάνω, ἄ'τη, ὧν ἐδεὶς θέλει λαβεῖν.

Ἀτιμήτος —— vel ἀ'τιμήτητος, negligenter : ab α priv. et τιμὴς diligens.

Ἀτηρὸς —— ρὰ —— ρὸν, vel ἀ'τηρὴς —— ὲς, nocivus : παρὰ τὴν ἄ'τιμον. Hinc ἀτηρτηρὸς, καὶ ἀναδιπλασιασμόν.

Ἄτιμία —— ίας —— ὴ, infamia : ab α priv. et τιμὴ honor.

Ἀτίω, inhonoro, —— ίσω —— κα : ab α priv. et τίω.

Ἄτμος —— ίνος ὁ, ſervus, famulus (et ἀ'τμιλω) quia ἄ'τιμος præ domino ſuo.

Ἀτμὶς

Ἄτμητος —— ον, non amputatus: ab α priv. & τέμνω ſcindo.

Ἄτμις —— ίδος —— ἡ, vapor.

Ἀτμὸς —— ὁ, halitus, vapor: ab ἀέω ſpiro.

Ἄτμος —— ον. inſectus, indiviſduus: à τέμνω ſcindo.

Ἀτραπὸς —— ὁ, ἡ, fuſus, radius ad colum; quia ἀεὶ ταράττεται, ſemper turbatur, i. e. circumagitur.

Ἀτρεκέως vere, adv. ab ἀτρεκής.

Ἀτρεκὴς —— ές, verus: ab α pr. & τρέω timeo; quaſi ἀτρεμὴς: qui enim vera loquuntur, reprehenſionem minimè timent.

Ἄτροπος —— ον, immutatus: ab α pr. & τρέπω.

Ἄττα quæ, quæcunque, ἄττινα.

Ἄττα ſpir. lenis. Vox obſervantiæ erga ſenes. ἄττα τίω, honoro annos.

Ἀττᾶγᾶς —— ᾶ —— ὁ, Attagen avis; & Atticè ἀττάγας vel ἀττᾶγᾶς, avis dorſo picto; dicta à voce ſuâ, ut vult Ælianus: ſed quia eſt fœcunda, dici poſſit: ab ἄττω abundè, & γονὴ genitura.

Ἀττάκης, vel ἄττακος, attacus, reptile volucre, quod quatuor ingrediens pedibus ſaltitat: ab ἄττω proſilio.

Ἀττέκαχος —— ἄκη —— ὁ, fragmentum ex pane cocto decidens, beta: ex ἀττέω & ἀφέκτω amputo: ſcribitur etiam ἀττέκαγος.

Ἀττατᾶ atat; interjectio Dolentis: ab ἄτη damnum.

Ἀττέλαβος locuſtæ ſpecies: ab ἀττέω.

Ἄττω —— ſive —— ἄσσω ſalio, proſilio: ab ἄλλομαι ſubſulto.

Ἀτύζω —— ξω —— χα, terrefacio: ab ἀτύω turbo; vel ἄτη.

Ἀτυχέω —— ήσω —— ηκα, infelicem ſum: ab α priv. & τύχη fortuna.

Ἀτύχημα —— ατος —— τὸ, infortunium.

Ἀτυχία —— ίας —— ἡ, infelicitas: ab α pr. & τύχη.

Αυ.

Αὐγὴ —— ῆς —— ἡ, lux, ſplendor: ab αὔω ſplendeo. Vel παρὰ τὸ ἀγω, διὰ ἧς ἀγόμεθα, per lucem ducimur.

Αὐδὴ —— ῆς —— ἡ, vox: παρὰ τὸ αὐγὴ, διὰ προσωδὴν, διὰ ἧς αὐγάζεται τὰ τῆς ψυχῆς, quia ſermo lux eſt animi.

Αὐθέντης —— ου —— ὁ, ὁ αὐτοῦ ἐστι, Dominus, qui eſt propriæ poteſtatis: ab αὐτὸς ipſe, & ἕης —— ἕντος, mittens, qui ſe ipſum ad negotia mittit.

Αὖθις rurſus; adv.

Αὖλαξ —— ακος —— ὁ, ſulcus: ab ἕλκω trabo, quod ab ἕλκω trabo; ſulcus enim fit aratri tractione.

Αὐλέω —— ήσω —— ηκα, tibiâ cano: ab αὐλός.

Αὐλὸς —— ὁ —— ὁ, tibia: ab αὔω clamo, vel ἄω ſpiro.

Αὐλὼν —— ῶνος —— ὁ, convallis, locus anguſtus & cavus, ut αὐλὸς tibia.

Αὐξάνω —— ſut αὐξήσω —— præt. ἤυξηκα, augeo: ab αὔξω idem.

Αὔριον cras; adv. ab αὔω luceo: eſt lux ſequentis diei.

Αὐστηρὸς —— ὰ —— ὸν, auſterus:

ab αὕω exsicco : austeritas est ab aliquâ siccitate.

αὐτὰρ sed.

αὐτάρκεια —— είας —— ἡ, animi sufficientia suâ sorte contenti : ab ἀυτὸς ipse, & ἀρκέω sufficio.

αὐτίκα statim; adv.

αὐτμὴ —— ῆς —— ἡ, halitus, vapor : ab αὕω sicco ; vapores enim proveniunt à calidâ & exsiccante causâ.

αὐτοδίδακτος —— ον, à seipso doctus, seipsum docens : ab ἀυτὸς ipse, & διδάσκω doceo.

αὐτομάτως sponte, ultro ; adv. ab ἀυτόματος spontaneus : ab ἀυτὸς ipse, & μάω cupio ; ut sit, qui suâpte sponte aliquid agat, vel agere desiderat. —— præt. pass. μέμαμαι —— μέμηται —— μῆσθε (ὡς βέβηται —— βᾶτε) καὶ ἀυτόματος.

Αὐτὸς —— ἡ —— ὸ, ipse : ab ἕο.

Αὑτῶ pro ἑαυτῶ contracté.

Αὐχενικὸς —— ἡ —— ὸν, superbus : ab ἀυχέω glorior : quod ab ἀυχὴν cervix ; quòd gloriantes cervices erigant, & caput attollant.

Αὐχμὸς —— οῦ —— ὁ, siccitas è vehementi æstu : ab αὕω sicco, pleonasmo τῦ χ.

Αὕω —— σω —— ηκα, sicco : ab ἀ'ω spiro ; quòd ventus spiramine suo res exsiccet.

Αφ.

Ἀφαιρέω, aufero : ab ἀπὸ & αἱρέω vi capio, diripio.

Ἀφάκη —— ἄκης —— ἡ, aphace, viciæ species.

Ἀφανίζω —— ίσω —— ηκα, corrumpo ; vel obscuro, ac velut è conspectu tollo : ab α priv. & φαίνω.

Ἄφαρ, statim, continuò ; adv. ab ἁφὴ tactus, quasi ipso tactu. ἑλκτῆ Αἰολικῶς. Vel ab α simul, & φάω, ut sit ἐμμεγέθης, ἅμα πᾶσι ἴσος, dicto citius.

Ἀφάρκη —— άρκης —— ἡ, Apharca, arbor semper virens : ab ἀεὶ φέρειν, sc. βλαστόν.

Ἀφαυρὸς —— ρὰ —— ρὸν, imbecillis : ab αὕω sicco. Vel ab α pr. & παῦρος paucus ; quasi ὁ ἄνευ παύρου καὶ ὀλίγου κατὰ δύναμιν, virtute & robore paucus & parvus.

Ἁφελὴς —— ὲς, simplex, frugalis : ab ἀφελεῖν auferre : simplex, à quo aliena ablata.

Ἄφενος —— ους —— τὸ, divitiæ, reditus propriè unius anni : ἀ ἔτος ἔτης, ab uno anno. ἄφενος dives.

Ἄφθαι —— αὶ —— αἱ, ulcera in oris superficie : παρὰ τὸ ἅπτω, quod ab ἄπτω : ab accensione.

Ἄφθονος —— ον, invidiâ carens : ab α pr. & φθόνος invidia ; item largus & abundans.

Ἀφιλάργυρος —— ον, non cupidus pecuniæ ; decomp. ab α priv. φίλος & ἄργυρος.

Ἀφραδέω —— ήσω —— ηκα, insanio, inconsultè aliquid ago ; quasi

quasi qui multa loquendo effutit : ab α epit. & φορέζω loquor.

Ἀφροδίσιος —— ία —— ιον, Venereus : ab ἀφροδίτη Venus. Sic dicta διὰ τὸ ἀφρῷ γίγνεσθαι, quòd è maris spuma sit enata.

Spuma fui, gratâque meæ manet nunc nomen ab undâ. Ovid.

Arist. verò, quòd spermatis natura sit ἀφρώδης. Alii quasi ἀφροσύνην dictam putant, i.e. insipientem : quia contraria est Veneris Palladi, & incontinentia sapientiæ. Διάγειν παρὰ τὸ ἀφρόν τῆς διαίτης, à mollitie & deliciis vitæ.

Ἄφρος —— ὁ —— ὁ, spuma : ab ἀφαρ subitò ; quia subitò fit, & desit.

Ἄφρων —— ονος —— ὁ ἡ, amens : ab α priv. & φρὴν mens.

Ἀφύω —— ύσω —— καὶ, haurio : ab ἀπὸ & ὕω.

Αχ.

Ἀχαριστία —— ίας —— ἡ, ingratitudo : ab α priv. & χάρις gratia.

Ἄχερδος —— ίδος —— ὁ, spina quædam ; quasi ἄχερος : ab α pr. & χεὶρ manus, quòd non sit manu tractabilis.

Ἀχερωΐς —— ίδος —— ἡ, populus alba : διὰ τὸ παρὰ τοῖς Ἀχέρουσι τῇ Ἀχερουσίᾳ, quòd ad Acherontem naticatur. Vel quòd Hercules eam ab Acheronte detulerit.

Ἄχθος —— εος —— τὸ, onus, pondus. λέγεται βαρύνεσθαι, quasi ἄχος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἄχθος.

Ἀχλύς —— ύος —— ἡ, caligo : ἀχθος & λύω, quòd sub nocte obrepente somno dolor consopitur. Vel ab ἐχλίω.

Ἀχμαί —— ῶν —— αἱ, Vari.

Ἄχνη —— ης —— ἡ, spuma, acus palea : ab α priv. & ἴχνη neo ; quia teneri nequit. Vel à χνοῦς lanugo ; quòd cum lanugine quadam crescit.

Ἄχος —— εος —— τὸ, dolor mœror ; propriè dolor qui stupefacit, sensumque adimit : ab α pr. & χάσκω seu χαίνω dolor ingens hiscere vel loqui prohibet. *Loquuntur leves dolores, ingentes stupent.*

Ἀρχεῖς —— άδος —— ἡ, pyra ty vestris ; quia ferè ἀχρεῖος inutilis.

Ἄχρι & ἄχριτ, usque, deorsum prorsus, quamdiu ; adv. usque.

Ἄχυρον —— υρα —— τὸ, palea, cus ; quasi ἀέχυρον : ab α pr. ἔχω habeo ; ut sit quod nemo magni facit, vel habere cupit. Vel ab α pr. & ἐχυρὸν firmum, quia sit res instabilis.

Ἄχωρ —— ωρος —— ὁ, ulcus capite : ab α priv. & χώρος cus ; quòd non amplum locum occupet. Vel ab ἄχος dolor, ὄζω excito ; quòd dolorem citat. Vel ab α epit. & χέω do, quòd purulentus humor bertim è capite fluat. Vel quia ἀχνωρ, ab ἄχνη, quòd sit quasi acus capitis.

Αψ.

Ἀψεκής —— ——— ὄν, incorruptus : ab α priv. & ψήχω tupiero.

Ἀψίνθ

Ἀψίνθιον —— ἰν —— τὸ, absinthium; quasi ἀπίνθιον: ab α pr. & πίνω bibo: quòd ob insignem ejus amaritudinem non facilè bibatur.

Αω.

Ἄω —— ἄσω, spiro: ab α vel Ν litera lenitet spirante.

Ἄωρος —— ον, intempestivus, immaturus ab α pr. & ὥρα.

Ἄωτος —— ν —— ὁ, & ἄωτον, ν, τὸ, flos: ab ἄω spiro, quia flos spirat. Odorem.

B A.

Βαδίζω —— fut. ίσω —— præt. ικα, vado: ex βάω, βάδω, & βαδίζω —— fut. med. βαδοῦμαι pro βαδίσομαι, Atticé.

Βάδισμα —— ατος —— τὸ, gressus: à βαδίζω.

Βάζω loquor: παρὰ τὸ βοὴ clamor, fit βοάζω, & ζυγκοπῇ, βάζω.

Βαθὺς —— εῖα —— ύ, profundus: à βάθος —— εος, profunditas: παρὰ τὸ μὴ βίας θίειν, quòd cum impetu in ima ruamus.

Βαθύω —— υνῶ —— κα, mergo, altè recondo: à βάθος.

Βαίνω —— fut. βήσομαι —— præt. βέβηκα —— aor. 2. ἔβην, ab insusitato βῆμι, vado, gradior: à βάω.

Βάϊον —— ίν —— τὸ, ἡ βάϊς —— ίδος —— ἡ, palmæ ramus: παρὰ τὸ βίᾳ πάλλεσθαι, quòd vix avellatur.

Βαϊς —— ά —— ὸν, parvus, ἡ κὴ ποδίσκη, ἄκαρις: à βαίνω gradior, per antiphrasin; quasi τὸ διὰ σμικρότητα βάσιν μὴ ἔχον, ob parvitatem neque gressum habens, neque fundamentum.

Βαῖτα vel βαίτη lena, ex corio consuta.

Βαιὼν —— ῶνος, piscis quidam gobio similis: à βαϊὸς, quia parvi pretii est.

Βάκκαρον —— άρι, τὸ, raphani semen.

Βάκκαλος, stultus, Eunuchus: quasi ἀκκαλος, à κάλλιον, i. e. τὸ αἰδοῖον. β otiosè præponitur.

Βάκχαρις vel βάκχαρις —— εως, bacchar: quasi πάκχαρις pro πάγχαρις, ab odore gratioso.

Βακτηρία —— ίας, ἡ, baculus: à βάω, quòd ambulantes eò nituntur. Vel à βάσις gressus, & τηρέω servo; quia servat gressus, nè quis cadat.

Βακχεύω —— εύσω —— κα: παρὰ τὸ Βάκχος, Bacchus. Eust. ἀπὸ τῆς βακχεῖν deducit, ab inconcepto ululatu, quo furentes Bacchi personabant. Vel ἀπὸ τοῦ βάζω loquor. οἱ γὰρ μεθύοντες πλέον τῆς φωνῆς καὶ ἐνθουσιάζοντες χαίνουσι. ebrii enim & furore agitati multa effutiunt. Vel παρὰ τὸ ἄχθος dolor, & βάπτω abeo. ὁ γὰρ εἰς μέθην ἐμπίπτων, ἀφίστησι ἑαυτὸν ἀλύπου. ebrietas enim mœrorem expellit, & tristitiam.

Βδελλίζω —— ίσω —— κα, excutio; propriè glandes excutio: à βάλανος glans.

Βδελλίον —— ίν —— τὸ, crumena: παρὰ τὸ βάλλειν ἐντὸς, quòd in illam pecunia injiciatur.

Βδελυρὸς

Βαλανεὺς —— έως —— ὁ, balneator: παρὰ τὸ βαλανεῖον balneum; quòd quasi βάλλον ἀνίας, i. e. artuum dolores pellens.

Βαλάυστιον —— ίου —— τὸ, mali punici flos: à βλαστεῖν germinare.

Βάλις —— ιδος —— ἡ, carcer, repagulum, unde emittuntur equi ad cursum: à βάλλω jacio & βάσις gressus, quòd equi indè cursum suum orditentur.

Βάλλω mitto, jacio, —— fut. βαλῶ —— præt. βέβληκα —— aorist. 2. —— ἔβαλον —— βάλε —— οιμι —— βάλω —— βαλεῖν —— βαλών.

Βάλσαμον —— άμου —— τὸ, balsamum.

Βάμβαξ —— ακος —— ὁ, marrubium: fortè à βάλλειν, quòd sit ingrati odoris, & rejiciendi.

Βαμβαλίω balbutio —— fut. ίσω, à βᾶ, ut fit quasi βαβαίω.

Βάναυσος —— ου —— ὁ, mechanicus, illiberalis & sordidus artifex, χειροτέχνης, ἀποχειροβιώτης: propriè fornacarius, qui circa fornaces & caminos exercetur: nam βαύνους Peloponenses vocant ignis locum, caminum, & αὐειν incendere est. Unde propriè dicitur de artificibus qui igne opera sua conficiunt. Sed translata vox est ad omnes artes, quæ manuum opificio peraguntur. Βάναυσος τέχνη, ars sordida et illiberalis.

Βαπτίζω —— ίσω —— κα, immergo: à βάπτω tingo, lavo.

Βάπτισμα —— ατος —— τὸ, et βαπτισμὸς —— οῦ —— ὁ, baptismus: à 1. pers. præs. pass. βάπτισμαι à βαπτίζω.

Βάραθρον —— άθρου —— τὸ, barathrum, fossa profunda.

Βάρβαρος —— άρου —— οι, barbarus: a βάρβαρ abonâ voce, in quem peregrini homines Athenis, cùm primùm Græcè loqui conarentur, sæpiùs incidere solebant: deinde ad mores feros et asperos accommodari cœptum est.

Βάρβιλον —— ίλου —— τὸ, barbilum.

Βάρβιτος —— ίτου —— ὁ, vel βάρβιτον —— ίτου —— τὸ, barbitus, instrumentum Musicum: quasi βαρύμιτος, à gravibus chordis.

Βάρβυλον —— ύλου —— τὸ, pruna Damascena.

Βάρις —— ιδος —— ἡ, navis: à βάρος onus, quòd onera ferat, et mercibus importandis, exportandisque inserviat.

Βάρος —— ους —— τὸ, onus, pondus: à βαρὺς gravis, quia onera ferentibus gravia sunt. Vel παρὰ τὸ βίᾳ αἴρεσθαι, ad quod tollendum opus sit magnâ vi.

Βαρύω —— υνῶ, gravo: à βαρύς.

Βαρὺς —— εῖα —— ὺ, gravis.

Βαρύτερος —— έρα —— ον, gravior: à βαρύς.

Βασανίζω —— ίσω, torqueo: à βάσανος.

Βάσανος —— άνου —— ὁ, tormentum, probatio, lapis Lydius, inquisitio per tormenta; quasi βράσανος, à βία vis; quòd veritas ab improbis quasi vi exprimitur.

Βασίλισσα —— ίσσης —— ἡ, meretrix.

Βασιλεὺς —— έως —— ὁ, Rex; quasi

quasi ἀσινὴς invlolabilis, ὃν οὐδεὶς δύναται βλάψαι, quem nemo lædere possit: παρὰ τὸ σίνω. τὸ βλάπτω ζῶσις, ὁ βλαπτικὸς, & cum α priv. ἀσινής. Vel quasi βάσις λεώ, i. e. λαῦ, basis & fundamentum populi; quia in eo fundata est salus Reipublicæ.

Βασιλεύω ——— εύσω, regno: à βασιλεύς.

Βασιλικὴ —— ῆς —— ἡ, Regia.

Βάσις —— εως —— ἡ, gressus: à βαίνω gradior.

Βάσκανος —— άνε —— ὁ ἡ, invidus, à βασκαίνω.

Βασκαίνω —— ανῶ —— κα, fascino, invideo: quasi φάσει νόμου κατὰ τοῦ βλέμματι φθείρω, quòd luminibus aspectúque eneco. Vel quasi φάσκω αἰνῶ, dico horrenda.

Βαστάζω ——— άσω —— κα, porto: à βάω eo, & στάω sto; quòd in ferendis oneribus standum sit & eundum.

Βαθύζειν, effœminatè vivere: à Battilo quodam Ephesio, molli & fracto.

Βαλὶς —— ίδος —— ἡ, rubeta.

Βάτραχος —— άχε —— ὁ, rana: παρὰ τὸ βοᾶν τραχέως, quòd vox ranæ sit rauca & aspera: quasi βοάτραχος.

Βατταλογέω —— ήσω —— κα, blatero, inania loquor: a *Batto* quodam, inepto poëtâ, qui in hymnis suis eadem crebrius iterabat. Vel à *Batto* Cyrenorum principe.

Βαύζω —— αύσω, baubor, latro. Vox fictitia, à βαῦ sono canis latrantis: vel à βοᾶν clamo.

Βαύκαλος —— άλη —— ον, mollis, delicatus.

Βαῦς, εος, ὁ, furnus. Unde βαυσόω, & αλίβαυτος.

Bε.

Βδέλλω —— λῶ, mulgeo, sugo. Dicitur etiam βδίλλω: unde βδέλλα hirudo, sanguisuga.

Βδέλυγμα —— ατος —— τὸ, execratio: παρὰ τὸ βδελύσσω, fœtere facio, abominabile reddo: à βδέω fœtorem emitto.

Βδελυκτὸς —— ὴ —— ὸν, execrandus, fœdus.

Βε.

Βέβαιος —— ὁ ἡ, τὸ —— αν, firmus, stabilis: à βίβημι fundatus sum; ex βάω eo. Firmum illud est in quo tutò possis incedere.

Βεβαιότερος —— ίερα —— ον, firmior. Comp. à βέβαιος.

Βέβηλος profanus: à βάω & βηλὸς limen; cujus limen ingredi cuivis licet.

Βεβρεχόλις —— εως, pisces aurei in capite coloris.

Βέλος —— ους —— τὸ, telum, jaculum: à βάλλω jacio.

Βέλτερος ——— ίονος —— ον, melior: à βέλος jaculum; ut propriè significet eum, qui in jaculis mittendis præstantior sit. Alii à βούλομαι volo; ut *Optimus* ab *opto*. Βέλτερος ab Interprete *Aristoph.* exponitur ὁ φρόνιμος prudens: unde βελτίλτερος, ὁ ἀβέλτερος stultus.

Βελλίων melior, βελτίονα —— βελλίονα —— βελτίω : à βελτίων melior.

Βελτίων —— ονος, melior.

Βόμβηξ —— ηκος, vel βόμβιξ —— ικος, ὁ, trochus, turbo : à βόμβεω, i.e. sono, quem edit. Vel παρὰ τὸ βίᾳ βιοῦσθαι, quòd violenter eat, i.e. moveatur.

Βη.

Βῆμα —— ατος —— τὸ, gressus : à βαίνω.

Βῆξ —— χος —— ὁ, tussis : à βήσσω tussio : quod à βίᾳ vis ; quòd non sit sine violentâ pectoris tunsione. Aut à βοῦς sono, quem tussientes edunt.

Βι.

Βία —— ίας —— ἡ, vis & robur : βιαὶ contumeliæ, quæ per violentiam fiunt.

Βιάζω —— άσω —— κα, vi cohibeo, violo.

Βίαιος —— α —— ον, violentus.

Βιβλία —— ίων —— τὰ, biblia.

Βιβλίον —— ίου —— τὸ, libellus ; diminut.

Βίβλος —— υ —— ἡ, liber : ἢ τὸ τοὺς βίους βάλλεσθαι ἐν αὐλῇ, quòd in libris vitæ acta contineantur. Vel à βύβλος papyrus ; quia ex byblo, seu papyro, fruticis genere chartæ fieri solebant.

Βιβρώσκω —— ξω, comedo ; à βορὰ esca, reduplicatâ primâ literâ.

Βίκιον —— ίου —— τὸ, vas vinarium.

Βιόω —— ώσω —— ωκα, cœo, Veneri operam do.

Βίος —— ου —— ὁ, vita : παρὰ τὸ μὴ βίᾳ καὶ ἀναγκαίως ζῆν : vi enim vivitur. Vel à βάω eo : nam & gressus vitam indicat.

Βιοτεύω —— εύσω, vivo : à βιότος.

Βιότη —— ης —— ἡ, vita.

Βλ.

Βλαβερὸς —— ρὰ —— ρὸν, pernicious : à βλάβη nocumentum.

Βλάβη —— ης —— ἡ, noxa.

Βλαισὸς —— ὰ —— ὸν, valgus, distortis cruribus : à βλάπτω lædo ; ut fit cui crura læsa sunt.

Βλάξ —— κὸς —— ὁ, ignavus, stultus. Metaphora à pisce quodam inutili : a βάλλω jacio ; quòd abjici dignus.

Βλάπτω noceo —— ψω —— φα : à βάλλω jacio, & ἁπτω lædo ; ut fit quasi feriendo lædere.

Βλαστάνω —— ασα —— κα, germinans : à βλαστάνω germino.

Βλαστὸς —— ὸν —— ὸν, pullulo.

Βλαστάνω germino : à βάλλω mitto, & ἀνὼ sursum ; quòd flores plantarum sursum mittantur à protrudente succo.

Βλέννα —— ης —— ἡ mucus : à βάλλω jacio, mitto ; quòd è naribus emittatur.

Βλεννὸς —— ῆ —— ὸν, segnis, ignavus.

Βλέπω video : παρὰ τὸ βάλλειν ὄπας, oculos ad objectum mittere.

Βλέφαρον —— άρου —— τὸ, supercilium : παρὰ τὸ φέρω, ἢ ὅτι φέρει τὸ βλέπειν, quòd oculi dum ntum sit. Vel quia ὁ τὸ βλέπων

βλέφων αἴρεται, quia inter videndum attollitur.

Βλέφ —— πος —— ὁ, vena.

Βληχάομαι —— ῶμαι —— ήσομαι —— ημαι, balo : à βῆ, quæ est imitatio vocis ovium apud Atticos, & nomine ῆχος sonus ; ut βληχὴ sit ὁ ἦχος τῆς βῆ.

Βληχρὸς —— ρὰ —— ρὸν, debilis, imbecillis : à βληχὴ, quæ vox est ovium, animalium scil. imbellium.

Βλίτον —— ίτου —— τὸ, blitum, olus insipidum : quasi βλητὸν rejiculum, ob vilitatem.

Βλίττω —— ίσω —— κα, exprimendo aufero, ut mel è favis : quasi μελίττω, à μέλιττα apis ; mel apibus aufero.

Βλύζω & βλύω —— σω, scaturio, mano, quasi βαλλύζω, à βάλλω fundo ; quòd fontes aquam emittunt : indè bullio.

Βλωμὸς —— οῦ —— ὁ, buccella, fragmentum panis : à βάλλω jacio ; quia εἰς τὸ στόμα βάλλεται, quòd in edentis os ingeratur. Vel quasi βεγμὸς à βεγῶ edo ; quòd panis usus est, ut edatur. Vel quasi φλωμὸς à φλάω frango ; quòd panis fracti portionem significet. *Etym.*

Βλώσκω, serpo, advenio, —— ώσω : à μολέω venio, πρόσω & ζυγκαπῆ.

Βο.

Βοάω —— ῶ, clamo —— ήσω —— κα : propriè instar bovis ; à βοῦς bos.

Βόειος —— εία —— ον, bubulus : à βοῦς —— βοὸς bos.

Βοηθέμβολος —— ίνη —— ον, adjutus : à βοηθέω auxilior.

Βόθρος —— ὀθρου —— ὁ, fovea : quasi βάθρος, à βάθος profundum ; quòd foveæ ut plurimùm sint profundiores.

Βόλιτον —— ίτου —— τὸ, stercus ; quod & βόλιτον : propriè stercus boum ; à βοῦς —— βοός. Vel à βολὴ, quia βαλλεῖ ejicitur.

Βολβὸς —— οῦ —— ὁ, bulbus, cepe : a βῶλος valdè, & λαβὴ prehensio ; quia ob crassitiem facilè prehenditur. Vel (ut vult *Etym.*) παρὰ τὸ βίαν εὐκόλως.

Βομβέω —— ῶ —— ησω —— bombilo : à βόμβος.

Βόμβος —— υ —— ὁ, bombus ; vox πιπτοιμένη à sono apum.

Βόμβυξ —— υκος, bombyx vermis : à βόμβος, à sono quem edit.

Βόναιος, & βόνασος, bonassus, animal sylvestre, bovini generis : à βοῦς bos.

Βοσκὴ —— σκῆς —— ἡ, pabulum : à βόσκω alo, inusit.

Βόρβορος —— ορου —— ὁ, sordes, cœnum : ἀπὸ τῆς βοσκῆς, ut sit excrementum è pabulo proveniens. Vel à βάρος onus : stercus enim antequam excernatur, corpori onus est.

Borborygmòs —— οῦ —— ὁ. intestinorum strepitus : ὀνομαλοπεποιημένον.

Βορέας —— έου —— ὁ, Boreas, Aquilo : à βοᾶν καὶ ῥεῖν, quòd sit vehemens, & flatus sonoti. Vel à βοσκὴ pabulum ; quòd homines edaciores reddit. Vel quòd fruges augens βοσκεῖ ; id est, alimentum

mentum ministret.

Βόσκω pasco —— βοτάνην —— unde: à βόα pasco, inusitat.

Βόστρυχος —— υχος —— ὁ, & βόστρυχον —— υχος —— τὸ, & βόστρυξ —— υχος —— ὁ, cincinnus: à βότρυς racemus, & ἔχω habeo; ut concinnatus is sit, qui cincinnos habet racematim pendulos.

Βότρυς —— υος —— ὁ, botrus, uva, racemus: quasi πότρυς, ὁ πίνω πότην βίων, potum fluens. Vel παρὰ τὸ βώ calco, ὁ τοῖς ποσὶ πεδόμενος, qui pedibus proculcatur.

Βουβών —— ῶνος —— ὁ, inguen: à βῶ valdè, & βώ eo; quòd μεγάλως βαίνει εἰς οἴδημα, quòd fit tumor magnus & valdè auctus.

Βουλεύω —— εύσω —— κα, & βουλεύομαι consulto: à βουλὴ consilium.

Βουλὴ —— ῆς —— ἡ, consilium, concilium: à βούλομαι volo. Vel à βάλλω jacio: sunt enim βουλαὶ βολαί, jactus & mentis sagittæ consilia, quibus scopum propositum attingimus. Vel à βῶ valdè, & λάω video: quasi βουλὴ, quòd oporteat consiliarios esse oculatissimos, qui sunt regni speculatores.

Βουλιμία —— ίας —— ἡ, fames: à βοῦ valdè, intensivâ particulâ, & λιμὸς fames.

Βούλομαι volo —— 2. pers. βούλει —— fut. βουλήσομαι —— præt. βεβούλημαι —— med. βέβουλα: à βοῦ valdè, & λάω video. quæ volumus & cupimus ea primùm videmus; ignoti enim nulla cupido.

Βραχὼν —— ῶνος —— ὁ, collis: à βαίνω ascendo; quia in illum gradatim ascendimus.

Βοῦς —— βοὸς —— ὁ ἡ, bos: à βόω pasco. Vel quòd boves, terram arando, nobis alimentum præbeant: vel, quòd caro bubula sit præcipuum hominis alimentum.

Βόω pasco —— fut. βόσω —— præt. οκα, per o parvum, teste Ga-zâ.

Bp.

Βραβεῖον —— εί —— τὸ, præmium: quasi ῥαβδεῖον, παρὰ τὸ ἐραβδεῦσθαι: quòd certaminum judices, datâ virgâ palmeâ, victorem designarent.

Βραγχία —— ίων —— τὰ, branchiæ.

Βράγχος —— ους —— τὸ, raucitas: à βρόγχος guttur; quia gutturi accidit.

Βραδὺς —— εῖα —— ὺ, tardus: παρὰ τὸ βαρύς. Sic βραδύτης tarditas, quasi βαρύτης.

Βραδέως tardè; à βραδύς.

Βράζω ferveo, efferveo —— fut. άσω —— præt. κα.

Βραχίων —— ονος —— ὁ, brachium: à βραχὺς· ὅτι βραχύτερός ἐστι τοῦ λοιποῦ μέρους: ea enim pars, quæ est inter humerum & flexuram brachii, brevior est. Vel à βραχὺς & νίων columna: quasi βραχυνίων.

Βραχυλογώτατος breviloquus; à βραχὺς & λόγος.

Βραχὺς —— εῖα —— ὺ, brevis.

Βρέχω —— ξω, crepo, sono; ὑπὸ μεγάλου ποταμοῦ ῥέοντος.

Βρίθω

Βρέμω —— fut. βρεμῶ, crepo, ſono: à βαρὺ grave; eſt enim graviter ſono.

Βρίνθος —— ι —— ὁ, anas.

Βρίτυς, & βρίτυος —— υος —— τὸ, παρὰ τὸ βεγτὸν ὁμοίνυμι, quòd mortali ſimilis ſit.

Βρέφος —— εος —— τὸ, infans: παρὰ τὸ φέρω, τὸ τρέφω, καὶ μεταθέσει, nutrio; quia eget paſtu. Vel παρὰ τὸ εἰς βλαστάνειν, quòd in lucem editus ſit. Vel à βρύω, quia βρύει, i.e. ſalit in utero.

Βρίγμα —— ατος —— τὸ, ſinciput: à βρίχω irrigo: τῶν γὰρ μερῶν ὑγρότατόν ἐστι τὸ ἀπόγειον τοῖς βρίγμασι.

Βρίάω robuſtus ſum —— fut. άσω —— prt. ακα: à βαρὺς gravis.

Βρίζω —— ίσω & ίξω —— κα, poſt ſumptum cibum paululum dormio: à βάρος, quòd poſt ſumptum cibum caput vaporibus gravari ſolet. Vel βρίζω, τὸ ἐσθίω: à βορὰ pabulum.

Βρῑμάομαι —— ησομαι —— ησα, vehementer clamans: à βρῖ, & ἠχέω clamo. μέγα καὶ βαρὺ βοῶν.

Βριθὺς —— εῖα —— ύ, gravis: à βαρύς.

Βρεμαίνω —— ανῶ, irâ excandeſco: à βρέμω.

Βρίαρος —— ι —— —— ὁ, Echinorum genus.

Βρόντη —— ῆς —— ἡ, tonitru: à βρέμω fremo.

Βρότος —— ὴ —— ὸν, mortalis: quaſi ῥοητὸς, ἀπὸ τοῦ ῥεῖν, quia fluxa & caduca eſt hominis vita.

Βρούχος —— ι —— ὁ, locuſta: à βρύκω rodo; quia plantas depaſcitur.

Βρυγχάζω deglutio —— fut. άσω —— præt. κα.

Βρόγχος —— χι —— ὁ, laqueus: à βρέχω irrigo: ut primariò rudentem ſignificet, qui aquis irrigatur. vel à βρόγχος: eſt enim quo guttur eliditur.

Βρυγμὸς —— ῦ, ὁ, ſtridor; propriè dentium: à βρύχω ſtrideo.

Βρύκω mordeo, rodo; quaſi βορυκῶ: à βορὰ eſca.

Βρύλω potito. ὑποσαίνω.

Βρυχάομαι —— ήσομαι —— ημαι, rugio, fremo.

Βρύον —— υι —— τὸ, muſcus: à βρύω · quia inſtar herbarum germinat.

Βρύτον —— υτι —— τὸ. vel βρύτος ι —— ὁ, cereviſia: à βρύω ſcaturio, liquorem emitto.

Βρῶμα —— ατος —— τὸ, cibus: à βιβρώσκω comedo.

Βρῶμος —— ώμι —— ὁ, fœtor: à βαρὺς gravis, & ὀσμὴ odor: ut ſit graveolentia.

Βρῶσις —— εως —— ἡ, cibus, eſca: à βεβρῶσκω edo.

Βυ.

Βύα —— ας —— ὁ, bubo.

Βύας —— ύι —— ὁ, bubo.

Βύζω —— ύσω —— κα, bubulo.

Βυκανίζω —— ίσω —— buccino: à βυκάνη buccina: quod à βύζω impleo; quia confertim impletâ voce ſonat.

Βύλος —— υλι —— ὁ, papyrus.

Βυὸς —— ῦ —— ὁ, hordeum madefactum: à βύω impleo, & ῥέω fluo; quia humore impletur.

Βύρσα —— ης —— ἡ, corium, pellis:

pellis : à βύω tego ; quia eo animal tegitur. Vel quasi δέρτα à δέρω excorio.

Βύσσος —— ου —— ὁ, ἡ, saltus.

Βυθοδομύω —— ύσω, profundè cogito : à βυθὸς profundum, & δέμω extruo.

Βύσσος —— ου —— ὁ, byssus.

Βω.

Βῶλος —— ου —— ὁ, ἡ, gleba : à βόσκω pasco ; quòd pabulum gignat. Vel παρὰ τὸ ὑπὸ τῶν βοῶν ἀλοᾶσθαι, quòd à bobus errantibus diffringatur.

Βωμὸς —— οῦ —— ὁ, altare : ἀπὸ βαίνω. Locus editior, ad quem ascendere oportet : ideóque pro ara usurpatur ; quia aræ editæ sunt, & in gradibus collocatæ. Vel παρὰ τὸ βαίνειν τὸ αἷμα, quòd ab aris victimarum sanguis dimanaret.

Γ Α.

ΓΑγάτης —— ου —— ὁ, gagates, lapis : à Γάγης, qui est fluvius Lyciæ.

Γαγγαμεὺς —— εως —— ὁ, piscator : à Γαγγάμη rete, à γῶ, τὸ λαμβάνω, i.e. capio.

Γαγγάτης —— ου —— ὁ, gangites, gemma quædam : à Gange fluvio.

Γαγγλίον —— ίου —— τὸ, nervus.

Γάγγραινα —— αίνης —— ἡ, gingæna : παρὰ τὸ γράω, τὸ ἐσθίω : quia ea tes sinceras avidè depascitur.

Γάζα —— ης —— ἡ, gaza, opes, divitiæ. Vox Persica.

Γαῖα —— αίας —— ἡ, terra, (& per aphæresin εἶα) poëtice, pro γῆ terra : à γάω nascor ; quia è terra omnia nascantur : ideóque magna mater dicitur. Vel à γαῖ, τὸ χωρῶ, excipio : ἡ πάντα χωροῦσα.

Γαισὸς —— οῦ —— ὁ, & γαῖσος gæsum, armaturæ genus.

Γαίω glorior, superbio.

Γάλα —— ακτος —— τὸ, lac : quasi κάλα. παρὰ τὸ καλὸν εἶναι εἰς ἀνατροφὴν, nutritioni aptum. Vel quasi γάλα, à γελάω rideo : lac enim est primum hominis nutrimentum, eique semper arridet.

Γαλία —— ίας —— ἡ, catus, felis.

Γαλήνη —— ης —— ἡ, tranquillitas, serenitas : à γελάω rideo ; quasi γελανὴ, quòd mare vel aër tranquillus quasi ridere videtur.

Γαλίοπσις —— ιος —— ἡ, Urtica.

Γάλλος —— ου —— ὁ, eviratus, spado : peculiariter ità dicebatur ὁ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν ὀργιαζόμενος) quasi ἀλλος τις χθόνιος, καὶ μείλιχος τὴν φύσιν ἐξ ἀνδρὸς ὢν, καὶ οὔτε ἀνὴρ, οὔτε γυνὴ ὤν. alius quasi factus, neque vir, neque mulier existens.

Γάλως —— ω —— ὁ, glos ; ἀνδρὸς ἀδελφὴ, mariti soror. Est, deducit à γάλα διὰ τὸ γαλήνιον καὶ πρόσφορον τῆς πρὸς ἀλλήλους ἑνώσεως, quòd serena & amica affini.

Γαμβρὸς —— οῦ —— ὁ, gener, quasi γάμπρος, à γαμέω uxorem duco ; quòd sit affinis ex

ex nuptiis.

Γαμέω uxorem duco —— ſut, ήσω præt. ηκα —— aor. 1. ἐγάμησα, & Συγκοπῇ —— ἔγημα : à γάμος nuptiæ.

Γαμοκλοπέω —— ήσω —— ηκα, nuptias furor : à γάμος nuptiæ, & κλέπτω furor.

Γάμος —— ε —— ὁ, nuptiæ : quaſi δάμος, à δαμάω domo ; quòd domentur virgines & viris ſubjiciantur. Vel à γάω genero, naſcor. Finis nuptiarum generare, ut ſint alii Dei cultores poſt nos. Aliàs dicitur quaſi δάμος, παρὰ τὸ δύω ἅμα εἶναι, quòd per nuptias duo in unum conjungantur.

Γάνος —— ος —— ἔος —— τὸ, delitiæ, lætitia : à γαίω lætor, gaudeo ; vel γανόω gaudio perfundo.

Γὰρ enim ; conj.

Γαργαίρω ſplendeo —— αρῶ —— κα.

Γαργαρίζω titillo —— ίσω, guttur aquâ colluo : à γαργαρεὼν guttur.

Γαργαρισμὸς —— ῦ —— ὁ, gargarizatio : à γαργαρεὼν —— ὼν, ὁ, gurgulio, guttur.

Γάρον —— άρε —— τὸ, garum : à garo piſce.

Γαστὴρ —— έρος, & ſync. γαστρὸς, venter, uterus : à γάω capio ; quòd cibos recipiat. Vel à γάω genero ; quia in eo μόρια γεννητικὰ.

Γαστριμαργία —— ίας —— ἡ, ingluvies : a γαστὴρ venter, & μαργὸς edax.

Γαυλὸς —— ὗ —— ὁ, mulctra : à γάλα lac, quod recipit.

Γαῦρος —— αύρε —— ὁ, ſuperbus : quaſi γαῦρος, à γαίω ſuperbio.

Γαυρὸς —— ὰ —— ὸν, curvus, tortuoſus.

Γε.

Γεγώνω & γεγωνέω vociferor : à γέγωνα præt. med. verbi γανόω, per metatheſin pro γέγηνα : γανόω autem eſt γαυρῶς βοᾶν, ſive ἐξάκουστον βοᾶν, i.e. ità clamo, ut audiar & intelligar.

Γέεννα —— ης —— ἡ, gehenna, vallis quædam propè Hieroſolyma. גי הנום ge Hinnom, i.e. vallis Hinnomi ; per metaph. locus ſuppliciorum æternorum.

Γεῖσοι —— οι, & γεῖσα —— τὰ, ſuggrundia : παρὰ τὸ εἴς γέας Ζεῖεν, quòd pluvias à parietibus averſas in terram amoveat & quatiat.

Γείτων —— ονος —— ὁ, vicinus : à γέα, quaſi γειτων : vel à γῆ, quaſi γαῖτων, quia ejuſdem terræ eſt incola. Vel ἀπὸ τοῦ γείνω accedo.

Γελάω rideo —— άσω —— ασα : ἡ γέλα ſplendor ſolis ; quia ridentis vultus quaſi ſplendet ; vel ab ἕλη calor ; quia ex copia caloris riſus profluit : & qui abundant ſanguine, ad riſus proclives ſunt ; contrà frigidi & melancholici ἀγέλαστοι. Quamobrem dicit *Homerus*,

Ἄσβεστος δὲ ἐνῶρτο γέλως,
Inextinguibilis extitatus erat riſus.

Vel παρὰ τὸ γλύκιον αἰεῖν ὅ ἐστι, Συσρέφειν· ὥσει ἀπὸ τὸ γλύκιον μύες τινὲς κινήσεως ποι-

ἔστι τὸν γέλωτα. ἢ, παρὰ τὸ γλῆα λύειν, ὃ ἔδει, τὰ μέλη. ἢ, παρὰ τὸ γέω —— γέλως, ἢ γέλως. οἱ γὰρ γελάοντες, ἐκκαχρωμένοις ἔοικοι τὴν ψυχήν. Etym.

Γέλη —— ης —— ἡ, mentes omnis generis.

Γέλης —— ητος, & γέγγις —— ιδος —— ἡ, alius caput.

Γέλως —— ωτος —— ὁ, risus; à γέλλω rideo.

Γέμω plenus sum —— fut. μω —— præt. κα.

Γενεὰ —— ᾶς —— ἡ, & γένυς —— υος —— ἡ, generatio.

Γενειὰς —— άδος —— ἡ, barba prima, lanugo, pubertas: à γένειον mentum.

Γενειήτης —— ου —— ὁ, barbatus.

Γένεσις —— εως —— ἡ, generatio: à γίνομαι.

Γεννάω genero, gigno, pario —— fut. ήσω —— μαι. præt. γεγέννηκα —— aor. 1. ἐγέννησα: à γείνω gigno.

Γένος —— ους —— τὸ, genus: à γείνω gigno.

Γένυα —— των —— τὰ, viscera, carnes: ab ἔνδον intus.

Γεραίρω veneror, colo: à γέρας præmium.

Γεραίτερος —— έρα —— ον, senior: à γεραιὸς senex.

Γεραιόδρυον —— υος —— τὸ, arbor vetusta: à δρῦς quercus.

Γέρων —— οντος —— ὁ, grus; quasi γηρυνόπους, ἀπὸ τῆς τὰς γῆς ἐρευνᾶν τὰ σπέρματα· quia terram scrutatur, semina in arvis satis legens. Vel à γῆρυς, quia est vocalis. κλάζουσα.

Γέρας —— ατος —— τὸ, præmium, munus honorarium: à γέρων senex; quòd senibus præcipuè dari solet, qui maximè sunt venerandi. Vel potiùs γέρων fit à γέρας, quia senibus debetur honor.

Γέρρον —— ου —— τὸ, Scutum Persicum.

Γέρων —— οντος —— ὁ, senex. Dicitur quasi γλῶ ἐσῶν, quòd senes terram curvi aspiciant. Vel à γέρας præmium; quia senectus est honorabilis. Vel παρὰ τὸ τῆς γῆς ἐσῶν, quòd propinqui morti jam de sepultura soliciti. Vel quòd ex terra utilitatem quærant: hoc habet senectus, ut sit ad rem attentior.

Γεύω gusto —— εύσω —— κα, & med. γεύομαι, à γέω nam sapor existit ex sicci terrei percolatione per humidum. Vel à γῶ capio; est enim gustare, capere sapidum.

Γεφυρόω —— ώσω —— ωκα, ponte pervium facio: à γέφυρα pons; quod quasi γόφυρα, ἡ ἐφ' ὑγρῷ γῇ, terra super humido posita.

Γεωπόνος —— ονου —— ὁ, agricola: à γῆ terra, & πονέω laboro; quia in terrâ colendâ operam locat.

Γεωργέω —— ήσω —— ηκα, agrum colo. ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος.

Γεωργία —— ας —— ἡ, agricultura.

Γεωργὸς —— οῦ —— ὁ, agricola.

Γη.

Γῆ——γῆς——ἡ, terra: παρὰ τὸ γάω, τὸ χωρῶ capio, contineo. ἢ παρὰ τὸ χωρεῖσθαι, quòd in se omnia contineat. Vid. γαῖα.

Γηθέω——ήσω——ησα, gaudeo: à γαίω glorior.

Γηραλέος——έα——έον, senex: à γῆρας.

Γῆρας——αος——τὸ, senectus. Deducunt quidam ἀπὸ τῆς γέρας præmium: secus alii, ἀπὸ τῆς γῆρας τὸ γέρας.

Γηράσκω——άσω——ασα, senesco: à γῆρας.

Γι.

Γίγας——αντος——ὁ, Gigas: παρὰ τὸ γίγνεσθαι ἐν τῇ γῇ, quia è terra nati ferebantur gigantes.

Γιγλυμὸς——οῦ——ὁ, vimineum vas.

Γίγ'ας——υ——ὁ, tibia flebilis.

Γιγνώσκω cognosco, & γινάσκω——fut. γνώσομαι——præt. ἔγνωκα: à γνόω inusitat.——aor. 2. ἔγνων, à γνῶμι——γνοίην——γνῶθι——γνοίμην——γνῶς——γνῶναι——γνούς.

Γίγνομαι vel γίνομαι fio, nascor, sum——fut. γενήσομαι——præt. γέγονα——aor. 1. ἐγενησάμην——aor. 2. ἐγενόμην——γένω——γενοίμην——γενέσθαι——γενόμενος.

Γλ.

Γλαυξ——κὸς——ἡ, noctua: à γλαύσσω video: nocte valet visu, ut feles.

Γλάφυ——υος——τὸ, antrum, spelunca: παρὰ τὸ γλάφω, scalpo, fodio.

Γλεῦκος——ους——τὸ, dulcedo, mustum: à γλυκὺς dulcis.

Γλαυκώδης——ες——lippus: à γλαυκάω lippio.

Γλαυκῶν——ῶπος——ὁ, pupilla. Dicitur, quasi αἰγλαυκῶν, ab αἴγλη splendor; quia splendida: vel à γλαυκῶν per syncop. quia serenitas mentis maximè in oculo conspicitur. vel quasi γαλαυκῶν, à γάλα splendor solis.

Γλήχων——ωνος——ἡ, pulegium: dictum quasi βλήχων——à βλαχὴ balatus; quòd pecoribus gustatum, dum floret, excitet balatum.

Γλισχρὸς——ρὰ——ρὸν, lubricus, lentus, glutinosus: à γλία gluten. Gluten est tenax.

Γλίχομαι cupio, appeto.

Γλοιὸς——ὰ——ὸν, sordidus, qui est lubrico ingenio: etiam sordes: à γλία gluten.

Γλουτὸς——οῦ——ὁ, nates, clunes à γλοιὸς sordes; quia sordida pars corporis.

Γλυκαίνω——ανῶ, dulcis sum, & dulco: à γλυκὺς.

Γλυκερώτερος——έρα——ον, dulcior: à γλυκερὸς dulcis.

Γλυκύπικρος——ον, dulciter amarus: à γλυκὺς dulcis, & πικρός.

Γλυκὺς——εῖα——ὺ, dulcis: παρὰ

τὸ

τὸ γλεῦκος, i.e. muſtum.

Γλυκύτατος——άτη——ον, dulciſſimus.

Γλυκύτερος——έρα——ον, dulcior.

Γλῶσσα——ης——ἡ, lingua: quaſi γνῶσσα, ἡ ὑπὸ γνῶσιν ἄγουσα τὰ ἐν τῇ διανοίᾳ, in cognitionem adducens ea quæ in mente latent: vel quaſi κλῶσσα, à κλώθω, neo, glomero; κλωθομένης ἐκ τῆς γλώσσης ἐξέρχονται οἱ λόγοι· ſermones enim, quaſi fila, linguâ nente, diducuntur.

Γλωχὶς——& γλωχὶν——ῖνος, ἡ, cuſpis; κῆλα ὠκὺ acumen teli. Angulus à γωνία angulus, & ἴσχω habeo.

Γν.

Γνάθος——άθου——ὁ, maxilla: γναμπτῶ pro γναμπτῶ incurvo, flecto; quia ſæpe flectitur inter loquendum & edendum.

Γνοφερὸς——ερὰ——ερὸν, obſcurus: à γνόφος caligo.

Γνώμη——ώμης——ἡ, ſententia: à γινώσκω noſco, intelligo; vel quaſi νόημα à νοέω intelligo.

Γνωρίζω cognoſco, notum facio——ίσω——ικα.

Γο.

Γοάομαι——ώμαι, ululo: à γόος luctus.

Γογγύζω——ύσω, murmuro: à γογγύω gemo.

Γόγγρος——ου——ὁ, congrus, piſcis genus: à γογγύω edo; eſt enim piſcis vorax.

Γόης——ητος——ὁ, præſtigiator, incantator: à γόος clamor luctuoſus; fit enim γοητεία ſive incantatio cum clamore quodam luctuoſo.

Γόμφος——ου——ὁ, cuneus; clavis, quia eſt ceu deus γομφίος, molaris.

Γονεὺς——έως——ὁ, parens: à γίγνομαι.

Γόνυ——ατος——τὸ, genu; παρὰ τὸ κενεῖν, τὸ ἐπέργειν· genua enim totum corpus ſuſtinent, ut ſubeatur laboris onus.

Γοργὸς——ὴ——ὸν, velox: quaſi γαίων ἔργῳ, opere ſuo glorians; vel acer, terribilis; atque ſic dicitur quaſi ὀργὸς ab ὀργὴ ira, ut ſit irâ effervescens, cui animus facilè commovetur.

Γρ.

Γεάζιον——ίου——τὸ, lignum ſculgens.

Γράμμα——ατος——τὸ, litera, epiſtola: à præt. paſs. γέγραμμαι.

Γραμματεὺς——έως——ὁ, ſcriba: à γράφω.

Γρασσὸς——ά——όν, ſordes.

Γραῦς——αὸς——ἡ, anus: γραῦα——αῖας, idem: quaſi ῥαῖα a ῥαίω corrumpo, ἡ ὑπὸ χρόνου διεφθαρμένη, per longam ætatem corrupta: vel per ſyncop. à γεραιὰ vetula.

Γραφὴ——ῆς——ἡ, ſcriptura: à γράφω ſcribo.

Γραφικὸς——ὴ——όν, ſcriptorius: à γράφω.

Γράφω ſcribo——ψω——φα: à γλάφω ſculpo; vel potius à γλάφω

γλάφω scalpo:
γέω comedo —— άσω.
γραώδης —— —— ες, anilis: à γραῦς.
γρηγορέω —— ῶ —— vigilo, —— fut. γρηγορήσω —— pr. ἐγρηγόρηκα: ab ἐγρηγορέω per aphæresin.
γρύζω —— ύσω —— υκα, grunnio: à γρύ.
γρυλλίζω —— —— ίσω —— ικα, grunnio.
γρύμω —— ύλλω —— ὁ, porcus vox porcorum.
γρυπὸς —— ῆ —— ὁ, aquilinus, naso adunco: à γρυπὸς curvus.
γρώνη —— ώνης —— ἡ, caverna.

Γυ.

γύδιον —— ίδιου —— τὸ, penu; item vola manûs.
γυλλὸς —— ὴ —— ὸν, rotundus.
γυὸς —— ὰ —— ὸν, claudus: à γῦον membrum; propriè pes vel manus: cujus παθος est claudicatio.
γωλιὸς —— ιᾶ —— ὁ, calatus, vasculum militare: à γύδιον, quia cavum.
γυμνάζω exerceo —— άσω —— αχα: à γυμνὸς nudus; quia athletæ nudi certabant.
γυμνὸς —— ὴ —— ὸν, nudus; qui γῆα μόνα ἔχει, i. e, qui membra habet sola, i.e, nuda & vestibus carentia.
Γυνὴ —— —— αικὸς, tanquam à γυναῖξ inusitat. mulier, uxor: παρὰ τὸ γονὴ, à γίγνομαι natus sum, quod est præt. med. verbi γείνω vel γείνομαι, nascor, orior: ex mulieribus enim omnes nascimur. Vel παρὰ τὸ γώω, τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι; fit γυνὴ, quòd κατ' ἐμφασιν δεκτικὸν, seminis virilis capax.
Γύργαθος —— άθου —— ὁ, canistrum e vimine: à γυρὸς curvus; quia vimina curvantur.
Γυρεύω —— εύσω, in gyrum ago, ambio: à γύρος ambitus.
Γύρις —— ιος —— ὁ, pollen.
Γύψος —— ύψου —— ὁ, gypsus: à γῆ & ἕψω: est enim seu terra cocta.

Γω.

Γωλέα —— ᾶς, lustrum ferarum: à γῆ terra, & αλέω vito; quòd sint ferarum conspectum hominum fugientium latibula.
Γωνία —— ίας —— ἡ, angulus: à γόνυ genu; quod naturâ flexum, & quasi angulosum est.
Γωσιάομαι substannor. Hoc verbum Laconicum est, Καρκίζω.

Δα.

Δαγύς —— ύος —— ἡ, glacies, crystallum: fortè à δασύς densus. Glacies enim nihil aliud est, quam aqua frigore concreta, & condensata.

Δαὴρ —— ἔρος (vocat δᾶερ) levir, mariti frater: παρὰ τὸ δαῆναι, τὸ γνῶναι scio: ab aor. 2. ἐδάην. ὁ εὖ γνώσων ὤν, h.e. cui per nuptias nova cum affinibus suis accessit notitia & consuetudo. Vel παρὰ τὸ δαῆσαι accendo. τὴν νύμφην ἐν τοῖς γάμοις ὥσπερ δᾷδα λαμπαδηφορεῖν· quia mos erat, ut illi tædas fratribus præferrent in nuptiis.

Δαίδαλος, pro δαιδάλεος —— έα —— ον, ingeniosus, solers, varius: à δαίω scio.

Δαιμόνιον —— ίου —— τὸ, dirus abolus.

Δαίμων —— ονος —— ὁ, Dæmon: quasi δαήμων, à δαίω scio; quia gnarus, peritus.

Δαὶς —— δαΐδος —— ἡ, epulum: δαίω, τὸ μερίζω, divido: quòd inter epulandum sua cuique ciborum portio distribuatur.

Δαίω discо, doceor, scio, partior, epulum præbeo, comburo, incendo, —— fut. δαήσω —— præt. δέδηκα, quasi à δαίω, —— perf. med. δέδηα, & usitatiùs οἶδα scio, novi, docui. Hinc δέδια —— δεδίασι, —— δεδιώς, &c. —— aor. 2. pass. ἐδάην —— δαήσω —— δαείω —— δαήσομαι —— δαείς.

Δάκνω —— mordeo —— fut. δήξω —— præt. δέδηχα.

Δάκρυ —— υος —— τὸ, lacryma, τὸ δάκρυον —— ύω: à δάκνω mordeo. Vulneratæ enim animæ sanguis est lacryma. δάκρυον ψυχῆς δάκρυον.

Δακτύλιος —— ίου —— ὁ, annulus à δάκτυλος.

Δάκτυλος —— ύλου —— ὁ, digitus à δέχομαι seu δέκομαι capio: digitis enim accipimus quæ dantur. Vel quasi δεκτύλος à δεκτὸς comprehendo; digitis enim res comprehenditur. Vel quasi δεικτύλος, à δείκνυμι ostendo; digitis enim rem indicamus.

Δαμάλη —— άλης —— ἡ, juvenca poëticum: à δαμάζω domo.

Δαμάζω —— fut. άσω —— præt. act. domo.

Δαμάω —— άσω —— præt. δέδμηκα, sync. pro δεδάμηκα, ab inusit. δμάω.

Δανείζομαι fœnore accipio, mutuo accipio, fœneror, —— fut. δανείσομαι —— εισομαι.

Δανείζω mutuum do.

Δαπανάω —— ήσω —— ηκα, sumptum facio, consumo: à δαπάνη sumptus.

Δάπεδον —— έδου, τὸ, pavimentum à δᾶ valdè, & πέδον solum, quasi significet πέδον μέγα καὶ πλατύ, h.e. solum amplum & spatiosum.

Δαρὲὶς percussus —— aor. 2. pass. partic. à δέρω excorio —— fut. δερῶ —— præt. δέδαρκα —— aor. 2. ἔδαρον, pass. ἐδάρθην —— δαρήσομαι —— δαρείην —— δαρῶ —— δαρῶμαι —— δαρεὶς.

Δάπτω —— ψω —— ψα —— rodo.

Δαρδάπτω — f. med. δαρδάψομαι — præt. δεδάρδαπται.

Δάσκιλος — ἰλλου — ὁ, dasillus, piscis.

Δασύλης — ητος, ὁ, gravis.

Δασὺς — εῖα — ὺ, densus.

Δασύπους — ποδος — ὁ, lepus ab hirtis pedibus: à δασὺς — εῖα — ὺ, densus, pilosus.

Δαυΐαμβος — ᾶ — ὁ, odiosa repetitio: à *Dare* quodam Persarum satrapa, qui cùm vellet Græculus videri, exclamavit, δῦλμαι καὶ πίρτομαι τὴ χαλεσμαι: quum dicendum erat χαλεσω.

Δαΰκης — ν — ον, audax: à δαΐω uro; quia calidi sanguinis, & indè animi.

Δάφνη — ης — ἡ, laurus: δαφαίνω, à δαΐω uro, & φωνὴ sonum emitto; quia resonat dum uritur.

Δε.

Δεῖ oportet, — δέει — δέοι — δῆ — δεῖν — δέον, quod oportet. δέησει oportebit. — aor. 1. ἐδέησα oportuit.

Δείδω timeo — fut. δείσω — pr. δέδεικα, med. δέδοικα, vereor; δεδοίκειν ἔνεκα, pro δέδοικα, nè tria δ concurrant. Dicitur etiam δέδια (& poëticè δείδια) imp. δέδιθι, infin. δεδιέναι partic. δεδιώς, & poëticè δεδιότως, à δίω fugo, terreo. aor. 1. ἔδεισα & per epenthesin ἔδδεισα.

Δείκελον sive δείκηλον, simulacrum, imago; propriè Jovis statua, quasi Διὸς εἴκελον, & καταχρηστικῶς de aliis. Vel à δείκνυω ostendo; quòd rem, cujus est imago, ostendat. Vel ab εἴκω similis sum.

Δεικνύω ostendo; vel δείκνυμι fut. δείξω — præt. δέδειχα aor. 1. ἔδειξα.

Δείλη — ης, ἡ, vesper. ὅτι δὴ ἡ ἐσθὴ ἢ ἦλιος ἢ ἀὴρ· quòd splendor solis tunc deficere incipiat.

Δειλιάζω timeo — άσω — præt. — αχα.

Δειλὸς — ὴ — ὸν, improbus, timidus: à δείδω timeo; quia timidi nequam esse solent.

Δεινὸς — ὴ — ὸν, gravis, terribilis: à δέος timor.

Δεινότερος — έρα — ον, gravior; à δεινὸς.

Δεῖπνον — ου — τὸ, cœna. σημαίνει τὸ μεσημβρινὸν, παρ' ἡμῖν γὰρ ἀρίστου λεγομένου· ὅτι τῶ δὴ ἡ πόρος — quasi δέιπορος, & δεῖπνος, μετ' ὄρους δεῖ πονεῖν, quòd pòst laborare oporteat.

Δεῖσος — ους, ὁ, humor, stercus.

Δέκατον decies; adv. à δέκα decem.

Δεκτὸς — ὴ — ὸν, acceptus: à δέχομαι.

Δέλεαρ — ατος, τὸ, esca, ad capiendum illecebræ: à δέλω, pro quo usitatum est δελεάζω, à δαίω epulor: vel quasi δόλαρ à δόλος dolus; quòd sub esca dolus lateat. Vel quasi ἕλαρ ab ἕλειν capere; quòd eâ animalia capiantur. Vel quasi δήλαρ, à δηλέω lædo; quòd sit nociva. Vel denique à δέω ligo; quòd hamo alligetur.

Δείλυχνον — ἴχνου — τὸ, lucerna, fax; à δαίω accendo.

Δίλφαξ

Δέλφαξ —— ακος —— ὁ ἡ, porcellus, sus; propriè dicitur de fœmina: à fœcunda δέλφυς.

Δελφὶν & δελφὶς —— ῖνος —— ὁ ἡ, delphin: à δελφὺς uterus; est enim piscis viviparus.

Δέμας corpus; ἄκλιτον: παρὰ τὸ δέμω, τὸ οἰκοδομῶ· τὸ δέμας γάρ ἐστι τῆς ψυχῆς, ἡ οἰκητήριον: à struo, quòd sit animæ domicilium. Vel παρὰ τὸ δέω, τὸ δεσμεύω, vincio: τὸ γὰρ σῶμα δεσμὸς ἐστι τῆς ψυχῆς, corpus est animæ vinculum: vel quòd corpus & anima unà vinciantur.

Δέμνιον —— ίου, τὸ, cubile: ἀπὸ τοῦ δέμειν, quia corporis quiescentis domicilium est.

Δένδρον —— ου —— τὸ, arbor; & pleonasmo, δένδρεον, à δένω extruo; quòd ad ædificia extruenda arbores multùm conferant.

Δεινήτης —— ου —— ὁ, ridiculus, convitiis obnoxius: à δεινάζω exprobro; quod à δεινὸς contumelia.

Δεινὸς —— ἡ —— όν, contumelia: à δεινὸς gravis; quòd contumeliæ graves sint & molestæ.

ὁ δεξαμενὸς, qui recipit. aor. 1. med. à δέχομαι. quod vide.

Δεξιὰ —— ᾶς —— ἡ, dextra, scil. χεὶρ· παρὰ τὸ δέχομαι accipio. ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι δι' ἑαυτῆς τὰ δεδόμενα, quòd dextrâ accipimus data. Vel quasi δέξιαι, ἀπὸ τοῦ δεξίαν δι' ἑαυτῆς τὰς πράξεις, quòd eâ maximè actiones perficiamus.

Δεξιὸς —— ὰ —— όν, dexter: à δέχομαι. Veteres τὰ ἀριστερὰ vocabant δεξιὰ, sicut τὰ μωρὰ stulta εὐτυχῆ.

Δέομαι indigeo —— fut. δεήσομαι —— præt. δεδέημαι. ἀπὸ τοῦ δέομαι —— ῆμαι.

Δεόμενος indigens; partic. præs. à δέομαι —— δέω —— οῖμι —— ωμαι —— ῶμι —— όμενος.

Δέος —— ους, τὸ, timor: à δείδω timeo.

Δεπότης —— ου —— ὁ, bibo: à δέπας poculum.

Δέρη —— ης, & δειρὴ —— ῆς, ἡ, collum; propriè de quadrupedibus: à δέρω excorio; διὰ τὸ ἐντεῦθεν ἐκδέρεσθαι, quòd pecora à cervice incipiant excoriari; jugum montis, quasi cervix ejus.

Δέρκω video, & δέρκομαι —— ἐδέρκόμην.

Δερματίνη —— ης —— ον, coriaceus: à δέρμα pellis, corium. παρὰ τὸ δέρω, τὸ ἐκδέρω excorio.

Δέρω excorio —— fut. δερῶ —— præt. δέδαρκα, aor 2. ἔδαρον, pass. ἐδάρθην, δαρῶ, δαρεῖν, δαρεὶς.

Δεσμὸς —— ῦ —— ὁ, vinculum: à δέω ligo.

Δέσποινα —— οίνης, ἡ, domina: à δεσπόζω dominor.

Δεσπότης —— ότου, ὁ, dominus: à δεσπόζω dominor. vel quasi δεσποσύτης, ut sit ὁ δίος ἐμπιστεύων, h.e. famulis suis timorem incutiens.

Δεύτερος —— έρα —— ον, posterior, secundus: à δεύω, quasi δεύτερος vel παρὰ τὸ δεύω, τὸ λείπω deficio, quòd sit τὸ ἐφεξῆς λειπόμενος, à primo loco

loco deficiens.

Δεύω —— ευσω —— ευκα, rigo.

Δέχομαι accipio —— fut. δέξομαι, præt. δέδεγμαι, aor. 1. ἐδεξάμην, δέξαι, δεξαίμην, δέξομαι, δέξασθαι, δεξάμενος, præt. pass. δέδεγμαι, aor. 1. ἐδέχθην.

Δέω ligo —— fut. δήσω & δήσω, præt. δέδηκα & δέδεκα. Sed sæpiùs usurpatur ἔδησα —— δῆσον —— δήσαιμι —— ω —— αι —— ας.

Δη.

Δὴ —— & δήπου, certè; adverb. à δαίω scio, ut sit cum sententia firma; aut à Δία, i. e. Jovem, ut sit quasi Jove compellato teste.

Δηθύω, tardo, moror, —— fut. ύσω. à δήν vel δηθὰ diu.

Δήλημα —— ατος —— ὁ, mordax: à δήκω mordeo.

Δηλέω lædo —— fut. ήσω. Vox media usitatior est quàm activa.

Δῆλος —— η —— ον, manifestus, notus: à δαίω scio, uosco; quòd quæ manifesta sunt, facilè intelligantur. Vel παρὰ τὸ δήω, τὸ εὑρίσκω, invenio; ut significet id quod facilè inveniri possit. τὰ δὲ περιδήλα ῥᾳδίως εὑρίσκονται.

Δηλόω —— όσω —— ωκα, manifesto, declaro: à δῆλος.

Δῆμος —— ήμου —— ὁ, populus: παρὰ τὸ δέω, τὸ δεσμεύω, ὁ ζωοδεδεμένος ὄχλος, scil. τοῖς νόμοις, iisdem legibus colligatus populus. ἢ παρὰ τὸ δέμας δῆμος, οἷον ἓν ζῶμα κατάρχων· est enim populus unum corpus compactum ex pluribus membris.

Δίωκτέον —— ἐν —— τὸ, denarius. Vox Græca facta ex Lat. à denis æris.

Δοῦλος —— ου —— ὁ, consilium. παρὰ τὸ δέω diu. δεῖ πολὺ χρόνον· χρόνος γὰρ χρεία τοῖς ὀρθὰ βεβουλευμένοις, tempore enim opus est ad recta consilia.

Δῆξις —— εως, ἡ, morsus: à δήκω mordeo.

Δῆρις —— ιδος, ἡ, contentio, μάχη. ἀπὸ τοῦ δαίρω, τὸ τύπτω cædo. vel quasi δάιρις, à δὴ valdè, & ἔρις contentio: ut sit ἔρις μεγάλη contentio magna. Vel quasi δῆλυς à δηλῶ noceo, quòd contentiones sint nocivæ.

Δηρὸν diu; adv. à δηρὸς diuturnus; quod à δέω diu.

Δήω invenio; quasi díu quæsitum: a δέω diu. Vel quòd ad res amissas inveniendas tempus longius requiratur.

Δι.

Διαβαίνω transeo: à διὰ præp. & βαίνω vado.

Διαβολὴ —— ῆς, ἡ, calumnia: à διαβάλλω traduco.

Διαβολικὸς —— ὴ —— ὸν, diabolicus.

Διάβολος —— ου, ὁ, diabolus, calumniator: à διαβάλλω.

Διαγινώσκω discerno: à διὰ & γινώσκω.

Διάγω perduco: à διὰ & ἄγω.

Διάδημα —— ατος, τὸ, corona: à διαδέω revincio.

Διάζομαι stamini addo quod deest.

Διαθήκη —— ης, ἡ, testamentum: à διατίθεμαι dispono, testor.

Διαίνω

Διαίνω —— ανῶ, irrigo, madefacio. πυρίωσι τὸ ἐκ διὸς βρίχεσθαι, humore ἐκ διὸς, i.e. ex aëre, lapso. Vel à δίημι penetro.

Δίαιτα —— αἴτης —— ἡ, diæta: à δᾶϊς —— δαῖτὸς epulum. Vel à διὰ & αἶτ- mansio.

Διάκονος —— ὁ, ἡ, minister: à διὰ & κονέω operor; quòd ministri & famuli ad opera obeunda sunt conducti.

Διακρίνω —— ινῶ, discerno: à κρίνω judico.

Διαλελῖμ —— ἐκ —— ἐον, dijudicandus.

Διαλογισμὸς —— ὁ —— ὁ, cogitatio: à λέγω.

Διάμπαξ in totum: à διὰ & πᾶς omnis: vel ἄμφω duo.

Διάνοια —— οίας —— ἡ cogitatio: à διανόω cogito.

Διατείχισμα —— ατ- —— τὸ, murus: à διὰ & τεῖχ- murus.

Διατρῖβὴ —— ῆς —— ἡ, semita: à διατρίβω contero.

Διάτμω —— prosilio, cum impetu ruo.

Διαφέρω differo: à φέρω —— fut. οἴσω.

Διαφωνία —— ίας —— ἡ, dissentio: à διαφωνέω dissono.

Διδακτικὸς —— ὴ —— ὸν, aptus ad docendum: à διδάσκω doceo.

Διδασκαλία —— ίας —— ἡ, disciplina: à διδάσκω.

Διδάσκαλ- —— άλε —— ὁ, præceptor: à διδάσκω doceo.

Διδάσκω docco —— fut. διδάξω —— prær. δεδίδαχα Muturantur sua tempora à διδάσσω insuitat. Vel à δίδωμι do, & δάω scio: ut sit, do scire.

Vel quasi διασκῶ exerceo: quòd sine exercitatione quotidianâ nihil doceri aut discì potest.

Δίδυμοι —— υμων, testes: à δίδυμος geminus.

Δίδωμι do —— δώσω —— δέδωκα —— aor. 2. ἔδων —— δῶς —— δόμεν —— δώς —— δόμεν —— δός.

Δίζω quæro —— ίσω —— ιτα

Διηγέομαι —— ήσομαι, narro —— ήσομαι —— ημαι: ab ἡγέομαι.

Διηνεκὲς continuè, assiduè: à διήκω continuus, longus.

Δικάζω, jus dico, litigo: à δίκη justitia.

Δίκαιος —— αία —— αιον, justus: quasi δίχαιος à δίχα, quòd in duas æquales partes rem scindat suum cuique tribuens. Vel quasi δίαιος, à διὰ ἴων per omnes tes percurrens & scrutans. Vel à δίκη justitia: hinc ἄδικος injustus.

Δικαιοσύνη —— ης —— ἡ, justitia: à δίκαιος.

Δικαίως justè; adv.

Δίκελλα —— ας —— ἡ, ligo: à δὶς bis, & κέλλω moveo, agito.

Δίκη —— ης —— ἡ, lis, justitia: quasi δίχη, quòd contendentes in foro dirimat. Vel, παρὰ τὸ εἰς δύο χεῖν τὸ πρᾶγμα, quòd res disceptatæ in duas veluti partes distribuantur: vel παρὰ τὸ δικάζειν ἀδικεῖν τὸν δικαίως, quia justitiæ munus est justum ab injusto distinguere. Vel παρὰ τὸ δίζω quæro, ἢ ζητοῦσα τὸ ἀληθές· quia verum investigat in dubio.

Δίκλω

Δίκλην instar; adv.

Δίπομαι dejicior: à δίπτω jacio.

Δίπτυον —— δίε —— τὸ, rete: à δίπτω jacio; quia in aquas jacitur.

Δίνη —— ης —— ἡ, vortex: quia δεινὴ, i. e. vehemens & æstuosus. Vel quasi δόνη à δονέω agito; quòd ibi aqua in gyrum agitatur.

Διπλόος —— διπλόε —— ὁν —— ῆ —— όην —— έη, duplex: à δὶς bis, & πλόω fum.

Δὶς bis; adv. à δύω duo.

Δίσκος —— ε —— ὁ, discus: quasi δίπτος, à δίπτω jacio; quia luditur jaciendo.

Δίσσομος —— ον, utrinque incidens: à δὶς bis, & σῆμα —— ατος —— τὸ, os.

Διστάζω dubito —— άσω —— αχα, aor. 1. ἐδίστασα.

Διφάω quæro —— άσω —— αχα: quasi palpando quæro: quasi διαφαω, ex διὰ & ἀφὴ tactus, ab ἅπτω tango.

Διφθιεῦμαι —— οῦμαι, diphtherâ corio, obtego: est autem διφθέρα pellis Amaltheæ capræ, in quâ res humanas scribere dicitur Jupiter.

Δίφρεύω —— εύσω, currum rego: à δίφρος.

Δίφρος —— ε —— ὁ, quasi δίποδος, duo portans: δύο δὲ φέρει, ἅ ὀνίνησιν καὶ τὸν ἡνίοχον, i. e. aurigam & parabatem.

Δίψα —— ης —— ἡ, sitis; quasi ἴψα ab ἴπτω lædo, ἡ βλάπτουσα τὸ σῶμα, quia corpus lædit. ἀπὸ τοῦ ἴψαμαι —— aoriſt. 1. med. fit —— ἴψα, & pleonasmo τοῦ δ δίψα, ἡ βλαπτική.

Δίω expello, persequor: à δέος timor; ut sit, quasi timore incusso.

Διωγμὸς —— οῦ —— ὁ, persequutio: à διώκω.

Διώκω persequor —— ήξω —— δίωξα. De Re usurpatum significat singulare studium ejus obtinendæ, & ferè semper in laude ponitur. De Persona, notat nocendi cupiditatem.

Διωλύγιος —— ὁ ἡ, magnus, vehemens, μίγα —— σφόδρα, καὶ διατεταμένον, longè latèque se extendens: quasi δι' ὅλου ἰόν, id quod per omnia transcurrit.

Δν.

Δνοπαλίζω, manibus agito —— ίσω —— ικα: quasi δνοῦ vel δνεῖ παλάμαις, h. e. palmis verso & circumago. Vel à δνέω & πάλλω, idem quod percutio.

Δνόφος —— ε —— ὁ, caligo, tenebræ: quasi δόνοφος, à δονέω καὶ νέφος, quòd nubes à vento circumactæ lucem intercipiant.

Δο.

Δόδρα —— ης —— ἡ, dodra; potio è 9 speciebus: à dodrante quæ significat 9 uncias.

Δοθιήν —— ῆνος, furunculus; tumor in carnosis partibus: à δόω do, & δὶς acervus; quia dat acervum quendam sub carne.

Δοκίδιον —— ου —— τὸ, pistillum, cochlear: à δόκω & ἴδω, quia dat edere,

edere; vel à δαίω, δάω, quia dividit escam.

Δοκάζω expecto: à δοκέω.

Δοκέω video, cenſeo, exiſtimo, fur. δοκίσον & δόξω à δόκω.

Δοκιμάζω probo, exploro δόσω δόκω.

Δόκος, ὁ, ἡ, trabs, lignum: παρὰ τὸ δέχεσθαι, quia δέχεται τὰ ἐπιτιθέμενα βάρη, ſuſtinet impoſita onera.

Δολερός ὴ ὸν, doloſus: à δόλος.

Δόλιος ὶα ὸν, doloſus: à δόλος: quod à δέω ligo; dolus enim ὁ ζωδὼν ἐν ἀλιεύσει, illaqueat & ligat deceptos.

Δολιχὸς ὴ ὸν, longus, protixus: quaſi δι' ὅλου χέομενος, h. e. per totum effuſus.

Δόμος, ὁ, domus: à δέμω exſtruo.

Δόναξ, ακος, ὁ, arundo: τὸ δονεῖσθαι agito; quòd à ventis agitetur.

Δονέω agito, ήσω, ησα.

Δόξα ης ἡ, opinio, gloria; gloria enim nihil aliud eſt quàm honeſta aliorum de nobis opinio. dicitur quaſi δέξα, à δέχομαι accipio; quòd nemo ferè ſit qui gloriam accipere non velit.

Δορκὰς άδος ἡ, caprea: παρὰ τὸ δέρκω, τὸ βλέπω video; ἐξοξέρκης τὸ ζῶον, quia eſt animal viſûs acutiſſimi.

Δόρξ κὸς ἡ, caprea: à δέρκω video; ab acumine viſûs.

Δόρπος ου ὁ, & δόρπον ου τὸ, cœna: παρὰ τὸ δόρυ πωλεῖν, quòd, cœnandi tempore, milites à pugna quieſcant. ἡ, παρὰ τὸ τοὺς πόνους δρέπειν, quòd labores diurnos abrumpat cœna. Vel ἀπὸ τῆς δράκτου, quòd ὅτε τῆς δράκτου κεθήμενοι ἐσιτοῦντο, quòd in pellibus ſedentes cibum ſumerent; quod etiam hodie obſervant Turcæ.

Δόρυ haſta δορυς υ, & per metathefin δαρὸς δαρεῖ. & poëticè δορὶ, à δέρω, τὸ λαπίζω, ἢ ξύω, quaſi ξύλον ἐξεσκαρμένον, lignum delibratum & excorticatum. Vel ἀπὸ δρῦς, δρυὸς quercus: οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἐκ τῆς δρυὸς κατεσκεύαζον ex quercu fiebant.

Δότης ὁ, dator: à δίδωμι εο.

Δουλεύω ſervio εύσω ευκα.

Δοῦλος η ον, ſervus: à δόλος dolus; quòd ſervi ut plurimùm ſint doloſi. Hinc Prov. *Quòt ſervi tot fures.* & apud Virgilium *fur* pro ſervo ponitur Ecl. 3.

Quid facient domini, audent cùm talia fures? i. e. *ſervi.*

ἡ, παρὰ τὸ δεύω (τὸ δέσμω) ligo, vincio: δοῦλος ἢ δοῦλος· τοὺς γὰρ αἰχμαλώτους ἐδέσμουν captivos enim vinciebant. Vel quaſi δύλος, à δύη calamitas, δύλος τις ὤν, quòd eorum vita ſit calamitoſa.

Δυνέω ſono ήσω ησα: à δύνος ſonitus: à δέος timor & ἴημι vel ποιῶ facio; quia terrificus.

Δοχμὴ

Δεγμός —— ἡ —— ὸν, obliquus: a δέχομαι capio: nam carva & obliqua facilia capiu sunt, & intra suos flexus capere possunt alia.

Δρ.

Δεράκων —— ἀκοντος —— ὁ, draco: a δέρκω video; est enim ὀξυδερκὲς ζῶον, quia est animal perspicacissimum.

Δεραμέω curro; insitat. pro quo τρέχω.

Δεραστής —— οῦ —— ὁ, fugitivus, profugus: à δέρω fugio.

Δερσκάζω latito.

Δέρσομαι & δερσάνδρω —— fut. δέρξω —— præt. ἄρχα, prehendo, apprehendo.

Δέρω facio —— fut. δέρω —— præt. ἄρκα.

Δέρμω —— fut. δέρμω —— præt. δέδορμα —— præt. med. δέδορμαι, curro: præsens tempus est insitatum, cætera verò sunt in usu.

Δέρπω decerpo —— ψω —— ψα.

Δερὸς —— ἴλη —— ὁ, lumbricus: à δέρω excorio: quia lævis quasi excoriatus.

Δεριμὺς —— εῖα —— ὺ, acris, mordax, qui acri est sapore, gustum habens pungentem: παρὰ τὸ πικρὸν εἶναι, quia quæ sunt acri gustu nares contrahunt. Vel à δρῦς quercus; quia ejus fructus sunt asperi saporis.

Δερὸς —— ὄσα —— ὁ, nix, ros, quasi ῥόος, à ῥέω fluo.

Δερμὸς —— ἡ —— ὸν, sylva condensa: à δρῦς quercus.

Δρύπτω lacero —— fut. ψω —— præt. ὖφα, propriè arborem excortico: à δρῦς quercus.

Δρὺς —— δρυὸς —— ἡ, quercus & generaliter quævis arbor: à δέρω excorio. Est enim cortex ejus βυρσοδεψικὸς.

Δυ.

Δύη —— ύης —— ἡ, infortunium, calamitas: quasi λύη, à λύω solvo: quasi λύουσα τὰ μέλη, membra solvens.

Δυήσομαι possum —— ήσομαι —— ήμαι: à δεινὸς p o valido & perito.

Δυνάμις —— εως —— ἡ, potentia: à δύναμαι possum.

Δυνατὸς —— ἡ —— ὸν, possibilis.

Δύο indecl. duo —— duæ —— duo. Atticè δύω.

Δυστυχὴς —— ἡ —— ὲς, inventu difficilis: à δυς signi ficante difficultatem, & εὑρίσκω invenio.

Δύσκολος —— η —— ον, difficilis, morosus; propriè difficilis in convictu: ex δυς & κόλον cibus. —— κόλον ὁ τροφὴ, ὅθεν ὁ δύσκολος ὃς καὶ δυσαρίστητος τὴν ξυνηθείαν.

Δυσκόλως —— difficulter —— adverb.

Δυσμαχήτεον —— est repugnandum: à δυς & μάχομαι pugno.

Δυσμενὴς —— ἐος, inimicus: à δυς graviter, ægrè, & μένος animus, ira; ut sit, cujus animus malè erga aliquem affectus

ctus sit. Vel à δύς & μήω maneo, ut sit qui odium erga aliquem gerit inveteratum.

Δυσμή —— ῆς —— ἡ, Occidens : à δύω —— ύσω occido.

Δύσμορος —— ον, infelix : à δύς infeliciter, & μόρος fatum ; ut sit, qui fato utitur inimico.

Δυσπινὴς —— ὲς, sordidus : à δύς & πῖνος sordes.

Δυσσὸς —— ὴ —— ὸν, diversus.

Δυσσυνείδητος —— ον, malè sibi conscius : à δύς & ζυνείδησις conscientia.

Δυσχίμερος —— ον, infortunatus, infelix : à δύς difficulter, & χείμαι stare : quòd non habeat, ubi stare possit. Vel quasi δύσχυνος, à δύς ægrè, & χύω gemo ; quòd abundè gemere miserorum sit.

Δυσχερὴς —— ὲς, odiosus, molestus. ὁ δυσχόλως ἔχων πρὸς χειροῦν πραγματόμενος, malè tractabilis : à δύς & χεὶρ manus.

Δυσώνητος —— ος, difficilis emptor : à δύς & ὠνέομαι emo.

Δύω (& δυόω) —— fut. δύσω —— præt. δέδυκα —— aor. 2. ἔδυν —— ἔδυς —— ἔδυ —— δέδυτε —— δυῶμι —— δύς.

Δῶρον —— ου —— τὸ, donum : à δίδωμι do.

ΕΑ.

Ἐ —— Accus. ab ὁ sui. Nom. caret.

Ἔαρ —— ἦρος —— τὸ, ver (poëticè ἦρ) ab ἴημι mitto ; quòd eo tempore terra omnia emittat.

Ἑαυτοῦ —— ῆς —— οῦ, sui ipsius.

Ἑάω —— sino, permitto —— fut. ἐάσω —— præt. εἴακα —— aor. 1. εἶασα : ab ἴω mitto.

ΕΒ.

Ἑβδομὰς —— άδος —— ἡ, septimana : ab ἕβδομος septimus ; quod ab ἑπτὰ septem.

Ἔβενος —— ου, & ἔβενον —— ου, ebenus. Arbor apud Indos solùm.

ΕΓ.

Ἐγγίσει appropinquabit ; Atticè pro ἐγγίσει, ab ἐγγίζω.

Ἐγγίζω appropinquo —— fut. ἐγγίσω (Atticè ἐγγιῶ —— εῖς —— εῖ) præt. ἤγγικα : ab ἐγγὺς prope.

Ἐγγυάω spondeo, promitto : quasi in χεῖρα seu manus trado.

Ἐγγύη —— ης, ἡ, sponsio. Quæ velut rem in manibus, & πίστις deponit. Vel παρὰ τὸ γύη sive γῆ, quòd terra sit præ reliquis elementis stabilis.

Ἔγγιον propiùs : ab ἐγγὺς propè.

Ἐγγὺς —— ίων —— ὺ, propinquus, propè : quasi ἐν χείρεσι, hæc in vel præ manibus.

Ἐγγυτέρω propiùs.

Ἐγείρω excito —— fut. ἐγερῶ —— præt. ἤγερκα —— aor. 2. ἤγρετον —— pass. ἐγείρομαι, fync. ἐγρόμαι —— ὄνω —— ὀμοῦμαι —— ὄμην. ἐγρέθω pro ἐγείρω.

Ἔδικα

Ἔγκατα —— ἄτων —— τὰ, viſcera. Dat. ἔγκασι, per ſync. pro ἐγκάτοισι, ut πρόχασι pro προκάτοισι. παρὰ τὸ ἐντὸς κεῖσθαι τῶν μελῶν, quòd ſint intra corporis membra.

Ἐγκέφαλος —— ἄλου —— ὁ, cerebrum: ἐν τῇ κεφαλῇ ὄν, quòd eſt in capite.

Ἐγκισσάω, coitum expeto, concipio —— ήσω —— ᾱκα: ab ἐν & κίσσα pica: morbus mulierum prægnantium, quæ conſuetos cibos faſtidiant.

Ἐγκρατὴς —— ἐος —— continens: ab ἐν & κράτος potentia.

Ἔγκρις —— ἴδος —— ἡ, opus dulciarium ex ſimilâ, melle, & oleo: ab ἐγκρίω immiſceo.

Ἐγκωμιάζομαι laudor.

Ἐγκωμιάζω —— άσω —— ασα laudo.

Ἐγκώμιον —— —— ίου —— τὸ, encomium, laudatio: ἀπὸ τῆς κωμῆς: à vicis, ubi rectè pravéque facta prædicabantur: unde comœdia nomen invenit.

Ἔγχελα —— —— έλεος —— ἡ, haſta: ab ἔγχος, ab ἔχω.

Ἐγχείρω —— ῶ —— ήσω —— ησα, aggredior: à χεὶρ manus.

Ἔγχελυς —— υος —— et εως, & ἔγχελις —— ιος, anguilla: παρὰ τὸ ἐν ἰλύϊ χεῖσθαι, quòd in limo ſundatur.

Εδ.

Ἐδαφίζω —— —— ίσω —— ισα, proſterno, ſolo allido: ab ἔδαφος.

Ἔδαφος —— εος —— τὸ, ſolum: ab ἕζομαι ſedeo; quòd ſubſidat.

Ἔδεσμα —— ατος —— τὸ, cibus: ab ἔδω edo.

Ἔδνον —— ου —— τὸ, vel ἔδνα —— τὰ, munus dotale quod à ſponſo ſponſæ datur ante nuptias. Ἔδνα Euſt. deducit quaſi ἥδεσα, ab ἥδω delectio; quòd iis exhilararetur, & concilietur ſponſâ ſponſo. Vel, παρὰ τὸ ἕζω, quaſi ἕδεγνα & συνέχειαι τὸν γάμον, nuptiarum ſtabilimenta.

Ἔδραίωμα —— ατος —— τὸ, ſtabilimentum: ab ἕζω.

Ἔδω, edo —— perf. ἐδήδοκα. Ἔδομαι edo & edam; ſic φάγομαι edam, & πίομαι bibam.

Εθ.

Ἔθειρα —— είρας —— ἡ, coma, cæſaries: παρὰ τὸ ἐθείρω, ex conſuetudine capillos curo, ab ἔθος: πολύκομοι enim cæſariei de more curam impendunt.

Ἐθίλω mulceo, delinio.

Ἐθέλω volo —— fut. ἐθελήσω (ab ἐθέλω) —— præt. ἠθέλησα —— aor. 1. ἠθέλησα: ab ἐθέλω fit θέλω per aphæreſin.

Ἔθνος —— εος —— τὸ, natio: ab ἔθος conſuetudo: ἑκάστῳ γὰρ ἔθνει ἴδιοι εἰσὶ τρόποι: ſingulæ enim nationes ſuos ritus habent.

Ἔθος —— εος —— τὸ, conſuetudo: ab ἴθω. Vel, παρὰ τὸ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχειν, quòd ſemper eodem modo ſe habeat.

εἴθω soleo —— fut. ἴσω —— pr. εἴωκα, med. εἴθομαι, ἠθροισμαι τῷ α —— εἴασα, pius. εἰώθειν, partic. εἰωθὼς —— ὁς, ὸς, ὸν.

Ει.

Εἰ si, conjunct.

Εἰαμενὸν —— ὸς —— ὸν, locus herbosus: ab εἶα gramen: ut sit locus graminosus. Vel quasi ἐπιμένημα ἕλεος fluo; quòd sit locus irriguus.

Εἶαρ —— εἴαρος —— ver: ab ἴημι, ab ἴω, i. e. ἐπιτίμπω. πάντα γὰρ ἐπιτίμπτου οἱ καιροί.

Εἶδος —— ους —— τὸ, forma: ab εἶδω video.

Εἰδωλολάτρης —— ου, ὁ, idololatra: ab εἴδωλον, & λατρεύω servio.

Εἴδωλον —— ου, τὸ, idolum: ab εἴδω similis sum.

Εἶθαρ statim, confestim: quasi εὐθαρ ab ἄθλιος statim.

Εἰκάζω —— άσω, conjecto, assimilo: ab εἴκω similis sum.

Εἰκῆ temere, sine consilio, casu: ab εἴκω cedo: ut εἰκὸς agere sit, εἴκειν τοῖς πάθεσι, affectui cedere, neglecto sano consilio.

Εἰκὼν —— όνος —— ὁ, imago: ab εἴκω similis sum.

Εἰλαπινάζω —— άσω —— ασα, epulor, convivor: ab εἰλαπίνη convivium. Ab εἶλη agmen, & πίνω bibo πάντες τὸ ξυμπεσὸν ἅμα πλείονας, quòd multi ad comessandum simul conveniant. Vel ὅτι κατὰ εἴλας πίνουσι, quòd turmatim bibant. Propriè magnificum & opiparum convivium significat.

Εἰλίσσω volvo —— ίσω —— ιξα: ab ἑλάω agito; at εἰλέω, συλλέγω, in angustum cogo.

Εἵλως —— ωτος, & Εἵλωτης —— ου, ὁ, helos, sive helota; servus. Apud Lacedæmonios ita dicti sunt servi ab Helotarum quibusdam, bello captis, & servitio operam dare coactis.

Εἷμα —— ατος —— τὸ, vestimentum: ab ἕω induo.

Εἰμὴ nisi; conj.

Εἰνάτηρ —— ηρος —— ὁ, fratria: vel εἰνάτερος uxoris frater; quasi ἑνὶ κήρ, παρὰ τὸ ἕνα ζῆν, ut sit ὁ οἰονεὶ ζωὴν ἓν πρὸς ἄλλον, h. e. alteri, quasi cohabitatione & lecto junctus.

Εἰρήνη —— ης —— ἡ, pax: παρὰ τὸ εἴρειν εἰς ἕν, quòd pax connectat in unum. Vel παρὰ τὸ εἴρειν dicere; quòd tempore pacis, ubi arma silent, jus verbis dicatur.

Εἶρος —— ους —— τὸ, lana: ab εἴρω necto, quia nexilis est.

Εἰρωνεία —— είας —— ἡ Ironia, dissimilatio: ab εἴρω dico.

Εἷς —— μία —— ἕν, unus —— una —— um: ab ἴος solus.

Εἰσαεὶ semper; a V.

Εἰσὶ sunt, 3 pl. ab εἰμὶ sum.

Εἰσκρούω impingo —— ούσω —— υσα: ab εἰς & κρούω offendo.

Εἶτα deinde; adv.

Ex.

Ἕκας —— ου —— ον, quilibet: ab ἑκὰς procul: ut sit, scortum hic & ille, vel tam illi qui prope, tàm absunt, quàm ii qui sunt in propinquo.

Ἑκὰς

Ἐκλαφάνω propullulo : à βλαστάνω germino.

Ἔκγονος ——ον, ὁ, ἡ, natus, genitus : à γένομαι.

Ἐκδικος ——ον, ulciscens, vindex : ab ἐκδικέω ulciscor.

Ἐκδοχεῖον —— εἰου, τὸ, receptaculum : à δέχομαι accipio.

Ἐκεῖ, ibi ; adv.

Ἐκεῖνος —— εἰνη —— εἶνο, ille : ab ἐκεῖ illic.

Ἔκηλος —— ηλη, ὁ, ἡ, quietus, moriger : ab ἧκα placidè. Vel ab ἐκὰς procul. Quietus est qui vivit procul negotiis. Vel quasi εἰ κηλος ab εἶκω cedo : quia à cœtu hominum & frequentia quasi in solitudinem recessit.

Ἐκκλησία —— ίας —— ἡ, Ecclesia : παρὰ τὸ ἐκκαλεῖν, ab evocando ; quòd ecclesia sit cœtus hominum ex reliquis evocatus.

Ἐκκόπτω excìndo : à κόπτω.

Ἐκκρούω expello : à κρούω pulso.

Ἐκλάμπω splendeo : à λάμπω.

Ἐκλεκτὸς —— ὴ —— ὸν, electus : ab ἐκλέγω.

Ἐκμάσσω abstergo —— άξω —— αχα : à μάσσω vel μάττω abstergo.

Ἐκόντι, sponte, ultrò.

Ἐκπλήσσω vel ἐκπλήττω —— ξω, stupefacio.

Ἐκτορνύω excolo : à τορνόω facio.

Ἐκτείνω —— ενῶ —— ακα, tento : à τείνω.

Ἐκβάλλω —— βω —— βα, projicio : à βάλλω.

Ἐκτείνω —— ενῶ, extendo : à τείνω.

Ἐκλίδη creatus est —— aor. pass. à κλίζω creo, condo, fabricor.

Ἐκτὸς, extra ; præp.

Ἔκνυξ —— κτος, ἡ, luctus : ab ἐκνύσσω, ἔκνυξα, quòd ad se puellam adducat. Vel quasi δέκνυξ à δέχομαι capio, accipio ; ἐκνυσὸς ὁ τῆς ἀνδρὸς πατήρ.

Ἐκφεύγω fugio : à φεύγω.

Ἐκφοβέω terreo : ab ἐκ & φοβέω.

Ἐλ.

Ἐλαία —— αίας, ἡ, oliva, olea : παρὰ τὸ λεῖον, τὸ λίπος φέρουσα, dulcia & lævia ferens. Vel παρὰ τὸ ἕλος palus ; quia amat humida & calida loca.

Ἔλαιον —— αιου, τὸ, oleum : ab ἐλαία olea : vel quasi λεῖον, à λεῖος lævis ; quòd λειαίνει πὸ σῶμα, h.e. corpus & membra mollit & lævigat.

Ἐλάσσων —— άττων —— ον, minor : ab ἐλαχὺς —— χύς parvus.

Ἐλάτη —— άτης, ἡ, abies ; παρὰ τὸ ἐλαύω in altum tendo.

Ἐλαττόω —— ώσω, diminuo : ab ἐλάττων minor ; quasi minoro.

Ἐλαύνω impello, —— fut. ἐλάσω : ab ἐλάω inusitat. præt. ἤλακα, aor. 1. ἤλασα.

Ἔλαφος —— άφου, ὁ, cervus : quasi ἐλαφρὸς levis, agilis ; ob velocitatem. Vel διὰ τὸ ἑλκύειν τὸν ὄφιν, quasi ἑλκυστὴς ὤν· quòd serpentes cornu trahat è terræ latibulis, quas comedens purgatur. τοῦτον γὰρ ἰάσεσθαι καθαρμῷ φυσικῷ.

Ἐλαφρὸς —— ρὰ —— ρὸν, levis, agilis : quasi ἐλαφρὸς,

ab ἐλαφρὸν φέρειν.

Ἐλάχιστος ——— ίστη ——— ον, minimus: ab ἐλαχὺς ——— ἐλαχίων ——— ἐλάχιστος.

Ἐλάομαι cupio: ab ἔλω capio.

Ἐλεγος ——— ίου ——— ὁ, elegus: ab ἐλεέω misereor; ut sit planctus mortuum miserantis. Vel quasi ἐυλογος, ab ἐυ bene & λέγω dico: ut sit carmen funereum in quo de mortuis nil nisi bonum diceretur. Vel ἀπὸ τῦ ἐ ἐ λέγειν.

Ἔλεγχος ——— ίγχυ ——— ὁ, reprehensio, vituperium, dedecus: ab ἐλέγχω arguo. Vel, παρὰ τὸ ἐλεῖν ἴχνεσιν, quòd res in luce collocet: ὁ γὰρ ἔλεγχος εἰς φῶς ἄγει τὰ πεπραγμένα.

Ἐλέγχω ——— redarguo ——— fut. ἐλέγξω ——— præt. ἤλεγχα ——— aor. 1. ἤλεγξα: ab ἑλῶ capio, & ἄγχω strangulo; qui enim refellitur, obmutescit.

Ἐλεέω ——— έσω ——— ησα, misereor: ab ἔλεος.

Ἐλεημοσύνη ——— ωσυνης ——— ἡ, misericordia.

Ἐλεήμων ——— ον, ὁ, misericors.

Ἐλελεῦ ——— τὸ, (verbum fictitium) acclamatio bellica.

Ἑλένη ——— ένης ——— ἡ, Helena: παρὰ τὸ ἕλκω, τὸ ἑλκύω, traho. ἢ παρὰ τὸ ἑῆνον κάλλος ἑλκυσαν τοὺς ἀνθρώπους, quòd formâ suâ homines trahat & allicit. Vel παρὰ τὸ ἐῦ πολλὰς ἑλεῖν τῷ κάλλει, quòd pulchritudine multos capiat. Etym.

Ἑλανη ——— ίου ——— τὸ, mensa coquinaria. Unde coquus ἑλεῖ, accipit coquenda, aut aliter apparanda.

Ἔλος ——— ους, ὁ, aut ἔλεος ——— ους, τὸ, misericordia.

Ἐλεύθερος ——— έρα ——— ον, liber: παρὰ τὸ ἐλεύθειν ὅπως ἐρᾷ, h. e. quòd eat, quò lubet, nec ligatur, nemini tenetur.

Ἐλευθερία ——— ίας ——— ἡ, libertas.

Ἐλεφαίρω decipio: ab ἐλαφρὸς; est levitas decipere. Vel à λεφύω spolia.

Ἐλεφάντινος ——— ίνη ——— ον, elephantinus, eburneus: ab ἐλέφας.

Ἐλέφας ——— αντος ——— ὁ, elephas: quasi ἑλέβας ab ἑλος palus, & βαίνω subeo; quòd ob molem corporis fœminam ascendat in loco paluftri. Vel ab ἑλίσσω volvo, ὁ ἐλεφαντίνην ἔχων ῥῖνα, proboscidem & nasum habens tortuosum, & involutum.

Ἕλη ——— ας, ἡ, calor solis; & εἵλη ——— ης, ἡ, ab ἕλω capio: quòd à calore solis omnia increma capiant.

Ἑλκύω ——— ύσω, tardè i. Vel ἑλκύω, χαλεπῶς, λήγω, ὀκνῶ παρὰ τὸ εἵλω, ut sit τὸ ἑ ἀπὸ εἰλεῖδος.

Ἕλκος ——— ους, ὁ, ramus: ab εἵλεῖδος circumagi: nam ramus ventis agitatur.

Ἕλκος ——— ους ——— τὸ, ulcus, vulnus: ab ἕλκω traho; quòd sit λύσις συνεχείας, dissolutio continui. Vel ab ἑλκύω lanio, quòd sit σὰρξ διελκυσμένη, caro divisa & distracta. Vel ab ἕλκος vis, violentia; ut sit τὸ ἐξ ἕλκος γινόμενον, quòd vi fit.

Ἕλκω traho ——— imperf. εἷλκον, fu-

getur per ι —— fut. ἑλξω —— præt. εἵλκυκα —— aor. 1. εἵλξα.

Ἕλκω ab ἕλω capio: quia capiantur priùs quam trahantur.

Ἕλκων —— ουσα —— ον, trahens.

Ἑλλέβορος —— ου, ὁ, Helleborus: παρὰ τὸ ἑλεῖν βορᾷ, quòd capiat seu suffocet esu.

Ἕλλην —— ηνος —— ὁ, Græcus: ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος τῆς Δηυκαλίωνος. Vel ab *Hellene* filio Deucalionis.

Ἕλος —— ους —— ὁ, hinnulus: ab ἅλλομαι salio; quòd hinnuli saltitare soleant.

Ἕλμις —— ιθος —— ὁ, lumbricus; ab εἰλέω, quia se volvit repens. Aut quia ἐν ἕλεσι μύει, in humidis & paludosis locis nascitur.

Ἕλος —— εος —— τὸ, palus, lacus; quia non ibi ἥλιος, splendor solaris vix pertingit.

Ἐλπίζω spero —— fut. ισω, & Attice ἐλπῶ —— εἶς —— εἶ: ab ἐλπίς.

Ἐλπὶς —— ίδος —— ἡ, spes: παρὰ τὸ ἕλκω traho, quòd ἕλκει ἀνθρώπους, nos exspectatione trahat.

Ἐλπιστέος —— α —— ον, sperandus: a ἐλπίζω spero.

Ἕλω capio; inusitat. aor. 2. ἕλον.

Ἕλωρ —— ωρος, τὸ, præda: ab ἕλω capio.

Εμ.

Ἐμβάλλω, immitto, porrigo, injicio: ab ἐν & βάλλω.

Ἐμβρύω comburo.

Ἔμβρυον —— υου, τὸ, infans, qui adhuc gestatur in utero, à βρύω pullulo: vel παρὰ τὸ ἐνοῦν βρύειν, ἐν ἐνὶ τῷ μητρὶ αὐξεσθαι, quòd in in utero crescat.

Ἐμέομαι —— ήσομαι, evomor.

Ἔμετον —— ου, τὸ, vomitus: ab ἐμέω vomo.

Ἐμμέλιμνος —— ον, curis plenus: à μέλιμνα cura, solicitudo.

Ἐμπαιγμὸς —— οῦ, ὁ, illusio: à παίζω ludo.

Ἐμπαίζομαι illudor.

Ἐμπαίζω —— άσω —— αιχα, illudo, ludibrio habeo: à παίζω.

Ἔμπας, tamen, verò.

Ἐμπίπτω incido: ab ἐν & πίπτω.

Ἐμπὶς —— ίδος, ἡ, culex.

Ἔμπορος, ου, negotiator: propriè is ità dicitur, qui conductâ vehitur navi, quos ναύκληρους appellant, i.e. vectores, ἀπὸ τοῦ πόρου, quòd iter significat quod mari conficitur.

Ἐμπουσα —— ης ἡ, Empusa; spectrum, quod Hecate infortunatis ostendebat: pede æreo & asinino. quasi ἐν ἑνὶ ποδὶ ζωσα, quòd uno pede incederet; alter enim erat æreus.

Ἔμπροσθεν coram; præp.

Ἔμφυλιος —— ου, intestinus; qui est ejusdem tribûs: à φυλὴ tribus.

Ἔμψυχος —— ου, animatus: à ψυχὴ anima.

Εν.

Ἐναγίζω induco: ab ἐν & ἄγω.

Ἔναιμος —— ου, sanguine prædītus: ab ἐν & αἷμα sanguis.

Ἐναίρω occido: ab ἀείρω tollo.

Ἐναντι coram, in conspectu.

Ἐναντίον, contra; adv.

Ἐναντίος —— α —— ον, contrarius.

Ἐναργὴς —— ὲς, clarus: ab ἐν & ἀργὸς albus, clarus; albi enim sunt conspicua:

Ἐνδυω

᾽Ενδασύτ——ως, hirſutus: ab ἐν & δασύς.

᾽Ενδεια——είας——ἡ, egeſtas: ab ἐνδεὴς deficiens.

᾽Ενδελέχεια, & ἐνελέχεια——είας, ἡ, aſſiduitas: ab ἐνδελεχὴς.

᾽Ενδελεχὴς—— ἐς, continuus, aſſiduus, perfectus: ab ἐν & τέλος perfectio, & ἔχω habeo.

᾽Ενδιος——ία——ον, meridianus: ab ἐν & δῖα, aërem ſignificante. Vel παρὰ τὸ ἐνδεῖν ἢ ἐλαττοῦσθαι τῷ ὑμίσει, quòd dies ad occaſum inclinet, minuique incipiat, ubi eſt meridies.

᾽Ενδον intus; adv. ab ἐν & ὂν exiſtens, quod intus eſt.

᾽Ενδοξος——ον, ſplendidus, illuſtris: ab ἐν ineſt, & δόξα gloria.

᾽Ενδυο celeriter; adv. quaſi in duobus momentis: ab ἐν δύο.

᾽Ενδύω induo, & ἐνδύνω—— fut. ύσω.

᾽Ενεδρη——ίδρα——τὸ, inſidiæ.

᾽Ενεκεν cauſâ, vel ἕνεκα: quaſi ἓν ἔχω, unum habeo; ſive una res eſt quamobrem hoc vel illud faciam.

᾽Ενέστι ineſt: ab ἔνειμι.

᾽Ενθα ἢ ἔνθα hinc & indè. adv.

᾽Ενθεν adv. indè.

᾽Ενὶ pro ἐν in præp.

᾽Ενιαυτὸς——ὗ——ὁ, annus: ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ εἶναι, ad idem redire: quia ſemper redit annus in orbem. Eſt enim annus redditus ſolis ad eam cœli partem ex qua primùm migraverat.

᾽Ενίοτε aliquando; adv.

᾽Ενοικοπεύω——εύσω, nidifico, in nido nutrio: à νεοσσὸς & νοσσὸς——ὗ——ὁ, pullus.

᾽Ενοχος——ον, obnoxius: ab ἐν & ἔχω. In genere eum notat, qui ἔχεται habetur, tenetur, ſtringitur aliquâ re.

᾽Ενταῦθα ibi; adv.

᾽Εντια——ὰ——τὰ, poët. arma: propriè quæ aliquam corporis partem tegant; ut clypeus, aut galea. ἀπὸ τοῦ ἐντὸς σφέγγειν ἢ σκέπειν τὸ σῶμα· quòd interne tegant corpus, & illud ambiant.

᾽Εντολὴ——ῆς——ἡ, mandatum: ab ἐντέλλω mando, præt. med. ἐντέτολα, indè ἐντολή.

᾽Εντὸς intus; adv. ab ἐν in.

᾽Ενυδρὶς——ύδρα——ὁ, ζῶον ποτάμιον ἀμφίβιον, lytra: ab ἐν & ὑγρὸς humidus, quòd loci humidis vivat.

᾽Ενύπνιον——ίε——τὸ, ſomnium: ab ἐν & ὕπνος ſomnus.

᾽Ενυὼ——ό——ῦς, ἡ, Bellona; πολεμικὴ θεός: ab ἐνύω, quod & ἴνω, pro φέρω interimo. ἢ, παρὰ τὸ ἐναύειν, τὸ ἐμφανεῖν, clamare; unde αὐτὴ, clamor, & ex conſequenti bellum, ubi clamor. Vel, ab ἴω mitto. ἀπὸ τοῦ ἐνίεσθαι τοῖς πολεμικοῖς τὴν μάχην, quòd pugnam hoſtibus inferat. Unde ἐνυάλιος Mars.

᾽Ενώπιον coram; præp.

᾽Ενώτιον——ίε——τὸ, monile: ab οὖς——ὠτὸς——τὸ, auris.

Εξ.

Ἐξάγω educo, effio: ab ἐξ & ἄγω.

Ἐξαίρω tollo: ab αἴρω tollo.

Ἐξαναψώχω contero, in minutas partes teco; Decomp. ab ἐξ, ἀνὰ & ψώχω —— fut. ξω —— prat. χα, teco in minutas partes.

Ἐξαριθμέω —— ῶ, numero: ab ἐξ & ἀριθμὸς numerus.

Ἔξέσμα —— ατος —— τὸ, vomitus; & ἐξίεσμα: ab ἐξιέω evacuo —— ίσω —— ασα, —— præt. pass. ἐξέσμαι, indè ἐξέσμα.

Ἔξέρχομαι exeo: ab ἐξ & ἔρχομαι.

Ἐξαρτάνυμαι pendeo: ab ἐκ & τανύομαι extendo.

Ἔξήγησις —— εως —— ἡ, narratio: ab ἐξηγέομαι narro.

Ἐξῆς ordine, deinceps, gradatim: ab ἔχομαι proximè sequor.

Ἐξιχνιάζω investigo, scrutor, fut. άσω —— præt. κα: ab ἴχνος —— εος, vestigium: quasi per vestigia sequor.

Ἐξορθόω —— ῶ, corrigo: ab ἐξ & ὀρθὸς rectus: quasi rectum facio.

Ἐξουθενέω —— ῶ, sperno, nihili facio —— ησω —— ηκα: ab ἀδενὲς.

Ἐξουσία —— ίας —— ἡ, potestas: ab ἔξεστι licet.

Ἐξυγιαίνω sano: ab ἐξ & ὑγιαίνω.

οἱ Ἔξω externi.

Εο.

Ἑορτὴ —— ῆς —— ἡ, festum: παρὰ τὸ ἐορᾶν, τὸ θυμοῦν. ἧς ἑορτῆς πάντες. quasi ἑορλὴ per metathesin literarum: quòd festos dies omnes amant.

Ἑὸς —— ἡ —— ὸν, suus.

Επ.

Ἔπαρτος —— αίρω —— ὁ, laus: ab ἐπὶ & αἴρω laus: quod quasi ἴαρτος, ἀπὸ ἰάομαι τὸ τέρπομαι, ἢ θαρσαίνομαι ἢ διαχέομαι, ὁ διαχέων τὴν ψυχήν· & per aphæresin, αἴρτος.

Ἐπαλείφω, oblino: ab ἐπὶ & ἀλείφω lino.

Ἔπαυλιον —— ίου —— τὸ, villa: ab αὐλὴ —— ῆς, caula, stabulum.

Ἔπειτα postquam; adv.

Ἐπείγω urgeo, pello: ab ἐπὶ & οἴγω aperio. Vel ab εἴκω cedo, ut sit cedere facio. Vel ab ἄγω, ut sit adigo.

Ἐπείσιον —— ίου —— τὸ, aquæductus, ima veneris pars; τὸ αἰδοῖον. ab ἐπὶ & ζέω. Vel παρὰ τὸ ἐπεισπίνειν.

Ἐπεξεργασία —— ίας —— ἡ, executio, operis consummatio, absolutio, expolitio: ab ἐπὶ, ἐξ & ἔργον opus.

Ἐπηρεάζω damno afficio, calumnior: ab ἄρης Mars: propriè hostilem ac bellicum insultum notat. Vel ab ἐπὶ & ἐρέω dico; ut sit contra aliquem rumores spargere. Vel ab ἐπήρεια, violenta & virulenta calumnia.

Ἐπιβάλλω injicio: ab ἐπὶ & βάλλω.

Ἐπίβλημα

Ἐπίλημμα —— ατος —— τὸ, assumentum: ab ἐπιλαμβάνω.
Ἐπιγελάω illudo: à γελάω.
Ἐπιδεὴς —— ἐς, indigus: ab ἐπὶ & δέομαι indigeo.
Ἐπιδέχομαι recipio: à δέχομαι.
Ἐπιδύω, vel ἐπιδύομαι, superoccido: à δύω vel δύομαι.
Ἐπιζητέω quæro: ab ἐπὶ & ζητέω quæro.
Ἐπιθυμία —— ίας —— ἡ, concupiscentia: ab ἐπὶ & θυμὸς.
Ἐπιεικὴς —— ἐς, æquus, πρᾶος, μέτριος: ab ἐπὶ & εἴκω cedo. Qui de jure suo concedit pacis causâ: & qui injurias moderatè & placido animo ferre potest. Μὴ ἀκριβοδίκαιος ἐπὶ τὸ χεῖρον· μᾶλλον δὲ ἐλαττωτικὸς, καίπερ ἔχων τὸν νόμον βοηθόν.
Ἐπικαλέομαι —— οῦμαι, invoco: à καλέω voco.
Ἐπικάλυμμα —— ατος —— τὸ, operculum: à καλύπτω tego.
Ἐπίκουρος —— ου, auxiliator: ab ἐπὶ præp. denotante τὸ ὠφέλιμον, & κοῦρος juvenes. Πρέπει δὲ τοῦ κούρου συμμαχεῖν, καὶ τοῖς πολεμίοις βοηθεῖν: decet enim juvenes suppetias ferre pugnantibus.
Ἐπίλοιπος —— ον, reliquus: à λείπω relinquo.
Ἐπιμηνὶς —— ιος, ἡ ira: à μηνίω ira permanens.
Ἐπιμὶξ —— mixtim; adv. à μίγνυμι misceo.
Ἐπιπόλαιος —— ου, superficialis: ab ἐπιπολάζω fluito, in summo nato.
Ἐπισκέπω operio: à σκέπω tego.
Ἐπίσκοπος —— ὀπου —— ὁ, episcopus: παρὰ τὸ ἐπισκοπεῖν, quòd illos oporteat quasi speculatores in doctrinam & mores commissi gregis inquirere.
Ἐπιστήμη —— ης, ἡ, scientia: ab ἐπὶ & ἵστημι scio.
Ἑπισύρω attraho: ab ἐπὶ & σύρω traho.
Ἐπισφαλὴς —— ὲς, pernicios us: à σφάλλω supplanto.
Ἐπιτάττω ordino: à τάττω.
Ἐπιτήδειος —— εία —— ειον, opportunus. φίλος, ἵππος, ἁρμόδιος, idoneus aptus, paratus; ἐπὶ τὸ δέον, sc. ad id quod fieri decet. Vel παρὰ τὸ δέος timor: ex quo per pleonasmum fit ἀδέειος, & ἠδέειος. & cum præpositione ἐπὶ —— ἐπιτήδειος, qui sine timore promptus est, & alacris ad opus aggrediendum.
Ἐπιτίμησις —— εως —— ἡ, increpatio; ab ἐπιτιμάω increpo.
Ἐπιφανὴς —— ὲς, illustris: à φαίνω appareo, luceo.
Ἐπιχέω infundo: a χέω.
Ἐπιχλευάζω irrideo: à χλευὴ cavillatio.
Ἕπομαι sequor —— imperf. ἐπόμην fui. ἕψομαι.
Ἔπος —— εος —— τὸ, verbum: ab ἔπω dico.
Ἕπω coquo.

Ερ.

Ἔρανος —— ου —— ὁ, convivium, sc. collaritium. Λέγεται ἐν Συμβολαῖς: ab ἐράω amo. Ἀπὸ τοῦ συνεχῶς καὶ ὁλοθυμεῖν, καὶ συνεσφίγγειν τὴν τῶν φίλων

φίλοις καὶ ξυνηχεῖσθαι· fit ab amore, quo se mutuò prosequuntur amici convivantes invicem.

Ἐρατός —— ἡ —— ὸν, amabilis: ab ἐράω amo.

Ἐρεθίζω —— ἰῶ —— ἰσω —— ισα: ab ἐρέθω.

Ἐρείδω irrito, lacessò (poëticum,) usitatius est ἐρεθίζω. Ἐρέθειν, est εἰς τὸν ἔχθρον θυμικὸν παρασκευάζειν, ad contentionem armatam commovere. δοκεῖ τῶν ἐρέσσω (τὸ εἰς μέσον ξυμπλέειν) δεδηλῶσθαι τῷ ι γίνεσθαι ἐρέω, ἐνδὲ ἐρείδω, ἀφ' οὗ ἐρεθίζω. ἢ ἐκ τῶν ἔρις ἐρείζω καὶ ἐρεθίζω.

Ἐρείδω figo, firmo —— fut. ἐρείσω —— præt. ἔρεικα: ab ἔρα terra, in qua fit stabilitio.

Ἐρείκω frango —— fut. εἴξω —— præt. ἔοικα: idem quod ῥήσσω.

Ἐρείπω everto —— fut. εἰψω —— præt. ἤρειφα —— aor. 2. ἔρειπον eccidi.

Ἐρείπω edo —— fut. ψω —— præt. φα: propriè ad bruta pertinet. quasi τὸν ἔρυς τῶν προσθὼ ἐλαύνω.

Ἐρέσσω remigo, vel ἐρέτῶ —— fut. ἐρέσσω —— præt. ἤρεχα —— aor. 1. ἤρεσσα —— 2. ἤρεσον: ab ἐρέσσω pulso. Vel ab ἐλάω impello. ἐρέτης, quasi ἐλέτης, qui remis navem impellit.

Ἐρεχθίω —— ἰσω —— ικα. Vel ἐρεσχελίω: ab ἐρεχθὼ contentiosus. Vel quasi ἔρεις ἐν τοῖς χείλεσιν ἔχων, h. e. rixas & iscommata in labris habeo.

Ἐρεύγω eructo —— fut. ἐρεύξω —— præt. ἤρευχα —— aor. 1. ἤρευξα —— 2. ἤρυγον: quasi εἰς ἔρα ἄγω, in terram impello.

Ἐρυθρὸς —— ρὰ —— ὸν, rubor: ab ἔρα terra; quæ in aliquarum multis locis rubet.

Ἐρευνάω —— fut. ήσω —— præt. ηκα indago, investigo: παρὰ τὸ ἐρέω, τὸ ζητῶ, fit ἐρευνάω, & per epenthesin τοῦ ν, ἐρευνάω —— ῶ.

Ἐρίφω —— ψω —— ψα: ab ἔρα terra; humo sc. congestâ.

Ἔρημος —— ὸν, ἡ, desertus: substantivè nonnunquam capitur, ἡ ἔρημος, eremus, desertum, solitudo. Adjectivè subauditur χώρα vel γῆ deserta regio, terra. ἔρημός ἐστι ὁ τόπος. Matth. 1. 45. ab ἤρεμος quietus, placidus, per metathesin literarum, quòd sit locus turbis vacuus. Vel παρὰ τὸ ἔρα μόνῳ ἔχειν, quòd sit terra solitaria. Vel ab ἐράω evacuo, quia est locus insolis vacuus.

Ἐρητύω

Ἐρύλω inhibeo, reprimo, —— fut. ύσω —— præt. υκα : ab εἴργω cohibeo.

Ἐρίζω —— litigo, contendo, —— ίσω —— ικα : ab ἔρις contentio.

Ἐρίβαξ —— ακος —— ὁ, cibus aprum : ab ἐρυθρὸς rubeo.

Ἐρίβαξ —— ακος —— ὁ, Erithacus.

Ἔρις —— ιδος —— ἡ, contentio : ab ἐρεθίζομαι contendo.

Ἔριφος —— ου —— ὁ, caprificus : διὰ τὸ ἐρίζειν εἰς ὕψος ἀεὶ τὰ πλησίον φυτὰ, quòd cum reliquis arboribus videtur de altitudine quasi contendere.

Ἐρινὺς —— ύος —— ἡ, furiæ : ab ἔρις contentio ; furia litium artifex. Vel quasi ἀεχινὺς, ab ἀεχὴ diræ & ἀνύω perficio exequor ; quòd hominibus pœnas & tormenta infligat.

Ἔρις —— ιδος —— ἡ, contentio : ab εἴργω, παρὰ τὸ εἰς μάχην εἴρειν, i.e. *Committere*, quòd homines inter se committat, pugnâ & animorum dissensione. ἢ, παρὰ τὸν Ἄρεα Mars ; quia Martem & bella amat.

Ἔριφος —— ου —— ὁ, hœdus. μικρὸς αἴξ, ὁ ἐν τῷ ἔαρι φανὸς μικρὸν, vere primo editus, vel apparens. παρὰ τὸ ἔαρ καὶ τὸ φαίνομαι appareo. Χίμαρος caper est ὁ ἐν τῷ χειμῶνι τεχθείς, qui hyeme nascitur.

Ἕρκος —— ους —— τὸ, septum, vallum : ἀπὸ τοῦ εἴργω, arceo, prohibeo.

Ἔρμα —— ατος —— τὸ, fulcrum ; per syncop. ab ἔρεισμα ab ἐρείδω firmo. Vel quasi ἕρυμα fulcrum.

Ἑρμηνεύς —— έως —— ὁ, interpres : ab ἐρῶ.

Ἑρμῆς —— οῦ —— ὁ, Mercurius. ἑρμέας —— & ἑρμείας : ab ἔρω dico. Mercurius enim ὁ τοῦ λόγου ἔφορος, sermonis præses. Vel ab ἕρμα, ὅτι μέγιστον ὄζει ἕρμα τὸ σῶμα τοῦ βίου, quia sermo est fulcimen humanæ vitæ.

Ἔρνος —— ους —— τὸ, ramus, planta : ab ἔρα terra, è quâ enascitur.

Ἕρπω serpo —— imperf. εἷρπον —— fut. ἑρπύσω —— præt. εἵρφα.

Ἔρρω, ægrè eo, incedo —— fut. ἐρρήσω —— præt. ἤρρηκα : pereo : ἀφθέρρω, Æoli pro φθείρω corrumpo.

Ἔρρων —— ωνος —— ὁ, aper, aries : παρὰ τὸ ὀρθεῖν, τὸ ὀρθοῦν, quòd cum impetu ruat.

Ἔρση —— ης —— ἡ, ros ; vel ἕανσις —— ἡ, utroque spiritu : quasi ἀέρση, ἀπὸ τοῦ ἀέρω rigo, humecto ; quòd terram & plantas irriget.

Ἑρπετὸν, & ἑρπύζω, detineo —— ύξω —— υχα.

Ἔρυμνος —— ὁ —— ν, tutus, inaccessus : ab ἐρύω custodio.

Ἐρύω trahо, (poëticè ἀερύω) —— fut. ἐρύσω —— præt. εἴρυκα —— aor. 1. εἵρυσα : à ῥύω libero.

Ἐρεθιὸς —— οῦ —— ὁ, ardeola : quasi ἐλεώδιος, παρὰ τὸν ἐν ἕλεσι διατρίβειν, quòd in paludibus versetur, vel ab ἔρως amor, quasi ἐρωθιὸς ; quia avis Veneri consecrata.

Ἐρεθίω fluo —— fut. ίσω —— præt. ικα : παρὰ τὸ ῥῶ, τὸ ἐρυῶ, γίνεται ῥοέω, εἶτα τὸ ζῶ, ζοέω, εἶτα ζῶ, ζωὴ, ἀπὸ τοῦ ῥῶ —— ῥοὴ, ἡ πλουσιωτέρα τοῦ ε ἐρεθὴ ἐρεθὼ

ἑσπώ —— ἥσω ——

Ἔρως —— ἔρωτος —— ὁ, amor; (ἔρος —— ἴρω —— δι, Æolicé.) παρὰ τὸ ὁρᾶν, τὸ βλέπω, quòd amor ex aſpectu naſcitur. ἢ παρὰ τὸ αἴρειν, quòd animantium animos uniat. ἢ, παρὰ τὸ εἴρω, τὸ λέγω: nam garrula res amor eſt.

Ἐρωτικὸς —— ἡ —— όν, amatorius: ab ἔρως amor.

Ἑσ.

Ἑσθὴς —— ῆτος —— ἡ, veſtis: ab ἕννυμι induo.

Ἕσθιω edo —— imperf. ἤσθιον: ab ἔδω.

Ἐσθλὸς —— ἡ —— όν, bonus: ab ἐθέλω volo; nam bonum θελητὸν, id eſt, ἐρατὸν ὄντα bonum appetibile eſt, id quod omnia appetunt.

Ἐσμὲν ſumus: ab εἰμὶ ſum.

Ἔσονται erunt: ab εἰμὶ.

Ἑσπέρα —— ἑσπερος —— ἡ, veſpera: quaſi ἕως ἑσπέρας, diei finis.

Ἕσπερος —— ἑσπέρου —— ὁ, veſper.

Ἔσται erit: ab εἰμὶ ſum.

Ἑστηκὼς ſtabilis: à στήκω ſimiliter ſtatuo.

Ἐστὶ eſt: ab εἰμὶ ſum.

Ἑστία —— ίας —— ἡ, focus: ab ἵημι colloco; quòd ad focum collocati ſedeamus. Vel quaſi ἱυσία —— ίας, ab ἵω uro.

Ἔστω eſto, ſit; imper. ab εἰμὶ ſum.

Ἔστωσαν ſint; 3. plur. imper. ab εἰμί.

Ἑσχάρα —— ας —— ἡ, focus.

Ἔσχατος —— άτη —— ον, extremus: ab ἴσχω inhibeo —— aor. 2. ἔσχον, quia in ultimo termino inhibetur progreſſus.

Ἔσωθεν intus; adv.

Ἐτ.

Ἐτάζω examino —— fut. άσω —— præt. ακα, ſcrutor id id quod verum, ſcil. τὸ ἐτὸν.

Ἑταῖρος —— αίρα —— ὁ, ſodalis. παρὰ τὸ ἦθος mos, quaſi ὁμήθης, propter morum ſimilitudinem, quæ amicitiam conglutinat. Vel quaſi ἑθαῖρος, ab ἔθος conſuetudo, qui eſt familiaris ex ἔθει. Vel ab ἕτης, amicus, ſocius. Vel, quaſi ἕτερος, alter idem. Vel, quaſi αἱρετὸς, per metatheſin literarum, is, quem eligimus.

Ἕτερος —— έρα —— ον, alter: ab ἑ ſe, ipſum. Ipſe eſt alter à me, & te.

Ἑταῖρος —— ίτης —— ὁ, comes, ſocius, coætaneus: παρὰ τὸ ἔτος annus. οἱονεὶ ὁμήτης, coætaneus. ἢ παρὰ τὸ ἑτὸς, τυτίζειν, ἀλλήλοις φίλος. Vel ab ἔθος conſuetudo; ut ſit φίλος ξυνήθης, amicus familiaris.

Ἐτήτυμος verus; pleonaſmo, pro ἔτυμος verus: quod ab ἑτὸς, vel ἐτὸς, ὁ ἀληθὴς, verus: ex quo ἑτυμολογία οἱονεὶ ἀληθηλογία τις ἔστω.

Ἔτυμος —— ου —— τὸ, pulpamentum, aliquid ἐδώδιμον, ab ἔδω.

Ἑτοιμάζω præparo —— άσω —— ακα: ab ἕτοιμος.

Ἕτοιμος —— η —— ον, paratus; (ſcribitur & ἑτοῖμος) quaſi ἑτὸς εἰς οἶμον, miſſus in viam; ut

ut eum propriè significet, qui ad iter faciendum sit expeditus. ἢ πρὸς τὸ εἶμι, τὸ ἴμμενος. ut sit ὁ περὶ χεῖρ᾽ ὅπλ᾽ τὸ ὀρεμῶσιν ἐς πόλεμον, qui ad res obeundas promptus sit & impiger.

Ἔτ-ος —— ἔτε-ος —— τὸ, annus : ab ἴω eo, quia semper procedit.

Ἐτύχθη est, aor. 1. passiv. à τυγχάνω.

Ευ.

Εὐαγγέλιον —— ίε —— τὸ, evangelium, lætum nuntium : ab εὖ bene & ἀγγέλλω nuntio.

Εὐάντυξ —— ος-ος, pulcram circumferentiam habens : ab εὖ bene, & ἄντυξ orbita, rotæ curvatura.

Εὐαπατήλ-ος —— ον, deceptu facilis : ab εὖ bene, & ἀπατάω decipio.

Εὔβουλ-ος —— ον —— prudens, consilio præstans : ab εὖ bene, & βουλὴ consilium.

Εὐγένεια —— είας —— ἡ, nobilitas : ab εὐγενὴς generosus : ab εὖ bene, & γέν-ος genus.

Εὐδαιμονία —— ίας —— ἡ, felicitas : ab εὐδαίμων.

Εὐδαίμων —— ον, felix. ἢ ἐν εὐδαίμων ἀνουδείᾳ-ος, cui fortuna est prospera.

Εὐδία —— ίας —— ἡ, serenitas, ab εὖ bene, & Δία, quod aërem significat : ut sit εὐδεγία, i. e. aëris tranquillitas.

Εὐδοκία —— ίας —— ἡ, benevolentia : ab εὖ bene, & δοκέω existimo.

Εὐδοξ-ος —— ον, honestus : ab εὖ bene, & δόξα existimatio, fama; qui est honestâ famâ.

Εὕδω dormio —— verb. defect. —— imperf. ηὗδον —— fut. εὑδήσω.

Εὐεξία —— ίας —— ἡ, bona habitudo : ab εὖ bene, & ἕξις habitus.

Εὐεργεσία —— ίας —— ἡ, beneficentia, ab εὖ bene, & ἔργον opus.

Εὐεργετέω —— εῖ —— ήσω, benefacio.

Εὐερνὴς —— ὲς, virens : ab εὖ bene, & ἔρν-ος ramus.

Εὐήνι-ος —— ον, habenis parens, obediens, obtemperans : ab εὖ bene, & ἡνία frænum ; metaph. : ab equis, qui habenis facilè reguntur.

Εὐήτε-ος —— τον, eleganter textus : ab εὖ & ὑφήτιον —— ὑφ, stamen.

Εὐθέως statim ; adv. ab εὖ & θέω, cum impetu ruo : velociter enim currit, qui scit se rectà tendere. Qui de viâ dubitat, hæsitantiùs progreditur.

Εὐθηλ-ος —— ον, mammosus : à θῆλη papilla.

Εὐθὺς —— εῖα —— ὺ, rectus : ab εὖ & θέω (pro τίθημι) pono : rectum enim est, quod bene positum est.

Εὐκαιρία —— ίας —— ἡ, opportunitas : ab εὖ bene, & καιρὸς occasio.

Εὐκαρπ-ος —— ον, fructuosus, fertilis : ab εὖ & καρπὸς fructus.

Εὐκίνητ-ος —— ον, admodùm mobilis : ab εὖ & κινέω moveo.

Εὐκλεέστερ-ος gloriosior : ab εὐκλεὴς gloriosus.

Εὐκλεὴς

Εὐκλεὴς —— ἐς, gloriosus, celeb is: ab εὖ & κλέος gloria.

Εὐκλεια —— είας —— ἡ, ab εὖ bene, & κλείω celebro.

Εὐκνημὶς —— ῖδος —— ὁ ἡ, bene ocreatus: ab εὖ bene, & κνημὶς ocrea; quod à κνήμη tibia.

Εὔλαὶ —— ῶν —— αἱ, vermes, qui in corpore aut vulneribus nascuntur ex putredine: quasi εἰλεαὶ· παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι, quia se convolvunt.

Εὐλὰκα —— ἄκης —— ἡ, vomer: ab εὖ & λαχαίνω fodio: vel potiùs ab αὐλαξ sulcus, quem efficit.

Εὐλυσὲκ —— ήκος —— τὰ, lora, habenæ: παρὰ τὸ εἱλεῖσθαι ταῖς χερσὶν, quia volvuntur manu. Vel quòd sint τὰ εἱλοῦντα καὶ ζωίσκοντα τὰ ἵππους, quæ equos & jumenta cohibent & constringunt.

Εὐλογέω benedico —— ήσω —— ηκα: ab εὖ bene, & λέγω dico.

Εὐλογία —— ίας —— ἡ, benedictio: ab εὖ bene, & λέγω dico.

Εὐμεταβόλος —— ον, facilè mutabilis: ab εὖ bene, μετὰ & βάλλω.

Εὐμεταβολώτερος versatilior: ab εὐμεταβόλος.

Εὐνὴ —— ῆς —— ἡ, lectus; ab εὕδω dormio, quasi ἕυδνὴ. & syncope, ἐυνὴ. ἐφ' ᾗ καθεύδομεν.

Εὐολὶδης —— ον, lubricus: ab εὖ facilè, & ὀλισθάνω lubricus: παρὰ τὸ ὄλως δύνειν.

Εὐπαιδευσία —— ίας —— ἡ, bona institutio liberorum: à παῖς —— παιδὸς —— ὁ ἡ puer.

Εὔπλαστος —— ον, ductilis, fictu facilis: à πλάσσω fingo.

Εὐπραξία —— ίας —— ἡ, felicitas: ab εὖ & πρᾶξις —— εως, actio, propter successus.

Εὐπρώρης —— ον, pulcram hastipitem: ab εὖ & πρῶμνον caudex.

Εὕρησις —— εως —— ἡ, inventio.

Εὔριπος —— ου —— ὁ, Euripus: fretum reciprocum, quale est inter Eubœam & Atticam, septies in die undas absorbens, & toties revomens.

Εὑρίσκω invenio —— fut. εὑρήσω —— præt. εὕρηκα —— aor. 2. ἔυρον —— aor. 1. εὗρησα —— med. εὑρησάμην, & sync. εὑρόμην.

Εὐρὼς —— ῶ —— ὁ, Eurus: ab εὐρὺς latus, & ῥέω fluo. Vel ὁ ἀπὸ τῆς ἠοῦς ῥέων: ab aurora spirans.

Εὔρωστος —— ον, bene validus, firmus: ab εὖ bene, & ῥώννυμι corroboro.

Ἐὺς —— ἑῆ —— ἑόν, bonus; poëtè, ab ἔω sum: ens est bonum. Vel ab εὖ bene, dialysi ἐὺς, & poëticè ἐσσὶ. Hom.

—— ἠΰς τε μέγας τε;

bonus est qui bene agit. Vel παρὰ τὸ ἑᾶν, τὸ εὐφραίνομαι lætor: quòd boni tantùm habeant unde lætentur.

Εὐσέβεια —— είας —— ἡ, pietas: ab εὐσεβὴς

Εὐσεβὴς —— ἐς, pius: ab εὖ & σέβομαι colo.

Εὐσχήμων —— ον, decorus, speciosus: ab εὖ bene, & σχῆμα habitus.

Εὐτροπία —— ίας —— ἡ, morum probitas: ab εὖ bene,

& τρόπος mores.

Εὐτυχέω ——ῶ, felix sum —— ήσω —— ηκα: ab εὖ bene, & τύχη fortuna.

Εὐτυχία —— ίας —— ἡ, felicitas: ab εὖ bene, & τύχη fortuna.

Εὐφραίνω lætificо —— fut. ανῶ —— præt. ἐυφρόγχα —— aor. 1. ἐυφρανα, Atticè ἐυφράνθην: ab εὖ bene, & φρὴν mens.

Εὐφρονέω sapio —— ήσω —— ηκα: ab εὖ & φρὴν mens.

Εὐφροσύνη —— ώσης, ἡ, lætitia: ab εὐφρονέω.

Εὐχὴ —— ῆς —— ἡ, precatio: ab εὔχομαι precor.

Εὖω uro; vel εὐ'ω: ab αὐ'ω.

Εὐωχία —— ίας —— ἡ, convivium: quasi ἔυεχία, παρὰ τὸ εὖ ἔχειν ἐν αὐλῇ; quòd in iis bene se habent.

Εφ.

Ἐφανερώθη manifestatus est —— aor. 1. pass. à φανερόω manifesto.

Ἐφέλκω elicio: ab ἕλκω.

Ἐφιλάω exhilaro: ab ἥδὺς dulcis.

Ἐφορμίζω adapto, navem ad stationem applico —— fut. ίσω.

Εχ.

Ἔχθος —— ους —— τὸ, inimicitia: tenaciter ἐχόμενη, i. e. manens & hærens.

Ἐχθραίνω —— ανῶ, odio prosequor: ab ἔχθος.

Ἔχθρα —— ας —— ἡ, inimicitia: ab ἔχθος odium.

Ἐχθρὸς —— ρὰ —— ρὸν, inimicus: ab ἔχθος.

Ἔχιδνα —— ίδνης —— ἡ, vipera; παρὰ τὸ ἔχειν ἐν ἑαυτῇ τὸν γόνον ἀχρὶ θανάτου, quòd ad interitum usque fœtum intus contineat.

Ἐχῖνος —— ίνου —— ὁ, erinaceus: à spinis, quibus ἔχεται, i. e. quibus tenetur & involvitur.

Ἔχις —— ιος —— ἡ, vipera; propriè fœmina: dicta, quia in se γόνον ἔχει ἀχρὶ τοῦ θανάτου, h. e. partum usque ad interitum in se contineat.

Ἐχυρὸς —— ρὰ —— ρὸν, tutus, firmus: ab ἔχω teneo, firmiter habeo.

Ἔχω habeo: quasi ἐχῶ χῶ, i. e. contineo —— fut. ἕξω & σχήσω —— præt. ἔσχηκα —— aor. 2. ἔσχον.

Εψ.

Ἑψέω —— ῶ, coquo —— fut. ήσω —— præt. ηκα.

Εω.

Ἕω induo; verbum poët. & pauca ex se formant tempora. —— fut. ἥσω vel ἕσω induam —— aor. 1. ἔεσα vel ἕσα.

Ἑωλὸς —— λὴ —— λὸν, hesternus pridianus: propriè dicitur de cibis in crastinum diem repositis; ut sit ἑωλὸν τὸ εἰς πρωὶ λειπόμενον, quod in auroram (sequentis scil. diei) relinquitur. Jus hesternum, quod Græci vocant ἑωλὸν.

Ἕως usque; adv.

ZA.

ΖΑ'γλη —— ης —— ἡ, falx: a ζὰ valdè, & ἀγκύλος curvus; quòd falx sit incurva.

Ζακελπόδης —— αι, cucubitæ, linguâ Bœoticâ.

Ζάλεια —— είας, ἡ, Zalia, herba.

Ζαπίμηδ —— ος, præpinguis: à ζα particula intendendi, & πιμπὴ pinguedo.

Ζαφὴς —— ὲς, simplex: quasi ζαφελὴς, a ζα valdè & ὀφέλλω, τὸ αὐξω: ut sit ὁ ἀγρὸς αὐξημὸ, valdè auctus.

Ζάω vivo —— ζήσω —— aorist. 1. ἔζησα —— imperf. ἔζων —— ἔζης —— ἔζη, &c. Imperat. ζῆθι, ab inusitat. ζήμι.

Ze.

Ζεὰ —— ἰας —— ἡ, spelta; vel ζεὰ —— ᾶς: à ζάω vivo, quòd indè fit victus. ζειὴ αἱ τὸ ζῆν αἰτίαι.

Ζευγνύω jungo —— fut. ζεύξω —— pret. ἔζευχα: à ζεύγω.

Ζεὺς —— Διὸς —— ὁ, Jupiter; δι' ὃν ζόμεν, per quem vivimus. Vel παρὰ τὸ ζῆν· quia faciat omnia vivere.

Ζέφυρ —— υρος —— ὁ, Zephyrus: (Latinè Favonius à favendo) quasi ζωηφόρος vitam ferens; à ζωὴ vita, & φέρω fero, h. e. vitam ferens, vel ea quæ ad vitam pertinent; quòd, eo flante, terra hyemali frigore constricta aperiatur, & plantæ omnes germinare incipiant.

Ζέω ferveo —— fut. ζέσω —— pret. ἔζεκα: ὀνομάζεται πεποιημένον, ex sono liquoris.

Zη.

Ζῆλος —— ήλε —— ὁ, æmulatio; a ζέω ferveo; est enim fervidus affectus.

Ζηλόω imitor —— fut. ώσω —— pret. ωκα: à ζῆλος.

Ζημία —— ίας —— ἡ, damnum: quasi τὸ ζῶν μεῖον, vitam, vel ad vitam necessaria diminuens.

Ζητέω —— ῶ, quæro —— ήσω —— ηκα: à ζὰ valdè, & εἰτέω peto.

Zι.

Ζιγγίβερις —— ίως —— ἡ, zingiberis

Ζιζάνιον —— ίου —— τὸ, zizanium, lolium παρὰ τὸ τὴν σῖτον σίνεσθαι, ὅ ἐστι, βλάπτειν, quasi σιτολύτιον, quòd segeti noceat. Vel παρὰ τὸ σῖτος ἐν ἰζάνω fœdeo; quòd quasi infideat frumento, & una cum eo augeatur.

Ζίζυφον —— ου —— τὸ, Zizyphum.

Zo.

Ζόφος —— ου —— ὁ, caligo, tenebræ, occasus: παρὰ τὸ ζᾶ, σημαντικὸν, & ὄφος, oiovel ζάφος· ἢ, παρὰ τὸ γνόφος, γνόφος ἐν ζόφος.

Ζυ.

Ζυγὸς —— ὁ —— ὁ, statera : quasi δύογ, à δυοῖν ἀγωγῆ.

Ζύθ —— ὕθος —— ὁ, à ζέω ferveo : est enim ζύθος ζῦμός quoddam ; i.e. potus coctus.

Ζύμη —— ὕμης —— ἡ, fermentum : à ζέω ferveo ; quia massam fervere facit.

Ζυμόω fermento —— fut. ώσω . à ζύμη.

Ζω.

Ζωὴ —— ῆς —— ἡ, vita : à ζάω vivo.

Ζωμοποιὸς —— οῦ —— ὁ, cupediarius : à ζωμὸς jus , & ποιέω facio.

Ζώνη —— ης —— ἡ, cingulum : à ζώννυμι cingo. Vel quasi δώνη, à δέω ligo.

Ζώννυμι, vel ζωννύω cingo —— fut. ζώσω —— præt. ἔζωκα.

Ζῶον —— ου —— τὸ, animal : à ζάω vivo.

Ζωρὸς —— ρὰ —— ρὸν, merus, meracus : ut ζωρὸς οἶνος, vinum meracum : quasi ζωηρὸς, à ζωὴ vita ; ut sit potus vivacior, vi suâ nondum per misturam privatus. ζωρότερος purior, meracior, præstantior.

H.

Quam.

Ἦ sit ; Imperf. à verbo εἰμὶ sum.

Ἥβη —— ης —— ἡ, juventa, pubertas : ab ἥδω delecto ; est enim ἥβη flos & decor ætatis, deáque voluptatis juventa.

Ηγ.

Ἡγεμονεύω —— εύσω, duco : ab ἡγεμὼν dux.

Ἡγεμονικώτερος —— α —— ον, prior, major : ab ἡγεμονικὸς, ab ἡγεμών.

Ἡγεμὼν —— όνος —— ὁ, dux : ab ἡγέομαι duco.

Ηδ.

Ἡδὺς —— εῖα —— ὺ, jucundissimus : ab ἧδος suavis.

Ἡδομαι delector —— fut. ἡσομαι præt. ἧσμαι : ab ἥδω.

Ἡδονὴ —— ῆς —— ἡ, voluptas : ab ἥδω delecto ; quòd sit omnibus jucunda. Vel ab ἡδὺς.

Ἡδύνω suave reddo , condulco —— υνῶ : ab ἡδὺς.

Ἡδὺς —— εῖα —— ὺ, dulcis, suavis : ab ἥδω.

Ηθ.

Ἦθος —— εος —— τὸ, consuetudo, mores : ἀπὸ τοῦ ἴθω, mos, consuetudo : quoniam Mores ex consuetudine comparantur.

Ηι.

Ἥιθος —— ου —— ὁ, adolescens, cœlebs : παρὰ τὸ αἴθω uro, quasi αἴθος : quia juventus est θλεόνυρος, ignea & ardens. Vel ab ἵεμαι impetuosè mo : quòd juvenes & animosi esse soleant.

Ἡιό

Ἠϊών——όν——ῶνος, littus: ab εἴω eo: quia in littus mare procurrat. Vel ab αἴω audio; littora fluctibus resonent.

Ἡκ.

Ἠκέως, leniter, quietè: ab ἀκή quies.

Ἡλ.

Ἡλακάτη——ης, ἡ, colus: ab ἀλάσσειν, i.e. volvendo circumagi; quòd lana aut filum circa colum volvatur.

Ἠλάσκω vagor: ab ἄλη error.

Ἠλίθιος——α——ον, stultus, insipiens: παρὰ τὸ ἄλλως, τοῦ πλανῶν, error; quia judicio erret plurimùm.

Ἠλίθιος——ία——ον, stultus; idem quod ἠλεός. Vel à λίθος lapis, ut sit ἀνάλιθητος instar lapidis.

Ἡλικία——ίας——ἡ, juventus: ab ἥλιξ quantus; statura est corporis quantitas.

Ἡλίκος——ίκη——ον, quantus.

Ἥλιξ——ικος——ὁ ἡ, coætaneus.

Ἥλιος——ίου——ὁ, sol: ab ἴλη splendor; quòd sit splendoris causa. Vel παρὰ τὸ δῆλος manifestus, quasi δήλιος: quòd omnia conspicua reddat. Vel παρὰ τὸ ἅλς mare, quasi ἅλιος, quia ex mari oriri, & in mare descendere videtur.

Ἡλος——ήλου——ὁ, clavus: παρὰ τὸ ἵημι, τὸ πέμπω, immitto.

Ἡμ.

Ἧμαι sedeo: ab ἧσμαι——impetf. ἥμην——ἧσο——ἧστο, &c. ——poëticè ἧστο: hinc καθίζω sedebat.

Ἡμαρ——ἤματος, τὸ, dies. poët. ab ἁμέρα. λέλεκται δὲ ἦμαρ, ὅτι ἀφωρισμένην ἡμέρᾳ. κυρίως, τὸ διὰ τῆς ὅλης ὁμοῦ μετρουμένου χρόνου. Etym. Sic νὺξ, Ἀλκυών, ab ἀνύω. ἥλιος ab ἅλις, ἦμαρ ab ἁμέρα.

Ἡμεῖον, ægrè fero, δυσφορέω: ab ἰάω vomo, & ἔχω habeo, quasi vomitum & fastidium habeo.

Ἡμέρα——έρας——ἡ, dies: ab ἥμερος mansuetus, mitis: ad differentiam noctis, quæ immitis & horrida est. Vel quasi ἱμέρα, ἀπὸ τοῦ ἱμείρειν desidero, quòd lucem ament homines. Vel quasi ἅμα ἰὼν ῥίπτει, simul cum aurora fluens, i.e. oriri incipiens.

Ἥμερος——ον, mansuetus, mitis. ab ἡμέρα dies; quia dies est jucunda, ut nox fera.

Ἥμισυς——ισεια——υ ἥμιαυ: quasi ἄμισος, ab ἅμα simul, et ἴσος æqualis. Vel ab ἡμι semi, et ἴσος æqualis: quia dimidium unum est dimidio alteri æquale.

Ἡμος adverb. quando: cui respondet τῆμος tum.

Ἡμύω cado, inclino: ἀπὸ τοῦ μύω, κλίνω παρόσον τὴν ὄψιν.

Ἡπ.

Ἧπαρ——ατος——τὸ, hepar:

ab ἔπω operor, curo, & ἐαρ sanguis: est enim officina sanguinis.

Ἠπειρος —— εἰρω —— ὁ, continens; quasi ἀπειρος, infinito tractu cohærens. Item, Epirus, Græciæ pars: ab α & πέρας finis; quia non finem, ut insula, habet, sed cum altera continente conjuncta est.

Ἠπίδης —— ἀλω —— ὁ, febris: ab ἁλς —— ἁλὸς mare; quod principio tranquillum, postea asperrimum evadit. Vel παρὰ τὸ ἁπτω ἁλεαίνω: à calefaciendo leniter, quoniam non vehementem febrem accendit.

Ἤπιος —— ἱα —— ιον mitis, clemens: ab ἵημι verbum; qui verbis mollibus & placidis utitur.

Ηρ.

Ἥρα —— ἥρας —— ὡ, Juno: ἀναχρειμματικῶς, ἀὴρ. à quo dictum credit Eust.

Ἡρῖον —— ἱω —— τὸ, monumentum παρὰ τὴν θαπτομένων τοῖς τάφοις τὴν ἔρην, ob terram affusam mortuis.

Ἥρως —— ῆρωος —— ὁ, heros: ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, a virtute, quâ cæteris hominibus præstant. Vel ἀπὸ τῆ ἔρωτος ἐπαινετῆ, à laudabili virtutis studio & amore, ἢ εἰς καλὸν θεῖον ἐρῶντος, ἢ ἀναπομπὴν εἰς ἀκρὸν ἐρᾶν, θέσει καὶ ἡμιθέοις ἀνομάζοντο.

Ης.

Ἦσαν erant: Imperf. ab εἰμὶ sum.

Ἥσσων —— ἧσσον, minor: ab ἧττα —— ας, ἡ, adversum prælium.

Ἡσυχία —— ἱας —— ἡ, tranquillitas: ab ἥσυχος.

Ἥσυχος —— ἡ —— ον, quietus, tranquillus, ἀπραγμόνων: quasi ἧσιν ἔχων, oblectationem habens. Vel ab ἧκα placidè.

Ἡσύχως quietè: ab ἥσυχος.

Ητ.

Ἦτορ —— ἧτορος —— τὸ, cor, animus: ab ἄω spiro.

Ἧτρον —— ἥτρου —— τὸ, imus venter: ab ἔδω edo; quia in ea vasa cibaria. Vel διὰ τὸ ἰέναι τὸ οὖρον δι' αὐτοῦ, quòd per eum fit meatus urinæ.

Ἧττον minus.

Ἥττων minor. Vide ἧσσων.

Ηχ.

Ἠχέω sono —— fut. ήσω —— ηκα: ab ἦχος —— ου, ὁ, sonus. παρὰ τὸ χέω, ἢ α βαρυτικὸν, ἄχος —— ἢ ἦχος· ut sit, ἡ εἰς ἀέρα χαμαὶ φωνή: vox & sonus late per aërem fusus.

Ἠχώ —— οῦς —— οῦς, sonus, echo: ab ἦχος sonus.

Ηω.

Ἠὼς —— όος —— ῶ, ἡ, aurora: quasi ἀϝως, ab αὔω splendeo.

Θα.

Θύρα —— ας —— ὁ, cardo: à θύω janua, quæ super cardine

cardine: vertitur. ἀπ' ἀυτοῦ θύρα ἡ θύρη.

Θάλαμος ——— ου ——— ὁ, thalamus, cubiculum propriè uxoris & mariti: ἀπὸ τῦ θάλλειν, qu. θαλπαμος, quòd ibi calefiant. Vel ἀπὸ τῦ θάλλειν, quòd indè θάλλει τὸ γν̃ος, id est, soboles efflorescat.

Θάλασσα ——— ης ——— ἡ, mare; vel θαλαττα: ἀπὸ τῆς ἁλὸς ——— ἅλασσα, καὶ πλεονασμῷ τῦ θ, θαλασσα.

Θαλάττιος ——— ία ——— ον, marinus: παρὰ τὸ θάλαττα ——— mare.

Θάλλω floreo ——— fut. θαλῶ ——— præter. τέθαλκα: propriè de plantis, ut ἀνθεῖν de floribus.

Θάλλων florens; partic. præs.

Θάλπω ——— foveo ——— fut. ψω ——— præt. φα: quasi θάλλειν ποιῶ, florere facio.

Θαμὰ crebrò, frequenter: ex θαμα, πλεονασμῷ τῦ θ. τὸ γὰρ θαμὰ γινόμενον ὑφ' ἑνὸς χαιρὸν χρόνῳ, quicquid frequenter fit, simul ferè & sine magno temporis intervallo fit.

Θάμβος ——— ος ——— τὸ, stupor: ex θάμος stupor, interpositio μ, & mutato π in β.

Θάμνος ——— ου ——— ὁ, fruticetum: à θαμινὸς densus; quia densus & ramis creber.

Θάνατος ——— ατε ——— ὁ, mors: quasi τανατος, à τανύω extendo. ὁ τείνων τὸ σῶμα τῇ φύσει. καὶ ὅλῃ πάντας ἑαυτὸν διαλείνων, quia corpore distendit, & seipsam ad omnes extendat. Vel ab aor. 2. θανον: à θνήσκω morior.

Θάπτω sepelio ——— fut. ψω ——— præt. φα: à θω, id est, pono; scil. in sepulcro.

Θαρρέω vel θαρσέω confido ——— fut. ήσω ——— præt. τεθάρρηκα: à θάρσος.

Θάρσος ——— ους ——— τὸ, audacia, fiducia: à θέρω calefacio ——— fut. Æolicum θέρσω, indè θάρσος & θαρσος, quòd οἱ θερμοὶ θερσεῖς, id est, qui sunt temperamenti calidioris, sunt ut plurimùm audacioris animi.

Θάσος ——— ου ——— ἡ, Thasus; insula Thraciæ adjacens.

Θάττον citiùs: à ταχὺς celer, ταχύτερος, ταχίων, τάσσων, καὶ προπαρ. θάσσων καὶ θάττων.

Θαυμάζω admiror ——— άσω ——— fut. τεθαύμακα: à θαῦμα miraculum. quod quasi θέαμα, à θεάομαι video.

Θαυμαστὸς ——— ὴ ——— ὸν, mirabilis.

Θαψία ——— ίας, ἡ, Thapsia, planta: à Thapso insulâ.

Θε.

Θέατρον ——— άτρε, τὸ, theatrum: à θεάομαι.

Θείνω percutio: ab antiquo θίνω.

Θεῖον ——— είε, τὸ, numen.

Θεῖος ——— εία ——— ον, divinus: à Θεός.

Θέλω volo: ab ἐθέλω volo ——— ήσω ——— κα. à θέω curro, & λέω valdè: quòd ad ea, quæ volumus & cupimus, valdè festinemus. Vel potiùs à θέω impetu feror, & λω volo.

Θεμέλιον —— ίου —— τὸ, fundamentum : à Θέω pono.

Θέμις —— ιδος, ἡ, Δωρικῶς, Θέμιτος, ἡ πλεοναςμῷ τοῦ σ —— Θέμιτος, jus, lex, fas : παρὰ τὸ Θεσμὸς lex, fit Θέσμις, ἡ ἀποκοπῇ τοῦ σ Θέμις.

Θεμιτὸς —— ὴ —— όν, licitus, justus.

Θέναρ —— αρος —— τὸ, vola, manûs cavitas, κοίλωμα τῆς χειρός : παρὰ τὸ Θίνειν ἢ χωρίον, quia in volam ponuntur quæ dantur. Aut à Θείνω percutio : quia ea pars manûs est, quâ percutimus.

Θέομαι curro : à Θέω.

Θεὸς —— οῦ —— ὁ, Deus : quasi Θεὶς, ab antiquo Θέω pono, facio ; quia est factor et creator omnium. Vel à Θεάω ſpecto, quia omnia inſpicit. Vel, διὰ τὸ Θεῖν à currendo ; quia Θεῖ διὰ πάντων, omnia penetrat. Vel à Νοε timor ; quòd Deus sit timendus.

Θεοσέβεια —— είας —— ἡ, pietas, cultus divinus : à σέβομαι colo, veneror.

Θεράπαινα —— άινης —— ἡ, ancilla : à Θεραπεύω ſervio, colo.

Θεράπαινὶς —— ίδος, —— ἡ, minißra, famula : à Θεραπεύω ſervio.

Θεραπεύω ſano —— εύσω —— εὐκα.

Θεραπεύομαι ſanor —— fut. εύσομαι —— præt. εὐμαι —— aor. 1. ἐθεραπεύθην.

Θερίζω meto —— fut. ίσω —— ικα : à Θέρος æſtas.

Θεριστὸς —— ὴ —— όν, demeſſus : à Θερίζω.

Θερμαίνω calefacio —— fut. ανῶ —— præt. πεθέρμαγκα : à Θερμὸς calidus.

Θέρος —— ους —— τὸ, æſtas : à Θέρω calefacio ; quia calida est ejus temperies.

Θεσμὸς —— οῦ —— ὁ, lex : ἀπὸ τοῦ τίθημι, Θεμὸς καὶ Θέσμις καὶ Θέμις. ἔκτασις δὲ τοῦ ε, ὡς ἐδέλετο, ἐπέθετο τοῦ νόμος.

Θέσπις —— ιος —— ὁ ἡ, vaticinus : à Θεὸς et ἔπω dico, adjectione τοῦ σ.

Θεωρὸς —— οῦ —— ὁ, ſpectator, contemplator : à Θεὸς Deus, et ὁράω cura, vel ὁράω video.

Θη.

Θήγω acuo —— ήξω —— ηχα : παρὰ τὸ Θοὸν ἄγω, i.e. ad acumen cogo, h.e. acutum reddo.

Θηλάζω lacto —— fut. άσω —— præt. κα.

Θῆλυς —— εια —— υ, fœmineus, muliebris. τὸ.

Θῆλυ fœmina : à Θηλὴ papilla ; quæ major est in fœminis quàm in viris. Vel παρὰ τὸ Θάλλειν καὶ γλυκάζειν, quòd ex fœmina soboles pullulet.

Θὴρ —— ῆρος —— ὁ, fera, bellua : à Θέω curro ; quòd feræ celeriter currant. Vel à φθείρω corrumpo, eneco. Unde etiam bestiæ venenatæ peculiariter Θηρία à Medicis appellantur.

Θηράω —— fut. άσω —— ασα, venor, capto : à Θὴρ.

Θηρευτὴς —— οῦ —— ὁ, venator : à Θὴρ.

Θηρεύω

Θηρεύω venor —— εύσω —— ευκα; a θήρ.

Θηρίον —— ίε —— τὸ, bestia.

Θής —— θητὸς —— ὁ, mercenarius: a θέω facio; ut famulus a facio.

Θησαυρὸς —— ῦ —— ὁ, thesaurus: à τίθημι τὶς αὖριον: quia reponitur in crastinum, i. e. futurum tempus. Vel ab ἀυρὸς dives: quia à divitibus reconditur.

Θι.

Θίασος —— ἄσου —— ὁ, chorus tripudantium; propriè choros Baccho agitans. Virg Ecl. 5.

Instituit Daphnis thiasos inducere Baccho.

à θιάζω —— άσω, choreas duco, trioudio: παρὰ τὸ θεῖα —— ᾄσαι, quòd inter saltandum divinos hymnos canerent. Vel quasi σιασος, παρὰ τὸ σὺν σὺς, τετέσι, θεὸς, Dericé.

Θίβη —— ης —— ἡ, fiscella.

Θίβρος —— ὰ —— ὸν, tostus, fervidus.

Θίγω tango —— fut. θίξω —— præt. τέθιγα.

Θὶς vel θὶς —— θινὸς —— ἡ, (ὁ αἰγιαλός.) littus: à θέω curro; quia aqua in littore fluit. Vel, παρὰ τὸ θείνω, τὸ τύπτω τῇ προσρήξει τῶν κυμάτων, quòd littora aquarum assultu verberentur.

Θὶς vel θὶς —— θινὸς, ὁ, ἀ ρσενικῶς, acervus, cumulus: à θέω pono; quòd acervus ex rebus unà positis constet.

Θλ.

Θλάω —— ῶ, tundo, frango —— άσω —— præt. ακα.

Θλίβω premo —— fut. θλίψω —— præt. τέθλιφα: à θλάω contundo —— aor. 1. ἔθλιψα —— præt. pass. τέθλιμμαι —— ψαι —— πται indè θλίψις.

Θλῖψις —— εως —— ἡ, afflictio: à secundâ pers. præt. pass. τέθλιφας: a θλίβω.

Θν.

Θνήσκω morior —— fut. med. θανέομαι —— præt. τέθνηκα. Tempora sumit θνήσκω a quatuor verbis inusitatis.

1. A θείνω —— fut. med. θανοῦμαι —— aor. 2. act. ἔθανον· unde θανεῖν.

2. A θνάω —— perf. τέθνηκα, Ionicè τέθνηα (ut a ζάω —— ἔζηα) cujus tertia plur. est τεθνᾶσι & τεθνᾶσιν —— perf. infin. τεθνάναι pro τεθναίναι.

3. A τίθημι est imperf. τεθνᾶσι —— άτω —— Opt. τεθναίην —— infin. τεθναέναι —— partic. τεθνεὼς. τεθνᾶσα tertia plur. à τίθημι, ut ἱστᾶσι.

4. A θνέω est perf. Bœoticum τέθνεκα, Ionicè τέθνεια, partic. τεθνεὼς, & ablato ι, τεθνεὰς, poëticè τεθνεὼς, & syncop. τεθνὼς.

Θνητὸς —— ὴ —— ὸν, mortalis: à θνήσκω morior.

Θο.

Θο.

Θοίνη —— οίνας —— ἡ, convivium, cœna: à θοὸς & οἶνος vinum; quòd in Deorum festis largiùs solebant vino indulgere.

Θόλος —— ὁλω —— ὁ, ædificium: à θόλος testudo; tecta enim magnarum ædium sunt quasi testudinata.

Θολὸς —— λῦ —— ὁ, sordes: ab ὀλλύω perdo; quia ὄλλυται perditur & ejicitur.

Θορίω salio, πηδάω, ὁρμάω —— fut. ήσω —— præt. ηκα —— aor. 2. ἔθορον.

Θόρυβος —— ύβου, ὁ, tumultus: à θρόος & βοὴ clamor: in tumultu est clamor multiplex.

Θρ.

Θρᾷξ —— κὸς, ὁ, Thrax; factum per Synæresin à θραΐξ.

Θρασὺς —— εῖα —— ὺ, audax: à θαρρέω audeo.

Θραύω frango —— fut. αύσω —— αυκα: à θλάω.

Θρησκεύω veneror, colo —— fut. εύσω præt. ευκα: quasi θεῷ ἀρέσκω, Deo placeo.

Θρίαμβος —— άμβου —— ὁ, Triumphus: à θρίον folium, & ἀμβάλλω circundo; quia victores fronde laurinâ coronabantur.

—— redimitus tempora lauro.

Θρίγκὸς —— ῦ —— ὁ, pinna, vertex, corona murorum: quasi capillus à θρὶξ per epenthesin literæ γ.

Θρίδαξ —— ακος —— ἡ, lactuca: à τρίζω strideo; quòd dentium mordentium τρίζει, morsa strideat. Vel à θράω & δάκνω, quòd sedens quasi admordeat humum.

Θρὶξ —— τριχὸς —— ἡ, pilus, capillus: quasi θρίξ, à θερίζω meto; quòd subinde tondeatur.

Θρίον —— ίου —— τὸ, folium, ficulneum.

Θρόμβος —— όμβου —— ὁ, grumus, gutta.

Θρόνον —— όνου —— τὸ, flos, rosa: παρὰ τὸ αἴρω θορεῖν ἐκ τῆς γῆς, quòd in altum tendat, & ex terra exsiliat.

Θρόος —— όου —— ὁ, strepitus tumultuarius rumor: à θρέω vel θορέω, tumultuando clamo.

Θρυδλὶς —— ίδος —— ἡ, ellychnium.

Θρυγανάω —— ῶ, frico —— ήσω —— ηκα.

Θρυλλίζω murmuro —— fut. ίσω —— præt. ικα: à θρύλλος susurrus.

Θρύμμα —— ατος —— τὸ, fragmentum: à θρύπτω frango.

Θρύον —— ύου —— τὸ, juncus, ulva.

Θρώσκω salio, insilio: à θορῶ.

Θυ.

Θυγάτηρ —— έρος —— ἡ, & sync. θυγατρὸς —— έρι —— περὶ. Accus. θυγατέρα, sync. θύγατρα: ἐκ τοῦ θύω cum impetu ruo, & τῆ γαστρὶ venter; quòd fœminæ citiùs in utero moveantur quàm mares.

θύελλα —— ης, ἡ, procella: παρὰ τὸ θύω, τὸ ὁρμῶ, cum impetu ruo.

θύλακος —— ακου, ὁ, saccus, panarium ἀριθμητικὸν: quasi φύλακος, à φυλάττω, quòd aliquid in ea custodiatur.

θυμαίνω subsumigo —— ανῶ —— τεθυμάνκα: θύω sacrifico.

θυμὸς —— οῦ, ὁ, ira, vehementior excandescentia: quasi θύαμμος, ab αἷμα sanguis, & θύω ruo, quòd sit ebullitio sanguinis circa cor. Vel à θύω cum impetu ruo; quia ira est violenta et impetuosa.

θύμος —— ου, παροξυτόνως ὁ, thymus: à θύω. Vel a θυμὸς mens; quia adhibetur iis qui patiuntur animi deliquium.

θύννος —— ου, ὁ, thynnus, nomen piscis pægrandis: παρὰ τὸ θύειν καὶ ὁρμᾶν.

θύρα —— ας, ἡ, janua: παρὰ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ, quia per januam irruimus in domum. Vel quia θύαρα, à θύω & ἀὴρ, quia per januam aër intromittitur in ædes. Vel παρὰ τὸ θύειν, quia ea est via, quâ in ædes curritur.

θυσανωτὸς —— ὴ —— ὸν, fimbriatus: a θύσανος fimbria.

θυσία —— ίας, ἡ, sacrificium: à θύω sacrifico.

θύω sacrifico —— fut. θύσω —— præt. τέθυκα: ἀπὸ τῆς θυὸς, ut sit Deo suffio, sacrifico.

Θω.

θὼς —— ῆος —— ἡ, damnum: à θῶ pono.

θωμίζω funiculis ligo, vincio: à θώμιγξ tenuis funiculus —— fut. ισω —— ικα.

θώπτω colo, servio, adulor: à θάω video & ὤψ vultus: assentatoris est eum respicere, suspicere, & admirari, a quo θάπτεται nutritur —— fut. ψω —— præt. φα.

θώραξ —— ακος, ὁ, thorax: ἀπὸ τῆς θωρᾶν talio, ob continuum cordis motum. Vel παρὰ τὸ θεῖον σῴζειν [τατῆσι, τὸ φυλάσσειν] quòd divinam nostri partem, scil. mentem contineat.

θωύσσω clamo, vociferor —— fut. θώξω —— præt. τώχα: à θώσσω, quod a θύω cum impetu feror.

θωὴξ —— ωπὸς, ὁ, assentator; à θωπτω assentor.

ΙΑ.

ΙΑΊνω, calefacio, exhilaro —— fut. ιανῶ —— præt. ἶαγκα —— aor. 1. ἶανα, Att. ἴλασα.

Ἰαλεμίζω deploro —— ισω —— præt. ικα: ab ἰάλεμος lamentum, carmen lugubre.

Ἰάλλω emitto —— fut. ιαλῶ —— præt. ἶαλκα —— aor. 1. ἶαλα: ab ἰὴ mitto.

Ἰαμβίζω convitior, maledictis insector —— fut. ίσω, & Att. ιαμβῶ —— præt. ἰάμβικα: ἀπὸ τῆς Ἰάμβης τῆς κακολόγου: ab Iambe quadam, quæ Cererem convitiis proscindebat.

Ἰάομαι medeor —— fut. ἰάσομαι —— aor. 1. ιασάμην: ab ἶα vis; quia vi & efficacia medicamentorum opus est ad sanandum.

Ἰάπτω mitto, noceo —— fut. ἰάψω

βλάπτω —— præt. βλαφα : συγγ. τὸ βλάπτω, τὸ βλαβίπτω, noceo, cum α epitatico fit αἰπτω, τὸ ἀγαν βλαπτω, ἢ χθ' ὑπεροχὴν —— βλάπτω.

Ἰάπυξ —— υγος —— ὁ : ab ἰαπυγία, quæ est pars Apuliæ, unde ventus iste flat, & nomen habet.

Ἰασιόνη —— ης —— ἡ, iasione herba.

Ἰατρεύω sano —— fut. εύσω —— præt. ευκα : ab ἰατρός.

Ἰατρὸς —— ὁ —— ὁ, medicus : ab ἰάομαι sano.

Ἀαύω vigilo, pernocto, dormio, quiesco, commoror —— fut. αύσω præt. ἄυγκα : ab ἰάω sino, quiesco.

Ἰάχω vociferor, clamo —— ἴαχον imperf. reliquis temporibus caret. ἴα, ἡ ἐκπεπορθυῖα βοή· vox sive clamor ; hinc ἰάχω, ut ἰαχὼ clamor. Indè Iacchus (qui & Bacchus) tumultuantium ebriorum Deus, & præses.

IC.

Ἰκδις —— υ —— ὁ, clavus in fundo navis.

Ἰκηρὶς —— ιδος —— ἡ, iberis, herba.

Ἶβις —— ιδος —— vel ις —— ἡ, Ibis. Avis quæ serpentibus vescitur : ideóque ab Ægyptiis colebatur. Dicta, quia serpentes βίνει, i. e. verberat & vorat.

Ἰβίσκος —— ισκυ —— ὁ, ibiscus ; species malvæ sylvestris.

ID.

Ἴδη —— ας —— ἡ, Ida mons, in Phrygia.

Ἴδιος —— ία —— ιον, proprius, privatus, specialis : ab ἰδέα species, quod ab εἶδω video ; ut sit quasi εἴδιος, idque εἴδιον dicatur, quod in domo spectamus, nobisque familiare est.

Ἰδύω incurvo, inflecto, incorqueo —— fut. ύσω —— præt. υκα : κατὰ τῶ ἴνιον δονθλῶμαι, quòd cervicis tendo inter curvandum moveatur. Vel ab ἵζω sedeo ; sedentes enim partem corporis inflectunt.

Ἶδος —— ος —— τὸ, sudor : ab ὕδος aqua (quod aliter ὕδωρ) unde Lat. Sudor.

Ἰδὲ ecce ; adv.

Ἱδρύω colloco : vel ἵδρυμι —— fut. ιδρύσω —— præt. ἵδρυκα : ab ἵζω sedeo, vel sedere facio.

Ἱδρὼς —— ῶτος —— ὁ, sudor. Accus. ἱδρῶτα, & per apocopen ἱδρῶ : ab ἶδος sudor, vel ab ὕδωρ aqua ; quia sudor est aqueus humor è poris manans.

IE.

Ἱέραξ —— ακος —— ὁ, accipiter. κατὰ τὸ ἱέδζ ῥᾴδιον, ἤγουν φέρεσθαι facilè mittitur ob motûs celeritatem. Vel quia ἵεται ἐν αἰθέρι ῥᾳδίως, fertur in aëre velociter.

Ἱερεῖον —— ειυ —— τὸ, victima.

Ἱερεὺς —— ῆος —— ὁ, sacerdos. Sic dictus, quòd τὰ ἱερὰ curet.

Ἱερὸς

Ἱαγὸς —— ὸς —— ὸν, facer, præstans, magnus : ab ἵημι cupio ; sacra debent appeti.

Ιζ.

Ἱζάνω sedere facio. Idem quod ἵζω, à quo tempora sumit.

Ιη.

ἸΗΣΟΥΣ —— ου —— ὁ, JESUS, salvator : ab Hebr. יְהוֹשֻׁעַ Jehoschua ; Græcè σωτὴρ, quia ἔλυσε τὸν λαὸν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, nos solvat à peccatis nostris.

Ἰητὸς —— ῆ —— ὁ, medicus ; Ionicè, pro ἰατρός.

Ιθ.

Ἰθι vade, ab εἶμι eo vel ibo.

Ἰθυμβοι —— οι, saltatores Dionysiaci : ab ἰθύειν βοᾷν, quòd prorumpant cum clamore.

Ἰθύνω, corrigo, dirigo, rego —— fut. ἰθυνῶ —— præt. ἴθυκα —— aor. 1. ἴθυνα : ab ἰθὺς rectus.

Ικ.

Ἱκανὸς —— ὴ —— ὸν, idoneus : sufficiens : ab ἵκω, vel potiùs ἱκνέομαι pervenio.

Ἱκέτης —— ου —— ὁ, supplex : παρὰ τὸ ἱκάνω, qui venit supplicandi gratiâ.

Ἰκμὰς —— άδος —— ἡ, humor, vapor : ab ἵημι venio ; quia omnia ex humore proveniunt.

Ἰκνέομαι —— ἵξομαι, venio ; mutuatur tempora ab insolito ἵκω —— fut. med. ἵξομαι —— aor. 1. ἱξάμην —— aor. 2. ἱκόμην.

Ἰκρίον —— ου —— τὸ, tabula : ab ἰκνέομαι ire ; quòd per tabulata incedatur.

Ἴκτερος —— ου —— ὁ, icterus, morbus : ab avis ἴκτερι colore.

Ἰκτῖν —— ῖνος —— ὁ, et ἰκτὶς —— ῖδος —— ὁ, milvus : ab ἵκω venio ; est enim rapax et impudens avis.

Ἰκτὶς —— ῖδος —— ἡ, mustela sylvestris : ab ἰκτῖν milvus : cui similis est ob rapacitatem.

Ιλ.

Ἱλαρὸς —— ὰ —— ὸν, hilaris : ab ἵλαος (quod Atticè ἵλεως) placidus, hilaris.

Ἱλαρόω exhilaro —— fut. ώσω —— præt. ωκα : ab ἱλαρὸς.

Ἱλασμὸς —— οῦ —— ὁ, propitiatio : quod ab ἵλασμαι —— perf. pass. ab ἱλάσκομαι placo, propitium reddo.

Ἴλιος —— ου —— τὸ, Ilium, Troja : ἀπὸ τοῦ Ἴλου, τοῦ Γανυμήδους ab Ilo, Troïs filio.

Ἰλλὸς —— οῦ —— ὁ, oculus : ab εἰλέω verso ; quia oculi sunt volubiles.

Ἴλυς —— ύος —— ἡ, limus, cœnum : ab ἴλος palus, quæ limosa est. Vel quasi εἴλυς ab εἰλέω involvo ; quòd pedes involvat, implicétque.

Ιμ.

Ἵμερος —— ου —— ὁ, lorum :

pedibus. Est enim celerrimum animal; unde soli equum sacrificabant. Aut quia humum ἰσχνῇ ποδὶ pedibus premat; unde & sonipes dicitur.

Ἵπαμαι volo —— tu. πήσομαι, à πάλω —— præt. πέπαμαι —— aor. 2. ἐπάμην & ἐπήμην.

Ἰπτω (vel ἵπω) lædo n. cer. —— fut. ἴψω —— præt. ἶφα —— med. ἔπαμαι —— aor. 1. med. ἐψάμην, ἤλφω, & Ionice ἴψαο —— ἐψάσθω: ἀπὸ τῆς ἰπτὼ γίνεται ἰόπτω, ab ἰὸς venenum: ut sit, quasi venenum infundo.

Ιρ.

Ἴρηξ —— ἴρηγγος —— ὁ, arteria.

Ἶρις —— ιδος —— ιος, & ως, ἡ: παρὰ τὸ εἴρω, τὸ λέγω. unde & nuntia deorum dicitur; quia pluviam denuntiat, aut serenitatem cœli, χειμῶνα, ἢ εὐδίαν.

Ισ.

Ἶς —— ἰνός, ἡ, robur, nervus, fibra; ἰσχύς, δύναμις, νεῦρα, ἶνα, Hesych.

Ἰσάλκα —— ἄλκης, ἡ, vestis è pelle caprina.

Ἰσάτις —— ἄτιδος —— ἡ, isatis, herba.

Ἴσθι sis, esto: ab εἰμὶ sum, iscias; αὐ ἴσθι, scias pro certo.

Ἰσθμιώτης —— ότου —— ὁ, Isthmi incola: ab

Ἴσθμος —— ος —— ὁ, Isthmus, ὁ ἀμφιθαλασσεύων τόπος, terra bimaris, duplici interclusa mari; quasi ἰθμὸς, ab εἶμι vel ἴημι eo; quòd sit πόρος βάσιμος, locus pervius, in quo gradi licet inter aquas utrinque positas.

Ἴσινον —— ου, τὸ, isitium, lucanica, farcimen; pomenti genus, ex carnibus tritis, quod et tomaculum dicitur.

Ἴσος —— ἴση —— ἴσον et ἶσος æqualis: ab εἴσω similo —— fut. εἴσω unde ἶσος et ἴσος, ἴσον et ἶσον æquiparer.

Ἰσόω æquo —— fut. εἰσω —— præt. ᾶκα: ab ἶσος.

Ἱστορία —— ίας, ἡ, historia: ab ἵστημι scio. Ex historiis enim scientia rerum petitur.

Ἱστὸς —— ὁ, ὁ, tela, instrumentum texendi, a quo stamina dicta sunt: à similitudine mali nautici, παρὰ τὸ ἵστημι.

Ἱστρίωνες —— οι, histriones: ab ἴστωρ peritus.

Ἰσχίς —— ίδος, ἡ, lumbus: ab ἰσχὺς robur; quia in lumbis est robur.

Ἰσχνὸς —— ὰ —— ὸν, macer, gracilis: ab ἴσχω inhibeo: ut sit, cui incrementum inhibetur.

Ἰσχὺς —— ύος —— ὑ ——— ἡ robur: ab ἶς vis, et ἴσχω habeo.

Ἰσχύω robustus sum, potens sum, valeo: fut. ἰσχύσω, præt. ἴσχυκα.

Ἰσχυρότερος —— τερα —— ον, robustior: ab ἰσχυρὸς robustus.

Ιτ.

Ἰτέα —— έης —— ἡ, salix; et ἰτέη: παρὰ τὸ ἰέναι, eundo, ὅτι ταχέως αὐξάνεται, quia citò crescit.

Ἰτυλίχη

lorum : ab ἵημι mitto ; quia emitti ſolet ad trahendum.

Ἱμάτιον —— ἱου, τὸ, veſtimentum : quaſi εἱμάτιον, ab εἷμα veſtis ; quod ab ἵω induo.

Ἱμείρω cupio —— fut. ἱμερῶ —— præt. ἵμαρται —— aor. 1. ἱμεῖρα : proprie de abſente. Euſt. ducit ab ἱμάς lorum, funis, & ἔρως amor ; ut ἵμερος ſit ἔρως ἐξ ἱμάντος ἀφεθέντος. Vel ab ἅμα et εἴρω necto ; quòd cum illis, quos deſideramus, jungi et connecti velimus. Vel ab ἵεμαι cupio, et ἐράω amo ; ut ſit rem amatam cupere.

Iν.

Ἵνα —— ubi, ut.

Ἰνδικὸν —— ικου, τὸ, piper, zingiber.

Ἰνίω vacuo, expungo.

Ἰνίον —— ἱου, τὸ, occiput ; quòd indè nervi, id eſt, ἶνες, enaſcuntur.

Iξ.

Ἰξ —— ικὸς, ὁ, ix, vermiculus : ab ἴπτω noceo.

Ἰξία —— ιας —— ἡ, varix.

Ἰξὸς —— ῶ —— ὁ, viſcum : ab ἴσχω inhibeo ; quòd aves implicatas adeò detineat, ut avolare non poſſint.

Ἰξὺς —— ὑος —— ἡ, ile, ilia, lumbus, dorſum : ab ἰσχὺς robur ; quia in lumbis eſt robur animalis.

Io.

Ἰοβόλος —— ον, venenatus : ab ἰὸς venenum, et βάλλω mitto.

Ἰον —— ἴου —— τὸ, viola : ab ἴον ſolum ; violæ enim ſunt ſolæ, i.e. ſolitariæ, et hinc indè naſcantur. Vel παρὰ τὸ ἀνίεται ταχὺ, quòd celeriter creſcat.

Ἰουδος —— ὑθος, ὁ, lanugo : ab αἰὼν flos ; quia eſt flos quidam juventæ. Vel ab ἴον viola, et αἰὼν flos : ut enim violæ ſe produnt primo vere ; ità lanugo in vere juventæ.

Ἰοφεοὶ —— οἱ, capreæ.

Ἶος —— ἴα —— ἴον, ſolus : ab εἷς unus, vel ab οἶος ſolus.

Ἰὸς —— ἰοῦ —— ὁ, rubigo, æruginis ab ἴημι mitto.

Ἰὸς —— ἰοῦ —— ὁ, venenum.

Iπ.

Ἰππὸς —— ῶ, ὁ, furonus ; vel ἵππος —— υ : ab ἵππω lædo.

Ἱππάριον —— ἱου, τὸ, parvus equus : ab ἵππος.

Ἱππαρχος —— ἀρχου, ὁ, magiſter equitum : ab ἵππος equus, et ἄρχομαι impero.

Ἱππεὺς —— ἑως —— ὁ, eques : ab ἵππος.

Ἱππεύω equito —— fut. εὑσω —— præt. ευκα : ab ἵππος.

Ἱππικόμος —— ὁμου, ὁ, equiſo, equorum curator : ab ἵππος et κομέω curo.

Ἵππος —— ἵππου —— ὁ, equus, et ἡ ἵππος equa, et equitatus : quaſi ἱπτόμβιος ποσὶ, volans pedibus.

Ἰπηλικὸς —— ὴ —— ὸν, temerarius, animosus —— ἵππος —— ὁ, idem: quòd παρὰ τὸ ἰπὰς, ἰδος, ὁρμὴν, cum impetu ferri: ut sit, ὁ ὅτι πάντα ὁρμᾷ, qui in omnia fertur.

Ἰπεῖον —— ἰος —— τὸ, abdomen: ab ἵπνον eadem.

Ἶτυς —— υος —— ἡ, circumferentia & curvatura rotæ: ab ἴσμι, ab eundo; quia currui est causa eundi.

IX.

Ἰχθὺς —— ὑος —— ὁ, piscis: ab ἰθύειν, i. e. ὁρμᾶν vel Ἰχνέσθαι δύειν, quòd natet celeriter: & sit animal πολυκίνητον. Eust.

Ἰχνεύμων —— ονος —— ὁ, ichneumon.

Ἴχνος —— ους —— τὸ, vestigium: παρὰ τὸ ἴσχειν ὅλον τὸν πόδα, quòd totum pedem complectatur. Vel ab ἴημι eo & γνόος scio: quia est γνώρισμα τῆς ἰόντος, id quod euntem prodit & indicat.

Ἰχὼρ —— ῶρος —— ὁ, sanguinis cruor, tabo, sanies: proprie Deorum; ut αἷμα mortalium.

IΨ.

Ἴψ —— ιβος —— ὁ, ἡ, ἀνθρ. ἀνθρ. ἀνθρ.

do tolluntur: vel ab αἴρω everto.

Καθαρίζω mundo, purgo —— fut. σω —— præt. ικα: à καθαρός.

Καθαρὸς —— ά —— όν, purus, integer, ὅσιος: a καθαίρω purgo.

Καθεύδω dormio: à κατὰ & εὕδω —— fut. εὑδήσω.

Καθίζω consideo, sedere facio, colloco — fut. καθίσω —— præt. κεκάθικα: à κατὰ & ἵζω —— ίσω —— ίκα sedere facio.

Καθὼς sicut: à κατὰ & ὡς.

Καὶ &; Conj.

Καικίας —— ου —— ὁ, Cæcias; venti nomen.

Καινὸς —— ἡ —— όν, novus: à κῆ & νεῶ: ut sit, qui vel nunc est.

Καίνω trucido, neco —— fut. κανῶ —— præt. κέκονα —— aor. 1. ἔκανα & Atticè ἔκτανα —— aor. 2. ἔκανον.

Καίριος —— ον, opportunus: à καιρὸς.

Καιρὸς —— οῦ, ὁ, tempus, occasio, opportunitas: παρὰ τὸ κάω, τὸ τρέχω curro, quia tempus, & ejus occasio est in perpetuo cursu. καιρὸς χρόνε est ἀκμή.

Καιροσκοπὶς —— ίδος —— ἡ, textrix: à καιρὸς licium.

Κακηγόρος —— ου, ὁ, maledicus, obtrectator; qui κακῶς ἀγορεύει, mala de aliquo prædicat.

Κακία —— ας, ἡ, malitia: κακὸς

Κάκιστος —— ίστη —— ον, pessimus; sup. 11. à κακός.

Κακκάβη —— ης —— ἡ, perdix.

Κακκαβίζω —— fut. σω —— præt. ικα, caccabo: perdicum aliæ κακκαβίζουσι, aliæ τετραβίζουσι, sive τρίζουσι. *Athenæus.*

Κάκκαβος —— άβου, ὁ, & κακκάβη —— άβης, cacabus: ex κάπτω, καὶ ἀναδιπλασιασμὸν, quod à κάπτω, id est, κοιλαίνω excavo; quia est vas excavatum.

Κακομήχανος —— ον, dolosus, mala machinans: a κακὸς malus, & μηχανάομαι excogito, molior.

Κακοπαθέω —— έας, ἡ, à κακοπαθέω laboro, vexor, defatigor.

Κακὸς —— ἡ —— όν, malus, improbus: quasi χακὸς à χάζω, τὸ φεύγω, recedo: ὃν πάντες ἐκχωροῦσι, quem omnes fugiunt. Κακὸς item ὁ δειλὸς, ignavus, timidus: ὃς δηλαδὴ ἀπὸ χάζεσθαι τῆς μάχης ἀναχωρεῖν καὶ φεύγειν. Comp. κακὸς —— κακίων —— κάκιστος.

Κακοῦργος —— ῶ, malo afficio, infesto: à κακὸς & ἔργον.

Κακόφρων —— ον, malevolus; cui mala est mens: à κακὸς & φρὴν mens: ὁ κακῶς καὶ δόλως φρονῶν.

Κάλαθος —— άθου —— ὁ, calathus. Propriè sportula, ubi κάλλαις, id est, tinctas lanas [ἐρια βαπτὰ] reponebant. Sed ad alia rum vasa translatum est. Vel à κάλον lignum & θεῖν currere; quòd in ejus structura ligna in orbem currant, seu flexa sint.

Κάλαμη —— ης, ἡ, stipula.

Κάλαμος —— άμου, ὁ, calamus: παρὰ τὸ κάλως αἱμᾶσθαι, quòd facile colligatur.

Καλάσιρις —— ίριος —— ἡ, tunica ad talos dem ſſa (vox Ægyptiaca.) Vel à χαλάω deorsum mitto.

Καλέω voco —— ſ ἐσω —— pr. κέκληκα, ſync. pr κέκλημαι —— aor. 1. ἐκάλεσα.

Κάγκανα —— ᾶς —— ἡ, nidus: à κάγκανον lignum; quòd ex lignis, seu sarmentis fiat. Vel, quia κεκαλώδης, id est, affabrè & compositè ab ave conditrice fiat, & quasi τεχνικῶς, ex arte.

Κάλλιστος optimus; propriè κάλλιστος παρὰ μεσολιῶ, ἢ τὸ εἶδος, qui formâ præstantissimus sit: a κάλλος —— καλλίων κάλλιστος.

Κάλλιων pulcrior; Comp. à κάλλος.

Κάλλος —— ους —— τὸ, pulcritudo: ἀπὸ τοῦ καλῶ voco: quia, quæ pulcra sunt, nos ad sui amorem vocent & alliciant: comp. κάλλος —— κάλλιων —— κάλλιστος.

Καλλόφυλλος —— ον, pulcris foliis: à κάλλος & φύλλον folium.

Κάλος —— ὰ —— ὸν, bonus, honestus, pulcer. Hinc κάλλος pulcritudo (ut aliqui volunt) quia pulcritudo est corporis bonum: a καλῶ voco; quia bonum nos ad se invitat.

Κάλως —— ὠ —— ὁ, rudens.

Κάλπη —— ης —— ἡ, urna, & κάλπις. à κόλπος sinus; quòd sit sinuosa. καλπὶς λέγεται ὡς κάλπιδα πιεῖν. *Eustath.* i.e. ad bibendum vocans.

Κάλπις —— ίδος —— ὁ, calceolus: à κάλτος genus calcamenti.

Κάλχη —— ης —— ἡ, flos purpureus, animálve, quo tingitur purpura.

Κάλωδιον —— ίου —— τὸ, funiculus: ἀπὸ τοῦ κάλως —— ω —— ὁ, funis, rudens: quod παρὰ τὸ χαλᾶν, quòd laxetur & demittatur in aquas.

Κάλως bene; adv.

Κάμαξ —— ακος —— ὁ, palus, vitis pedamentum: quasi κάμναξ à κάμνω laboro; quòd gravetur, & deficiat sub pondere.

Καμάρα —— ᾶς —— ἡ, camera, fornix, testudo: παρὰ τὸ κάμνω, quia pondere quasi κάμνει laborat.

Κάματος —— ατος —— ὁ, labor: παρὰ τὸ κάμνω.

Καμισάριος —— ου —— ὁ, tunica.

Κάμηλος —— ήλου —— ὁ ἡ, camelus; frequentiùs usurpatur in fœm. genere: à χαμαὶ humi; quòd humi cubans, onera suscipiat. Vel quasi κάμψηλος, quòd κάμπτει μηρὸν, femora inflectit, cùm se inclinat. Vel παρὰ τὸ κάμνειν, quòd sit animal ferendis laboribus maximè idoneum. Est ἐπιτηδειότατος camelus, & maxima onera portat. Unde proverbium, Ἡ κάμηλος λανθάνει πολλῶν ὄνων ἀναπεπταμένην φορτία: Camelus vel scabiosa complurium asinorum gestat onera. Item κάμηλος est funis nauticus & crassus, qui anchoram alligabat, à similitudine cameli animantis tortuosi.

Κάμιλος —— ίλου —— ὁ, funis; pro κάμηλος, cùm accipitur pro fune nautico.

Κάμινος —— ίνου —— ὁ, caminus, fornax: quasi καυμίνος, à καίω comburo, vel κατὰ τὸ exsicco.

Κάμνω laboro —— fut. κεκμήσω —— præt. κέκμηκα (sync. pro κεκάμηκα) —— aor. 2. ἔκαμον. Dicunt quidam à κάμπτω flecto; quia labore vires κάμπτονται flectuntur & retunduntur.

Κάμπη

Κάμπω flecto — fut. κάμψω — præt. κέκαμφα — aor. 1. ἔκαμψα: à γνάμπτω flecto: primò γόνυ genu; deinde alia.

Καμπύλος — ύλη — ον, curvus à κάμπτω.

Κάν licèt, pro κἂν ἐάν. Conj.

Κάναβοι macilenti & ſtrigoſi, λεπτοὶ καὶ ἀσαρκοι.

Κάναβος — εως — ὁ, lignum tenue, cui fictores ceram circumlinunt: à κάννα canna, arundo.

Κάνδυλος — υλη — ὁ, tucetum, edulium, ἥδυσμα, ex amylo, caſeo, melle, & lacte.

Κάνδυς — υος — ὁ, candys, indumentum Perſicum.

Κάνθαρος — αρου — ὁ, ſcarabæus; idem quod καντήλις — ιδος.

Κανθός — οῦ — ὁ, angulus oculi.

Κάνθων — ονος — ὁ, aſinus: à κοπιᾶν laborare, & κάνθος piger; eſt laboriferum, & tamen pigrum animal.

Κάνιστρον — ίστρου — τὸ, canitrum.

Κάνναβις — εως — ἡ, cannabis: à κάννη arundo; arundine ſeu caule eſt commendabilis.

Κάννη — ανης — ἡ, ſtorea.

Κανὼν — όνος — ὁ, Canon, regula: à κάνη· quia eſt calamus, quo aliquid examinatur. Metaphoricè, præceptio ritè loquendi: à καίνω, quod eſt κόπτω, ὁ τὰ περὶ λέξιων κόπτων ζητήματα, diſſolvens & ſcindens dictionum quæſtiones. Sicut enim artifex utitur amuſſi ad dirigenda opera, ſic & nos κανόνι, ad dictiones ritè conformandas.

Καπάνη — άνης — τὸ, Sambuci flos.

Κάπηλος — ήλου — ὁ, inſtitor, caupo, propola, tabernarius: παρὰ τὸ καπύειν τὸν οἶνον, à corrumpendo vino. Vel παρὰ τὸ κάπος fundo, & πηλὸς vinum. κάπηλον adulteratum, ac fraude, dolóque vitiatum. Unde Æſchylus κάπηλα τεχνήματα, cauponarias & ludicras artes vocavit.

Κάπνος — ου — ὁ, fumus: παρὰ τὸ κάειν καὶ τὸ πνεῖν· καίεται γὰρ καπνὸς λεπτὸς· ἢ ἀπὸ τῆς καπούσης πνοῆς· fumus eſt ſpiritus ex uſtione.

Κάππαρις — εως — ἡ, cappàris.

Κάπρος — άπρου — ὁ, aper: ἀπὸ τοῦ κάπτω edo; quia vorax.

Κάπτω comedo — fut. κάψω — præt. κέκαφα, avidè voro.

Κάραβος — άβου — ὁ, carabus, cancri genus.

Καρβατίνη — ίνης — ἡ, calceamentum vile.

Κάρδαμον — άμου — τὸ, cardamum, naſturtium.

Καρδία — ίας — ἡ, cor: quaſi κηραδία, à κῆρ cor.

Κάρδοπος — όπου — ὁ, mactra: à κεράω miſceo, & δέπω ſubigo; quia ibi aqua & farina miſcetur ac ſubigitur.

Κάρις — ιδος — ἡ, ſquilla: à κάρη caput; quia maxima pars corporis ejus caput eſt.

Καρκαίρω — τείρω — fut. ήσω — præt. κε.

Καρκίνος — ίνου — ὁ, cancer piſcis: quaſi κηρακίνος, παρὰ τὸ κάρα κινεῖσθαι, quòd capite retrò moveatur & incedat.

Κάρη —— ατος —— ὁ, marcor, gravedo : a κάρη caput ; cui accidit.

Κάρπαι —— ων —— αἱ, carpæ, vermes in oleis.

Καρπαῖα —— ας —— ἡ. ὄρχησις ἐν ὅπλοις, saltatio in armis.

Κάρπασος —— ου, ὁ, carpasus, veneni genus, quòd soporem facit : à κάρη gravedo ; & πάσσω facio.

Καρπήσιον —— ου —— τὸ, & καρπησία —— ας —— ἡ, carpesium.

Καρπὸς —— οῦ —— ὁ, fructus, γλυκὺς καρπὸς φυτῶν : à præt. med. κέκαρπα, verbi καίρω, i.e. ξηραίνω exsicco ; quòd καρπὸς tum dicatur cum ad maturitatem coctus est, humore eo deficiente, qui in viriditate ascendebat. ἢ ἀπὸ τοῦ κείρω, τὸ κόπτω —— præt. κέκαρκα —— pass. κέκαρμαι —— ἀι —— πῦ. ἐξ οὗ καὶ καρπὸς, ὁ κοπτόμενος ἢ φερόμενος εἰς βρῶσιν.

Κάρσιος —— σία —— σιον, obliquus, πλάγιος.

Καρσίως obliquè, dolosè.

Κάρδοπος —— δαλλα —— ὁ, canistrum, vasis genus : à κείρω tonsus, scissus ; quia ex scissis virgulis contexi solet.

Κάρτος —— ους —— τὸ, pro κράτος robur, vis, potentia ; hinc καρτερὸς —— potens, fortis, pro κρατερὸς, & κάρτιστος pro κράτιστος, per literarum metathesin.

Κάρυα —— υου —— τὰ, juglans : παρὰ τὸ κάρη caput ; quia gravedinem capiti affert. Vel potiùs, quia est fructus capitatus.

Καρύκη —— ης, ἡ, condimentum, ἄλισμα Λυδίον, edulium quoddam Lydorum.

Κάρυον —— υου, τὸ, nux, juglans.

Κάρφος —— ους —— τὸ, festuca ; arida & crassa in fœno nondum demesso stipula : à καίρω arefacio, sicco.

Κάρφω ficco, arefacio —— fut. κἀρφῶ —— præt. κέκαρφα.

Καρχήσιον —— σίου —— τὸ, poculum ; summa pars mali nautici à cujus similitudine carchesium dicitur poculum circa mediam partem compressum.

Κασάλβη —— ης —— ἡ, & κασαλβάς —— άδος —— ἡ, meretrix, πόρνη scortum : ἀπὸ τοῦ καλεῖν καὶ ἕλκειν, h.e. vocando & expellendo : quia in rò vocat amasios, si non habeat : si habeat, expellit, ad intrò vocandos alios. Vel à κάσασις, id est, πόρνη meretrix, & λαβὴ opprobrium, dedecus.

Κάσας —— α —— ὁ, tapes, utraque parte villosus : vocabulum Persicum.

Κάσις —— εως —— ὁ ἡ, frater, soror : quasi γάσις, à γάω genero : cui idem principium generationis. Hinc κασίγνητος à κάσις & γείνομαι.

Κάσσα —— ης —— ἡ, meretrix. πόρνη : à κάζω orno ; quia se illecebrosè κάζει, ornat & fucat. Vel παρὰ τὸ κάειν, accendit libidine ; aut etiam quia ἔσσον καίει propè urit.

Κασσίτερος —— ου —— ὁ, stannum (Atticè κασσίτηρος) παρὰ τὸ σσᾶσθαι τείρεσθαι, quòd facilè teritur ; est enim fragile.

Κασσύ-

Καταῦω consuo, reficio; atque ità ut veteramentarii solent detrita calceamenta. (Atticè καθύω) à κάπτω et ζύω. Sumus τὸ ζύειν filà, agitando eo, perforando aliquid et connectendo.

Κάστωρ —— ορ —— ὁ, Castor, fiber; ζῶον ἀμφίβιον, animal ventriosum; ideò κάστωρ dicitur quasi γάστωρ à γαστὴρ venter.

Καταβάλλω abjicio: à κατὰ et βάλλω.

Καταγω deduco: à κατὰ et ἄγω.

Καταθορέω desilio: à κατὰ et θορέω.

Κατακοσμέω orno: à κοσμέω.

Καταλαμβάνω accipio: à λαμβάνω.

Κατανοέω animadverto: à νοέω.

Καταξαίνω dilacero: à ξαίνω lacero.

Κατασπείρω perungo: à σπείρω inspergo.

Καταπλήττω terreo, obstupefacio: à πλήττω.

Καταρρέομαι imprecor: à κατὰ contrarium significante, et ἀρέομαι precor.

Καταῤῥέω defluo; à κατὰ et ῥέω fluo.

Καταστύδω festino: à κατὰ et στυδέω.

Κατιστίζω punctis distinguo: à στίζω.

Κατατρίζω —— detero: à τρίβω tero.

Καταφυγὴ —— ῆς —— ἡ, refugium: à κατὰ et φυγὴ fuga.

Κατεδίω devoro, comedo: à κατὰ et ἔδω.

Κατέχω —— teneo: à κατὰ et ἔχω.

Κατήλιψ —— ιπ —— ὁ, trabs, tabulatum, scala: à καταλείπω, ut sit trabs in qua superstructa aliqua moles relinquitur, ut incumbat; et, structura eidem imposita.

Κάτοπτρον —— ὀπτρ —— τὸ, speculum: à κατὰ et ὄπτομαι video.

Καύαξ —— ακ —— ὁ, larus avis.

Καυκαλὶς —— ίδ —— ἡ caucalis, herba; aliàs καυκαλὶς ἄγρι. Dici putat quasi καῦσον καυλίον, quia arefacit et exsiccat.

Καυλὸς —— ὁ —— ὁ, hastile; τὸ ἄκρον τῦ δένδρου caulis; id quod supra terram simpliciter assurgit: ad cujus similitudinem hastile dicitur.

Καυν —— αὐν —— ὸν, fors, κλῆρος.

Καυχίζομαι lascivio, saltare lasciviùs, forsan καλλίδας ὑποδεδυμένος, calceamenta muliebria indutum.

Καύσων —— ωρ —— ὁ, æstus; à καίω uro.

Καυχάομαι —— αήσομαι, glorior —— fut. καυχήσομαι —— præt. κεκαύχημαι —— aor. 1. ἐκαυχησάμην, ab αὐχέω glorior.

Καύχημα —— ήματ —— τὸ, gloriatio.

Κάχρυς vel κέγχρυς —— υος, ὁ, hordeum tostum: à καίω et χρὼς, ob ustum colorem, h. e. ustione contractum.

Κε.

Κέαρ, et crasi κῆρ —— ῆρος, τὸ, cor; à καίω uro; quia cor est caloris fons. Vel à κείρω divido, scindo; quia dolore diffinditur.

Κεβρίονης —— ου —— ὁ, cebriones; nomen avis.

Κέγχρος —— ου —— ὁ, milium.

Κέδματα —— ατων —— τὰ, dolores magni: à κέω seco; quia dolore quasi secent.

Κέδνος —— η —— ον, venerandus, egregius, bonus: à κήδω curo; ut sit curâ dignus. Vel à κέδω, i.e. νοω intelligo.

Κέδρος —— ου —— ὁ, cedrus: à κέω findo; quòd κεδρὸς ῥαδίως facilè findatur.

Κέδρωτις —— ωτος —— ἡ, vitis alba.

Κεῖμαι jacio. (synæresi à κέομαι) —— fut. κείσομαι —— imperf. ἐκείμην —— ἔκεισο —— ἔκειτο: à κέω cubo; ut sit quasi κέομαι κέμαι.

Κείρω tondeo —— fut. κερῶ —— præt. κέκαρκα —— aor. 1. ἔκειρα.

Κεκμηῶτι laboranti, defatigato: à κάμνω laboro —— fut. καμοῦμαι —— κεκάμηκα, Cyzicenis κέκμηκα, part. κεκμηκὼς, ἐκτολῇ Ionicè τῶ ς, —— κεκμηῶς —— ῖτος —— ῖτι, & metri gratiâ κεκμαὼτος —— ῶτι.

Κέλαδος —— ἄδου —— ὁ, strepitus, θόρυβος, παραχή: à καλέω voco, sc tumultuosè. Vel à κέλω jubeo, hortor, & ἄδω abundè; quòd fieri non solet sine strepitu quodam.

Κελαρύζω murmuro —— ύσω —— υκα De aqua dicitur molliter scaturiente, & inter fluendum sibilante: à κέλαδος strepitus, & ῥέω fluo.

Κελαδὸς —— οῦ —— ὁ, gallulus, avis peticissima: à κέλλω velociter curro.

Κέλευθος —— ευθου —— ἡ, via, Pl. τὰ κέλευθα: ab ἐλεύθω venio, pleonasm. τῦ υ.

Κελεύω jubeo —— fut. εύσω —— υκα: à κέλομαι jubeo, hortor.

Κέλης —— ητος —— ὁ, equus desultorius. à κέλλω celeriter curro; quòd sit velox.

Κέλυφλον —— ύλυ —— τὸ, securis: à κέλειν secare.

Κενὸς —— ὴ —— ὸν, vacuus: ab ἰνέω inanio, ν otiosè præposito.

Κεντέω —— ῶ —— pungo —— fut. ήσω —— ηκα: à κέλειν findere.

Κεντέμμενος —— ένη —— ον, tactus, stimulatus: à κεντέομαι.

Κέντρον —— ντρου —— τὸ, aculeus: à κεντέω.

Κέφφος —— υ —— ὁ, cephus; avis marina leviſſima. Item, homo levis, stolidus: à κοῦφος levis.

Κεχμηὸς —— ῶος —— ὁ, figulus: à κέχμος terra figularis.

Κέχμος —— άμυ —— ὁ, urceus: quasi ἔχμος, ab ἔχω terra. Vel à κέω uro & ἔχω terra. Vel à κεράω misceo: quia ad vasa figulina componenda opus est terrâ bene mistâ & temperatâ.

Κεραταφόρος —— ὁ ἡ, corniger: à κέρας cornu, & φορέω gesto.

Κέρας —— ατος —— τὸ, cornu: à κέρη caput; cujus est germen & ornamentum.

Κεράσιον —— ίυ —— τὸ, cerasum: a κέρασος cerasus arbor: à Cerasunte urbe, ubi abundè proveniunt.

Κεραυνὸς —— αυνοῦ —— ὁ, fulmen: à κείρω scindo & αὔω uro; fulmen enim penetrat & urit. Vel παρὰ τὸ κεκλίζειν καὶ αὔειν, ut

ut sit metaphora ab animalibus quæ cornu petunt. Vel à κείρω & αὐίω fulgeo; fulmen enim non est sine fulgure.

Κέρδος —— εος —— τὸ, lucrum: à κέαρ ὄδετι, quia cor oblectat.

Κερκὶς —— ίδος —— ἡ, radius textoris: ἀπὸ τῦ κρίκειν, quod est ἔχειν, transpositâ literâ.

Κέρκος —— ου —— ὁ, cauda: à κρίκω pullo; quia sæpe agitatur & quasi pulsatur.

Κέρκωψ —— ωπος —— ὁ, versutus, fraudulentus: à κέρκος cauda, & ὤψ vultus. Dici videtur, quòd velut in facie caudam habeat, quâ blandiatur aliis, & eos ineiscet.

Κέρμα —— ατος —— τὸ, nummulus minutus, segmentum æris: à κείρω seco.

Κερχνηΐς —— ίδος —— ἡ, raucus: à κερδίω exaspero.

Κεφαλὶς —— ίδος, ὁ, mugil.

Κεύθω occulto —— fut. κεύσω —— κα: à κέω jaceo.

Κεφαλαλγία —— ίας —— ἡ, capitis dolor: à κεφαλὴ caput, & ἄλγος dolor.

Κεφαλὴ —— ῆς —— ἡ, caput: ab Hebr. קדקד *duplicavit*; quòd omnia in capite sunt ferè dupla: bini oculi, binæ aures, bini nares. Vel ἀπὸ τῦ κεκυφῶθαι, à cavitate. Vel quasi κεφάλη, quòd ἐν ἀνωτάτῳ κεῖται τὰ φάη, i.e. in capite sint oculi, qui sunt corporis speculatores.

Κεφάλιον —— ίου —— τὸ, caput: à κεφαλή.

Κέφαλος —— άλου, ὁ, piscis, capito: à κεφαλή.

Κέω findo —— fut. κέσω: unde κατάκεσμα, τὸ ξύλον.

Κυ.

Κῦβος —— βου, cibus: ex simiarum genere.

Κῦδος —— εος, τὸ, cura, sollicitudo: à κῆρ & ἰδὼ: cura enim & tristitia quasi cor edunt.

Κυδὺς —— ύος —— ἡ, venter.

Κύθιον —— ίου, valculum, in quòd conjiciuntur sordes: à κεύθω occulto. Vel à κεῖσθαι.

Κυλέω mulceo —— fut. κύσω —— præterita, decipio: à כל Kol vox.

Κυλὶς —— ίδος, ἡ macula: à καίω uro; ut sit ustione facta.

Κυμὸς —— οῦ, ὁ, camus: à κάμπτω flecto; quia flectat equum.

Κῦξ —— ῦκος, & κύγξ seu καύξ, Ceyx, halcyonum mas.

Κῦπος —— που, ὁ, hortus: à κάπος, i.e. ventus et aura· τόπος καλαπνεόμενος.

Κηπουρὸς —— οῦ, ὁ, olitor, hortulanus: à κῆπος.

Κῆρ —— ρὸς, sors, fatum: à κείρω seco; quòd filum vitæ secet.

Κῆρ —— κηρὸς, τὸ, cor: ex κέαρ, per crasin.

Κηρίον —— ίου, τὸ, favus: à κηρὸς —— οῦ, cera.

Κηρὸς —— οῦ, ὁ, cera: παρὰ τὸ καίεσθαι ῥᾳδίως; quòd facilè comburatur et ardeat. Vel ὅτι κηρόμενος ῥεῖ: quòd fluat, ab igne liquefacta.

Κηρύθεα —— ίων, τὰ, folliculi fabarum, rejectamenta: à κείρω seco; quia resecantur.

Κηρύλιον —— ίου —— τὸ, gluma hordei.

Κηρυχθεὶς —— εῖσα —— ν, decantatus, prædicatus. à κηρύσσω prædico.

Κῆτος —— εος —— τὸ, cetus, marinum animal immane: à κεῖμαι i.e. κεῖμαι jaceo; quia jacet tanquam moles ingens.

Κηφὼ —— ὼν —— ὁ fucus: quasi κεφλὼ à κέπω edo, quia edit tantùm, non operatur. Vel quasi κωφὼ à κωφὸς latuus, inefficax.

Κι.

Κίβδηλος —— η —— ον, adulterinus, fucatus, scoriam admixtam habens: quasi χίβδηλος à Χίος, quæ urbs est inter Samum & Lesbum, & βδηλοῦν Athenienses enim quos Chiorum nummos rejiciebant, eos solebant χίζειν, i. e. X literâ notare, ad significandam κιβδηλοφωλόπλα, i. e. nummi improbitatem. Vel à κίβδηλις lutum, metallorum scoria; ut κίβδηλον sit impurum, luteum, cui scoria admista est.

Κίβισις —— εως —— ἡ, pera: ubi κεῖται βίος, id est, cibus reponitur. Vel à κίω eo, & βίος cibus; quòd viaticum, id est, cibum itineri paratum servet.

Κιβώριον —— ου —— τὸ, fructus fabæ Ægyptiacæ, & genus poculi ex illo fructu factum.

Κιβωτὸς —— οῦ —— ἡ, arca: παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐν αὐτῇ τὰ βόσιμα, quòd in ea reponatur cibus.

Κιγκλίζω crebrò moveor —— ίσω —— ικα. λέγε τὸν κίγκλον, ave caudam quatit ne.

Κίγκλος —— ου, ὁ, cinclus; avis quædam, quæ crebrò caudam movet: à κινῶ moveo, & κλείς.

Κίδαρις —— ιος —— ἡ, tiara, pileus Regius, apud Persas.

Κιδάλωπος —— ποδος —— ὁ, vulpes, & κίδαλος vulpes dolosus.

Κιθάρα —— ας, ἡ, cithara, παρὰ τὸ κινεῖσθαι ῥᾳδίως, quòd facilè movea tur. ἢ παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ἔρωτα τοὺς ἀκούοντας, quòd audientes ad amorem alliciat.

Κίκι —— εως —— τὸ, Cici arbor, quæ & κρότων. Latinè ricinus.

Κικκάβη —— άβης —— ἡ, nocticorax.

Κίκυς —— υος —— ἡ, robur, vis, δυναμις: παρὰ τὸ κίω eo; quia robur apparet ex motu.

Κίκλις —— ιδος —— ὁ Ciliciâ oriundus. Nomen ἐθνικόν.

Κιμβίκης —— ητος —— ὁ, mensa tripes.

Κίμβος —— ου, ὁ, Doricè, asinus.

Κίμβιξ vel κίμβις —— ιγγος —— ὁ, nimis parcus, tordidus: ἀπὸ τοῦ κιμβάλλω χρυσίον. à κεῖμαι repono, & βαιὸς parvus; ut sit, qui tenuissimas res, tanquam cimelia reponit.

Κυνάγχη —— άγχης —— ἡ, canum cibus: quasi κυνὸς βοσκή, id est, canum esca.

Κίνδος —— ίδος, ὁ, vulpes: παρὰ τὸ κινεῖν ἀναιδῶς, quòd impudenter se moveat. ἢ παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν δόλῳ.

Κίνδαλος —— άλου, ὁ, paxillus: à κινῶ movere, & & ἅλις satis; vel ἅλλομαι, quoniam mobilis.

Κινδυνεύω pe i itor —— εύσω —— p ᾳ. κεκυνδύνευκα: à κίνδυνος periculum.

Κίνδυνος —— ου, ὁ periculum; à κινῶ

à κινέω moveo, & δέος timor: periculum enim movet metum. Vel quasi κινόδωρος, & syncop. κίνδυνος: παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ὀδυνίαν, quòd dolorem pariat. Vel à κακὸς & δύη infortunium. In periculis constitutos infortunium invadit.

Κινδυνώδης — ες, periculosus; à κίνδυνος.

Κινέω moveo — fut. ήσω — præt. — κεκίνηκα: ab ἴς nervus, vis; quia motu indicantur vires. Vel à κίω eo.

Κίνναν — ν, ὁ, cinnamus.

Κίννα — ης, ἡ, cinna, gramen.

Κίνναβος — ἄβεως — ὁ, exemplar. τὸ εἴδωλον παρὸ ὃ πλάττει ἡ οἱ ζωγράφοι βλέπουσες διατίθενται πλάττοντες καὶ γράφοντες.

Κιννάμωμον — ώμου, τὸ, cinnamomum.

Κινύεμαι lugeo, lamentor: à κινύρα — ύρας, instrumentum musicum, querulas & lamentabiles pulsatu reddens voces: παρὰ τὸ κινεῖν τὸ νεῦρα, quòd nervos moveat.

Κίρκος — ν, ὁ accipitrum species.

Κιρρὸς — ρὰ — ρὸν, fulvus: à καίω uro.

Κιρσὸς — σὸς — ὁ, varix, & tumor pedum.

Κὶς — κίδος — ὁ, vermis, qui in lgno & frumento nascitur: à κίω feco.

Κίστη — ης — ἡ, cista; vel κιστὶς — κιστίδος, ἡ: παρὰ τὸ κίσθαι, quòd ibi res positæ jaceant.

Κίστα — ης. Vid. κίστη.

Κίστος — ος — ὁ, cistus, frutex.

Κίτρια μῆλα — τὰ Persica, Medica, & aurea Hesperidum poma.

Κίττη, vel κίττα — ης — ἡ, pica, malaria. Γυναικεῖον πάθος, morbus mulierum prægnantium: à pica ave, quæ terræ glebas edat.

Κίττος vel κίσσος — ὁ, hedera: à κίω findo; quia hedera alias arbores scindit & perdit. Vel à κύσσω osculari, quia alias arbores amplexatur, & quasi osculatur. Vel à κίω eo, quòd in parietes latè serpat.

Κιχάνω invenio, assequor — fut. κιχήσω à κιχέω — præt. κεκίχηκα: à κίω eo, & χάω capio.

Κίχλη — ης — ἡ, turdus.

Κιχλίζω — fut. σω — præt. ικα, turdos edo, lascivè rideo, ἁπαλὸς γελῶ, & ἁβρύνομαι.

Κιχόρη — ης — ἡ cichorium.

Κίω vado, eo; defectivum, & poëticum.

Κίων — ονος — ὁ ἡ, columna: à κίω καὶ ἀείρω εἰς ὕψος, id est, quòd sursum quasi eat & ascendat.

Κλ.

Κλαγγαίζω — gruo — άσω — præt. αγγα: à κλάγξη clangor; propriè gruum: à κλάζω clamo.

Κλάδος — άδος — ὁ, ramus: à κλάω frango; quòd facilè frangi potest. Vel παρὰ τὸ κλῶν εὖ ἔχειν, quòd rami teneri & virescentes pulcritudinem quandam præ se ferre videantur.

Κλάζω frango — fut. άσω — præt.

præt. κέκλαγκα, clamo, clango —— fut. ξω —— κα.

Κλαίω lugeo, lacrymor : à κλαίω frango. Vox flentium fracta est & abrupta. —— fut. κλαύσω —— præt. κέκλαυκα.

Κλαμβός —— ὴ —— ὸν, mutilus : à κλάω frango.

Κλόμβδ —— ίνη —— ον, fractus : partic. à κλάομαι.

Κλᾶσμα —— ατος —— τὸ, fragmentum : à κλάω frango.

Κλαυθμὸς —— οῦ —— ὁ, fletus : à κλαίω fleo, κλαύσω.

Κλάω frango —— fut. κλάσω —— præt. κέκλακα —— aor. 1. ἔκλασα.

Κλεὶς —— εἰδὸς —— ἡ, clavis, τῇ κλειδὶ, τὴν κλεῖδα & κλεῖν: κλεῖδες, κλείδας & κλεῖς, à κλείω claudo ; ut clavis à claudendo. Dicitur & κλὶς —— ίδος.

Κλέπτης —— ου, ὁ, fur : à κλέπτω furor.

Κλέπτω furor —— ψω —— præt. κέκλεφα, usitatiùs Atticè κέκλοφα, præt. med. κέκλοπα, unde κλοπὴ furtum. κλέπτω autem dicitur à καλύπτω celo ; quòd homines furta celare cupiant. Vel à χαλέπτω noceo.

Κλέπτων —— ουσα —— ον, furans ; part. præs.

Κλίψας —— ασα —— αν, partic. aor. 1. à κλέπτω —— ψω —— aor. 1. ἔκλεψα, κλίψον, κλέψαιμι, κλέψω, κλέψαι, κλέψας.

Κλινὶα —— ίας, ἡ, Helenium, herba.

Κλήθρα —— ήθρας, ἡ, & κλῆθρος alnus : à κλάω frango ; quia alni lignum est admodùm fragilis.

Κλῆμα —— ήματος, τὸ, palma : à κλάω frango ; quia fragilis.

Κληρονομέω hæredito —— fut. ήσω præt. —— ηκα, qui κλῆρον νέμει : à κλῆρος hæreditas, & νέμω distribuo, divido ; ut sit, qui sortem seu hæreditatem dividit cum allo. Vel à κλῆρος & νέμω, id est, habeo, obtineo ; ut sit, qui hæreditatem sortitus sit.

Κληρονομία —— ίας, ἡ, hæreditas.

Κληρονόμος —— όμου —— ὁ, hæres.

Κλῆρος —— ήρου —— ὁ, sors, instrumentum, quo sortimur : à κλάω frango, & ἔρις contentio ; quòd veteres sortibus utebantur ad lites dirimendas, & quasi frangendas.

Κλητὸς —— ὴ —— ὸν, vocatus : à καλέω voco —— præt. pass. κέκλημαι —— σαι —— ται, indè κλητός.

Κλιβάνιον —— ίου, clibanium, herbæ genus, quæ & ἐλξίνη dicitur.

Κλίβανος —— ανου, clibanus ; propriè in quo hordeum coquitur. *Etym.* Doricum esse ait pro χείβανος. Id *Eustathius* ex origine explicans dici vult, quasi χειβῆς βανὸς, hordei fornax.

Κλίμαξ —— ακος, ἡ, scala, gradus : à κλίνω inclino.

Κλῖνον, arrige, inclina —— aor. 1. imper. à κλίνω —— f. κλινῶ —— præt. κέκλικα —— aor. 1. ἔκλινα, κλῖνον, κλίναιμι, κλίνω, κλίναι, κλίνας.

Κλόνος —— ου, ὁ, tumultus, strepitus : à κλάω frangere ; ut fran-

gor

gor à frango: fractio enim est obstrepera. Aut à κλύειν audire, ut κλόνος sit, qui latè exaudiatur.

Κλύζω abluo —— f. ύσω —— præt. υκα.

Κλυτὸς —— ὴ —— ὸν, clarus: qu. d. auditus, de quo multa auditur, celebris: à κλύω audio.

Κλωσὸς —— ῆ —— ὸ, cavea avium: à κλείω claudo; quia aves ibi includuntur.

Κλώζω graculor —— fu. ώσω —— præt. ωκα, clamo more graculorum: à κλωὸς graculus. Vel ἀπὸ τῦ κλώ, id est, καλῶ voco.

Κλώθω neo —— fut. ώσω —— ωκα; quasi καλῶς θῶ, artificiosè compono. Hinc Anglicè Cloath.

Κλών —— ῶνος, ramus, vel surculus, qui amputari solet: à κλάω frango, amputo. Vel à κλάω flecto; ut κλῶνες sint ramuli teneri & flexiles.

Κλῶψ —— πος, ὁ, fur, ὁ κλέπτης: à κλέπτω furor.

Κν.

Κνάω & κνάω scindo —— fut. ήσω —— præt. ηκα: à κάειν scindere, vel καίνω occîdo, per Sync.

Κνάομαι —— 1695.

Κνέφας —— αος —— ον, obscurus: à κνέφας caligo, tenebræ.

Κνῆκος —— ου —— ὁ, lupus, Suid.

Κνήμη —— ης, ἡ, tibia: quasi κινήμη, à κινεῖν movere.

Κνησάω prurio —— fut. ήσω —— præt. κα.

Κνίδη —— ης, ἡ, urtica. Sic dicta, quia κνίζει, id est, cum pruritu quasi mordet.

Κνίδιον —— ου, τὸ, atriplex herba, Cnidium.

Κνίσος —— ου, ὁ, nidor, fumus ex sacrificio: ἀπὸ τῦ κνῶ (ὅ σημαίνει, τὸ ξύω) γίνεται κνίζω —— fut. ίξω, ἐξ ὧ κνίσου καὶ κνίσου, quia nares κνίζει, id est, afficit & quasi rodit. Aut à καίειν urere; quia ex pinguedine incensâ oritur.

Κνυζάω gannio, & κνυζίω —— ήσω —— ηκα.

Κνώδαλον —— ου, τὸ, bestia; propriè quidem τὰ τῆς θαλάσσης ζῶα: κνώδαλα, (à κνῶ moveo, & ἅλς mare) quòd in mari moveantur. Καταχρηστικῶς tamen ἐπὶ παντὸς τῦ θηρίου de omnibus feris usurpatur. Et dicitur quasi κυνόδαλον, à κύων canis, & ἁλίσκω capio; quòd bestiæ à canibus venaticis capiantur.

Κο.

Κοάλεμος —— ον, ὁ ἡ, stultus, amens: ἀπὸ τῦ ἀλᾶσθαι, ἢ τὸ κενεῖν, ὅ ἐστι νοεῖν, qui res vanas meditatur, Eust. dicit, κοάλεμον esse τὸ ἐν τῷ κενεῖν ἁλώμενον, id est, eum, qui judicio errat.

Κόαξ vox ranarum; ὀνοματοποιημένον.

Κόβαλος —— ου, ὁ, blaterator, futilis, dicax; ὁ βαμολόχος: quasi κακόβαλος, à κακὸς malus, & βάλλω jacio. Propriè dicitur de aleatore astuto, ὁ κακῶν ἤτοι νοσῶν

φωνὴν ἢ δεινὸς ἐν τῷ βάλλειν ἢ παίζειν τοῖς παισὶν ὁ ἀγραυλος, ὁ κεκυφὼς πρὸς τὸ βάλλειν.

Κόζυλις——ιος——ὁ, radula, quâ caseus raditur.

Κόγχη——ης——ἡ, concha, ostreum.

Κοδομεύω, horreum in furno torreo.

Κόθορνος——ου——ὁ, cothurnus.

Κοίζω grunnio——fut. σω——præt. κα: à κοῖ proprie suum.

Κοιλαίνω excavo—— fut. κοιλανῶ——præt. κεκοίλαγκα: à κοῖλος cavus.

Κοιλία——ας——ἡ, venter: à κοῖλος cavus; venter enim cavus est. Vel quasi κοιλία, à κόλον cibus; quia cibum capit.

Κοιμάω dormio——fut. κοιμήσω——præt. κεκοίμηκα——aor. 1. ἐκοίμησα: à κεῖμαι jacio.

Κοινὸς——ὴ——ὸν communis: à κοινόω, ut fit ὁ πᾶσι προσκείμενος, id quod omnium usui exponitur.

Κοινωνέω communico——fut. ήσω——præt. ηκα: à κοινὸς communis.

Κοινωνία——ας——ἡ, communio: à κοινὸς.

Κοῖζ——coïz, planta.

Κοίρανος——ου——ὁ, princeps, dominus. ὁ περὶ κράτος ἀνὴρ ἐσθλὸς, λοιδορεῖ ὁ τὸν κρείσσονα κύριος: qui ad tempus imperat; quasi temporis dominus. Vel à κῦρος autoritas, quam dominator habet in subjectos.

Κοίτη——ης——ἡ, cubile: à κεῖμαι cubo.

Κόκκινος——η——ον, coccineum: à κόκκος granum.

Κόκκος——ου——ὁ, granum: à κινέω pario.

Κόκκυξ——υγος——ὁ, cuculus avis, qui & κοῦκκος: παρὰ τὸ κόκκυ φωνεῖν, à sono quem edit.

Κοκυσμοὶ——οῖ, majores, avi: à κόπτομαι lugeo; & de iis dicitur, qui jam sunt κακομεμψοι, i. e. qui recisi sunt & mortui, seu quos jam planximus.

Κολάζω castigo, punio——άσω——ασα: τιμωρούμαι proprie κολαίζειν est, quod nimium est reprimere & frænare.

Κολακεία——ας——ἡ, assentatio: à κόλαξ adulator.

Κόλαξ——ακος——ὁ, adulator: a κόλον cibus, quem quærit. Nam mensam alienam sectatur: vel à κολλάω adhæreo; quòd cibi gratiâ, patrono suo adhæreat.

Κολαρὶς——ῖδος——ἡ, colaris, avis.

Κολαφὸς——ὰ——ὸν, glaber.

Κολαφίζομαι——σομαι, colaphis cædo: a κόλαφος——ου, ὁ, colaphus; ictus τῆ κολάπου, i. e. tundentis.

Κολεύω proculco. τύπτειν εἰς γαστέρα· κῶλον γὰρ πᾶν τὸ ἔντερον. Aristoph. inverp.

Κολεὸς——οῦ——ὁ, vagina: quasi κοιλεὸς, à κοῖλος cavus.

Κόλλοψ——οπος——ὁ, cornium; propriè durissimum in boum cervicibus & dorsi, ex quo gluten fieri solet. Dictum, quia indè κόλλα ἐφῆται, id est, glutinum

glutinum coquitur.

Κόλλυβ(ος) —— ύβου —— ὁ, collybus; & κόλλυβον —— τὸ, —— nummi species, cui bovis imago impressa erat. Quasi κολλομέν(ος) βοῦς, quia bos & moneta in unum coaluere, & quasi conglutinabantur. Est etiam æs parvum, vel minutula moneta: à κόλον mutilum, & λαβεῖν accipere; quòd perexiguum sit, & quasi mutilum accipitur.

Κολλύριον —— ίου —— τὸ, collyrium; vel κολλούριον, medicamentum oculorum: συνεχὲ τὸ κολλᾶν, vel κολλᾶσθαι τὸ ῥεῦν, id est, quòd oculorum fluxum fistat.

Κολοβὸς —— ὴ —— ὸν, mancus, mutilus: à κόλ(ος) idem; à κολόω trunco.

Κολοιὸς —— οῦ —— ὁ, graculus: à κλάω, τὸ φωνὴ κῆ κλάζω clamo, fit κλὸς, κῆ πλεονασμῷ, κολοιὸς, quia est avis clamosa.

Κολοκασία —— ίας —— ἡ vel κολοκάσιον —— ου, colocasia, radix fabæ Ægyptiæ: à κόλα & κάζω, quòd ventrem ornet.

Κολοκυνθὶς —— ιδος —— ἡ, κολοκύνθη & κολοκυίνθη, cucurbita. Dici videtur, quòd κόλον κινῇ, ventrem moveat.

Κολοσσὸς —— οῦ —— ὁ, colossus, statua visendæ magnitudinis. In specie statua ænea solis apud Rhodos. *Vid. Adag. Colossi magnitudo.* Etym. ducit παρὰ τὸ κολάειν ὄσσε, id est, ἐλαττοῦν, quòd oculi minores sunt, quàm ut eum visu comprehendant.

Κολόω amputo —— f. ώσω —— pr. κε.

Κολοφὼν —— ῶνος —— ὁ, colophon, finis. κολοφὼν πάσης, ἔργου τέλ(ος). *Vid. Adag. Colophonem imponere.*

Κόλπ(ος) —— ου —— ὁ, sinus: à κοῖλ(ος) cavus; vel à κολύπτω, quia in eo aliquid absconditur.

Κολυμβὼν —— ῶνος —— ὁ, urinator: à κολυμβάω nato. Dorienses dicunt κολυμφᾶν· quia natantes κόλοι φαίνονται, non apparent toti.

Κολχικὸν —— οῦ —— τὸ, Colchicum, herba venenata.

Κολωνὸς —— οῦ, ὁ, jugum, locus altus: à κολύω impedio; quia celeriorem progressum itinerantium impedit.

Κόμαρ(ος) —— άρου, ὁ, arbutus.

Κομέω, alo, curam gero —— fut. ήσω —— præt. ηκα: indè κομίζω —— fut. σω, curo.

Κόμη —— ης —— ἡ, coma; cæsaries curiosiùs culta: παρὰ τὸ κομέω curo; vel à κοσμέω orno, quia capitis ornamentum est.

Κομίζω porto —— fut. σω, Att. κομῶ —— præt. ικα, gesto, veho, curo: à κομέω curo.

Κόμμι —— τὸ, gummi, ἀπλῶς· quòd ex arbore incisâ, κινεμένη, fluat, ut ex oculo lacryma.

Κομμὸς —— οῦ —— ὁ, fucus, ornatus accuratior: à κομέω curam gero.

Κόμπ(ος) —— ου —— ὁ, crepitus, sonitus; propriè apti dentes actentis: à κόμμ(ος) dens molaris; quod à κόπτω; quia præcipuè cædit & molit cibum.

Κόμψ(ος) —— η —— ον, scitus, elegans, facetus; propriè ornatus.

ornatus: à κομέω oruo.

Κόναβος —— ἄβου —— ὁ, sonitus, strepitus: παρὰ τὸ κινεῖν βοήν, clamorem mouendo.

Κόνδυ poculum. Barb.

Κόνδυλος —— ύλου —— ὁ, digiti articulus: à κάμπτω flecto; quia circa condylos fit flexura digitorum. Vel à κονεῖν operari: manus enim operatur iuncturarum famulitio. Vel à κινῶ moveo; quia semper est in motu.

Κονίλη —— ίλης —— ἡ, cunila, origanum sylvestre.

Κόνις —— εως —— ἡ, pulvis: à κονίειν urere; est enim cinis pulvis ex re usta nascens. Vel à καίνω seco; pulvis enim est terra in grumos & partes minutissimas secta. Vel à κινέω moveo; quia facilè movetur & excitatur.

Κονὶς —— ίδος —— ἡ, lens —— dis: à κόνις —— ιδος, quia ut pulvis.

Κόναρος —— άρου —— ὁ connarus, arbor Alexandriæ.

Κόνος —— όνου —— ὁ, barba: à κινῶ moveo; quòd frequenter moveatur. Vel quasi γόνος, à γένυς mentum, ubi efflorescit.

Κόντος —— όντου —— ὁ, contus, remus: à κεντεῖν, quòd impellat navim.

Κόπος —— ου —— ὁ, labor, molestia, lassitudo, defatigatio: à κόπτομαι laboribus premor, vel lassor.

Κοπρία —— ίας —— ἡ, fimetum sterquilinium.

Κόπρος —— ου, stercus, fimus: à κοπιαῶ molestus: quòd retentio excrementorum sit periculosa & molesta. *Bud.* refert κόπρος ad κῆπος hortus; quòd stercus ad hortos fœcundandos adhibeatur. *Etym.* vult dici quasi κόπρος, à κέω fundo & πόρος transitus; quòd per corporis meatus excernatur.

Κοράλλιον —— ίου —— τὸ, coralium: παρὰ τὸ κείρεσθαι ὑπὸ τῆς ἁλὶ, quòd ex mari reiiciatur.

Κόραξ —— ακος —— ὁ, corvus: qui κόρος est, i.e. ater colore. Aut à κράζω vel κορώζω clamo, crocito; quia ζῶον κραυγητικὸν, i.e. animal clamosum.

Κοράσιον —— ίου, puella: à κόρη puella.

Κορδύλη —— ύλης —— ἡ, ligula.

Κόρδυλον —— ύλου, fustis.

Κορέω —— ῶ, satio, verro —— fut. ήσω —— ησα: à κείρω tondeo; verrere, est velut tondere solum. *Soli sordes deiondere.*

Κόρη —— ης —— ἡ, pupilla, puella: a κορέω verro, purgo; quia munditiei studiosæ esse solent adolescentulæ.

Κόρυς —— υθος —— ἡ, agger: à κόρυς —— υθος galea; à similitudine galeæ. Vel a κορυφὴ vertex.

Κόρος —— ου —— ὁ, satietas: à κορέω satio.

Κορυβαντιάω —— ῶ, coribantum more bacchor —— ut. άσω —— præt. ακα: à κορύσσω armo, & βαίνω eo; quòd armati solebant ire & saltare.

Κόρυδος —— υδου —— ὁ, alauda: à κόρυς galea; quia habet apicem in capite in speciem galeæ.

Κόρυζα —— υζης —— ἡ, gravedo, humoris à capite fluxio: à κάρη est caput, & ζέω tullio; quia velut

velut ebullit è capite.

Κόρυμβος —— ύμβου —— ὁ, cincinnus : à κάρα caput & βόμβος turbo.

Κορυνή —— ῆς —— ἡ, clava : à κάρα caput ; quòd sit fustis capitatus.

Κόρυς —— υθος —— ὁ, alauda. vide Κόρυδος.

Κόρυς —— υος, ὁ, cimex.

Κορυφή —— ῆς —— ἡ, vertex : quasi τῆς κάρης ὀροφή, i. e. capitis tectum. Vel quasi κρυφὴ κρύφω tego ; quòd ea pars capitis crinibus tegatur.

Κόρχορος —— ου —— ὁ, corchorus, olus : al. κόρκορος.

Κορώνη —— ώνης —— ἡ, cornix ; dicta, quia κόρη, i. e. nigra. Vel à κόραξ corvus ; ut sit quasi corvulus : est enim similis, & corvo minor. Vel quasi κορώνη à κορώζω clamo, crocito.

Κόσκινον —— ίνου —— τὸ, cribrum : à κάζω & κινέω moveo ; ut sit quasi κατάσκινον, quòd agitato cribro, paleæ, filiquæ et alia retrimenta excutiantur deorsum. Alii ab ἄκοστὴ hordeum, et κινέω moveo ; quòd in eo moveatur et cribretur hordeum.

Κοσκυλμάτια —— άτων —— τὰ, nugæ, coriorum minuta præsegmina : à κώς pellis, et κολόω mutilo. Sonat tanquam verbum fuerit κοσκύλλω, à κώς pellis, et σκύλλω lanio.

Κοσμέω orno —— fut. ήσω —— pr. ηκα.

Κόσμησις —— εως —— ἡ, ornatus : à κοσμέω.

Κόσμιος —— ία —— ιον, honestus, ornatus : à κοσμέω orno.

Κόσμος —— υ —— ὁ, mundus, ornatus : à κομέω orno ; vel quasi κάσμος à κάζω orno ; vel παρὰ τὸ κεῖσθαι ἅμα, quòd ejus partes sint continuæ.

Κόσυφος —— ύφου —— ὁ, merula : videtur dici à καῦσις ustio, et ὑφὴ textura ; quia est velut ustis seu nigris pennis.

Κόσυμβος —— ύμβου —— ὁ, nodus : a κόμβος nodus fimbriatus. Vel ā κάζω orno, et ἀμβαίνω circundo ; ut sit nodus, qui, ornatûs causâ, alicui immittitur.

Κοτέω irascor —— fut. έσω —— pr. ηκα : à κότος ira vetus. Propriè κότος dicitur ὀργὴ ἐπιμένουσα καιρὸν εἰς τιμωρίαν : à κεῖμαι, ut sit ira reposita in vindictam.

Κότινος —— ίνου —— ὁ, oleaster.

Κόττη —— ης —— ἡ, caput ; et κόττις —— ιδος. Ità dicitur, quia multas habet κόλπους id est, cavitates. Vel est κοίτη, cubile sensuum.

Κοττάβος —— άβου, ὁ, genus ludi convivalis.

Κόττυφος —— ύφου, ὁ, merula, avis et piscis.

Κότυλος —— ύλου, ὁ, cotylus, poculi genus.

Κρᾶμα, crami, potio : à κεράω misceo ; est enim potus ex frugibus aquâ mistis.

Κρατεύς —— έως —— ὁ, tonsor ; à κείρω tondeo.

Κοῦφος —— ῆρα —— κούφον, vanus, levis.

Κουρότερος —— έρα —— ον, languidior ; à κοῦφος levis.

Κόφινος

Κόφινος —— ι —— ὁ, corbis: à κόπτω scindo; quia corbis fit ex sectis viminibus: vel à κόπος labor; quia portantibus oneri sit.

Κόχλαξ —— ακος —— ὁ, lapillus; Vel κάχλαξ ηκος.

Κόχλος —— ὄχι —— ὁ, humor abunde fluens.

Κοχώνη —— ώνος —— ἡ, coxendicis commissura.

Κόψιμος —— ίμου —— ὁ, copsimus; genus Arboris.

Κόψυχος —— ίνου —— ὁ, merula.

Κρ.

Κραββᾶτος —— ά'του —— ὁ, grabatus; lecti genus; παρὰ τὸ κραιαῖς τοῖς βαίτοις, a superincendo pedes; quòd sic in lecticis portarentur, ut pedibus terram non contingerent. Vox corrupta est ex Latinâ: vel à κάρα caput, & βατὸν pervium; quasi κραβάτιον, quòd in eo capite recumbamus.

Κραγγόνες —— ων, crangones: pisces de genere squillarum.

Κραδία —— δίας —— ἡ, surculus, ramus, siculneus: a κλάδος ramus, λ in ρ liquescente.

Κραδία —— δίας —— ἡ voët. cor; pro καρδία: ἀπὸ τῆς κραδαίνεσθαι ἢ πάλλεσθαι, quòd moveatur & salist.

Κραζω clamo —— fut. κεκράξω —— præt κέκραχα.

Κραίνω perficio —— fut. κρανῶ —— præt κέκρανκα, efficio tanquam imperante manu: à κράω impero; ut sit quasi κρατέω.

Κρανιομαχέω —— ῶ, crapulor —— fut. ήσω —— præt. ηκα: ex κραιπάλη crapula. Propriè significat gravedinem capitis ex nimia vini ingurgitatione obortam, quâ caput quasi vibratu quodam concutitur; à κάρη caput, & πάλλω concuti.

Κραιπνὸς —— ὴ —— ὸν, velox: ab ἁρπάζω capio; idrò, quòd rapidè, raptim, & velociter idem significent.

Κράνος —— ώνος —— ὁ caput: à κάρα.

Κράμβη —— ης —— ἡ, crambe, brassica: quasi κεκράμβη, quia ἐς κάρη ἀμβαίνει, i.e. capitata surgit & crescit.

Κραμβὸς —— ὴ —— ὸν, aridus: a κράω uro; vel à κραῦρος aridus.

Κρανέα —— ας —— ἡ, cornus: à κράνον caput; quia capitatum fructum fert.

Κρανίω —— ῶ perficio; pro κρανῶ, à κράινω.

Κρανίον —— ίου —— τὸ, cranium, calvaria: quasi κρανίον, a κάρη caput.

Κραυγὴ —— ῆς —— ἡ, gramen; quod & γραῦς à γράω comedo. Hinc Angl. Grass.

Κραταιὸς —— ὰ —— ὸν, validus: à κράτος.

Κρατέω teneo, vinco, impero —— fut. ήσω —— præt. ηκα: à κράτος.

Κρατὴρ —— ῆρος —— ὁ, crater: quasi κερασήρ, à κεράννυμι misceo.

Κρατὴς —— ῆτος —— ὁ, fortissimus: à κράτος.

Κρατιστύω —— ύσω, munio, firmo;

firmo —— fut. ρῶ —— præt. γκα : à κρατὸς.

Κεκραγάζω clamo —— fut. άσω —— præt. ακα : à κραυγὴ clamor ; quod à κράζω.

Κραῦρος —— εα —— ον, aridus : quasi καυσαρὸς à καίω uro.

Κρέας —— ατος —— τὸ, caro : παρὰ τὸ κίαρ cor ; ὅ ἐστι, πλὴν ψυχῆς· πᾶν γὰρ κρέας ἔμψυχον ἐστι, omnis enim caro animata est.

Κρείττων vel κρέσσων —— ον, melior, præstantior : à κρατὺς fit comp. κρατύτερος —— κρατίων κρέατων —— κρέσσων, & epenth. τῦ ι, κρειάτων. *Etym.*

Κρίκω resono ; proprie de citharâ, —— fut. κρίξω —— præt. κέκρικα.

Κρεμάω —— ῶ, suspendo —— fut. άσω —— præt. ακα : à κρέας caput ; ut sit ex capite pendere facio. Vel à κρέας caro ; ut sit primò carnem suspendere.

Κρέμβαλον —— άλου —— τὸ, crepitaculum : à κρίκω vel κρούω pulso, & ἐμβάλλω immitto ; ut sit, quòd solâ injectâ manu pulsatum edit sonum jucundum.

Κρίμνος —— ου —— ὁ, piscículus, qui λιθοκέφαλος dicitur, quòd lapidem in capite gestet. Unde fortè dici possit à κρέας caput & ἱμεῖν vomere ; quòd capite àliquid quasi vomat.

Κρῆγυον —— ύου —— τὸ, beneficium, jucundum : ex κῆρ cor, & ἀγαθὸν jucundum ; quasi κηρήδυον, sync. κρήδυον, mutatóque δ in γ, κρήγυον, τὸ πλὴν ψυχῆ ἡδύνον.

Κρήδεμνον —— έμνου —— τὸ vitta : quasi κεφάδεμνον, à κεφὴ vel κρέας caput, & δέω ligo ; quòd fit capitis ligamentum.

Κρῆθμον —— ου —— τὸ, crethmum, herba : à κρίνω scindo ; quia est foliis numerosis, in particulas dissectis.

Κρημνὸς —— ῦ —— ὁ, præcipitium : quasi κρεμάμενος, id est, pendens locus.

Κρήνη —— ης —— ἡ, fons, scaturigo : à κεράω misceo ; ità fons à fundo. Vel quasi κεφάλη à κέφαλον caput ; quia fons est caput fluminis.

Κρηπὶς —— ίδος —— ἡ, basis, fundamentum : à κέπτω deorsum, & βίπτω vergo ; quòd fundamenta deorsum vergant.

Κρησὶ ἐκ —— ἐκος —— ἡ, cribrum : à κρίνω cerno, secerno.

Κριθὰ —— ῆς —— ἡ, hordeum, *Eustath.* ducit à κρίνω discerno ; quòd ejus grana à se invicem distent, & nodo quodam secernantur. Κριθὴ παρὰ τὰ προκεκριθῶσθαι τῆς ἀκροδρυῶν· quia glandibus, quibus vescebantur veteres, præferebatur.

Κρίμα —— ατος —— τὸ, judicium : à κρίνω judico.

Κρίμνον —— ίμνου —— τὸ, farina crassior : à κριθὴ hordeum.

Κρίνον —— ίνου —— τὸ lilium. *Suidas* ducit à κρίνω secerno ; quòd folia ejus sunt distincta : vel à κρίνω judico ; quia est κριτήριον & indicium veris.

Κριὸς —— ῐ —— ὁ, aries: quasi κρείων, i.e. dux gregis. Vel à κέρας cornu, quia cornutus.

Κρίσις —— εως —— ἡ, judicium: a κρίνω judico.

Κριτὴς —— ᾶ —— ὁ, judex: à κρίνω judico.

Κρόκη —— ης, ἡ, trama, subtegmen, id quod stamini inseritur: a κρούω pulso.

Κροκόδειλος —— ειλ —— ὁ, crocodilus dictus, quia κρόκου δείλιός, quòd crocum metuat: terrestris crocodilus mel vorat, at eum fugant apiarii, croco appositio. Vel quia est animal timidum, δειλὸν, & colore κρόκον, i. e. crocum imitatur.

Κρόκος —— ος —— ὁ, crocus: quasi κρύκος, à κρύη ἐν κρύει, i.e. crescendo in frigore: nam in hyeme virent ejus folia.

Κρόμμυον —— υ —— τὸ, cepa: παρὰ τὸ κόπτειν τὸν ἐσθιόντων. quia acrimonia ejus facit, ut edentes oculos claudant.

Κρόνος —— ῐ —— ὁ, fatuus, bardus. Prisca & antiqua Græci nonnunquam *stulta* vocant. Vid. *Erasm. in prov. Saturnia lema.*

Κροσσὸς —— ῐ, ὁ, fimbria, limbus.

Κρόσσος —— ος, ὁ, (& γρόσσος —— ος) hastæ cuspis: à κρόσσος, i. e. extremitate: ut sit propriè ferrum imum hastæ; deinde & telum.

Κρόταφος —— ἀφ —— ὁ, tempus, pars capitis: κροτάφος à κρόσσος caput. Vel παρὰ τὸ πρόσθεν τοῦ κροτεῖν τὸν τάφον, i.e. mortem propinquam nunciare; quia à temporibus incipiens canescere. Vel à κρόω pulso, & τάφος mors; quòd temporibus contusis mors sequitur.

Κρότος —— ος —— ὁ, pulsus: a κρούω pulso.

Κρότων —— ωνος —— ὁ, ricinus, musca canina: a κρόσσειν, i.e. tenere; quia κρατητικὸς, id est, tenax partis apprehensæ.

Κρόκη —— ύνης —— ἡ, vitium in oleo.

Κρουνὸς —— ῦ —— ὁ, scaturigo: à κρούω fons. Vel a κρόω pulso: quia terram scaturiendo quasi pulsat. Vel quasi ῥουνὸς, à ῥέω fluo.

Κρυσταμίστης —— ου —— ὁ, qui in mensurâ defraudat. ἐλλιπῶς μετρεῖν τὴν ὑδρίαν.

Κρύος —— ος, τὸ, frigus: παρὰ τὴν γλυκυθύμιαν τῶν ὀδόντων κρύσιν· a stridore dentium, qui fit aëre frigente.

Κρύπτω occulto —— fut. ψω —— pr. ω: παρὰ τὸ κόπτω, κρυπτω: metaphorâ ab iis sumptâ, qui caput abscondunt; vel à κρύπτω occulto.

Κρύσταλλος —— ἀλλ —— ὁ, crystallus, glacies; quia κρύει συλλαμβάνει, frigore contrahitur, & in duritiem cogitur.

Κρόκυλος —— υλ —— ὁ, cincinnus: ὁ ῥαδινὸς τῆς κεφαλῆς.

Κρωγμὸς —— ῐ —— ὁ, crocitatio: à κράζω.

Κράζω crocito —— fut. ξω —— pr. ω κατὰ τροπὴν τοῦ κ εἰς κ clamo.

Κρόμμυξ —— υκ —— ὁ, acervus lapidum.

Κρόπιον —— ῐ —— τὸ, falx.

Κρωνὸς

Κερανὸς —— ε —— ὁ, hydria; vas unguentarium; cujus usus ad κρᾶσιν, i.e. mixturam aquæ cum aliis liquoribus: à κερῶ, i.e. κιρνῶ, quod significat στελλάζω καὶ ἐπιχέω, stillo & infundo.

Κτ.

Κτάντης —— ὀντ —— ὁ, homicida: à κτείνω occido.

Κτάω possideo: usitatum est κτάομαι —— fut. κτήσομαι —— præt. κέκτημαι.

Κτῆνον —— ους —— τὸ, possessio: à κτάομαι, possideo.

Κτηνίζω porto.

Κτήρεα —— ων, ἐντάφια, exequiæ.

Κτῆρες mortui, à κτείνω occido.

Κτῆσις —— αντ —— τὸ, possessio: à κτάομαι.

Κτῆνος —— ε —— τὸ, jumentum, brutum; quasi possessio, à κτάομαι possideo. Vel à κτείνω seu κτένω occido; quòd pecora in sacrificia & usum humanum mactentur.

Κτῆσις —— ιος —— ἡ, possessio: à κτάομαι possideo.

Κτίλος —— ιλυ —— ὁ, aries: à κτίω, τὸ πορεύομαι, eo; quia πρὸ τῶν ἄλλων πορεύεται, id est, gregem præit.

Κτιστὴς —— ε —— ὁ, conditor: à κτίζω condo.

Κτύπος —— υπ —— ὁ, strepitus: à κτυπέω verbero; quòd res pulsatæ sonum edant.

Κυ.

Κύαθος —— α —— ὁ, cyathus: quasi κεύαθος, à κεύθω occulto; quia potum servat, & quodammodo occultat. Vel à χύω fundo.

Κύαμος —— αμ —— ὁ, faba: ex κύω genero, & αἷμα sanguis; quòd sanguinis sit generativum.

Κύαρ —— αρ —— τὸ, foramen acûs.

Κύκα —— ύκας —— ἡ, caput: à κεφαλὴ idem. Vel à κύπτω inclino; quia capitis est se inclinare.

Κυκαλιστὴς —— ε —— ὁ, improbus, κακοῦργος, ἀγύρτης, circulator.

Κυκίσκω, nato, πολυμυελῶ.

Κυκιστίζω, cubito percutio —— fut. ίσω —— ικα.

Κύκος —— υκ —— ὁ, cubus, tessera; vel aliquid habens figuram quadratam: à κύκλος circulus, & βάσις: ut sit ὁ κυκλόθεν βάσιν ἔχων, i.e. omni ex parte firmam basin habens. Vel a κίω jacio, & βάσις: quòd quadratam habeat in omni positu, aut jactu firmam basin: indè homo constans & immobilis dicitur ἀνὴρ τετράγωνος.

Κυγχὶς —— ιδ, ἡ, crater magnus.

Κυδιμὸς —— ε —— ὁ, turba, tumultus: à κύω pario, & δῖμος timor; quia timorem parit. Vel à κύω & οἶδμος tumor.

Κῦδος —— ε —— τὸ, gloria: ἀπὸ τοῦ κύω καὶ τοῦ δέος, quòd timorem pariat & reverentiam.

Κυδώνι⊙ —— ία —— ον, Cydonius.
Κυίξ —— ικ⊙ —— ικός, Cyix.
Κυκάω miſceo —— fut. ήσω —— præt. ηκα. Propriè de liquoribus, à κύκος humor.
Κύκλ⊙ —— ος —— ὁ, circulus : à κυλίω volvo. Orbicularia facilè circumrotantur.
Κύκν⊙ —— ος —— ὁ, cycnus : ἀπὸ τῶ κυκλοῦν πλέον τῆ ἀρχῆ τῶν ἰλιῶν ὅπη ἀναψηλαφήσει τροφῆς, quòd plus cæteris immiſceat limi in cibis indagandis.
Κυλι —— ῖδ⊙ —— ὁ, cavitas ; à κοῖλ⊙ cavus.
Κυλίνδω volvo —— fut. ήσω, à κυλινδέω, à κυλίω.
Κύλιξ —— ικ⊙ —— ὁ, calix : ὅτι κύκλος à rotunditate. ἡ, ὅτι χύλις, παρὰ τὸ χύειν, à fundendo.
Κυλλός —— ὴ —— όν, mancus, claudus : à κόλ⊙ mutilus.
Κῦμα —— ατ⊙ —— τὸ, fluctus, unda, tempeſtas : quaſi κύημα, à κύω pario ; quia fluctus fluctum parit. ὡς κύμαιτι κῦμα κυλίνδει.
Κύμβαλον —— άλ⊙ —— τὸ cymbalum : à fictitia voce κυμ & βάλλω.
Κύμβ⊙ —— ος —— ὁ, cavus receſſus : à κυφὸς cavus.
Κύμινδις —— ιδ⊙ —— ἡ, noctua : quaſi κρύπτειν καὶ ἰδεῖν, quòd occultet ſuî viſionem.
Κύμινον —— ίν⊙ —— τὸ, cyminum, herba & ſemen : à καύμα æſtus ; quia calefacit & exſiccat. Vel à κύω pario ; quòd ſit magnæ fertilitatis.
Κυνάδιον —— άδ⊙ —— τὸ, catillus.
Κυνηγατέω venor —— fut. ήσω —— præt. ηκα : παρὰ τὸ κυνὸς —— κυνηγέτης, & ἡγέομαι, & κυνηγέτης κυνῶν ἡγέτης.
Κυπάρισσ⊙ —— ίσσου —— ὁ, cupreſſus ; quia κύει τὸν παρεισὸς ἀκρέμονας, i.e. grandiores ramos parit facit.
Κύπαρ⊙ —— έρου —— ὁ, vas magnum.
Κυπάς —— άδ⊙ —— ὁ, pallium.
Κυπασσὶς —— ιδος —— ἡ, ſuppara.
Κύπειρ⊙ —— είρ⊙ —— τὸ, cyperus, herba.
Κύπελλον —— έλλ⊙ τὸ, cyathus, poculum. εἰς ὃ πίλος, ὃ ὅτι, οἶν⊙ χύει : quaſi χύπελλον, in quod vinum infundatur. Vel à κυφὸς curvus, quaſi κύρτελλον, quia in cavitate curvitas eſt.
Κύπρις —— ιδ⊙ —— ἡ, Venus : quaſi κυόπορίς τις οὖσα, ὡς τὸ κύειν παρέχουσα, concipere præbens. Vel à Κύπρος Cyprus.
Κυρβασία —— ας —— ἡ, criſta : à κάρα caput, & βαίνω eo ; quòd in capite rectà ſurſum erigatur.
Κύρβις —— εως —— ὁ, tabula triangula Athenis, in quâ leges deſcribebantur, et variæ delinquentium mulctæ : ἀπὸ τῶ κεκορυφῶδαι, quòd rectæ ſtabant, atque ſublimes, quò omnibus eſſent conſpicuæ. *Ariſtoph. Scholiaſt.* ducit ἀπὸ τῆ κυρβασίων ſive κορυφῶν, quorum inventum eſſe teſtatur *Theopompus*.
Κυρβασία —— ας, ἡ pugna, quæ fit cornibus, ἡ διὰ τῶν κεράτων μάχη.

Κυρι κὸς

Κυριακὸς — ἡ — ὸν, dominicus: à κύριος.

Κύριος — εἰα — ὁ, dominus; cui est κῦρος, i.e. authoritas.

Κύρτη — ύρτης — ἡ, cavea.

Κύρτος — ύρτε — ὁ, vas piscatorium: à κυρτὸς curvus, gibbosus.

Κυρτὸς — ὴ — ὸν, curvus, gibbosus: παρὰ τὸ κυρτοῦν inclinare. Vel à γυρὸς curvus.

Κύρω, τὸ ἐπαρχω, sum, nanciscor.

Κύσθος — υ — ὁ, κίσθος, vel κυσθὸς, nates, podex: fortè à κύω fundo; quòd per eas partes excrementa effundantur.

Κύστις — εως — ἡ, vesica: à κύσις i.e. effusione urinæ.

Κύτος — υ — ὁ, nates.

Κύτρος — ίνου — ὁ, flos mali Punici: à κύω pario; nam est κύτος ῥοιᾶς, id est, fructus; & quasi fœtus mali Punici.

Κύτισος — ίσου — ὁ, cytisus.

Κύτος — ους — τὸ, cavitas, sinus; ubi aliquid κεῖται vel κεύθεται, id est, jacet, vel occultatur.

Κύφαι — αἱ, gibbæ (pisces) à κύπτω pronus sum.

Κυφὸς — ὴ — ὸν, curvus, gibbosus: à κύπτω inclino.

Κυχάω — ῶ — prehendo.

Κυψέλη — ης — ἡ, alveare: παρὰ τὸ κεκρύφθαι ἀπὸ τοῦ ἥλιου, quòd abeo, cùm sit obscurum splendor solis non admittatur. Vel à κύπτω incurvo, quòd ex viminibus plexis & incurvatis confletur.

Κύω fero, in utero gero — f. κύσω.

Κύων — κυνὸς, ὁ ἡ canis. κύων — κύνος, & Συκοπή, — κυνὸς. παρὰ τὸ κυεῖν καὶ Ϲαίνειν, quod proprie est caudam movere. ἢ, παρὰ τὸ κύω, τὸ φιλῶ· est enim animal φιλοδίαττον. Vel à κύω, τὸ τίκτω pario. κύων γὰρ πολυτόκον ζῶον. Vel παρὰ τὸ ὠκὺς· ζῶον ὀξὺ παρὸ ἐστι. ἢ παρὰ τὸ κίω, τὸ κινῶ· κινεῖται γὰρ διαττόντως ὑπὸ τῆς ὑλακῆς αὐτοῦ.

Κω.

Κωβὸς — ῶ — ὁ, gobio: à κύβη caput, quòd sit capite prægrandi.

Κώδεια — ας — ἡ, caput papaveris: à κῶμα somnus, & δέω ligo: papaver enim tensus ligat, multúmque ad somnum valet.

Κώδων — κώδωνος — ὁ, campana, tintinnabulum: παρὰ τὸ ἐν τῷ κινεῖν ἀδεῖν, quòd resonet cùm pulsetur & moveatur.

Κωχύλια — ίων — τὰ, animalia testis tecta, conchylia.

Κωκύω fleo, ploro — fut. ύσω — præt. υκα.

Κωλακρίτης — ίτε — ὁ, quæstor, dispensator: à κωλῶ sacrificii reliquiæ. Lex enim seu mos fuit, ut sacerdotes acciperent reliquias sacrificii. Apud *Pollucem* scriptum est κωλακρίαι, i.e. τιμαὶ τῶν θεῶν.

Κωλεὼ — ῶνος — ὁ, perna.

Κωλύω veto — fut. σω — pr. υκα aor. 1. ἐκώλυσα, impedio, prohibeo: quasi κῶλον λύω, i.e. membri alicujus integritatem solvo, ut nequis possit evadere, &c. vel pedem præcidendo, vel majores

circa poplitem tendines succidendo.

Κωλώτης ——— ώτου ——— ὁ, stellio.

Κωμάω dormito ——— fut. κωμήσω prær. κεκώμηκα : à κῶμος ——— ατος ——— τὸ, somnus profundus : quod per syncopen pro κοίμημα ——— ατος.

Κώμαξ ——— ακος ——— ὁ, paganus, petulans, nugator : à κώμη pagus, vicus.

Κώμυς ——— υθος ——— ὁ, laurus.

Κῶνος ——— ου ——— ὁ, conus, turbo.

Κώνωψ ——— ωπος ——— ὁ, culex : à κῶνος conus, & ὤψ vultus ; quòd sit animal insectum, facie quidem aculeatâ. Vel quasi κέντωψ à κέντρον, i. e. κέντρον stimulus.

Κωπεύς ——— έως ——— ὁ, remus, lignum, unde remus paratur : τὸ εἰς κώπην ξύλον ὀπτὸν ἐστιν.

Κώπη ——— ——— ης ——— ἡ, remus, manubrium remi & gladii : παρὰ τὸ κόπτειν τὸ ὕδωρ, à tundenda aqua.

Κώρυκος ——— υκος ——— ὁ, bulga, saccus, panarium, sive canistrum : quasi χώρυκος, à χωρῶ capio ; quia χωρεῖ τὰ ἐμβάλλοντα, i. e. res injectas continet.

Κωτίλος ——— ίλη ——— ον, loquax, garrulus, λάλος, ἀπαιτηλός.

Κωτωνίζω, indecorè lascivio.

Κωφός ——— ὴ ——— ὸν, surdus ; ὁ βραδυμαθὴς πρὸς ἀκοήν. παρὰ τὸ κεκόφθαι τῆς ἀκοῆς, i. e. quia cæsus, i. e. læsus voce : ut vocem scilicet non audiat, nec ipse eloquatur. Qui enim sermonem audire non potest, neque potest eundem imitari.

Λ Α.

Λᾶας ——— λάου, & crasi λᾶος lapis, saxum : à λεῖος lævis, glaber ; quia aut talis nascitur, aut arte fieri potest. Vel a λα valdè & ἄζω sicco ; est enim terra valdè siccata & coacta.

Λαῖλαψ ——— απος ——— ὁ, lupus, labrax : à λαίλαπος.

Λαίλαπος ——— απος ——— ου, valdè vorax, avidus : quasi λαΐλαφος, à λα vel λίαν valdè, & βοσκὰ cibus ; ut sit cibi valdè avidus.

Λαβύρινθος ——— ίνθου ——— ὁ, labyrinthus. Mons est in Creta habens antrum sinuosum, difficile ingressu, & editu difficilius. Suid. ducit παρὰ τὸ μὴ λαβεῖν θύραν, quòd ingressis januam prehendere, i. e. exitum adinvenire difficillimum sit.

Λάγανον ——— άνου ——— τὸ, laganum, placentæ genus : quia λαγαρὸν, id est, laxum ; nam crassities ejus dilatatur.

Λάγυνος ——— υνου ——— ὁ ἡ, lagena : à cavitate, ex λαγὼν, i. e. lareris cavitas : vel à λα valdè, & γαῖ capio ; quòd sit liquoris capax.

Λάγνος ——— νη ——— ον, libidinosus ; vel λάγνης ——— quasi λάγιννος, valdè mulierosus : à λα valdè, & γυνὴ mulier : vel à λα valdè, & γόνος genitura ; λίαν γόνιμος, fœminis fœcundus.

Λαγὼς ——— ὠ ——— ὁ, lepus.

lepus. Vid. λαγωός.

Λαγυεΐζω vociferor —— fut. ίσω præt. ικα

Λαγών —— ῶνος —— ὁ, ilia, uterus; locus infra costas, qui laxus est, & ossibus vacuus à λαγαρὸς mollis, vacuus.

Λαγωὸς —— ὁ —— ὁ, lepus, terrestris & marinus.

Λαγώς —— ὠ —— ὁ, lepus: ex λα intensiva particula, & ἀΐω —— ὠτὸς auris; quia est animal prælongis auribus. Vel à λάω video; quia ὑπνοῖ, i.e. dormit oculis apertis. Vel quasi λάγνος salax; est enim animal venereum. Vel à λα valdè, & γαίω genero; quia est animal πολυτόκον.

Λάζομαι capio, comprehendo —— fut. λάψομαι: quasi λαβάζομαι, à λαβὴ prehensio.

Λαθύρος —— ου —— ὁ, cicercula, leguminis genus.

Λαϊδρὸς —— ὸς —— ὸν, procax, impudens: à λα valdè & ἴδον vidi; quòd impudens audacter intueatur: quasi λαϊδρὸς, & epenth. τῦ ρ. λαϊδρὸς, & crasi λαδρὸς.

Λαῖλαψ —— απος —— ὁ, turbo, procella: à λα valdè, & λαπάζω populor, vasto; quia res objectas evertit. Vel à λάω valdè, & ἅπτομαι tango; quia res quasi robustè tangit, versat, & torquet.

Λαίμαργος —— ου —— ὁ, helluo, gulosus; quasi λαιμόμαργος, à λαιμὸς guttur, et μάργος insanus: ut sit qui amore ciborum captus est et quasi insaniens.

Λαιμὸς —— οῦ —— ὁ, guttur, gula: à λαύω fruor; quia jucundis fruitur edulibus. Vel παρὰ τὸ λάειν μᾶν, quòd cibum valdè cupiat. Vel à λαίπτω bibo, ingurgito.

Λαῖος —— ὰ —— ὸν, finister.

Λαῖφος —— ους —— τὸ, vel λαῖφα —— ης, vestis, velum; quasi λεῖον ὕφος, lævis tela vel textura.

Λάκαβος —— ου —— ὁ, lacaphthus.

Λακέρυζα latrans, garrula. Hesiod. λακέρυζα κορώνη· pro κελάρυζα, ἢ μεγάλως κράζουσα.

Λάκκος —— ου —— ὁ, fossa, cuniculus: à λακίζω findo, lacero: fit enim fossa, terrâ quasi laceratâ.

Λακτίζω calcitro —— fut. ίσω —— præt. ικα: λὰξ calce.

Λαλέω loquor —— fut. ήσω —— præt. ηκα: à λαὸς volo, per reduplicationem. Sermo est animi index: ἄπις θῆλες, ταῦτα λαλεῖ.

Λάλημα —— ατος —— τὸ, locutio.

Λαλιὰ —— ᾶς —— ἡ, loquela: à λαλέω.

Λαμβάνω capio, deprehendo —— fut. λήψομαι —— præt. λέληφα, Atticè εἴληφα —— aor. 2. ἔλαβον —— med. ἐλαβόμην —— perfect. pass. λέλημμαι. Atticè εἴλημμαι.

Λαμία —— ας —— ἡ.

Λαμπρὸς —— ὰ —— ὸν, splendidus: à λάμπω splendeo.

Λαμπρότερος —— α —— ον, splendidior.

Λάμπω splendeo —— fut. λάμψω —— præt. λέλαμφα: à λάω valdè, et φάω lucco.

Λαμυρὸς —— ὰ —— ὸν, facetus, disertus: à λα valdè, et μύω stillo, fluo; ut sit, cui valdè fluit

fluit oratio: vel λάμυρος, qui valet λαμῶ, i. e. gutture, loqui potis.

Λανθάνω lateo——fut. λήσω——pr. λέληθα——aor. 2. ἔλαθον.

Λαός——οῦ——ὁ, populus, turba. *Eust. Iliad. α'.* deducit ex λα epitatico, *valdè*, & αὔω sono; quoniam πολύφωνος est ὁ λαός. *Quidam* à λάας derivant, quòd λᾶες lapides, à Deucalione & Pyrrhâ, post λιτσανδραμίδω ex diluvio jacti in homines ἐζωοποίησαν. unde λαοί.

——*indè genus durum sumus*——
Ovid.

Eust. aliam etiam addit rationem, quoniam Cecrops videns Atticam πολυανθρωπουμένην, convocabat τὸν ὄχλον, & numerum notabat λάεσιν, h. e. lapidibus, unoquoque unum jaciente.

Λαπαδίζω & λαπαδάσσω evacuo——f. λαπαδίξω—— pr. λελάπακα: à λαπάσσω *idem.*

Λάπη——ης, ἡ, pituita, quæ λαπίζεται evacuatur ex corpore.

Λαπίζω jacto me.

Λάπτω lambendo bibo; à λα valdè & πίω bibo, sæpius & continenter bibo——fut. ψω——pr. φα. παρὰ τὸ λίαν ἅπτω. *Etym.* Vel est vox ficitia à sono quem canes & lupi bibendo edunt.

Λάρναξ——ακος, ὁ, corbis, vas vimineum.

Λάρναξ——ακος——ἡ capsa, cista; propriè, in quâ λάφυρα, i. e. pecora sagmanda claudunturs.

Λάρος——άρου, ὁ, larus, avis marina, a cujus stupiditate homines laros appellamus: à λάω appeto; quia cibi appetentior est. Vel à λα valdè & ῥέειν fluere; quiâ fluctibus innatat.

Λαχὼς——ὸς——ὸν, gratus, dulcis: à λάω, τὸ θέλω, quia dulcia volumus & cupimus. Vel quasi λίην ἄμαρος, ab ἄγω apto; id enim gratum est, quod ei quadrat.

Λᾶς——ὁ, contractè, ex λάαος——λάος, κρᾶσει λᾶς (ὅθεν ἡ ἐνθεία ὁ λᾶος——λέως) τοῦ λάϊ——λᾶϊ, τὸν λᾶαν——λᾶν, ὦ λᾶας——λᾶς, &c. Dicitur à λεῖος lævis, glaber; quia aut talis nascitur, aut arte fieri potest. Vid. λᾶας.

Λάσανον——ου——τὸ, olla, matella.

Λάσθη——ης——ἡ, contumelia: à λάζω convitior.

Λάσιος——ία——ον, hirsutus: à λα epitat. & ζείω, τὸ ὁρμῶ ruo: sunt enim pilosi, calidi καὶ ὁρμητικοὶ, i. e. impetuosi: vel à λα valdè, & ζείω quatio; pili enim longiores facilè possunt concuti.

Λάσκω maledictis incesso.

Λάταξ——ακος——ὁ, latax, animal è mari victum quærens, gutta, humor excidens poculo; à λα valdè, & ταίζω stillo.

Λάτος——άτου——ὁ, latus, piscis.

Λατρεύω servio——fut. εύσω——præt. ευκα: propriè, pro mercede servio: à λάτρον merces.

Λάτρις——ιος——ὁ ἡ, servus, famulus, famula: ex λα valdè et ῥίω timeo; quòd valdè timeat dominum.

Λαυκανίη——ίης, vel λαυκανία——ίας——ἡ, guttur, gula: à λαύω fruor: quia è cibo potúque voluptatem ea pars præ cæteris

cæteris sentiat.

Λαῦρος —— εα —— εον, latus, multus, copiosus: à λα valdè, & ἐυρὺς latus. Alii, à λα & αὐξω.

Λαυέρως, latè, largiter; adv.

Λαφύσσω deglutio —— fut. ξω —— præt. χα: à λα πίνω ingurgito: vel à λαπάσσω devoro. Alii, à λα valdè, & ἀφύσσω haurio.

Λάχανον —— ανος —— τὸ, olus: à λαχαίνω fodio; quod in ejus plantatione terra fodiatur.

Λάχνη —— ης —— ἡ, lanugo: à λα valdè, et χνοῦς lanugo. Vel quasi λαίχνη, à λα et ἔχω, i. e. κρατῶ prehendo; ut sit quam manu liceat prehendere.

Ae.

Λεαίνη —— αίνης —— ἡ, leæna.

Λεβητὲς —— εἰδος —— ἡ, exuviæ, pellis: à λέπω decortico, exuo.

Λέβης —— ητος —— ὁ, olla, lebes, pelvis: a λείβω fundo; quia est vas in quod aliquid fundatur.

Λέγνον —— ου —— τὸ, fimbria.

Λεγόμενος —— η —— ον, dictus; à λέγω. τὰ λεγόμενα, dicta, verba.

Λέγω dico —— fut. λέξω —— præt. λέλεχα.

Λείβω libo, stillo, fundo —— fut. ψω —— præt. λέλειφα.

Λειμὼν —— λειμῶνος —— ὁ pratum. λειμὼν ὁ τοῖς ὕδασι καλλίβρυτος τόπος: à λείβω fundo; quia aquis effusis rigatur.

Λεῖος —— λεία —— λεῖον, lævus, planus: à λα valdè, et ἴσος æqualis planus.

Λείπω relinquo —— fut. λείψω —— præt. λέλειφα: à λύω ὄπιν, laxo, remitto curam.

Λείριον —— λειρίου —— τὸ, frigus.

Λειτουργικὸς —— ἡ —— ὸν, administratorius: à λειτουργὸς ministeri, qui publicum opus facit: à λειτὸς publicus, et ἔργον opus.

Λειχὴν —— ῆνος —— ὁ, lichen, impetigo, quæ sanescit, si quotidie jejuni hominis salivâ detricetur: à λείχω lingo.

Λεκάνη —— ης —— ἡ, pelvis, catinus: a λα valdè, et χάνω hio; quòd sit vas latum et patulum.

Λέκιθος —— ίθου —— ὁ, vitellus ovi: *in masc. gen.* significat pisum; quòd ejus color vitello ovi non sit absimilis.

Λέμβος —— υ —— ὁ, lembus, navicula: παρὰ τὸ λίαν βαίνειν, quòd celeriter eat.

Λεπίζω excorio —— fut. ίσω —— præt. ικα: à λέπος cortex.

Λέπρα —— ας —— ἡ, lepra, elephantiasis: à λεπρὸς scaber, asper.

Λεπτὸς —— ὴ —— ὸν, tenuis: à λέπος cortex, squama.

Λεσβιάζω Lesbios imito.

Λευκαίνω dealbo —— fut. λευκανῶ, præt. ηλεύκαγκα: à λευκὸς.

Λευκὸς —— ὴ —— ὸν, albus: à λεύσσω video; quia alba lucida sunt et perspicua.

Λεύσσω video —— f. λεύσω: plura vix inveniens: à λάω *idem*. Vel à λάω et ὄσσε oculi.

Λέχριος —— ία —— ον, obliquus.

Λέων —— οντος —— ὁ, leo: à λαίω

à λάω video ; ξῶον γὰρ ὀξυδερκέστατον, animal est visûs acutissimi.

Λάος —— ω —— ὁ, (Atticè) populus.

Λαωφόρος, (subauditur ὁδὸς) ὁδὸς δημοσία, via pública : quasi τὸν λεὼ φέρουσα, populum ducens vel ferens.

Λβ.

Λήγω cesso, desino —— fut. λήξω præt. λέληχα —— aor. 1. ἔληξα.

Λῆρος —— ος —— τὸ, vestis vilis è panno : quasi λεῖον, i.e. lævis.

Λήθη —— ης —— ἡ, oblivio : à λήθω lateo.

Λείβιον —— ιν —— τὸ, præda : à λεία præda.

Λείβος —— ιν —— τὸ, seges, fruges : a λα valdè, et ἴβηαι ire ; quòd citò crescat et augeatur. Vel a λεῖος lævis, æqualis ; quòd seges ferè sit æqualis longitudinis.

Λειβίω —— ῶ, & λειβάω —— ῶ, clamo, sono.

Λήκυθος —— ου —— ὁ, lecythus, ampulla.

Λῆμα —— ατος —— τὸ, animus virilis, præsens ; item, animi præsentia, audacia, fiducia. Est λῆμα· ὃ δὴν γὰρ μεγάλων φιλεῖ δίχα κινδυνῶν κάλορθοῦσθαι. Virg.

Nunc animis opus Æneæ,
nunc pectore firmo.

Λήμνισκος —— ισκος —— ὁ, demniscus, fasciola ; scribitur et λίμνισκος : à λιάω vel λίνον, quòd sit fascia lanea vel linea.

Λιβὸς —— ὸς —— ὁ, torcular, torcularium prælum : à λαίνω, τὸ λεπτύνω comminuo ; quia uvæ in prælo comminuuntur.

Λιβὸς —— ὸς —— τὸ, lana ; quia λεῖον, i.e. mollis.

Λῆρος —— ος —— ὁ, nugæ, tricæ, inepiæ : à λα valdè, et ῥέω fluo ; quia valdè fluxa res : vel quasi λαοβόα, i.e. jucunda ; vel etiam à λα, et εἶρος dico ; quia loquaciores sunt ineptiores.

Λῃστάρχος —— ος —— ὁ, princeps latro : à λῃστὴς latro, et ἄρχος princeps.

Λῃστὴς —— ὴς —— ὁ, latro : à λεία præda ; vel ex λιϊστὴς : quod à λιΐζω prædor ; id verò à λιὴν pro λεία præda.

Λς.

Λιάζω —— separo, amoveo —— fut. ἀάσω —— præt. ἄαα : ex ἀλιάζω erro.

Λίαν valdè ; adv. à λάω volo : intendimus quæ valdè volumus.

Λίβανος —— ανος —— ὁ, libanus : λείβω stillo, libo.

Λίβυος —— υος —— libyus.

Λίγδος —— ος —— mortarium : à λειαίνω tero.

Λίγδην strictim : ἀκροδιχῶς, tingendo superficiem ; vel leniter : à λίγδω strido.

Λιγνὺς —— ὺς —— ἡ, fumus, fuligo, flamma : à λίαω vel et καίω uro : vel ἀπὸ τῆς λιγνείας, quòd celeriter accendat.

Λιγνώδης —— ης —— ες, pingui fu-

Λιγυς——υ——ὁ ἡ, Ligur.

Λιγϋς——εῖα——ύ, argutus: à λιγω ſtrideo; vel à λίαν & ἠδύς.

Λίθ——ι——ὁ, lapis: à λίαν valdè, & θῶ pono; quòd lapides grandiores firmiter terræ alligantur.

Λιχιγξ——γγ——ὁ, exiliſſimus ſonitus avis: à λιγξω ſtrido.

Λιμμάω——ῶ, ventilo——fut. ήσω——præt. ηκα: à λιμμὸς ventilabrum.

Λιλαί̈ομαι cupio; poët. à λίαν valdè, & λάω——λῶ volo.

Λιμαίνω eſurio——ανῶ——præt. ηνα: a λιμὸς fames.

Λιμήν——ῆν——ὁ, portus: à λίαν μένειν, id eſt, valdè manendo; quia ibi manent, & tutæ ſunt naves: aut quòd ibi manet aqua & ſubſiſtit.

Λίμνη——ης——ἡ, ſtagnum, lacus: à λίαν μένειν, i. e. valdè manendo: ibi enim aqua manet, & non movetur; ſicut *ſtagnum* à *ſtando*.

Λιμὸς——ός——ὁ, fames: à λείπω deficio. Vel à λοιμὸς pernicies, quam fames affert.

Λιμώττω eſurio——fut. ώξω——præt. ωχα.

Λίνεον——εως——λίνεα——ῶν——λίνειον——λινοῦν, linteus.

Λίνον——ινου——τὸ, linum: dictum, quaſi λεῖον, i. e. mo le. Vel παρὰ τὸ λίαν νινῆσθαι, quòd valdè netur.

Λιπαίνω pinguefacio——ανῶ——præt. ηνα: à λίπος pinguedo.

Λιπαρὴς——ῆος. aſſiduus, ſedulus; à λίαν παρεῖναι, i. e. valdè adeſſe.

Λίπτω cupio, deſidero: diminutivum, ex λῶ volo. Vel quaſi λίαν ἅπτω——valdè tango; quod enim quis cupit, id velit attingere.

Λιρὸς——ρά——ρὸν. vel λῖρος, impudens audax: παρὰ τὸ λίαν. nam ἀμηχάνως πυρίσσονται οἱ τοιαῦτοι. Inde λιροφθάλμος, qui eſt oculis impudentibus.

Λὶς——λιτὸς——ὁ, tenue linteum: à λίνον linum, ex quo fit.

Λίτομαι imploro, adoro——fut. λίσομαι: à λίπτω cupio; vel à λίαν ἵζω valdè ſedeo: ut ſit ità ſupplicare, ut ad ſupplicati genua provolvar & ſedeam.

Λιτρεύω paſco.

Λιτὸς——ὴ——ὸν, vilis.

Λίτρα——ας——ἡ, libra.

Λιχανὸς——ὸς——ὁ index digitus: à λείχω lingo; nam utimur eo, cùm lingimus. Vel παρὰ τὸ λίαν χάσκειν: nam inter hunc & pollicem magnus hiatus.

Λιχὼ——χῶ——ῶ, lichen.

Λιχνεύω ligurio——fut. εύσω——præt. ευκα.

Λο.

Λοβὸς——ὸς, infima auricula: à λάζω pro λαμβάνω capio, prehendo: ὑλακῆς γάρ.

Λόγος——ος——ὁ, verbum: à pr. med. λέλογα, à λέγω.

Λόγχη——ης——ἡ, telum, lancea; item, ſors: à λαγχάνω ſortior.

Λοιγὸς——ὸς——ὁ, pernicies: a λείπω deficio. Unde λοιμός:

ἢ παρὰ τὸ ὀλίγος ὁ ὀλιγῶν ἐὼν ζώντας, viventium numerum diminuens.

Λοιδορέω —— ας —— ἡ, convitium: à λοίδορος convitiator, qui verba loquitur ὡς δόρατα, id est, ceu spicula.

Λοιμὸς —— ὁ —— ὁ, pestis: à λείπω deficio; quia homines facit deficere.

Λοξεύω obliquo —— fut. εύσω —— præt. ευκα: à λοξὸς obliquus: quod à λέγω cubo, jaceo.

Λορδὸς —— ὁ —— ὁ, curvus, cernuus, repandus: à λάειν ἔχειν, videre terram; qui enim incurvi sunt, deorsum spectant.

Λοίσθος —— ιμ —— ιον, ultimus. λοίσθος, à λείπω relinquo.

Λῦσσον lussum; album quiddam in abiete nascens. à λεύσσω video.

Λοῦτρον —— ρ —— τὸ, lotio, balneum, lavacrum: à λόω lavo.

Λόω lavo —— fut. λύσω —— præt. λέλυκα: à λύω solvo; lavando solvimus & tollimus sordes.

Λόφος —— ρ —— ὁ, cervix in jumentis, tumulus, γῆς ἐπανάστημα: à λέπω, quia cervix ligatorum solet deplari.

Λόχμη —— ης —— ἡ, insidiæ, arbustum: à λόχος, cohors, agmen, insidiæ.

Λυ.

Λυαῖος —— αί —— ὁ, Lvæus, Bacchus: παρὰ τὸ λύειν τὰ οἴνῳ ἐὼν μεθυσκομένους, quòd ebrios vino solvat. ἢ παρὰ λύη seditio; quòd seditionem parit.

Λυγιστικὸς —— ἡ —— όν, à λύγος vimen, vitex.

Λυγμὸς —— ὁ —— ὁ, singultus: à λύζω singultio.

Λύγξ —— γκος —— ὁ, lynx, fera.

Λύγος —— ύγ —— ὁ, virga, bacillum, vimen: à λύω solvo; nam vimen solvi potest à figuratione naturali.

Λύγη —— ύγης —— ἡ, obscuritas, tenebræ.

Λυγρὸς —— ὰ —— όν, difficilis, gravis: à λυγρὸς pernicies. Vel quasi λίθῳ ὑγρὸς, valdè humidus: loca humidiora sunt silubria.

Λυδίζω Lydos imitor —— σω —— ισα.

Λύζω singultio —— fut. λύσω —— præt. υκα: à sono; vel à λύω solvo; est enim affectio stomachi aliquid impactum solvere & excutere conantis.

Λύθρον —— θ —— τὸ, & λύθρος —— θ —— ὁ, cruor, sanies: à λύω solvo; quia solutis venis exilit, & fit cruor. Vel quia indiget purgatione, à λύω purgo, solvo.

Λυκάβας —— αβ —— ὁ, annus: ἀπὸ τῶν λυκάβων βαίνειν, ὅ ἐστι, σκολιεύειν πορεύεσθαι· λελανθότως γὰρ ὁ χρόνος διέρχεται: quòd anni tempus latenter, & tacitè prætereat.

Λύκος —— κ —— ὁ, lupus: unde deducitur, κ in p mutato.

Λυμαίνω vitio —— fut. ανῶ —— præt. γκα: à λύμη —— ης, sordes.

Λύπη —— ης, ἡ, dolor: à λύω solvo: dolor ex solutione continui ferè oritur. Vel quasi λυαώπη, quia λύει ὦπας εἰς δάκρυα, id est,

est, oculos in lacrymas solvit.

Λυπηρὸς——ρὰ——ρὸν, molestus: à λύπη.

Λύρα——ρᾶς——ἡ, lyra: à λύω solvo, & ῥᾴδιος facilè, quòd διατόνια chordarum ejus facile solvatur. Vel quasi λιγρά, à suavi sono; vel quasi λύπρα, quòd vice λύπης, id est, redemptionis pretii initio data esset.

Λύσις——εως——ἡ, solutio.

Λύσσα——ης——ἡ, rabies: παρὰ τὸ λύειν τὴν λογισμῶν, id est, ab intellectûs conturbatione.

Λύχνος——υ——ὁ, lucerna: παρὰ τὸ λύειν νύκτα, quòd solvat noctem seu tenebras. Vel à λύχη lux.

Λύω solvo——fut. λύσω——pr. λέλυκα.

Λω.

Λωβὴ——ης——ἡ, injuria, contumelia: quasi λαόβη, à λαὸς populus, & βαίνω eo; ut sit injuria publica. Vel à λοβὸς extrema pars auris; quòd veteres in scelere deprehensos ἀποβρίζοντες extremas aures resecarent.

Λωΐων——ιον, & λωίτερος melior: a λῶ——λῇς volo.

Λῶμα——ατος——τὸ, fimbria: quasi κλῶμα, à κλώθω glomero.

Λωφάω respiro, onere levor: à λόφος cervix; propriè de jumentis, è quorum collo jugum & onus deponitur.

MA.

MAγὰς——άδος——ὁ, magas, Ὀρμενὸν ψαλτικόν.

Μάγγανον——ου——τὸ, præstigiæ, venenum: à μάγος magus, præstigiator.

Μαγειρεῖον——ου, τὸ, coquina: à μάγειρος.

Μάγειρος——ου——ὁ, coquus; qui cibos μάσσει, i.e. subigit: vel à μάζα farina, & μαΐζω divido.

Μαγνῆς——ητος——ὁ, magnes: ab agro Magnesiaco, in quo magna ejus copia reperitur.

Μάγος——ου——ὁ, magus: à μέγας magnus; ut sit potens intellectu.

Μαδαρὸς——ρὰ——ρὸν, glaber, lævis.

Μάζα——ης——ἡ, offa, maza, farina subacta: à μάσσω subigo, vel μασάομαι edo.

Μαζὸς——οῦ——ὁ, mamma: à μάζειν fugere.

Μάθημα——ατος——τὸ, documentum: à μανθάνω disco.

Μαθητὴς——οῦ——ὁ, discipulus: à μανθάνω disco.

Μαῖα——αίας——ἡ, obstetrix; quæ parientibus assistit, quæque umbilicum præcidit, quam ὀμφαλοτόμον etiam nuncupant: à μάω vel μαίομαι quæro; quæritur in lucem proditurus, & quæritur in partu.

Μαίνομαι furor, insanio——f. μανοῦμαι vel μανήσομαι——pr. μέμηνα, à μάειν, i.e. cum impetu in aliquid ferri.

Μάκαρ——αρος, ὁ ἡ, à μὴ non, & κὴρ fatum; ut sit fato non obnoxius: vel à μάλα valdè, & χαίρω gaudeo; quòd felices habeant, unde lætentur.

Μακαρίζω

Μακαρίζω beatum facio —— fut. σω —— præt. κα : à μάκαρ.

Μακάριος —— εία —— άριον beatus : à μάκαρ.

Μακκοῶ desipere, fatuè & stultè se gerere : παρὰ τὸ μὴ νοεῖν, τυτέστι, μὴ νοεῖν, non intelligere. Vel παρὰ τὸ μὴ ἀκούειν, simulatè præ se ferre non audire.

Μακρόβιος —— ία —— ὁ ἡ ἥ, longævus : παρὰ τὸ μακρὸς longus, & βίος vita.

Μακρὸς —— ρὰ —— ρόν, longus : à μῆκος longitudo.

Μάκτης —— ου —— ὁ, pistor : à μάσσω subigo.

Μάκτρα —— ρας —— ἡ, mactra ; à μάσσω subigo.

Μάλακὸς —— ὴ —— ὸν, mollis, turpis : quasi μάλα χέων, valdè diffluens ; vel à μαλθὸς mollis, tener.

Μαλάσσω vel μαλάττω mollio, mitigo —— fut. άσω —— præt. αξα.

Μάλη —— άλης —— ἡ, axilla, ala.

Μάλις —— ιδος —— ἡ, tussis boum.

Μάλιστα —— maximè : à μάλα valdè.

Μάλιστος —— η —— ον —— fulgidus.

Μᾶλλον —— magis : à μάλα valdè.

Μαλλὸς —— λοῦ —— ὁ, vellus, lana : à μῆλον ovis.

Μαμμὴ —— μῆς —— ἡ, mamma ; medicamenti genus.

Μαμμᾶν panem peto. Vox puerorum : à μάμμη nutrix ; panis usus in locum lactis, quod nutrix dabat, succedit.

Μαμμία —— ας —— ἡ, avia, mater : à μάμμη, vox puerulorum ad matrem.

Μανδάλη —— άλης —— ἡ, corium, pellis.

Μανδὴς —— ῆς —— ἡ, stabulum, caula.

Μανδραγόρας —— ου —— ὁ, Mandragoras.

Μανθάνω disco —— fut. μαθήσομαι —— præt. μεμάθηκα : à μαθέω. Nonnulli ducunt à μῆτις intelligentia ; unde inusitat. μήθω disco.

Μανία —— ας —— ἡ, insania.

Μανικὸς —— ὴ —— ὸν, delirus.

Μανιώδης —— ώδες —— furiosus.

Μάννα —— τὸ, manna : à מן minnah, præparare, Heb. quia cibus erat Israëlitis à Deo præparatus.

Μανὸς —— ὴ —— ὸν, armilla : à μήνη (Dor. μανὰ) luna.

Μανὸς —— ὴ —— ὸν, rarus, laxus.

Μαντεύομαι vaticinor : à μάντις vates.

Μαντεία —— είας —— ἡ, vaticinatio.

Μαντικὸς —— ὴ —— ὸν, vaticinus, ad vates pertinens.

Μάντις —— εως —— ὁ, vates ; ἀπὸ τῆς μανίας à furore divino, quo correpti vates futura prædicant.

Μάραγδος —— άγδου —— ὁ, smaragdus : à μαρμαίρω splendeo.

Μάστιγα —— άστιγος —— ἡ, flagellum, scutica.

Μάσταρτον —— άστρου —— τὸ, fœniculum : à μαραίνειν marcescere ; quia facilè marcescit.

Μαραίνω

Μαραίνω marcescere facio —— fut. ανῶ —— præt. γκα.

Μαργαίνω insanio —— fut. ανῶ præt. γκα.

Μαργαρίτης —— ίτου —— ὁ, margarita: à μάργαρον —— τὸ, unio.

Μάρη —— ης —— ἡ, vel pluraliter μάραι antiquâ voce, manus: à μείρω divido; quibus dividimus & componimus. Vèl quia manus magis divisæ quàm ulla pars corporis.

Μασίλη —— ίλης —— ἡ, tavilla.

Μαρμαίρω —— splendeo —— fut. μαρμαιρῶ —— præt. μεμάρμαγκα.

Μάρναμαι —— pugno: à μάρη manus; quia manu fit pugna. Vel παρὰ τὸ μὴ ἀρνεῖν, i.e. ab irreconciliabili odio; quòd veteres in reconciliationibus & fœderibus ἄρνας ἔθυον, i. e. agnos mactabant.

Μαρσύπιον —— πίου —— τὸ, crumena: quasi μάρη ζωνύω, manûs arcula: arcula ad manum in promptu.

Μάρτυρ —— υρος —— ὁ, testis: à μείρω divido, dirimo; nam testimonio suo dirimit dubitationem.

Μαρτυρέω testor —— fut. ήσω —— præt. ηκα.

Μαρτυρία —— ας —— ἡ, testimonium.

Μασάομαι —— ώμαι, mando, manduco, comedo: à μάω subigo: qui edit, subigit cibos.

Μάσθλη —— άσθλης —— ἡ, lorum, habena: à μάω subigo.

Μάω pinso, subigo —— fut. μάξω —— præt. μέμαχα —— aor. 1. ἔμαξα —— aor. 2. ἔμαγον.

Μαστύω quæro —— fut. μαστύσω —— præt. μεμάστυκα: à μάω quæro.

Μάστιξ —— ιγος —— ὁ, flagrum, flagellum: à μάω subigo. Vel à μάλη valdè, & στίζω pungo. Flagellum corpus cædit, & quasi pungit.

Μαστίχη —— ης —— ἡ, mastiche: à μαστίζω flagello; quòd è caudice lentisci cæso exsudet.

Μαστροπὸς —— οῦ —— ὁ ἡ, vel μαστροπεύς —— έως —— ὁ ἡ, quasi μαστηροποιὸς, ἡ μητέρα ὅπα ζωγραφοῦσα, ἐν τῇ αὐλείᾳ καθήμενη, leno, lena: quasi μαστὸς ὄπα, vel ὤπα habens, i.e. matris vocem seu vultum, quem suavibus verbis mentitur.

Μασχάλη —— άλης —— ἡ, axilla.

Ματαίος —— αία —— αῖον, vanus: à μάτην.

Ματαιότης —— ότητος —— ἡ, vanitas.

Μάτην frustra.

Μαζύλλης —— υλλος —— ὁ, lena, quæ se matrem fingit: à μάτηρ mater.

Μάχαιρα —— αίρης —— ἡ, gladius: à μάχομαι pugno.

Μάχη —— άχης —— ἡ, pugna.

Μαχλὸς —— ὴ —— ὸν, incontinens, libidinosus, lascivus: à μάλα valdè, & κλάω frango; ut sit, qui frangitur libidine. Vel à μάω quæro, & χλάω deliciis frango; ut sit, qui quærit se luxu & deliciis frangere. Vel à μάλα & χλάω laxo; ut sit, qui se valdè remittit, & ad omnem turpitudinem impotentis

tentis appetitûs ſui fræna laxat.

Μάχομαι pugno —— fut. μαχέσομαι, μαχήσομαι —— & μαχέσομαι —— præt. μεμάχημαι

Μάψ fruſtrâ : à μάπτω idem.

Μέλω quæro (inuſitat.) à quo hæc tria poëtica ſunt in uſu, μέμηλα cupimus —— μέμονα cupiebant —— & perf. med. μέμηλα, —— unde partic. μεμηλώς —— ῦῖα —— ὼς : ex μεμηλὼς contractè uſurpatur etiam μεμὼς —— ὸῦσι —— ὰς.

Mη.

Μήγ' —— pro μέγα.

Μεγαίρω invideo —— fut. μεγαρῶ —— præt. μεμέγαρκα —— aor. 1. ἐμέγαρσα, Att. ἐμέγηρα : à μέγα magnum ; quia magna ſunt invidiæ obnoxia :

—— *Summa petit livor.* Ovid.

Μηκάδομαι —— ον —— ὁ ἡ, præ longus, longurio : à μῆκος magnus, & Cῶμα corpus.

Μεγάλυνω magnifico —— fut. υνῶ præt. μεμεγάλυγκα —— aor. 1. ἐμεγάλυνα : à μέγας magnus.

Μέγας —— μεγάλη —— μέγα, magnus : ἐπὶ τῆ μὴ τερπικῆ, ἢ μὴ terra ; ἵνα ἢ μέγας ὁ μὴ ὠρὸς γλῶ ὧν, ἀλλ' ὑπερβαλὼν τὸν γλῶ, quod non humile, & humi repens, ſed in altum tollitur.

Μέγιστος —— ίστη —— ον, maximus : à μέγας.

Μέδιμνος —— υ —— ὁ, medimnus, menſura aridorum.

Μέλω —— impero, curo : à μέλω, τὸ βελεύω : nam pars regiminis eſt bene conſulere.

Μέθυ —— μέθυος —— τὸ, vinum : μεθίημι, quòd vinum remiſſos & ſocordes reddat. Ἀπὸ τῆ μεθιέναι τὴ ἀμέλειαν τὸν πόνων.

Μεθύων partic. ebrius : à μεθύω ebrius ſum.

Μειδάω rideo —— vel μειδιάω —— fut. ήσω —— præt. ηκα, ſubrideo ; rideo leniter & molliter. Dicitur & μεδιάω.

Μείζων —— ον, major : à μέγας magnus.

Μειλίχος & μείλιχος blandus, placidus ; a μειλίσσω blandis verbis demulceo.

Μειρακ —— ακος —— ὁ ἡ, adoleſcens : ab εἴρω dico (ut quidam volunt) quaſi εἰρακ, ut ſit puer qui jam loqui poſſit. Vel ab ἱμείρω cupio ; quia eâ ætate multa concupiſcit.

Μείων —— ον, minor : quaſi μὴ ὢν, i. e. non exiſtens.

Μίλαθρον —— άθρου —— τὸ, domus ; propriè trabs in medio tecti denigrato : Ἀπὸ τῆ μέλανος ὑπὸ τῆ καπνῆ.

Μέλας —— αινα —— αν —— τὸ, atramentum : à μέλας niger.

Μέλδω liquefacio. Propriè membra exero & abſumo : παρὰ τὸ μέλη ἕλω.

Μελεαγρίδες —— αἱ, meleagrides, aves.

Μελεδαίνω curo : à μέλει curæ eſt.

Μέλιτ —— ίττης —— ῆ, cura : à μέλει curæ eſt.

Μελίπων —— ίνη —— ινον, mellitus : à μέλι mel.

Μέλ-

Μέλι —— μέλιτος —— τὸ, mel: à μίλιασα apis, cujus opificium eſt.

Μελία —— ας —— ἡ, fraxinus: fortè à μέλος, ſcil. ob veruſtatem ramorum & trunci, & lævorem corticis.

Μέλισσα & μέλιττα —— ης —— ἡ, apis: à μέλει curæ eſt; οἰκονομικὸν γὰρ ζῶον καὶ ὀπωρικές. Vel quaſi μήλισσα μᾶλλον malum, fructus, & ἵζω ſedeo, quòd fructibus inſideat, ut ex illis mel exprimat.

Μέλος —— ους —— τὸ, cantus, carmen; item, membrum. Carmen apris membris conſtare debet.

Μεμιασμένος pollutus; particip. præt. paſſ. à μιαίνω inquino.

Μέμονες —— οἱ, aves ſic dicti.

Μέμνων —— ονος —— ὁ, aſinus. *Heſych.* fortè quaſi μίμνων manens; quia eſt χαρτερικὸς in labore.

Μεμοχλευμμένος —— η —— ον, vectibus obfirmatus; partic. præt. paſſ. à μοχλεύω —— fut. εύσω —— præt. ευκα —— paſſ. εμμαι —— incèd partic. μεμοχλευμμένος: à μόχλος vectis.

Μεμπτὸς —— ἡ —— ὸν, reus, culpandus: à μέμφομαι.

Μέμφομαι conqueror, accuſo, vitio verto, reprehendo —— fut. ψομαι —— aor. 1. med. ἐμεμψάμην: quaſi μῶμον φάω, reprehenſionem dico.

Μένδης —— ητος —— ὁ, hircus, apud Ægyptios.

Μένος —— ους —— τὸ, robur, animus: à μένω maneo.

Μένω maneo, exſpecto —— fut. μενῶ —— pr. μεμένηκα —— aor. 1. ἔμεινα —— petf. med. μέμαα, apud poëtas cupio, volo.

Μέριμνα —— ἱμνης —— ἡ, cura, ſolicitudo: παρὰ τὸ μερίζειν τὸν νοῦν, quòd animum diſtrahat.

Μεριμνάω curo —— fut. ήσω —— præt. ηκα: ἀπὸ τῆς μέριμνα.

Μερμαίρω curo (& μορμύρω) ex μείρω divido.

Μέρμις —— ιθος —— ὁ ἡ, filum, funiculus: quaſi ἔρμις, ab εἴρω necto.

Μέρος —— ους —— τὸ, pars: à μείρω divido.

Μέροψ —— οπος —— ὁ, homo, diviſam ſeu articulatam habens vocem: ab ὄψ —— ὀπὸς —— ἡ, vox, & μερίζω divido. Μεμερισμένην ἔχων τὴν ὄπα. τετέσι, τὴν φωνὴν, ὡς πρὸς Ζυλικεῖσιν ἢ ἄλλων ζώων· ὃ ἔδει, μεμερισμένην εἰς τε λέξεις, καὶ εἰς Συλλαβὰς, καὶ εἰς στοιχεῖα, καὶ ἄναρθρον ἔχων τὴν ὄπα. *Euſt.*

Μεσημβρία —— ας —— ἡ, meridies: παρὰ τὸ μέσος medius, & ἡμέρα dies, γίνεται μεσημβρία, καὶ μεσημβρία.

Μέσος —— η —— ον, medius, mediocris: παρὰ τὸ μέρη ἴσα ἔχειν, quòd partes æquales habeat. Vel παρὰ τὸ μετέχειν τῶν ἴσων.

Μεσότης —— ητος —— ἡ, mediocritas.

Μεστὸς —— ἡ —— ὸν, plenus.

Μεστόω impleo, repleo —— fut. ώσω —— præt. ωκα.

Μετὰ poſt; præp.

Μεταβολὴ —— ῆς —— ἡ, varietas, mutatio: à μεταβάλλω.

Μέτδηγον —— ἄλλε —— τὸ, metallum; à μετ̃ poſt, & ᾽δηγο aliud, i.e. quia aliud poſt aliud eruitur, cùm diverſa in iiſdem venis ſint juncta.

Μετάνοια —— νοίας —— ἡ, pœnitentia, reſipiſcentia: à præp. μετ̃ ſignificante mutationem, & νόος —— νοῦς mens.

Μέταξα —— άξης —— ἡ, ſericum.

Μετεπεῖτα deinde: à μετ̃ & ἔπειτα.

Μετέωρος —— ον —— ὁ ἡ, ſublimis, editus: à μετ̃ & αἴρω attollo. Vel à μετ̃ & αἰώρα exaltatio.

Μετρέω —— ῶ, metior, numero —— fut. ήσω —— præt. ήκα.

Μέτριος —— ία —— ον, moderatus: à μέτρον.

Μέτρον —— ίτρε —— τὸ menſura.

Μη.

Μὴ —— nè; Adv.

Μηδαμὸς —— ὴ —— ὸν, nullus: quaſi μηδ᾽ εἷς, nè unus quidem.

Μηδείς —— μηδεμία —— μηδέν. Gen. μηδενὸς —— μηδμιᾶς —— μηδενὸς, &c. nullus: quaſi μηδ᾽ εἷς, neque unus.

Μῆδος —— ήδε —— ὁ, Medus.

Μῆδος —— ος —— τὸ, conſilium.

Μηχάομαι —— ώμαι, balo; propriè eſt caprarum: à ſono; indè μηκὰς capra.

Μηκύνω produco —— fut. υνῶ —— præt. μεμήκυγκα: à μῆκος longitudo.

Μήκων —— ωνος —— ὁ, papaver; fortè à capitis μήκει, i. e. longitudine.

Μήλιος —— ία —— ον, Melius: à Μῆλος —— ήλε —— ἡ, Melus inſula.

Μῆλον —— ήλε —— τὸ, ovis: ὅτι τῆ μέλει curæ eſt; ὅτι μελείας ἀρ᾽ ἠξιοῦντο, ἢ διὰ τὴς φερυτίδος ἦσαν τοῖς παλαιοῖς, quoniam maximæ curæ erant veteribus; ex quo μηλοβοτῆρες paſtores ovium. Vel à μαλὸς tener; mollis enim eſt ovis, & corpore & lanâ. Μῆλον etiam malum, à μηλέα —— έας, malus.

Μὴν —— μηνὸς —— ὁ, menſis: à μηνὴ luna; cujus curſu perficitur menſis.

Μήνη —— νης —— ἡ, luna: ὅτι τῆ μὴ μένειν ἐν τῷ αὐτῷ, quòd non in eodem ſtatu permaneat; ſed aliquoties creſcit, aliquoties minuitur.

Μηνιγξ —— γγος —— ἡ, membrana, involucrum cerebri: à μένω maneo; quòd cerebrum inter illam manet; aut quia protegit cerebrum, & ei μένος, id eſt, robur confert.

Μῆνις —— νος —— ἡ, ira, & —— νος, ira permanens: à μένω. Vel παρὰ τὸ μὴ ἓν: στερεῖ τῆς ἑνότητος, διιζῶσα τοὺ ἀρίζοντας. Etiſ.

Μηνύω:

Μῆνυσις —— εως —— ἡ, indicium: à μηνύω indico, nuntio.

Μηνύω indico —— fut. ύσω —— pr. υκα: à μῆνις mens; ut sit, mentem aperio.

Μήρινθος —— ίνθου —— ὁ, funiculus: à μηρύω glomero, neo.

Μηρύω involvo.

Μηρός —— οῦ —— τὸ, femur, coxa: à μηρός.

Μηρός —— οῦ —— ὁ, femur: à μείρω divido; quia à femore corpus dividi incipit.

Μήτηρ —— έρος —— & sync. μητρὸς —— ἑρι —— μητρὶ —— ἑρα —— ω μῆτερ: παρὰ τὸ μὴ τηρεῖσθαι, quòd non servantur à parentibus; αἱ γὰρ γυναῖκες, φεῖσαι τῶν τέκνων, φυλάττουσι, φεῖσαι τοῦ μὴ λυμαίνεσθαι τὴν ἑαυτῶν παρθενίαν· ἵνικα δὲ τῶν τέκνων μητέρες, οὐ τηροῦσαι. Etym. ἢ, παρὰ τὸ μάω, τὸ ζητῶ, ἢ ἀπὸ τοῦ τῶν τέκνων ζητεῖσθαι, quòd à sobole quæratur. Vel quia ardens est matris σοργὴ in liberos. Vel ab אם em Hebr. mater, per metathesin literarum.

Μητρυιὰ —— ᾶς, & μητρυιὴ —— ῆς —— ἡ, Ionicè, noverca.

Μηχανὴ —— ῆς —— ἡ, machina, artificium: à μῆχος artificium, quo aliquid molimur.

Mι.

Μιαίνω inquino —— fut. ανῶ —— præt. μεμίαγκα —— aor. 1. ἐμίανα, Atticè, ἐμίηνα.

Μιγνύω misceo (& μίγνυμι) —— —— fut. μίξω —— præt. μέμιγμαι —— aor. 1. ἔμιξα —— 2. ἔμιγην.

Μίδας Midas.

Μικρὸς —— ρὰ —— ρὸν, parvus: à μείω minuo.

Μίλτος —— μίλτου —— ὁ, minium.

Μίλφη —— ῆ, defluvium pilorum.

Μιμαίκυλον —— υλου —— τὸ, arbuti fructus.

Μίμαρκυς —— ίδος —— ἡ, condimentum.

Μιμέομαι —— ῆμαι imitor —— fut. ήσομαι —— præt. μεμίμημαι: à μαμάω cupidè feror. Cupiditas seu amor est immutationis causa; similes enim ejus fieri cupimus, quem diligimus.

Μίμημα —— ατος —— τὸ, imago, simulacrum, imitamentum.

Μιμνήσκω recordor, in memoriam revoco —— fut. μνήσω —— pr. μέμνημαι —— aor. 1. ἔμνησα: à μνάω commemoro.

Μίνθα —— ης —— ἡ, mentha, herba: à μῆνος animus, & θύω cum impetu feror; nam fertur animum valdè excitare.

Μινύθω minuo: à μινυὸς parvus: μινυὸς ὁ μικρός.

Μισέω odio habeo —— fut. ήσω —— præt. μεμίσηκα: à μῖσος odium.

Μισθὸς —— οῦ —— ὁ, merces, præmium; propriè merces menstrua: à μείς mensis, & θέσις positio; ut sit merces propriè singulis mensibus ordinata. Vel quasi πιθὸς, à πείθω persuadeo; cujus gratiâ scilicet quispiam laborem suscipit.

Μίσυι —— εως, fusta, & rejectamenta.

Μῖσος —— ους —— τὸ, odium:

à μὼ ἴσον non æquale; quia odium est quædam inæqualitas.

Μισύλλω minutatim fero —— tur. υλῶ —— imp. ἐμισυλλον Ion. ἐ, μίσυλλον: à μισ☉ minimus, μείων minor, ῥικὸς parvus. Martialis lib. . ep gr. 5. Jocus Martialis in Cocum.

Si vitet Milyus cœnas Æmilianc cucullo;
Dicetur quare non Fatalia mihi?

Μίσυ —— τὸ, misy; succus in metallis concretus in glebæ formam.

Μίτος —— ὁ, pediculus, quo fructus & folia plantæ appenduntur: ab ἴχω teneo; quia ea teneat.

Μιτύλος —— ον, mutulus, cornibus carens: à μιτὸς minuo, vel cui μείων τύλος.

Μίτ☉ —— ὁ, chorda, filum, lictum.

Μίτρα —— ας —— ἡ, mitra, balteus, cingulum, diadema capitis: à μίτ☉ filum, quasi μίτηρα, quia filis obligatur capiti.

Μν.

Μνᾶ —— ᾶς —— ἡ, mina.

Μνάομαι recordor —— sut. ήσομαι —— præt. pass. μέμνημαι —— aor. 1. ἐμνησάμην —— aor. 1. pass. ἐμνήσθην

Μνάσιον —— ίου —— τὸ, mnasium; planta apud Nilum fluvium.

Μνηστὴ —— ῆς —— ἡ, sponsa: à μνηστεύω despondeo.

Μνήμη —— ης, ἡ, memoria: à μνάω.

Μνίον —— ου —— τὸ, musci, alga: à μνίω edo; quòd velut edat corpora quibus adnascitur.

Μογμὸς —— οῦ —— ὁ, qui obtusâ est voce.

Μυὸς —— υὸς —— ὁ, pilus; lana tenerrima cum qua nascuntur agni; prima lanugo: à μνίον muscus, cui similis est.

Mo.

Μόγδ☉ —— ου —— ὁ.

Μόγις —— vix; Adverb. quasi cum μόγῳ, i.e. cum labore & difficultate.

Μόχ☉ —— ου —— ὁ, labor: παρὰ τὸ μεγάλως· ἐν τοῖς ἐν μεγάλοις πραγμασι κοπτόμεθ, in magnis enim rebus laboramus ἢ, παρὰ τὸ μὴ ἐᾶν τὴν ψυχὴν γάνυσθαι, quòd animum lætari non sinat labor ærumnosus. μόγ☉ ἢ κακοπάθεια.

Μόθαξ —— ακ☉ —— ὁ, servus, verna. Dictus, quia ad μόθον, id est, ad laborem sustinendum adhibetur.

Μόθ☉ —— ου —— ὁ, labor, bellum, tumultus: παρὰ τὸ ὁμοῦ θεῖν, in unum ruere.

Μοῖρα —— μοίρης —— ἡ, mors, fatum. Μοῖρα significat τὴν εἱμαρμένην fatum: παρὰ τὸ μείδ☉ ἐκάστῳ, quòd cuique suum insit fatum. 2. τὴν δυτυχίαν· οἷ☉, ἐν ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγονὼς. 3. τὸν θάνατον· οἷον, τὸ μοῖραν δ' ἄρα τινά φημι πεφυγμένον, mortem dico neminem effugisse: à præt. med. μέμοιρα (à μείρω) Dicitur μόριμον & μόρσιμον ἦμαρ, fatalis dies; μόρ☉ portio,

portio, fatum, exitium. 4. τὸ μερίδα partem, οἷον τὸ, μοίρας διανείμαντες διήνυσαν, partes cùm distribuissent, epulabantur. 5. τὸ πρέπον, decorum: οἷον τὸ, κατὰ μοῖραν εἶπας, decenter dixisti.

Μοιχεύω mœchor —— fut. σω —— —— præt. ευκα: à μοιχὸς mœchus.

Μοιχὸς —— ε —— ὁ, mœchus, adulter: παρὰ τὸ μὴ & εἴκω deceo; quia facit τὰ μὴ εἰκότα, id est, ea quæ non decent. Vel à μὴ & οἶκος domus; quia domûs suæ jura transit. Vel ab οἴχομαι peregrè abeo, id est, diverto ad alium thorum, qui —— concessus non est.

Μολγὸς —— ε —— ὁ, ascopeca.

Μολέω advenio —— fut. ήσω —— pr. ωκα. Pro μεμόλωκα est μέμβλωκα. Hom.

Μόλιβδος —— ίβδυ —— ὁ, plumbum; vel μόλυβδος: παρὰ τὸ μολεῖν εἰς βάθος, in fundum venire; quia cùm sit grave, deorsum tendit.

Μόλις vix; Adverb. magno cum μόλῳ, i.e. labore.

Μολοβρὸς —— ε —— ὁ, parasitus, vorax, gulosus: à μολῶ ὅπῃ βορὰν, qui cibi causâ aliquò veniat.

Μολοθρὸς —— ρε —— ὁ, molothrus, herba.

Μόλος —— ε —— ὁ, labor, pugna, fremitus.

Μόλοσσος —— ε —— ὁ, molossus.

Μολπὴ —— ῆς —— ἡ, cantus: παρὰ τὸ μέλπω canto, celebro; quòd παρὰ τὸ μέλη ἔπω. Eustath.

Μολύβδινος —— ίνη —— ον, plumbeus: à μόλυβδος.

Μολύνω polluo, contamino —— fut. υνῶ —— pract. μεμόλυγκα: à μόλος labor; quod polluta laborem purgandi afferant.

Μόνος —— η —— ον, solus: à μένω maneo; ut sit propriè qui remanet relictus: vel ab inusitato μίος · unde μία una.

Μορμολύττομαι terreo; & propriè larvis, spectrisque —— fut. ύξομαι —— præt. υγμαι: à μορμὼ, strix, mulier horrendâ & monstrosâ facie.

Μόρον —— ε —— τὸ, morum, fructus.

Μόρος —— ε —— ὁ, portio, mors, exitium: à μείρω partior; fatum suam cuique conditionem assignat.

Μόρσιμος —— η —— ὁ, morochthus. Lapis qui affertur ex Ægypto, quo utuntur οἱ ὀθονοποιοὶ, linteones, ὡς λευκαίνῃ τὴν ἰματίων.

Μορμύω murmuro, inundo: à μύω fluo.

Μορύσσομαι fœdor; Act. μορύσσω inquino, fœdo, misceo: à μολύνω.

Μόσυνος —— υνος —— ὁ, turris, propugnaculum.

Μόσχος —— ε —— ὁ, vitulus: à μὴ & ἰσχύω valeo; quòd vitulus adhuc sit imbellis, & inermis.

Μότος —— ε —— ὁ, linteamentum, quod in ulcera inditur.

Μοῦσα —— ης —— ἡ, Musa. *Orph. in hymnis.* Μοῦσαι per concinionem quasi μολοῦσαι dici putat; ut nihil sit nisi μέλος ἁρμονικόν.

μέν. Alii quaſi ὁμοέσται, quòd uno nexu diſciplinæ omnes teneantur, atque ità fit ἐγκυκλοπαιδεία. *Plato* μύσται quaſi μώσται dictas vult à μώδαγ, τὸ ζητεῖν, quærere: ab inquiſitione ſapientiæ, quòd doctos ſtudium faciat. *Euſebius* ἀπὸ τῦ μυεῖν μῶσιν dictam eſſe tradidit, quòd διδάσκειν καὶ παιδεύειν ſignificat. *Euſt.* μῶσις ἀνηροημένως, ἡ καθ' ἕξιν γνῶσις, cognitio mentis: a μῶ, quod eſt ζητῶ. ἐκ τῦ ἀφ' ζητεῖν ἀφεῖνται τὸ ὀπίσω δῆ, ex inquiſitione obvenit ſcientia.

Μυσικὴ —— ῆς —— ἡ, Muſica; à μῦσις.

Μυσίλης —— ίλυ —— ὁ, Muſicus:

Μόχθ-ος —— ου —— ὁ, labor: à μόγ-ος *idem.* Eſt labor non ſolùm ſolicitudinem, ſed etiam defatigationem conjunctam habens.

Mυ.

Μυδάζομαι abhorreo, averſor —— μυδάζω abhorreo.

Μυδάω putreſco, fœteo —— ήσω —— præt. ηκα. * propriè μυδᾶν eſt ὑγραινόμενον σήπεδ, uvidum putreſcere; ubi quid uveſcit, atque putreſcit.

Μυδρίασις —— ρεως —— ἡ, oculorum vitium, in quo pupilla effunditur & dilatatur, aciéſque ejus hebeſcit.

Μύδρ-ος —— υδρου —— ὁ, ferrum ignitum.

Μυδών —— ῶν-ος —— ὁ, caro fungoſa in ulcere.

Μυελὸς —— οῦ —— ὁ, medulla: à μύω claudo: παρὰ τὸ ἐν μυχῷ εἰλεῖδ, quòd in penetrali claudatur.

Μυζάω muſſo —— fut. ήσω —— præt. ηκα, clauſis labris ſonum è naribus emitto; ut eſt vox gementium; à ſono μῦ vel μύω.

Μυθολογέω loquor —— fut. ήσω —— præt. ευκα, fabulor, hîcè loquor: à μῦθ-ος & λέγω.

Μῦθ-ος —— ου —— ὁ, ſermo, verbum, fabula: à μυέω doceo; verbum eſt inſtrumentum docendi.

Μῦα —— υός —— ἡ, muſca. *Euſt.* à μύω ducit; quòd videatur quaſi connivere. Vel à μύζω murmuro.

Μυκάω mugio —— fut. ήσω —— præt. ηκα: à ſono μῦ, παρὰ τὸ μῦ λέγειν.

Μύκης —— ητος vel ητ-ος —— ὁ, fungus: à μύω claudo; quia eſt planta velut clauſa, quæ in ſe nullos flores, aut fructus explicat.

Μύλαι —— αι —— αἱ, nigræ lineæ.

Μυκτηρίζω ſannis excipio, irrideo —— fut. ίσω —— præt. ικα. naſo ſuſpendo: à μυκτὴρ —— ῆρ-ος, naſus; quòd naſus olim ſubdolæ irriſioni dicatus eſſet.

Μύλη —— ης —— ἡ, mola: à λίαω valdè, & μειῶν minuere; quòd frumentum valdè minuat. Vel μεῖον ἀλοᾶν, minutum tendere.

Μυλλὸς —— —— ῦ —— ὁ, curvus. *Strabo.*

Μωύομαι prætendo.

Μύξα —— ης —— ἡ, mucus, mucor; quia μύεται, i. e. exprimitur ex naribus.

Μύ-

Μύραινα——αἰνης——ἡ, muræna piscis.
Μυρίζω mungo——fut. ίσω——præt. ιγμα.
Μυρίκη——ικης——ἡ, myrica, tamarix.
Μυριοπλασίως, multifariam; Adverb.
Μυρί-ος——ία——ίον, infinitus, πολύς.

Μύριοι, ὡρισμένως, de finito numero, id est, decies mille.
Μύριοι, ἀορίστως. de infinito, dicuntur πολλοὶ, seu πάμπολλοι.

Μύρμηξ——ηκος Doricè, & μύρμυξ——υκος——ὁ, formica: à μέρμηρα cura; quia est animal providum: vel quia μυρίαι infinitæ sint. Multitudo earum unà sunt.
Μύρμος——υρμυκ——ὁ, formica.
Μύρον——υ——τὸ, unguentum: à μύρω fluo.
Μύρ-ος——ύρα——ὁ, vel μύραιν-α, murus, muræna.
Μύρρα——ας——ἡ, myrrha: à μύρον unguentum.
Μύρω fluo, stillo.
Μῦς——υὸς——ὁ, mus.
Μύσ-ος——ους——τὸ, scelus, abominatio; παρὰ τὸ μύσαι· ut sit πρὸς ὃ μύομεν, ad quod oculos claudimus, ipsum videre non sustinentes, sed transeuntes.
Μύσσω mungo, emungo.
Μυστήριον——ίου——τὸ, mysterium: παρὰ τὸ μύειν.
Μυστίλη——ης——ἡ, buccea panis excavata.
Μύσσω abstergo; idem quod μύσσω.
Μυτὶς——ίδ-ος——ἡ, nasus; peculiariter de magnis piscibus: à μύσσω.
Μυχὸς——οῦ——ὁ, recessus, penetrale: à μύω claudo; quòd fit locus clausus.
Μύωψ——ωπ-ος——ὁ, asilus, tabanus.

Μω.

Μῶκ-ος——ώκου——ὁ, fatuus, derisor, Cωκύτης, χλευαστὴς: à μῶ quæro; quia in aliena semper inquirat.
Μῶλ-ος——ώλου——ὁ, bellum, pugna, tumultus, πόλεμ-ος, μάχη, δόρυ-ος: παρὰ τὸ μὴ λύεσθαι ταχέως, quòd non citò dirimatur: vel quia ὁμοῦ ὀλλύῃ, simul perdat omnia.
Μῶλυ——υ-ος——τὸ, moly: παρὰ τὸ μωλύειν τὰς νόσους, id est, à mitigandis, sedandisque morbis.
Μωλυζα——ύζης——ἡ, allii caput; caput simplex, non divisum in nucleos: à μὴ non, & λύω solvo.
Μῶλυς——υ-ος——ὁ, dissolutus, inquinatus, segnes, & torpidus, ἀμαθὴς: à μὴ & ἀλέα calor.
Μωλύω lenio.
Μῶλωψ——ωπ-ος——ὁ, vibex, vestigium verberum: ab ὄλλω perdo; sed potiùs ex eo quòd fit vibex ex pugna: à μῶλ-ος pugna, & ὠψ vultus.
Μωμάομαι——ᾶμαι, vitupero: a μῶμος.——fut. ήσομαι——pr. ημαι.
Μῶμος——ώμου——ὁ, Momus; deus convitii omnis reprehen-

reprehendens, probrum, dedecus.

Μῶν num ; Conj.

Μωραίνω desipio —— fut. ανῶ —— præt. ᾱγκα : à μωρὸς ſtultus.

Μωρανθῇ infatuatus fuerit : aor. 1. Subjunct. à μωραίνομαι.

Μωρία —— ας —— ἡ, ſtultitia.

Μωρὸς —— ν —— ὁ, ſtultus. Atticè μῶρος· propriè ſignificat inſipidum. Dicitur quaſi μὴ ὁρῶν, nihil videns, ſcil. oculis mentis. Vel à μὴ, & nomine ὦρος ſignificante φρονῆσαι, quaſi μώρων, ὁ μηδὲν φρονίζων.

NA.

Ναβλιον —— ίου —— τὸ, nablium ; inſtrumentum muſicum, quod Pſalterium vocant.

Ναῖον —— αίου —— τὸ, odoramentum quoddam quod immiſcent unguentis : à ναίω fluo.

Ναίω habito —— imperf. ναιον, (poët. ναίεσκον) reliquis temporibus caret, ἀπὸ τῦ νάω acervo quia οἱ ναίοντες πυ ζωσφυμφόοι εἰσίν : qui alicubi habitant, acervatim & cumulatim vivunt. Indè ναιετάω habito —— imperf. poëtic. ναιετάεσκον.

Νάκη —— ης —— τὸ, & νάκη —— ης —— ἡ, pellis cum ſuo villo : quaſi ἀνάκη, ab ἀνακεῖσθαι recumbere ; quòd in eo veteres cubarent. Vel etiam à νάσσω premo ; quia eſt aliquid νασὸν i. e. denſè compactum.

Ναῦνη —— αύνης —— ἡ, amita, patris matriſque ſoror. *Heſyc.*

Νάνος —— ν —— ὁ, nanus, pumilio : παρὰ τὸ μὴ neg. & ανῶ ſurſum ; quia ſurſum non crevit.

Νεὼς —— ῶ —— ὁ, templum (& νηὸς) à νέομαι adeo ; quòd templa frequenter ſint adeunda. Vel à ναίω habito, quòd templa deorum ſint domicilia.

Νέπος —— εος —— τὸ, ſatus, ſylva, viretum, clivus. Dicitur & νέπη, quaſi νέφη, à νὴ partic. neg. & φάος, οῦς φῶς.

Νέπυ —— υος —— τὸ, ſinapi ; à νὴ non & φύω creſco ; quòd ſemen ei minutum ſit.

Νεῤῥὸς —— άλε —— ὁ, nardalus.

Νέῤῥος —— ε —— ὁ, nardus.

Νεῤῥυξ —— υκος —— ὁ, bacillus, ſerula.

Νέρκαφθον —— αφθε —— τὸ, narcaphthum ; odoramenti genus.

Νάρκη —— κης —— ἡ, torpedo, veternus : à ναρκέω torpeo : quòd quaſi νὴ ἀρκέω, non ſufficio, ex virium imbecillitate eſt naturalis torpor.

Νάρκη —— κης —— ἡ, narta ; plantæ genus odoratæ, ex quâ fiunt unguenta.

Νάσσω aquo, premo, complano —— άσσω : à νάω fluo. Dicuntur enim de iis denſa ſunt, ſive ſine poris ; ut eſt aqua.

Ναῦς navis —— νὸς —— ἡ, Ionicè, νηῦς —— νηὸς. Atticè νεὼς, Dat. νηΐ Accuſ. ναῦν. Plural. νῆες νηῶν, ῇς νηῶν —— ναῦσι ῇς νηῦσι, ναῦς Ionicè —— νῆας —— aliquando νέας : παρὰ τὸ νέω, (τὸ κολυμβῶ) ἢ νέω, fluo ; quòd in mari fluctuet. ἢ παρὰ τὸ νέω —— νήσω, τὸ ζωσεύω cumulo ; διὰ τὸ ἐν αὐτῇ σωρεύεσθαι τὰ ἀγώγιμα, quòd onera portanda in

in nave cumulentur.

Ναύτης —— ϰ —— ὁ, nauta.

Νάφθη —— πϛ —— ἡ, naphtha.

Νε.

Νέα —— ας —— ἡ, juventus: παρὰ τὸ νέαδϛ εἰς αὔξησιν, quòd accrescat, & in ætatem assurgat. τὸ νέον novale.

Νεόσσος —— ου —— ὁ, hinnulus: quasi νεοφοὸς · παρὰ τὸ νεοσὶ βοᾶσθαι ἐπιτήδειος, quòd nuper alimentum admirat.

Νεῖκος —— ους —— τὸ, jurgium, contentio: à νὴ priv. & εἴκω cedo, γίνεται νείκους, & crasi νεῖκος, nemini cedens. Vel παρὰ τὸ τοῖς νέοις ἐοικέναι, quòd juvenum proprium sit contentiosos esse.

Νεκρὸς —— ρὰ —— ὸν, mortuus, defunctus; vel νεκρὸν —— τὸ, cadaver: ἀπὸ τοῦ νὴ priv. & κάρ, ἡ ψυχή, in quo cor extinctum sit.

Νέκταρ —— αρος —— τὸ, nectar, potus deorum: à νὴ priv. & κτείνω occido; quòd sit immortalium potus. Vel παρὰ τὸ νέον ϗ τὸ ἔχω —— νεοέκταρ, & sync. νέκταρ, quòd juventutem ætate deperditam restituat.

Νεκυδάλος —— άλου —— ὁ, necydalus; insecti genus.

Νεκυὸς —— εία —— ὺν, mortuus: ἐκ τοῦ νὴ priv. & κίνυμι, ἡ δύναμαι, quòd mortui viribus carent. Vel à νεκρὸς fit νεκυὸς, & rejiciendo τοῦ ρ, νεκυὸς.

Νεμεσάω —— indignor —— fut. ήσω justè accuso, cupiens suum cuique νέμειν distribuere. Indè *Nemesis*.

Νεόπλος —— ου —— ὁ, attonitus: à νέος stolidus.

Νέος —— ου —— ὁ, patruus, avunculus.

Νεπιὰς —— ᾶδος —— ὁ, stultus: à νὴ & νόος mens; ut sit qui mentis non est compos.

Νέομαι redeo, vado, iter facio.

Νεότης —— ητος —— ἡ, juventus: à νέος.

Νεοττεία —— ας, vel νεοσσιὰ nidus: a νεοττὸς pullus.

Νεοττὸς —— οῦ —— ὁ, pullus; vel νεοσσὸς —— οῦ: παρὰ τὸ νεωστὶ ὀσμᾶσθαι, ὃ ὄζει βλέπειν, ἢ ζάειν, ἢ ζῆν, ἢ ζώειν, quòd nuperrimè aspiciat, vel moveatur.

Νέος —— α —— ὁ, juvenis: quasi νεωθὲν ὤν, i.e. nunc primùm existens; vel παρὰ τὸ νέεσθαι vado.

Νεῦρον —— εύρου —— τὸ, nervus, robur: à νεύω inclino; nam est instrumentum inclinationi inserviens.

Νεύω annuo —— fut. νεύσω —— pr. συκα.

Νεφέλη —— ης —— ἡ, nebula: à νὴ priv. & ἴλη splendor; quòd nubes splendore solis nos privat.

Νεφρὸς —— οῦ —— ὁ, ren: à νέω —— νῶ fluo, & φέρω fero; renes enim deferunt humores quosdam.

Νέωτα addito εἰς: εἰς νέωτα in proximum annum.

Νεώτερος —— έρα —— ον junior: à νέος novus.

Νη.

Νηγάτος novus, nuper factus, —ὁ ἡ : quasi νέηγατος, ὁ πωσὶ κατεσκευασμένος · ὥσπερ παρὰ τὸ τείνω —τείνομαι γίνεται τατὸς, ὅτι καὶ παρὰ τὸ γείνω —γείνομαι, γατὸς, καὶ νέηγατος.

Νῆϊον rudens —ΐου —τὸ, παρὰ τὸ νηῦς navis.

Νήνεμος —ος —ὁ, vento carens, tranquillus : παρὰ τὸ νὴ priv. & ἄνεμος ventus ; sine vento.

Νήπιος —ία —ιον, juvenilis, infans, imbecillis : παρὰ τὸ νὴ priv. & ἔπος verbum ; ut sit, qui nè verbum quidem adhuc potest effari.

Νήριον —ίου —τὸ, nerium, frutex.

Νηφής —ές —ές, humidus ; pro νηφερὸς, à νέφος novus.

Νῆσος —ου —ὁ, insula : à νέω no ; insula enim quasi natat in mari.

Νῆττα —ήττης —ἡ, anas : à νέω no ; natare enim amat. Sic Lat. anas à natando.

Νῆστις —ιος —ὁ ἡ, jejunus, famelicus : (ἀπὸ τοῦ) a νὴ priv. & ἔδω edo ; qui cibum non capit : vel quasi νήσιλις, à νὴ & σῖτος.

Νηφάλιος —ία —ον, sobrius : à νήφω.

Νήφω sobrius sum —f. ψω —pr. φα : παρὰ τὸ νὴ priv. & πίνω bibo ; ut, sit, qui non nimium bibit.

Νήχομαι nato —f. ξομαι —pr. σμαι : à νέω nato.

Νι.

Νίλαρος —άρα —ὁ, genus musici modulaminis.

Νικάω vinco —fut. ήσω —præt. ηκα : παρὰ τὸ μὴ εἴκειν · victores cædunt, non cedunt.

Νίκη —ης —ἡ, victoria : quasi ἰνίκη, ἰνὶ ἥκουσα, uni accidens. Vel quasi ἐνεικία, ἐνὶ εἴκουσα, uni cedens.

Νίπτω lavo —fut. νίψω —præt. νένιφα —aor. 1. ἔνιψα —νίφομαι —νίμμαι —νίψω —νίψας —νίψας.

Νιφάς —άδος —ἡ, nix : à νίφω ningo.

No.

Νοέω intelligo, cogito —fut. ήσω —præt. ηκα : παρὰ τὸ νόος —νοῦς mens.

Νόθος —ος, nothus, spurius, non legitimus ; ἀπὸ τῆς νομίμης γυναικὸς γνησθείς, ἀλλ' ἐκ πολλακίδος.

Νομεύς —έως —ὁ, pastor, ποιμήν : à νέμω pasco.

Νομίζομαι —ισμαι —ισμαι, existimatus : partic. præs. à νομίζομαι.

Νόμος —ος, lex : ἀπὸ τοῦ νέμειν, tribuendo ; quòd suum cuique tribuat. Vel à νέμω administro ; quòd omnia administret aut jubendo aut vetando.

Νόος —νόου —νόῦς —νοῦ —ὁ, mens : παρὰ τὸ νέω, τὸ πυρεύομαι, εο ; οὐδὲν γὰρ ταχύτερον τοῦ νόου, quia mente nihil celerius.

Νοσέω

Νοσέω ægroto —— fut. ήσω —— præt. ηκα : à νόσος morbus.

Νόσος —— ου —— ὁ, morbus : à νὴ priv. & σῶς sanus ; quòd sanus non sit, qui morbo laborat.

Νόστον —— ίου —— τὸ, pullus.

Νοστέω redeo —— fut. ήσω —— præt. ηκα.

Νόστιμος —— ίμη —— ον, reditus ; ut νόστιμον ἦμαρ, dies reditûs : παρὰ τὸ νόστος reditus ; quòd à νέω redeo, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ.

Νόσφι sine, seorsim ; Adv, à νὴ non, & ἕπομαι sequor.

Νοσώδης —— ες —— ὁ ἡ, pernicio-sus, insalubris, gravis : à νόσος morbus.

Νοτὶς —— ίδος —— ἡ, humor, humiditas.

Νότος —— ου —— ὁ, auster, notus : à νέω flo.

Νουθετέω moneo, castigo, reprehendo, Σωφρονίζω, ἐκπλήττω, ὀπτηκάω.

Νόμμος —— ου —— ὁ, nummus. Vox Græca ex Latina facta.

Nυ.

Νυκὴ —— ῆς —— ἡ, palma.

Νύμφη —— ης —— ἡ, nympha, sponsa, novâ nupta : quasi νέα φαίνουσα, nova apparens : quasi νεόμφη.

Νύμφιος —— ίου —— ὁ, sponsus.

Νὺξ —— νυκτὸς —— ἡ, nox : à νύσσω pungo, per antiphrasin —— f. νυξέω. Indè νὺξ : quia ad opera non νύσσει. Est vel quia νύσσει, i. e. pungit & lædit eos qui nocti se temere credunt ; est enim tempus periculosum. Vel à νεύω inclinor ; quia est tempus solis νεύσιν, i. e. declinationem & devergentiam sequens. Vel à νύχος nox, tenebræ ; & νύχος à נוח *nuach* quiescere ; quia nox est tempus quietis.

Νυὸς —— οῦς —— ὁ, nurus sponsa, nympha.

Νύσσω & νύττω pungo, stimulo —— fut. νύξω —— ξα.

Νυστάζω sterto —— fut. άξω —— præt. κα : à νεύω vel νυσσάζω incliuo ; quòd capite & corpore inclinato dormiatur.

Nω.

Νωγαλία —— ίων —— τὰ, edulia, suavia, opipara fercula : quasi νέα γάλα novum lac.

Νωθὴς —— ὲς, tardus, segnis, piger ; à νὼ privativa particula, & θεῖν currere ; ut sit qui festinantiùs currere non potest, nec velit.

Νωθρὸς —— ὴ —— ὸν, ignavus : à νωθὴς.

Νωλεμέως indefinenter ; Adv. à νωλεμὴς assiduus ; quod à νὴ non, & λείπω cesso, deficio. Vel à νὴ & λειμμα reliquiæ.

Νῶτος —— ου —— ὁ, dorsum : à νεύω nuto, inclino ; quòd non nutemus, nisi dorso aliquantulùm incurvato.

Ξ ᾱ.

Ξαίνω diverbero, carmino, pecto —— fut. ανῶ —— prat. ᾱγμαι: παρὰ τὸ ξέω rado.

Ξανθός —— ή —— όν, flavus: à ξαίνω, τὸ τύπτω verbero; is color ex percussi me vivi corporis nascitur; vel ab ἀνθος quasi ἀνθηρός.

Ξεν.

Ξένιον —— ίου —— τὸ, munus, donum; propriè, hospitale donum, quod hospitibus datur.

Ξένος —— η —— ὁ, hospes, peregrinus; & ξεῖνος: παρὰ τὸ ξένω εἶναι, ut eum significet qui extraneus est, sive extra existens.

Ξη.

Ξηρὸς —— ρὰ —— ρὸν, siccus, aridus: à ξέω rado, seco; sicca sunt ξηρὰ, id est, facilè secari & diffringi possunt.

Ξι.

Ξίφος —— φους —— τὸ, ensis, gladius: à ξέω & ἀφὴ tactus; quòd enim gladii acies tetigerit, illud secat.

Ξυ.

Ξυλεύομαι ligno, ligna conveho: παρὰ τὸ ξύλον.

Ξύλον —— ύλου —— τὸ, Ignum: à ξύω seco, rado; quia secari & radi potest.

Ξύμπας —— ασα —— αν, omnis; Att. ξύπας.

Ξυὼ pro ξυὼ Atticè.

Ξυνὸς —— νὴ —— νὸν, communis. Atticum pro κοινός.

Ξυρέω rado —— fut. ήσω —— prat. ηκα.

Ξυρὸν —— ᾶ —— τὸ, novacula: a ξέω rado, polio.

Ξυστὸν —— ᾶ —— τὸ, novacula: παρὰ τὸ ξυστὸν βέλος, quia est acutus ad radendum, & scalpendum.

O A.

Ὄαρ —— ὄαρος —— τὸ, Uxor: quasi ὁμόδαρ παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρόσθαι τῷ γάμῳ, quòd conjuges duo nuptiis inter se copulentur.

Οβ.

Ὀβελίζω obelo noto —— fut. ίσω —— prat. ικα.

Ὀβολὸς —— όλου —— ὁ, obelus, sexta pars drachmæ; quia erat ut βέλος. Alii ab ὄβελὸς veru; quòd ejus figuram haberet.

Ὀβρυζον —— υζου —— τὸ, Aurum obryzum, purum, ex crebra concoctione, id est, quasi ὄφειζον, ab Ophir, id est, insula; unde præstant flimum aurum solebat advehi.

Ογ.

Ὀγκάω rudo —— fut. ήσω —— pr. ηκα.

Ὄγκος —— ου —— ὁ, fastus, tumor, & prominentia: ab ἄγω κεῖσθαι, sursum jacere. Tumor est quædam ἄρσις seu ὕπαρσις ζωματικὴ, i. e. elevatio corporalis. Vel ab ἐξέχω promineo.

Ὄγμος —— ου —— ὁ, sulcus: ab ἄγω frango, vel οἴγω aperio; quòd sulcus ex terræ fractione & apertione oriatur.

Ὄγχνη —— ης —— ἡ, pyrum: παρὰ τὸ ἀγχεῖν, h. e. suffocando. Nam acerbitate suâ vehementer astringunt pyra sylvestria.

Οδ.

Ὀδοντολγία —— ας —— ἡ, dentium dolor: ab ὀδὰς —— ὀντος, & ἀλγος —— εος —— τὸ, dolor.

Ὁδὸς —— οῦ —— ἡ, via: quasi ἔδος ab ἴω, τὸ πορεύομαι vado.

Ὀδὰς —— όντος dens: ab ἔδω edo, quasi ἰδὰς; in Voc. ὦ ὀδὰς solùm, ut docet Gaza. Æoles dicunt ἰδόντας pro ὀδόντας.

Ὀδύνη —— ης —— ἡ, dolor: ab ἔδω edo, rodo; est enim dolor velut rosio quædam corporis & animi.

Ὀδύρομαι dolore excrucior —— —— fut. ὀδυρέμαι, cæteris temporibus caret: ab —— ὀδύνη dolor; nam dolor est causa lamentationis.

Ὀδύσσομαι irascor (verbum poëticum defectivum;) nam legitur duntaxat in aor. 1. med. ὠδυσσάμην, vel ὠδυσσάμην: ab ὀδύνη dolor; ira ex dolore oritur.

Οζ.

Ὄζος —— ου —— ὁ, ramus: ab ἔζομαι sedeo; ramus quasi sedet in arbore.

Ὄζω oleo (Dor. ὄσδω) —— fut. ὀζήσω & ὀζέσω —— præt. ὄζηκα —— med. ὄδδα & Att. ὄδα, quod sæpiùs pro præsenti sumitur.

Οθ.

Ὄθνη —— ης —— ἡ, cura, ratio; quasi ὄδνη ab ἔδω: nam cura cor edit; aut ὄθνη cura consueta; ab ἔθω consuesco.

Ὀθόνη —— ης —— ἡ, linteum.

Ὀθόννα —— ης, Othonna, herba apud Troglodytas in Arabiæ tractu.

Οι.

Οἴαξ —— ακος —— ὁ, gubernaculum, clavus navis: ab οἴω fero.

Οἴγω aperio (poët. pro ἀνοίγω) —— fut. οἴξω —— præt. med. ὦγμαι. Vid. ἀνοίγω.

Οἰδέω tumeo, turgesco —— fut. οἰδήσω —— præt. ὠδήκα —— aor. 1. ὠδησα: ab εἴδω video; tumida depressis visibiliora.

Οἰζὺς —— ύος, ἡ, ærumna, miseria: ab οἴ væ, & ζέω ferveo.

Οἰκεῖος

Οἰκεῖος ——α—— ον, proprius, domesticus, familiaris: ab οἶκος domus; quæ enim domi servantur, ferè propria sunt cuique.

Οἰκέτης ——ου—— ὁ, servus, famulus: ab οἶκος domus.

Οἰκέω habito——fut. ήσω ——præt. ᾠκηκα: ab οἶκος.

Οἰκία ——ίας—— ἡ, domus: ab οἶκος.

Οἰκιακὸς ——ὴ——όν, domesticus: ab οἶκος.

Οἰκοδομέω ædifico——fut. ήσω——præt. ᾠκοδόμηκα: ab οἶκος domus, & δέμω extruo.

Οἴκοι domi; Adv.

Οἶκος —— οἴκου —— ὁ, domus: παρὰ τὸ εἶκω, τὸ ὑποχωρῶ, secedo; quia eò concedimus ab externis injuriis. Vel ab οἴω fero; quia eò ferimus nostra. Vel ab ἴχω habeo, habito: *domus primùm comparanda.* Οἶκον μὴ πρόπιτε, &c. ——

Οἰκτίρμων ——ονος——ὁ, misèrecors: ab οἶκτος misèrecordia.

Οἶκτος——οἴκτου——ὁ, misèrecordia: ab εἴκω cedo; quia facilè cedimus eorum petitioni, quorum miseremur.

Οἶμος——οἴμου——ὁ, via: παρὰ τὸ οἰμᾶν, ὃ ἐστι, ὁρμᾶν εἰς ὅδόν. quia in via cum impetu feruntur iter facientes. Vel ab οἴω fero; quia per viam ferantur omni modo vectionis; quia per eam gradiuntur.

Οἶνος —— οἴνου —— ὁ, vinum: παρὰ τὸ ὀνῶ [ὄνημι, ὠφελῶ] juvo; vinum debiles juvat, roborat, firmat; juxta illud *Hom.* Iliad. ζ'.

——ὀνήσεαι αἴκε πίηαι, *juvamen senties si biberis.*

Ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μάλ' αἶψα οἶνος ἀέξει, *Viro defatigato robur valdè vinum adauget.*

Quod etymon ipsi *Homero* debemus. Verba sunt Hecubæ Hectori filio à pugna redeunti. A quo non prorsus abhorret salubre illud consilium Pauli Apostoli ad Timotheum, 1 Tim. 5. 23. ὀλίγῳ οἴνῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σε, &c. Vel dicitur οἶνος, quasi οἰόνους, διὰ τὸ οἰήσεως ἐμπιμπλᾶν, quòd mentem nostram impleat arroganti de nobis ipsis opinione. *Aristoph.* Ὁρᾷς; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε πλουτοῦσι, διαφερόντως, κρίνουσι δίκας. Vides? postquam biberint plusculum homines, divites sunt, negotiantur, causas disceptant. Vel ἀπὸ τῆς οἴησις, quam vitem Veteres appellant. Vel ab οἶομαι, quod (ut *Suidas*) ὀξυτέρους sumptum modicè & cautè, οἴεσι τὸν νοῦν, mentem & ingenium affert & acuit: vel à νοῦς mens, & οἴχομαι abeo; quòd immoderatè sumtum homines dementat.

Οἷον, quasi, velut; Adv.

Οἷος——α——ον, qualis.

Οἶος——οἴη——οἷον, solus.

Οἶς——οἰός——ὁ, ovis: ab οἴω fero; quia plura commoda οἴεσι fert.

Οἰσοφάγος——άγου——ὁ, gula: à φάγω comedo; & οἴω fero; quia per gulam quæ eduntur, deferuntur.

Οἰσί

Οἰστὸς — στέα — στέον, ferendus: ab οἴω fero.

Οἰσύα — ύας — ἡ, ſalix: ab οἴω & ζύω, τὸ ὁρμῶ, ruo; quia celeriter creſcit.

Οἶτος — οἴτου — ὁ, ærumna, calamitas: ab οἴ, adv. Dolentis.

Οἰφέω, & οἰφάω coëo: ab ἰπτύω idem: vel ab ἀφὴ tactus.

Οἴχομαι abeo, diſcedo — fut. οἰχήσομαι — præt. ὤχημαι, & ἀναυξήτως — οἴχωμαι: ab εἶκω cedo.

Οἴω puto, ſuſpicor. Hoc verbum tantùm apud poëtas reperitur, nec ultra conjugatur. Sed ab eo tamen derivatur poëticum οἶομαι, in proſa οἴομαι, & per ſyncopen οἶμαι. In ſecunda perſona præſentis habet ει, ut οἴομαι — οἴει — οἶει).

Οἰωνισμὸς — οῦ — ὁ, augurium: ab οἰωνός.

Οἰωνὸς — οῦ — ὁ, avis, volucris; propriè major, & carnivora: ἀπὸ τῦ οἰῶ, [τὸ μονῶ] — fut. οἰάσω — οἰωνὸς, ὥσπερ παρὰ τὸ κοινῶ — ὤσω γίνε) κοινωνός. Vel ἀπὸ τῦ οἶος ſolus; quia amat ſolitudinem, humanum conſpectum fugiens.

Οκ.

Ὀκλάζω in genua procumbo — fut. ὀκλάσω — præt. ὤκλακα: à κλάω frango; ut ſit frango — τῦ κλινῶ inclinando.

Ὀκνηρὸς — ρὰ — ρὸν, piger: ab ὄκνος pigritia: quòd παρὰ τὸ ἐ κινῶν, à non movendo; quod pigrorum eſt & meticuloſorum.

Ὀκρίβας — άτος — ὁ, pulpitum: παρὰ τὸ ἄκρον ἢ βαίνω.

Ολ.

Ὄλβιος — ία — ιον, beatus: ab ὄλβος. vel quaſi ὁ λίβος, ὁ τῶν ὀυδαμονίαν πολλὰν ἔχων. dives, locuples, ὀυτυχής.

Ὄλβος — ου — τὸ, felicitas, ὀυδαμονία, πλῦτος, ὐποδία. quaſi ὅλος βίος, vita integra, nullis dolorious interrupta.

Ὄλεθρος — ἔθρου — τὸ, mors, pernicies: ab ὀλέω perdo.

Ὀλίγος — γη — γον, modicus, paucus, parvus: ab ὀλέω, id eſt, ὄλλυμι perdo; pauca ſunt quæ facilè ὄλλυται, ut παῦρα facilè παύονται.

Ὀλιγοψυχέω parvo ſum animo; ab ὀλίγος parvus, & ψυχὴ anima.

Ὀλιγοχρόνιος — ία — ον, non diuturnus, exigui temporis: ab ὀλίγος & χρόνος.

Ὄλισθος — ίσθου — ὁ, lapſus: παρὰ τὸ ὄλως ὀλίσθειν, ἢ ὀλίσθειν· caſus in lubrico, cùm curſus perit.

Ὀλλύω (& uſitatiùs ὄλλυμι) perdo — fut. ὀλλύσω — præt. ὄλλυκα· eſt regulare, ſed ὀλλυμι eſt anomalon; quod mutuatur ſua tempora ab ὀλέω & ὄλλυω.

Ὄλμος — υ — ὁ, mortarium: παρὰ τὸ ὄλλυ ἢ μιῦν τὰ ἐν αὐτῷ πτισσόμενα, quòd minuantur ea quæ in mortario tunduntur.

Ὀλοθύριον — ίου, τὸ, olothurium.

Ὀλολύζω

Ὀλολύζω ululo—— fut. ξω—— præt. ὠλόλυχα: ab ἀλαλή. Quod vide suo loco.

Ὀλόπτω vello, decortico——f. ψω——præt. φα: à λέπω decortico.

Ὀλοὸς——ὴ——όν, pernicioſus: ab ὄλλυμι perdo.

Ὅλος——ὅλη——ὅλον, totus: ab Hebr. כֹּל, id eſt, totus.

Ὅλοχος——όχη——ὁ, pediculus pomi.

Ὀλοφύρομαι lamentor——fut. ὔσομαι——aor. 1. med. ὠλοφυσάμην perf. paſſ. ὠλόφυρμαι——aor. 1. paſſ. ὠλοφύρθην. Dicitur quaſi ὀλοὼς φέρομαι, i. e. in modum pereuntis feror.

Ὄλπη——ης——ἡ, lecythus.

Ὄλυμπος——ου——ὁ, Olympus; Mons Macedoniæ vel Theſſaliæ, altiſſimus; allegoricè cœlum: quaſi ὀλόλαμπος τοῖς ἄστροις, quòd ſtellis totum ſplendeat; ζυγκοπὴ καὶ τροπὴ, ὄλυμπος· ψιλοῦται Αἰολικῶς.

Ὄλυρα——ύρας——ἡ, olyra, ador; κεφαλὴ, εἰδος κεφαλῆς καρποῦ.

Ὀλυνθος——ώθου——ὁ grossus, ficus immatura: ab ὀλίσθειν ἄνθος, i.e. florem perdendo; quòd exiſtit primùm perdito flore.

Ομ.

Ὁμαλὸς——ὴ——όν, planus, lævis, æquabilis: ab ὁμὸς ſimilis; conſtat enim ex partibus ſimilibus. Hinc ἀνώμαλος, aſper, inæqualis, ſalebroſus, irregularis.

Ὁμαρτῆ ſimul, collectim: ab ἅμα ſimul & αἴρω apto.

Ὄμηρος——ήρου——ὁ, obſes: παρὰ τὸ ὁμοῦ εἶρειν, ſimul nectere; quia partes de ſe mutuò dubitantes ad fidem ſibi habendam jungit. Vel παρὰ τὸ ὁμοῦ, καὶ ἄρω, τὸ ἁρμόζω, quòd obſides concordiæ cauſâ ſint inter eos qui diſſident.

Ὁμιλέω commercium habeo: ab ὅμιλος——ίλου——ὁ, cœtus, turba——fut. ήσω——præt. ηκα

Ὁμιλία——ας——ἡ, conſuetudo, colloquium, confabulatio.

Ὅμιλος——ίλου——ὁ, vulgus, turba, cœtus, multitudo; propriè militum: παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι quòd una cogatur. Vel ab ὁμοῦ ſimul, & ἴλη agmen.

Ὀμιχέω meio——fut. ήσω——præt. ηκα: quaſi ὁμοῦ χέω, i. e. ſimul fundo

Ὄμμα——ατος——τὸ, oculus: ab ὄπτομαι video.

Ὁμόθελφος——ου——ὁ, frater: ab ὁμοῦ & θελφὺς uterus.

Ὅμοιος——οία——οιον ſimilis: ab ὁμὸς ſimilis; Att. ὁμοῖος.

Ὁμοιότης——τητος——ἡ, ſimilitudo: ab ὅμοιος.

Ὁμοίως ſimiliter; Adv.

Ὁμοκλὴ——ῆς——ἡ, ira, minæ, hortamen, clamor: ab ὁμοῦ ſimul, et κέλευσις jubere. Vel ab ὁμοῦ ſimul, et κλάω pro κλάζω, i. e voco.

Ὀμόργνυμι abſtergo (et uſitatiùs ὀμόργυμι) ——fut. ὀμόρξω——præt. ὤμορχα. Vel, ἀπεσπλασασμὸ, μέμορχα——aor. 1. ὤμορξα

Ὅμος——ὴ——όν, ſimilis.

Ὀμόσπορος

Ὁμόψυχος——ον, concors, unanimis: ab ὁμὸς similis, & ψυχὴ anima; cujus mores congruunt.

Ὁμφᾳὸς——ὲ——ὸ, umbilicus: παρὰ τὸ ἐμπνεῖν, ὃ ἐστιν, ἀναπνεῖν, respiro: διὰ ἀυτὸ γὰρ τὸ ἔμβρυον ἀναπνεῖ καὶ πρέφεται, infans enim in utero per umbilicum respirat.

Ὁμφὰξ——ακος——ὁ, uva acerba, acetum: ab ὠμὸς crudus, & φαγεῖν edere.

Ὁμφὴ——ῆς——ἡ, vox, θεῖα κληδὼν, divina vox, responsum divinum: quasi τὸ ὂν φαίνουσα, i.e. veritatem indicans.

Ον.

Ὄναγρος——ἀγρε——ὁ, onager: quasi dicas, ὄνος ἄγριος, asinus sylvestris.

Ὄναρ somnium——τὸ, indecl. quasi ὄντος ἄρσις, rei veræ ablatio: ut plurimùm enim falsas imaginationes objicit.

Ὄνειαρ——ατος——τὸ, utilitas, commodum: ab ὄνημι juvo, prosum.

Ὀνειδίζω exprobro——fut. ὀνειδίσω, & Atticè ὀνιδιῶ——præt. ὠνείδικα: ab ὄνειδος.

Ὀνειδισμὸς——οῦ, ὁ, contumelia: ab ὄνειδος.

Ὄνειδος——ε——τὸ, probrum: ab ὀνέω vitupero: vel ab ὄνομαι, i.e. μέμφομαι quæror, expostulo.

Ὄνειρος——είρε——τὸ, somnium: ab ὄναρ.

Ὀνήσιμος——ίμη——ιμον, utilis: ab ὄνημι juvo.

Ὄνημι juvo, prosum——fut. ὀνήσω——præt. ὄνηκα——aor. 1. ὤνησα——med. ὠνοσάμην, & sync. ὠνάμην.

Ὄνθος——ε——ὁ, stercus. Si propriè asini, tum ab ὄνος commodè deduci poterit.

Ὄνος——ε——ὁ, asinus: ab ὄνημι juvo; est enim jumenti species hominum usui & commodo subservientis.

Ὄνυξ——υχος——ὁ, unguis: παρὰ τὸ νύσσω——νύξαι, κνῆσαι ὄνυξ, fodio, vellico; ungue enim fodicamus & vellicamus.

Οξ.

Ὀξεῖα, subintellige λόγχη, hasta: ab ὀξὺς.

Ὄξος——ε——τὸ, acetum; ab ὀξὺς.

Ὀξυθυμία——μίας——ἡ, iracundia: ab ὀξὺς, & θυμὸς ira.

Ὀξύνω——acuo——fut. ὀξυνῶ præt. ὤξυγκα.

Ὀξὺς——εῖα——ὺ, acutus: ab ἀκὴ acies.

Ὀξύτερος——έρα——ον, acutior: ab ὀξὺς.

Οπ.

Ὀπάζω persequor, me comitem do, præbeo——fut. ἀσω——pr. ὤπακα——aor. 1. ὤπασα: ab ἕπομαι sequor.

Ὀπὴ——ῆς——ἡ, foramen, per quod videri potest: ab ὄπτομαι video.

Ὅπη ubi, quò; Adv.

Ὀπηδέω —— ῶ, comitor, ſequor —— fut. ήσω —— præt. ηκα.

Ὀπίζομαι revereor —— fut. σομαι, Att. ξομαι —— præt. ὦπσμαι, ſi extat.

Ὄπιον —— ίου —— τὸ, opium.

Ὀπις —— ίδ ος —— ἡ, ultio. ἡ ὀπιθεν ἐπιμυθὴ πίσις, quia vindicta ſequitur peccatores; juxta illud Horat.

——*ſequitur ſuperbos*
Ultor à tergo Deus.——

Ὀπίσθια —— ίων —— τὰ, poſteriores partes: ab ὄπισθεν.

Ὅπλον —— ὅπλα —— τὸ, arma, vel quicquid eſt armorum loco: ab ἀπέλλω arceo; arma ſunt ἀμυντήρια, i. e. defenſioni ſervientia: vel etiam ab ἀπειλὼ minor.

Ὀπὸς —— ῦ —— ὁ, ſuccus: ab ὀπὴ, i.e. foramine, unde fluit: vel a πίω bibo; ſuccus eſt ποτόν τι, aliquid potabile.

Ὁπόταν quando; conj.

Ὅπου ubi; Adv.

Ὀπτάω aſſo, torreo —— fut. ήσω —— præt. ὤπτηκα.

Ὄπτομαι video —— fut. ὄψομαι ὄψ (non ὄψη) ὄψεται —— præt. ὦμμαι —— perf. med. ὦπα, Att. ὄπωπα.

Ὀπυία —— ίας —— ἡ, concubitus.

Ὀπώρα —— ώρης —— ἡ, autumnus: quaſi ὀπῶν ὥρα, i. e. ſuccorum tempus; quia tunc fructus maturi ſunt. Vel quaſi ἡ ὀψὲ ὥρα, i. e. tempus anni ſerum: aut quia in autumno eſt ὀπῶν ὥρα, i.e. cura fructuum qui tunc colliguntur. ἡ παρὰ τὸ ἕπεσθαι τῇ ὥρᾳ, quia tempeſtatem æſtatis ſequitur autumnus.

Ορ.

Ὁράω video —— imperf. Atticum ἑώρων —— ἑώρων —— fut. ὄψομαι (pro ὁράσω analogicè) —— præt. ἑώρακα· pro aor. 1. ὥρασα dicitur εἶδον.

Ὄργανον —— άνου —— τὸ, organum: quaſi ἔργανον, ab ἔργον opus; ſeu ab ἔοργα, verbi ῥέζω facio.

Ὀργάομαι (& ὀργάω —— ῶ) impatienter appeto. *Herodot. apud Surdam in vita Thucyd.* Μαχαιρίζω σὲ, τῆς ἀυτεκνίας ἕκοσ· ὁ γὰρ σὸς υἱὸς ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν ἐσῆς τὰ μαθήματα.

Ὀργὴ —— ῆς —— ἡ, ira: quaſi ὀρεγή, ab ὀρέγω, τὸ ὀρθυμῶ, & tync. ὀργή. ἡ, παρὰ τὸ εἴργω cohibeo —— εἰργὴ, ἡ ἀποβολὴ τῆς ε εἰς ο, ὀργή. ἡ κωλύουσα ἡμᾶς τὰ δέοντα βουλεύεσθαι, quòd nos non ſinat recta conſulere. ἡ, παρὰ τὸ ὄρνυμι excito, ὀρὴ, ἡ ὀργὴ, quòd ira animum ſupra modum excitet.

Ὄργια —— ίων —— τὰ, ſacra Bacchi, propriè: Orgia; κατ᾽ ἐξοχὴν, cujuſvis Dei: ab impetu, qui in illis, ſcil. ὀργὴ. Vel ἀπὸ τῶν ὀρέων, à montibus; quòd in montium jugis ſacrificare conſueverint.

Ὀρίζομαι irâ feror —— fut. ίσομαι —— præt. ισμαι: ab ὀργὴ ira.

Ὀργύια ulnam extendo: ab ὀργυὰ —— ᾶς, ulna; quod ab ὀρέγω extendo, & γῦον pes: eſt enim extenſorum pedum menſura.

Ὀρέγω porrigo, extendo, præbeo —— fut. ὀρέξω —— præt. ὤρεγα —— aor. 1. ὤρεξα. ὄρεγε τὴν

δεξιὰν, dextram extende.

Ὀρίγανον —— ανου —— τὸ, origanum; herbæ nomen: ab ὄρος mons, & γάνος gaudium; quia montosis & clivosis locis gaudeat.

Ὀρίνω exerceo, concito, commoveo —— fut. ὀρινῶ —— præt. ὤρικα: ab ὄρω.

Ὀρθὸς —— ὀρθὴ —— ὀρθὸν, & ὀρθὸς —— ὴ —— ὸν, rectus: ab ὄρω excito, erigo.

Ὀρθρος —— ου —— ὁ, diluculum, dies; dicitur, quia nos ad opera ὀρθοῖ, i.e. erigit, seu excitat.

Ὅρκος —— ὅρκου —— ὁ, juramentum: παρὰ τὸ εἴργειν τὸν παραβαίνοντα· coercetur enim quisque intra quod juravit. Vel ab ὅρος terminus; ὁρίζονται γάρ τι ὀμνύοντες οἱ ὀμνύοντες, jurantes enim terminantur. Vel παρὰ τὸ ἕρκος, septum, παρὰ τὸ ἕρκος ἢ τεῖχος εἶναι τοῦ ὀμνύοντα μὴ παραβαίνειν τοὺς ζωθήκους.

Ὁρμαθὸς —— οῦ —— ὁ, ordo, catena: ab ὁρμόζω apto, ordino. Ab εἴρω sero, ordino, unde εἰρμὸς series.

Ὁρμάω —— ῶ, impetu feror —— fut. ήσω —— præt. ωρμηκα —— aor. 1 ωρμησα.

Ὁρμιὰ —— ᾶς —— ἡ, tenuis funiculus, linea piscatoria setis equinis contexta: ab εἴρω necto.

Ὀρνιθευτὴς —— οῦ —— ὁ, auceps: ab ὄρνις avis.

Ὄρνις —— ὄρνιθος —— ὁ, ἡ avis; Acc. ὄρνιν καὶ ὄρνιθα: παρὰ τὸ ὄρω concito, quasi ὄρνις· τί γὰρ ὀρνιθοπάτερον πτηνοῦ; quid enim concitatius ave?

Ὄρος —— ὄρεος —— τὸ, erynum, legumen: παρὰ τὸ ἐρίπτεσθαι ὑπὸ τῶν βοῶν, quòd à bobus edatur: vel potiùs simpliciter ab ἐρίπτω edo; quia frequenter in cibum venit.

Ὀρόθαμνος —— ου —— ὁ, ramus, surculus: παρὰ τὸ ὀρέγειν διὰ πλῆ αὔξησιν, quòd cum impetu crescat. Vel a βάθαμνος, qui ramus est tener.

Ὀρόντιον —— ίου —— τὸ, Orontium, herba: παρὰ τὸ ὄρος —— ος —— τὸ, quòd montibus gaudeat.

Ὄρος —— ους —— τὸ, mons: ab ὄρω excito, erigo; est enim erecta in tumorem terra.

Ὅρος —— ὅρου —— ὁ, terminus, limes: ab ὁράω video; termini signari solent, ut sint ὁρατοὶ visibiles.

Ὄρπηξ —— ηκος —— ὁ, ramus, surculus, stolo: παρὰ τὸ ὄρω, τὸ πηδῶ; quòd videatur ex arbore quasi exilire. Vel ab ἕρπω, quòd ex arbore quasi proserpit.

Ὀρρὸς —— ὀρροῦ —— ὁ, serum lactis: ab ὀράω fluo; aut ab ῥέω pereo; est enim fluidum et vile quid.

Ὀρταλὶς —— ίδος —— ἡ, gallina, pullastra.

Ὄρτυξ —— υγος —— ὁ, coturnix: ab ὄρω excito; quòd facilè ad pugnam concitetur.

Ὄρυζα —— ύζης —— ἡ, oryza.

Ὀρυμαγδὸς —— οῦ —— ὁ, strepitus, fragor, tumultus: ab ὅμαδος multitudo. Vel quasi ὅμαδος ὁρόμου, multitudo excitata.

Ὀρφανὸς — ᾰ — ὁ, orphanus, pupillus : dictus, quòd velut in ὄρφνῃ, i.e. in tenebris degat.

Ὄρφνη — ῆς — ἡ, caligo, tenebræ, obscuritas : ab ἐρέφω tego ; tenebræ enim omnia involvunt.

Ὀρφὸς — ᾰ — ὁ, orphus piscis. Hiberno tempore in speluncis se continet : ab ὄρφνη tenebræ.

Ὀρχέομαι saltо, tripudio — fut. ὀρχήσομαι — aor. 1. med. ὠρχησάμην — ω — ατο.

Ὄρχησις — ὑ — ἡ, saltatio : ab ὀρχέομαι.

Ὄρχις — εως — ὁ, testis, testiculus : ab ὀρέγομαι appeto ; quia indè ὄρεξις Cωκράτ.

Ὄρχος — ᾰ — ὁ, hortus, ordo plantarum.

Ὄρω excito — fut. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω — aor. 1. ὦρσα — perf. med. ὄρωρα (pro ὦρσα,) & metathesi ὤρορα.

Οσ.

Ὅς — ἥ — ὅ, qui, quæ, quod ; Artic. Subj.

Ὅσιος — ὁσία — ὅσιον, sanctus : quasi ἄσιος, ab ἄζομαι, τὸ Cέβομαι.

Ὅσος — ὅση — ὅσον, poëticè ὅσσος.

Ὄσσα — ης — ἡ, vox : ab ὄψ vox.

Ὀστέον — έω — τὸ, ὀστοῦν — ὀστᾶ, os — ossis : ab ἵσταῖ statuere ; quia statuit & stabilit corpus, nè mollicie suâ concidat.

Ὀστράκ — ινος — ἡ, scintilla : ab αὔω accendo.

Ὀσμὴ — μῆς — ἡ, odor : ab ὄζω oleo.

Ὄσπριον — ρίου — τὸ, legumen : a σπείρω semino ; quòd crebra ejus satio.

Ὄστρακον — άκου — τὸ, testa : ab ὄστεον os ; quia est velut os aut cornu.

Ὄστρεον — έου — τὸ, concha, ostreum.

Ὄστρυς — υος — ἡ, ostrys ; arbor.

Ὀσφραίνομαι odoror, olfacio — fut. ὀσφρήσομαι — aor. 2. ὠσφρόμην : quasi ὀσμὴν fero, seu suscipio odorem.

Ὀσφὺς — ύος — ἡ, ilia, lumbus : quasi ὀσφυὴς, quasi tota sit ossea & excarnis. Vel quia ibi ἡ ῥώμη, robur nascitur.

Οτ.

Ὀτοτύ — ύζω — ὁ, strepitus, tumultus, sonitus : ab ὄτω (pro ὠθέω) moveo, & βοὴ clamor ; ut fit motus clamosus, aut motus clamore excitatus.

Ὀτρυνθμός — ύνω — ον, incitatus : ab ὀτρύνω hortor, jubeo.

Ὀτρύνω incito — fut. υνῶ, & ὀτρυνέω — præt. ὠτρυγκα : ab ὄρω excito.

Ου.

Οὐαὶ væ ; Adv.

Οὐδείς — εμία — ἐδέν, nemo, nullus : ex οὐδὲ & εἷς, nè unus quidem.

Οὐδὲν nihil.

Οὐδέποτε nunquam ; Adv.

Οὐδέτερος — έρα — ον, neuter : quasi οὐδὲ ἕτερος, neque alius.

Οὔθ

Οὖδ-ος ——ε-ος——τὸ, & ἔδαφος ——ατ-ος——τὸ, ſolum, pavimentum: ab ὁδὸς via.

Οὖθαρ——ατ-ος ——τὸ, uber, mamma: μεταφορικῶς, ἔθαρ ἀρούρης —— *pinguedo terræ.*

Οὔϊγον ——γκ——τὸ, vingum; planta apud Ægyptios.

Οὔπω nondum.

Οὐρὰ —— ᾶς —— ἡ, cauda: ab ὅρ-ος terminus.

Οὐράϊον——ᾳ̃ον—— τὸ, cauda.

Οὐρανὸς—— ν —— ὁ, cœlum: quaſi ὁρανὸς, ab ὁράω video; quòd ſit viſui pervium. *Ariſt.* de mundo, deducit ab ὅρ-ος terminus; cùm inquit, οὐρανὸν ἐτύμως κεκλῆσθαι ἀπὸ τῆς ὄψεως τῶν ὁρωμένων.

Οὐρέω mingo——fut. ήσω——pr. ἐμηκα.

Οὐρητὴς——ρᾶ——ρᾶν, urinarius: ab οὖρον——ρ——τὸ, urina, lotium.

Οὖρ-ος——ὄρι——ὁ, cuſtos, inſpector.

Οὖς——ὠτὸς——τὸ, auris: ex ἀΐω audio.

Οὐσία——ας——ἡ, ſubſtantia, opes: à partic. ὤν——ὄντος——ὄν. τὰ ὄντα καὶ τὰ ὑπάρχοντα.

Οὐτάμεν-ος——ένη——ον, vulneratus: ab οὐτάω vulnero.

Οὔτις——ὅτιν-ος, nemo, nullus, i.e. ὀδείς.

Οὗτ-ος——αὕτη——τοῦτο, hic, hæc, hoc.

Οὕτως ſic; Adv.

Οὐχὶ nequaquam; Adv.

Οφ.

Ὀφείλω debeo——fut. ὀφειλήσω præt. ὠφείληκα.

Ὀφείλω augeo——fut. ὀφλήσω——pr. ὠφείληκα——aor. 1. ὤφλησα.

Ὄφελ-ος——ε-ος——τὸ, uſus, utilitas; propriè, κέρδ-ος ἐκ τοῦ ὀφειλομένου, i. e. ex debito.

Ὀφθαλμὸς——ὄ——ὁ, oculus: quaſi ὀπταλμὸς, ab ὄπτω video, & ἄλλομαι ſalio; ὅτι ἐξ αὐτοῦ ἄλλεται τὸ ὀφθαλμικὸν, in quo viſus ſalit: aut ex quo ſalit viſio, quaſi ὀφθθμὸς, ἐξ οὗ ἄλλεται ὄψις. ἢ, ἀπὸ τῶν ἄπαντα παρέχειν ὀφθῆναι, quòd efficiat, ut omnia conſpiciantur. Vel per Sync. ὀφθαλμοὶ quaſi ὀπτῶν θάλαμοι.

Ὄφις——ιος——ὁ, ſerpens: παρὰ τὸ ὄπτω, τὸ βλέπω video; ὀπτικὸν γάρ, ὅτι κοιμώμενον ἀνεωγμένους ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς.

Ὀφρὺς——ύ-ος——ὑ, ſupercilium: quaſi ὄμματα φερόντα, oculos cuſtodiens; quòd ſupercilia ſervent oculos.

Οχ.

Ὄχεία——ας——ἡ, coitus: ab ὀχεύω admiſſarium admitto.

Ὀχετεύω derivo, rivos duco——fut. εύσω——præt. ευκα: ab ὀχετὸς canalis.

Ὀχεύω admiſſarium admitto, coëo, ——fut. εύσω——præt. ευκα.

Ὄχημα——ήμεν-ος——τὸ, currus: ab ὀχέω veho.

Ὀχθέω indignor, graviter fero, doleo——fut. ήσω——præt. ηκα: ἀπὸ τοῦ ἄχθω.

Ὄχθη——ης——ἡ, ripa; intra quam ἔχει vel ὀχεῖται, fertur & continetur aqua.

Ὀχλη-ὸς——ρὸς——ρὸν, odioſus, turbulentus, moleſtus, gravis; ab ὄχλ-ος turba.

Ὄχλος —— ου —— ὁ, turba.

Ὄχνη & ὄγχνη —— ης —— ἡ, pyrum ſylveſtre : ἀπὸ τῆς ἀγχόνης· nam acerbitate ſuâ penè ſuffocat.

Οψ.

Ὄψ —— ὀπὸς —— ἡ, vox : ab ἔπω.

Ὄψις —— εως —— ἡ, viſio : ab ὄπτομαι.

Ὀψωνέω opſonor : ab ὄψον opſonium.

Ὀψώνιον —— ίου —— τὸ, opſonium, ſtipendium ; ὀψώνια etiam merita militiæ : quia non numerabatur pecunia, ſed res ad victum neceſſariæ, ut caro, frumenta, &c. ab ὄψον καὶ ὠνέομαι· quaſi dicas, venale aliquid quod coquitur.

Πα.

Πάγη —— άγης —— ἡ, laqueus.

Πάθημα —— ήματος, τὸ, nocumentum, incommodum.

Πάθος —— ους —— τὸ, caſus, afflictio, perturbatio.

Παιανίζω —— fut. ίσω —— præt. ικα, Pæana cano : à παιὰν —— ᾶνος —— ὁ, hymnus in laudem Apollinis, vel alterius Dei, quod canebatur, partâ victoriâ, aut in belli congreſſu, aut in averſione malorum : à παύω ceſſo, παυσαι.

Παίγνιον —— ίου —— τὸ, ludus : à παίζω ludo.

Παιδάριον —— ρίου —— τὸ, puerulus : dimin. à παῖς puer.

Παιδεία —— ας —— ἡ, eruditio.

Παίδευσις —— εως —— ἡ, inſtitutio.

Παίζω — fut. ξω —— præt. χα, ludo, puerorum more ; ſync. pro παιδίζω.

Παίσω —— fut. αύσω —— præt. υκα.

Παίομαι percutior : à παίω.

Παίπαλα loca prærupta & ſaleo brola, δύσβατα.

Παίω —— fut. αίσω —— præt. αικα, ferio.

Παῖς —— αιδὸς —— ὁ ἡ, puer, puella, ſervus, filius : ἀπὸ τῆς παίειν, percutiendo ; quia puer ſine virga non educatur. ὁ μὴ δαρεὶς αὐθέκτως ἡ παιδεύεις. Vel παρὰ τὸ πάλλειν· ἐυκίνητος γὰρ ἡ ἡλικία, ætas enim eſt facilè mobilis.

Πάγη —— άδος —— ἡ, maſſa ficorum.

Παλαιὸς —— αιὰ —— όν, antiquus : à πάλαι olim.

Παλαιστὴς —— οῦ —— ὁ, luctator : à παλαίω luctor.

Παλαίω luctor —— fut. αίσω —— præ. αικα : à παλὴ lucta ; quòd παρὰ τὸ σαίλειν τὸ σῶμα, quia corpus luctando agitatur.

Παλάμη —— ης —— ἡ palma : à πάλλομαι —— præt. πέπαλμαι : unde παλαίμη, διὰ τῆς ἡ χεὶρ κινεῖται, quâ movetur manus.

Παλάσσω inquino —— fut. άσω —— præt. ασα : fortè à πηλὸς lutum.

Πάλλαξ —— κὸς —— ἡ, pellex ; ab ætate juvenili, à πάλλαξ juvenis.

Πάλλω illicio —— fut. υσω —— præt. υκα.

Παλιγγενεσία

Παλιγγενεσία——ίας—ἡ, regeneratio: à πάλιν rurſus, & γένεσις generatio.

Πάλιν iterum, rurſus; Adv.

Πάλλαξ——ακος——ὁ. juvenis: à πάλη luctа; ut jam idoneus ſit, πρὸς τὸ πάλλειν, ad vibrandam haſtam.

Πάλλω vibro——fut. πάλω——præt. ἄλκα.

Παμβδελέτης——ου——ὁ, improbus: à *Pandeleto* nobili ſycophanta; παμπόνηρος καὶ ἀνήμερος.

Πανδοῦρα——ας——ἡ, Pandura; inſtrumentum muſicum.

Πανόλβιος beatiſſimus: ab ὄλβος beatitudo, & πᾶς——πάσα——πᾶν.

Πανταχόσε quoquoverſus.

Πανταχῆ ubique; Adv.

Παντὸς totius: à πᾶς omnis.

Πανυπέρτατος——η——ον, omnium ſupremus: à πάνυ & ὑπέρ.

Παππάζω invoco avum, ut infantes; pappa dico, ſeu voco: πάππα φωνῶ, πατέρα καλῶ, ——fut. άσω——præt. ακα.

Πάπυρος——υ——ὁ ἡ, papyrus; planta in paluſtribus Ægypti.

Παπταίνω circumſpicio, oculis illuſtro——fut. ανῶ: ab ὀπτάνω video.

Παχὺς——εῖα——ὺ, craſſus, denſus: à πήγνυμι compingo.

Παρὰ cum *Gen.* à, ab, ex; cum *Dat.* prope vel juxta; cum *Acc.* ad.

Πάρα pro πάρεστι, adeſt; accentu in antepenultimam retracto.

Παραβαίνω prætereo; à præp. παρὰ & βαίνω. Vid. βαίνω.

Παραβολὴ——ῆς——ἡ, parabola: a præterit. med. παράβολα, à παραβάλλω.

Παραγγέλμα——ατος——τὸ, præceptum: à παραγγέλλω præcipio.

Παράδεισος——ου——ὁ, paradiſus, locus amœniſſimus.

Παραδραμοῦμαι——δραμοῦμαι, curſu antecello.

Παραδραμεῖν——tranſcurro, præcurro.

Παραιτοῦμαι rejicio——fut. ήσομαι——præt. ημαι.

Παραίφασις——εως——ἡ, admonitio.

Παρακαλέω——ῶ, ſolor: à παρὰ & καλέω.

Παράκλησις——εως, ἡ, conſolatio: à παρακαλέω.

Παρακμάζω defloreſco: à παρὰ & ἀκμάζω.

Παράλληλος——mutuus, inter ſe collatus: à παρὰ & ἀλλήλων.

Παραμύθιον——ίου——τὸ, ſolatium: a παραμυθέομαι conſolor.

Παράνομος——improbus——ὁ ἡ.

Παρασάγγης——ου——ὁ, paraſanga; viæ menſura apud Perſas 30 ſtadia continens.

Παράσιτος——ου——ὁ, paraſitus, qui cibum apud aliquem ſumit: à παρὰ et σῖτος frumentum, panis, annona.

Παρασκευάζω præparo——fut. άσω——præt. ακα: à σκεύος——ους——τὸ, vas.

Παραυτίκα——ſtatim: à παρὰ et αὐτίκα.

Παραφρονέω deſipio: à παρὰ et φρονέω ſapio.

Παρδακὸς——ὴ——ὸν, humidus: à παρὰ et δεύω madefacio.

Πάρδ☉ —— υ —— ὁ, pardus.

Παρειὰ —— ᾶς —— ἡ, maxilla, gena: à παρείναι, quia homo homini genis obviàm præcedere solet.

Πάρειμι præsens sum: à παρὰ & εἰμί.

Παρεπιδημία —— ίας —— ἡ, peregrinatio.

Πάρθεν☉ —— ένε —— ἡ, virgo: παρὰ τὸ παρεθέμεν τῇ μητρὶ, quia virgines formâ suas matres ut plurimùm excellunt. Vel διὰ τὸ παρηλικιῶθαι τῷ ὑμεναίῳ, quia ætatem infantilem egressa est, ut nubilis esse possit.

Πάρνοψ —— οπος —— ὁ, locusta.

Παροικέω —— ήσω, propè habito.

Παρῶτα☉ primus: à πάρ☉ ante, poëticé.

Παρορμίζω irrito, ad iram concito —— fut. ίσω (& Atticè παρορμῶ) ab ὀργὴ ira.

Πάροργισμὸς —— ῐ —— ὁ, ira, irritatio animorum. Παρὰ in hac compositione notat vitium.

Παῤῥησία —— ας —— ἡ, fiducia, confidentia, loquendi libertas: quasi πανρησία, à πᾶν & ῥῆσις.

Παρωνυχία —— ας —— ἡ, reduvia, unguium vitium: à παρὰ & ὄνυξ unguis.

Πᾶς —— πᾶσα —— πᾶν, omnis —— παντὸς —— πάσης —— παντός.

Πάσσω sprargo —— fut. σω —— pret. α.

Πατάσσομαι, à παττάσσω percutio.

Πατὴρ —— έρ☉, & sync. πατρὸς: quasi ἀπαλὴρ à ἀπεέρω, sicut apud Latinos *Sator* dicitur pro *Pater*. Homo dicitur Pater, quasi πατὴρ, παρὰ τὸ τοὺς παῖδας τηρεῖν, quòd liberos servet. Deus, quasi πανὴρ, παρὰ τὸ πάντα τηρεῖν, quòd omnia suâ providentiâ conservet. Vel dicitur à πάω pasco, quòd pascat & alat liberos.

Πατρὶς —— ίδ☉ —— ἡ, patria.

Πάτταλ☉ —— άλου —— ὁ, paxillus.

Παυρόλογ☉ —— ον, pauciloquus: ὁ τὰ παῦρα λέγων, qui pauca dicit.

Παῦρ☉ —— α —— ον, paucus, parvus.

Παύω sedo —— fut. αὐσω —— pr. αυκα.

Πάχνη —— ης —— ἡ, pruina: à πήγω compingo, glacio.

Πάω gusto, posslideo.

Πε.

Πέδη —— ης —— ἡ, pedica: à πούς pes & δέω ligo. Vel παρὰ τὸ πέζειν τοὺς πόδας, quòd pedes comprimat.

Πέδιλον —— ίλου —— τὸ, calceus: παρὰ τὸ περιελεῖσθαι τοὺς πόδι, quòd pedi circumvolvatur.

Πεζὸς —— ὴ —— ὸν, pedester.

Πειθαρχία —— ας —— ἡ, obedientia: à πείθω pareo, seu morem gero, & ἀρχὴ principatus, auctoritas.

Πείθω persuadeo —— fut. πείσω pret. πέπεικα.

Πειθὼ —— όῦ☉ —— οῦς —— ἡ, persuasio: à πείθομαι.

Πείκω pecto —— fut. πέξω: à πέκω.

Πεῖνα —— είνης —— ἡ, fames: à πένομαι pauper sum. Est pauperum, & pauperies quædam.

Πεινάω esurio —— fut. άσω —— pret. ακα: à πεῖνα fames.

Πείρινς

Πείρης —— ιθος —— ὁ, crates, alveus vimineus in curribus: à πῖρας pro πίρας terminus; quia est ad termin s & ad latera currûs. *Etym.* quasi ῥίμιν-θος, à ῥίμ vimen flexile; quòd indè fiat. Vel φειθέειν, quòd quasi in orbem currat.

Πέλαγος —— ἄγους —— ὄ, pelagus, τὸ πλάτος τῆς θαλάσσης, quia πῖλε τῆς γῆς ἐζι, procul est à terra, id est, longiùs excurrit. Vel τὸ πέλας τῆς γῆς, finis & terminus terrarum, mare. Vel πέλας ἄγον, procul ducens.

Πέλδις —— αν —— ἐ, libum: quasi πάλη, tenuis farina.

Πελαργὸς —— ὦ —— ὁ, ciconia: à πελὸς niger, & ἀργὸς albus; quia nigris & albis pennis præditа est. Hinc ἀντιπελαργέω, refero.

Πέλας prope; Adv. à πέλω, τὸ προσοικίζω appropinquare facio.

Πέλει est, contingit: à πέλω sum.

Πελεκὰν —— ᾶνος —— ὁ, & πελεκὰν —— ᾶντος, & πελεκὰς —— ᾶδος, pelicanus: à πελεκᾶν scindere; quòd rostrum habeat magnum & latum, dilatationi aptum.

Πέλεκυς —— εως —— ὁ, securis, bipennis; in Acc. πέλεκυν: à πελεκάω scindo.

Πελεμίζω agito —— fut. ξω —— præt. χα —— pass. πεπέλεγμαι.

Πέλλα —— ης —— ἡ mulctra: à πλέος plenus; quòd sæpe lacte impleri soleat.

Πέλμα —— ατος —— τὸ, planta pedis, solea: à πηλὸς lutum; quòd eâ lutum calcamus. *Etym.* à πέλας prope, quòd sit prope solum.

Πελὸς —— ὰ —— ὸν, niger; Est & πέλεος & πέλιος: fortè à μέλας. β, μ, & π sunt affines literæ.

Πελτασ-τὴς —— ᾶ —— ὁ, peltatus: à πέλτη pelta, scutum brevius, ideóque παλτὸν, quod vibrari possit.

Πέλω & πέλομαι, (verbum poëticum) sum —— ἐπελόμην —— ἐφέλω —— ἐπέλετο, & sync. ἔπλε-το, & ἀναπλήτως, πλέτο.

Πέλωρ —— ωρος —— τὸ, monstrum: à πέλω verto; id enim est monstrosum, in quo versus est communis ordo naturæ. Vel quasi πέλας ὄρος ὂν τῷ μεγέθει, prope accedens ad magnitudinem montis.

Πέμφιξ —— ιγος —— ἡ, bulla, gutta, pustula: a πέμπω mitto; ut sit quod emittitur è re aliqua.

Πεμφηδὼν —— όνος —— ἡ, vesica: à πῆμα φέρειν, quòd damnum ferat.

Πένης —— ητος —— ὁ, pauper: à πένομαι laboro; quia labore victum quærit.

Πενθερὰ —— ᾶς —— ἡ, socrus: à πένθος luctus; ut sit ea, quæ in se suscipit lugendi affectionem ob casus meos adversos, quem, filiâ datâ, filii loco habet.

Πενία —— ας, ἡ, paupertas: à πένης pauper.

Πενιχρὸς-ὰ ὸν, pauper: à πένομαι.

Πένθιμος, ὁ ἡ, lugubris: à πένθος luctus.

Πένθος εος, τὸ, luctus: quasi πόνθος, à pr. med. πεπονθὼς passus sum.

an-

aut à πόνος molestia.

Πέος —— εος —— τὸ, penis.

Πεπαίνω excoquo, maturum facio; a πέπων mollis.

Πέπερι —— εος & εως —— τὸ, piper: à πέπειρος maturus; quòd iole aomodum excoqui soleat: vel quòd calore suo coctionem juvet.

Πεπηγὼς —— υῖα —— ὸς, fixus; partic. à præt. med. πέπηγα, a verbo πήγνυμι vel à πήγω compingo.

Πέπλος —— υ —— τὸ, vel πέπλος —— ὁ, peplus, vel peplum; vestis muliebris: quasi ἀμφίπλος, quia ei ea gestantem ἀμφιπτύσσει καὶ εἱλεῖται, i. e. circumvolvitur.

Πέπτω coquo (quasi πυρὶ ἕψω igne coquo) —— fut. πέψω —— præt. πέπεφα —— aor. 1. ἔπεψα —— perf. pass. πέπεμμαι. Hinc τὸ πέμμα quicquid coquitur; specialiter genus quoddam placentæ.

Πέρας —— ατος —— τὸ, finis, terminus: quasi πάσης ἔρας, id est, terræ cessatio.

Πέρδιξ —— ικος —— ὁ ἡ, perdix: πέρδω solum; quia est χαμαιπετὴς, i. e. humi volans. Vel à πηδᾶν saltare; quòd saltet è loco in locum.

Πέρδω depopulor —— fut. πέρσω aor. 1. ἔπερσα —— 2. ἔπαρδον, & per metathesin ἔφραδον; à περάω transeo, pervado.

Περὶ præp. circa.

Περίβλημα —— ατος —— τὸ, indumentum: à περιβάλλω circumdo.

Περίλλω —— circumtraho: à περὶ & ἕλκω traho.

Περιθέω circumcurro: à περὶ & θέω curro.

Περιόπτω contemno, despicio: à περὶ & ὀπτάω.

Περιπατέω ambulo —— fut. ήσω —— præt. ηκα: à περὶ & πατέω calco.

Περιπίμελος —— ον —— ον, præpinguis: a περὶ intendendi particulâ, & πιμελὴ pinguis.

Περιπλάσσω obtego: a περὶ & πλάσσω fingo.

Περισπαίρω —— palpito: a περὶ et σπαίρω.

Περισσὸς —— ὴ —— ὸν, abundans: a περὶ excellentiam significante suprà.

Περιστέλλω circumfero: à περὶ et στέλλω.

Περιστερὰ —— ᾶς —— ἡ, columba: à περιστῶς ἐτῶν· sæpius enim parit in anno; ideò Veneri sacrabant eam. Vel à περιστῶς πρέπειν, est enim pavida; ideò Græcis dicitur πρήσσων, a πρέω tremo. vel à πέτεσθαι στερρῶς, quòd volet impetuosè. Vel a περὶ et στερεῖν privare; quòd circumcirca privet et depopuletur segetes.

Περιτομὴ —— ῆς —— ἡ, circumcisio: à περὶ et τέμνω præt. med. à τέτμημαι.

Περιτρώγω circumrodo: à περὶ et τρώγω.

Περιφέρω circumfero: à περὶ et φέρω.

Πέρκη —— ης —— ἡ, perca.

Πέρκος vel περκνὸς —— ος —— ὁ, niger, nigris pennis variegatus; à περικαίω oburo; nam ex ustione nigredo oritur.

Περόνη

Περόνη——ης——ἡ, fibula : à περάω tranſadigo, figo ; quia per foramen tranſadigitur.

Περιφερὴς——ες——ος, levis, temerarius ; qui verbis poteſt φέρεσθαι, circumferri.

Πεσσὸς——οῦ——ὁ, calculus : quaſi a πεσεῖν cadere.

Πεσὼν——οῦσα——ὸν, cadens ; partic. aor. 2. à πίπτω——aor. 2. ἔπεσον——πέσε——πέσωμι——πέσω——πεσεῖν——πεσών.

Πεταόμαι volo, & πέτομαι & πέταμαι habent tantùm præſens & imperfectum ; reliqua tempora ſumunt à verbo ἵπημι volo——as.

Πέτασος——ου——ὁ, petaſus, pileus latior : à πετάω expando.

Πέταυρον——αύρου——τὸ, pertica, quâ gallinæ dormiunt ; gallinarium : παρὰ τὸ ἐν αὐραις πετᾶσθαι.

Πετεινὸς——ὴ——ὸν, volucris, volatilis : à πέτομαι volo——as ; τὰ πετεινὰ volucres.

Πέτρα——ας——ἡ, petra : à πέτρος.

Πέτρος——ου——ὁ, lapis, ſaxum : à πήγνυμι compingo ; eſt enim terra compacta : aut à πέτειν ῥᾴδιον, facilè cadere.

Πεύκη——ης——ἡ, larix, pinus : à πικρὸς amarus ; aut à πίσσα pix.

Πεύκινος piceus, à πεύκη.

Π.

Πήγανον——ανου——τὸ, ruta ; quia ſperma πηγνύει, i.e. ſemen compingit ſuo calore & ſiccitate ; ideò caſtitatis herba dicitur.

Πηγὴ——ῆς——ἡ, fons, ſcatebra : quia πηδᾷ ἐκ γῆς, i.e. ex terra exilit. *Etym.*

Πηγνύω, πήγνυμι & πήσσω ſeu πήττω compingo, concreſcere facio, figo——fut. πήξω——præt. πέπηχα——aor. 2. ἔπαγον——paſſ. ἐπάγην——perf. paſſ. πέπηγμαι · indè πῆξις coagmentatio, coagulatio.

Πηδάλιον——ίου——τὸ, gubernaculum, clavus : à πηδὸς remus.

Πηδάω ſalio——fut. ήσω——pr. ηκα : à πεὺς pes ; eſt pedum actio : aut à πέδον ſolum, ubi ſalitur ; & qui πηδᾷ τοῦ πόδας πετᾷ, pedes expandit.

Πήληξ——ηκος——ὁ, galea : παρὰ τὸ πάλλεσθαι, id eſt, κινεῖσθαι, quòd vibrari ſoleat.

Πηλὸς——οῦ——ὁ, lutum : à πελὸς niger : vel à πίλλω vel παλάσσω, quod eſt μολύνω contamino, polluo. Πηλὸς——οῦ, ὁ, vinum ; propriè vinum fœculentum : ut ſit à πηλὸς lutum, aut vinum rubrum, quod turbidum videtur. Vel παρὰ τὸ πάλλειν καὶ ζείειν ἐμποιεῖν τὰς φρένας, quòd vinum mentes potantium agitet & concutiat.

Πῆμα——ατος——τὸ damnum ; à πήθω, quod eſt πάσχω patior ; ut ſit, quod quis patitur. Hinc πημαίνω noceo.

Πηλὼν——ῶνος——ὁ, tela : à πήνομαι operor.

Πήρα——ας——ἡ, pera, ſaccus : φήρα à φέρω, quod ad ferendum aliquid ſit facta : vel quaſi πήρα à περῶ cuſtodio ; quòd in pera recondantur quæ ſervare volumus. Vel à πάω paſco ;

sco, ut sit escaria pera.

Πηρὸς —— ἐκ —— ἐὸν, mutilus, cæcus : à πήθω patior, quasi passus aliquid. Πηρὸς ὁ ὅτι παυλὸς μέρος πεπονθώς · cæcus enim undiquaque patitur, omni ope & gaudio destitutus.

Πῆχυς —— εως —— ὁ, cubitus ; Acc. πήχυν : à πήγω compingo ; quòd ritè compactus sit ad robur : ἀπὸ τῦ πεπηχθαι ἀκρῳ τῳ βραχίονι, quòd summo brachio compingatur. Hinc πηχυαῖος, qui unius cubiti est.

Πι.

Πίδαξ —— ακος —— ὁ, fons, scatebra : à πίω bibo ; quòd aquam bibendam præbeat. Vel à πηδάω salio ; quòd è terra exsiliat.

Πίειν bibere : à πίω —— aor. 2. —— ἔπιον —— imper. πῖθι (adjecto θι, πίεθι, & contractè πῖθι, tanquam à πῖμι) πίοιμι —— πίω —— πιεῖν, & poëticâ dialysi πιέειν —— partic. πιών.

Πιέζω premo, stringo —— ἴσω —— ιχα : à πίζα pes ; ut sit propriè premo pede, calco, deinde alio modo.

Πιθανώτερος —— ον —— ον, comp. πιθανὸς probabilis.

Πίθηκος —— ικος —— ὁ, & πίθηξ —— ηκος : à πιθέω pro πείθω persuadeo : πείθει γὰρ ἡμᾶς τὸ ζῶον εἰδέχθες ὂν φεύγειν ἀπαλ, id est, facilè nos suadet, ut nugantem illam spretemus.

Πίθος —— ου —— ὁ, dolium : ἀπὸ τῦ πιεῖν, quòd in eo sit quod bibamus.

Πικίερον —— ἰκ —— τὸ, butyrum : quasi πῖος κεφάλων, i. e. cornigerorum pinguedo : optimum butyrum ex tuceris vel bobus.

Πικρὸς —— ὰ —— ὸν, amarus : à πεύκη picea ; aut à πείκω tondeo : amara enim condent & radunt linguam.

Πῖλος —— υ —— ὁ, pileus ; propriè ex lana coacta : ex πλέω lanam cogo ; vel à πίζω, quasi πίβηλος ; aut à πλυθῦ : cogendo partes πλυωνται, i. e. in unum coguntur.

Πίναξ —— ακος —— ὁ, tabula, asser ; quasi πείνης ἄκος, famis remedium. Vel à πῖνος, quasi pinus ; quòd sit asser è pinu.

Πίνω bibo —— fut. πώσω vel πόσω —— præt. πέπωκα —— aor. 2. ἔπιον —— πῖθι (adjectâ syllabâ θι, πίεθι, & crasi, πῖθι, tanquam à πῖμι) πίοιμι —— πίω πιῖν —— πιών. Dicitur & πῶθι, à πῶμι inusit. & per apoc. πῶ —— fut. med. πίομαι & πιέσομαι.

Πίπος —— υ —— ὁ, pipus, avis marina : ἀπὸ τῦ πιεῖν, quòd frequenter bibat.

Πίπω —— υ —— ὁ, pipio ; pullus avis : à sono πιπίζειν pippire.

Πιπράσκω vendo —— fut. πρᾶσω, quasi à πρᾶμι pro πιπράω —— præt. πέπρακα —— aor. 1. ἔπρασα pass. —— ἐπράθην.

Πίπτω cado —— fut. med. πεσοῦμαι Doricè pro πέσομαι —— præt. πέπτωκα —— aor. 1. ἔπεσα —— 2. ἔπεσον —— πέσω —— οιμι —— πέσω —— πεσεῖν —— πεσών.

Πίων

πίσσα——ης——ἡ, pix: quasi πῖσα, quia pinguis; aut à πίτυς pinus, unde est: aut à πήσσω coagulo; coagulatum enim est aliquid, & alia coagulat.

Πιστάκια——κίων——τὰ, pistacia, nuculæ pineis nucibus similes.

πιστεύω credo——εὔσω——pr. κα.

πίστις——εως——ἡ, fides: quasi πῆϊστις persuasio, à πείθω persuadeo.

πιστότερος——έρα——ον, fidelior: à πιστός.

πίσυγξ——υγγος——ὁ, sutor, cerdo: ἀπὸ τῆς πίσσης ὑγραίνει, quia picem humidam tractat.

πλάνα——άνης——ἡ, turma, cohors, tribus quædam ab urbe Æolica Πιτάνη.

πτυλος——ύλου——ὁ, strepitus aquæ remo percussæ.

πτυρον——ύρου——τὸ, furfur: à πίπτω cado; est enim quod πίπτει, i. e. excidit à frumento, cùm molitur.

πῖω inus. pro πίνω bibo.

πῖων——ίονος——ὁ, pinguis, obesus: quasi à πῖσος——τὸ, pinguedo.

Πλ.

πλάγιος——γία——γιον, obliquus: à πλαίζομαι erro.

πλάδος——ους——ὁ, & πλάδον——ους——τὸ, humor superfluus.

πλαίζομαι erro: à πλάζω——f. ξω——pr. αγκα——aor. 1. ἐπλαγξα. πλακίς, à πλακίεις——όεντος——ούς, placenta: à πλατὺς latus.

πλαάομαι erro: à πλανάω——ήσω——κα: à πλάνη error.

πλάνης——ητος——ον, vagabundus, instabilis: à πλαίζω erro.

πλαξ——ακος——ἡ, tabula: à πλατὺς latus.

πλασμὸς——οῦ——ὁ, fictor: à πλάσσω fingo.

πλάτανος——άνου——ὁ, platanus: à πλατὺς latus; quia est arbor latè diffusa ramis.

πλάτος——ους——τὸ, latitudo: à πλατύς.

πλατὺς——εῖα——ὺ, latus, amplus, spatiosus: à πλάω, i. e. πλήθω impleo; ab inus. πλάω, unde πλήθω: amplum est quod multa spatia implet.

πλέθρον——ου——τὸ, jugerum: à πλεῖν vertere, arare.

πλέθρα——ων——τὰ, humida & herbosa: à πλάσθον humor superfluus.

πλειστάκις sæpissimè; Adv. à πλεῖστος.

πλείες plures——πλείονες——πλείοσι——πλείους.

πλείων——πλεῖον, copiosior, major: à πλεῖον plus; quod à πολὺς multus.

πλέκω necto——fut. ξω——pr. χα aor. 2. ἔπλαγον——perf. pass. πέπλεγμαι——pr. med. πέπλοκα: hinc πλοκὴ nexus, πλόκαμος coma plexilis.

πλεονέκτης——ου——ὁ, avarus: quasi πλέον ἔχειν βουλόμενος, qui vult plus habere.

πλεονεξία——ας——ἡ, avaritia.

πλέος, & Poëticè πλείος, Atticè πλέως plenus: quasi à πολὺς multus; εἰς πλέον, vel ὅσον πλέον, nimiùm, majori copiâ.

πλευριτικὸς——ὴ——όν, pleuriticus: à πλευρὰ——ᾶς——ἡ, costa, latus.

πλέω navigo——fut. πλεύσω——præt.

——præt. πέπλευκα : quasi à πλαέω appropinquo ; ut id commodè fiat, navigatio inventa est.

Πλημμύρη —— γῆς —— ἡ, ictus : à præt. med. πέπλημαι, verbi percutio.

Πλῆθος —— εος —— τὸ, multitudo : à πολύς.

Πληθύω multiplico —— fut. υσω —— præt. πεπλήθυγκα —— perf. pass. πεπλήθυσμαι —— aorist 1. ἐπεπλώθην

Πλῆθρον —— ου —— τὸ, calcar, aculeus : à πλήσσω percutio.

Πλημμέλεια —— είας, ἡ, & πλημμελία, impietas, error, delictum ; quod per incuriam & incogitantiam admittitur : à πλὴν μέλειν, quòd posteriore curâ resarciendum sit.

Πλήν præterquam ; Adv.

Πλήξιππος —— ου —— ὁ, demissor equorum : à πλήσσω percutio, & ἵππος.

Πλήρης —— ὁ ἡ, —— τὸ πλῆρες, plenus : à πλέος.

Πλησίον prope : à πέλας. ὁ πλησίον propinquus.

Πλησμονὴ —— ῆς —— ἡ, satietas : à πλήθω impleo.

Πλῆσσω —— πλήξω, percutio —— fut. ξω —— præt. χα —— aor. 1. ἔπληξα —— aor. 2. ἔπλαγον, cùm ad corpus ; ἔπλαγον, cùm ad animum refertur. Sic aor. 2. pass. ἐπλήγην & ἐπλάγην.

Πλίνθος —— ου —— ὁ, later ; πλινθοῖς ὀπτηθεῖσι, latum coctum. *Hesych.* ideò *Etym.* ducit a πλίς & θίειν, διὰ τὸ πλινθεῖν θίειν τὴν.

Πλίνω seu πλίνομαι gradior ; tanquam terram πλήσσω, i. e ferio pedibus.

Πλόος —— ου —— ὁ, πλόα —— navigatio : à πλέω navigo.

Πλούσιος —— ία —— ιον, dives ; quasi πολυούσιος, à πολὺς & οὐσία facultates, ἴσον πορ opulentus, cui πολλὴ οὐσία.

Πλουσιόπαις —— άιδος —— ον, ditissimus : a πλούσιος.

Πλοῦτος diteſco —— νέω —— νηκα : πλοῦτος.

Πλοῦτος —— ου —— ὁ, divitiæ ; quasi πολυέτης, vel πολλέτης ὅτι ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὁδὶ συνηγμένος, longo enim tempore & vix tandem colligi videntur divitiæ : aut, quòd in multos annos colligantur. Hinc *Plutus* fingitur divitiarum Deus, qui in adventu claudum esse volunt in recessu alatum : hoc nimirum innuentes, seriùs quidem contrahi opes ; partas autem nisi frugaliter dispenses, velocissimè dilabi.

Πλυνῶ lavo ; propriè vestimenta : ut λούω corpus ; νίπτω manus & pedes ; —— fut. πλυνῶ —— præt. πέπλυγκα —— aor. ἔπλυνα, à πλύς lutum ; quòd sordes eluat : vel à πλύος nigrum, ut sit dealbo.

Πλώω —— vel πλώμι navigo ; poëticè pro πλέω —— fut. πλώσω

Πν.

Πνεῦμα —— ατος —— τὸ, spiritus à πνέω spiro.

Πνέω spiro —— fut. πνεύσω —— præt. πέπνευκα —— pass. πνέομαι. Hinc πνεῦμα.

Πνίγ

Πνίγω — ſuffoco — fut. ξω — præt. χα — aor. 1. ἔπνιξα — 2. ἔπνιγν.

Πο.

Πία — ας — ἡ, Ionicè ποίη, herba, pabulum : quaſi a πάω olim paico ; quia πώομαι eſt guſto. edo : unde apud Hom. πάσσαθαι pro γεύσασθαι, & ἄπαστος eſt jejunus.

Ποδάγρα — ας — ἡ, podagra, qua ſcil. πόδες ἀγρεύονται, pedes capiuntur : ex πούς — ποδὸς pes, & ἄγρα captura.

Ποδαγρικὸν — ὸν — ὸν, podagroſus : a πούς & ἄγρα.

Ποδηγὸς — ὸς — ὁ, dux : à πούς & ἄγω.

Ποθέω — ῶ, deſidero : à πόθος deſiderium ; quod à πίθω inuſitat.

Ποιέω — ῶ, facio — ήσω — ηκα.

Ποικιλία — ίας — ἡ, varietas : à ποικίλος.

Ποικιλόγηρυς — εία — υ, variè ſonans : à ποικίλος & γῆρυς — υος vox.

Ποικίλος — κίλη — κίλον, varius : quaſi πύκα λίαν, prudenter valdé. Ποικίλος, ὁ πολλὰ ἴσχων πανοῦργα ποικιλίας : quaſi multam artem, et prudentiam habens diverſam.

Ποιμαίνω paſco — fut. ανῶ — præt. γκα — aor. 1. ἐποίμανα, Atticè — ῆνα.

Ποιμὴν — ένος — ὁ, paſtor : quaſi ἐν πόᾳ μένων, in herba manens. Vel potiùs à πάω paſco ; vel quaſi οἰμήν, ab οἶς ovis, et μάω quæro.

Ποινὴ — ῆς — ἡ, pœna, ultio, injuria : à πόνος molestia, quaſi πονή : pœna eſt paſſio moleſta. Vel quaſi φονή τις οὖσα.

Πόκος — ου — ὁ, lana, vellus : à πέκω vello, pecto, tondeo.

Πολεμίζω prælior, pugno — fut. ίσω — præt. μικα : à πόλεμος.

Πολέμιος — ία — ον, hoſtis, inimicus : à πόλεμος.

Πολέμιος, Ionicè pro πολέμιος : à πόλεμος.

Πόλεμος — έμου — ὁ, bellum : quaſi πολύαιμος, à πόλεις & ὄλλυμι, urbes perdo. ἢ, παρὰ τὸ πόλεις μιεῖν, quòd urbes bello minuantur civibus. ἢ, παρὰ τὸ πολλὸς ἀμᾶν, quòd multos demetat. ἢ, παρὰ τὸ ὀλῶ, quaſi ὄλεμος, omnia ſiquidem bello pereunt. Vel à πολέω everto. Vel quaſi πάλεμος, à παλάμη palma ; quia primum bellum erat pugna palmarum. Hinc πολέμιος & πολεμήιος.

Πολιόομαι — οῦμαι, canesco : à πολιός.

Πολιότης — ητος — ἡ, canities.

Πολιὸς — ὰ — ὸν canus : à παλαιὸς vetuſtus ; vetuſta ſolent eſſe cana.

Πόλις — εως — ἡ, civitas ; ubi homines πολῖται, verſantur. Vel quaſi ἐκ πολλῶν, ex multis ; quòd ſint πολλοὶ certis legibus junctí.

Πολιτεία — είας — ἡ, politia, jus civitatis : à πόλις.

Πολλάκις, & — άκις, ſæpe, multoties.

Πολλαχῆ

Πολυαχῶς ubique ; Adv.

Πόλος — ου —— ὁ, polus, cardo mundi : à πολέω verto.

Πόλτος —— ου —— ὁ, puls : à πολέω verſo.

Πολυκοιρανίη —— ίης —— ἡ, multorum dominatio : à πολὺς & κοίρανος rex.

Πολυλογία —— ίας —— ἡ, loquacitas : à πολὺς & λόγος.

Πολυορκία —— ίας —— ἡ, crebrum juramentum : à πολὺς & ὅρκος.

Πολύπους —— οδος —— ὁ, Polypus : à πολὺς & πούς pes.

Πολυπραγμοσύνη —— ύνης —— ἡ, curioſitas, ſolicitudo inanis : ex πολὺ & πρᾶγμα.

Πολὺς —— πολλὴ —— πολὺ, multus, frequens : à πέλω ſum. *Etym.* quòd μᾶλλον ὦν πλῆθος ἐστὶν ἀριθμικόν.

Πολυτελέστατος —— άτη —— ον, pretioſiſſimus : à πολυτελὴς.

Πολυτελὴς —— ὲς, pretioſus : à πολὺς & τέλος, impenſa, ſumptus. δεῖπνον πολυτελὲς, cœna magnifica & ſumptuoſa ; πολυδάπανον · τελεῖν τὸ δαπανᾶν · *Athenæus.* πολυτελῶς magnificè.

Πολύτροπος —— ον, multiplex, varius, mutabilis : cujus ſunt πολλοὶ τρόποι, multi & varii mores.

Πολύφιλος —— ον, multos habens amicos : à πολὺς et φίλος amicus.

Πολυχρόνιος longævus : à πολὺς et χρόνος tempus.

Πομπὴ —— ῆς —— ἡ, pompa : ἀπὸ τοῦ πέμπω.

Πομφόλυξ —— υγος —— ἡ, bulla : à πομφὸς, eminentia cutis tumida, et ſimul humore abundans ; quaſi emiſſum aliquid, à πέμπω mitto ; aut à πέμφιξ flatus.

Πονηρία —— ας —— ἡ, malitia : à πονηρὸς.

Πονηρὸς —— ὸν —— ὸν, malus, improbus, malignus : a πόνος labor moleſtia ; (ut μοχθηρὸς à μόχθος) quia aliis laborem et moleſtiam faceſſit ſuâ nequitiâ. *Iliad.* φ'.

Πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, ——
Omnibus faciſſit negotium.

Significat πονηρὸς aliquid amplius quàm κακός : nempe eum, qui ſit in omni ſcelere exercitatus ; et ad injuriam cuivis inferendam totus compoſitus ; cui opponitur ὁ χρηστὸς, qui eſt omnibus utilis. Diabolus dicitur ὁ πονηρὸς καθ' ἐξοχὴν · πονηρὸς paroxyt. eſt laborioſus.

Πόνος —— ου —— ὁ, labor : à pr. med. πένομαι, verbi πένομαι laboro, operor.

Πόντος —— ου —— ὁ, pontus. *Etym.* ducit à πνέω ſpiro ; quia in mari præcipuè ſentiuntur πνοαὶ venti.

Ποππύζω ſibilo, blandè contrecto : a ſono. Hinc ποππυσμὸς ſibilus.

Ποριστὴς —— οῦ —— ὁ, quæſtus : à ποριζω quæſtum facio, ſuppedito, præbeo, copiam facio —— fut. ίσω —— præt. κα —— præt. paſſ. πεπόρισμαι, indè ποριστός.

Πόρκης —— ου —— ὁ, annulus ferreus, cujus circumplexu haſtæ ferrum cum ligno coërcetur.

Πόρκος —— ου —— ὁ, rete piſcatorium :

rium; à περάω vel à περιβάλλω, quia ingredientem piscem circumplectitur.

Πορνεία——ας——ἡ, fornicatio: à πόρνη.

Πόρνη——ης——ἡ, meretrix, quæ corpus suum πιπράσκει, i. e. vendit, & prostituit: à πιπράω vel πίπρημι, vendo——præt. med. πέπρα. Indè πόρνη.

Πόρνος——ου——ὁ, scortator, qui corpus suum πιπράσκει, vendit.

Πόρπη——ης——ἡ, fibula, annulus clypei: à πείρω figo; quia infigitur, ut affigat.

Πόρτις——ιδος——ἡ, vitulus——a, idem & πόρτις, qui jam cœpit πορεύεσθαι, i.e. ire.

Πόρρω longè, procul, longè antè: à πρὸ antè. Est autem idem πρόσω, πρόσω & πόρρω, & his opponitur ὀπίσω. πρόσω ἢ ὀπίσω antè & retrò.

Πορφύρα——ας ἡ, purpura. genus conchæ nobilis. Solebat ea Tyriis magnum φέρειν: sed videtur esse vox Tyria.

Ποσειδῶν——ῶνος——ὁ, Neptunus (& pleonasmo Ποσειδάων) Deus Maris: quasi πόσιν δίδους, potum præbens per aquas: vel ποσὶ δῶν, quasi πόδας ἰών, terram concutiens, παρὰ τὸ ζείειν τὸ πόδον.

Πόσθη——ης——ἡ, penis; pellis, quâ glans virilis tegitur: quasi πρόσθη, à προτίθημι, præponi.

Πόσις——εως——ἡ, potus: à πίνω——fut. πόσω, indè πόσις.

Πόταμος——ου, fluvius: à πότος potus; quia potulentam aquam continet, non salsam, ut mare.

Ποτὲ aliquando; Adv.

Πότερος, uter;

Ποτίζω potum præbeo——fut. ίσω——præt. ικα, à πότος potus.

Προσκυνέω supplex adoro: à πρόσκυνος venerandus.

Πότος——ου——ὁ, potus, compotatio.

Πούς——ποδὸς——ὁ, pes; Voc. ὦ πούς.

Πρ.

Πρᾶγμα——ατος——τὸ, negotium, res, opus: à præt. pass. πέπραγμαι, à πράσσω vel πράττω facio.

Πρᾶος & πρᾷος, lenis, mitis, mansuetus; dictus, quòd πάσης ῥᾳδίως ἀνέχῃ, omnia volenter faciat. Vel à πρέω transeo; ut sit διαπρόσιος, qui & facilè ad alios transit, & ad quem facilè transitur. Aut simpliciter à πρὸς adest. Πρᾶος, idem.

Πρᾳότης——ητος——ἡ, mansuetudo, lenitas; & πραΰτης.

Προμηθὶς——ίδος, præcordia: ex πρὸ antè, & ἰδεῖν videre; quòd mens sit προμηθικὴ, i.e. futuri provida.

Πρασιὰ——ᾶς, & πράσιον——ου, hortulus, areolæ in horto: quasi πρασιὰ, à πρασιόω determino; quòd determinata sit portio horti. Fortè primò sic dicta est areola porrorum; a πράσον porrum.

Πρήθω——ήσω——τὸ, porrum: fortè à πρήθω incendo; est enim calidum.

Πρήθω facio, vel πράσσω——ξω——ξα.

Πραΰνω mitigo — fut. πραϋνῶ — præt. κα: à πρᾶϋς mitis.

Πρέπω decorus sum — imperf. ἔπρεπον: à πρὸ antè, & ἔπω dico; quòd qui excellunt, prærogativam loquendi habeant.

Πρέπει decet — imperf. ἔπρεπε — infin. πρέπειν decere — τὸ πρέπον decorum.

Πρέσβυς — υος, & Atticè εως, senex. Plur. πρέσβεις senes: παρὰ τὸ προβεβιωκέναι πλεῖον ἢ ἕλκω, καὶ παρὰ τὸ ἀρέσκως βεβιωκέναι, quòd jamdudum adolescentiam excesserint, diúque vixerint. Legati, quòd olim legationes senibus, utpote prudentioribus, demandarentur.

Πρεσβύτατος — άτη — ον, antiquissimus, maximus natu: à πρέσβυς.

Πρήθω accendo, inflammo — fut. πρήσω — præt. πέπρηκα: à πρόω.

Πρηνὴς — ὲς, pronus, præceps: à πρὸ & νέω nuo.

Πρηὼν — ῶνος — ὁ, montis cacumen, & πρὸν et πρόων, à πρὸ et εἰμί.

Πρίαμαι emo, redimo — imperf. ἐπριάμην: à πιπράω transeo. Et emens et vendens πιπρᾷ, id est, transit in alia & alia loca.

Πρίαπος — άπου — ὁ, Priapus, hortorum custos; item membrum virile.

Πρίζω & πρίω ferro, serrâ seco — fut. πρίσω — πρίσειρα: à πρίων — όνος, serra.

Πρὶν priùs; Adv.

Πρῖνος — υ — ὁ, ilex, arbor: à πρίω serrâ seco; quia serrâ, ob duritiem, fuerit secanda. Vel quia folia ei sunt spinosi, tanquam serrata et dentata.

Πρόβατον — άτου — τὸ, ovis: a προβαίνω procedo; quia προβαίνειν, procedere solet pascendo. Virg. Ecl. 3.

Pascite oves nimium procedere. —

Aut quia ex pecoribus homini vetusta, et maxima πρόβατα.

Προβολὴ — ῆς, ἡ, propugnaculum: à προβάλλω.

Προδίδωμι prodo: à πρὸ & δίδωμι.

Προγαστρίων — ωνος — ὁ, gula, ingluvies; vesica eminentior in avibus, ubi esca προγαστρεῖται, id est, præcolligitur.

Προθυμίαμαι — ας — ε, excellui: a φέρω — fut. οἴσω — aorist. 1. ἤνεγκα, et cum præp. προθυμήνεγκα.

Προῖκα gratis, gratuitò; Adv.

Προῖξ et προῖξ — κὸς — ἡ, donum, dos, gratia. Propriè donum liberale, quo quis alium prævenit ultrò: à πρὸ et ἵκω venio. Etym. ducit à πρὸ et οἶκος domus; quòd dos in generi domum præmittatur.

Προμάντις — ιος — ὁ, vates.

Πρόξ — κὸς — ὁ, hinnulus: à πρὸ et ἰάσω.

Προπέτεια — είας — ἡ, præcipitantia: à προπὴς præceps, pronus: à πρὸ & πίπτω inus. pro quo πίπτω.

Προσγειος —— ον, qui haud procul a littore eſt.

Προσευχὴ —— χῆς, ἡ, precatio : à προσεύχομαι.

Προσεύχομαι precor : à πρὸς et εὔχομαι.

Προσέχω caveo, adhibeo, ſcil. τὸν νοῦν, animum adverto : à πρὸς et ἔχω.

Προσηνὴς —— ὲς, benignus : ex πρὸς et ἠὺς bonus.

Πρόσθια —— σθίων —— τὰ, anteriores capitis partes.

Προσκόπτω offendo : à πρὸς et κόπτω.

Προσκυνέω —— ῶ, adoro —— fut. ήσω —— præt. ηκα : à πρὸς et κυνέω oſculor.

Προσπαίως ſubitò ; Adv. à πρόσπαιος recens, ſubitus : quaſi recens percuſſus, à παίω percutio.

Προσπαίω allîdo : à πρὸς et παίω impingo —— fut. παίσω —— aor. 1. ἔπαισα.

Προσταράττω inſuper turbo : à πρὸς et ταράττω turbo.

Προσφέρω prodeſt ; Imperſ.

Προσφέρω admoveo ; à πρὸς et φέρω.

Πρόσωπον —— ώπου, τὸ, facies : quaſi dicas, quod eſt ante oculos ; à πρὸς et ὤψ vultus.

Προσωποληπτης —— ου —— ὁ, perſonarum acceptor : à πρόσωπον et λαμβάνω capio.

Πρότερον priùs, citiùs : à πρὸ ante.

Πρύμνη —— νης —— ἡ, prunus.

Προφητεία —— είας —— ἡ, prophetia.

Προφήτης —— ήτου —— ὁ, propheta : à φημὶ dico.

Πρυλίς —— ίδος, propugnatores, pedites conferti : quaſi πρόμυλος λεως, populus tranſiens.

Πρύμνα —— νης, ἡ, puppis : à πρυμνὸς —— ὴ, ultimus, extremus ; quod à πέρας finis, extremitas.

Πρύτανις —— ανεως, ὁ, cuſtos, præfectus, adminiſtrator : à πρῶτος primus.

Πρωΐ manè ; Adv.

Πρωΐα —— ίας, ἡ, manè, tempus matutinum : à πρωΐ.

Πρωκτὸς —— οῦ —— ὁ, podex, nates ; quia excrementa per eum πρωΐ ἀπόλλυται, i.e. excernuntur.

Πρῷρα —— ας —— ης, prora, frons navis : quaſi πρόειρα, à πρὸ ante & εἶμι eo : vel à πρόειδον, prævidendo : vel à πρὸ & ῥέω fluo.

Πρῶτα primùm ; Adv.

Πρῶτον primùm ; Adv.

Πτ.

Πτάρνυμι & πτάρω ſternuto : à πτέω eſt aliquid cadere facio.

Πταίω impingo —— f. σω —— pr. κα : à πίπτω cado.

Πτάρμὸς —— οῦ, ὁ, ſternutamentum : à πτάρνυμι ſternuto.

Πτέλεα —— είας —— ἡ, ulmus, et πτελέα, quaſi πετελέα : à πέταλον folium.

Πτερνίζω ſupplanto —— fut. ίσω —— præt. κα : à πτέρνα calx ; quòd quaſi πατεῖν τινὰ ἔχειν, à calcandâ terrâ.

Πτερὸν —— οῦ, τὸ, ala : quaſi πέτερον, per ſync. à πέτομαι volo.

Πτερύγιον —— γίου, τὸ, ala vel penna : à πτέρυξ.

Πτερωτὸς —— ὴ —— ὸν, alatus.

Πτήσσω trepido, reformido —— fut. ξω.

Πτίλον —— ι —— τὸ, penna.

Γπλὸς —— ῐ —— ὰ, calvus.

Πτίσσω, pinso, tundo, decortico.

Πτοέω terreo —— fut. ήσω —— præt. ἐπτόηκα.

Πτυᾐάζω frequenter ſpuo, os plenum habeo ſpuco : à πτύελον ſputum.

Γτυξ —— γὸς —— ὁ, avis genus.

Γτυχὴ —— ῆς —— ἡ, plica : à πτύσσω plico.

Πτύω exſpuo —— fut. ύσω —— præt. κα : à πίπτω cado ; quia quod ſpuimus, facimus cadere.

Γτῶμα —— ᾰτ —— τὸ, cadaver : à πίπτω cado.

Γτὼξ —— κὸς —— ὁ, lepus : à πτοέω terrefacio.

Πτωχεία —— είας —— ἡ, paupertas : à πτωχὸς.

Γτωχεύω mendico —— fut. εύσω præt. κα.

Πτωχὸς —— ῐ —— ὁ, pauper : à πτώσσω trepido.

Πυ.

Πυγμαῖ —— αῖ —— ὁ, pygmæus : quaſi πηχυαῖ, à πῆχυς cubitus ; quòd ferè cubitales ſint, & ternos dodrantes non excedant. *Plin.*

Πύελ —— έλι —— ὁ, ſolium balneatorium, ſive cella : à πυὸς & λέω lavo.

Πυθμὴν —— ἰν —— ὁ, fundum, ima pars : quaſi κευθμὴν, à κεύθω abſcondo.

Πύθω —— σω, putrefacio ; in πύον, i. e. pus redigo.

Πυκνὸς —— ὴ —— ὸν, denſus ; & πυκνὸς, denſus ſcientiâ, prudens : à πυκάζω denſé.

Πυκτεύω pugno, pugilem ago —— fut. σω —— præt. κα.

Πύκτης —— ου —— ὁ, pugil, qui pugno pugnat : à πυγὴ pugnis vel pugno, κορυθύλοις.

Πύλη —— ύλης —— ἡ, porta : à πόλις urbs, quam claudit : aut à πολὺς multus ; quòd multi gradiuntur per eam.

Γύπαλξ —— αγος, ὁ, manubrium gladii, fundum.

Γυυθάνομαι ſentio —— fut. πύσομαι —— aor. 2. ἐπυθόμην —— perf. paſſ. πέπυσμαι.

Πύξος —— ύξου —— ὁ buxus : à πυκάζω denſo ; denſum enim eſt ejus lignum.

Πῦρ —— υρὸς —— τὸ, ignis : à πρήθω accendo : ignis eſt aër accenſus.

Γυρκλὶς —— ιδος —— ἡ, igniaria ; avis turturi adverſa.

Πύργος —— υργου —— ὁ, turris : quaſi πέρας γῆς, terminus terræ ; quòd ad fines territoriorum ſoleret fieri : vel à πῦρ ignis ; quòd, flammæ inſtar, in acutum tendat.

Γυρετὸς —— ῦ —— ὁ, febris : à πῦρ ignis ; quia eſt morbus calidus.

Πυρὴν —— ῆνος —— ὁ, nucleus : à πῦρ ignis ; quia ignea vis ſeminis in eo eſt.

Πυρόομαι —— ῶμαι, igne conſumor.

Πυρὸς —— ῦ —— ὁ, triticum : quaſi σπυρὸς pro σπορὸς, a σπείρω ſemino —— præt. med. ἔσπορα.

Γυρόω —— όσω —— κα, inflammo, incendo ; à πῦρ ignis.

Γυρρὸς

Πυῤῥὸς —— ὸς —— ὸν, rubidus: à πῦρ.

Πυτίνη —— ης, ἡ, vasculum vimineum: quasi πιθίνη, à πίθος dolium.

Πω.

Πώγων —— ωνος, ὁ, barba: quasi πόα γνάθου, herba fruticans in mento.

Πωλέω vendo —— fut. ήσω —— pr. ηκα. Sive à πῶλος pullus; quòd olim esset venditio pullorum: Sive à πολέω verto; quòd vendere sit dominium rei vertere.

Πῶλος —— ώλου, ὁ, pullus; plerunque equinus: à πόα herba, & ἅλλομαι salio; quòd circa gramina salire soleat: vel à πολέω verso; quòd sit agilis ad se versandum.

Πῶμα —— ατος —— τὸ, operculum; item, potus, poculum, tanquam à πόω bibo.

Πώποτε unquam.

Πῶρος —— ώρου, ὁ, luctus: à πήθω patior.

Πῶυ —— εος —— τὸ, grex: à πάω pasco.

Πώυξ —— γος —— ὁ, mergus.

P A.

PAβδος —— ου —— ἡ, virga: à ῥαφὶς virga; quia fit ad τὸ ῥαπίζειν, ad percutiendum. ἢ παρὰ τὸ ῥάως ποιεῖν βαδίζειν.

Ῥαδάμνος —— άμνου —— ὁ, germen, ramus tener; quia ῥία δαμᾶται, i. e. facilè huc illuc agitatur.

Ῥάδιξ —— ιγος —— ἡ, ramus: à ῥάδιος, quia ῥία δι' αὐδεν potest, i. e. facilè jaci.

Ῥάδιος —— ία —— ον, facilis; poët. ῥηΐδιος, ex quo ῥᾴδιος, η mutato in α, & ι subscripto: illud autem ex Adverbio ῥία, quod à ῥίω flup; quoniam quæ factu facilia sunt. quasi fluere videntur. Ut à ῥία sit ῥεΐδιος, deinde ῥηΐδιος, & tum ῥᾴδιος. Vel à ῥέδω facio; ut facilis à facio; quod sine magno negotio fieri potest.

Ῥάδυγξ —— άγγος —— ὁ, strepitus: à ῥόθος fluctus, & ἀγω: est enim propriè strepitus remi aquam percutientis.

Ῥάθυμος ignavus, socors, piger; cujus θυμὸς τὰ ῥία, i.e. ῥᾴδιον sectatur; piger enim difficilia fugit: gnavus in ea nititur.

Ῥαιβὸς —— ὴ —— ὸν, intortus: ὅτι τῷ ῥαίειν βάσιν, à corrumpendo gressum.

Ῥαίω corrumpo, destruo —— fut. σω —— pr. κα. Hinc ῥαιστὴρ malleus.

Ῥάκος —— εος —— τὸ, lacera vestis: à ῥηγνύω corrumpo.

Ῥάξ —— ῥωγὸς —— ἡ, ὁ, collis, petra: à ῥήσσω frango. Sic rupes à rumpendo. Vel à ῥάσσω allido.

Ῥάμνος —— ου —— ὁ, spina alba, spinosus frutex; quòd habeat ῥαιὸν μυῖον, corrumpens robur: habet ramos acutis spinis munitos.

Ῥάμφος —— εος —— τὸ, rostrum avium: à ῥαίω corrumpo: eo destruit ac pungit ac tundit avis tanquam ῥαιστῆρι.

Ῥανὶς —— ίδος —— ἡ, stilla, gutta: à ῥαίνω perfundo, aspergo.

Ῥᾴων facilius.

Ῥαπίζω virgis cædo, flagello —— f. ίσω —— pr. κα: à ῥαπὶς virga.

Ῥάπτω consuo —— f. ψω —— præt. ἔῤῥαφα. quasi ῥᾴων ἅπτω, facilè connecto.

Ῥᾶρ ὁ —— ἄρος —— ὁ, venter: quasi à ῥώω.

Ῥᾴστα facillimè; Adv.

Ῥαφανὶς —— ίδος —— ἡ, & ῥάφανος —— ινος —— ὁ, raphanus radix: à ῥᾳ facilè, et φαίνω appareo; quòd statim à satu prodit.

Ῥαφὶς —— ίδος —— ἡ, acus: à ῥάπτω suo.

Ῥε.

Ῥέγχω sterto, vel ῥέγκω —— f. ξω quasi ῥινὴ ἠχή. Hinc ῥόγχος ronchus.

Ῥέζω facio —— fut. ξω, et metathesi ἕρξω —— præt. med. ἔοργα.

Ῥέθος —— εος —— τὸ, corporis membrum: à ῥέζω facio; ut sit membrum ὀργανικὸν, aptatum ad opus vitale.

Ῥεμβω circumago: quasi ῥέπω ἀμείβω, facilè verto. Hinc ῥόμβος, rhombus, rota.

Ῥηθεὶς —— ἐῖσα —— ἐν, particip. pass. à ῥέζω facio

Ῥέω fluo —— fut. ῥεύσω —— pr. ἔῤῥυκα —— aor. 1. ἔῤῥυσα.

Ῥέω dico, per aphæresin, ab ἐρέω dico: vel à ῥέω fluo; quòd sermo sit velut fluentum è pulmonibus per os —— fut. ήσω —— præt. ἔῤῥηκα, Attice εἴρηκα —— præt. pass. εἴρημαι —— aorist. 1. ἐῤῥήθην, et per syst. ἐῤῥέθην.

Ῥη

Ῥήγνυμι rumpo; ῥήγνυμι vel ῥήσσω frango, rumpo. Vid. ῥήσσω.

Ῥῆμα —— ατος —— τὸ, verbum; ab ἔῤῥημαι, à ῥέω dico.

Ῥήσσω rumpo —— fut. ξω —— pr. ἔῤῥηκα —— aor. 1. ἔῤῥηξα —— 2. ἔῤῥαγον —— pass. ἐῤῥάγην —— perf. med. ἔῤῥωγα pro ηγα inus. Pro ῥήσσω dicitur ῥηγνύω et ῥήγνυμι.

Ῥητίνη —— τίνης —— ἡ, resina: à ῥέω fluo; quia est aliquid fluxum.

Ῥήτωρ —— ορος —— ὁ, rhetor: ab ἔῤῥηται perf. pass. à ῥέω dico.

Ῥι.

Ῥῖγος —— εος —— τὸ, frigus: à ῥηγνύω frango; quòd frangat colorem nativum in plantis, atque indè vitam destruat. Hinc ῥίγιον magìs horrendum.

Ῥίζα —— ης —— ἡ, radix, per quam ῥεῖ τὸ ζῆν, vita fluit.

Ῥικνὸς —— ὴ —— όν, rugosus, curvus: à ῥινὸς pellis, & κνίζω seco; quòd pelle concisâ sit.

Ῥὶς et ῥὶς —— ῥινὸς —— ἡ, nasus: à ῥεῖν fluere; quia per nasum fluit humor è capite.

Ῥίνη —— ης. ἡ, lima: à ῥαίω quia limâ ῥαίομεν, tundimus et radimus.

Ῥινὸς —— ῦ ὁ vel ἡ, pellis; per quam sudores ῥέουσι fluunt.

Ῥίον —— ίου, τὸ, montis cacumen, promontorium: à ῥέειν fluere; quòd undis circumfluat.

Ῥιπὴ

Ῥιπαὶ —— αἱ, tigella in ſubſtructionibus; ſublicæ.

Ῥίπτομαι rapior, impetuosè feror: à ῥίπτω —— fut. ψω —— præt. φα.

Ῥὶς naſus. Vid. Ῥὶν.

Ῥιφ —— ῥιφὸς, vimen, ramus ſalignus: à ῥέπω, quia inclinari & flecti poteſt.

Ro.

Ῥοὰ —— ᾶς —— ἡ, malum Punicum: à ῥοὴ fluxus; nam acidæ ῥοᾶς nucleus in cibis comeſtus κοιλίῃ κὴ ςομαχῳ ῥεῦμα ἴςησιν, i. alvi fluxum ſiſtit.

Ῥόδον —— ν —— τὸ, roſa: ex ῥέω fluo, & ὀδμὴ odor; quia ab illa odor fluit.

Ῥόθος —— ὁθω —— ὁ, undarum ſtrepitus: à ῥέω & θέω; eſt ex fluentis aquæ curſu.

Ῥοιζέω —— ῶ, ſtrido, latro, ſtridorem edo: a ῥοῖζος ſtridor.

Ῥομφαία —— αἱας, ἡ, gladius, framea: à ῥέμβω in gyrum circumago; vel à ῥέω vergo, propendo.

Ῥόος —— ῥοῦς —— ῥόν —— ῥοῦ —— ὁ, fluxus: à pr. med. ἔῤῥοα, verbi ῥέω fluo —— fut. εὐσω.

Ῥόπαλον —— ἄλν —— τὸ, clava, fuſtis: à ῥέπειν, quòd in alterum latus propendeat: vel à ῥόω moveo, quatio.

Ῥοπὴ —— πῆς —— ἡ, pondus, momentum: à ῥέπω, vergo, inclino.

Ῥοφάω —— ήσω, ſorbeo: à ῥόος fluxus, & ἀφύω haurio; ut ſit aliquid fluxum haurio.

Ru.

Ῥύγχος —— ος —— τὸ, roſtrum, rictus; propriè porci, quia eo ῥέγχει animal.

Ῥυθμὸς —— οῦ —— ὁ, rythmus, concinnitas; quicquid certo modo & ratione fit: à ῥύω traho; ut ſit tractus æquabilis.

Ῥύμη —— ης —— ἡ, vicus, tractus in urbem: à ῥύω traho.

Ῥύπος —— ος —— τὸ, ſordes; quod quis ῥύει ποσὶν, calcat pedibus. Metaphoricè, Avaritia.

Ῥυτὶς —— τίδος —— ἡ, ruga: à ῥύω traho.

Rω.

Ῥώθων —— ωνος —— ὁ, navis; frequentiùs in Plur. ῥώθωνες: à ῥέω fluo.

Ῥώμη —— ης —— ἡ, robur: à ῥωννύω vel —— ώνυμι.

Ῥώννυμι vel —— νύω confirmo, corroboro —— fut. ώσω à ῥώω —— pr. ἔῤῥωκα.

Σα.

ΣΑβάζω bacchor: à Ζαβοὶ vox bicchantium.

Σάββατον —— άτου —— τὸ, ſabbatum. Vox Heb. ſignif. *quies.*

Σάγαρις —— αρις, ἡ, ſecuris Amazonum.

Σαθὼν —— όνος —— ἡ, favus apum.

Σαθρεύων, animal quadrupes, ex mari victum quærens.

Σαίνω moveo (idem quod ζείω) propriè de canibus, qui caudam movent. —— f. σανῶ —— pr. ἔσηνα.

Σαίρω verro, ſcopis purgo —— fut. σαρῶ —— præt. σέσαρκα —— paſſ. σέσαρμαι.

Σακχάριον —— ἰε, τὸ, ſaccharum.

Σαλαμάνδρα —— ας, ἡ, ſalamandra; animal lacerti figurâ.

Σαλεύω jacto, agito; propriè de mari, vi ventorum agitato ὡς ἐν σάλῳ, i.e. mari. —— fut. σεύσω —— præt. κα.

Σαλακτὼν —— ωνος, ὁ, pauper, qui dives haberi vult; jactabundus; à σαλεύω jacto.

Σάλπη —— ης —— ἡ, ſalpa, piſcis: quaſi à σέλας ſplendor, & φαίω appareo.

Σάλπιγξ —— ιγγος —— ἡ, buccina: à σέλας lumen, & ὄψ vox; quòd tubæ ſit ſplendida vox.

Σάμψυχον —— υκε, τὸ, majorana herba, vel amaracus.

Σανδάλιον —— ἰε —— τὸ, ſandalium, calceamentum muliebre.

Σανδαράχη —— ης —— ἡ, ſandaracha, ſuccus concretus.

Σανὶς —— ἰδος —— ἡ, aſſer: quaſi τανὶς, à τείνω extendo; eſt enim latum & extenſum lignum.

Σαπέρδης —— ου —— ὁ, ſaperda, piſcis.

Σαπρὸς —— ὰ —— ὸν, putridus: à σήπω putrefacio.

Σάργος —— ου —— ὁ, ſargus, piſcis.

Σάρισσα —— ης —— ἡ, ſariſſa, haſta Macedonica.

Σαρκοφαγέω carnem edo: à Σὰρξ & φαγῶ.

Σὰρξ —— κὸς —— ἡ, caro.

Σατράπης —— ου —— ὁ, ſatrapa. Vox Perſica.

Σατυρίζω turpiter prurio: à σάτυρος ſatyrus.

Σατύριον —— ἰε, τὸ, ſatyrium, herba ad Venerem excitans.

Σάτυρος —— υρε, ὁ, ſatyrus: à σάτος membrum virile.

Σαῦλος —— η —— ον, delicatus, mollis.

Σαῦρα, vel Σαύρα —— ας —— ἡ, lacerta.

Σαφὴς —— ους —— ὁ ἡ, manifeſtus, certus: quaſi σάον φαίνων, ſanum luce.

ΣϹ.

Σβεννύω & σβέννυμι exſtingo —— fut. σβέσω —— med. σβέσομαι —— aor. 1. ἔσβεσα —— paſſ. ἐσβέσθην —— aor. 2. ἔσβην, tanquam à σβέω vel σβήμι. Hinc ἄσβεστος inexſtinctus.

Σε.

Σελίνιον —— ἰε —— τὸ, palmæ involucrum: quaſi Σάβανον, pannus aſperior.

Σέβω & σέβομαι, veneror, colo —— impert. ἐσεβόμην.

Σειρὰ —— ᾶς —— ἡ, catena, funis: quaſi σιερὰ, ab σίερω necto: vel à Σύρω traho.

Σείριος —— ου —— ὁ, ſirius; canicula æſtifera eſt: à Σείρω deſicco.

Σείω moveo, agito, concutio —— fut. σείσω —— præt. Σέσεικα —— aor. 1. ἔσεισα —— præt. paſſ. Σέσεισμαι.

Σελευκὶς —— ἰδος —— ἡ, poculum.

Σελήνη —— ηνης, ἡ, luna: quaſi dicas, Σέλας νέον, lumen novum; quia ſubinde novas phaſes accipit.

Σίλφιον

Σέλινον —— ινυ, τὸ, apium, herba : ab ἕλος palus.

Σελὶς —— ίδ —— ος, pagina ſpatium inter lineas : ab ἑλίσσω volvo : aut à Σείω moveo ; quia paginæ verſantur & vulvuntur.

Σελλίζω jacto.

Σέλμα —— τος —— τὸ, corona : à σελὶς.

Σεμίδαλις —— εως —— ὁ, ſimilago, flos farinæ.

Σεμνότερος —— έρα —— ον, purior, honeſtior : à σεμνὸς.

Σεραπίας —— ίου —— ὁ, ſerapias.

Σέριφον —— ίφου, τὸ, abſinthium marinum.

Σέιρος —— είρα, ἡ, anus quæ in virginitate contenuit.

Σίφλος —— υ, ὁ, culex : ab ἕρπω ſerpo.

Σίστλη —— εως —— τὸ, ſeſeli.

Σπ.

Σηκὸς —— εος —— ὁ, templum.

Σῆμα —— ατος —— τὸ, ſignum.

Σημεῖον —— ου —— τὸ, ſignum.

Σήμερον hodie, Att. τἠμερον : quaſi τῇ ἡμέρᾳ, hoc ipſo die.

Σημύδα —— ας —— ἡ, betula.

Σηπία —— ας —— ἡ, ſepia piſcis, atrum liquorem in timore emittens : à Σήπω putrefacio. Accipitur pro atramento.

Σήπω putrefacio —— f. ψω —— pr. φα —— med. σέσηπα —— & Dor. Σέσαπα.

Σηρικὸς —— ἡ —— όν, ſericus : à Σῆρες —— οι, vermiculi, qui nent ſericum.

Σής —— σητὸς —— ὁ, tinea : à Σήπω putrefacio ; naſcitur enim à putredine.

Σθ.

Σθένος —— ους —— τὸ, robur : à σθένω valeo, poſſum.

Σι.

Σιαγὼν —— όνος —— ὁ, mala, maxilla ; quia σείεται ἀγομένου, i.e. σειομένου, movetur dum edimus.

Σίελον —— ελα, τὸ, ſaliva : à Σείω moveo ; quia in ore movetur.

Σῖελος —— ελα —— ὁ, porcus ſaginatus : à Σιτεύω paſco, & ἕλις ſatis ; quia admodùm paſtus.

Σιβυλλαίνω, Sibyllarum more vaticinor : à σίβυλλα Sibylla : quod quaſi Διὸς βυλὴ, Dei conſilium ; id enim à Sibyllis aperiebatur.

Σιγάω taceo —— fut. ήσω —— pr. ηκα : à Σιγή.

Σιγὴ —— ῆς —— ἡ, ſilentium.

Σιγλαὶ —— αῖ, cifræ, notæ compendiariæ in ſcribendo ; quod per eas aliquid σιγῶμεν.

Σίγλαι —— ῶν, αῖς, inaures.

Σίδη —— ης, ἡ, malum Punicum ; à *Sida*, Bœotiæ oppido.

Σίδηρος —— ήρου —— ὁ, ferrum ; quaſi σίζω ſtrideo ; quod dicitur à ferro candente, cùm in aqua reſtinguitur.

Σιδηρεργὸς —— ου —— ὁ, faber ferrarius : à σίδηρος & ἔργον opus.

Σικχὸς —— ἡ —— όν, injucundus, moleſtus.

Σίκυος —— υου —— ἡ, cucurbita ; quia ſimilis eſt τῷ Σικύῳ, cucumeri.

Σίλιγνις —— ιδος —— ὁ, ſiligo, tritici genus.

Σίλφη

Σίλφη —— ης —— ἡ, blatta.
Σίλφιον —— ίου —— τὸ, laserpitium.
Σίμβλον —— υ —— τὸ, alveare; vel σίμβλος vel σίμβλη: ubi σιμὰ βάλλουσι μέλι, i.e. apes mel deponunt.
Σιμὸς —— ὴ —— ὁ, simus, pressis naribus.
Σινδὼν —— δόνος —— ἡ, sindon, amictus ex lino.
Σίναπι —— εως —— τὸ, sinapi: παρὰ τὸ σίνειν ὤπας, quòd lædat oculos.
Σίνω & σίνομαι lædo. Hinc σῖτος —— ος —— τὸ, noxa, damnum.
Σινωπίζω lascivio, more scorti: à Sinope impudicâ muliere.
Σίον —— υ —— τὸ, laver, herba aquatica.
Σιτώδης —— ὴς —— ὀν, deformis.
Σιωύη —— ης —— ἡ, arca; propriè panaria. Suidæ quasi σιτοβύη, quia in eam ζυτὰ ἐμβάλλουσι, cibi injiciuntur. Respicit, opinor, ad σῖτος & βύω impleo.
Σίραιον —— αίου —— τὸ, sapa, defrutum.
Σίσαιον —— αίου —— τὸ, sisanum.
Σίσαιον —— αίου —— τὸ, siser, olus.
Σισύμβριον —— ίου —— τὸ, serpillum sylvestre.
Σισύρα —— ας —— ἡ, penula.
Σίσυφος —— ύφου —— ὁ, Sisyphus; nom. prop.
Σίτηρος —— α —— ον, frumentaceus: à ζῖτος.
Σιτίζω alo, pasco —— fut. ίσω —— præt. κα.
Σιτίον —— τίου —— τὸ, cibus: à σῖτος.
Σιτοδεία —— είας —— ἡ, fames, annonæ charitas, ex σῖτος & δέομαι indigeo.
Σῖτος —— ίτου, ὁ, cibus, frumentum. Etym. a σίω, i.e. σείω quatio: puto, quod frumentum ex aristis excuti soleat. Vel a σίω cribro, quòd sit propriè purum, jam elaboratum & vannatum.
Σίττα —— ης —— ἡ, sitta, pica.
Σιφλόω turpem reddo: à σιφλὸς ὴ —— ὸν, deformis; sync. pro σιπφλός.
Σιφνόω evacuo: à σιφνὸς vacuus.
Σίφων —— ωνος —— ὁ, tubus, instrumentum ad aquam emittendam: à σιφνός.
Σιωπάω sileo —— fut. ήσω —— pr. σεσιώπηκα: à σιγάω taceo, & ὠπὴ vox.
Σιωπὴ —— πῆς —— ἡ, silentium.

Σκ.

Σκάζω claudico —— fut. άσω —— præt. ἔσκακα. Hinc σκαιὸς lævus, sinister.
Σκαιὸς —— ὰ —— ὸν, lævus, sinister, ineptus.
Σκαίρω salio —— fut. αρῶ —— pr. ἔσκαρκα.
Σκάλλω fodio: à σκάλλω.
Σκαμμώνιον —— ίου —— τὸ, scammonium.
Σκάνδιξ —— ικος —— ὁ, scandix.
Σκαπτὴρ —— ῆρος —— ὁ, fossor: à σκάπτω fodio.
Σκάριφος —— εος —— ὁ, festuca: quasi à κάρφος festuca.
Σκάφη —— ης —— ἡ, ligo: à σκάπτω fodio.

Σκεδάζω

Σκεδάζω dissipo, & σκεδάω, & σκεδάννυμι — fut. άσω — pr. ἐσκέδακα.

Σκεῖρον — εφοι — ὁ, Caurus.

Σκεδρὸς — ὰ — ὸν, exactus : à σχέω habeo, ut sit quasi habilis.

Σκελὶς — ίδ — ἡ, perna : à σκέλ.

Σκέλ — ος — τὸ, crus : à σκέλλω arefacio ; quia aridum, ἀ'σαρκον.

Σκεπάζω tego : à σκέπω tego.

Σκέπαρνον — άρν — τὸ, ascia, dolabra : quasi à σκήπω, cum impetu immitto.

Σκέπη — ης — ἡ, protectio : à σκέπω tego.

Σκέπω tego, σκεπάω & σκεπάζω.

Σκεῦ — ος — τὸ, vas, gestamen : à χῶ, i.e. capio.

Σκηνὴ — ῆς — ἡ, scena, tabernaculum, tentorium.

Σκῆπτρον — ρ — τὸ, sceptrum, scipio, baculus ; super quo quis σκήπτεται incumbit, & fulcitur inter eundum.

Σκῆψις — εως — ἡ, excusatio, fictio, παράφασις : à σκήπω fingo.

Σκιὰ — ᾶς — ἡ, umbra : à κίω i.e. ἀκολουθῶ, sequor ; tanquam sit ἡ ζωαπακολουθοῦσα, id quod sequitur corpus

Σκιαρὸς — ὰ — ὸν, umbrosus — ᾶ — um : à σκιά.

Σκίλλη — ης — ἡ, squilla.

Σκιμβὸς — ῖ — ὁ, loripes, claudus : quia σκίμπτει in fulcro.

Σκιπθὸς — ῖ — ὁ, urinator, naufragus.

Σκίουρ — ος — ὁ, sciurus

Σκίρ — υ — ὁ, scirpus, cæmentum.

Σκίτταλος — ά'λεν — οἱ, homines nullius pretii : à *Scitone* quodam fullone.

Σκληρὸς — ρὰ — ρὸν, durus : à σκελέω exsicco.

Σκληρύνω induro — fut. ὑνῶ — præt. κα.

Σκολιὸς — ὰ — ὸν, durus, tortuosus, obliquus : à σκάλ dissortus.

Σκολόψαξ — κ — ὁ, gallinago, avis, vel piscis quidam à rostro extenso instar σκόλοψ.

Σκολοπένδρα — ας — ἡ, scolopendra ; animal ex genere multipedum.

Σκόλοψ — οπ — ὁ, palus acutus, vallus : à σκέλλω fodio ; vel quasi σκέλος ὄψ, spinæ facies.

Σκόλυμ — υμ — ὁ, cardus : à σκόλ spina.

Σκομβρὸς — ῖ — ὁ, scombrus, piscis marinus.

Σκοπέω — ῶ, speculor : à σκέπομαι video.

Σκόρδον — δ, allium : quasi σκῶρ ὄζειν quòd fœdè oleat.

Σκορπίζω spargo, dissipo — fut. σω — præt. κα : à σκάζω, quasi dissilire facio.

Σκορπὶς — ῖ, ὁ, scorpius ; quia σκορπίζει ἰον, venenum spargit.

Σκοτεινὸς — ὴ — ὸν, caliginosus : à σκότ caligo.

Σκότ — ος, ὁ, vel σκότ — ος — τὸ, tenebræ : quasi à σκιὰ umbra. Et σκότος & σκιὰ est obscuritas quædam & luminis privatio,

vatio; illud major, hæc minor.
Σκύβαλον —— λα —— τὸ, ſtercus, fimus, qu ſquiliæ: quaſi πὶς κυσὶ βαλλόμενον, aliquid canibus projiciendum.
Σκυθρωπάζω iraſcor, triſti vultu ſum: quaſi à σκύζω, ad iram concito.
Σκύθης —— ου —— ὁ, Scytha.
Σκυθρωπὸς —— ῶ —— ὁ, auſterus, qui eſt vultu tetrico, mœſto, torvo: à σκυθρὸς tetricus, & ὤψ vultus.
Σκύλαξ —— ακος —— ὁ, Scylla.
Σκύλλω vexo, moleſtiam exhibeo, —— fut. σκυλῶ —— pr. paſſ. σκύλλομαι.
Σκύμνος —— ου —— ὁ, catulus leonis: à κύων canis.
Σκυτίδιον —— ίου —— τὸ, cilium: à σκυτίον, quòd oculos tegat.
Σκυτάλη —— ης —— ἡ, flagellum: à σκύτος —— ους, corium, ſcutica; quod à ξύω, quòd olim ſcribebant σκύω ſeco.
Σκύφος —— ους —— τὸ, ſcyphus; quia κυφόν aut à σκάπτω fodio; quia excavatum aliquid.
Σκωληκοφαγέω —— ῶ, vermiculos comedo: à σκώληξ vermis, & φαγω edo.
Σκώληξ —— ηκος, ὁ, vermis; quia terram σκάλλει, i. e. fodit: vel quia non habet κῶλον.
Σκῶλος —— ου, ὁ, palus, ſpina; quia σκάλλει.
Σκώπτω cavillor: quaſi σκαφῶς ἔχω, vel ἴπτω, vel ὄπτομαι.
Σκῶρ —— τὸς —— τὸ, ſtercus, oletum, merda.

Σμ.

Σμαραγέω reſono —— f. ήσω: quaſi μάραγε ἀλλ', manus movere.
Σμαερὸς —— ἐὸς —— ὸν, ſmaris; piſcis quidam puſillus: quaſi à μαίρω ſplendeo.
Σμάω & Σμάω abſtergo, detergo, purgo.
Σμυρδαλέος —— ἔα —— ἔον, terribilis viſu: à μύρδω intueor.
Σμῆνος —— ους —— τὸ, apum examen: ab ἔσμὸς idem.
Σμήχω lavo; idem quod Σμάω abſtergo.
Σμικρὸς —— ρὰ —— ρὸν, parvus; pro μικρὸς.
Σμίλαξ —— ακος —— ἡ, taxus, arbor venenata.
Σμιλεύω ſcalpro amputo.
Σμύρις —— ιος —— ἡ, ſmyris.
Σμύρνα —— ης —— ἡ Smyrna, myrrha: eſt & nomen urbis.
Σμύχω conſumo: quaſi à Σμάω.
Σμωδιξ —— ιγος —— ἡ, vibex, livor ex percuſſione: quaſi à Σμάω.
Σμώχω mando, convitior.

Σο.

Σοβέω abigo, expello —— fut. ήσω —— præt. κα. Hinc Σόβη muſcarium: à σύω in fugam conjicio.
Σόγχος —— ου —— ὁ, cucurbita.
Σομφὸς —— ὴ —— όν, ſpongioſus.
Σός —— ὴ —— όν, ſalvus.
Σορὸς —— ῆς —— ὁ ἡ, loculus, ſepulcrum, ſandapila.
Σόσυρον —— ύος —— τὸ, lilium, linguâ Phœnicum.
Σοφία —— ας —— ἡ, ſapientia: à Σοφὸς.
Σοφίζω ſapientem reddo —— fut. σω —— præt. κα.
Σοφὶν —— Ionicè pro Σοφὸν.
Σοφὸς —— ὴ —— όν, ſapiens; cui eſt

est σέον φόβος mentis. Vel à Ζέβω veneror; quòd sapientes colantur.

Σοφώτερος —— ἔρχ —— ον, sapientior: à Σοφός.

Σω.

Σπάνιος —— ία —— ον, rarus: σπανία penuria: à πίνω laboro, πένομαι pauper sum.

Σπαραίσσω dilacero, vel —— ττω quasi, à σπάω traho, & ἀρέσσω seco —— fut. ξω —— præt. χα.

Σπαργάνα tumeo.

Σπάργανον —— ανε —— τὸ, fasciæ: quasi à σπαργάσσω, quia divisi panniculi, & vincula.

Σπάρτη —— ης —— ἡ, funis; & σπάρτος —— ε —— ὁ, & σπάρτον —— ε —— τὸ: à σπάω traho; quia flecti & trahi potest. Aut potiùs à σπειράω, quia in spiram convolvi potest.

Σπάτος —— άγξ —— ὁ, spatangus; echinorum species.

Σπαταλάω in deliciis vivo —— fut. ήσω —— præt. ἐσπαταληκα: à σπατάλη, idem quod τρυφὴ —— ης —— ἡ, luxus, delitiæ.

Σπάτος —— ος —— τὸ, corium, pellis: fortè à σπάω, quia contrahi potest.

Σπείρω sero —— fut. σπερῶ —— præt. ἔσπαρκα.

Σπεῖρα —— ας —— ἡ, cohors, legio.

Σπίλιθος —— ίθε —— ὁ, fimus, stercus: à σπῖλος sordes.

Σπένδω libo —— fut. σπείσω, ab inusitato σπείδω —— præt. ἔσπεικα —— aor. 1. ἔσπεισα —— præt. med. ἔσπονδα, unde σπονδὴ —— δῆς, libamen, fœdus: ἀσπονδος implacabilis, fœderis seu inducirum expers. *Rom.* 1. 31.

Σπήος —— εος, τὸ, specus, spelunca.

Σπέρμα —— ατος —— τὸ, semen: à σπείρω sero.

Σπερχνὸς —— ὴ —— ὸν, præproperans, festinus: à σπέρχω urgeo, premo.

Σπεύδω festino —— f. σεύσω —— pr. κε: quasi ὁδὸν σεύω, i. e. viam traho, urgeo —— pr. med. ἔσπευδα, unde σπουδὴ —— δῆς, ἡ, festinatio, studium: σπουδαῖος studiosus.

Σπίζα —— ης, ἡ, fringilla, avis: à sono.

Σπιθαμὴ —— μῆς, ἡ, spithama; spatium inter pollicem, & minimum digitum expassum: à σπίζω extendo.

Σπιλλὸς —— ὴ —— ὸν, maculosus: à σπῖλος —— ε —— ὁ, macula.

Σπινθὴρ —— θῆρος, ἡ, scintilla; est aliquid ἀπὸ σπασμα πυρὸς: à σπᾶν trahere, & αἴθω ignis, flamma.

Σπλάγχνα —— ε —— τὸ, misericordia. *Euſt.* dicit Veteres duxisse à σπλεὺ pro σπλὼ splen, qui est unum ex σπλάγχνοις.

Σπλάγχνιον —— ίε, τὸ, viscus, viscera.

Σπλὼ —— ενὸς, ὁ, splen, lien.

Σπόγγος —— ε, ὁ, spongia; quia σπᾶ ὑγρὰ, i. e. liquida trahit & absorbet.

Σπολὰς —— άδος, ἡ, vestis coriacea.

Σπόνδυλος —— ύλε —— ὁ, spondylus, vertebra, spina dorsi: à Ζώννυμι stringo; quòd inter se constricta. *Etym.*

Σπουδαλία —— λίας, ἡ, caprarum stercus.

Στ.

Στ.

Στάγων —— ονος —— ὁ, ſtilla, gutta: à στάζω ſtillo.

Στάδιον —— δίου —— τὸ, ſtadium.

Στάζω ſtillo —— ξω —— pr. χα.

Στάθμιον —— μίου, τὸ, pondus.

Στᾶμὼ —— μῶνος —— ὁ, linea, amuſſis: ab ἵστημι.

Στᾶις, & στᾶς —— ἄτος —— τὸ, farina triticea aquâ ſubacta, adeps: à στάω ſto; quòd ſit maſſa ad conſiſtentiam redacta.

Στᾶπὶς —— πίνος —— ἡ, placenta: à στᾶις.

Στάμνος —— υ —— ἡ, urna, hydria, amphora: à στάω ſto; quòd erecta ſtet.

Στάσις —— εως —— ἡ, propriè ſtatio; deinde factio, ſeditio: ab ἵστημι ſto, erigo, cùm multitudo ſe erigit adverſùs præſtites.

Σταυρὸς —— οῦ —— ὁ, crux, patibulum; quia στάει, ſtat erectum.

Σταφυλὴ —— ῆς —— ἡ, uva: quaſi à στάζω, quòd ſtillat liquorem.

Στάχυς —— υος —— ὁ, ſpica: à στίχ ordo; quia certos habeat ordines granorum.

Στέαρ —— ατος —— τὸ, ſebum, ſeu ſevum: à στάω, quia eſt aliquid conſiſtens.

Στεγάζω operio: à στέγω

Στεγανὸς —— ὴ —— ὸν, arctus, opertus: à στέγω.

Στέγω tego, operio —— fut. στέξω —— præt. ἔστεγα —— med. ἔστεγα. Hinc στέγη tectum.

Στείβω —— calco.

Στεῖρος —— εᾶ —— ερον, ſterilis: à στερέω privo; ſterilis eſt privatus fructu.

Στείχω vado, ordine incedo —— f. ξω —— pr. ἔστιχα —— aor. 2 ἔστιχον. Hinc στίχος & στοῖχος —— ου, ὁ, ordo; στοιχεῖον elementum.

Στέλεχος —— εος, τὸ, cadaver, truncus, caudex, qui quaſi ex radice στέλλεται.

Στῆθις —— ίθος, ἡ, viſcum; quod arbori innaſcitur, materiâ aliquâ emiſsâ: à στέλλω mitto.

Στέλλω mitto —— fut. στελῶ —— —— pr. ἔσταλκα —— aor. 1. ἔστειλα.

Στέμβω calumnior: à στόμα os; ut ſit, ore lædo.

Στέμμα —— τος —— τὸ, corona: a στέφω corono.

Στενὸς —— ὴ —— ὸν, anguſtus: à στάω ſto; ut ſit locus στενὸς, ubi ſtare tantùm poſſi, non ſpatiari.

Στένω gemo, ingemiſco: à στενὸς.

Στέργω diligo, naturali charitate complector: quaſi στέγω, ut ſit, protego, naturali propenſione —— f. ξω —— pr. ἔστεργα —— med. ἔστοργα Hinc στοργὴ naturalis affectus, quo parentes & liberi ſe mutuò proſequuntur.

Στερέω privo —— f. ἐσω & ἠσω —— pr. κα.

Στέρνον —— υ, τὸ, pectus; quia στερεὸν. oſſibus firmiter munitum.

Στερρὸς —— ὰ —— ὸν, ſolidus, durus, firmus.

Στεφανίζω corono —— f. ἰσω —— pr. κα: à στέφανος.

Στέφανος —— άνου —— ὁ, corona: à στέφω tego.

Στῆθος —— εος —— τὸ, pectus: à στῶναι ſtare; quia ſtat quaſi immotum.

Στήλη —— ης —— ἡ, columna: à στάω ſto.

Στήμων —— ονος —— ὁ, ſtamen, filum: ab ἵστημι.

Στηρίζω

Στηρίζω firmiter ſtatuo —— fut. ξω —— ἀα: quaſi à στερὸς firmus.

Στία —— ας, ἡ, calculus: à στάω, quia immobilis.

Στιγμὴ —— μῆς, ἡ, punctum: à στίζω pungo.

Στίζω pungo —— fut. ξω —— pr. ἔστιχα.

Στίλβω fulgeo —— fut. ψω —— pr. ἔστιλφα.

Στίλη —— ης —— ἡ, nummus minimi pretii, minimum quid, quaſi punctum: à στίζω.

Στίμμι —— τὸ, ſtibium. Eſt quo aliquid στείβεται denſatur.

Στλεγγίζω —— fut. ίσω —— præt. ſtrigillo, ſtrigili rado: à στλεγγὶς —— γίδος —— ἡ, ſtrigil.

Στοὰ —— ᾶς —— ἡ, porticus: quaſi à στάω ſeu ἵστημι, quia ibi ſtari poteſt, & eſt ſtatio quædam.

Στολὴ —— ῆς —— ἡ, ſtola, amictus: à στέλλω orno.

Στολισμὸς —— ῦ —— ὁ, amictus.

Στόμα —— τος —— τὸ, os —— oris: à τέμνω ſcindo; quia τέμνει τὰ σιτία, i.e. cibos ſcindit. *Varin.*

Στόμαχος —— ἄχου, ὁ, ſtomachus: à στόμα os & ἄγχω anguſtus ſum; os ventriculi anguſtum.

Στόρθυγξ —— υγγος, ἡ, cuſpis haſtæ; idem στόρθη: quia eâ aliquid ſternere poſſumus.

Στοχάζομαι ſcopum peto, collineo —— fut. άσομαι —— pr. ἐστόχασμαι, quaſi à στείχω: Eſt enim collineare ὀρθῷ χαρίνι στοιχεῖν, radiis oculorum, velut lineis rectis, aliquid deſignare.

Στραβὸς —— ὴ —— ὸν, luſcus, qui eſt oculis diſtortis: à στρέφω diſtorqueo.

Στραγγίζω guttatim exprimo —— fut. γίσω —— præt. κα: à στραγξ gutta, ſtilla; quod à στάζω ſtillo —— fut. στάξω, unde πλεοναſμῷ τῦ γ ἀγ ρ, στραγξ.

Στρεπτὸς —— ὴ —— όν, tortuoſus, obliquus: à στρέφω verto.

Στρατεία —— ας —— ἡ, militia: à στρατὸς.

Στρατιώτης —— ου —— ὁ, miles: à στρατὸς.

Στρατιώτης —— ου —— ὁ, miles: à στρατὸς.

Στρεβλὸς —— ὴ —— όν, tortuoſus: à στρέφω verto, intorqueo.

Στρίγξ —— γγος —— ὁ, tenuis & exilis avium vox: à στρίζω pro τρίζω ſtrideo.

Σφοδρὸς —— ᾶ —— ὸς, aſper, indomitus moribus.

Σφόδρα —— ος —— τὸ, delitiæ, aſperitas morum, faſtus: à σφοδρὸς aſper; quaſi à στερεῖν ἰσίας, ab ablatis habenis (ἀ'σωτοι nullis legum habenis coërceri queunt) quaſi dicas, effrænatus.

Στρουθίον —— ίου —— τὸ, paſſerculus: à στρουθὸς.

Στρουθὸς —— ῦ —— ὁ, paſſer; dicitur, quia cùm οἶστρῳ θεῖ, cum impetu ruit; ſcil. ad ὀχείαν. eſt enim avis ſalax; ideóque Veneris currum à paſſeribus trahi dixerit *Sappho.*

Στρόφιον —— ίου —— τὸ, zona, cingulum.

Στρῶμα —— ατος, τὸ, ſtragulum: à στρωννύω vel στρώννυμι ſterno.

Στυγνὸς —— ὴ —— ὸν, odioſus, moleſtus: à στυγέω odi, reformído.

Στυγέω odio habeo —— fut. στυγήσω & στύξω, ab inuſitato στύγω —— aor. 1 ἔστυξα —— 2 ἔστυγον.

Hinc

Hinc στύγ-ος, τὸ, odium.
Στύλ-ος — ου — ὁ, columna : à στέω ſto ; quia ſtat erecta.
Στύμα — τος — τὸ, tentigo.
Στυππεῖον — ειου — τὸ, ſtupa ; idem στύππη & στύππιον.
Στύραξ — ακος — ὁ, cuſpis teli, haſtæ ; quia στερεὸς firmus.
Στύφω adſtringo — fut. ψω — præt. φα. Hinc στυπτικὸς, ſtypticus, adſtrictivus.

Συ.

Συβαρίζω ſybariſſo, delitiis & luxui indulgeo : παρὰ τὴν τρυφὴν Συβαριτῶν. Vid. Prov. Sybaritica Menſa.
Συγκολλάω conglutino : à Σὺν & κολλάω, quod à κόλλα ſive κόλλη — ης — ἡ, gluten : quod à κλείω claudo.
Συγκρίνω comparo : à Σὺν & κρίνω judico.
Συγκρύπτω occulto : à Σὺν & κρύπτω.
Σῦκον — ου — τὸ, ficus ; ſcil. fructus : à Συκῆ — ῆς ἡ, ficus, arbor : ex συκίη, à σεύω moveo ; quòd celeriter creſcat.
Συκοφάντης — ου, ὁ, ſycophanta, calumnioſus delator ; qui Σῦκον φαίνει. Propriè ſignificat illum, qui ficuum exportatores abſque vectigali expenſo, prodebat, & in judicium trahebat.
Σύλη — ης, ἡ, præda, ſpolium. Hinc συλάω, έω, & εύω, ſpolio, deprædor.
Συλλέγω colligo : à Σὺν & λέγω.
Συμβίωσις — εως — ἡ, convictus : à Σὺν & βιόω.
Σύμβολον — όλου — τὸ, ſymbolum, collecta : à præt. med. Συμβέβολα : à Συμβάλλω.
Συμβουλία — ας — ἡ, conſilium : à Σὺν & βουλή.
Σύμβουλος conſiliarius : à βουλή.
Σύμμαχος — ου, auxiliarius : à Σὺν & μάχομαι pugno.
Συμπόσιον — ου — τὸ, convivium : à Σὺν & πίνω — f. πώσω.
Συμπροφάσσω conficio : à Σὺν & προφάσσω facio.
Συμφέρω conficio, utilis ſum : à Σὺν & φέρω.
Συμφορὰ — ᾶς — ἡ, calamitas : à Σὺν & φέρω.
Σύμφορος — ον, utilis, aptus, conveniens : à Σὺν et φέρω.
Συναγωγὴ — γῆς, ἡ, congregatio : à Σὺν et ἄγω.
Συνδλίζω conglomero — fut. σω — præt. Συνήλικα : ab ἀλίζω congrego. Hinc ἀλίη — ης — ἡ, cœtus : ab ἅλις ſatis.
Συνάπτω connecto — f. ψω — pr. Συνῆφα : à Σὺν et ἅπτω.
Συναρεισμὸς — οῦ, ὁ, linguæ hæſitatio.
Συνδείπνος — ου — ὁ, conviva : à Σὺν et δεῖπνον cœna.
Συνεβλήθη comparatur — aor. 2. paſſ. a Συμβάλλω comparo.
Συνείδησις — εως, ἡ, conſcientia : à Σὺν et εἴδημι ſcio.
Συνείργω includo : à Σὺν et εἴργω.
Συνέσις — εως, ἡ, conſcientia, intelligentia : à Σύνημι intelligo.
Συνεχῶς, continuò ; Adv. à Συνέχω.
Συνηγμένος collectus : à Σὺν et ἄγω.
Συντασία — σίας — ἡ, converſatio : à σύνειμι una ſum, converſor.

Συντεράπω

Σωτηριμαῖος ——ίνη——ον: à Σωτήρ.
Σωτήρ contero: à Σώω & τίβω.
Σωτροφος——ον, qui simul nutritus & educatus est.
Σύρκη——ης——ἡ, tumultus; Atticè τύρβη.
Συρίσσω sibilo. Hinc Σύριγξ fistula.
Σύρμαία——τὰ, palea.
Σύφαρ——ατος——τὸ, pellis, sive exuvium serpentis.

Σφ.

Σφαδάζω terram pedibus pulso, pedes agito; quasi à σπάω traho, palpito, aut σφάζω jugulo.
Σφάζομαι trucidor: à σφάζω seu σφάττω jugulo, macto.
Σφάζω macto, jugulo——f. ξω——pr. χα——aor. 2. ἔσφαγον. hinc Σφαγή——ῆς——ἡ, jugulatio; Σφάγιον——ίου——τὸ, victima; φάσγανον ensis, gladius.
Σφαιροειδὴς——ὲς, ὁ, sphæricus.
Σφακελίζομαι carie exedor.
Σφάκελος——ελε, ὁ, gangræna: à Σφάλλειν quia necata ferè & mortua est pars illa affecta.
Σφάκος——ου, τὸ, salivus; herba.
Σφαλερὸς——ερὴ——ερὸν, pernicio-sus, fallax: à Σφάλλω supplanto.
Σφάλλω offendo, fallo, supplanto, everto——f. Σφαλῶ——pr. ἔσφαλκα——aor. 2. ἔσφαλον.
Σφάλμα——τος——τὸ, error.
Σφάγξ——γγος——ὁ, guttur.
Σφένδαμνος——άμνου——ὁ, acer, arbor.
Σφηκία——ίας——ἡ, vespa.
Σφῆν——φηνὸς——ὁ, cuneus: à σφένδω traho, vello; quia vellit & destruit quæ finduntur; aut à Σχίζω cuneus.
Σφήνιος——ία——ιον, acris.
Σφίας——ίκος——ὁ, piscis galeotà.
Σφίγγω stringo——fut. ξω. Unde Σφίγξ Sphinx.
Σφόδρα valdè: à Σφοδρὸς vehemens, validus.
Σφραγὶς——γίδος——ἡ, sigillum.
Σφριγάω turgeo, sum vegetus, & corpore bene habito, lascivio: quasi à σπαργάω.
Σφύζω salio, pulso, mico, palpito; quasi à φυσᾶν inflare.
Σφύρα——ας——ἡ, malleus: à Σφύζω pulso.

Σχ.

Σχάζω cohibeo——f. σω——pr. κα; à σφάω sacrifico.
Σχεδὸν pedetentim, sensim: quasi retento gressu: ab ἔχω retineo.
Σχεδὸν prope; Adv. Hinc σχεδιάζω, ex tempore & tumultuario opere facio.
Σχελωδάζω nugor——fut. άσω.
Σχέτλιος——ία——ιον, sceleslus, pravus, infelix, miserabilis: quasi à σχέω & πάλας, quia miseriam habet.
Σχῆμα——ατος, τὸ, figura, forma, habitus, gestus: à σχέω habeo.
Σχίζω findo——fut. σχίσω——præt. ἔσχικα——pass. ἔσχισμαι. Hinc σχίσμα——ατος.
Σχιστὸς——ὴ——ὸν, scissilis: à σχίζω.
Σχοῖνος——ου——ὁ, junceus, à σχοῖνος juncus.
Σχοινίον——ίου, τὸ, funiculus.

Σχολάζω defideo, vaco —— fut. άσω prær. ἐσχόλακα.
Σχολαῖος segnis.
Σχολὴ —— ῆς —— ἡ, otium, vacatio, luenbratio; locus ipſe, in quo otium alicui rei impenditur: a σχέθω ceſſare.
Σχολῇ lentè, tardè; Adv.

Σω.

Σώζω ſervo —— fut. σω —— pr. κα —— aor. 1. ἔσωσα —— paſſ. ἐσώθην: à Σῶς ſanus.
Σωλὼ —— λῶος —— ὁ, canalis, tubus.
Σῶμα —— ατος —— τὸ, corpus. *Platoni* dicitur quaſi σῆμα, ſepulcrum: quòd anima in eo ſit tanquam in ſepulcro. *Etym.* quaſi δῶμα, i. e. domicilium; vel ζῶον αἷμα, ſanus ſanguis; vel quia Σώζει εἶμα, ſervat ſanguinem.
Σωρὸς —— ῦ —— ὁ, acervus, cumulus. Hinc Σωρεύω cumulo.
Σωτὴρ —— ῆρος —— ὁ, ſervator: à Σώζω.
Σωτηρία —— είας, ἡ: à Σώζω.
Σωτήριος —— εία —— ειον, ſalutaris: à Σώζω.
Σωφροσύνη —— ης —— ἡ, temperantia: à Σώφρων.
Σώφρων —— ονος —— ὁ ἡ, temperans, quaſi σαόφρων: a Σάος ſalvus, & φρὴν mens; mente ſanus.

TA.

TAῆκὸς —— ὴ —— ὸν, rancidus: à τάγη rancor; cùm vigor naturalis perit, & res τήκω molleſcit.
Ταμεὸς —— εῖα —— εῖον, liquefactus: à τήκω liquefacio.
Τάλαντον —— αντος, τὸ, talentum, ſtatera, libra, trutina: a τλήμι fero, ſuſtineo, ſtatera fert, ſeu inſtinet pondus.
Τάλας —— αινα —— ας, miſer à ταλάω: qui τλῆναι patitur.
Τλήναι ſuffero, perpetior —— f. ήσω pr. ακα, per ſync. τλάω —— ήσω pr. τέτληκα —— aor. 2. ἔτλην à τλῆμι —— Imper. τλῆθι & τέτλαθι. Opt. τλαίην, Subj. τλῶ. Infin. τλῆναι, Partic. τλὰς & τετλὰς —— ᾶσα —— ᾶν.
Ταμιεῖον —— είου, τὸ, penum, promptuarium, pro ταμιεῖον, à ταμίας.
Ταμίας —— μίου, ὁ, promus, condus, diſpenſator, quæſtor, qui ærario præeſt, arbiter: quaſi à τέμνω ſcindo.
Τάξις —— εως, ἡ, ordo: à τάσσω.
Ταπεινόω humilio —— f. ώσω —— pr. τετα πείνωκα: à ταπεινὸς humilis, non multùm à terra ſurgens, quaſi à θάπτω ſepelio. *Euſt.* à πατεῖσθαι, i. e. calcari; vel ab ἔδαφος ſolum.
Τάπης —— ητος, ὁ, tapetum: quaſi πάτης à πατεῖσθαι, quia tapetibus pavimentum ſternebant, ſive toros.
Ταραγμὸς —— οῦ, ὁ, perturbatio: à ταράσσω.
Τάρβος —— εος, τὸ, terror; per ſync. pro τάραβος, à ταράσσω turbo.
Τάριχος —— εἰχους, ὁ, ſalſamentum, caro ſale condita & exſiccata: à τερέω ſicco. Hinc ταριχεύω ſale condio.
Τάρταρος —— άρου, ὁ, tartarus.
Ταρφὴς —— ὲς, denſus, frequens, perpetuus:

perpetuus : à τάρφος densitas ; peculiariter ſylvæ : quaſi τερέφος à τρέφω nutrio.

Ταρχύω exequias facio : à ταρχέα, τὰ, juſta, parentalia.

Ταῦρος —— ε —— ὁ, taurus.

Ταυτὸ idem —— τὸ αὐτό.

Τάφος —— ε —— ὁ, ſepulcrum ; à θάπτω ſepelio.

Ταφρος —ε, ἡ, fovea, in quam mortui ejecti fuerunt : à θάπτω.

Ταχέως celeriter : à τάχος celer.

Ταχνὸς —— ἡ —— ὸν, celer : à ταχύς.

Τάχεται celeriter ; Adv.

Ταχύπους —— οδος —— ὁ ϗ ἡ, teſtinus pedibus : à ταχὺς & πούς.

Ταχὺς —— εῖα —— ὑ, celer. Duci poſſit ex θέω curro ; unde θοός. Vel à τείνω extendo ; veloces facilè extendunt greſſus ſuos.

Ταὼν —— ωνος, & ταὼς & ταῶς —— ῶ —— ὁ, pavo : à τάσσω, i. e. extenſione pennarum ; rotat enim ſe oſtentatura.

Τε.

Τήκω madefacio, humecto, mollio —— f. ξω —— pr. κα : à τείνω extendo ; nam mador facit, ut corpora poſſint extendi.

Τείνω extendo —— fut. τενῶ —— præt. τέτακα —— aor. 1 ἔτεινα —— præt. med. τέτονα. Hinc τόνος intentio ; item accentus : à τάω tendo.

Τείρω affligo, vexo, tero, ſicco —— fut. τερῶ —— aor. 2. ἔτραρον. Hinc τέρμων —ονος, tener, mollis.

Τεῖχος —— ους, τὸ, murus : à τεύχω ſtruo : eſt enim ſtructilis fabrica è lapidibus.

Τέκμαρ —— ατος —— τὸ, indicium, ſignum ; finis, exitus rei. Finis dicitur, cùm res effecta eſt ; ſic finis à fio.

Τέκνον —— ε, τὸ, filius : à τίκτω pario.

Τέκτων —— ονος —— ὁ, opifex, faber, qui aliquid τεύχει, fabricatur.

Τῆθος ſum ; verbum poëticum.

Τέλεος —— εία —— ον, perfectus : à τέλος finis ; perfectus eſt, qui finem aſſequitur.

Τελευτάω finio, morior, deſino —— ήσω —— præt. κα.

Τελευτὴ —— τῆς —— ἡ, finis : à τέλος finis.

Τελέω perficio —— fut. έσω —— præt. τετέλεκα.

Τέλλω orior ; inuſitat. Hinc ἀνατέλλω oriri facio : ἀνατολὴ ortus.

Τελλὶς —— ίδος —— ἡ, tellina, piſcis nomen ; quia celeriter creſcit ; & fit τελεία

Τέλμα —— ατος —— τὸ, lacuna, locus paluſtris : τέλμα τὸ τελευταῖον τῆς ὕδατος. Heſych. à τέλος finis ; quia eſt is limus, in quem aqua deſinit.

Τέλος —— ους —— τὸ, finis ; vectigal, impenſa, myſterium, &c. à τέλλομαι fio ; finis eſt, cùm res facta.

Τέμνω ſcindo —— fut. τεμῶ —— pr. τέτμηκα pro τετέμηκα, per ſync. —— aor. 2. ἔτεμον & ἔταμον —— —— pr. m. τέτομα Hinc τόμος.

Τέρδω (ſeu τέρθω) comedo, rodo : quaſi à τείρω & ἔδω, ut ſic ore edo.

Τεὸς —ὴ —— ὸν, tuus ; pro Σὸς Doricè, à Σὺ tu.

Τέρας —— ατος —— τὸ, ſignum, portentum ; quòd facit τρέειν,

quia terret: vel ab τέρας dico; quòd Deus eo aliquid prædicat.

Τερέβινθος —ου —ὁ, τὸ, terebinthus arbor.

Τερηδὼν —όνος —ών, teredo: à τερέω terebro; quia ligna terebrat.

Τέρμα —ατος —τὸ, terminus, meta, finis: à τείρω tero; fines teri solent.

Τερπνὸς —ὴ —ὸν, delectabilis: à τέρπω delecto.

Τέρπω delecto, gaudeo —f. ψω —pr. ça.

Τέρσομαι arefacio, ficco. Hinc τερσαίνω.

Τέρψις —εως —ἡ, delectatio: à τέρπω.

Τετειμένος —η —ον, peforatus: à τείνομαι —pr. τέτειμμαι —partic. τετειμμένος.

Τέττιξ —ιγος —ὁ, ἡ, cicada. Etym. à τερετίζω, aut à τέτταω, quia habet πλαγιαῖον χαλκὸν ὑπὸ ἀϊδέων: vel quia stridor ejus τέτατας, i.e. extensus & continuus est.

Τευθὼν —ωνος —ὁ, loligo.

Τευχοποιὸς —οῦ —ὁ, fabricator: à τεύχω fabricor.

Τευτάζω satago, sedulò rem curo: à τεύχω vel τάω.

Τευτασμὸς —οῦ —ὁ, militia.

Τὴ τὸν —ου —τὸ, beta.

Τεύχω fabricor —f. ξω —pr. χα. Videtur esse à τίκω pario; sic pario & paro sunt affinia.

Τέχνα —ας —ἡ, cinis: à τεύχω uro.

Τέχνη —ης —ἡ, ars, dolus, fallacia: à τεύχω fabricor; quia propriè scientia fabricandi: vel à τίκω pario. Hinc τεχνικὸς ad artem pertinens, &c.

Τη.

Τήβεννος —ου —ὁ, toga; & τήβεννα Vestis Romana: à quodam Tebenno Arcade.

Τηλέπιον —ου —τὸ, portulaca agrestis: à Τήλεφος, nom. viri.

Τήλεφος —ου —ὁ, Telephus.

Τηλία —ας —ἡ, vas, situlæ figurâ, in qua farina suspenditur: à ζείω moveo; quòd farina in eo moveatur: vel quasi longè extensum, a τῆλε procul.

Τῆλις —ιος —ὁ, & εως, ἡ, fœnugræcum: herba est caule & siliquis longè extensis, à τῆλε.

Τηλόθι —Adv. procul.

Τηρέω servo —f. ήσω —pr. κα, Τήρησις —εως —ἡ, observatio.

Τηύσιος —α —ον, inanis: à τῆτη penuria.

Τι.

Τιάρα —ας —ἡ, tiara; capitis gestamen apud Persas: forasse à τίω honoro; quòd honorarium esset gestamen.

Τιτλὼ —οῦς —ὁ tripus: quasi τρεῖς βάσεις ἔχει, id est, tria fulcra.

Τίγρις —ιδος, & ιος —ὁ, ἡ, tigris.

Τιθασεύω —vel σσω mel conficio: à τιθήνη βόσιν, ponere escam: mel esca apium.

Τιθασεύομαι cicuror: à τιθασὸς cicur, mansuetus.

Τίκτω pario —f. τέξομαι —aor. 2. ἔτεκον —aor. 1. pass. ἐτέχθην —pr. m. τέτοκα.

Τίλλω

Τίλλω vello, vellico, decerpo——f. τιλῶ——pr. τέτιλκα——aor. 1. ἔτιλα : à τείνω extraho carpendo.

Τίλος——ίλι——ὁ ſtercus.

Τιμάω honoro——fut. ήσω——pr. κα : à τίω.

Τιμὴ——μῆς——ἡ, honor : à τίω honoro.

Τίμιον——ίου——τὸ, pretium : à τιμάω æſtimo.

Τίμιος——ία——ιον, pretioſus : à τιμάω æſtimo.

Τιμιώτατος——η——ον, pretioſiſſimus : à τίμιος.

Τιμωρία——ας, ἡ, caſtigatio : à τίω punio, luo.

Τινάσσω concutio, quatio, vibro——f. ξω——pr. χα : quaſi στινάσσω : à Ζέω moveo.

Τινθαλὸς——άλη——όν, calidus.

Τίς quis, *Interrog.* ſemper cum acuto.

Τίτανος——άνου——ὁ, calx : à τιτάσκω, quia extenditur illinendo.

Τίτθη——ης——ἡ, nutrix : à τιτθὸς——ὁ——ὁ, mamma.

Τιτρώσκομαι vulneror.

Τιτρώσκω——f. τρώσω : à τιτράω vulnero.

Τιτύσκομαι ad ſcopum collimo : quaſi à τύω tendo ; unde & τιτεύω.

Τίτυος——ου——τὸ, palus, locus arginoſus.

Τίω honoro, æſtimo ; item pendo, punio, ulciſcor——f. τίσω——præt. τέτικα——paſſ. τέτιμαι. Hinc τιμὴ honor ; item pretium, pœna, ultio. Poteſt duci τίω à τὶ aliquid, præſtans. τὶ & ἀδὲν, ut τίμιον & vile, opponuntur.

Τμ.

Τμήγω reſeco——ξω——aor. 1. ἔτμηξα——aor. 2. paſſ. ἐτμάγην à τμάω——aor. 1. ἐτμήθην——partic. præſ. τμηθείς.

To.

Τοῖος & τοιόσδε talis : ab οἷος qualis. Hinc τοιόσδε——άδε——όνδε.

Τοιοῦτος——τοιαύτη——τοιοῦτο, talis : ex τοὶος & οὗτος.

Τόλμα——ης——ἡ, audacia, fiducia : à ταλάω ſuſtineo : audacia eſt ſuſtinere adverſa.

Τολμηρότερος——έρα——ον, audacior : à τολμηρὸς audax.

Τολύπη——πης——ἡ, lana carpta & pexa : à ταλάω.

Τομεὺς——έως——ὁ, ſector, culter inciſorius : à pr. med. τέτομα, à τέμνω.

Τονθορίζω murmuro ; à τόνος tonus, & θρόος ſtrepitus, fut. ίσω, pr. κα.

Τοξεύω jacu'or——f. εύσω——pr. κα : à τόξον arcus ; quod à τείζω tendo, tendendo aptatur arcus ad jaculandum.

Τόπος——ου——ὁ, locus, tractatus, argumentum : à τῶ capio.

Τόρμη——ης——ἡ, modiolus rotæ, in quem axis inſeritur.

Τορμός——ὴ——όν, perforatus : a τορέω——ῶ, terebro.

Τορμὶς——ῖνος, ἡ, rudicula ; id quo aliquid inter coquendum agitur & teritur : à τείρω tero.

Τότε tunc ; Adv.

Τρ.

Τραγήματα —— ατων, τὰ, bellaria; id quod in ſecunda menſa apponitur edendum & rodendum: quaſi τρωγάλιον, à τρώγω tero, rodo.

Τράγος —— ου —— ὁ, hircus, caper: à τρώγειν, quia arbores rodit. Vel à τραχὺς, quia hirſutâ pelle.

Τράπεζα —— ης, ἡ, menſa: quaſi τετράπεζα per aphæreſin: ex τετρὰς —— ἀδος, numerus quaternarius, & πέζα pes.

Τραυλίζω balbutio —— fut. ίσω —— præt. ικα: à τραῦλος balbus, blæſus: à τραύω vulnero; ut ſit, cujus ſermo velut vulneratus.

Τράχηλος —— ήλου, ὁ, collum: à τραχὺς & ἧλος· quòd oſſa ſint in eo, tanquam aſperi clavi.

Τραχὺς —— εῖα —— ὺ, aſper, ſcaber. Etym. ducit à ῥαχὶς. quòd τραχὺ ſit ῥαχὶς ſpina dorſi: vel à ταράσσω turbo; quia aſpera turbent: vel à τείρω tero, infeſto; aſpera tactui ſunt moleſta.

Τρέω vel τρέω perforo; indè τρύω.

Τρέπομαι: à τρέπω converto, muto.

Τρέφω nutrio —— fut. θρέψω —— perf. τέτροφα, & Atticè τέθροφα, quod coincidit cum Medio —— aor. 1. ἔθρεψα —— med. ἐθρεψάμην

Τρέχω curro —— fut. θρέξω & δραμοῦμαι —— med. δεδράμημαι —— præt. δεδράμηκα —— aor 2 ἔδραμον

Τρῆμα —— ατος, τὸ, foramen: tanquam à τράω, ex τρέω perforo.

Τρι'ακοντα triginta.

Τρίβη —— ῆς —— ἡ, mora: à τρίβω tero.

Τρίβολος —— ὁλου, ὁ, tribolus, herba.

Τρίβος —— ου, ὁ, ſemita, via trita: à præt. med. τέτριφα, à τρίβω tero.

Τρίγλα & —— ης, ἡ, mullus piſcis.

Τρίορχος —— ου, ὁ, buteo: a teſticulorum numero.

Τρὶς ter; Adv.

Τρομώδης —— ες —— ὀν, trepidus, tremulus: à τέτρομα, à τρέμω.

Τρόμος —— ου, ὁ, tremor. à τέτρομα pr. med. à τρέμω.

Τρόπος —— ου —— ὁ, modus: à pr. med. τέτροπα, à τρέπω.

Τροφὴ —— ῆς, ἡ, alimentum: à pr. med. τέτροφα, à τρέφω nutrio.

Τροχὸς —— ου —— ὁ, trochilus: a τρέχω.

Τροχὸς —— οῦ, ὁ, currus, rota: à τρέχω.

Τρόχος —— ου —— ὁ, curſus: à τρέχω.

Τρυβλίον —— ίου —— τὸ, catinus, paropſis, patina. Eſt id, in quod βάλλονται τὰ τρυόμενα, intrita, tritæ eſcæ.

Τρύγη —— ης, ἡ, triticum, frumentum, fruges. Hinc τρυγάω cereales fructus colligo.

Τρυγὼν —— όνος —— ὁ, turtur: à τρύζω murmuro.

Τρυμαλιὰ —— ᾶς —— ἡ, foramen: quaſi à τρύω pro τράω perforo: τρύμα vel τρυτὸν idem.

Τρυπάω terebro —— fut. ήσω —— pr. κα. Hinc τρύπανον terebra.

Τρυφὴ —— ῆς, ἡ, luxus: à θρύπτω frango, frango deliciis. Hinc τρυφάω, in deliciis vivo.

Τρωγάλια —— λίων, τὰ, bellaria, quæ ſaturi, voluptatis gratiâ, veluti rodebant: à τρώγω.

Τρώγω

Τερῶ edo——fut. ῥήξομαι—— præt. τέτρωχα——aor. 2. ἔτραγον: quasi à τείρω tero; dentibus terimus, quæ comedimus. Hinc τρωκτὴς vermiculus, qui legumina rodit.

Τυ.

Τυγχάνω sum, compos fio, assequor (à τυγχάω, quod à τεύχω fabricor, paro, deinde paratum habeo) ——fut. med. τεύξομαι—— aor. 2. ἔτυχον——præt. act. τέτυχα. Hinc τύχη fortuna.

Τύλος——ου——ὁ, callus; vel τύλη, quasi à ξύλον. Hinc τυλόω callosum reddo.

Τύμβος——ου——ὁ. bustum, sepulcrum: quasi à τύφω uro τὰ σώματα τῶν τεθνεώτων.

Τύπτω verbero——fut. ψω——præt. φα.

Τύραννος——ου——ὁ, tyrannus. Steph. τύραννος à Τυρρηνὸς, tanquam apud eos primi fuerint tyranni. Alii à Τύρος urbe.

Τυραννὶς——ίδος——ἡ, tyrannis.

Τύρβη——ης——ἡ, turba; vita voluptuariorum: à Θόρυβος vel Θόρυβος.

Τυρὸς——οῦ——ὁ, caseus: à τείρω ficco; est lac siccatum. Etym. à τηρῶ, quòd τυρὸς sit γάλα τεθερμένον.

Τύρσις——εως——ἡ, turris, propugnaculum.

Τυτθὸς——ὴ——ὸν, parvus; ut infans, qui adhuc est sub τιτθοῖς uberibus.

Τυφλὸς——ὴ——ὸν, cæcus; cui extinctus visus: ὃ τὸ τύφωσις (i. e.) ἀπώλεια τὸ λάθειν.

Τύφομαι ardeo, accendor: à τύφω fumum excito

Τύχη——ης——ἡ, fortuna, eventus: à τυγχάνω consequor, evenio.

Τω.

Τωθάω irrideo, vel τωθάζω dicteriis incesso, rideo, mordeo——fut. άσω——præt. κα: possit esse à τυτθὸν parvum; est alium parvi facere, vili pendere.

ΥΑ.

ΥΑκινθος——ίνθου——ὁ, hyacinthus; flos & gemma.

Ὕαλος——άλου——ὁ, vitrum: ab ὕω pluo; quia vitrum simile guttæ pluviæ colore, & quod pellucet.

ΥΒ.

Ὑβὸς——οῦ——ὁ, curvus, inflexus: à κυφός. Hinc ὕβωσις, ὕβωμα curvamen: tanquam ab ὑβόω curvo, gibbum facio.

Ὑβρίζω injuriâ afficio: ab ὕβρις.

Ὕβρις——εως——ἡ, petulantia, contumelia, superbia: quasi ὕφρις ab ὑφαιρεῖν, quia est aliis debitum honorem auferre: vel quasi ὑπέρβασις, quòd molesta & gravis sit.

Υγ.

Ὑγεία——ας, ἡ, sanitas.

Ὑγραίνω humecto: ab ὑγρὸς.

Ὑγρὸς——ὰ——ὸν, humidus; ab ὕω pluo.

Υδ.

Ὑδρ——ας——ὁ, hydra, ſerpens aquatilis: ab ὕδωρ.

Ὑδροπισία——ω——fut. ήσω, hydropicus evado: ab ὕδωρ & πίνω.

Ὑδω——ύσω, cano, laudo; poteſt referri ad ᾄδω.

Ὑδωρ——ατ——τὸ, aqua; poëticè eſt ὕδας & ὕδατ: ab ὕω pluo; quòd, propriè ſit aqua pluvia; deinde quævis aqua.

Υι.

Ὑει——ια——ειον, ſuillus, porcinus: à ζὺς vel ὗς, ſus.

Ὑετὸς——ε——ὁ, pluvia; ab ὕω pluo.

Υθ.

Ὑθλ——ε——ὁ, loquacitas, nugæ: quaſi ὕφλ à φλέω: unde & φλεδὼν nugæ.

Υι.

Ὑιὸς——ε, ὁ, filius. *Eſt.* παρὰ τὸ ὕω, τὸ βρέχω, διὰ τὴν ἀνερμηνευτικὴν ὑγρότητα: quòd quaſi ὗες à parentibus. Vel quaſi κυὸς à κυέω paric, gigno. Aut à φύω naſcor: nam ὁ φὼς filius *Euripidi in Phœniſſis*; ut *natus* Latinis à *naſcendo*.

Υλ.

Ὑλάω baubor, latro——ſ. ήσω. Ὑλακτέω idem.

Ὕλη——ης——ἡ, ſylva, materia: ab ὕω pluo; quia ligna multam pluviam poſtulant.

Υμ.

Ὑμὴν——ἰν——ὁ, membrana, pellicula: quaſi ab ὕω, quia ex humore naſcitur: vel carmen nuptiale, quaſi ab ὕω ſive ὕδω cano.

Ὑννὸς——υ——ὁ, equuleus, mannus: puto ab ὑὸς, tanquam equi filius.

Υπ.

Ὑπαιθα, coram, rectà: quaſi ex ὑπὸ (poët. pro ὑπὸ) & ἰθύ.

Ὑπαρ viſio, *indecl.* quaſi ὕπνου ἀπόφασις, ei ὄνειρ opponitur.

Ὑπερβασία——σίας——ἡ, tranſgreſſio: poët. pro ὑπέρβασις, ab ὑπερβαίνω tranſgredior.

Ὑπεραυὴς——ὲς, ſuperbus, & ——ος——ον, qui ſuper alios vult videri. ab ὑπὲρ & φαίνω appareo.

Ὑπεραφανία——ίας——ἡ, ſuperbia.

Ὑπερὸν——έρου——ὁ, piſtillum. Veteres mortario utebantur pro molis.

Ὑπερπηδάω tranſilio: ab ὑπὲρ ſuper, & πηδάω ſalio.

Ὑπερφιλέω impenſiùs amo: ab ὑπὲρ & φιλέω amo.

Ὑπερῷον——ῴου——τὸ, palatum, ſuperior pars domûs: ab ὑπὲρ ſuper, & ὦον——ῷου, ſuperior pars domûs.

Ὑπηνὴν——νε——ἡ, barba; pili circa labia: παρὰ τὸ ἀνω ὑπὸ εἶναι: at μύσταξ ἀπὸ τοῦ μυκτῆρας τρέχωσις.

Ὑπηρέτης——ου, ὁ, famulus, miniſter: ab ὑπὲρ ſuper, & ἐρέτης remex, ab ἐρέσσω remigo.

Ὑπν

Ὕπνος —— υ —— ὁ, ſomnus: ab ὑπὸ & πνέειν, quod eſt, leniter ſpirare. *Euſt.* quaſi λύπου ὅς, quia λύει πόνον, laborem ſolvit.

Ὑπνόω dormio; poët. ab ὕπνος.

Ὑπόδημα —— ατος —— τὸ, calceus, ſolea: ab ὑποδέω ſubligo.

Ὑποδοχὴ —— ῆς —— ἡ, receptaculum: ab ὑπὸ & δέχομαι recipio.

Ὑπόερ ος —— ον, pravus; poëticè pro ὑπέρεργος: ab ἔργον opus.

Ὑπόληψις —— εως —— ἡ, opinio: ab ὑπολαμβάνω.

Ὑπομείνας, qui perſeveraverit: ab ὑπομένω maneo, ſuſtineo, expecto.

Ὑποσκάζω ſubclaudico: ab ὑπὸ & σκάζω.

Ὑπόστασις —— εως —— ἡ, ſubſtantia: ab ἵστημι.

Ὑποτάσσομαι obedio: ab ὑπὸ & τάσσω ordino.

Ὑπολαὶς —— ίδος —— ἡ, corruca, avis.

Ὑπτιόω —— ῶ, reſupino: ab ὕπτιος ſupinus, reſupinus.

Ὕπωπιον —— ου —— τὸ, callus, idus ſub oculo; ab ὄπωπα video.

Υρ.

Ὕρκη —— ης —— ἡ, hyrce,

Υς.

Ὗς —— ὑός, ἡ, ſus: à ζὺς idem.

Ὕσσωπον —— ου, τὸ, hyſſopum.

Ὕσσὸς —— ὁ —— ὁ, palus.

Ὑστάτος —— η —— ον, poſtremus.

Ὕστερος —— έρα —— ον, poſterior.

Υφ.

Ὑφαίνω texo —— fut. ὑφανῶ —— præt. ὕφακα —— aor. 1. ὕφανα —— pr. paſſ. ὕφαμμαι, & Atticè ὕφασμαι.

Ὑφαντὴς —— ου —— ὁ, textor: ab ὑφαίνω.

Ὑφαρ —— αρος, τὸ, viſcum ex abiete; quia poteſt ſalvâ arbore ὑφαιρεῖσθαι, tolli.

Υψ.

Ὑψηλοκάρδιος —— ον, ſuperbus, arrogans: ab ὑψηλὸς & καρδία.

Ὑψηλὸς —— ὴ —— ὸν, excelſus: ab ὕψος.

Ὕψιστος —— η —— ον, altiſſimus: ab ὕψος.

Ὕψος —— ους, τὸ, altitudo, ſublimitas, cacumen: ab ὑπὲρ ſub, quatenus notat motum ſurſum.

Ὑψόω in altum tollo —— fut. ώσω —— pr. ωκα.

Φ A.

Φαγεῖν, pro φαγεῖν, à φαγω.

Φάγημα —— ατος, τὸ, edulium.

Φάγομαι pro φαγοῦμαι, edam.

Φάγω edo (vel φήγω) —— aor. 2. ἔφαγον —— φάγε —— φάγομαι —— φάγω —— φαγεῖν —— φαγών. f. med. φάγομαι edam, φάγεσαι vel φάγῃ —— φάγεται: pro φαγέσαι, à quo tamen eſt φαγῇ comedes, 1 *Reg.* 7.

Φαιδρόω —— exhilaro: à φαιδρὸς hilaris,

hilaris, alacer: quasi à φάω luceo.

Φαίνω & (φαίνομαι) appareo, in lucem edo, ostendo —— fut. φανῶ —— pr. πέφαγκα —— aor. 1 ἔφηνα —— 2. ἔφανον —— pass. ἐφάνθην —— pr. pass. πέφασμαι, & Attice πέφασμαι.

Φαιὸς —— ἀ —— όν, fuscus: à φάος lux; qui in niger cum luce aliqua.

Φακέσιον —— σίε —— τὸ, 1777.

Φάκελον —— έλε, τὸ, fasciculus.

Φακὴ —— κῆς —— ἡ, lenticula: à φακὸς.

Φακὸς —— ὲ —— ὸ, lens cruda; nigra quædam oculi macula.

Φάλαγξ —— αγγ, ἡ, phalanx, genus aciei apud Macedonas. *Etym.* à πάλας & ἀγὼς, quòd sit multitudo militum, qui sibi vicini.

Φάλαινα —— είνης —— ἡ, balæna. Τζετζὶς hanc belluam ex eo dici vult, quòd à mari egressa in luce apricari gaudeat; nempe à φῶς lux, & ἅλλεσθαι salire.

Φαλακρὸς —— ὰ —— όν, calvus; quia album φαλὸν, id est λευκὸν κάρα habet; vel φαλὸν ἄκρον *Etym.*

Φαλακρόω calvum reddo: à φαλακρὸς.

Φανερὸς —— ρὰ —— ρὸν, manifestus: à φαίνω.

Φάραγξ —— αγγ —— ὸ κὴ ἡ, vallis; quia in ea φαίνεται ῥῆγμα, appareat ruptura.

Φαρέτρα —— ας —— ἡ, pharetra: à φέρω fero, & τρώω vulnero; quia fert vulnifica tela.

Φάρμακον —— ῆ —— τὸ, venenum.

Φαρμὶς —— κίδ, ἡ, ruga; est quasi ruptura cutis, in qua facit valles: quasi à φάραγξ vallis.

Φάρμακον —— ἄκε —— τὸ, medicina, remedium, venenum: à φέρειν ἄκος, quòd bonum pharmacum afferat medicinam; malum, sive venenum, afferat dolorem, παρὰ τὸ φέρειν ἄχος.

Φαρμακοπώλης —— ου —— ὁ, pharmacopœla: à φάρμακον & πωλέω vendo.

Φάρος —— ους —— τὸ, palla, pallium, vestis exterior, velum capitis: quasi à φέρω. Hinc βλέφαρον palpebra.

Φάρυγξ —— γγ —— ὸ, guttur, fauces; per quas φέρεται cibus & spiritus: An potiùs à φάω loquor, & ῥέω fluo?

Φασιανὸς —— ανὸ, ὁ, phasianus.

Φάσμα —— ατ, τὸ, spectrum; quòd φαίνεται, i.e. apparet.

Φάτνη —— ης —— ἡ, præsepe, stabulum: à φάγω edo, vel πάω pasco; ubi pascitur jumentum.

Φάττης —— ᾶ —— ὁ, palumbes.

Φαυλίζω parvi facio —— fut. ίσω —— præt. κα.

Φαῦλος —— η —— ον, pravus, vilis, simplex, nugatorius: a φλέω rugor. *Etym.* ducit φαῦλος à φαύω luceo; ut sit qui φαύλως ὄπι αἰχρῶς πεφάγμενος, ob vilia insignis est. Vel a παύω, quia malum citò παύει. Sed φαῦλος propriè vilis, non magni pretii, à φεῦ contemnentis voce.

Φε.

Φέγγομαι splendeo: à φέγγος —— ους, splendor, lux, lumen: quasi à φάω

Φείδομαι parco —— fut. φείσομαι aor. 1.

——aor. 1. ἐφεισάμην ——2. ἐφείσθην ——fut. 2. φείσομαι —— perf. pass. πέφεισμαι.

Φειδὼ ——όος —— οῦς, ἡ, parsimonia: à φείδομαι.

Φελλὸς——ὁ —— ὁ, suber: à φλοιὸς cortex.

Φελακίζω decipio.

Φέρομαι nutrior: à φέρω.

Φέρω pasco, alo, nutrio——f. ἥσω ——pr. πα——pr. med. πέφορβα. Hinc φορβὴ —— ῆς —— ἡ, pabulum: dicitur φέρω quasi φέρω βόστν, fero cibum: vel à φέρω & βίος, vitam fero; quia φορβὴ φερέσβιος.

Φέρνη —— ης —— ἡ, dos; quam uxor φέρῃ affert. *Etym.* quia φέρει ὄνησιν, fert emolumentum.

Φέρτατος —— ίστη —— ον, optimus, à φέρω.

Φέρω fero —— f. οἴσω (tanquam ab οἴω) —— aor. 1. ἤνεγκα —— 2. ἤνεγκον —— præt. pass. ἐνήνεγμαι —— aor. 1. ἠνέχθην —— fut. 1. οἰσθήσομαι.

Φεύγω fugio —— fut. ξω —— med. φεύξομαι —— aor. 2. ἔφυγον —— præt. med. πέφευγα, pro πέφυγα. Hinc φυγὴ —— γῆς, φυγὰς —— άδος, exul.

Φλὸξ —— ός, ὁ, scintilla: quasi φλὸς φλὸς, lux flammæ. Hinc φλογόω.

Φυ.

Φηγὸς —— οῦ ὁ, fagus: à φάγω edo; quòd glandes fuerint veterum cibus.

Φῆλος —— ήλου, ὁ, impostor, fallax: quasi à σφάλλω fallo.

Φήμη——ης, ἡ, fama: à φημὶ dico.

Φήνη——ης, ἡ, offifraga, aquilæ genus. *Eust.* à φαίνειν deducit, quia Minervæ lucifera dicitur.

Φίρια —— ων, τὰ, nervorum tumores & extensiones.

Φθ.

Φθάνω corrumpo, arefio, prævenio, aſſequor id, quod facere contendo——f. φθάσω —— pr. ἔφθακα ——aor. 1. ἔφθασα——2. ἔφθην, à φθῆμι. Dicitur à φθέω corrumpo; quia qui prævenit, alterius cursum corrumpit.

Φθέγγομαι loquor——f. ξομαι——pr. ἔφθεγμαι. Hinc φθόγγος sonus.

Φθειρ——ειρὸς——ὁ, pediculus: à φθείρω corrumpo; quia nascitur ex corporis φθορᾷ, i.e. corruptione.

Φθείρω corrumpo——f. φθερῶ —— pr. ἔφθαρκα——aor. 1. ἔφθειρα —— 2. ἔφθαρον.

Φθείω corrumpo——f. σω——præt. κα.

Φθοῖς——ῖδος——ἡ, placenta.

Φθονέω invideo——f. ήσω——præt. ἐφθόνηκα——aor. 1. ἐφθόνησα.

Φθόνος——ου, ὁ, invidia: à φθίνω.

Φι.

Φιάλη—— ης —— ἡ, patera, phiala, poculum planum & repandum: quasi à πίειν.

Φιδάλιον——ίου——τὸ, ficus.

Φιλάνθρωπος——ον, benignus, humanus: à φίλος & ἄνθρωπος.

Φιλαργυρία——ας, ἡ, avaritia: à φίλος & ἄργυρος —— ὁ, argentum.

Φιλάρετος——ον, amator virtutis: à φίλος & ἀρετὴ virtus.

Φιλέω——ῶ —— f. ήσω——pr. πεφίληκα amo.

Φίλημα——ατος, τὸ, osculum, amor, ἀσπασμὸς: à φιλέω suavior, basio.

Φιλία

Φιλία —— ας —— ἡ, amicitia.
Φιλὶς —— ίδος —— ἡ, canna.
Φιλλυρέα —— ας —— ἡ, phyllyrea; arbor quædam ligustro similis: quasi ἀ φύλλοις.
Φίλοινος —— ον, ebriosus: à φίλος & οἶνος vinum.
Φιλόξενος —— ον, hospitalis: à φίλος & ξένος peregrinus.
Φιλόπονος —— ον, laboriosus: à φίλος & πόνος.
Φιλοπότης —— ου —— ὁ, bibendi studiosus: à φίλος & πότος —— ου, potus.
Φιλοστοργία —— ας, ἡ, amor parentum erga liberos, & contrà: à φίλος & στοργὴ, amor inter parentes & liberos reciprocus. quod à pr. med. ἔστοργα, à verbo στέργω, amore naturali complector, diligo.
Φιλότης —— ητος, ἡ, amor: à φίλος.
Φιλοτιμία —— ας —— ἡ, ambitio: à φίλος & τιμὴ —— μῆς, honor.
Φίλτρον —— ου —— τὸ, philtrum.
Φιλύρα —— ύρας —— ἡ, philyra.
Φιμόω os obstruo, occludo; & per metaph. ad silentium adigo —— f. ώσω —— pr. πεφίμωκα: quasi capistro injecto, à φιμὸς capistrum.
Φίνης —— ηος —— ὁ, auriga.

Φλ.

Φλαζω clamito: à φλάω, Atticè pro θλάω.
Φλαὸς —— ἡ —— όν, fragilis.
Φλαῦρος —— α —— ον, vilis, nullius pretii homo: ex φλύαρος.
Φλέγμα —— τος —— τὸ, phlegma, inflammatio: à φλέγω uro.
Φλεγω uro, incendo —— fut. φλέξω —— pr. πέφλεχα —— pass. πέφλεγμαι.
Φλὶψ —— βὸς —— ἡ, vena: à φλέω abundo; vel à φλύω ferveo, & ἕψω coquo: abundat & fervet sanguine qui ibi coquitur.
Φλοιὰ —— ᾶς —— ἡ, vestibulum, limen: à φλάω. i.e. θλάω percutio; quia pulsatur frequenter.
Φλοιδάω putresco, rumpor, lanior: à φλάω contundo.
Φλογίζομαι accendor: à φλογίζω inflammo —— f. ίσω —— præt. πεφλόγικα: à φλὸξ —— γὸς, flamma.
Φλοιὸς —— οῦ, ὁ, cortex; à φλάω contundo; quia fragilis, & facilè contundi potest.
Φλοῖσβος —— ου —— ὁ, aquarum strepitus: à sono. *Etym.* à φλάω e ullio, ferveo; vel à λύζω & βοὴ, ut fit φλύσις βοώσα.
Φλόμος —— ου —— ἡ, verbascum, herba: à φλέγω uro.
Φλὸξ —— γὸς —— ἡ, flamma: à φλέγω uro.
Φλυκτίω blatero, garrio —— fut. ήσω —— pr. κα: à φλυαρὸς.
Φλυαρὸς —— ρὰ —— ρὸν: à φλέω nugo.

Φο.

Φοβέομαι —— metuo: à φοβέω —— fut. ήσω —— præt. κα: à φόβος timor.
Φόβος —— ου —— ὁ, timor: à φέομαι fugio, timeo, metuo.
Φοῖβος —— ου —— ὁ, Phœbus, Apollo, Sol; quia φαίνω βίου, vel φῶς βάων, id est, φαίνων βιότον.
Φοῖνιξ —— ικος —— ὁ palma arbor, & avis; color rubet

ber & ſanguineus, rutilus : à φόνος cædes, ſangui-
Φοιτάω vado, ito, ventito —— fut. ήσω —— pr. πεφοίτηκα.
Φοινίσσω —— ίσσω —— τὸ, alga : à φύκος idem.
Φολὶς —— ίδος —— ἡ, ſquama : quaſi à φλύω : ſquamæ velut bullarunt ex animantibus.
Φονεύω occîdo —— f. εύσω —— pr. πεφόνευκα : à φόνος cædes.
Φόξινος —— ίνου —— ὁ, nomen piſcis.
Φοξὸς —— ὸν —— ὁ, cilo ; cujus caput eſt acutum, & velut turbinatum : quaſi à φάος & ὀξύς.
Φόρμιγξ —— ιγγος —— ἡ, cithara ; quia φέρεται ἐπ' ὤμοις : vel à βρέμω fremo, ſono.
Φορμὸς —— ὸν —— ὁ, ſporta, calathus, corbis ; quo aliquid φέρεται.
Φορολογέω tributum exigo : à φόρος tributum, & λέγω colligo.
Φορτία —— τίας —— ἡ, onus : à φέρω.
Φορτίον —— ου —— τὸ, onus, ſarcina : à φέρω.
Φορυτὸς —— ὸς —— ὁ, confuſa materia, colluvio : à φορύω miſceo.

Φρ.

Φράζω loquor, dico —— f. άσω —— pr. πέφρακα.
Φράσσω munio, ſepio —— f. ξω —— pr. πέφρακα.
Φρατρία —— ας —— ἡ, curia.
Φρέαρ —— ατος —— τὸ, puteus : quaſi à φρέω emitto.
Φρέω emitto —— f. ήσω : à φέρω.
Φρὴν —— ενὸς, ἡ, mens, ſapientia : φρένες præcordia. Etym. quia ibi τὸ βουλεύμενον · & φρὴν φέρει corpus.
Φρικτὸς —— ὴ —— ὸν, à φρίξ —— ικὸς —— ὴ, fremitus.
Φρονέω cogito, ſapio : quaſi φρονέω à φρὴν mens —— f. ήσω —— pr. πεφρόνηκα.
Φρόνησις —— εως, ἡ, ſapientia.
Φροντὶς —— τίδος —— ἡ, cura.
Φρουρέω cuſtodio, in præſidio ſum —— f. ήσω —— pr. πεφρούρηκα : à φρουρὸς cuſtos, miles.
Φρυάττομαι in rebio, inſolesco, ferocio : à φρὴν. Hinc φρύαγμα fremitus.
Φρυνὸς —— ὸς —— ὁ, rubeta, rana venenoſa : quaſi à φορυὸς fœdo ; quia fœdum eſt animal.
Φρύσσω torreo, vel φρύασσω, vel φρύγω. Hinc φρυγμὸς, φρυκτὸς, φρύγιος.

Φυ.

Φυγαδεύω fugio : à φεύγω.
Φυγὰς —— άδος —— ὁ, exul.
Φύζηλος —— ον, timidus : à φύζα fuga cum timore.
Φύκη —— κης —— ἡ, alga.
Φῦκος —— ος, ὁ, fucus, alga marina, unde lana inficitur, & facies tingitur.
Φυκόω fuco —— fut. ώσω —— pr. κα : à φῦκος.
Φυλακὴ —— ῆς, excubiæ, cuſtodia, carcer, tutela : à φυλάσσω.
Φύλαξ —— ακος, ὁ, cuſtos : à φυλάσσω.
Φυλάττω vel ασσω —— f. ξω —— pr. κα, cuſtodio, tueor, excubo. Var. ducit à φυλὴ tribus ; quòd φύλακες haberent αἱ φυλαί.

Φυλίσσω

Φυλέτης —— ου, ὁ, tribulis : à φυλὴ, qui ex eâdem tribu.

Φύλλον —— ου, τὸ, folium : à φύω nascor.

Φυλλίκη —— ης —— ἡ, phylica.

Φύραμα —— ατος, τὸ, massa : à φύρω misceo.

Φυσάω inflo —— f. ήσω —— pr. κα.

Φυσικὸς —— ὴ —— ὸν, naturalis : a φύω.

Φύσις —— εως, ἡ, natura : à φύω.

Φυτεύω planto —— f. εύσω —— pr. κα : à φυτὸν.

Φυτὸν —— οῦ, τὸ, stirps, planta : à φύω gigno, edo, pario.

Φύω natcor, sum, gigno, produco, edo, pario —— fut. ύσω —— pr. κα.

Φω.

Φώκαινα —— αίνης, ἡ, balæna. Hinc φώκη vitulus marinus.

Φωλεὸς —— οῦ —— ὁ, antrum ; & φωλεὰ —— ᾶς —— ἡ, lustrum, latibulum : à φῶς lux, & ὀλέω pereo ; quòd ibi φῶς ὤλεν, i.e. ἀπώλετο, periit ; est enim obscurus locus.

Φωλεύω & —— έω lateo : à φωλεός.

Φωνέω voco, nomino, clamito —— f. ήσω —— pr. κα : à φωνὴ vox.

Φωνὴ —— ῆς, ἡ, vox, lingua, rumor : a φάναι loqui.

Φωρ —— φωρὸς, ὁ, fur ; vel φώρ —— άρος, ὁ, specnlator, explorator : ab ἐφορῶ, vel à φέρω aufero : ὁ τὰ ἀλλότρια φέρων

Φωρεύω pervestigo —— fut. ήσω —— pr. κα : à φώρ.

Φῶς —— φωτὸς —— τὸ, lux, lumen ; contract. ex φάος, à φάω luceo, splendeo.

Φώς —— φωτὸς —— ὁ, vir : à φάω loquor.

Φωτεινότερος —— έρα —— ον, splendidior : à φωτεινὸς splendidus.

ΧΑ.

ΧΑίνω hisco —— f. χανῶ —— pr. κέχανα —— aor. 1. ἔχηνα —— 2. ἔχανον —— præt. pass. κέχασμαι : quasi à χάω inus. Hinc χάσμα hiatus.

Χαῦλον —— ου —— τὸ, pedum, baculum pastorale.

Χαίρω gaudeo —— f. χαιρῶ —— m. χαρήσομαι —— præt. κέχαρκα —— 2. ἔχαρον —— pass. ἐχάρην —— pr. m. κέχαρκα. Hinc χαρὰ gaudium.

Χαίτη —— ης, ἡ, iuba, coma, cæsaries : a χέω fundo ; quia diffusa.

Χάλαζα —— ἀζης, ἡ, grando : à χαλάω demitto ; est enim (inquit Etym.) ἐκ τοῦ ἄνω πρὸς τὸ κάτω χθαμαλὴν : grando est glacies ex alto demissa, χαλαθεῖσα.

Χθαμαιὸς —— αὶ —— αὸν, languidus.

Χθάω laxo, remitto —— f. άσω —— pr. κεχάλακα —— pass. κεχάλασμαι —— aor. 1. ἐχαλάσθην.

Χθαλάνη —— ης, ἡ, galbanum.

Χθαμαλὸς —— ὴ —— ὸν, difficilis, improbus, sævus, molestus, perniciosus : à χολὴ ira : vel παρὰ τὸ χθαμαὶ πίπτω. demittere vultum : eo aversationem significamus.

Χθάπτω damno afficio, lædo —— f. ψω —— pr. κεχάλαφα : quasi χαλεπῶς ἅπτω, valdè lædo —— pr. med κεχάλαπται. Hinc χαλεπός.

Χαλεπῶς difficulter : à χαλεπός.

Χαλικοδόμος —— ου, ὁ, cæmentarius : à χάλικες, lapilles minuti.

Χαλικάζω

Χαλιμάζω feror in libidinem : à χαλιμὸς Bucca, ſoluta in furorem: à χηλάω laxo.

Χαλίνομαι compeſco : à χαλινὸς frænum.

Χαλινὸς—ῦ, ὁ, frænum, anchora : quaſi à χαλᾶν.

Χαλὶς—ίδος—ἡ, paxillus.

Χαλκὸς—ῦ—ὁ, æs, arma æ nea, vel moneta ; quia ad ἀλ-ᾶσθαι ἴυθετος.

Χαμαὶ humi ; Adv. & χαμᾶζε : à χαμὼ humus ; quia certis partibus χάσκει, id eſt, hiat.

Χαμαιστὶς—ίδος, piſces.

Χανδάω vociferor.

Χάος—ους—τὸ, Chaos : χάσκω hio.

Χαρὰ—ᾶς—ἡ, gaudium : à pr.m. à χαίρω.

Χάραδρος—ου, ὁ, cancer.

Χαρακτὴρ—ῆρος, ὁ, character : παρὰ τὸ χαράσσειν.

Χάρις—ιτος—ἡ, gratia, favor ; Acc. χάριν : à χαίρω gaudeo ; gratia eſt χαρᾶς ποιός.

Χάρτης—ου—ὁ, charta ; quia literis χαράσσεται, inſcribitur.

Χάρυβδις—εως—ἡ, Charybdis ; vorago maris. Dici volunt, quia navem in chaos ῥέον δινεῖ, in hiatum facilè mergit ; vel quia in χάος βαίνει· vel ex χάος & ῥοιζδος ſtridor ; eſt enim χάος ῥοιζδεῖν, ſorbens cum ſtridore.

Χάρων—ωνος—ὁ, Charon ; Orci portitor.

Χατίω egeo, indigeo—f. ήσω—pr. κα. χηδεύω & χατίζω : à χάω capio ; qui eget, capere cupit : vel quod eget, inane eſt, & hiat : à χάω hio.

Χαυνόομαι, ſuperbiâ efferor, efferor.

Χε.

Χέζω caco—f. ξομαι : à χέω fundo ; eſt enim effundo excrementa.

Χειλάριον—ου, τὸ, labellum ; dim. a χεῖλος.

Χεῖλος—ους—τὸ, labrum : à χέω fundo ; quia per id χέομεθα, fundimus potum.

Χεῖμα—τος—τὸ, hyems ; & χειμὼν—ῶνος, ὁ : à χέω ſeu χείω fundo ; quòd multas fundat pluvias & nives.

Χειμερινὸς—ἡ—όν, hybernus : à χεῖμα.

Χειμὼν—ῶνος—ὁ, hyems. Vid. χεῖμα.

Χεὶρ—χειρὸς, ἡ, manus : quaſi à χέω capio : eſt enim capiendi inſtrumentum.

Χείριστος peſſimus : à χεὶρ manus.

Χειρουργὸς—ου, ὁ, Chirurgus : à χεὶρ manus, & ἔργον opus : quaſi χειρόεργος· quia χειρὶ ἔργον facit ; quique manu medicinam facit.

Χηλιδὼν—όνος—ἡ, hirundo : παρὰ τὸ χείλη δονεῖν, quòd labra agitet, ut garrula : vel quia χείλεσι ἁδὲν labiis canit.

Χέλυς—υος, ἡ, chelys, teſtudo ; animal quod teſtam gerit.

Χελώνη—ης, ἡ, teſtudo.

Χέρρος ſive χέρσος, ὁ ἡ, aſper, deſertus, incultus ager. Vel *ſubſtantivè*, ſolum deſertum : à χὴ terra, & ἔρρω pereo ; ut ſit terra, velut periens.

Χέρσος. Vid. χέρρος.

Χερσὶν, poëticè pro χερσὶ : à χεὶρ manus.

Χίμ

Χέω fundo —— f. χόσω & χεύσω & χεύσω, tanquam a χεύω —— aor. 1. ἔχεοσα, vel ἔχευα, vel ἔχεα —— 2. ἔχεον —— f. 2. χεῶ fundam.

Χη.

Χηλὴ —— ῆς, ἡ, ungula: à χῶ capio; quia capit inclusa.

Χῆν —— ηνὸς, ὁ, anser: à χάω hisco; quia frequenter hiscit & stridit. Aut à χαίνω hio; quia χανδὸν ἐσθίει: vel ab ἠχὴ sonus; quòd sit animal κεκλικόν.

Χήρα —— ας —— ἡ, vidua: quasi à χωρὶς, quia separata à compare.

Χηραμὸς —— οῦ —— ὁ, caverna, latibulum: à χηρὸς viduus, desertus.

Χθ.

Χθὲς —— heri; Adv.

Χθὼν —— όνος —— ἡ, terra: quasi à χῶ capio; quòd omnia terra capiat.

Χι.

Χιάζω recuso, noto figurâ literæ X, quæ quia Latinis decem significat, χιάζειν vertitur etiam decussare.

Χιλίαρχος —— ἀρχ —— ὁ, Chiliarchus: à χίλιοι mille, & ἄρχος dux.

Χίλιοι —— αι —— α, mille.

Χιλὸς —— οῦ —— ὁ, pabulum.

Χιτὼν —— ῶνος, ἡ, tunica: à χέω fluo; quia est laxa vestis.

Χιὼν —— όνος —— ἡ, nix: à χέω fundo; quia funditur ex cœlo.

Χλ.

Χλανῖνα —— ης —— ἡ, læna; vestis quæ tunicæ exteriori superinduebatur, ad frigus arcendum: à χλιαίνω calefacio.

Χλεύη —— ης —— ἡ, risus, derisio, ludibrium: à χείλος labrum; labiorum enim motu fieri solet.

Χλιαίνω calefacio —— fut. χλιανῶ —— præt. κεχλίαγκα. Hinc χλιαερὸς tepidus.

Χλίω delitiis frango, luxu effœmino; qui id facit, se χαλᾷ laxare, dissolutè vivere dicitur.

Χλόα —— ης, & χλόη —— ης, ἡ, herba virens, gramen: à χλὸς pabulum; quia est pabulum pecori.

Χλοάω floreo: à χλόα herba virens.

Χλύζω —— abluo.

Χλωρὶς —— ίδος —— ἡ, luteola.

Χλωρὸς —— ρὰ —— ρὸν, pallidus; per crasin pro χλόερος viridis, herbidus, mollis: à χλόα.

Χν.

Χναύω deglutio, carpo, vellico —— fut. χναύσω, quasi à χνάω carpo. Hinc χνόος & χνῦς, rasio, lanugo.

Χνόος —— οῦς —— ὁ, rasio, lanugo: à χναύω.

Χνοῦς —— οὸς —— ἡ pluma.

Χο.

Χοῖνιξ —— ικος —— ὁ, menſura duos continens ſextarios: à χέω capio; vel à χναύω, quantum quis uno die poteſt χναύειν.

Χοῖρος —— ὁ, porcus, ſus; παρὰ τὸ χόειν ἐρευνᾶν, quòd humum roſtro ſcrutetur; vel quia χείρων ἐρᾷ, quod pejus eſt amat, ut cœnum.

Χολὴ —— ῆς —— ἡ, bilis.

Χόλος —— ὁ ἡ ὸν, bilioſus.

Χόλος —— ου —— ὁ, bilis.

Χόνδρος —— ου, ὁ, granum, grumus concretus: à χεῖν ὕδωρ, quia effunditur aqua ad farinam.

Χορδὴ —— δῆς —— ἡ, chorda, fides.

Χορείη —— ης —— ἡ, chorea.

Χορεύω ſalto —— f. σω —— pr. κα: à χορός.

Χόρια —— ίων, τὰ, inteſtina, edulia ex melle & lacte.

Χορὸς —— οῦ, ὁ, chorus, cœtus canentium & ſaltantium, chorea, tripudium: quaſi à χαίρω. Χόρλασμα —— ατος, τὸ, pabulum: à χόρτος. Hinc χορτάζω, gramine paſco.

Χόρτος —— ου, ὁ, fœnum, gramen: eſt χόρου, i.e. terræ fœtus.

Χρ.

Χρεία —— ας, ἡ, utilitas, uſus: à uſus: à χράομαι. Hinc ἀχρεῖος inutilis.

Χρεμετίζω, item, χρεμίζω —— f. σω —— Pr. κα, hinnio.

Χρεμπτόμαι ſcreo, exſcreo. Hinc χρέμμα ſcreatus.

Χρεὼν —— τὸ, fatum, debitum, neceſſe: propriè idem eſt quod χρή.

Χρὴ oportet. —— imperf. ἐχρῆν vel χρῆν —— f. χρήσει —— infin. χρῆναι & χρῆν oportere —— ἐχρῆν vel χρῆν ſæpe ponitur pro χρή.

Χρῆμα —— ατος, τὸ, negotium, res utibilis quâ quis poteſt χρᾶσθαι, pecunia, opes, merx.

Χρήματα —— ων, τὰ, opes, pecunia.

Χρηστήριος —— ία —— ον, utilior: à χρήσιμος.

Χρῆσις —— εως —— ἡ, poſſeſſio: à χρέομαι.

Χρηστὸς —— ἡ —— όν, utilis.

Χρίμπτω —— f. ψω, ungo, fulcio, accedo.

Χριστὸς —— ὁ, ὁ, Chriſtus: à χρίω ungo; quia unctus eſt ad triplex officium; Sacerdotale, Propheticum & Regium.

Χρόνος —— ου, ὁ, tempus, annus, diuturnitas: à χράω utendum dare; eſt duratio, quæ nobis ad utendum datur. *Etym.* à ῥέω fluo; quia eſt in perpetuo fluxu: vel à χράω, i.e. τελεῖω perficio; quia omnia perficiat.

Χρύσεος —— ους —— εία —— οῦν —— εον —— οῦν, aureus: à χρυσός.

Χρυσίον —— σίου, τὸ, aurum: à χρυσός.

Χρυσὸς —— οῦ, ὁ, aurum: à χρόα color; quia coloris eſt amabilis; vel quaſi ῥυσὸς, quia à morte ῥύεται: vel à χρήσεις, i.e. uſu, quem præſtat.

Χρυσόω —— ῶ, deauro —— f. ώσω —— pr. κα.

Χρῶμα —— ατος, τὸ, color: à χρόα color, ſuperficies cutis.

Χρὼς —— χρωτὸς, ὁ, cutis, corpus: idem quod χρὼς —— χρωτὸς —— χροΐς.

Χυ.

Χυλὸς —— οῦ, ὁ, chylus, ſuccus: à χύω fundo.

Χύτρα —— ας, ἡ, olla, teſta.

Χυλευτὴς —— σοῦ, ὁ, figulus : à χυλεύω fundo.

Χω.

Χωλὸς —— ἡ —— ὸν, claudus, mutilus : à κωλόω debilito, quòd ei os læsum : vel à κυλὸς mutilus.

Χωνεῖα —— ας, ἡ, fornax.

Χωρὸς —— οῦ, τὸ, pellis.

Χώρα —— ας, ἡ, regio : à χωρέω capio.

Χωρέω proficiscor, capio —— f. ήσω —— pr. κέχωρηκα.

Χωρὶς sine, seorsim, separatim : quasi à χωρὸς locus.

Χωρισμὸς —— οῦ, ὁ, separatio : à χωρίζω.

Χώρος —— ου, ὁ, locus, sedes, ager, prædium : quasi à χωρέω, i. e. capio.

Ψ A.

ΨΑβυρὸς —— ὰ —— ὸν, & Attice ψαθυρὸς, friabilis.

Ψακὰς —— ἀδος, ἡ, ros, stilla, gutta : à ψάω minuo.

Ψαλίον —— ίου, τὸ —— ψαλίου & ψάλιον frænum : quasi à ψάω.

Ψαλὶς —— ίδος, ἡ, forceps : à ψάλλω moveo ; quia usus ejus est cum celeri motu.

Ψαλτήριον —— ίου, τὸ, psalterium : à ψάλλω.

Ψάλτης —— ου —— ὁ, psaltes. à ψάλλω cano.

Ψάμμος —— ου, ἡ, arena, sabulum : quasi ab ἄμμος. Dicitur etiam ψάμαθος & ψάμμαθος : à ψάω comminuo.

Ψαφαρὸς —— ᾶ —— ὸν, aridus : à ψάω minuo.

Ψαύω tango ; idem quod ψάω.

Ψε.

Ψεδνὸς —— ὴ —— ὸν, glaber : à ψάω rado, vel ψέω minuo.

Ψιακὰς —— άδος, ἡ, minuta gutula : à ψέω, i. e. λεπτύνω diminuo. Hinc ψακάζω guttas dimitto, rorem distillo.

Ψιλὸς —— ὴ —— ὸν, blæsus : à ψέω minuo : blæsus minuit ingritatem literarum.

Ψευδὴς —— ὲς, mendax : à ψεύδω fallo

Ψεύδομαι mentior : à ψεύδω.

Ψευδοπροφήτης —— ου, ὁ, pseudopropheta : à ψεύδω & προφήτης.

Ψευδορκία —— ας, ἡ, falsum juramentum : à ψεύδω & ὅρκος.

Ψεύδω fallo, decipio —— f. ψεύσω —— pract. ἔψευκα.

Ψῆφος —— ου, ἡ, tenebræ, obscuritas : ex ψέω minuo, & φάος lux.

Ψι.

Ψιλαφάω palpor —— f. ήσω, ex ψάω, quod à pract. med. ἔψαλα, verbi ψάλλω tango, & ἀφὴ tactus.

Ψὼ —— ὼός, ὁ, vermiculus in capificis nascens ; quia ψάει, rodit vel urit capificos.

Ψὼρ —— ψῶρος, ὁ, Ionicè pro ψαὴρ sturnus : à ψαίρω, idem quod ψάω.

Ψῆνες —— νος, ἡ, solea, piscis.

Ψῆφος —— ου, ὁ, lapillus, calculus : a ψάω plano, rado. Hinc ψηφίζω, calculis computo.

Ψι.

Ψιάθος —— άθου, ὁ ἡ, storea, teges.

Ψίεις —— ος, ἡ, gutta, stilla minuta : à ψέω diminuo.

Ψιθὺς —— ὸς, ἡ, vittis species.

Ψιθυρίζω trinso.

Ψιθυρίζω susurro —— f. σω —— pract. κα : à ψιθυρὸς.

Ψιθυρὸς —— ὸν, ὁ, susurrus ; est lenis, exilis, & minutus sonus : à ψέω,

à ψάω, i. e. λεπτύνω minuo, & θεός sonus.

Ψιλόομαι —— ώσομαι, denudor: à ψιλός.

Ψιλότερος —— ἑστέρα —— ον, levior: à ψιλὸς tenuis, exilis: à ψάω minuo.

Ψίμμυθος vel ψίμυθος, ὁ, cerussa: à ψάω minuo; quia fit è trito plumbo.

Ψινὰς —— ἀδος, vitis decidua.

Ψῖξ —— ψιχὸς —— ἡ, mica, minutum frustulum: à ψάω minuo.

Ψιττάκη —— ης, ἡ, & ψίττακος —— ακος —— ὁ, psittacus.

Ψιχίον —— ίου —— τὸ, parva mica: dimin. à ψῖξ.

Ψο.

Ψόγος —— ου, ὁ, vituperatio: à ψέγω vitupero.

Ψόφος —— ου, ὁ, strepitus: quasi à ψάω rado.

Ψυ.

Ψυδρακες —— ακων, αἱ, pustulæ: ex ψάω uro.

Ψύλλη —— ης, ἡ, pulex: à ψάω minuo; quòd sit λεπτὸν animalculum.

Ψύλλος —— ου —— ὁ, pulex.

Ψύλλον —— ου, ὁ, pylon, piscis in littoribus pariens.

Ψυχὴ —— χῆς, ἡ, anima, vita, spiritus, ingenium, indoles, homo: à ψύχω spiro.

Ψῦχος —— εος, τὸ, frigus: à ψύχω.

Ψυχρὸς —— ὰ —— ὸν, frigidus, à ψύχω.

Ψύχω refrigero —— fξω —— pr. ἔψυχα aor. 2. ἔψυγον.

Ψω.

Ψώα —— ᾶς —— ἡ, fœror, δυσωδία: à ψάω tergo.

Ψωθίον —— ίου, τὸ, frustulum, mica: à ψάω minuo.

Ψωλὸς —— ὴ, ὁ, titio: à ψόλος fumus, flamma.

Ψωμὸς —— ὅ, ὁ, buccea, frustum: à ψάω minuo; quia minutum quid.

Ψώρα —— ας, ἡ, scabies, asperitas cutis: à ψάω frico; quia fricari solet.

Ω Β

Ω Βάτης —— ου, ὁ, contribulis: ab ὠβὴ tribus.

Ωγ.

Ὠγύγος —— γία —— ιον, antiquus, vetustus: ab Ogyge, antiquissimo Rege Thebanorum.

Ωθ.

Ὠθέω trudo —— f. ὁσω & ὤσω —— præt. ὦκα. Hinc ὠθίζω.

Ωκ.

Ὠκεανὸς —— ὅ, ὁ, Oceanus: ab ὠκὺς celer, & νάω fluo.

Ὠκὺς —— εῖα —— ὺ, celer.

Ωλ.

Ὠλένη —— ης —— ἡ, ulna.

Ωμ.

Ὤμιλλα —— ης, ἡ, ludus cum nucibus; contract. ex ὴ ἀμιλλα.

Ὦμος —— ου, ὁ, humerus: ab οἴω fero; quia humeris onera ferimus.

Ὠμὸς —— ὴ —— ὸν, crudelis, sævus: ab ὠζω, quia faciat ὀζειν.

Ὠμότης —— ητος, ἡ, crudelitas.

Ων.

Ὤν —— ὄντος, partic. ab εἰμὶ.

Ὠνέομαι emo (ab ὀνέω juvo, proſum) ——f. ὠνήσομαι —— pr. ὠνημαι ——aoriſt. 1. med. ὠνησάμην. Hinc ὠνητὴς emptio, &c.

Ὠνητὸς —— ἡ —— ὸν, venalis: ab ὠνέομαι.

Ὠνὸς —— ὁ —— ὸ, pretium: ab ὠνέομαι.

Ωο.

Ὠον —— ὠΐου, τὸ, ſuperior pars domûs: ab ἄνω ſupra. Hinc ὑπερῷος, qui in ſumma ædium parte eſt.

Ὠὸν —— ὠΐου, τὸ, ovum: quaſi οἷον ſolum; ſingula enim patiuntur. Vel ab ὠΐειν ſplendere; ſunt enim ova ſplendida.

Ωρ.

Ὥρα —— ας, ἡ, tempus, forma: ab ὁράω video. *Plato* ab ὁρίζω definio; quia ὁρίζει, terminat, definit, hyemem, & æſtatem, &c.

Ὡραῖος tempeſtivus: ab ὥρα.

Ὠαρίων —— ἰωνος, ὁ, Orion.

Ωσ.

Ὡσεὶ tanquam; Adv. ab ὡς ſicut, velut.

Ὡσπερ ſicut.

Ωτ.

Ὠτὸς —— οῦ, ὁ, Otus.

Ωφ.

Ὠφελέω —— ὠ, proſum —— f. ὠφελήσω —— pr. κα —— aor. 1. ὠφέλησα.

Ωχ.

Ὠχρὸς —— ὰ —— ὸν, pallidus: quaſi ἄχρους, i.e. ſine colore; vel ab οὐς χρόα, eſt enim ut ovi vitellus.

Ωψ.

Ὤψ —— ὠπὸς, ἡ, vultus, oculus, facies: ab ὄπωμαι video (ut ὄψις) à ſecunda perſona pr. paſſ. ὄψομαι. facies eſt quæ potiſſimùm videtur, & in qua ſunt organa viſûs.

Μόνῳ τῷ Θεῷ δόξα.

Errata ſic corrigenda :

136	μεταβολὴ	παραβολαί.
142	λύμνας	λίμνας
259	κερκαίπων	κερκόπων
262	μαγείρε	μαγ λιγνωτῦ. (coqui obeſi
358	παιδείας	παιδείας
533	ἀλοὴ	ὀλοή.
692	ὀσφὺν	ὀσφυῦ
699	πρίαρχ⊙	πρίορχ⊙
712	λειπει	λείποι.
747	δύχαρις	δύχερις
	agrum	ægium.
783	λιθῷ	λίθῳ
803	βυλάκεσθω ἀμβίον	βυλάκεσθω ἀμβων. (κων
853	ἐξαναψύχῃ	ἐξαναψάχει
854	γαυγὸν	γαυλόν.
887	χάζει	χάζει
918	λεκύθω	λεκίθω
926	λιπαρῆς	λιπαρής.
998	λύει	λύειν
1086	κάμνει	κειμᾶ
1091	κλαῖει	κλαίει
1111	παλαξαίνειν	κοιλαξαίνειν
1138	ἐγυὸν	ἐγυτέρω
1154	πυελίνω	πυρλῶαι
1158	ἀναπληρεῖ	ἀναπλυρῦ.
1235	ταχὸ⊙	ταχέως
	Σποῤῥαγίσεται	ἐσεῖ
1243	φόν⊙	φθόν⊙
1291	σκύφοις ἢ φιάλοις	σκύφοισ (ἢ φιάλαις
1346	ἀμμμων⊙	ἀμυμον⊙
1365	ἀπαεραχγε	ἀπαεραχγε
1371	ἀμαιλοῖ	ἀμαυρεῖ.
1375	βεμπων⊙	βεμπι⊙
1383	βονάσα	βονάσα
1401	ξαυθὸς	ξανθόν.
1406	λυκ⊙	γλευκ⊙
1434	νήσω	νήσῳ
1457	Σκιμὸς	Σκιμβὸς
	scingus	loripes
1518	laxus	larus
1525	κόπαις	κοίταις.
1587	κνησταῖ	κνησταῖ
1534	κάλχαι	κάλχαι
1544	καχαύλω	κοχαύλω
1557	cicerula	cicercula.
1562	ἀκίζον⊙	ἀκκίζον⊙
1741	ἔνδρασυς	ἔνδασυς
	βυόλις⊙	ἐυόλι⊙
1753	ψύλαν	ψύλλαν

Ad Lectorem.

N Tibi (*Lector candide!*) Seidelium *indice vocum ſingularum locuple*tum; *quem, in juniorum gratia concinnavimus, nequid adoleſcen*ιλάλλων *deeſſet Græcarum literarum tirocinium auſpicanti.*

Unà cum Seidelio *expectabis protinus Gram*maticam *noſtram Græcam, ad juniorum etia*m *captum adornatam: quam in duas partes tribue*re *viſum eſt: nempe, I. in* Rudimenta; *ubi, recîſis* (*induſtria difficillioribus, Regulæ tantùm neceſſa*ria, *unà cum nominum verborúmque paradigm*atis, *pueris traduntur: II. in* Paralipomena, *ubi quæ in rudimentis prætermiſſa fuere, pleniùs ex*plicantur.

Tu conatibus noſtris (*ſi arriſerint*) *uter*ere, *& Deo O. M. gloriam concede.*

Maii 12. 1655.

FINIS.